

ΝΟΥΒΟ

DIZIONARIO

NON

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΕΤΡΑΓΛΩΣΣΟΝ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΙΤΑΛΙΚΗΣ, ΑΡΜΕΝΙΚΗΣ

ΚΑΙ

ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

VIZIYA

DELLA TIPOGRAFIA DI SAN NICOLA

1848

NUOVO
DIZIONARIO

ELLENICO-ITALIANO-ARMENO-TURCO

COMPILATO

DAI FRATELLI

ARISTACE E STEFANO AZARIAN

E

DATO IN LUCE

A SPESE DE' MEDESIMI.

VIENNA,

DALLA TIPOGRAFIA DE' PP. MECHITARISTI.

1848.

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

ffo. 23

209

1888

1888

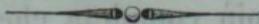
1888

Η μεγάλη ἔκτασις τῆς σπουδῆς τῶν γλωσσῶν, ἰδίως τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, μεταξὺ ἡμῶν τῶν Ἀρμενίων καὶ ἡ ἔλλειψις καταλλήλου Λεξικοῦ πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀρχαρίων, παρέρκνησαν ἡμᾶς, ὅπως ἐνασχοληθῶμεν πρῶτοι περὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νέου λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς, Ἰταλικῆς, Ἀρμενικῆς καὶ Τουρκικῆς γλώσσης.

Φρονοῦμεν περιττὴν πᾶσαν προσπάθειαν εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀνάγκης τοιούτου βοηθήματος, καθισταμένης ἤδη ἀπολύτου ἐκ τῆς ἀμοιβαίας σχέσεως καὶ κοινωνίας ὄλων σχεδὸν τῶν Ἐθνῶν.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ ἠκολουθήσαμεν ἀκριβῶς τοῦς δοκιμωτέρους Λεξικογράφους τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης Β. Ἐδερρίκον, Γαζήν, Σκαρλάτον καὶ ἄλλους, ἐκλέξαντες πάσας τὰς παρὰ τοῖς κλασσικοῖς συγγραφεῦσιν αὐτῆς λέξεις καὶ ἐρμηνεύσαντες τινὰς πρὸς ἀκριβεστέραν παράστασιν τῆς σημασίας δι' ἀντιστοιχοῦσιν Λατινικῶν καὶ Γαλλικῶν.

Ἐσμέν εὐέλπιδες ὅτι τὸ ἡμέτερον πόνημα, καὶ τοὶ ἀπέχον τῆς δεούσης ἐντελείας, παρέξει οὐ μικρὰν ὠφέλειαν τοῖς σπουδάζουσι. Δέχθητε οὖν αὐτὸ εὐμενῶς, ὠφελείσθε καὶ εὐτυχεῖτε.

Ai cortesi lettori.

Lo studio delle lingue oggi giorno essendo in massimo uso presso la nostra Nazione Armena e specialmente quello della Greca letterale; e d'altronde mancandovi un opportuno Lessico, quale facilitarne possa a' principianti il dovuto acquisto, ci siamo accinti perciò per i primi a pubblicare la presente Opera intitolata: Nuovo Dizionario Ellenico-Italiano-Armeno-Turco.

È inutile quì con premissi argomenti il convincere la necessità della summentovata Opera, mentre l'immensa reciproca comunicazione ed il commercio di quasi tutte le Nazioni del mondo ne richiede l'assoluto bisogno.

Onde poi la presente Opera ottenga dal Pubblico una grata accoglienza, abbiamo voluto seguire fedelmente le orme de' più accreditati Lessicografi Greci, quali sono B. Ederico, Ghazi, Scarlato e altri, scegliendone tutti quei termini che incontrarsi sogliono negli Autori Classici della lingua Greca antica. Per esprimere eziandio il senso de' termini greci in tutto il suo dovuto rigore, non ci parve inopportuno ad una parte d'essi aggiungere quelli ancora Latini e Francesi.

Frattanto il presente Dizionario sebbene non sia un'opera la più completa che si possa desiderare, nulladimeno non crediamo che sia di poco vantaggio alla gioventù studiosa delle lingue.

Gradite, Cortesi Lettori, questo nostro tenue lavoro, approfittatene e siate felici.

Լեզուագիտութիւնը աս ետքի ժամանակներս մեր Հայ Ազգիս մէջն ալ յառաջ երթալուն վրայ բնաւ կասկած չկայ ու կը յուսանք որ օտար լեզուները սորվելու համար ունեցած աս գովելի փոյթն ու ջանքը անպտուղ չըլլար, որովհետեւ անոնցմէ ստացած նորանոր ծանօթութիւնները՝ գիտութեանց մէջ դիւրաւ յառաջանալուն շատ մեծ օգնութիւն կ'ըլլան: Աոյնպէս Հայկազնեան լեզուին ալ ուսմունքը թէ Մխիթարեան բազմավաստակ ու օգտակար վանքերուն ու թէ տեղ տեղ գիտութեամբ փայլած դպրոցներու մէջ օրէ օր ծաղկին ալ անժխտելի բան մի է: Այս եւն աս բաներուս ամէն օր Ազգիս մէջ ելած կերպ կերպ ազնիւ Վիրքերը:

Այսպիսի մէկ զարմանալի Ազգային յառաջադիմութիւնը մենք ալ տեսնալով վառեցանք Ազգասիրութեան նախանձովը, ու թէ Հայկազնեան լեզուին եւ թէ օտար քանի մը պիտանի լեզուներուն ուսմունքը մէկէն դիւրացընելու միջոց մը տալ փափաքելով հրատարակեցինք աս մեր դործքը անուանեալ «Նոր Բառագիրք Յունարէն-Իտալերէն-Հայերէն-Տաճկերէն»:

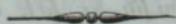
Աւելի բան կը սեպենք մեր աս դործքին օգուտն ու հարկը Հասարակութեան հասկըցընել՝ որովհետեւ ամէն մարդ ինքիրէն կրնայ դատել եթէ մինչուկ հիմայ Ազգերնուս մէջ չգտնուած ասանկ գիրք մը ինչչափ ցանկալի ու հարկաւոր պիտի ըլլայ: Հոռմերէն լեզուն աս վերջի ատեններս թէ գիտութեանց ու թէ վաճառականութեան մէջ շատ դործածական ըլլալէն ի զատ՝ մի չգիտեր եթէ Հայկաբանութիւն ալ աղէկ սորվել ու զողը՝ անշուշտ գոնէ քիչ մը Յունարէն լեզուին ծանօթութիւն պիտի ունենայ: Ինչու որ մեր նախնեաց՝ ու ի մասնաւորի՝ հինգերորդ դարուն գիրքերը՝ դրեթէ բոլորն ալ Յունարէնէ թարգմանուած ըլլալով՝ աս լեզուն գիտցողը՝ Հայկազնեան Մատեանները Հելլէն Բնագիրներուն հետ համեմա-

տելով՝ Նախնեաց Հայկաբանութեան բուն ոճին կատարեալ
խելամուտ կրնայ ըլլալ :

Ահա ասոնք եղան զխաւոր պատճառները՝ որ զմեզ
տօխեցին աս մեր աշխատելի գործքը Հասարակութեան օգ-
տին համար հրատարակել :

Իրացրնէ կը վայէր Յունարէն բառերը մեկնելու համար
Հայերէն Գրաբառ լեզուն ու պարզ Տաճկականի տեղ՝ Պարս-
կերէնը գործածել (զոր եւ յաճախ գործածեցինք), բայց
աւելի զիւրիմաց ընելու բաղձանքով՝ Աշխարհաբառ ու պարզ
Տաճկականը նախամեծար ընտրեցինք : Արբեմն ալ Յունարէ-
նին բուն խմատը ճշգիւ մեկնելու համար՝ Ասորական ու
Գաղղեական բառերն ալ աւելցուցինք :

Արուսանք ապա, Աղինւ ընթերցողք, եթէ աս մեր
գործքը սիրով կ'ընդունիք իբր զբաւական մը Ազգասիրու-
թեան ու իբր նպատ մը Ազգային յառաջադիմութեան որ
բոլոր մեր աշխատանաց մի միայն նպատակն եղաւ :

cagionar la sete. *δωριαιή γρηγορή*, *δωριαιή γρηγορή*. -----
 2. *Αδύνητος* (ὁ, ἡ) } non sitibondo. 2.
Αδύνητος (ὁ, ἡ) (δίψα) } che estingue la sete.
δωριαιή γρηγορή. 2. *δωριαιή γρηγορή*. -----
 2. -----
 2. *Αδμής* - ἡτος (ὁ, ἡ) } *Ἀδάμαστος*.
Αδμητος - ου (ὁ, ἡ) }
Αδμωλία - ας (ἡ), *Ἀγνοια*.
Ἀδόθεν - ἐπιὸν. (ἀδης) dall' inferno. *φθάνου*
ρῆν. -----
 2. *Ἀδόκητος* (ὁ, ἡ) (*δοκίω*) improvviso, inaspettato, inopinato. *ἀδωκῆτος*, *ἄδοκῆτος*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδοξίμαστος* (ὁ, ἡ) (*δοξιμάω*) non provato. *ἄδοξιματός*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδόκιμος* (ὁ, ἡ) non provato, perverso, disapprovato. *ἄδοκιμος*, *ἄδοκίμος*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδολεσχέ* - ω. *Μ. ἡσώ*. ciarlare. *ἄδολεσχῶ*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδολεσχῆς* - ου (ὁ) cicalatano, ciarlone. *ἄδολεσχῆς*, *ἄδολεσχῆς*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδολεσχία* - ας (ἡ) cicalamento, ciarla. *ἄδολεσχία*, *ἄδολεσχία*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδόλεσχος* - ου (ὁ καὶ ἡ), *Ἀδολεσχῆς*.
Ἀδολος (ὁ, ἡ) puro, senza dolo, senza inganno. *ἄδολος*, *ἄδολος*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδόλαστος* (ὁ, ἡ), *Ἀδοκῆτος*.
Ἀδοξία - ω. *Μ. ἡσώ* (*δόξα*) vivere senza gloria, esser ignobile. 2. vilipendere. *ἄδοξια*, *ἄδοξια*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδοξία* - ας (ἡ) mancanza di gloria-di riputazione, infamia, ignominia. *ἄδοξια*, *ἄδοξια*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδοξοποιήτος* (ὁ, ἡ) che non si appiglia al parere degli altri, libero nella sua opinione. *ἄδοξοποιήτος*, *ἄδοξοποιήτος*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδοξος* (ὁ, ἡ) (*δόξα*) ignobile, inglorioso. 2. inopinato. *ἄδοξος*, *ἄδοξος*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδοροί* - ἐπιὸν. senza esser discuojiato. *ἄδοροί*, *ἄδοροί*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδορος* (ὁ, ἡ) senza pelle, cuojo. *ἄδορος*, *ἄδορος*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδορος* (ὁ) oltre da cuojo. *ἄδορος*, *ἄδορος*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδοροπος* (ὁ, ἡ), *Ἀδειπνος*.
Ἀδοροφόρητος (ὁ, ἡ) senza guardie-satelliti. *ἄδοροφόρητος*, *ἄδοροφόρητος*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδοτος* (ὁ, ἡ) (*δίδοται*) indotato, cui non si è dato niente. *ἄδοτος*, *ἄδοτος*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδούλευτος* (ὁ, ἡ) (*δουλεύω*) che ha servito a un solo padrone. *ἄδούλευτος*, *ἄδούλευτος*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδουλία* - ας (ἡ) mancanza di servi, schia-

vi. *ἄδουλυς*, *ἄδουλυς*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδουλος* (ὁ, ἡ) privo di servi, povero. *ἄδουλος*, *ἄδουλος*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδούλωτος* (ὁ, ἡ) (*δουλώω*) libero, che non ha mai sofferto servitù. *ἄδουλωτος*, *ἄδουλωτος*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδρανία* - ας (ἡ) debolezza, imbecillità. 2. *ἄδρανια*, *ἄδρανια*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδρανῶς* - ω. *Μ. ἡσώ*. snervarsi, languirsi, esser debole. *ἄδρανῶς*, *ἄδρανῶς*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδρανῆς* - ις (*δραίνω*) debole, imbecille. *ἄδρανῆς*, *ἄδρανῆς*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδρανῶς* - ἐπιὸν. debolmente. *ἄδρανῶς*, *ἄδρανῶς*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδρατος* (ὁ, ἡ) (*δράω*) che non fugge, o che non cerca di fuggire, 2. inevitabile. *ἄδρατος*, *ἄδρατος*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδρατος* (ὁ, ἡ) (*δράω*) non fatto. non *ἄδρατος* (ὁ, ἡ) (*δράω*) compiuto. 2. che non può essere. *ἄδρατος*, *ἄδρατος*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδρακάξυς* (ἡ) cavolo (specie di ortaggio) *ἄδρακάξυς*, *ἄδρακάξυς*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδράχνη* - ης (ἡ) adraca (albero simile al corbezzolo) *ἄδραχνη*, *ἄδραχνη*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδρέπανος* (ὁ, ἡ) privo di falce. *ἄδρέπανος*, *ἄδρέπανος*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδρεπτος* (ὁ, ἡ) non carpito. *ἄδρεπτος*, *ἄδρεπτος*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδρῆω* - ω. *Μ. ἡσώ* (*ἀδρός*) render maturo, maturare. 2. maturarsi. *ἄδρῆω*, *ἄδρῆω*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδρῆως* - εος (ὁ καὶ ἡ) non acerbo, non amaro. *ἄδρῆως*, *ἄδρῆως*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδροκίφαλος* (ὁ, ἡ) di grande testa. *ἄδροκίφαλος*, *ἄδροκίφαλος*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδρός* - ᾶ - ὄν (*ἀδρῶω*) grosso, grande, maturo. 2. valido, robusto. 3. pieno, abbondante. *ἄδρός*, *ἄδρός*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδροσία* - ας (ἡ) mancanza di rugiada, siccità. *ἄδροσία*, *ἄδροσία*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδρουνη* - ης (ἡ) grossezza. 2. abbonanza. *ἄδρουνη*, *ἄδρουνη*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδρότης* - ητος (ἡ) danza, ricchezza. 3. maturità. *ἄδρότης*, *ἄδρότης*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδρόω*. *Μ. ὄσω* (*ἀδρός*) rendere forte. 2. *ἄδρόω*, *ἄδρόω*. -----
 2. -----
 2. *Ἀδρουπτος* (ὁ, ἡ) non lacerato, non stracciato. 2. che non sbrana. *ἄδρουπτος*, *ἄδρουπτος*. -----
 2. -----

¹ Ἀδύνακτος - ον (ὁ καὶ ἡ) (ἀδύνακτος) non circondato, non cinto, non circondato con siepe, non siepato. γυνήκευ ζωμωσῶδ, ζωμωμωσῶδ, ζωμωμωσῶδ. ἔβη ἔβη-
² Ἀδύναστος (ὁ, ἡ), Ἡδύγλωστος.
³ Ἀδυναμείω - ῶ. M. ἦσο non potere, esser impotente. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
⁴ Ἀδυναμία - ας (ἡ) impotenza, debolezza. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
⁵ Ἀδυναμος (ὁ, ἡ) = Ἀδυνατος.
⁶ Ἀδυνασία - ας (ἡ) Ἰων. = Ἀδυναμία.
⁷ Ἀδυνατέω - ω. M. ἦσο (ἀδύνατος) = Ἀδυναμείω.
⁸ Ἀδυνατία - ας (ἡ) = Ἀδυναμία.
⁹ Ἀδυνατός (ὁ, ἡ) impotente, invalido. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
¹⁰ Ἀδυνατός - ἐπιϝ. debolmente. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
¹¹ Ἀδυσσπητος (ὁ, ἡ) inflessibile, inesorabile. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
¹² Ἀδυσσπητος - ἐπιϝ. inflessibilmente, implacabilmente. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
¹³ Ἀδυον - ου (τὸ) (ἄδυος) κύρ. τόπος εἰς ναόν. il santuario. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
¹⁴ ἄδυος (ὁ, ἡ) (δύω) inaccessibile, impenetrabile. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
¹⁵ ἄδω. (ἄση), Χορτάζω.
¹⁶ ἄδω. M. ἄσω, cantare. 2. celebrare. ἡρῶσῶδ. 2. ἡρῶσῶδ. 2. ἡρῶσῶδ.
¹⁷ Ἀδωμήκτος (ὁ, ἡ) (δωμάω) non costruito. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
¹⁸ Ἀδων - ὄνος (ἄ) A. ἀντί Αἰθών.
¹⁹ Ἀδωρήτος (ὁ, ἡ) (δωροῖμαι) = Ἀδωρος.
²⁰ Ἀδωρία - ας (ἡ) = Ἀδωροδοκία.
²¹ Ἀδωροδόκητος (ὁ, ἡ) (δωροδοκίω) incorrotto, non subornato. integro. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
²² Ἀδωροδοκῆτος - ἐπιϝ. senza doni, integramente. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
²³ Ἀδωροδοκία - ας (ἡ) integrità, astinenza da prender doni. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
²⁴ Ἀδωρος (ὁ, ἡ) (δώρον) privo di doni. 2. non donato, incorrotto, non subornato. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
²⁵ Ἀδωτήης - ον (ὁ) (δωτῆς) chi non da niente. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
²⁶ Ἀε. A. ἀντί Αἰ.
²⁷ Ἀεδνος (ὁ, ἡ) che non ha avuto dote. 2. non maritato, non sposato. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
²⁸ Ἀεθλέω. M. εἶσο. Ἀθλέω.
²⁹ Αἰ - ἐπιϝ. Ἰων. Ἀεῖ. Ἀογ. Ἀεῖ, Ἀεῖ, Ἀεῖ,

³⁰ Ἀεῖς, Ἀεῖ. Ἀεῖ. sempre, perpetuamente. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
³¹ Αἰεβλαστέω - ῶ. M. ἦσο. (βλαστάνω) sempre germogliare - pullulare. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
³² Αἰεβρῦνης - εἰος. (ὁ, ἡ) (βρῦσι) sempre rampollante - schizzante. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
³³ Αἰεγενεῖα - ας (ἡ) (γίνομαι) sempiternità. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
³⁴ Αἰεγενέτης - ον (ὁ) (γίνομαι) } sempiterno.
³⁵ Αἰεγενής - εἰος (ὁ, ἡ) } (γίνομαι) } ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
³⁶ Αἰεγενής - εἰος (ὁ, ἡ) (γενεῖω) d'una progenie sempiterna. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
³⁷ Αἰεγλεῖκος - εἰος (τό) vino sempre dolce, sempre simile al mosto. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
³⁸ Αἰεγνητός (ὁ, ἡ) = Αἰεγενής.
³⁹ Αἰεθίλος (ὁ, ἡ) } oscuro, tenebroso.
⁴⁰ Αἰεθίλιος (ὁ, ἡ) (εἰδω) } so. 2. sfigurato,
⁴¹ Αἰεθῆς (ὁ, ἡ) } deforme. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
⁴² Αἰεθίος (ὁ, ἡ) (αἰε) sempiterno, eterno, perenne, perpetuo. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
⁴³ Αἰεθιότης - ητος (ἡ) eternità, perennità, perpetuità. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
⁴⁴ Αἰεθουσία - ας (ἡ) (δούλος) servizio perpetuo, servitù assidua. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
⁴⁵ Αἰεθουλος (ὁ, ἡ) (δούλος) servo, schiavo perpetuo, assiduo. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
⁴⁶ Αἰεθροστέια - ας (ἡ) (δράω) diligenza, accuratezza perpetua. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
⁴⁷ Αἰεθρομος (ὁ, ἡ) sempre corrente, corrente. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
⁴⁸ Αἰεθω. M. αἰσω. ἀντί Ἀδω.
⁴⁹ Αἰετωῶ - ὄος (ἡ) = Αἰεθιότης.
⁵⁰ Αἰεζῶια - ας (ἡ) (ζῶη) vita sempiterna, immortalità, ἀνθρῶπιον ἀνθρώπου ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
⁵¹ Αἰεζῶων - ον (τό) sempre viva, sempre vivo (erba). ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
⁵² Αἰεζῶος (ὁ, ἡ) (ζῶος) sempre vivente, immortale. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
⁵³ Αἰεζῶτος (ὁ, ἡ) (ζῶννυμι) sempre pronto - accinto. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
⁵⁴ Αἰεζῶων - οσων - ον. Αἰεζῶος.
⁵⁵ Αἰεθαλέω - ῶ. M. ἦσο. sempre verdeggiare. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
⁵⁶ Αἰεθαλής - εἰος. (θάλλω) sempre verde. 2. sempre fiorido. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.
⁵⁷ Αἰεθάλω. M. εἶσο. Ἀθλέω. 2. ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ, ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ. ἡρῶσῶδ.

Αειθνής-ίος (θνήσκω) sempre moriente.
 2. sempre morto. *Αειθνής* *Αειθνής*. 2. *Αειθνής* *Αειθνής*.
Αειθνής (ὁ, ἡ) (θούρος) sempre pronto al combattimento. *Αειθνής* *Αειθνής* *Αειθνής*.
Αεικαρπός (ὁ, ἡ) (καρπός) che porta sempre frutto, sempre fruttifero. *Αεικαρπός* *Αεικαρπός*.
Αεικείη-ης (ἡ) (ὀμηρ. καὶ Περσ.) *Αεικεία*-ας (ἡ) *Αεικεία*-ας (ἡ) (ὀμηρ. καὶ Περσ.) indecenza, villania. 2. tratto indegno-ignominioso, oltraggio. *Αεικείη* *Αεικείη* *Αεικείη*.
 2. *Αεικείη* *Αεικείη* *Αεικείη*.
Αεικίω, *Μ. ἰώω* (*αεικείω*) trattare indecentemente. *Αεικίω* *Αεικίω* *Αεικίω*.
Αεικισμός-ας (ἡ) (*κίω*) moto sempreterno. *Αεικισμός* *Αεικισμός* *Αεικισμός*.
Αεικίνητος (ὁ, ἡ) (*κίω*) che è in continuo movimento. *Αεικίνητος* *Αεικίνητος* *Αεικίνητος*.
Αεικλόνος (ὁ, ἡ) (*κλόνος*) che sempre crolla. *Αεικλόνος* *Αεικλόνος* *Αεικλόνος*.
Αεικορούς-ῶ. *Μ. ὠώω*. (*κίω*) sempre to sare-tondere. *Αεικορούς* *Αεικορούς* *Αεικορούς*.
Αεικνωπῶ-ῶ. *Μ. ἡσώω*. sempre tramandar suono. *Αεικνωπῶ* *Αεικνωπῶ* *Αεικνωπῶ*.
Αεικνωμῶς (ὁ, ἡ) (*κνωμῶς*) che è in perpetuo convito. *Αεικνωμῶς* *Αεικνωμῶς* *Αεικνωμῶς*.
Αειλάλος (ὁ, ἡ) (*λαλέω*) loquace, ciarlonc. *Αειλάλος* *Αειλάλος* *Αειλάλος*.
Αειλαμπής (ὁ, ἡ) (*λαμπῶ*) che sempre riprende, sempre rilucente. *Αειλαμπής* *Αειλαμπής* *Αειλαμπής*.
Αειλιβήσιος (ὁ, ἡ) che sempre scorre. *Αειλιβήσιος* *Αειλιβήσιος* *Αειλιβήσιος*.
Αειλογία-ας (ἡ) (*λόγος*) loquacità, cicalamento. *Αειλογία* *Αειλογία* *Αειλογία*.
Αειμαργός (ὁ, ἡ) sempre vorace-ghiottone. *Αειμαργός* *Αειμαργός* *Αειμαργός*.
Αειμνημόνευτος (ὁ, ἡ) d'una memoria immortale. *Αειμνημόνευτος* *Αειμνημόνευτος* *Αειμνημόνευτος*.
Αειμνήμων-ονος (ὁ, ἡ) (*μνήμων*) che si ricorda per sempre. *Αειμνήμων* *Αειμνήμων* *Αειμνήμων*.
Αειμνηστός (ὁ, ἡ) (*μνήστω*) = *Αειμνημόνευτος*. degno d'eterna memoria. *Αειμνηστός* *Αειμνηστός* *Αειμνηστός*.
Αειναύται-ῶν (οἱ) (*ναύτης*) Tribunale in Melasso, di cui i membri si radunavano in una nave, e giudicavano. *Αειναύται* *Αειναύται* *Αειναύται*.

Αειναύται *Αειναύται* *Αειναύται*.
Αεινεργής-ιδος (ἡ) (*νεργός*) cecità perpetua. *Αεινεργής* *Αεινεργής* *Αεινεργής*.
Αεινήστος (ὁ, ἡ) sempre digiuno. *Αεινήστος* *Αεινήστος* *Αεινήστος*.
Αειπαθεία-ας (ἡ) (*πάθος*) continua sofferenza. *Αειπαθεία* *Αειπαθεία* *Αειπαθεία*.
Αειπαθήσιος-ίος (ὁ, ἡ) che soffre continuamente. *Αειπαθήσιος* *Αειπαθήσιος* *Αειπαθήσιος*.
Αειπαρθένος-ον (ἡ) sempre vergine. *Αειπαρθένος* *Αειπαρθένος* *Αειπαρθένος*.
Αειπλανής-ίος (ὁ, ἡ) (*πλανάομαι*) sempre *Αειπλανήτης (ὁ, ἡ) } errante, *Αειπλανός (ὁ, ἡ) } vago-bon- do. *Αειπλανός* *Αειπλανός* *Αειπλανός*.
Αειψόστος-ους } che cola sempre. *Αειψόστος* *Αειψόστος* *Αειψόστος*.
Αειρόντος (ὁ, ἡ) (*αἰρώ*) sempre *Αειρόντος* *Αειρόντος* *Αειρόντος*.
Αειρώ, *Μ. αἰρώ*. *Αειρώ*.
Αεισθενής-ίος (ὁ, ἡ) (*σθένος*) sempre forte-robusto-vigoroso. *Αεισθενής* *Αεισθενής* *Αεισθενής*.
Αειστρεφής-ίος (ὁ, ἡ) (*στρέφω*) che si torce sempre. *Αειστρεφής* *Αειστρεφής* *Αειστρεφής*.
Αειστρος (ὁ, ἡ) (*στρο*) che sempre tira. *Αειστρος* *Αειστρος* *Αειστρος*.
Αειταί-α (ὁ) *Βιωτ.* *Αειταί*. aquila. *Αειταί* *Αειταί* *Αειταί*.
Αειτελής-ίος (ὁ, ἡ) chi paga sempre delle contribuzioni. *Αειτελής* *Αειτελής* *Αειτελής*.
Αειτρέπτος (ὁ, ἡ) che torna-gira sempre. *Αειτρέπτος* *Αειτρέπτος* *Αειτρέπτος*.
Αειψνός (ὁ, ἡ) chi dorme sempre, sempre dormiente. *Αειψνός* *Αειψνός* *Αειψνός*.
Αειφανής-ίος (ὁ, ἡ) (*φαίνομαι*) che sempre apparisce, sempre conspicuo. *Αειφανής* *Αειφανής* *Αειφανής*.
Αειφάτος (ὁ, ἡ) (*φάω*) sempre chiaro. *Αειφάτος* *Αειφάτος* *Αειφάτος*.
Αειφλέγης-ίος (ὁ, ἡ) (*φλέγω*) che sempre infiamma, sempre ardente. *Αειφλέγης* *Αειφλέγης* *Αειφλέγης*.
Αειφρονήτος (ὁ, ἡ) (*φρονέω*) custodito sempre. *Αειφρονήτος* *Αειφρονήτος* *Αειφρονήτος*.
Αειφρονά (ὁ, ἡ) (*φρονά*) chi sempre custodisce, vigilante. *Αειφρονά* *Αειφρονά* *Αειφρονά*.
Αειφύλακτος (ὁ, ἡ) (*φυλάσσω*) sempre guardato, custodito. *Αειφύλακτος* *Αειφύλακτος* *Αειφύλακτος*.**

2. *φασκογ*. 3. *ραβήκωδ*. 4. *σφισσ*. *ε-ν-ε-ν-ε-ν*.
 2. *ε-ν-ε-ν-ε-ν*. 3. *ε-ν-ε-ν-ε-ν-ε-ν*. 4. *ε-ν-ε-ν-ε-ν*.

Αιθαλώ - *ω*. *Μ*. *ώσω*. abbrucciare. 2. *ρι-
 2. διήρηρ* *ε-ν-ε-ν*. 3. *αποδελφί* *αποδελφί*.
 1. *ε-ν-ε-ν*. 2. *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν-ε-ν*. 3. *ε-ν-ε-ν*.

Αιθαλώδης - *εος* (*ό*, *ή*) *fuliginoso*. *σφισσ*,
δυσάσφαρξ *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αίθε. *όν*. *Α*. *και αντί* *Είδε*.

Αιθήριος - *α* - *ον* (*ό*, *ή*) *etereo*. 2. *alto*, *ec-
 celo*. *ο*. *αυρήν*. 2. *αποδελφί*. *ε-ν-ε-ν*. 2.

Αιθιροβατίω - *ω*. *Μ*. *ήσω*. *viaggiare*-*cam-
 minare* per l'aria. *ο*. *αυρήν* *δυσάσφαρξ*
ε-ν-ε-ν *ε-ν-ε-ν*. *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιθιροβόσος (*ό*) *che si pasce* - *abita* nel-
 l'aria. *ο*. *αυρήν* *αυρήν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιθιροδρομώ - *ω*. *Μ*. *ήσω*. *correre* per l'a-
 ria. *ο*. *αυρήν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιθιροδρόμος (*ό*, *ή*) *che corre* per l'a-
 ria. *ο*. *αυρήν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιθιρολαμπής - *εος* (*ό*, *ή*) *che risplende*-
riluce nell'aria. *ο*. *αυρήν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιθιρολογέω - *ω*. *Μ*. *ήσω*. *parlare* dell' e-
 tere. *ο*. *αυρήν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιθιρολόγος (*ό*, *ή*) *chi discorre* dell' e-
 tere. *ο*. *αυρήν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιθιροόμιος (*ό*, *ή*) *abitante* dell' etere.
ο. *αυρήν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιθήρ - *ερος* (*ό*) *etere*, *aria*. *ο*. *ε-ν-ε-ν*.

Αιδόλικες (*bollicelle*, *bollicine*), *vesci-
 ca*. *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιδος - *εος* - *ους* (*τό*) *calore*, *ardore*. 2.
fiamma, *fuoco*. *αυρήν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιδός - *ή* - *όν*. *bruciato*, *arso*. 2. *ardente*,
brillante. *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*. 2. *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιδουσα - *ης* (*ή*) *vestibolo*. (*Γερμαν*. *Vor-
 haus*). *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιδου - *οπος* (*ό*, *ή*) *caldo*, *ardente*. 2. *an-
 nerito* dal fuoco. 3. *brillante*. *αυρήν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιδου - *ος*. 2. *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*. 3. *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιθρα - *ας* (*ή*) *serenità* dell'aria. *ο*. *αυρήν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιθρηγενέτης - *ου* *και* *Αιθρηγενής* (*ό*) *na-
 to* dall'aria. 2. *che porta* la serenità

ο. *ε-ν-ε-ν*. 2. *ο*. *αυρήν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιθρία (*ή*) *serenità*. *ο*. *αυρήν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιθριάω. *Μ*. *ασω*. *render sereno*. 2. *abi-
 tare* allo scoperto, a ciel sereno. *ο*. *αυρήν* *ε-ν-ε-ν*.

ήν, *δασδ* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.
ήν *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*. 2. *ε-ν-ε-ν*.

Αιθριος (*ό*, *ή*) *sereno*, *chiaro*. *αυρήν*,
ε-ν-ε-ν *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιθροβατίω - *ω*. *Μ*. *ήσω* = *Αιθροβατίω*.
Αιθροβατής - *ου* (*ό*) *che cammina* nel-
 l'aria. *ο*. *αυρήν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιθροβολώ - *ω*. *Μ*. *ήσω*. *gettare* per l'a-
 ria. *ο*. *αυρήν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιθροδόννητος (*ό*, *ή*) (*δονέω*) *agitato* nel-
 l'aria. *ο*. *αυρήν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιθροπλανής - *ους* (*ό*, *ή*) *errante* per l'a-
 ria. *ο*. *αυρήν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιθροπολεύω. *Μ*. *εύσω*. *Αιθροβατίω*.

Αιθρος - *ου* (*ό*) (*αιθήρ*) *gelata*. 2. *rugia-
 da*. 3. *brina*. *αυρήν*, *αυρήν*. 2. *ε-ν-ε-ν*.

Αιθρυμα - *τος* (*τό*) *ondeggiamento* della
 fiamma. 2. *splendere*. *αυρήν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιθνια - *ας* (*ή*) *mergo*, (*uccello* *maritti-
 mo*) *ζοομαύω* (*δασδ* *ε-ν-ε-ν*). *ε-ν-ε-ν*.

Αιθνώθρεπτος (*ό*, *ή*) *che si nutrice* di
 smergi. *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιδύσσω. *Μ*. *εξω*. *muovere* con *celerità*,
agitare, *scuotere*. *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιδω. *α* - *ω*. *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιδω. *α* - *ω*. *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αιδω. *α* - *ω*. *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αικάλλω. *Μ*. *αλω*. *adulare*, *caressare*. *ε-ν-
 ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν* *ε-ν-ε-ν*.

Αικάλος - *ου* (*ό*) (*αικάλλω*) *adulatore*. *ε-ν-ε-ν*.

Αικίλιος (*ό*, *ή*) *indecente*, *dispreggiabile*,
vile. *αυρήν*, *αυρήν*.

Αικής, *και* *Αικής* - *εος*. *indecente*, *incon-
 veniente*, *incongruente*. 2. *oltraggioso*.

Αικία - *ας* (*ή*) = *Αικειή*. *battitura*. *ε-ν-ε-ν*.

Αικίζω. *Μ*. *ισω* *και* *Αικίζομαι*. *battere*. 2.
maltrattare. 3. *ledere*. *αυρήν* *ε-ν-ε-ν*.

Αικισμός - *ος* (*ό*) *maltrattamen-
 to*, *oltraggio*. 2. *battitura*, *bastonata*.

Αικιστής - *ου* (*ό*) *che maltratta*. 2. *che
 bastona*. *αυρήν* *ε-ν-ε-ν*.

Αικιστός - *η* - *όν*. *maltrattato*, *ingiuriato*.

2. bastonato. *αὐωρησιωδῶς, ἰουσιωδῶς, ἑωρωσιωδῶς*. 2. *δὲδ ἡερωδῶς*. *ἱορῆσιωδῶς*. 2. *ἡἱορῆσιωδῶς*. *ἡἱορῆσιωδῶς*.

Αἰλουρος (τό) *cena*. *ἡρῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*. *ἡἱορῆσιωδῶς*.

Αἰκτῆρ - ἡρῶς (ὁ) impetuoso. *οἰορῆσιωδῶς*. *ἡἱορῆσιωδῶς*.

Αἰματός (ὁ, ἡ) inaccessible. *ἡἱορῆσιωδῶς*. *ἡἱορῆσιωδῶς*.

Αἰλιονος (ὁ) canto funebre. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἰλουρος (ὁ, ἡ) gatto selvatico. 2. mustella, donnola. *ἡἱορῆσιωδῶς*. 2. *ἡἱορῆσιωδῶς*.

Αἱμα-τος (τό) *sangue*. 2. *strage*. 3. *con-sanguinità*. *ἡερῆσιωδῶς*. 2. *ἡερῆσιωδῶς*. 3. *ἡερῆσιωδῶς*. *ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱμακορία - *καὶ κορία* (αἱ) (*χειρῆσιωδῶς*) sacrificii in onore dei morti. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματός - ἡ - ὄν, *καὶ Αἱμαλέος* - *ἔα* - *ἔον*. insanguinato, sanguinoso. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱμαλώφ - *ώπος* (ὁ) che ha *sangue negli occhj*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱμα-άδος (ἡ) *effusione di sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱμασία - *ας* (ἡ) (*αἰσιος*) *siepe*, *fratta di spine*. 2. *muraglia di separazione di pietre*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱμάσω. *Μ*. *ἄξω*. *insanguinare*, *inzuppare di sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματεκχνοσία - *ας* (ἡ) *effusione di sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματηρός - *ρά* - *ρόν*. *insanguinato*, *sanguinolente*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματηρόφος (ὁ, ἡ) *che cagiona del sangue della strage*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματία (ἡ) *il brodo nero dei Lacedemoni*, *che si faceva dal sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματίζω. *Μ*. *ἰώω*, *insanguinare*. 2. *cavar sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματίον (τό) *ὑποκορ*. *τ*. *Αἱμα*.

Αἱματίτης - *ον* (ὁ) *τίτις* (ἡ) *sanguigno*. 2. *sanguigna*, *matita rossa* (*pietra di color di sangue*) *ἡερῆσιωδῶς*. 2. *ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματοειδής (ὁ, ἡ) *simile al sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματοίς - *εσσα* - *εν*. *insanguinato*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματολογός (ὁ) *che lambisce del sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματοποιέω - *ῶ*. *Μ*. *ἡῶω*. *convertire in sangue*, *render sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματοποιητικός - *ἡ* - *όν*. *che fa sangue*, *sanguifico*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματοποσία - *ας* (ἡ) *il bevere del sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματοποτιέω - *ῶ*. *Μ*. *ἡῶω*. *bevere del sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματοπότης - *ον* (ὁ) *che beve del sangue*, *sanguinolente*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματορόφος (ὁ, ἡ) *che inghiottisce* - *in-goja del sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματορόφτος (ὁ, ἡ) *che profusisce del sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματοσταγής - *εος* (ὁ, ἡ) *che stilla* - *gocciola del sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματοσφαγής - *εος* (*σφάξω*) *scannato*, *annegato nel proprio sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματοστόμος (ὁ, ἡ) *imbarattato nel sangue*, *sanguinolente*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματοσταγής (ὁ) *che ama il sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματός - *ῶ*. *Μ*. *ῶσω*. *insanguinare*. 2. *ammazzare*. 3. *convertire in sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματοδής (ὁ, ἡ) *sanguigno*, *sanguigno*. 2. *sanguinolente*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱματώπος - *όν* (ὁ), *Αἱμαλώφ*.

Αἱματώσις - *εως* (ἡ) *insanguinamento*, *permutazione in sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱμηπότης - *ον* (ὁ) *Ἰων*. *ἀντί Αἱματοπότης*.

Αἱμητιον - *ον* (τό) *vaso per mettervi del sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱμοβαφής - *εος* (*βάφω*) *aggravato di sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱμοβαφής (*βάπτω*) *tinto* - *bagnato di sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱμοβόρος (ὁ, ἡ) *che si nutrice di sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱμοδακτεῖω - *ῶ*. *οὐκ*. *cibarsi di carne cruda* - *insanguinata*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱμόδωπος (ὁ, ἡ) (*δίω*) *κρυ ἀγγείων*. *che ha sete di sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

Αἱμόδοχος (ὁ, ἡ) *che riceve del sangue*. *ἡερῆσιωδῶς ἡερῆσιωδῶς*.

³ *Ἀκίρατος* (ὁ, ἡ) privo di corna. ἐχέειρ
 ἡμισυ ἑνὸς. ἡμισυ-ἑνός.
³ *Ἀκίρανωτος* (ὁ, ἡ) non percorso dal fulmine. ἡμισυὲν ἑνὸς. ἡμισυ-ἑνός.
³ *Ἀκίρδεια*-ας (ἡ) disadvantageo, danno, nocimento. ἡμισυ, ἡμισυ, ἡμισυ.
 ἡμισυ-ἑνός.
³ *Ἀκίρδης* (ἰ, ἡ) che è senza lucro. ἡμισυ, ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ-ἑνός. ἐρδῶς. ἐπί. senza lu-
 cro. ἡμισυ ἡμισυ. ἡμισυ-ἑνός.
³ *Ἀκιστής*-ου (ὁ) medico. 2. sartore. ἡμισυ.
 2. ἡμισυ. ἡμισυ. 2. ἡμισυ.
³ *Ἀκιστός*-ῆν-όν. rimedicabile, riparabile.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ-ἑνός.
³ *Ἀκίστρα* (ἡ) ago. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκίστρια*. (ἡ) rimediatrice, medica. 2. le-
³ *Ἀκίστρια* (ἡ) {vatrice, ostetrica. ἡμισυ
 (ἡμισυ). 2. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. 2.
³ *Ἀκίστωρ*-ορος (ὁ) medico. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκίφαλος* (ὁ, ἡ) che non ha testa, ace-
 fallo. ἡμισυ ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ-ἑνός.
³ *Ἀκίων*-ουσα-ον. taciturno, silente, quieto.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆ*-ῆς (ἡ) punta, taglio, filo tagliente.
 (Acet. acies) ἡμισυ ἡμισυ, ἡμισυ ἡμισυ.
³ *Ἀκῆδεστος* (ὁ, ἡ); insepolto. ἡμισυ.
 ἡμισυ-ἑνός.
³ *Ἀκῆδω*-ω M. ἰσω. καὶ ἡσω. disprezzare,
 non avere cura. ἡμισυ. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆδης*-ιος (ὁ, ἡ) non curante, negligen-
 te. 2. insepolto. ἡμισυ. 2. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. 2. ἡμισυ-ἑνός.
³ *Ἀκῆλιδωτος* (ὁ, ἡ) immacolato, incorrot-
 to, puro, mondo. ἡμισυ, ἡμισυ, ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆπος* (ὁ, ἡ) privo di orto. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ-ἑνός.
³ *Ἀκῆρατος* (ὁ, ἡ) sincero, non misto, pu-
 ro, mero, incorrotto. ἡμισυ, ἡμισυ,
 ἡμισυ, ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ-ἑνός.
³ *Ἀκῆριος* (ὁ, ἡ) esanime, senza cuore.
 2. timido. ἡμισυ. ἡμισυ. 2. ἡμισυ.
 ἡμισυ-ἑνός. 2. ἡμισυ-ἑνός.
³ *Ἀκῆριος* (ὁ, ἡ) (κῆρ) senza danno, illeso.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ-ἑνός.
³ *Ἀκῆρος* (ὁ, ἡ) (ἰάτηρ). senza cera. ἡμισυ
 ἡμισυ. ἡμισυ-ἑνός.
³ *Ἀκῆροχτος* (ὁ, ἡ) non pubblicato, non
 divulgato. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ-ἑνός.
³ *Ἀκῆροχτος* (ὁ, ἡ) puro, non falsificato.
 ἡμισυ, ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρος*-ῆν-όν. debole. vile. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆω*-M. ἰσω. aguzzare. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρας*-ου (ὁ) daga, scimitarra, stor-

ta (spada dei Persiani) ἡμισυ (ἡμισυ-
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆδωνος* (ὁ, ἡ) sicuro, senza pericolo.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρσία*-ας (ἡ) (κῆρσία) immobilità. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρσιος* (ὁ, ἡ) νήπιος. ἐπί. immobile,
 fermo, inconcusso. ἡμισυ, ἡμισυ, ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ-ἑνός.
³ *Ἀκῆρσιος*-ἰδός. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρσιος* (ἡ) (ἄκῆ) punta. ἡμισυ, ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρσιος*. M. ἰσω. ricusare simulata-
 mente. 2. simularsi ignorante. ἡμισυ.
 ἡμισυ. 2. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρσιος* (ὁ, ἡ) (κῆρσιος) (vite) non
 tagliata non potata. ἡμισυ. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρσιος* (ὁ, ἡ) non rotto, infranto. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρσιος*-καὶ Ἀκῆρσιος (ὁ, ἡ) non pian-
 to. 2. che non piange. ἡμισυ. 2.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρσιος* (ὁ, ἡ) ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρσιος* (ὁ, ἡ) καὶ Ἀκῆρσιος (ὁ, ἡ) non
 serrato, aperto. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρσιος* (ὁ, ἡ) che non ruba. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρσιος*-ας (ἡ) calamità, infelicità, e-
 genza privazione dal patrimonio. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρσιος* (ὁ, ἡ) privo di eredità, povero,
 egente, infelice. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρσιος* (ὁ, ἡ) non distribuito alla
 sorte. 2. che non si può distribuire alla
 sorte. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρσιος* (ὁ, ἡ) Ἀκῆρσιος. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρσιος* (ὁ, ἡ) (κῆρσιος) non chiamato,
 non invitato. 2. privo di nome. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρσιος* (ὁ, ἡ) (κῆρσιος) che non si inchina,
 inflessibile. 2. (ἡμισυ) indeclinabile.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρσιος* (ὁ, ἡ) (κῆρσιος) che non si inchina,
 inflessibile. 2. (ἡμισυ) indeclinabile.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
³ *Ἀκῆρσιος*-καὶ Ἀκῆρσιος (ὁ, ἡ) immovibi-
 le, non turbato, fermo, costante. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.
 ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ. ἡμισυ.

Ἀληθορκεῖω - ὤ. *M.* ἤσω. giurare la verità. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου. ποσειδωνοῦ. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀληθοσοῦνη - ης (ἡ) Ἀλήθεια.

Ἀληθοσυγγής - ἔως (ὁ, ἡ) che opera con verità. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου. ποσειδωνοῦ.

Ἀληθῶς, ἐπίθ. veramente, davvero. σωτηρία, ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀληκτος (ὁ, ἡ) incessante, continuo. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλημα - τος (τό) (ἀλίω) farina. 2. uomo astuto. σωτηρία. 2. σωτηρία διαρκής. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλήμων - ονος (ὁ, ἡ) errante, vagabondo. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀληπτος (ὁ, ἡ) che non è preso. 2. da non prendersi. 3. irreprensibile. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀληροτος (ὁ, ἡ) indimenticabile, memorabile. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλητεία - ας (ἡ) vita errante, vagabondità. 2. mendicizia. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλητεῖω, *M.* εἶσω. errare, girare vagabondo. 2. mendicare. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλητής (ὁ) errante, vagabondo. 2. mendico. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλητοβόρος (ὁ, ἡ) chi si nutrice di farina. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλητον (τό) Ἴων, ἀντί Ἀλευρον.

Ἀλιθεῖς - εως (ἡ) guarigione, guarimento. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιθεύς - ἔως (ὁ) Ἴων, medico. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιθῆω - ὤ. *M.* ἤσω. guarire. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιθῆως - εσσα - εν. salutare. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιθροτήνιος (ὁ, ἡ) salubre. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιθαί - ὠν (αἰ) nocchieri. 2. marinari. 3. viaggiatori. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιθαί - ὠν (αἰ) nocchieri. 2. marinari. 3. viaggiatori. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλια - αῖς (ἡ) saliera. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιαρός (ὁ, ἡ) insalato, salato. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιομα - ατος (τό) decreto del popolo. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιβάνωτος (ὁ, ἡ) non profumato d'incenso. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιβραπτος (ὁ, ἡ) immerso al mare. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιβίας - ατος (ὁ) morto, estinto. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιβιατος (ὁ, ἡ) *A.* ἀντί Ἡλιβιατος.

Ἀλιεία - ας (ἡ) il mestiere del pescatore. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιείνα - ατος (τό) tore, pesca. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιεύς - ἔως (ὁ) (αἰω) pescatore. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιευτής - οῦ (ὁ) = Ἀλιεύς.

Ἀλιευτικός - ἡ - ὄν, appartenente alla pesca. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιέω, *M.* εἶσω (αἰεύω) pescare. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιζῶ, *M.* ἔω (αἰς) salare, insalare. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιθός (ὁ, ἡ) non pietroso. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιεία - ας (ἡ) *A.* ἀντί Ἡλιεία.

Ἀλιμίδων - οντος (ὁ) (αἰς, μίδων) rè del mare. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιμειος (ὁ, ἡ) privo di porto. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιμος (ὁ, ἡ) chi non ha fame. 2. non sente la fame. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιμος - ἡ - ον. = Ἀλιάνιος, di sale, salino. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιόκανος (ὁ, ἡ) *A.* ἀντί Ἡλιόκανος.

Ἀλιος (ὁ) *A.* ἀντί Ἡλιος.

Ἀλιος - α - ον. (αἰς) marino, marittimo. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιόω - ὠ. *M.* ὠσω (αἰεύω) annullare, scancellare, rendere inutile, vano. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιπέδων (τό) spiaggia, o campo un tempo coperto dal mare. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιπίης - ἔως (ὁ, ἡ) (αἰ, λίπος) privo di grassezza, macilente, magro. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιπλανής - ἔως (ὁ, ἡ) che va errando pel mare. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιπληκτος (ὁ, ἡ) battuto dal mare. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιπληγῆς - ἡρος (ὁ, ἡ) ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιπόρος (ὁ, ἡ) chi viaggia, traversa il mare. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλις, ἐπίθ. (αἰλής) abbastanza. 2. abbondantemente, assai. 3. in folla, in gran numero. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

Ἀλιόχομαι, *M.* αἰόσομαι, sorprendersi, cadere in mano. σωτηρία. ἔπιθεωρησάμεθα φωνήν ἐρηθύνου.

անուշ հասով քայմ միև է . համում (քոթ-
ը -- դեր նելէնիքու րըր):
Αμωσός (ὁ, ἡ) immacolato, incolpevole.
անաωωω, անաωω, անաωω անաωω, անաωω-
 լեիեիւ, անաωω, անաωω = *Αμεμπτος*.
Αν (անօ, ց սոնծ. սքօծ.) se (particella, o
 congiunzione, condizionale). թէ, թէ որ,
 նէ (մասնիկ, կամ թէպահան շարկայ) . ի-
 քո, ի-նէ, ի-նէ, ի-նէր + (լորբը Եր-Պ. Ե-
 Իօր - ի-նէ):
Αν (κατ' ἀποζοπ. էքր. քօր.) *ἀντι* *Αντι*.
Αν ἢ *Αν*. *ἀντι* *Αντι*.
Αν. *Αος*. *ἀντι* *Αν*. *δ* յղ. Է. Օս.
Ανά (պօծ.) (μὲ αἰτ. ἐνώστε δε καὶ μὲ γενκ.
 καὶ δοτ.) per. 2. durante. 3. a, per. 4.
 a traverso. քար. 2. քանի որ, մինչև Ի.
 3. ա. Բ. 4. զէմ, զէպ Ի. Գ. Գ. Գ.
 Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ.
 4. Գ.
Ανά սոլլ. Է. *ἀνω*. nelle composizioni signifi-
 cazione duplicazione, o moto da basso
 all' alto. քարք բնայտ առերես կրնանու
 կէ կրնան թիւն, կամ վարկէ վեր կըլլը .
 Բնայտ հայերէն, Վեր մասնիկը . Պ-
 ի-նէր - ի-նէր էլե յերկնայինիսէ ի-նէր
 ի-նէր (Վերջը Լեի-Լերտէ Բօ. Է Է
 Թ. Լ.
 Թ. Լ.
Ανα, շղդ. Է. *Ανα*.
Αναβάδην. *ἐπιὺ*. levando i piedi all' alto.
 սարքեր վեր վերցնելով . յարձարելու Ե-
 Գ.
Αναβάδων, *ἐπιὺ*. montando. *հեծնալով* . զի-
 ներէս:
Αναβαθμίζεις - *ιδος* (ἡ) } i gradini della sca-
Αναβαθμὸς (ὁ) } la. 2. ascensione.
 սանաւարի սար. 2. վեր կըլլը . վեր-
 լին յարդ. 2. Ե-Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ.
Αναβάθρα - *αίας* (ἡ) scala. սանաւար. վեր-
 լինիլ, վեր-լինիլ.
Αναβάθρον (τὸ) scala. 2. pulpito. 3. pal-
 co. սանաւար. 2. սանաւար. 3. հայեցա-
 րան . վեր-լինիլ. 3. վեր-
Αναβαίρω . *ἀναβαίρω*, salire, ascendere.
 2. մոտ . վեր ծառ կըլլ. 2. *հեծնալ* .
 լեի-նէ, լեի-նէ. 2. զի .
Αναβάλλω . *ἀναβάλλω*, gettare, alzare in
 alto. 2. diiettire. վեր նետել վերցնել .
 2. սարանել, ես ձիւ . Ե-Գ. Գ. Գ. Գ. Գ.
 Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ.
 Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ.
Αναβατίζω. *Μ. ἰσω*, ribattezzare. նորէն
 մտնել . ի-նէր Է-ճի-նէր է-նէ:
Αναβαπτίζεις - *εως* (ἡ) } ribattezzamento.
Αναβαπτισμός - *ου* (ὁ) } նորէն մտնելը.
 ի-նէր Է-ճի-նէր է-նէ:
Αναβαπτιστής - *ου* (ὁ) chi ribattezza, ana-
 baptista. նորէն մտնող, կրկնակոնք.
 ի-նէր Է-ճի-նէր է-նէ:
Αναβάσιμος (ὁ, ἡ) = *Αναβατός*.
Ανάβαινας - *εως* (ἡ) } ascensione, l'azione
Αναβάσιμος - *ου* (ὁ) } di montare. 2. imbar-
 co. 3. spedizione. *φρῶν* վեր կըլլը, *հեծ-*
նել . 2. նա կըլլը . 3. սարանել, բա-
 նակն առաջ քալը . Ե-Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ.
 լեի-նէ, զի-նէ . 2. ի-նէր զի-նէ . 3. Է-ճի-
 նէ = *Αναβαθμός*.
Αναβάσιμος, *ου* (ὁ) = *Αναβαθμός*.

Αναβασιάζω. *Μ. ἰσω*, portare sulle spal-
 le. սարք վրայ կրել . Ե-Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ.
Αναβατήριον (τὸ) sacrificio per augurare
 una buona, e felice navigazione. *անող*
 մէկ նաւարհու թիւն վերցնել համար
 Եղած զօհ . Ե-Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ.
 լեի-նէ, լեի-նէ ան-նալ ի-նէր:
Αναβατήριος - *ου* (ὁ) che monta sopra. 2.
 cavaliere. *φρῶν* *հեծնող* . 2. *մտնող* .
 Է-ճի-նէր է-նէ . 2. զի-նէ:
Αναβιβάζω. *Μ. ἰσω*, far montare, eleva-
 re. 2. tirar fuori. *հեծնել*, *φρῶν* *վեր-*
ցնել . 2. *ուրբ քալել* . զի-նէր է-նէ, Է-
 ճի-նէր է-նէ . 2. զի-նէր է-նէ:
Αναβιβάζουός (ὁ) = *Αναβιβάσιος*. elevazione.
φρῶν *վերցնելը* . զի-նէր է-նէ:
Αναβιβάζω . *Μ. βίωσομαι*, mangiare.
 rodere. սակել . *կրծել* . Է-նէ, Է-նէ, Է-նէ, Է-նէ.
Αναβίωω - *ω*. *Μ. ὠσομαι*, riavere la vita,
 ritornare alla vita. նորէն կեանքը վա-
 սելիլ . ի-նէր Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ . Է-
 Է-նէ:
Αναβιωσιος - *εως* (ἡ) ritorno alla vita, risur-
 rezione. կեանքը նորէն վաստակելը, յա-
 բուսելն . Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ . Է-
 ճի-նէ:
Αναβιωσομαι. *Μ. βίωσομαι*, far ricupe-
 rare la vita. նորէն կեանքը վերցնել .
 յարուցանել . Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ .
 Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ . Է-
 Է-նէ .
Αναβλαστάνω. *Μ. βλαστῶ*, rigermogliare,
 ripullulare. նորէն մտնել, վերանմա-
 ճել . ի-նէր է-նէ Է-նէ Է-նէ:
Αναβλαστῆμα (τὸ) il rigermogliare. նորէն
 յիւր . Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ:
Αναβλέμμα (τὸ) l'azione di guardare in alto.
 վեր բարձր նայելը . Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-
 նէ:
Αναβλέπω. *Μ. ἴψω*, *ομαι*, guardare sopra,
 alzare gli occhi in alto. 2. riac-
 quietare la vista. վեր նայել, աչքնա-
 վեր վերցնել . 2. սարանել քարակ, նորէն
 տեսնել, աչքն տեսնել վրայ վա-
 սակել . Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ .
 Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ .
 Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ .
Αναβλέπω - *εως* (ἡ) riacquistare la vista.
 նորէն տեսնելը, աչքնա-
 վեր վերցնելը, աչքնա-
 վեր վերցնելը, աչքնա-
 վեր վերցնելը, աչքնա-
 վեր վերցնելը .
Αναβλήθην, *ἐπιὺ*. (*ἀναβάλλω*.) con grand'
 impeto, veementemente. սեփմ, սե-
 փմ . Ե-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ:
Αναβλήθων, *ἐπιὺ*. in forma di abito, che
 si possa gettare sulle spalle. սարան
 վրայ տեսնելու լաճի մեկով . Է-նէ Է-նէ Է-
 նէ .
Αναβόα - *ω*. *Μ. ἦσω*, esclamare. *անող*
կանչել, բարձր ձայնով պոսայ . Է-նէ Է-
 նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ .
Αναβόημα (τὸ) καὶ ὅπως - *εως* (ἡ) escla-
 mazione. քարանգեղութիւն, բարձր ձայ-
 նով պոսայ . Է-նէ Է-նէ Է-նէ Է-նէ .
Αναβόλης - *εως* (ὁ) palafreniere, ser-
 vore, che da dell'ajuto per montare a
 cavallo. 2. pietra per potere facilmente
 montare a cavallo. 3. staffa. սարան-
 անակ, մի հեծնալու առանց սարանակ-
 կը բռնող ծառայ . 2. զի . բա . մի հեծնա-

Ἀνεμάτος (ὁ, ἡ) privo di enfasi, efficacia. *μαχηματώδης ἐπιθ.* *αἰσθητικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεμώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di vento, ventoso. *Συμφωνία, Συμφωνία ἔργου.* *ἄνεμος*

Ἀνεμώνη-ης (ἡ) anemone (fiore) *μαχηρικῶς ἐπιθ.* *ἄνεμος*

Ἀνευδής-εος (ὁ, ἡ) che non ha alcun bisogno. *ῥυθμῶς ἐπιθ.* *ἄνεμος*

Ἀνευδοσίατος (ὁ, ἡ) *Ἀνευδοσίατος, ἀσπύς, ἐπιθ.* *ῥυθμῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύδοτος (ὁ, ἡ) inesorabile. *ἄνεμος ἐπιθ.*

Ἀνεύρητος-εος (ὁ, ἡ) = *Ἀνεύρητος*.

Ἀνεύρησις-ας (ἡ) inefficacia. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρητος (ὁ, ἡ) inefficace, inutile, disoccupato, ozioso. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) privo di entusiasmo. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρητος (ὁ, ἡ) non molestato, quieto. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) non teso, rallentato. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) che fugge il commercio degli uomini, insociabile. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) che non si può udire di lontano. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) indelebile, sempiterno. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) *Ἀνεύρησις, καὶ Ἀνεύρησις.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) = *Ἀνεύρησις.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) irreprensibile. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) non lavorato, greggio, rozzo. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) imperscrutabile, investigabile. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) non esaminato. 2. che non si può esaminare. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεξέταστος-ἐπιθ. senza esame. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεξείρετος (ὁ, ἡ) che non si può trovare. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεξήγητος (ὁ, ἡ) inesplicabile, inespri- mibile, indicibile. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεξικακίω-ω. *M. ἡσώ*, soffrire, tollerare il male con pazienza. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεξικακία-ας (ἡ) tolleranza, pazienza. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεξικακός (ὁ, ἡ) tollerante, elemente, paziente. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεξιχνίατος (ὁ, ἡ) impenetrabile, inda- gabile, investigabile. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεξόδοτος (ὁ, ἡ) senza uscio. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) non festeggiato, sen- za festa. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) non intimato, non dichiarato, non annunziato. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) che non si sente. 2. insensibile. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) *Ἀνεύρησις.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) costante, fermo. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) *Ἀνεύρησις.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) cui non si può in- diare, sicuro dalle insidie. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) senza iscrizione, frontispizio. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) non suscettibile, inca- pace. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) senza desiderio. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) = *Ἀνεύρησις.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) su cui non si può giu- dicare, che non si può decidere. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

Ἀνεύρησις (ὁ, ἡ) che non si nascon- de. 2. che non si può nascondere. *μαχηρικῶς ἐπιθ.*

ἄνικτος (ὁ, ἡ) incapace, insufficiente. *ἀνικτὸς ἀνὴρ*, *ἀνικτὸς ἄνθρωπος*. *ἀνικτὸς ἀνὴρ*.
ἄνικτος (ὁ, ἡ) *ἄντι Ἀνικητός*.
Ἀνικτὸς ἐπιθ. senza vittoria. *ἀνικτὸς ἄνθρωπος*.
Ἀνικτεῖντος (ὁ, ἡ) sordo alle supplicazioni, implacabile. 2. chi non supplica. *ἀνικτεῖντος ἀνὴρ*, *ἀνικτεῖντος ἀνὴρ*.
 2. *ἀνικτεῖντος ἀνὴρ*.
Ἀνικτός (ὁ, ἡ) invincibile. *ἀνικτός ἀνὴρ*.
Ἀνικτίζω. *Μ. ἀσώ.* bagnare, inumidire.
 2. disseccare. *ἀνικτίζω*.
Ἀνικτός (ὁ, ἡ) secco, arido, privo di umore. *ἀνικτός ἀνὴρ*.
Ἀνικτοτός (ὁ, ἡ) non placato. 2. implacabile. *ἀνικτοτότος ἀνὴρ*.
Ἀνικτός - *ω*. (ὁ, ἡ) spietato, inclemente. *ἀνικτός ἀνὴρ*.
Ἀνικπιῶν. *Μ. εὐσώ.* cavalcare. *ἀνικπιῶν ἀνὴρ*.
Ἀνικπιός (ὁ, ἡ) privo di cavalli. 2. chi non sa cavalcare. *ἀνικπιός ἀνὴρ*.
Ἀνικπιός (ὁ, ἡ) = *Ἀπλυτός*.
Ἀνισάζω. *Μ. ἀσώ.* uguagliare. *ἀνισάζω ἀνὴρ*.
Ἀνισάριθμος (ὁ, ἡ) disuguale in numero. *ἀνισάριθμος ἀνὴρ*.
Ἀνισόμετρος (ὁ, ἡ) disuguale di misura. *ἀνισόμετρος ἀνὴρ*.
Ἀνισομήκης - *εος* (ὁ, ἡ) disuguale di lunghezza. *ἀνισομήκης ἀνὴρ*.
Ἀνισόν (τό), *φυτ.* anice (pianta), *ἀνισόν ἀνὴρ*.
Ἀνισός (ὁ, ἡ) ineguale, impari. *ἀνισός ἀνὴρ*.
Ἀνισότης (ὁ, ἡ) di ineguale dignità. *ἀνισότης ἀνὴρ*.
Ἀνισώ - *ω*. *Μ. ἀσώ.* rendere uguale, uguagliare. *ἀνισώ ἀνὴρ*.
Ἀνιστήμι. *Μ. ἀναστήσω.* levare, alzare, erigere. 2. mettere in movimento, risuscitare, far rinascere. 3. far passare d'un luogo all' altro, far sloggiare. *ἀνιστήμι ἀνὴρ*.
Ἀνίσταμαι. *Μ. ἀνίσταμαι.* alzarsi, levarsi, mettersi in movimento, risor-

gere. *ἀνίσταμαι ἀνὴρ*.
Ἀνιστοῦμαι - *ω*. *Μ. ἦσο.* interrogare, dimandar per sapere. (*ἄντι*, sciscitor) *ἀνιστοῦμαι ἀνὴρ*.
Ἀνιστόρητος (ὁ, ἡ) ignorante dell'istoria. 2. di cui s'ignora la storia. *ἀνιστόρητος ἀνὴρ*.
Ἀνιστορήτος - *επιθ.* senza la cognazione dell'istoria. *ἀνιστορήτος ἀνὴρ*.
Ἀνίσχυρος (ὁ, ἡ) invalido, debole. *ἀνίσχυρος ἀνὴρ*.
Ἀνίσχυρος - *ος* (ὁ, ἡ) fermo. *ἀνίσχυρος ἀνὴρ*.
Ἀνίσω - *ω*. *Μ. ἦσο.* inegualmente. *ἀνίσω ἀνὴρ*.
Ἀνίσχυντος (ὁ, ἡ) investigabile, imperscrutabile, indagabile. *ἀνίσχυντος ἀνὴρ*.
Ἀνοδος (ὁ, ἡ) inaccessibile. *ἀνοδος ἀνὴρ*.
Ἀνοδος (ὁ, ἡ) = *Ἀνάβασις*. 2. il ritorno dell'esercito. *ἀνοδος ἀνὴρ*.
Ἀνόδους - *οντος* (ὁ, ἡ) sdentato, senza denti. *ἀνόδους ἀνὴρ*.
Ἀνοδύρομαι. *Μ. προύμαι.* piangere ad alta voce. *ἀνοδύρομαι ἀνὴρ*.
Ἀνοφος (ὁ, ἡ) *κρυ.* *ξύλ.* senza nodi, senza rami (albero). *ἀνοφος ἀνὴρ*.
Ἀνοήμων - *ονος* (ὁ, ἡ) *ἀντι Ἀνόητος*.
Ἀνοήθεια - *ας* (ἡ) sciocchezza, imprudenza. *ἀνοήθεια ἀνὴρ*.
Ἀνοήθης. *Μ. ἦσο.* mancare di buon senso, essere stolto. *ἀνοήθης ἀνὴρ*.
Ἀνόητος (ὁ, ἡ) stolto, sciocco. *ἀνόητος ἀνὴρ*.
Ἀνόθεις (ὁ, ἡ) non alterato, non falsificato, vero, ingenuo. *ἀνόθεις ἀνὴρ*.
Ἀνοικία - *ας* (ἡ) = *Ἀνοήθεια*.
Ἀνοικία - *τος* (τό) apertura. 2. aperzione. *ἀνοικία ἀνὴρ*.
Ἀνοίγω. *Μ. οἶσω.* allargare. *ἀνοίγω ἀνὴρ*.
Ἀνοίγω. *Μ. οἶσω.* 3. *ἀνοίγω ἀνὴρ*.
Ἀνοικτός (ὁ, ἡ) improprio, inconveniente. 2. insociabile. *ἀνοικτός ἀνὴρ*.
Ἀνοικτός - *ος* (ὁ, ἡ) = *Ἀνοικτός*. 2. *ἀνοικτός ἀνὴρ*.

tradizione. 2. convenzione. ἀνομιαν. 2. ἀνομιαν. 2. ἀνομιαν. 2. ἀνομιαν.

Ανομος (ό, ή) iniquo, privo di legge. 2. illegale. ἀνομιαν. 2. ἀνομιαν. 2. ἀνομιαν.

Ανόμιος - επιών, iniquamente. 2. illegalmente. ἀνομιαν. 2. ἀνομιαν. 2. ἀνομιαν.

Ανοπλος (ό, ή) = Αοπλος.

Ανοπτος (ό, ή) } = Αόρατος.

Ανόργανος (ό, ή) privo di strumento.

Ανοργιαστος (ό, ή) non celebrato con delle orgie, privo di orgie. ἀνοργιαστος.

Ανορεξιόν - ώ. M. ήσω. non aver appetito. ἀνορεξιαν.

Ανορεξιος (ό, ή) privo di appetito, inappetente. ἀνορεξιαν.

Ανορεξιος - επιών. senza appetito. ἀνορεξιαν.

Ανορεξια - ασ (ή) inappetenza, anoressia, mancanza d'appetito. ἀνορεξια.

Ανορθών - ώ. M. ώσω. ergere, dirizzare. ἀνορθωσιν.

Ανορθος (ό, ή) non giurato: ἐρησιν.

Ανορμια - ώ. M. ήσω. alzarsi con impeto, alzarsi in piedi per lo sdegno. ἀνορμιασιν.

Ανορμίζω. M. ίσω. levar l'ancora, rimettersi in mare. ἀνορμίζω.

Ανοροφος (ό, ή) privo di tetto, non coperto. ἀνοροφος.

Ανορτος (ό, ή) senza testicoli. ἀνορτος.

Ανοσητος (ό, ή) non ammalato, sano. ἀνοσητος.

Ανοσιος - α ή ος - ον. empio, scellerato. ἀνοσιος.

Ανοσιουργος (ό, ή) = Κακούργος.

Ανοσιος - επιών. empientemente. ἀνοσιος.

Ανοσμος (ό, ή) privo d'odore. ἀνοσμος.

Ανοσος (ό, ή) salubre. 2. sano. ἀνοσος. 2. ἀνοσος.

Ανοστήτος (ό, ή) (ανθρ.) che non è ritornato alla sua patria. ἀνοστήτος.

Ανοστος (ό, ή) } tria. ἀνοστος.

†-†-†-†-†-†, †-†-†-†-†-†. 2. †-†-†-†-†-†, †-†-†-†-†-†. 3. †-†-†-†-†-†, †-†-†-†-†-†. 4. †-†-†-†-†-†, †-†-†-†-†-†.

Αντιγενεαλογία - ω. *M. ἡσω*, stabilire una genealogia tutta differente, contraria ad un' altra. *αντιγενεαλογίαν ἔστησεν ἡμεῖς ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντιγενεαλογίαν ἔστησεν ἡμεῖς ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.
Αντιγενωμόνιος - ω. *M. ἡσω*, dissentire. *αντιγενωμόνιος ἦν ὁ ἀντιγενωμόνιος* *αντιγενωμόνιος ἦν ὁ ἀντιγενωμόνιος*.

Αντιγενώμων - ονος (ὁ, ἡ) che dissente, che è d'avviso contrario. *αντιγενώμων ἦν ὁ ἀντιγενώμων* *αντιγενώμων ἦν ὁ ἀντιγενώμων*.

Αντιγράμμα - ατος (τό), = **Αντίγραφον**. 2. Antigramma, scritto dato a vicenda. *ἀντιγράμμα ἔγραψεν ἡμεῖς ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντιγράμμα ἔγραψεν ἡμεῖς ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.

Αντιγραφεύς - εως (ὁ) copista. *ἀντιγραφεύς ἦν ὁ ἀντιγραφεύς* *ἀντιγραφεύς ἦν ὁ ἀντιγραφεύς*.

Αντιγραφή - ἡς (ἡ) il copiare, copiatura. *ἀντιγραφή ἔγραψεν ἡμεῖς ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντιγραφή ἔγραψεν ἡμεῖς ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.

Αντίγραφον (τό) copia. *ἀντιγραφὸν ἔγραψεν ἡμεῖς ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντιγραφὸν ἔγραψεν ἡμεῖς ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.

Αντιγράφος (ὁ, ἡ) copiato. *ἀντιγράφος ἦν ὁ ἀντιγράφος* *ἀντιγράφος ἦν ὁ ἀντιγράφος*.

Αντιγραφή. *M. γράφω*, copiare, trascrivere. *ἀντιγραφή ἔγραψεν ἡμεῖς ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντιγραφή ἔγραψεν ἡμεῖς ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.

Αντιδείκνυμι. *M. δείξω*, mostrare in vece. *ἀντιδείκνυμι ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντιδείκνυμι ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.

Αντιδεξιόμαι - ούμαι. *M. ὄσονται*, accogliere a vicenda, abbracciare scambievolmente. *ἀντιδεξιόμαι ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντιδεξιόμαι ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.

Αντιδέχομαι. *M. δέχομαι*, ricevere vicendevolmente, ricevere una cosa per contraccambio di quella che si è data. *ἀντιδέχομαι ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντιδέχομαι ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.

Αντιδημιουργέω - ω. *M. ἡσω*, fabbricare per imitazione d'un altro. *ἀντιδημιουργέω ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντιδημιουργέω ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.

Αντιδιαβαίω. *M. βήσομαι*, passar a vicenda. *ἀντιδιαβαίω ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντιδιαβαίω ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.

Αντιδιάκονος (ὁ, ἡ) che serve nelle veci d'un altro. *ἀντιδιάκονος ἦν ὁ ἀντιδιάκονος* *ἀντιδιάκονος ἦν ὁ ἀντιδιάκονος*.

Αντιδιδάσκω. *M. διδάσκω*, insegnar il contrario. *ἀντιδιδάσκω ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντιδιδάσκω ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.

Αντιδικάζομαι. *M. διακάζομαι*, litigare con qualcuno. *ἀντιδικάζομαι ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντιδικάζομαι ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.

Αντιδικασία - ας (ἡ) differenza, lite. *ἀντιδικασία ἦν ἡ ἀντιδικασία* *ἀντιδικασία ἦν ἡ ἀντιδικασία*.

ἀντιδικασία ἦν ἡ ἀντιδικασία *ἀντιδικασία ἦν ἡ ἀντιδικασία*.

Αντιδικαίω - ω. *M. ἡσω*, avere una differenza, una lite con qualcuno. *ἀντιδικαίω ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντιδικαίω ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.

Αντιδικαίος - εως (ἡ) = **Αντιδικασία**. 2. *ἀντιδικαίος ἦν ὁ ἀντιδικαίος* *ἀντιδικαίος ἦν ὁ ἀντιδικαίος*.

Αντιδικαία - ας (ἡ) contestazione, giudiziaria, processo. *ἀντιδικαία ἦν ἡ ἀντιδικαία* *ἀντιδικαία ἦν ἡ ἀντιδικαία*.

Αντιδικαίος (ὁ, ἡ) avversario. *ἀντιδικαίος ἦν ὁ ἀντιδικαίος* *ἀντιδικαίος ἦν ὁ ἀντιδικαίος*.

Αντιδόξος (ὁ, ἡ) di setta, opinione contraria. *ἀντιδόξος ἦν ὁ ἀντιδόξος* *ἀντιδόξος ἦν ὁ ἀντιδόξος*.

Αντιδοσις - εως (ἡ) ἐν γέν. retribuzione, remunerazione. *ἀντιδοσις ἦν ἡ ἀντιδοσις* *ἀντιδοσις ἦν ἡ ἀντιδοσις*.

Αντιδοσόν (τό) antidoto. *ἀντιδοσόν ἦν τὸ ἀντιδοσόν* *ἀντιδοσόν ἦν τὸ ἀντιδοσόν*.

Αντιδουλέω. *M. εἶσω*, servire in contraccambio. *ἀντιδουλέω ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντιδουλέω ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.

Αντιδουλος (ὁ, ἡ) che è in luogo di servo. *ἀντιδουλος ἦν ὁ ἀντιδουλος* *ἀντιδουλος ἦν ὁ ἀντιδουλος*.

Αντιδώρα (ἡ) remunerazione, retribuzione. *ἀντιδώρα ἦν ἡ ἀντιδώρα* *ἀντιδώρα ἦν ἡ ἀντιδώρα*.

Αντιδώρομαι - ούμαι. *M. δωρῶσομαι*, remunerare. *ἀντιδώρομαι ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντιδώρομαι ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.

Αντιδώρον (τό), = **Αντιδώρα**. 2. (ἐκκλησιολ.) eulogia. *ἀντιδώρον ἦν τὸ ἀντιδώρον* *ἀντιδώρον ἦν τὸ ἀντιδώρον*.

Αντιζήλος (ὁ, ἡ) emulo, rivale. *ἀντιζήλος ἦν ὁ ἀντιζήλος* *ἀντιζήλος ἦν ὁ ἀντιζήλος*.

Αντιζητιών - ω. *M. ἡσω*, cercare reciprocamente. *ἀντιζητιών ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντιζητιών ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.

Αντιθεός - α (καὶ Ἰωβ. η - ον) simile a Dio. 2. (σπν.) Dio contrario, avversario, inimico. *ἀντιθεός ἦν ὁ ἀντιθεός* *ἀντιθεός ἦν ὁ ἀντιθεός*.

Αντιθεός - εως (ἡ) opposizione, obiezione. 2. Antitesi. (figura Rettorica) *ἀντιθεός ἦν ὁ ἀντιθεός* *ἀντιθεός ἦν ὁ ἀντιθεός*.

Αντιθεός (ὁ, ἡ) opposto. *ἀντιθεός ἦν ὁ ἀντιθεός* *ἀντιθεός ἦν ὁ ἀντιθεός*.

Αντιθρονον (ὁ, ἡ) assiso sopra un trono opposto, assiso in faccia, dirimpetto. *ἀντιθρονον ἦν ὁ ἀντιθρονον* *ἀντιθρονον ἦν ὁ ἀντιθρονον*.

Αντιθύρος (ὁ, ἡ) che sta in faccia alla porta. *ἀντιθύρος ἦν ὁ ἀντιθύρος* *ἀντιθύρος ἦν ὁ ἀντιθύρος*.

Αντικαθίσω. *M. ἰσώ*, far sedere in faccia di, collocare in faccia. 2. (ἀμτβ.) sedere, essere collocato in faccia. *ἀντικαθίσω ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντικαθίσω ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.

Αντικαθίσω. *M. ἰσώ*, far sedere in faccia di, collocare in faccia. 2. (ἀμτβ.) sedere, essere collocato in faccia. *ἀντικαθίσω ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντικαθίσω ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.

Αντικαθίσω. *M. ἰσώ*, far sedere in faccia di, collocare in faccia. 2. (ἀμτβ.) sedere, essere collocato in faccia. *ἀντικαθίσω ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντικαθίσω ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.

Αντικαθίσω. *M. ἰσώ*, far sedere in faccia di, collocare in faccia. 2. (ἀμτβ.) sedere, essere collocato in faccia. *ἀντικαθίσω ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας* *ἀντικαθίσω ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας*.

Ἀντικαθίστημι, *M. καταστήσω*, sostituire. *ἀλλ' ἔρπετο δὲ ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντικαλῶ - *ω*, *M. ἴσω*, invitare reciprocamente. *ἄλλοι ἄλλοις ἐπὶ τῆς ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντικαταστάσις - *ως* (ἡ) sostituzione. *ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντικαταστρέφω, *M. θραύωμαι*, perseguire reciprocamente. *ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντικαταφρονῶ - *ω*, *M. ἡσώ*, disprezzare vicendevolmente. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντικατηγορῶ - *ω*, *M. ἡσώ*, accusare vicendevolmente. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντικείμεαι, *M. κείσομαι*, essere situato in faccia, alla parte opposta. 2. essere opposto, opporsi. *ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντικείμενος - *ἐπί*, in opposizione. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντικείμενος (ὁ, ἡ) che incontra o s'incontra per strada. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντικείμενος, *M. ἴσω*, ordinare scambievolmente. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντικείμενος (τὸ) } chiave, con cui si
Ἀντικείμενος (ἡ) } può aprire ogni porta. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντικρίω, *M. κρᾶω*, gridare vicendevolmente, rispondere con delle grida. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντικρῶ - *ἐπί*, dirimpetto. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντικρῶς - *ἐπί*, direttamente. 2. manifestamente, pubblicamente, apertamente. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντικρῶς (ὁ, ἡ) che fu ucciso in luogo d'un' altro. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντικτυπέω - *ω*, *M. ἡσώ*, risuonare. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντικωμῶδιω - *ω*, *M. ἡσώ*, deridere, motteggiare scambievolmente. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντικρίβανος - *ως* (ὁ) il manico dello scudo. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντικρίβανος - *ως* (ἡ) manico, presa. 2. oggetto di rimprovero. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

ἄλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως - *ως* (ἡ) protezione, difesa, intercessione. 2. censura. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντιλογία - *ως* (ἡ) contraddizione, antilogia. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντιλογία - *ως* (ἡ) contraddizione, antilogia. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντιλογικός - *ως* (ἡ) contraddittorio. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντιλογικός (ὁ, ἡ) contraddittorio. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντιλυγῶ - *ω*, *M. ἡσώ*, affliggere colui, che affligge. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντιλυγῶς (ὁ, ἡ) consonante alla lira. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντιλυγῶς (τὸ) riscatto. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντιμαρτυρῶ, *M. μαρτυροῦμαι*, imparare il contrario. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντιμαρτυρῶ - *ω*, *M. ἡσώ*, dare una contraria testimonianza. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντιμαρτυρῶ, *M. μαρτυροῦμαι*, opporsi, combattere, resistere, opporsi. *ἀλλ' ἄλλοις ἀποκαταστάσεως*.

Ἀντιστροφή -ης (ή) antistrofe. 2. rivolta, conversione, inversione. 3. inversione (figura rettorica). **Σωλημαρὰ**. 2. **ἄνθρωπος** **ἀντιπρόσωπος** **ἑαυτοῦ** (ἄνθρωπος ἀντιπρόσωπος ἑαυτοῦ). 2. **ἄνθρωπος** **ἀντιπρόσωπος** **ἑαυτοῦ** (ἄνθρωπος ἀντιπρόσωπος ἑαυτοῦ). 3. **ἄνθρωπος** **ἀντιπρόσωπος** **ἑαυτοῦ** (ἄνθρωπος ἀντιπρόσωπος ἑαυτοῦ). 2. **ἄνθρωπος** **ἀντιπρόσωπος** **ἑαυτοῦ** (ἄνθρωπος ἀντιπρόσωπος ἑαυτοῦ). 3. **ἄνθρωπος** **ἀντιπρόσωπος** **ἑαυτοῦ** (ἄνθρωπος ἀντιπρόσωπος ἑαυτοῦ).

Ἀντίστροφος (ὁ, ἡ) opposto, contrario inverso. **Σωλημαρὰ**, **ἄνθρωπος**, **ἄνθρωπος**. **ἄνθρωπος**, **ἄνθρωπος**, **ἄνθρωπος** (ἡ) = Ἀντιστροφή.

Ἀντιστρόφος, **ἐπιφ.** oppositamente. 2. reciprocamente, in un ordine inverso. **ἄνθρωπος**, **ἄνθρωπος** **ἑαυτοῦ**. 2. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**, **ἄνθρωπος** **ἑαυτοῦ**. 2. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἑαυτοῦ** (ἡ) = Ἀντιστροφή.

Ἀντιουγκρίνω. **Μ. κρινω**. comparare, far parallelo, paragonare. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντιουλλογιζομαι. **Μ. ἰσομαι**. opporre un sillogismo contrario a quel dell'avversario. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντιονμαχείω -ω. **Μ. ἦσσω**. fare un'alleanza reciproca. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντιουμπούω. **Μ. ἄνω**. disputare con qualcuno d'un convito. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντιοντατάω -ω. **Μ. ἦσσω**. incontrare reciprocamente. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντισηματίω. **Μ. ἰσώ**. fare, usare contro l'avversario quelle figure rettoriche, di cui si serve l'istesso. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντισχολαστής -ον (ὁ) emulo, rivale degli stessi studj. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντισχυρίζω. **Μ. ἰσώ**. fortificare, consolidare contro. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντισχύω. **Μ. ἰσώ**. opporre la forza alla forza, resistere. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντιταγμα (τό) esercito opposto a quello dell'inimico. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντιτακτικός -η -όν. che ha forza di ripugnare, opporsi contro. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντίταξις -εως (ή) l'azione di schierare la battaglia, schieramento. 2. resistenza. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντίτασις -εως (ή) opposizione resistenza. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντίτασσω (τινω). **Μ. τάξω**. schierar l'armata in ordine di battaglia. 2. opporre. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντίτεινω. **Μ. τεινω**. tirar alla parte opposta. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντίτεχνόω -ω. **Μ. ἦσσω**. essere emulo d'un artista. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντίτεχνος (ὁ, ἡ) emulo, rivale d'un artista. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντίτιθημι. **Μ. θήσω**. opporre. 2. mettere una cosa nelle veci d'un'altra, sostituire. 3. mettere in comparazione. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντιτίθω -ω. **Μ. ἦσσω**. onorar vicendevolmente. 2. attenuare il suo delitto. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντίτισις (ὁ, ἡ) che ha lo stesso valore. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντίτιμωρίζω -ω. **Μ. ἦσσω**. gastigare a vicenda, vendicarsi. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντίτινω (τινω). **Μ. τινω**. pagare il fio, soddisfare. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντίτισις -εως (ή) punizione, pena, soddisfazione resa. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντίτισις (ὁ, ἡ) punito a vicenda, di cui si è vendicato. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντίτισις -ω. **Μ. ἦσσω**. opporre audacia contro audacia, resistere arditamente. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντίτισις (τό), **Ἀντίδοτον** = **Ἀντιτάραμαζον**. **Ἀντίδοτος** (ὁ, ἡ) tesoro contro. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

Ἀντίτισις. **Μ. θρίνω**. nutrire a vicenda colui, da cui si è nutrito. **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος** **ἄνθρωπος**.

ἀνομιαν βέλ. ἀνομιάν ἐστιν ἡ ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιδρομάω. *M.* δραμοῦμαι. correre contro. *q.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιπυῖω. ὠ. *M.* ἦσω. respingere contro. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιπυῖος - ἕως (ὁ, ἧ) che respigne contro. *q.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιπύξια - ἄς (ἧ) respinta, resistenza, solidità. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιτυπος (τό) copia, esemplare. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιτυπος (ὁ, ἧ) simile, uguale. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιφανεία - ἄς (ἧ) l'immagine d'un oggetto, che si vede nell'acqua o nello specchio quando vi si presenta. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιφανεύω. *M.* ἦσω. uccidere a vicenda. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιφασίς - ἕως (ἧ), (= ἀντι, φῆμι) contraddizione. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιφάσις (ὁ, ἧ) che tiene il luogo di dote. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιφάσις (ἧ) (ἀντι, φῆμι) contraddizione. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιφάσις (ὁ, ἧ) che tiene il luogo di dote. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιφάσις. *M.* ἀντίσω. portar contro, opporre. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιφάσις. *M.* φεύξομαι. esiliarsi in vece d'un altro. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιφάσις. *M.* φῆμι. contraddire. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιφάσις. 2. = ἀποφύομαι. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιφάσις. *M.* φθίβομαι. 2. rendere lo stesso suono. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιφάσις. *M.* ἦσω. amare reciprocamente. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιφάσις. *M.* ἦσω. gareggiar nell'onore. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιφάσις. *M.* ἦσω. contendere, gareggiare con un altro. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιφάσις. *M.* ἦσω. avere dell'avversione contro la filosofia, o i filosofi. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

Ἀντιφάσις. *M.* ἦσω. avere dell'avversione contro la filosofia, o i filosofi. *κ.* ἔστι φωνή. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

ἄντιφάσις ἑστὶν ἡ ἀντιφάσις ἐστὶν ἡ ἀντιφάσις

Ἀντιφάσις. ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν ἀνομιαν ἐστιν

¹ Αντρον (τό)antro, caverna, spelonca.
 ἄντρον, φουφύρι, ἄγγρ. ἄντρον.
² Αντιέυγος (ή), (ἀντι ή αντι, τεύχω.) la
 circonferenza d'ogni corpo circolare. 2.
 la ruota del carro. 3. carro, ἀντιέν κληρ
 ἀντιέν κληρῶν ἐν τῷ ἀντιέν κληρῶν. 2. ἄν-
 τρῆ ἀντρο. 3. ἄντρο. ἄντρο ἄντρο. 2. ἄν-
 τρῆ ἀντρο. 3. ἄντρο.
³ Αντιποκρίνομαι καὶ Ανθυποκρίνομαι. M.
 αντιποκρίνομαι, simulare a vicenda. φαντα-
 σιαστικῶς ἀντιποκρίνομαι.
⁴ Αντιρῶδός (ό, ή) che corrisponde col canto
 ad un canto, risuonante. ζυμωθῆναι
 ἐν ἄντρο. ἄντρο ἄντρο. ἄντρο ἄντρο.
⁵ Αντωνυμία -ας (ή) pronome. ἀντωνυμία.
 ἄντρο.
⁶ Αντωνυμιᾶς -ή -όν. pronominale. ἀντωνυ-
 μιᾶς ἀντωνυμίας. ἄντρο. ἐπί.
⁷ Αντωπίων-ών. M. ἄντρο. guardare in faccia,
 fissare gli occhi su. ἐκτενῶς ἀντωπῶν.
 ἀντωπῶν ἀντωπῶν. ἀντωπῶν ἀντωπῶν.
⁸ Αντώπιος (ό, ή) } che guarda in faccia,
⁹ Αντωπός (ό, ή) } che tissa gli occhi sopra.
 ἐκτενῶς ἀντωπῶν. ἀντωπῶν ἀντωπῶν.
¹⁰ Αντίβροτος (ό, ή) non contumeliato, non
 oltraggiato. ἀντιβροτῶν. ἀντιβροτῶν.
¹¹ Ανυγίαστος (ό, ή) Ἀνιάστος.
¹² Ανύδατος (ό, ή) privo d'acqua. ἄντρο.
¹³ Ανυδρένομαι. M. ἄντρο. cavar acqua
 (dal fonte, dal pozzo ecc.) ἄντρο. ἄντρο.
¹⁴ Ανύδρευτος (ό, ή) non inaffiato. ἀντρο.
¹⁵ Ανυδρία -ας (ή) mancanza di acqua, sic-
 cita, aridità. ἀνυδρία. ἀνυδρία.
¹⁶ Ανύδρος (ό, ή) privo d'acqua, secco,
 arido. ἄντρο. ἀντρο.
¹⁷ Ανυλος (ό, ή) privo di selve, di boschi.
 2. immateriale, incorporeo. ἀνυλος.
¹⁸ Ανυμέναιος (ό, ή) non maritato. ἀνυμέναιος.
¹⁹ Ανύμνητος (ό, ή) non isposato. ἀνυμνη-
 τος.
²⁰ Ανύμνος (ό, ή) } ἀνυμνος.
²¹ Ανύπαρκτος (ό, ή) non esistente. ἀνύπαρ-
 κτος.
²² Ανυπαρξία -ας (ή) il non esistere, in-
 esistenza. ἀνυπαρξία.
²³ Ανυπέβρατος (ό, ή) } insuperabile.
²⁴ Ανυπέβλητος (ό, ή) } ἄντρο.
²⁵ Ανυπερήφανος (ό, ή) non superbo, docil-

le. ζυμωθῆναι ἀντρο. ἄντρο.
²⁶ Ανυπείρητος (ό, ή) che non si può diffe-
 rire, rimettere. ἀνυπείρητος.
²⁷ Ανυπερθέτως. ἐπί. senza dilazione, su-
 bito. ἀνυπερθέτως.
²⁸ Ανυπεύθυνος (ό, ή) esente d'ogni re-
 sponsabilità. ἀνυπεύθυνος.
²⁹ Ανυπήκοος (ό, ή) disubbidiente. ἀνυπή-
 κοος.
³⁰ Ανυπηλάτης -ιος καὶ } non unto di sotto.
³¹ Ανυπηλάτος (ό, ή) } ἄντρο.
³² Ανυπρόδικτος (ό, ή) non assoggettato in
 giudizio. ἀνυπρόδικτος.
³³ Ανυπόθετος (ό, ή) non supposto. ἀνυ-
 πόθετος.
³⁴ Ανύποιος (ό, ή) Ἀνυπόφετος.
³⁵ Ανυπόκριτος (ό, ή) sincero, non finto.
 ἀνυπόκριτος.
³⁶ Ανυπομύνη (νη) τος (ό, ή) } impaziente.
³⁷ Ανυπομνήτης (ό, ή) } ἀνυπομνήτης.
³⁸ Ανυπόπτετος (ό, ή) } senza sospetto, in-
³⁹ Ανυπόπτως (ό, ή) } sospetto.
⁴⁰ Ανυποσημειωτός (ό, ή) non notato, non
 segnato sotto. ἀνυποσημειωτός.
⁴¹ Ανυπόστατος (ό, ή) irresistibile, di cui
 non si può sostenere l'impeto. 2. che
 non ha la sussistenza reale, che non
 sussiste. ἀνυπόστατος.
⁴² Ανυπόστολος (ό, ή) franco, coraggioso,
 intrepido, senza soggezione. ἀνυπόστο-
 λος.
⁴³ Ανυπόστραφτος (ό, ή) } che non ritorna.
⁴⁴ Ανυπόστρατος (ό, ή) } 2. d'onde non si
 può ritornare, irremeabile.
⁴⁵ Ανυπότακτος (ό, ή) non sottomesso, in-
 docile, indomito. 2. confuso, ἀνυπότακτος.

Ἀξιόλογος (ὁ, ἡ) degno di lavoro. *καρδαιολογία ἀρετῶν*. *ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιόλογος (ὁ, ἡ) degno di emulazione, gelosia. *ἡρωικὴ ἀξιοφροσύνη, ζήλωσις ἀξιοφροσύνης*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων, ἀξιοφροσύνη ἐπιπέδων*.

Ἀξιόθάνατος (ὁ, ἡ) degno di morte. *δυσχερὲς ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιοθαύμαστος (ὁ, ἡ), = Ἀξιάγαστος.

Ἀξιοθιάτος (ὁ, ἡ) degno di guardarsi, spettabile. *ἡρωικὴ ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιοθρήνητος (ὁ, ἡ) lamentabile, deplorable. *αἰσχρολογία*.

Ἀξιοκαταφρόνητος (ὁ, ἡ) disprezzabile, disprezvole. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιοκοινωνήτος (ὁ, ἡ) communicabile, trattabile. *ζωηρολογία, ζωηρολογία ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιοκρητός (ὁ, ἡ) degno, buono d'essere acquistato. 2. acquistato a giusto prezzo. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. 2. ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν. 2. ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν.

Ἀξιόλεκτος (ὁ, ἡ), = Ἀξιόλογος.

Ἀξιόληπτος (ὁ, ἡ) ricevevole, accettabile. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιόλογος (ὁ, ἡ) riguardevole, considerabile, memorabile. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιομακάριστος (ὁ, ἡ) degno di beatitudine. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιομάχητος (ὁ, ἡ) degno di combattere. Ἀξιομαχος (ὁ, ἡ) } degno. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*.

Ἀξιομνημόνευτος (ὁ, ἡ) memorabile, degno di memoria. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιόνεικος (ὁ, ἡ) degno di vittoria. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιοπαθίω-ὦ. *Μ. ἡσώ.* soffrire giustamente, pagare il fio. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιοπενθήσις-εὶος (ὁ, ἡ) degno di lutto, deplorable. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιοπιστία-ας (ἡ) credibilità. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιοπίστως (ὁ, ἡ) degno di fede, veridico. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιοπιστοσύνη-ης (ἡ), ἀντι Ἀξιοπιστία. Ἀξιοπίστονος (ὁ, ἡ) degno di pene. 2. punito o che punisce meritamente. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιοπρεπεία-ας (ἡ) dignità, considerazione. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιοπρεπής-εὶος (ὁ, ἡ) degno, onorevole, degno di considerazione. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιοπρέπως. ἐπιπέδων. degnamente. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιοπροστέταυτος (ὁ, ἡ) degno d'essere protetto. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξίος-α-ον. (ἀγώ) degno, meritato, meritevole. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιοσπούδατος (ὁ, ἡ) degno di cura, impegno. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιοστράτηγος (ὁ, ἡ) degno d'essere generale. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιώτης-ητος (ἡ) dignità, merito. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιοτιμότης (ὁ, ἡ) illustre, onorevole. Ἀξίτιμος (ὁ, ἡ) } 2. prezioso. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιοφίλητος (ὁ, ἡ), = Ἀξιαγάπητος.

Ἀξιοχρεώσις-ω (ὁ, ἡ) και ἐπιπέδων. χρεώσις solvibile, che può pagare, degno di fede. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιώω-ὦ. *Μ. ὠσώ.* stimare degno. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξίως (ὁ, ἡ) privo di spada. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξίωμα (τὸ), = Ἀξία. dignità, autorità. 2. opinione, massima, sentenza, assioma. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιοματικῶς. ἐπιπέδων. autorevolmente. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξίως. ἐπιπέδων. degnamente, meritamente. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιώσις-εως (ἡ) pretensione. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξιώσιμα.

Ἀξιώσιον, θεα. Ἀξιώσιον.

Ἀξιώνιος (ὁ, ἡ) che appartiene all'asse della ruota. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

Ἀξύλευτος (ὁ, ἡ) κρυφ. δάσος (bosco) da cui non furono mai tagliate delle legna. *ἀρετῶν ἀξιοφροσύνη ἀρετῶν*. *ἐπιπέδων ἐπιπέδων*.

gno (Λατ. dedignari.) ἀνώμαλον ἠνωσι-
 ακευεῖ. ἀνωμαλὸς ἀνωμαλῶς βλάπτει·
 Ἀπαξίωσις - εως (ἦ) indegnità, contume-
 lia, disprezzo. ἀνώμαλον βλάπτει. ἀνωμα-
 λὸς βλάπτει. ἀνωμαλῶς βλάπτει, ἁπορροῦ-
 ὀν·
 Ἀπαππος (ὁ, ἦ) privo di avo. ἀπαπ-
 πος· ἀπαππῶν·
 Ἀπαράβατος (ὁ, ἦ) non trasgredito. 2.
 inviolabile. 3. non transitorio, perpe-
 tuo. ἀπαράβατος, ἀπαράβατος ἀπαράβατος·
 2. ἀπαράβατος ἀπαράβατος, ἀπαράβατος·
 3. ἀπαράβατος ἀπαράβατος, ἀπαράβατος·
 ἀπαράβατος ἀπαράβατος· 2. ἀπαράβατος, ἀπα-
 ράβατος ἀπαράβατος· 3. ἀπαράβατος ἀπαράβατος,
 ἀπαράβατος· βάτως - ἐπί·
 Ἀπαράβλαστος (ὁ, ἦ) che non manda dei
 rampolli. ἀπαράβλαστος δὲ ἀπαράβλαστος·
 ἀπαράβλαστος, ἀπαράβλαστος·
 Ἀπαράβλητος (ὁ, ἦ) incomparabile. ἀπα-
 ράβλητος· ἀπαράβλητος, ἀπαράβλητος·
 Ἀπαράγγελτος (ὁ, ἦ) non comandato, spon-
 taneo, non denunziato. ἀπαράγγελτος,
 ἀπαράγγελτος· ἀπαράγγελτος, ἀπαράγγελτος,
 ἀπαράγγελτος· ἐλτώς - ἐπί·
 Ἀπαράγραφος (ὁ, ἦ) illimitato, indefinito.
 ἀπαράγραφος, ἀπαράγραφος· ἀπαράγραφος,
 ἀπαράγραφος·
 Ἀπαράγωγος (ὁ, ἦ) che non si trasporta,
 immovibile. 2. immutabile. costante.
 3. eterno. ἀπαράγωγος ἀπαράγωγος ἀπαράγωγος·
 ἀπαράγωγος· 2. ἀπαράγωγος, ἀπαράγωγος· 3.
 ἀπαράγωγος ἀπαράγωγος· ἀπαράγωγος, ἀπαράγωγος,
 ἀπαράγωγος· 2. ἀπαράγωγος ἀπαράγωγος· 3. ἀπαράγωγος,
 ἀπαράγωγος·
 Ἀπαράδεκτος (ὁ, ἦ) (πθ.) che non si può
 accettare, inammissibile. 2. non ammes-
 so. ἀπαράδεκτος· 2. ἀπαράδεκτος· ἀπαράδεκτος,
 ἀπαράδεκτος· 2. ἀπαράδεκτος ἀπαράδεκτος·
 Ἀπαράθετος (ὁ, ἦ) non comparato. ἀπαράθετος,
 ἀπαράθετος· ἀπαράθετος, ἀπαράθετος,
 ἀπαράθετος·
 Ἀπαράιτητος (ὁ, ἦ) inevitabile. 2. ineso-
 rabile, implacabile. ἀπαράιτητος, ἀπαράιτητος,
 ἀπαράιτητος· 2. ἀπαράιτητος ἀπαράιτητος, ἀπαράιτητος,
 ἀπαράιτητος· 2. ἀπαράιτητος ἀπαράιτητος, ἀπαράιτητος,
 ἀπαράιτητος· τῆτως - ἐπί·
 Ἀπαράκαλυπτος (ὁ, ἦ) non nascosto,
 scoperto, manifesto. ἀπαράκαλυπτος, ἀπαράκαλυπτος,
 ἀπαράκαλυπτος·
 Ἀπαράκαλύπτως. ἐπί· manifestamente.
 ἀπαράκαλύπτως· ἀπαράκαλύπτως, ἀπαράκαλύπτως,
 ἀπαράκαλύπτως·
 Ἀπαράκλητος (ὁ, ἦ) chi non è chiamato,
 invitato. 2. che viene spontaneo. 3. in-
 consolabile. ἀπαράκλητος, ἀπαράκλητος·
 2. ἀπαράκλητος ἀπαράκλητος ἀπαράκλητος· 3.
 ἀπαράκλητος ἀπαράκλητος ἀπαράκλητος·
 ἀπαράκλητος ἀπαράκλητος· 2. ἀπαράκλητος ἀπαράκλητος,
 ἀπαράκλητος· 3. ἀπαράκλητος ἀπαράκλητος,
 ἀπαράκλητος·
 Ἀπαράκλουθτος (ὁ, ἦ) che non si può
 seguire, giungere, o comprendere, in-
 comprensibile. ἀπαράκλουθτος, ἀπαράκλουθτος,
 ἀπαράκλουθτος· ἀπαράκλουθτος, ἀπαράκλουθτος,
 ἀπαράκλουθτος· ἀπαράκλουθτος, ἀπαράκλουθτος,
 ἀπαράκλουθτος· ἀπαράκλουθτος, ἀπαράκλουθτος,
 ἀπαράκλουθτος· 2. ἀπαράκλουθτος ἀπαράκλουθτος,
 ἀπαράκλουθτος·
 Ἀπαράλειπτος (ὁ, ἦ) non lasciato. 2. che
 non si può lasciare. ἀπαράλειπτος· 2. ἀπαράλειπτος

ἀπαράλειπτος· ἀπαράλειπτος· 2. ἀπαράλειπτος, ἀπαράλειπτος,
 ἀπαράλειπτος·
 Ἀπαράλλακτος (ὁ, ἦ) simile, eguale. 2.
 immutabile. ἀπαράλλακτος, ἀπαράλλακτος· 2. ἀπαράλλακτος,
 ἀπαράλλακτος· ἀπαράλλακτος, ἀπαράλλακτος· 2. ἀπαράλλακτος,
 ἀπαράλλακτος, ἀπαράλλακτος·
 Ἀπαράλλακτως. ἐπί· similmente, senza
 alcuna differenza. ἀπαράλλακτως, ἀπαράλλακτως,
 ἀπαράλλακτως· ἀπαράλλακτως, ἀπαράλλακτως,
 ἀπαράλλακτως·
 Ἀπαράλλαξια-ας (ἦ) immutabilità. costan-
 za. ἀπαράλλαξια, ἀπαράλλαξια, ἀπαράλλαξια·
 ἀπαράλλαξια, ἀπαράλλαξια, ἀπαράλλαξια·
 Ἀπαράλογιστος (ὁ, ἦ) chi non inganna
 o non si inganna con dei sofismi. ἀπαράλογιστος,
 ἀπαράλογιστος· ἀπαράλογιστος, ἀπαράλογιστος,
 ἀπαράλογιστος· ἀπαράλογιστος, ἀπαράλογιστος,
 ἀπαράλογιστος·
 Ἀπαράλογος (ὁ, ἦ) non assurdo, non
 estraneo. ἀπαράλογος, ἀπαράλογος· ἀπαράλογος,
 ἀπαράλογος· ἀπαράλογος, ἀπαράλογος,
 ἀπαράλογος· ἀπαράλογος, ἀπαράλογος,
 ἀπαράλογος·
 Ἀπαράμυθτος (ὁ, ἦ) } sordo a tutto ciò
 Ἀπαράμυθος (ὁ, ἦ) } che gli si dice,
 inesorabile. 2. inconsolabile. ἀπαράμυθος,
 ἀπαράμυθος· ἀπαράμυθος, ἀπαράμυθος·
 ἀπαράμυθος, ἀπαράμυθος· ἀπαράμυθος, ἀπαράμυθος,
 ἀπαράμυθος· ἀπαράμυθος, ἀπαράμυθος,
 ἀπαράμυθος·
 Ἀπαράπειστος (ὁ, ἦ) chi non si persua-
 de con degl' inganni. ἀπαράπειστος, ἀπαράπειστος,
 ἀπαράπειστος· ἀπαράπειστος, ἀπαράπειστος,
 ἀπαράπειστος· ἀπαράπειστος, ἀπαράπειστος,
 ἀπαράπειστος·
 Ἀπαράποιητος (ὁ, ἦ) Ἀνόθευτος.
 Ἀπαράσάλευτος (ὁ, ἦ) immobile, incon-
 cusso. ἀπαράσάλευτος, ἀπαράσάλευτος, ἀπαράσάλευτος·
 ἀπαράσάλευτος, ἀπαράσάλευτος, ἀπαράσάλευτος·
 ἀπαράσάλευτος, ἀπαράσάλευτος, ἀπαράσάλευτος·
 Ἀπαράσημαντος (ὁ, ἦ) non notato, non
 segnato. ἀπαράσημαντος, ἀπαράσημαντος·
 ἀπαράσημαντος, ἀπαράσημαντος·
 Ἀπαράσκευασία-ας (ἦ) mancanza di pre-
 parativo. ἀπαράσκευασία, ἀπαράσκευασία, ἀπαράσκευασία·
 ἀπαράσκευασία, ἀπαράσκευασία, ἀπαράσκευασία·
 ἀπαράσκευασία, ἀπαράσκευασία, ἀπαράσκευασία·
 Ἀπαράσκευαστος (ὁ, ἦ) } non apparecchia-
 Ἀπαράσκευος (ὁ, ἦ) } to. ἀπαράσκευος,
 ἀπαράσκευος· ἀπαράσκευος, ἀπαράσκευος,
 ἀπαράσκευος·
 Ἀπαράσσω (ττω.) M. ἀράξω. strappare
 con impeto. ἀπαράσσω, ἀπαράσσω· ἀπαράσσω,
 ἀπαράσσω· ἀπαράσσω, ἀπαράσσω,
 ἀπαράσσω·
 Ἀπαράσχηματιστος (ὁ, ἦ) che non cam-
 bia figura, immutabile. ἀπαράσχηματιστος, ἀπαράσχηματιστος,
 ἀπαράσχηματιστος· ἀπαράσχηματιστος, ἀπαράσχηματιστος,
 ἀπαράσχηματιστος·
 Ἀπαράτηρητος (ὁ, ἦ) non osservato. ἀπαράτηρητος,
 ἀπαράτηρητος· ἀπαράτηρητος, ἀπαράτηρητος,
 ἀπαράτηρητος· ἀπαράτηρητος, ἀπαράτηρητος,
 ἀπαράτηρητος·
 Ἀπαράτηρητως. ἐπί· senza osservazione.
 ἀπαράτηρητως, ἀπαράτηρητως· ἀπαράτηρητως,
 ἀπαράτηρητως·
 Ἀπάρατος (ὁ, ἦ) = Ἀπεικταῖος.
 Ἀπαράτρεπτος (ὁ, ἦ) fermo, costante,
 inflessibile. ἀπαράτρεπτος, ἀπαράτρεπτος, ἀπαράτρεπτος·
 ἀπαράτρεπτος, ἀπαράτρεπτος, ἀπαράτρεπτος·
 ἀπαράτρεπτος, ἀπαράτρεπτος, ἀπαράτρεπτος·
 Ἀπαράφθαρτος (ὁ, ἦ) } incorrotto. 2. in-
 Ἀπαράφθορος (ὁ, ἦ) } corruttibile. ἀπαράφθορος,
 ἀπαράφθορος· ἀπαράφθορος, ἀπαράφθορος,
 ἀπαράφθορος· ἀπαράφθορος, ἀπαράφθορος,
 ἀπαράφθορος· ἀπαράφθορος, ἀπαράφθορος,
 ἀπαράφθορος·

Ἀπαράφυλακτος (ὁ, ἡ) non custodito. 2. incauto. *ζυμωζυμωμένην, ζυμωζυμωμένην. 2. ἀνεργηγυζ. φορμωμένην, φορμωμένην, φορμωμένην. 2. φορμωμένην.*

Ἀπαράχυτος (ὁ, ἡ) (κυρ. οἶνος). mero, puro (vino). *ἀνὴρ ἀνὴρ, ἀνὴρ ἀνὴρ (φθῆν).*

Ἀπαράχωρητος (ὁ, ἡ) che non cede il suo posto. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαργμα (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) = Ἀπαρχή.

Ἀπαργυρίζω. M. ἰσω. convertire in argento, vendere in argento. *ἀργυρίζω, ἀργυρίζω, ἀργυρίζω.*

Ἀπαρέγγυτος (ὁ, ἡ), = Ἀπαράχυτος.

Ἀπαρέμφατος (ὁ, ἡ) infinito, non definitivo, non definitivo. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρενθύμητος (ὁ, ἡ) attento. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρέοικω. M. ἀρέσω. dispiacere. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπάρεστος (ὁ, ἡ) Δυσάρεστος.

Ἀπαρηγόρητος (ὁ, ἡ), = Ἀπαραινύθυτος. 2. ῥήτως. ἐπίρ. = μηθῆτως. ἐπίρ.

Ἀπαρηγῶ. M. ἀρήξω. soccorrere qualcuno per evitare un male. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρθένευτος (ὁ, ἡ) che non conviene ad una vergine. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπάρθενος (ἡ) sverginato, deflorato. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαριθμέω - ὤ. M. ἡσω. enumerare. 2. contare del denaro a qualcuno. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαριθμοί - εως (ἡ) enumerazione. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρίνη - ης (ἡ) Aparine (pianta). *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρκέω - ὤ. M. ἡσω. bastare, essere sufficiente. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρκῆς - εος (ὁ, ἡ) sufficiente. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρκούντως - ἐπίρ. sufficientemente, abbastanza. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρκτίας - ου (ὁ) (ἐνν. ἄνεμος) tramontana, vento settentrionale. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρκετικός - α - ον. settentrionale. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρνέομαι - οὔμαι. M. ἡσομαι. negare, recusare. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπάρησις - εως (ἡ) negazione, ricusa. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρνος (ὁ, ἡ), = Ἐξαρνος.

Ἀπάρνημι (χ. M.) togliere via. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρόρησιος (ὁ, ἡ) chi non parla francamente, codardo. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρσις - εως (ἡ) partenza. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρτάω - ὤ. M. ἡσω. sospendere. 2. disunire, separare, dividere. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρτέω - ὤ. M. ἡσω. Ἰων. ἀντι᾽ Ἀπαρτάω.

Ἀπάρτησις - εως (ἡ) l'azione di sospendere, sospensione. 2. dipendenza. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρτί. ἐπίρ. pienamente, perfettamente, totalmente. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπάρτι. ἐπίρ. (γρφ.) d'ora innanzi, inavvenire. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρτία - ας (ἡ), = Ἀπάρτησις. 2. mobile d'una cosa, bagaglio, suppellettile. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρτίζω. M. ἰσω. perfezionare. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρτικός - ἡ - ὄν. pronto a viaggio, di partire. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπάρτιον (τὸ) vendita all'incanto de' mobili d'una casa. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπάρτισις - εως (ἡ) perfezione, accompiimento. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρτισμός (ὁ) pimento. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρτίως. ἐπίρ., = Ἀπαρτί.

Ἀπαρχαίζω. M. ἰσω. } render antico.

Ἀπαρχαίω - ὤ. M. ὀσω. } *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρχή - ης (ἡ) le premizie. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαρχος (ὁ) duce, prefetto. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπάρχω. M. ἀρξῶ. imperare, diriggere, essere il capo, il primo. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπας - αντος (ὁ) tutto intiero. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαστία - ας (ἡ) digiuno. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπαστος (ὁ, ἡ) (ἀ, πατέομαι), = Ἀγευστος.

Ἀπασχολέω - ὤ. M. ἡσω. stornare qualcuno dai suoi affari. *ἀνεργηγυζ, ἀνεργηγυζ.*

Ἀπατάω - ὠ. *Μ. ἤσω.* (ἀπο ἀτάω ἢ ἀπά-
τος) ingannare. *ἰωρηβλ.* *ἰωρηβλ.*
Ἀπατινῶ. *Μ. εἶσω.* ἰων. ἀντι *Ἀπατάω.*
Ἀπατεῖων - ὠνος (ὁ) ingannatore, impostore. *ἰωρηβλ.*
Ἀπάτη - ης (ῆ) (ἀπό ἀτη (μέ γεν.) inganno, frode. *ἰωρηβλ.*
Ἀπατήλιος (ὁ, ῆ) } fallace, fraudolento,
Ἀπατήλιος - η - ὠν. } ingannatore. *ἰωρηβλ.*
Ἀπατήμα (τό) ἀντι *Ἀπάτη.*
Ἀπάτητος (ὁ, ῆ) non calciato. 2. che non si può calcare. *ἰωρηβλ.*
Ἀπατιμάω - ὠ. (ἀτίω), *Μ. άσω.* diffamare. *ἰωρηβλ.*
Ἀπάτωρ - ορος (ὁ, ῆ) privo di padre. 2. postumo, nato dopo la morte del padre. *ἰωρηβλ.*
Ἀπαυγάζω. *Μ. άσω.* mandar della luce, risplendere, rilucere, brillare. *ἰωρηβλ.*
Ἀπανθιάθημα (τό) orgoglio, arroganza, prepotenza, audacia. *ἰωρηβλ.*
Ἀπανθαδίζομαι. *Μ. άσομαι.* comportar-
si arrogantemente, con prepotenza, essere audace. *ἰωρηβλ.*
Ἀπανύλαια - ας (ῆ) la notte, che precede il matrimonio, la vigilia del matrimonio. *ἰωρηβλ.*
Ἀπανύξομαι. *Μ. ίσομαι.* alloggiare separatamente, dormire fuori di casa. *ἰωρηβλ.*
Ἀπαύλιος (ὁ, ῆ) chi dimora, abita lungi dalla sua casa. *ἰωρηβλ.*
Ἀπαύξησις - εως (ῆ) decremento. *ἰωρηβλ.*
Ἀπαυρίομαι. *Μ. ανρήσω καὶ ανρῶ* (ἀπό, αἰρίω) togliere, prendere. *ἰωρηβλ.*
Ἀπαύσις - ἐπιφ. = *Ἀπαύσις.*
Ἀπαύσιος (ὁ, ῆ) incessante. *ἰωρηβλ.*
Ἀπαύσιος - ἐπιφ. incessantemente. *ἰωρηβλ.*
Ἀπαυτικά - ἐπιφ. all'istante. *ἰωρηβλ.*

Ἀπαχῆς - εως (ὁ, ῆ) } magro. *ἰωρηβλ.*
Ἀπαχος (ὁ, ῆ) } *ἰωρηβλ.*
Ἀπέδανος - ὁ - ὠν. *Δ.* ἀντι *Ἡπειθάνος.*
Ἀπέδελος (ὁ, ῆ) } scalzo, discalzato. *ἰωρηβλ.*
Ἀπέδελωτος (ὁ, ῆ) } *ἰωρηβλ.*
Ἀπέδος (ὁ, ῆ) = *Ἰσόπεδος.*
Ἀπέδος (ὁ, ῆ) privo di piedi. *ἰωρηβλ.*
Ἀπειθαρχία - ας (ῆ) disubbidienza, contumacia. *ἰωρηβλ.*
Ἀπειθία - ας (ῆ) disubbidienza. *ἰωρηβλ.*
Ἀπειθῶ - ὠ. *Μ. ἤσω.* disubbidire. *ἰωρηβλ.*
Ἀπειθῶς - εως (ὁ, ῆ) disubbidiente, contumace. *ἰωρηβλ.*
Ἀπειθῶς - ἐπιφ. disubbidientemente. *ἰωρηβλ.*
Ἀπεικάζω. *Μ. άσω.* rappresentare, imitare la figura di... assomigliare. *ἰωρηβλ.*
Ἀπεικασμα (τό) simulacro, immagine. *ἰωρηβλ.*
Ἀπεικονίζω. *Μ. ίσω.* = *Ἀπεικάζω.*
Ἀπεικόνισμα (τό) = *Ἀπεικασμα.*
Ἀπεικῶ - ὠ. *Μ. ἤσω.* (ἀπειλή) minacciare. *ἰωρηβλ.*
Ἀπειλή - ης (ῆ) } minaccia. *ἰωρηβλ.*
Ἀπειλήμα (τό) } *ἰωρηβλ.*
Ἀπειλήτης - η - ὠν. } minacciante. *ἰωρηβλ.*
Ἀπειλήτικος - α - ὠν. = *Ἀπειλήτικός.*
Ἀπειλήτης - ὠν (ὁ) = *Ἀπειλήτης.*
Ἀπειλήτικος - ῆ - ὠν. minaccioso. *ἰωρηβλ.*
Ἀπειλώ. *Μ. εἰλήσω.* = *Ἀποκλείω.* 2. angustiare. *ἰωρηβλ.*
Ἀπειμι. (*Μ. ίσομαι.*) essere assente, mancare. 2. (*Μ. εἰμι*) andarsene via, partire. *ἰωρηβλ.*
Ἀπειρανδρος (ὁ, ῆ) che non sperimenterò, che non ebbe marito, nubile. *ἰωρηβλ.*
Ἀπειραντος (ὁ, ῆ) } *ἰωρηβλ.*
Ἀπειραντος (ὁ, ῆ) } inesperto. 2. non tentarsi. *ἰωρηβλ.*
Ἀπειρατος (ὁ, ῆ) } *ἰωρηβλ.*
Ἀπειράζω. ἐπιφ. di mille, infinite ma-

nario. βήνας ή ζωολογία φαρμακεία 2. φαρμάκων. βήνας ή βήνας. βήνας. βήνας. βήνας.

Απομισθώ-ω. Μ. ώσω. affittare. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απομνημονεύματα (τό) azioni o parole memorabili, memoriale. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απομνημονεύω. Μ. ώσω. richiamare alla memoria, conservare la memoria, di rapportare, citare per menzione. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απομνησκακίω-ω. Μ. ήσω, = Μνησκακίω.

Απόμνημι Μ. ομώσω, ή (όρθω) ομώμαι. } νε- } απομνημι. } gare con giuramento. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απόμνημι (ή) porzione, parte. διασ, φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απομοίωσις (ό ή) che forma la parte d'un tutto o che prende la sua porzione da un tutto. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απομοιόω-ω. Μ. ώσω. lasciare solo, abbandonare. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απομορφος (ό, ή) che ha una figura diversa, straniera. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απομορφος (ό, ή) alieno dalle Muse. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απομύγω (τό) moccio. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απομύζω-ω. Μ. ήσω. assorbire. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απομυθίζω-ω. Μ. ήσω. = Απαγορεύω.

Απομυθία-ας (ή) = Απομύγω.

Απομύσσω (τω.) Μ. μύξω. soffiarsi il naso, cavare il moccio. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απομυρώω-ω. Μ. ώσω. rendere totalmente folle. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Αποναχάω-ω. Μ. ώσω, far intormentire, istupidire. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονάρχωσις-εως (ή) langoure, torpedine. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονεικρόμαι-ομαι. Μ. ωθήσομαι. restar morto, morire. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονείκρωσις-εως (ή) il morire. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονεύω. Μ. νεμώ. distribuire bene. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονεύωω-ω. Μ. ώσω. tagliare i nervi,

snervare. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονηνοία-ας (ή) semplicità, dabbennaggine. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονήριος (ό, ή) semplice, senza malizia. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονήριος (ό, ή) senza fatica, facile. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονήριος (ό, ή) senza fatica, ozio. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονια-ας (ή) mancanza di fatica, riposo. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονιαώω-ω. Μ. ήσω, vincere, superare. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονημία και Απονημίτιον (τό) l'acqua, colla quale lavavano il cadavere dei morti. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονήμιτιον. Μ. νίγω. lavare le mani, o i piedi. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονοείω-ομαι. Μ. ήσομαι. perder lo spirito, venir fuori di se, non badar a nulla, perdere ogni pudore. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονοία-ας (ή) pazzia. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονοία-ας (ή) pazzia. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονομιάω-ω. Μ. άσω. nominare, chiamare per nome. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονομίζω-ω. Μ. ίσω, vietare per una legge. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονος (ό, ή) che fugge la fatica, ozioso. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονοστήω-ω. Μ. ήσω. ritornare indietro. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονοσθεύω-ω. Μ. ήσω. dissuadere. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονηκτερεύω. Μ. εύω. passar la notte fuori di sua casa, assentarsi durante la notte. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονημφορς (ό) che odia il matrimonio. φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

Απονημφορς (ό) φαρμακεία. βήνας. βήνας. βήνας.

ἄτριχος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἀθροίξ.
 ἄτριφια - ας (ἡ) ignoranza, rozzezza, inesperienza. ἠγρονομία, ἀνὴρ ἠγρονομίας.
 ἄτρομος - ὦ. M. ἦσω. non tremare, esser intrepido. ἠτρομολογία, ἠτρομολογία.
 ἄτρομος (ὁ, ἡ) } che non trema, intrepido. ἠτρομολογία, ἠτρομολογία.
 ἄτροπος (ὁ, ἡ) = ἄτριπτος.
 ἄτροφαί - ὦ. M. ἦσω. non sostentarsi cogli alimenti, che si prendono, cadere in etisia. ἠτροφία, ἠτροφία.
 ἄτροφία - ας (ἡ) mancanza di alimento, di vitto. 2. etisia, atrofia (magrezza di colui, a cui non giova l'alimento). ἠτροφία, ἠτροφία.
 ἄτροφος (ὁ, ἡ) atrofia, a cui non giova l'alimento, che cade in etisia. 2. che non è nutritivo. ἠτροφία, ἠτροφία.
 Ἀτρονίος - η, καιος - ον. } non vendemmia-
 Ἀτρονίος - ἰος (ὁ, ἡ) ἀντὶ τοῦ 2. che non
 Ἀτρονίος (ὁ, ἡ) } produce alcun
 frutto, infecundo. ἠτρονίος, ἠτρονίος.
 Ἀτρονίος (ὁ, ἡ) che è senza feccia, puro.
 Ἀτρονίος (ὁ, ἡ) indefesso. 2. ozioso. ἠτρονίος.
 Ἀτρονίος (ὁ, ἡ) che non mena una vita delicata, non abbandonato ai piaceri.
 Ἀτρονίος (ὁ, ἡ) involubile. ἠτρονίος.
 Ἀττα, Ἀττ. και Ἀσσα Ἰων. = Τενά. (οὐδ. πλθ. τ. (ἀορ) Τεσ.
 Ἀττα Ἀττ. και Ἰων. Ἀσσα. ἀντὶ Ἀτίνα (οὐδ. πλθ. τ.) Ὀστίς.
 Ἀτταγᾶς (ὁ) francolino (uccello). 2. schiavo segnato sul dorso. ἠατταγᾶς.
 Ἀττακίω. M. ἰσω. parlare o scrivere alla lingua degli Attici. ἠαττακίω.

Ἀττακισμός - οὔ (ὁ) Atticismo. ἠαττακισμός.
 Ἀττω. Ἀττ. Ἀσσω. M. ἄξω. saltellare, uscir saltando, correre frettolosamente. ἠαττω.
 Ἀτυχῆλος - η - ὄν. ὄν. terribile, spaventevole. ἠατυχῆλος.
 Ἀτυχῶ. M. ὕσω. spaventare, intimorire. ἠατυχῶ.
 Ἀτυπος (ὁ, ἡ) che non articola le parole distintamente. ἠατυπος.
 Ἀτύπωτος (ὁ, ἡ) non stampato, mal formato. ἠατύπωτος.
 Ἀτυραννέτος (ὁ, ἡ) non soggetto al tiranno, non tiranneggiato. ἠατυραννέτος.
 Ἀτυφος (ὁ, ἡ) senza fasto, modesto, umile. ἠατυφος.
 Ἀτυχῶ - ὦ. M. ἦσω. non essere favorito dalla fortuna, essere sfortunato. ἠατυχῶ.
 Ἀτύχημα (τὸ) avvenimento sinistro, disgrazia, infortunio. 2. cattiva azione. ἠατύχημα.
 Ἀτυχῆς - ἰος (ὁ, ἡ) sventurato, infelice, sfortunato. ἠατυχῆς.
 Ἀτυχία - ας (ἡ) disgrazia, infelicità, avversità. ἠατυχία.
 Ἀυ. ἐπιθ. da capo, di nuovo. ἠαυ.
 Ἀυ (καὶ Ἀττ. Ἀυ) αἶνω. M. αἶνω. dissecare. ἠαυ.
 Ἀυαίος - α - ον. secco, arido. ἠαυαίος.
 Ἀυαῖω. M. αἶνω. illuminare. ἠαυαῖω.
 Ἀυαῖος (ὁ) splendere. ἠαυαῖος.
 Ἀυγασμός (ὁ) splendore, candore, fulgore. ἠαυγασμός.
 Ἀυγή - ἡς (ἡ) alba, aurora. 2. lume, splendore. ἠαυγή.
 Ἀυθαίμα. M. αἶνω. parlare.
 Ἀυθαίω. M. ἦσω. } re, dire, favellare. ἠαυθαίω.
 Ἀυθῆ - ἡς (ἡ) voce. 2. discorso. ἠαυθῆ.
 Ἀυθῆς - εσσα - εν. che ha voce. 2. che ha una voce umana. 3. celebre, famoso. ἠαυθῆς.
 Ἀυθαίμα - ας (ἡ) audacia, arroganza, temerità, insolenza. ἠαυθαίμα.

senza arte. *αυρηγορως, ακαυθη αρηλευ-*
υρ. -αυρη, -αυρη-β-αυρη-
Αυτοπραίρετος (ό, ή) chi agisce o pen-
 sa secondo il suo piacere, libero. *βυ-*
ρηαυριωδ, βυρηαυριωδωρ. -αυρη-β-
αυρη-β-αυρη-β-αυρη-β-αυρη-β-αυρη-
αυρη-β-αυρη-β-αυρη-β-αυρη-β-αυρη-
Αυτοπρόσωπος (ό, ή) che è in persona,
 senza larva. *αυλωδωρ, αυρωλωδωρ αυ-*
δωρ αυρωδωρ. -αυρωδωρ, αυρωδωρ αυ-
ρωδωρ αυρωδωρ, αυρωδωρ αυρωδωρ αυ-
Αυτοπροσωπος, επίθ. in persona. *βυρηω-*
αυριωδωρ, βυρηω αυριωδωρ. -βυρηω αυ-
Αυτοπώλης-ου (ό) primo venditore. 2.
 quello che vende il lavoro delle pro-
 prie mani. *αυρη βωριωδωρ. 2. βυ-*
ρηω αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυ-
Αυτόφωτος (ό, ή) che profluisce da se.
βυρηωριωδωρ, βυρηωδωρ αυρωδωρ. -βυ-
Αυτός-η-όν. (αυ, τος ή αυτε, ος) egli,
 esso. *αυ, βυρη. ο, -αυρη, -αυρη-*
Αυτόοιτος (ό, ή) quello, che porta i suoi
 cibi in un convito, che mangia i suoi
 cibi. *βυρηωδωρ αυ βυρηωδωρ αυρωδωρ,*
βυρηωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,
βυρηωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,
βυρηωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,
Αυτόοικνος (ό, ή) semplice, senza arte,
 gozzo. *αυρη, αυρωδωρ, αυρωδωρ, αυρωδωρ,*
αυρωδωρ, αυρωδωρ αυρωδωρ, αυρωδωρ,
Αυτοσοφία-ας (ή) l'istessa o la vera sa-
 pienza. *βυρηω αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ*
αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,
Αυτόσπορος (ό, ή) seminato da se. *βυρη-*
ωδωρ αυριωδωρ. -αυριωδωρ αυριωδωρ αυ-
Αυτόστοιχος (ό, ή) solo, solitario, se-
 parato. *αυριωδωρ, αυριωδωρ αυριωδωρ,*
Αυτόστολος (ό, ή) (κυρ. αυτς.) mandato
 da se. *βυρηωδωρ αυριωδωρ. -αυριωδωρ αυ-*
Αυτοσφαιρηος (ό, ή) generale indipen-
 dente. *αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,*
Αυτοσφαγής-εος (ό, ή) suicida. *αυριωδωρ,*
αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,
Αυτοσχεδια-ας (ή) κυρ. θηλ. τ. **Αυτο-**
σχεδιος.
Αυτοσχεδιάζω. *Μ. άσω.* progettare fra se,
 agire precipitosamente, improvvisare.
αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,
Αυτοσχεδιασμός (ό) azione precipitosa.
αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,
Αυτοσχεδιαστικός-ου (ό) improvvisatore.
αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,
Αυτοσχεδιαστος (ό, ή) fatto senza pre-
 meditatione. *αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,*
Αυτοσχιδιος-ος ή α-ον. (αυτ. σχειδόν-
 σχιδην) che si fa senza premeditatione.
αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,
αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,

Αυτοσχεδιος, επίθ. precipitosamente, sen-
 za premeditatione, improvvisamente.
αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,
Αυτοτέλεια-ας (ή) propria perfezione.
βυρηωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,
Αυτοτέλειτος (ό, ή) perfetto in se stes-
 so. *βυρηωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,*
Αυτοτελής-εος (ό, ή) indipendente, li-
 bero. 2. quello che si perfeziona da se
 stesso. *αυριωδωρ, αυριωδωρ. 2. βυρηωδωρ αυ-*
ριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,
Αυτότεχος (ό, ή) istruito da se, quello
 che ha imparata un' arte da se. *βυρηωδωρ*
αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,
Αυτότης-ητος (ή) (φιλολογ) = **Ταυτότης.**
Αυτότοκος (ό, ή) generator di se stesso.
βυρηωδωρ αυριωδωρ, βυρηωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,
Αυτότροφος (ό, ή) = **Αυτόοιτος.**
Αυτότιπμα (ό, ή) impresso da se. *βυρηω-*
δωρ αυριωδωρ. -αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,
Αυτού. *επίθ.* quā, là. *ζωω, ζωω αυριωδωρ,*
Αυτοργειω-ω. *Μ. ήσοι.* fare colla pro-
 pria mano. *βυρηωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,*
Αυτοργημα (τό) azione propria, lavoro
 proprio. *βυρηωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,*
Αυτοργητος (ό, ή) lavorato, fatto da
 se. *βυρηωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,*
Αυτοργια-ας (ή) = **Αυτοργημα.**
Αυτοργιός-η-όν. quello che ama o che
 è capace di lavorar per se. *βυρηωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,*
Αυτοργύος (ό, ή) che fa da per se indi-
 pendentemente dagli altri, che lavora
 colla propria mano, lavoratore. *βυρηωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,*
Αυτόφαγος (ό, ή) che divora se stesso.
βυρηωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,
Αυτοφιλανθρωπία-ας (ή) la vera o l'i-
 stessa filantropia. *βυρηωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,*
Αυτοφόνος (ό, ή) **Αυτοκτόνος.**
Αυτοφρόνηος-ως (ή) la vera saviezza.
βυρηωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,
Αυτοφρούρητος (ό, ή) difensore di se stes-
 so. *βυρηωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ αυριωδωρ,*
Αυτοφύης-εος (ό, ή) che germoglia da
 se, senza essere seminato o piantato,

Ἀχανής-εὖος (ὁ, ἡ) vasto, immenso. ἀν-
 ζῆν, εὐρησάμενος, ἀνυπόστατος. ἀ-
 νυπόστατος, ἡβήτης, ἡβήτης.
 Ἀχάρατος (ὁ, ἡ) non scolpito, non in-
 tagliato. ἡβήτης, ἀνυπόστατος.
 Ἀχαράκωτος (ὁ, ἡ) non munito con dei
 valli. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχαρής-εὖος (ὁ, ἡ) tristo. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχαρής-εὖος (ὁ, ἡ) non grazioso, disa-
 meno, spiacevole. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχαριστίω-ὦ. Μ. ἡσώ, essere ingrato.
 ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχαριστία-ας (ἡ) ingratitudine. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχάριος (ὁ, ἡ) ingrato, non ricono-
 scente, ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχάριος (ὁ, ἡ) ἀντί Ἀχαρῆς ἢ Ἀχάρι-
 ος. ἡσώ, ἐπίθ.
 Ἀχίλος (ὁ, ἡ) senza labbra. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχίρ-εἰρος (ὁ, ἡ) privo di mano. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχιροαγγήτος (ὁ, ἡ) intrattabile, indomi-
 to, barbaro, fiero. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχίρια-ας (ἡ) mancanza di mani. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχειρίδωτος (ὁ, ἡ) senza maniche. ἡβήτης, ἀνυπόστατος.
 Ἀχειροποίητος (ὁ, ἡ) fatto dalla natura
 senza il soccorso delle mani. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχειροτόνητος (ὁ, ἡ) non eletto, non pro-
 mossa agli ordini sacri. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχθίνος-ἡ-ὄν. dispiacevole, disagra-
 devole, molesto. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχθῶμαι. Μ. ἀχθῆ (χθῆ) σωμαί (ἄχθος)
 adirarsi, disgustarsi. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχθος-εὖος-ὄν (τό) peso. 2. angoscia,
 noia. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχθοφορέω-ὦ. Μ. ἡσώ, portar un peso,
 esser carico. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχθοφορία-ας (ἡ) facchinajo. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχθοφορός (ὁ, ἡ) facchino. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.

Ἀχίτων-ονος (ὁ, ἡ) senza tonica. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχλοος-ονος (ὁ, ἡ) non verdeggiante. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχρη-ης (ἡ) la tenuissima e la minima par-
 te d'ogni cosa (loppa, spuma, fuliggine,
 vapore, rugiada, fumo). ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχρῖω. Μ. ἰσώ, svaporare, esalare. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχρῖος-ας (ὁ, ἡ) privo di lanugine, imberbe. 2. senza spuma. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχρῖος (ὁ, ἡ) privo di bile. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχρῖος (ὁ, ἡ) privo di bile. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχορία-ας (ἡ) mancanza di bile. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχορδός (ὁ, ἡ) senza corda. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχορδός (ὁ, ἡ) non ballato. 2. chi non sa ballare. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχορηγῆτος (ὁ, ἡ) privo di necessario vitto, indigente. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχορός (ὁ, ἡ) = Ἀχορεῖτος.
 Ἀχορῆτος (ὁ, ἡ) = Ἀχορεῖτος.
 Ἀχορῆτος-εὖος (ὁ, ἡ) pero o pera salvatica. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχορῆτος-εὖος (ὁ, ἡ) chi ride senza ragione. 2. stolido. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχορῆτος-ος (καὶ σπν.) α-ὄν = Ἀχορηστος, vile, spreggiabile, abietto. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχορῆτος-ὦ. Μ. ἰσώ, avvilito, vilipendere, render inutile. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχορηματία-ας (ἡ) mancanza di danari. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχορημάτιστος (ὁ, ἡ) (χνρ. ἡμέρα) giorno, in cui son chiusi i tribunali del governo. ἀνυπόστατος, ἀνυπόστατος.
 Ἀχορημάτιστος (ὁ, ἡ) privo di danari, po-

Βροτοφυγέω-ὤ. *M. ἦσω.* formare un fe-
 το. *αὐτῆς ἀκρωγιογῶν*. *αὐτῆς ἔβη*.
ἔβη. = *Τεκνοποιέω*.
Βροφῶ-ὤ. *M. ἦσω.* = *Βροτοφυγέω*.
Βροφύλλιον (τὸ) ὑποκορ. *τ. Βρέφος*.
Βροφώδης-εὸς (ὁ, ἡ) fanciullesco. *αἰγυρῶ-*
κῶν, δαυδῆκῶν, ἰσραὴλ ἡδῶν. *ἔβη*.
ἔβη. = *ἔβη*.
Βρέγμα (τὸ) καὶ } = *Βρίγμα*.
Βρέχυδος (ὁ) }
Βρέχω. *M. βρέξω.* bagnare. 2. versare co-
 me pioggia. *ἔβη*. 2. *ἀνδρῶν ἄλλο*
ἔβη. 2. *ἔβη*.
Βριαρὸς-ἄ-ὄν. robusto, forte. *οὐκ ἔβη*,
ἔβη.
Βρίαω-ὤ. *M. ἄσω.* rendere robusto. 2.
 moltiplicare, aumentare. *οὐκ ἔβη*.
 2. *ἔβη*.
Βριζώ. *M. ἰσὼ καὶ ἰξώ.* addormentarsi. 2.
 dormire. *ἔβη*. 2. *ἔβη*.
Βρίθω. *M. βρίσω.* (βαρὺς) esser pesante,
 soggiacere sotto il peso. 2. inchinarsi
 dal peso. 3. prevalere. *δανῶν*.
ἔβη. 2. *ἔβη*. 3. *ἔβη*.
Βρισημαί-ῶμαι. *M. ἄσομαι.* fremere di
 rabbia. *ἔβη*.
Βρίμη-ης (ἡ) forza, potenza. 2. minac-
 cia. *ἔβη*. 2. *ἔβη*.
Βρομίω-ὤ. *M. ἦσω.* = *Βρίμω*.
Βρόμος-α-ὄν. tumultuario, strepitoso. *α-*
ἔβη.
Βρομώδης-εὸς (ὁ, ἡ) = *Βρόμιος*.
Βρόμος (ὁ) fremore. 2. strepito. *δανῶν*.
 2. *ἔβη*.
Βρομώδης-εὸς (ὁ, ἡ) strepitoso. *αἰγυρῶ-*
κῶν.
Βρονταῖος-αία-αῖον. tonante. *οὐκ ἔβη*.
Βρονταῶ-ὤ. *M. ἦσω.* tonare. *οὐκ ἔβη*.
Βροντή-ης (ἡ) tuono. *οὐκ ἔβη*.
Βρόντημα-ατος (τὸ) tonamento. *οὐκ ἔβη*.
Βροντήτικος-ἡ-ὄν. che fa tonare. *οὐκ ἔβη*.
Βροντῶφωτος (ὁ, ἡ) che ha una voce to-
 nante. *ἔβη*.
Βροντώδης-εὸς (ὁ, ἡ) simile al tuono.
Βροτοκτόνος (ὁ, ἡ) = *Ἀνθρωποκτόνος*.
Βροτός (ὁ καὶ σπν. ἡ) mortale. *δανῶν*.

Βροτοφωγῆς-εὸς (ὁ, ἡ) che illumina gli uo-
 mini. *δανῶν*.
Βροτοφθόρος (ὁ, ἡ) che corrompe gli
 uomini, che li distrugge. *δανῶν*.
Βροτώω-ὤ. *M. ἄσω.* rendere mortale,
 rivestire l'umanità. 2. insanguinare.
δανῶν. 2. *ἔβη*.
Βροχη-ῆς (ἡ) pioggia. *ἀνδρῶν*.
Βροχθίω. *M. ἰσὼ.* inghiottire, ingojare.
ἔβη.
Βροχθός (ὁ) gola. 2. gorgozza. *ἔβη*. 2.
ἔβη.
Βροχίς-ιδος (ἡ) ὑποκορ. *τ. Βρόχος*.
Βρόχος (ὁ) (συγγ. *τ. Βρόγχος*) laccio.
ἔβη.
Βροάζω. *M. ἄσω.* abbondare. *δανῶν*.
ἔβη.
Βρόγμα (τὸ) morso. *δανῶν*.
Βρογγίς (ὁ) stridore, fremito di denti.
ἔβη.
Βρόνω. *M. βρόξω.* stridere i denti. *δανῶν*.
ἔβη.
Βρόν. esclamazione di un fanciullo, che
 ha sete, che è assetato. *ἔβη*.
Βρόνον (τὸ) (βρόνω) alga, musco. *δανῶν*.
ἔβη. 2. = *Ἄν-*
θός.
Βρόνω-ὤ. *M. ἄσω.* coprire di alga, ri-
 empire di muschi. *δανῶν*.
Βρονώω-ὤ. *M. ἄσω.* coprire di alga, ri-
 empire di muschi. *δανῶν*.
Βρούς-εὸς (ἡ) fontana. *ἔβη*.
Βρούω. *M. βρόξω.* *Ἄντ. ἀντὶ Βρούω*.
Βροχανάομαι-ῶμαι. *M. ἦσομαι.* ruggire,
 muggire (come il leone). *δανῶν*.
Βροχη-ῆς (ἡ) = *Βρογγίος*.
Βροχητής-ου (ὁ) che ruggisce, muggisce.
δανῶν.
Βροχητικός-ἡ-ὄν. che ruggia. *δανῶν*.
Βρόχιος-α-ὄν (βρόξ) immerso nell'ac-
 qua. 2. profondo. *δανῶν*.
Βρόχω. *M. βρόξω.* fremere, stridere. *α-*
ἔβη. 2. = *Βροχανάομαι*.
Βρώω. *M. ἄσω* (ῥέω) abbondare, esser
 pieno. 2. spuntare, pullulare. *δανῶν*.
Βρώμα (τὸ) alimento, nutrimento. *ἔβη*.

Γενεαλόγημα (τό) } genealogia. ազգարար.
 Γενεαλογία - ας (ή) } γενεαλόγημα, ազգահամար.
 -ή - ας (ή) } γενεαλόγημα, ազգահամար.
 Γενεαλογικός - ή - όν. genealogico. ազգա-
 րարական. - ան, - ան, - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γενεαλόγος (ό, ή) genealogista. ազգարար.
 - ան, - ան, - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γενεαρχής - ον (ό) = Γενεάρχης.
 Γενέθλη - ης (ή) origine, generazione.
 պիտի, սոսն՝. շնորհակալ, - ան, - ան, - ան.
 = Γένος, Γενεά.
 Γενεθλιαίω. M. άσω. celebrare i natali
 Ազգին ծննդեան օտար կատարել. - ան, - ան, - ան.
 Γενεθλιαίολόγος (ό, ή) genethliaco, fattor
 di oroscopi. արարար, բարեկարգ. - ան, - ան, - ան.
 Γενέθλιος - α ή - ան. natalizio. ծննդա-
 կան. - ան, - ան, - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γενέθλιον (τό) = Γέννημα.
 Γενεάς - άδος (ή) barba. 2. gotte, guancie.
 ծորուք. 2. պար. - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γένειον (τό) mento. 2. barba. կրակ. 2.
 ծորուք. - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γενέσιος (ό, ή) = Γενέθλιος.
 Γένεσις - εως (ή) origine, nascita. ծնունդ,
 ծարուք. - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γενετή - ης (ή) = Γέννησις.
 Γενετήρ - ήρος (ό) και Γενέτης (ό) = Γεν-
 արար.
 Γενή (γενή) τής - ου ή ού (ό) genitore, ge-
 neratore. ծնող. - ան, - ան, - ան.
 Γενητός - ή - όν. fatto, creato, che si può
 fare. եղած, ստեղծուած, բարար. - ան, - ան, - ան.
 Γενικός - ή - όν. generale, universale. 2.
 proprio alla generazione. սեռական,
 ընդհանրական. 2. ծննդեան շարունակ.
 - ան, - ան, - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γενικός genitivo. սեռական հոլով. - ան, - ան, - ան.
 Γενικός. անվ. generalmente. սահմանափակ.
 - ան, - ան, - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γέννα - ας (ή) αντί Γενεά ή Γένος.
 Γενναϊάομαι. M. άσσομαι. comportarsi
 da uomo coraggioso, incoraggiarsi.
 կործի պես վարել. հիմն հիմն անվ. - ան, - ան, - ան.
 Γενναϊός - α - ան (γέννα) genoso. libera-
 le, valoroso, nobile. պիտարար, սե-
 ան, կործի. - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γενναϊότης - ητος (ή) generosità, valore.
 պիտարար, հիմն հիմն. - ան, - ան, - ան.
 Γενναϊόφρον - ονος (ό, ή) che ha senti-
 menti generosi. պիտարար. - ան, - ան, - ան.
 Γενναϊός. անվ. generosamente, valoro-
 samente. պիտարար, կործի հիմն.
 - ան, - ան, - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γεννάω - ω. M. ησω. generare. ծնցնել.
 - ան, - ան, - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γέννημα (τό) il parto, prodotto, frutto
 di terra. զուակ, ծնունդ, արդիւնք.
 պատշ. - ան, - ան, - ան, - ան, - ան, - ան.

Γέννησις - εως (ή) nascita. ծնունդ. - ան, - ան, - ան.
 Γεννήτειρα - ας (ή) genitrice. ծնող. մայր.
 - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γεννητήρ - ήρος (ή) } genitore. ծնող հայր.
 Γεννητής - ού (ό) } - ան, - ան, - ան.
 Γεννητικός - ή - όν. che può generare, ge-
 nitale, generativo. ծնցնել կրող. - ան, - ան, - ան.
 Γεννητός - ή - όν. genito, nato. ծնակ,
 ծնունդ. - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γεννήτρια - ας (ή) θηλ. του
 Γεννήτωρ - ορος (ό) genitore. ծնող, հայր.
 - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γεννήτορες (οί) i geni-
 tori. ծնողք. - ան, - ան, - ան.
 Γενναϊός - ή - ան. = Γενναϊός. անվ. անվ.
 Γένος - εως - ան (τό) = Γενεά. 2. famiglia.
 3. consanguinei, i parenti. 4. tribù, na-
 zione. 5. (λογικ.) genere (similitudo
 specierum). 6. (γρμτα.) sesso, genere.
 7. età. 2. գերաւասան. 3. արեւակիցք,
 զուակ, ազգականք. 4. զեղ, ազգ. 5.
 սեռ (արարարական). 6. սեռ (քերա-
 կական). 7. արար. 2. - ան, - ան, - ան.
 3. - ան, - ան, - ան. 4. - ան, - ան, - ան.
 5. - ան, - ան, - ան, - ան, - ան. 6. - ան, - ան, - ան.
 7. - ան, - ան, - ան.
 Γεραϊός - α - ան. vecchio. ծեր. - ան, - ան, - ան.
 (էքս.) = Γεραρός.
 Γεραϊώ. M. արծ. premiare, ricompensa-
 re. վարարար, պարգևել. - ան, - ան, - ան.
 - ան, - ան, - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γεραϊάτος, անվ. ծեր. ան.
 Γεραϊάτος - α - ան սպար. τ. Γεραϊός. (οί
 Γεραϊάτοι.) i senatori, i primati. սե-
 ճակ, սեռական, արարար. ու պատ-
 ան, սեռական, երդնել. - ան, - ան, - ան.
 - ան, - ան, - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γεράνιον (τό) geranio (pianta). 2. sorta
 di macchina per sollevare pesi. կերպ
 մը սանկէ է. 2. սեռ գերանիւն համար
 կերպ մը արծի. հիմն հիմն (պիտի
 ընդ). 2. - ան, - ան, - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γερανίτης ան (ό) geronite (sorta di pie-
 tra, di cui il colore rassomiglia a quel
 del collo di corno) գրանիւն ծնունդի
 պիտարար. - ան, - ան, - ան, - ան.
 - ան, - ան, - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γέρανος (ή, και [μγρν.] ό) grù (uccello).
 2. sorta di ballo. հարուն, խորք (ծը-
 ռուն). 2. կերպ մը կարար. - ան, - ան, - ան.
 - ան, - ան, - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γεραός - ή - ան. = Γεραϊός.
 Γεραρός - ά - ան. venerabile, rispettabile.
 խորք, խորքական, պատարակ.
 - ան, - ան, - ան, - ան, - ան, - ան.
 (μγρν.) = Γεραϊός.
 Γέρας - γέρας - ան (τό) onore, premio. պա-
 ան, խորք, պարգև. - ան, - ան, - ան.
 - ան, - ան, - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γεροντίας - α - ան. = Γεροντικός.
 Γεροντία - ας (ή) vecchiaia, ծերութիւն.
 - ան, - ան, - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γεροντία - ան. M. άσω. και Γεροντίω. M.
 ան, ան. essere vecchio. ծեր բար. - ան, - ան, - ան.
 - ան, - ան, - ան, - ան, - ան, - ան.
 Γεροντικός - ή - ան. che appartiene ai vec-

Αενδρίον (το) ὑπόκορο. τ. *Αενδρον*.
Αενδρίτης -ου (ὁ) (ἡ) adattato agli al-
 beri. *δωκ. ἀνδρῆμα* *γυρῶμα*. -αὐτὸς ἑλ-
 -εῖτε -αὐτῶν.
Αενδροβοσκίον -ῶ. *Μ. ἦσο*. salire sugli al-
 beri. *δωκ. ἐμβλ.* -αὐτὸς ἐξέρχεται.
Αενδροειδής -εὸς (ὁ, ἡ) simile all' albero.
δωκ. ἡδύα. -αὐτὸς ἡδύα.
Αενδροκόμος (ὁ) καὶ
Αενδροκόμος (ὁ, ἡ) ornato, adombrato
 d'alberi. *δωκ. ἐρῶν* *γυρῶμα* *ῥωμῶν*.
 -αὐτὸς ἐρῶν ἐλ-εῖτε ἡδύα.
Αενδροκοπίον -ῶ. *Μ. ἦσο*. = *Αενδροτομῶν*.
Αενδρολίβανος (ὁ) albero, che produce
 l' incenso. 2. rosmarino (pianta) *ῥωμῶν*.
 -ἡ *δωκ.* 2. *ἡδύα*, *ἡδύα* *ῥωμῶν* (ἡδύα
 ἡδύα). 2. ἡδύα, ἡδύα. 2. ἡδύα.
Αενδρομαλάχη (ἡ) bismalva, altea. *ῥωμῶν*.
 ἡδύα.
Αενδρον (τὸ) albero. *δωκ.* -αὐτὸς, ἡδύα.
Αενδρομαί -αῖμα. *Μ. ὠσομαι*. farsi o in-
 nalzarsi come albero. *δωκ. ἡδύα*, *ῥωμῶν*.
 ἡδύα ἡδύα ἡδύα ἡδύα ἡδύα ἡδύα.
Αενδρος -εὸς -οὐς (τὸ) X ἀντὶ *Αενδρον*.
Αενδροτομῶν -ῶ. *Μ. ἦσο*. tagliar gli al-
 beri. *δωκ. ἐρῶν* *ῥωμῶν*. -αὐτὸς ἐρῶν ἐλ-
 -εῖτε ἡδύα.
Αενδροτομία -ας (ἡ) tagliatura degli al-
 beri. *δωκ. ἐρῶν* *ῥωμῶν*. -αὐτὸς ἐρῶν ἐλ-
 -εῖτε ἡδύα.
Αενδροτόμος (ὁ, ἡ) tagliatore degli al-
 beri. *δωκ. ἐρῶν* *ῥωμῶν*. -αὐτὸς ἐρῶν ἐλ-
 -εῖτε ἡδύα.
Αενδροτόμος (ὁ, ἡ) che produce molti
 alberi. 2. chi tiene nelle mani rami d'al-
 bero. *ῥωμῶν* *δωκ. ἐρῶν* *ῥωμῶν*. 2. ἡδύα.
Αενδρῶν *δωκ. ἡδύα* *ῥωμῶν*. 2. ἡδύα.
Αενδροσμίον -ῶ. *Μ. ἦσο*. produrre degli
 alberi. *δωκ. ἐρῶν* *ῥωμῶν*. -αὐτὸς ἐρῶν ἐλ-
 -εῖτε ἡδύα.
Αενδροστύος (ὁ, ἡ) piantato d' alberi.
δωκ. ἐρῶν *ῥωμῶν*. -αὐτὸς ἐρῶν ἐλ-
 -εῖτε ἡδύα.
Αενδρωίδης -εὸς (ὁ, ἡ) = *Αενδροειδής*.
 2. pieno d' alberi. *δωκ. ἐρῶν* *ῥωμῶν*.
 -αὐτὸς ἐρῶν ἐλ-εῖτε ἡδύα.
Αενδρων -ῶνος (ὁ) luogo piantato d' al-
 beri. albereto. *δωκ. ἡδύα*. -αὐτὸς ἡδύα.
Αεξαρμένη (ἡ) ricettacolo delle acque, vas-
 sca, cisterna. *ῥωμῶν* *ῥωμῶν*.
Αεξία (ἡ) (δηλ. *χειρ.*) la mano destra. 2.
 patto, accordo. 3. potenza. 4. aiuto.
 ἡδύα ἡδύα. 2. ἡδύα. 3. ἡδύα. 4. ἡδύα.
 3. ἡδύα. 4. ἡδύα.
Αεξιάω *Μ. ἶσο*. servirsi della mano
 destra. ἡδύα ἡδύα. 2. (ἀμφ.) = *Αεξιώω*.
Αεξιώαθροος (ὁ, ἡ) (ἐκκλησι.) che siede
 alla destra. ἡδύα ἡδύα. -αὐτὸς ἡδύα.
Αεξιώομαι -οῦμαι. *Μ. ὠσομαι*. accogliere,
 trattare amorevolmente, salutare qual-
 cunquendogli la destra. ἡδύα ἡδύα.
Αεξιώω *ῥωμῶν* *ῥωμῶν*. ἡδύα ἡδύα.
 ἡδύα ἡδύα.

αὐτὸς ἐλ-εῖτε ἡδύα.
Αεξιώω -α -οῦ. che sta alla destra. 2.
 fausto, prospero. 3. destro, svelto, in-
 gegnoso, sagace. ἡδύα ἡδύα. 2.
 ἡδύα. 3. ἡδύα, ἡδύα. 2. ἡδύα.
 -αὐτὸς ἡδύα. 3. ἡδύα.
Αεξιώω (ὁ) che presiede alla
 parte destra dal coro. ἡδύα ἡδύα.
 ἡδύα ἡδύα. -αὐτὸς ἡδύα.
Αεξιώω (ὁ, ἡ) destrezza, abilità. *ῥωμῶν*.
 ἡδύα, ἡδύα, ἡδύα, ἡδύα. 2. ἡδύα.
Αεξιώω -εὸς (ὁ, ἡ) che apparisce al-
 la destra. ἡδύα ἡδύα. -αὐτὸς ἡδύα.
Αεξιώω (ὁ, ἡ) capace, destro alle
 mani. ἡδύα ἡδύα, ἡδύα. ἡδύα ἡδύα.
Αεξιώω -εὸς (ἡ) accoglienza, *ῥωμῶν*.
 ἡδύα, ἡδύα, ἡδύα. ἡδύα ἡδύα.
Αεξιώω (τὸ) ciò, che s' è accettato con
 benevolenza. ἡδύα ἡδύα. 2. ἡδύα.
 = *Αεξιώω*.
Αεξιώω, ἐπιφ. destramente. 2. favorevol-
 mente. *ῥωμῶν*. 2. ἡδύα. -αὐτὸς ἡδύα.
Αεξιώω -εὸς (ἡ) buona accoglienza, cor-
 tesia. ἡδύα ἡδύα, ἡδύα ἡδύα.
Αίωμα. *Μ. δεήσομαι*. avere bisogno, nec-
 cessità. 2. ricercare. 3. preparare. ἡδύα.
 ἡδύα. 2. ἡδύα. 3. ἡδύα.
Αίωμα. *Μ. δεήσομαι*. avere bisogno, nec-
 cessità. 2. ricercare. 3. preparare. ἡδύα.
 ἡδύα. 2. ἡδύα. 3. ἡδύα.
Αίον -οντος (τὸ) ἔσος. τ. *μτχ.* *Αἰῶν*.
Αἰόντως, ἐπιφ. convenevolmente. ἡδύα.
 ἡδύα. -αὐτὸς ἡδύα.
Αίρας -ατος (τὸ) X ἀντὶ *Αἶμα*.
Αἶρη -ης (ἡ) collo. ἡδύα, ἡδύα. ἡδύα, ἡδύα.
Αἶρομαι. *Μ. δεήσομαι*. vedere, guardare
 bene, penetrare. ἡδύα ἡδύα. ἡδύα.
 ἡδύα ἡδύα, ἡδύα ἡδύα. (π.θ.) comparire.
 ἡδύα. ἡδύα ἡδύα. 2. (ἀνθ.) risplen-
 dere. ἡδύα. ἡδύα ἡδύα. 3. (κατὰ χρ.)
 sentire. ἡδύα. ἡδύα ἡδύα.
Αἶμα -ατος (τὸ) pelle, cuojo. ἡδύα, ἡδύα.
 ἡδύα, ἡδύα, ἡδύα. ἡδύα ἡδύα.
Αἶματικός -ης, ἡδύα, ἡδύα, ἡδύα.
Αἶματιον (τὸ) ὑπόκορο. τ. *Αἶμα*.
Αἶματιονγός (ὁ) cuojajo. ἡδύα ἡδύα,
 ἡδύα ἡδύα. ἡδύα ἡδύα.
Αἶματιονγός -ῶ. *Μ. ἦσο*, esser vestito
 di pelle. ἡδύα ἡδύα, ἡδύα ἡδύα.
Αἶματιώδης -εὸς (ὁ, ἡ) simile alla pelle.
 ἡδύα ἡδύα ἡδύα ἡδύα.

(ἐπιπόνηματικῶς.) Δεύτερον (καί) Δεύτερα, per la seconda volta, di nuovo (Lat. iterum). κρηδῶν, φερωνέει, κρηροραῖ ὠν-
γῶσι. βέτα-ρα, ἐπί-βέτι-καί-ρα. (γρῶφ. κατά
τάξιν, ἀντί τοῦ) = Κατόπιον.

Δευτερότοκος (ὁ, ἡ) secondogenito, κρη-
ροραῖ γῶσι. Μ. ἐπί-βέτι-καί-ρα.
Δευτεροῦ-ὦ. Μ. ὠσῶ. fare da capo l'
istessa cosa, ripetere. ἕως ἡμεῶν κρη-
ροραῖ ὠνῶν ἐβέτι. Δέξ ἡμεῶν κρηρορα-
γῶσι. ἕτι βέτι-καί-ρα ἐπί-βέτι-καί-ρα. βέτα-
ρα-βέτι-καί-ρα.

Δευτρώς, ἐπίθ. = Δεύτερον.
Δευτρώσις-εως (ἡ) ripetizione dell'
istessa cosa. 2. il secondo posto. 3.
tradizione. ἕως ἡμεῶν κρη-
ροραῖ ὠνῶν ἐβέτι. 2. κρηροραῖ γῶσι ὠνῶν ἐβέτι.
3. ὠνῶν ἐβέτι. βέτα-ρα-βέτι-καί-ρα. 2. ἐπί-βέτι-καί-ρα. 3.
ἐπί-βέτι-καί-ρα.

Δεῦο. Μ. εἶσο. bagnare. βέτι-καί-ρα. ἐπί-βέτι-καί-ρα.

Δείω. Μ. ψο, = Δεῖο καί Δεῖοι.

Δείωμα. Μ. δέξομαι. prendere, pigliare
(colla destra). 2. addossarsi, assumere.
3. accettare, ricevere. ἡμεῶν ἐβέτι, ὠνῶν
ἐβέτι (ὠνῶν δέξομαι). 2. ὠνῶν ἐβέτι. 3.
ἐβέτι-καί-ρα. 2. ἐπί-βέτι-καί-ρα. 3. ἐπί-βέτι-καί-ρα.
4. = Ὑποδοξαί. 5. = Προδοξαί. 6. =
Ἐξδοξαί. 7. = Εἰσοδοξαί.

Δεῖο-ὦ. Μ. ἦσο. (κρη). conciare le
pelli, fare da cuojo. βέτι-καί-ρα ὠνῶν ἐβέτι.
βέτι-καί-ρα ὠνῶν ἐβέτι. 2. = Ἀπα-
λύω. mollificare. κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα.

Δεῖο Μ. δήσω. legare. κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα. 2. = Δεοῖο.

Δεῖο. Μ. δεῖσῶ (μὲ γερ.) aver bisogno.
κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα ὠνῶν ἐβέτι.

Δῆ (δὲ ἡ, ἡ Δὲ κατ' ἐπίτασιν. μὲρ. Συνδ.
ἡ Ἐπιπόνηματ.) Βαδῖω. certamente,
veramente. (Lat. sane.) κρηροραῖ γῶσι,
κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα. 2. Εἶρον. cioè, vale a dire. (Lat. scilicet, videlicet.) κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα. 3. Συλλογιστ. ἡ Συμπερασματ. dunque, adunque. (Lat. igitur.) ὠνῶν ἐβέτι. βέτι-καί-ρα. 4. = Ἄγε. 5. Μεταβατ. (ἀντί τοῦ Δὲ). 6. Αἰοτολογε. quanti che siano. (Lat. quotcumque) κρηροραῖ γῶσι ὠνῶν ἐβέτι. βέτι-καί-ρα. 7. Ἀποθετ. (εἰς τὸ τέλος τῆς ἔνν.) Εἶεν δῆ (καὶ ἐρωτηματ.) Ποῖον δῆ; 8. Παραπληρωματ. „Ὅσον δῆ ὄχλος φιλέι. 9. Ἐπίτατ. “Κράτιστος δῆ οὗτος ἐγένετο.

Δηγῶν (ὁ) morsicatura. βέτι-καί-ρα. ἐπί-βέτι-καί-ρα.
Δῆθον (δῆ) μὲρ. Ἐξήγηματ. vale a dire,
cioè. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα. 2.

Παραπληρωματ. ἡ Ἐμμαντ. ἀντί τοῦ Δῆ.
Δηθύνω. Μ. νῶο. ritardare. κρηροραῖ γῶσι.
βέτι-καί-ρα. βέτι-καί-ρα. βέτι-καί-ρα.

Δηκτικός-ἡ-ὄν. mordace. βέτι-καί-ρα. ἐπί-βέτι-καί-ρα.
Δηκῶ, -ὄν-δῶ- = -εὐός, ἐπίθ.

Δηλαδῆ. ἐπίθ. Βαδῖωτ. evidentemente,
cioè, vale a dire (Lat. videlicet, sci-

licet.) κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δηλούμαι-ὄμαι. Μ. ἦσομαι. nuocere, corrompere. κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα. βέτι-καί-ρα. βέτι-καί-ρα.

Δηλητήρ (ὁ) distruttore, malfattore. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δηλητήριος (ὁ, ἡ) mortifero. βέτι-καί-ρα. βέτι-καί-ρα. βέτι-καί-ρα. βέτι-καί-ρα. βέτι-καί-ρα.

Δηλονότι, ἐπίθ. evidentemente, cioè a dire. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα. = Δηλαδῆ.

Δηλοποιέω-ὦ. Μ. ἦσο. notificare. κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα. βέτι-καί-ρα. βέτι-καί-ρα.

Δῆλος-ἡ-ὄν. manifesto, evidente, perspicuo. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δηλώω-ὦ. Μ. ὠσῶ. manifestare, indicare, dichiarare. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δῆλωμα (τὸ) segno, indicio. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δηλώσις-εως (ἡ) manifestazione, dichiarazione, significazione. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δηλωτικός-ἡ-ὄν. significativo, manifestativo. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δημαγωγία-ὦ. Μ. ἦσο. governare il popolo, cattivarsi il favore del popolo. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δημαγωγία-ας (ἡ) grazia, favore popolare. 2. governmento del popolo. 3. l'arte di guadagnare il favore del popolo. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δημαγωγικός-ἡ-ὄν. che appartiene al demagogo. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δημαγωγία-ας (ἡ) demagogo. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δημαγωγία-ας (ἡ) demagogo. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δημαγωγία-ας (ἡ) demagogo. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δημαγωγία-ας (ἡ) demagogo. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δημαγωγία-ας (ἡ) demagogo. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δημαγωγία-ας (ἡ) demagogo. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δημαγωγία-ας (ἡ) demagogo. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δημαγωγία-ας (ἡ) demagogo. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δημαγωγία-ας (ἡ) demagogo. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δημαγωγία-ας (ἡ) demagogo. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

Δημαγωγία-ας (ἡ) demagogo. κρηροραῖ γῶσι, κρηροραῖ γῶσι. βέτι-καί-ρα, βέτι-καί-ρα.

mento. 2. vendita. 3. trasporto inclinazione, predilezione. 4. disposizione di corpo. 5. condizione, qualità. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*, *ἡρῆρ*. 2. *δωρεῖται*. 3. *ἄνωγει*. 4. *ἠρῆρ* *ἰσθίου* (*ἠρῆρ* *ἰσθίου*). 5. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*, *ἠρῆρ* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*. 3. *ἠρῆρ*. 4. *ἠρῆρ*, *ἠρῆρ* (*ἠρῆρ* *ἰσθίου*). 5. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διαθετῆρ *καὶ* *εἰς* (*ὁ*) *dispositore*. *κωρυφαίου*, *κωρυφαίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*, *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διαθετικός - *ἡ* - *όν*. *abile a disporre*. *κωρυφαίου*, *κωρυφαίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*, *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διαθέω - *ω*. *M. εἰσομαι*. *correre qua e là, discorrere*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου* *ἠρῆρ*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διαθήκη - *ἡς* (*ἡ*) *testamento*. 2. *comando, ordinanza*. 3. *eredità, lasciata per testamento*. 4. *patto, convenimento*. *κωρυφαίου* (*ἠρῆρ* *ἰσθίου*). 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*. 3. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*. 4. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διαθλιέω - *ω*. *M. ἦσομαι*. *combattere costantemente*. 2. *travagliare*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διαθρῦλλέω - *ω*. *M. ἦσομαι*. *divulgare da per tutto, spargere*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διαίρεσις - *εως* (*ἡ*) *divisione, distribuzione*. *κωρυφαίου*, *κωρυφαίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*, *ἠρῆρ* *ἰσθίου*. (*ἠρῆρ*) *dieresi*. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*. (*ἠρῆρ*) *dieresi, divisione*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου* (*ἠρῆρ* *ἰσθίου* *ἠρῆρ* *ἰσθίου*).

Διαίρετης (*ὁ*) *divisore*. *κωρυφαίου*, *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διαίρετικός - *ἡ* - *όν*. *che può dividere*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διαίρετός - *ἡ* - *όν*. *separato, diviso, divisibile*. *κωρυφαίου*, *κωρυφαίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διαίρειν - *ω*. *M. ἦσομαι*. *dividere, separare*. 2. *ferdere*. *κωρυφαίου*, *κωρυφαίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*, *ἠρῆρ* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*, *ἠρῆρ* *ἰσθίου* (*ἠρῆρ* *ἰσθίου*) *spiegare, parlare, narrare distintamente, chiaramente*. *κωρυφαίου*, *κωρυφαίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*, *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διαίρω. *M. ἀρῶ*. *innalzare, levare*. 2. *aprire (la bocca, gli occhi)*. 3. *far vela*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*, *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*, *ἠρῆρ* *ἰσθίου*. 3. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διαίτα - *ἡς* (*ἡ*) *regola di vivere, dieta*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*, *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*, *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

ἠρῆρ *ἰσθίου*. 2. (*ἠρῆρ* *ἰσθίου*). *abitudine*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 3. (*κωρυφαίου*) *appartamento*. 2. *arbitrio*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 2. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*.

Διαετῶν - *ω*. *M. ἦσομαι*. *prescrivere una dieta*. 2. *esser arbitro*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διαειρήτης (*ὁ*) *arbitro*. *κωρυφαίου*, *κωρυφαίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*, *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διαειρητικός - *ἡ* - *όν*. *che appartiene alla dieta o all'arbitro*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διαειρῶ. *M. ἰσῶμαι*. *perpetuare*. *κωρυφαίου*, *κωρυφαίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*, *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διακαθαίρω. *M. ἀρῶ*. *purificare, mondare*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διακαθαρίζω. *M. ἰσῶμαι*. *perpetuare*. *κωρυφαίου*, *κωρυφαίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*, *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διακαθίσταμαι. *M. ἰσῶμαι*. *sedere separatamente*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διακαθίστω. *M. ἰσῶμαι*. *sedere separatamente*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διακαίω. *M. καίω*. *abbruciare da per tutto*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διακαίωμι. *M. ἀρῶ*. *infiammare*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διακαλῶ. *M. ἀρῶ*. *gareggiare di probità*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διακαρδίζω (*ὁ*, *ἡ*) *che penetrasin al fondo del cuore*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διακατέχω. *M. διακατέχω*. *possedere*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διακατοχῆ - *ἡς* (*ἡ*) *possessione*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διακάτοχος (*ὁ*, *ἡ*) *possessore*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διάκλιμα (*τὸ*) *ardore, calore cocente*. *κωρυφαίου*, *κωρυφαίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*, *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

Διάκειμαι. *M. κεῖσθαι*. *essere, trovarsi in qualche disposizione*. 2. *essere disposto*. *κωρυφαίου* *ἰσθίου*. 2. *ἠρῆρ* *ἰσθίου*.

te. φωρφισίν, υμυδωα. εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαλάμπω. *M.* λάμπω, risplendere. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαλανθάνω. *M.* λησώ, essere nascosto, esser incognito, esser ignorato. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαλέγω. *M.* λέξω, scegliere, separare. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαλέγομαι. *M.* λέξομαι, far una dissertazione. 2. abbozzarsi. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαλείπω. *M.* λείπω, mettere un intervallo, uno spazio (di luogo o di tempo). φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαλεκτική - ἡς (ἡ) *Dialettica.* φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαλεκτικός - ἡ - ὄν. *Dialettico.* φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαλέκτος (ἡ) *Dialetto, linguaggio, idioma.* φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διάλεξις - εως (ἡ) *conversazione, colloquio, discorso, dissertazione.* φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαλέκτος (ὁ, ἡ) *bianchetto, sottobianco.* φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαλέξω - εως (ἡ) *il separare, separazione, divisione, intervallo.* 2. opinione. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαλλαγῆ - ἡς (ἡ) *conciliazione, convenimento.* 2. mutazione. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαλλάσσω (τρω.) *M.* ἄξω, cambiare, permutare. 2. riconciliare. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαλογῆ - ἡς (ἡ) *elezione, separazione.* φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαλογίζομαι. *M.* ἰσομαι, abbozzarsi, disputare. 2. riflettere. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαλογισμός - οὔ (ὁ) *riflessione, pensiero.* 2. dissertazione. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

3. εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διάλογος (ὁ) *dialogo.* φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διάλυσις - εως (ἡ) *fusione, dissoluzione.* φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαλύω. *M.* ἰσομαι, dissolvere, risolvere. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαλυτός. *M.* ἰσός, scioglibile, dissolvibile. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαμαρτυροῦμαι. *M.* ἀμαρτῆσομαι, non riuscire, sbagliare, errare. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαμαρτυρία (τὸ) *peccato, inganno, sbaglio, colpa.* φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαμαρτυρώ - ὠ. *M.* ἴσσω, asserire, difendersi con testimonj. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαμαρτυρία - ας (ἡ) *affermazione per mezzo di testimonj.* φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαμαρτυροῦμαι. *M.* ὑπομαρτυροῦμαι, chiamare per testimonj, citare. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαμαρτυρῶμαι. *M.* ἰσομαι καὶ οὐμαι, combattere incessantemente. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαμείβω. *M.* ἰσώ, cambiare, permutare. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαμελετώ - ὠ. *M.* ἴσσω, studiare, occuparsi con attenzione a qualche cosa, esercitarsi in qualche cosa. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαμελίζω. *M.* ἰσώ, smembrare, spartire. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαμελισμός (ὁ) *il tagliar a pezzi, smi-nuziamento, spartizione.* φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαμενέω. *M.* μενέω, permanere, perseverare. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαμερίζω. *M.* ἰσώ, spartire, dividere. φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διαμερισμός (ὁ) *spartimento.* φωρφισί, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς, εἰς-εἰς.

Διάσημος (ὁ, ἡ) rimarchevole, distinto, illustre. *ἐπεκρίθη, ὑπενώτατος, ζαντακωκωρ.*
Διασιωπάω - ὦ. *Μ. ἡσώ.* osservare il più profondo silenzio. *ἱερων ἰουα' δουλῆ ἔκλει.*
Διασκάπτω. *Μ. σκάψω.* rovesciare scavando, demolire. *φρακρινῶ ἰωυαυῆλ ἡροδωῆλ.*
Διασκεδάω - ὦ. *Μ. ἀσώ, και*
Διασκεδάννυμι. *Μ. σκεδάσω και ἄττ.* σκεδῶ, dissipare, dispergere. *γρονεῖλ, ἰωυρωῆλ.*
Διασκεδασμός (ὁ) dispersione. *γρονεῖλ, ἰωυρωῆλ.*
Διασκεδαστής - οὔ (ὁ) che dissipa. *γρονεῖλ, ἰωυρωῆλ.*
Διασκεδαστικός - ἡ - ὄν. proprio a dissipare. *γρονεῖλ, ἰωυρωῆλ.*
Διασκεδαστός - ἡ - ὄν. che si può dissipare, dispergere. *γρονεῖλ, ἰωυρωῆλ.*
Διασκέπτομαι. *Μ. σκέψομαι.* considerare con attenzione, esaminare, riflettere. *αζωρηρῶν ἰουαυῆλ ἰουαυῆλ.*
Διασκέαζω. *Μ. ἀσώ.* disporre, preparare, accomodare, aggiustare. *ἡροδωῆλ, ἡροδωῆλ, ἡροδωῆλ, ἡροδωῆλ.*
Διασκενῆ - ἡς (ἡ) preparazione, accomodamento. *γρονεῖλ, ἰωυρωῆλ.*
Διασκέψω - εως (ἡ) considerazione, riflessione attenta. *αζωρηρῶν ἰουαυῆλ ἰουαυῆλ.*
Διασκορπίζω. *Μ. ἰσώ.* dispergere, dissipare. *γρονεῖλ, ἰωυρωῆλ.*
Διασκορπισμός (ὁ) dispersione, dissipazione. *γρονεῖλ, ἰωυρωῆλ.*
Διασκορπιστής - οὔ (ὁ) dispergitore. *γρονεῖλ, ἰωυρωῆλ.*
Διασοφίζομαι. *Μ. ἰσομαι.* sofisticare, cavillare. *ἡροδωῆλ ἰουαυῆλ ἰουαυῆλ.*
Διασπάω - ὦ. *Μ. σπάσω.* strappare, lacerare, separare. *ἡροδωῆλ ἡροδωῆλ.*
Διασπείρω. *Μ. σπείρω.* seminare quā e là, dispergere. *ἡροδωῆλ ἡροδωῆλ.*
Διασπορά - ἄς (ἡ) dispersione. *γρονεῖλ, ἰωυρωῆλ.*
Διασπορεύω. *Μ. ἀσώ.* ricercare con ardore, occuparsi a cercare i mezzi di.
Διασπορεύω *ἡροδωῆλ ἡροδωῆλ.*

ἡροδωῆλ ἡροδωῆλ.
Διάστολιμα (τό) comando. *ἡροδωῆλ ἡροδωῆλ.*
Διάστολιος - εως (ἡ) = *Διαστολή*. 2. (γροφ.) confederazione, alleanza. *ἡροδωῆλ ἡροδωῆλ.*
Διάστασις - εως (ἡ) distanza, intervallo. 2. divisione. 3. discordia. *ἡροδωῆλ ἡροδωῆλ.*
Διάστολη - ἡς (ἡ) distinzione, separazione. 2. spiegazione chiara. *ἡροδωῆλ ἡροδωῆλ.*
Διάστοχαζομαι. *Μ. ἀσώμαι.* congetturare, pronosticare. *ἡροδωῆλ ἡροδωῆλ.*
Διάστρατεύομαι. *Μ. εὔσομαι.* compiere il numero dei suoi stipendj, meritare il suo congedo. *ἡροδωῆλ ἡροδωῆλ.*
Διάστρατεύω - ὦ. *Μ. ἡσώ.* adempire l'ufficio di generale, esser generale. *ἡροδωῆλ ἡροδωῆλ.*
Διάστρέφω. *Μ. ψω.* pervertire, distorcere, corrompere. *ἡροδωῆλ, ἡροδωῆλ.*
Διάστρεφύς - εως (ὁ) corrompitore, perversitore. *ἡροδωῆλ ἡροδωῆλ.*
Διάστρεφῆ - ἡς (ἡ) distorsione, perversione. *ἡροδωῆλ ἡροδωῆλ.*
Διάστυλος (ὁ, ἡ) (οἶκος) diastilo. *ἡροδωῆλ ἡροδωῆλ.*
Διάστυλομαι. *Μ. στυλώ.* strascinare per terra. *ἡροδωῆλ ἡροδωῆλ.*
Διάστυλος. *Μ. στυλώ.* ingannare, indurre in errore. *ἡροδωῆλ ἡροδωῆλ.*
Διάστυλλω. *Μ. στυλώ.* legare fortemente. *ἡροδωῆλ ἡροδωῆλ.*

Είκοσιξ (ἄκλ.) ἀριθ. (26) ventisei. ρωὺν π. ἄκλ. -εἰξ -εἰξ.

Εἰκοσιπτά (ἄκλ.) ἀριθ. (27) venti sette. ρωὺν π. εὐσθρ. -εἰξ -εἰξ.

Εἰκόσις (ὁ, ἡ) che vale venti mine. ρωὺν πῶμα ὑποση. -εἰξ -εἰξ.

Εἰκοσιοστός (ἄκλ.) ἀριθ. (28) venti otto. ρωὺν π. π. -εἰξ -εἰξ.

Εἰκοσιπέντε. (ἄκλ.) ἀριθ. (25) venti cinque. ρωὺν π. ζήρη. -εἰξ -εἰξ.

Εἰκοσιτέσσαρες -ες -α. ἀριθ. (24) venti quattro. ρωὺν π. ζρη. -εἰξ -εἰξ.

Εἰκοσιτέρις -τρια. ἀριθ. (23) venti tre. ρωὺν π. ἑρρη. -εἰξ -εἰξ.

Εἰκοσιταῖος -α -ον -οι venti giorni. ρωὺν ὀρωὺν. -εἰξ -εἰξ.

Εἰκοστός -ῆ -όν. ventesimo, vigesimo. ρωὺν π. ἑρρη. -εἰξ -εἰξ.

Εἰκοτολογία -ώ. Μ. ἡσω. dire delle cose verisimili, parlare per congettura. ἄξιωματικῶς ῥηθὲν ἡμῶν. -εἰξ -εἰξ.

Εἰκότως, ἐπιό. ragionevolmente, con ragione, a dritto. ἡρωαῖος. -εἰξ -εἰξ.

Εἶσω. Μ. εἶσω. ritirarsi, cedere il passaggio. 2. ubbidire. ἄκλ. ἡρωαῖος. -εἰξ -εἰξ.

Εἰκὼν -όνος (ἡ) immagine, quadro, pittura. 2. simulacro, statua. 3. fantasma, larva. 4. figura rettorica. ἡρωαῖος. -εἰξ -εἰξ.

Εἶκος -νία -ός. simile, conveniente, ragionevole. ἡρωαῖος. -εἰξ -εἰξ.

Εἶλαμις -ιδος (ἡ) la membrana che involuppa il cervello. ἡρωαῖος. -εἰξ -εἰξ.

Εἰλαπιαστής -ῶν (ὁ) commensale. ἡρωαῖος. -εἰξ -εἰξ.

Εἰλαπινή -ης (ἡ) festino, convivio. ἡρωαῖος. -εἰξ -εἰξ.

Εἰλαρ -αρος (το) difesa. ἡρωαῖος. -εἰξ -εἰξ.

Εἰλάρχης -ον (ὁ) comandante di una cavalleria. ἡρωαῖος. -εἰξ -εἰξ.

Εἰλέος (ὁ) -μισερere, vulvulo (sorta di malattia). 2. tana. ἡρωαῖος. -εἰξ -εἰξ.

φωσφῶρ. 2. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος. 3. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος. 2. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος. 3. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος.

Εἰλη -ης (ἡ) truppa, squadra di cavalleria. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος.

Εἰληθερῆς (ὁ, ἡ) riscaldato al sole ἡρωαῖος. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος.

Εἰληθεις -εως (ἡ) = Συστοσῆ. avvolgimento. φωσφῶρ. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος.

Εἰλητός -ῆ -όν. involto. φωσφῶρ. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος.

Εἰληθηναι -ας (ἡ) sincerità, ingenuità. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος.

Εἰληθηναι -ω. Μ. ἡσω. purificare, nettare. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος.

Εἰληθηναι -ιος (ὁ, ἡ) sincero, ingenuo, puro. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος.

Εἰληθηναι, ἐπιό. sinceramente, ingenuamente, per se. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος.

Εἰλήπιος -όδος (ὁ, ἡ) che strascina il piede nel camminare. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος.

Εἰλλω. Μ. ἡσω. = Εἰλιώ.

Εἰλυθῆναι καὶ Εἰλυός (ὁ) = Εἰλιός (2).

Εἰλύω. Μ. ὕσω. = Εἰλιώ. rivoltare, rivoltare, involuppare. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος.

Εἰλως -ωτος (ὁ) = Δούλος.

Εἰλωτεια -ας (ἡ) schiavitù. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος.

Εἰλωτεια. Μ. ὕσω. essere schiavo. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος.

Εἰλωτεις -ιδος (ἡ) donna schiava. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος.

Εἰμα -ατος (τὸ) veste. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος.

Εἰμαρμα. πθ. πρ. τ. Μειώ. (Μειομαι).

Εἰμαρμένη -ης (ἡ) il destino, il fato. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος.

Εἰμαρτός -ῆ -όν. destinato dal fato. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος.

Εἰμί. Μ. ἔσομαι. essere, esistere. 2. essere proprio, appartenere. ἡρωαῖος. ἡρωαῖος.

ἰσχυρῶς. 2. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς. 2. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. 2. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσαγγεῖω. *M. ἀγεῖω.* radunare, raccogliere. *φασματῶν, ἀλλήλων.* 2. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς.

Εἰσαγω. *M. ἀξω.* introdurre, indurre. 2. prender moglie, ammogliarsi. 3. offrire, rappresentare. 4. accusare, denunziare, presentare al tribunale. *ἔκρουσαν ἡμῶν, ἰσχυρῶς, ἀνδραγαθῶν.* 2. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. 4. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. 2. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. 3. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. 4. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσαγωγεύς - εως (ὁ) = Εἰσαγγελεύς. colui che sente le accuse e le riferisce al giudice. *ἀνδραγαθῶν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.*

Εἰσαγωγή - ἡς (ἡ) introduzione. 2. rappresentazione d'una accusa, denunziatura. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* 2. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. 2. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. 2. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσαγωγικός - ἡ - ὄν. introduttore. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσαγωγίμος (ὁ, ἡ) che si può introdurre. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.*

Εἰσακοντιζῶ. *M. ἰσω.* lanciare dardi, dardeggiare, attaccare a colpi di dardi. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* 2. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσακούω. *M. ἀκούω.* esaudire. 2. ascoltare, ubbidire. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* 2. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσαλείφω. *M. ἀλείφω.* ungere di dentro. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσαμείβω. *M. ἀμείβω.* entrar dentro. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσαναβαίνω. *M. βήσομαι.* montare, salire sopra. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσαναγκάζω. *M. ἀσσω.* costringere. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσανάγω. *M. ἀξω.* introdurre. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσανεμῖ. *M. ἐμῖ.* = **Εἰσαναβαίνω.**

Εἰσαπαξέ, *ἐπίθ.* per una volta. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.*

Εἰσαποβαίνω. *M. βήσομαι.* salire in, *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσαριθμῶ - ὦ. *M. ἡσσω.* = **Συναριθμῶ.** annoverare assieme. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσαρπάζω. *M. ἀσσω.* rapire una cosa e nasconderla. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσαυθής, *ἐπίθ.* di nuovo. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσαύριον, *ἐπίθ.* in domani. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσαφάσσω καὶ - ἀφῶ - ὦ. *M. ἀσσω.* inserire, immettere. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσβαίνω. *M. βήσομαι.* = **Ἐμβαίνω.**

Εἰσβάλλω. *M. βαλλῶ.* gettare, mettere dentro. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. 2. (ἀρπάζει ἢ ἔλλ.) assaltare, invadere. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσβατός - ἡ - ὄν. (πρὸς τόπος). accessibile, ἀποκλειστέος. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσβιάζομαι. *M. ἀσσομαι.* entrare con violenza. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.*

Εἰσβιάζω. *M. ἀσσω.* imbarcare. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσβοηθῶ - ὦ. *M. ἡσσω.* entrar dentro per soccorrere. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσβολή - ἡς (ἡ) invazione, incursione. 2. principio. 3. spedizione militare. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* 3. ἀποκλειστέος ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. 2. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. 3. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσδανείζω. *M. εἰσσω.* prestare, dare ad usura. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσδέχομαι. *M. δέχομαι.* ricevere, ammettere. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσδρομή - ἡς. (ἡ) = **Εἰσβολή.**

Εἰσδύνω (X. M.) = Εἰσδύω.

Εἰσδύω - εως (ἡ) penetrazione. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσδύω. *M. ἰσσω.* entrar dentro, penetrare. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσεγγίζω. *M. ἰσσω.* avvicinarsi, approssimarsi a... *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσεμῖ. *M. ἐμῖ.* = **Εἰσερχομαι.** 2. rappresentarsi (al tribunale, al teatro ecc.) 3. rappresentare alcuno nel teatro, imitare. 2. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. 3. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσεμῖ. *M. ἐμῖ.* = **Εἰσερχομαι.** 2. rappresentarsi (al tribunale, al teatro ecc.) 3. rappresentare alcuno nel teatro, imitare. 2. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. 3. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσεμῖ. *M. ἐμῖ.* = **Εἰσερχομαι.** 2. rappresentarsi (al tribunale, al teatro ecc.) 3. rappresentare alcuno nel teatro, imitare. 2. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. 3. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσεμῖ. *M. ἐμῖ.* = **Εἰσερχομαι.** 2. rappresentarsi (al tribunale, al teatro ecc.) 3. rappresentare alcuno nel teatro, imitare. 2. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. 3. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Εἰσεμῖ. *M. ἐμῖ.* = **Εἰσερχομαι.** 2. rappresentarsi (al tribunale, al teatro ecc.) 3. rappresentare alcuno nel teatro, imitare. 2. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. 3. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

tare. *επιβλή, διαρρηκ, αρρηκ. οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*
 1. *Εκτροπή - ης (ή)* sviamento. 2. viottola.
 3. canale. 4. l'azione di distornare. *δωρε, εμπε, 2. αρραφροση, νεγ, δωρε.*
 3. *επιρροη, 4. διαρρηκ, αρρηκ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.* 2. *επιβλή, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.* 3. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.* 4. *επιρροη, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.* 5. = *Παρεμβασις.*

Εκτροπος (ό, ή) sviato, distornato. *δωρε, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκτροπή - ω. Μ. ήσω. traforare. *δωρε, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.* 2. *επιρροη, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκτρώω. Μ. τρώωμαι. divorare, trangugiare. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκτρώμα - ατος (τό) aborto. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκτύπος (ό, η) impresso. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκτύπω - ω. Μ. όσω. imprimere, formare. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκτύωμα (τό) immagine, impressa. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκτύωσις - εως (ή) l'azione d'imprimere, di formare. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκτύω. Μ. θύω. bruciare a fuoco lento. 2. eccitare. 3. render arrogante. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκτύω. Μ. θύω. bruciare a fuoco lento. 2. eccitare. 3. render arrogante. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκτός (ό) suocero (il padre del marito). *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφάνω. Μ. φάνω. mostrare, dispianare. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφανής - εος (ό, ή) chiaro, noto, paleso, manifesto. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφαντορία (ή) (θλγ.) rivelazione. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφαντος (ό, ή) = *Εκφανής.*

Εκφέρω. Μ. έξοίω. portar fuori. 2. presentare, palesare, pubblicare. 3. pronunziare. 4. produrre. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφύω. Μ. φύω. produrre, generare, procreare. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφύω. Μ. φύω. produrre, generare, procreare. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφύω. Μ. φύω. produrre, generare, procreare. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφύω. Μ. φύω. produrre, generare, procreare. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφύω. Μ. φύω. produrre, generare, procreare. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

flamma. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφλέγω. Μ. φλέξω. bruciare, infiammare. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφοβέω - ω. Μ. ήσω. spaventare, sbigottire. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφοβός (ό, ή) spaventato, sbigottito. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφορά - ας (ή) l'azione di portar fuori. 2. divulgazione. 3. funerale, mortorio. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφορός (ό, ή) che si può portare fuori. 2. divulgato. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφράζω. Μ. άσω. esprimere, descrivere. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφρασις - εως (ή) espressione, descrizione. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφρασις - εως (ή) espressione, descrizione. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφρασις - εως (ή) espressione, descrizione. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφρασις - εως (ή) espressione, descrizione. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφρασις - εως (ή) espressione, descrizione. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφρασις - εως (ή) espressione, descrizione. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφρασις - εως (ή) espressione, descrizione. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφρασις - εως (ή) espressione, descrizione. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφρασις - εως (ή) espressione, descrizione. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφρασις - εως (ή) espressione, descrizione. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφρασις - εως (ή) espressione, descrizione. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφρασις - εως (ή) espressione, descrizione. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφρασις - εως (ή) espressione, descrizione. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφρασις - εως (ή) espressione, descrizione. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφρασις - εως (ή) espressione, descrizione. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφρασις - εως (ή) espressione, descrizione. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφρασις - εως (ή) espressione, descrizione. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Εκφρασις - εως (ή) espressione, descrizione. *οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ, οδωλωμ.*

Ἐμπολαῖος - α ον. che presiede al commercio. 2. relativo al negozio, appartenente al commercio, commerciale. *σοφροεισθεῖς* *φωδωνοῦσθεῖς* *φωδωνοῦσθεῖς* *φωδωνοῦσθεῖς*. 2. *σοφροεισθεῖς*. 2. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. 2. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπολαω - ω. Μ. ἦσο. trafficare, commerciare, comprare o vendere. *φωδωνοῦσθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπολεμῖο - ω. Μ. ἦσο. far la guerra in. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπολεὺς - εῖος (ὁ) mercante, *φωδωνοῦσθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπολιώ - ω. Μ. ἦσο. Ἴων. ἀντι Ἐμπολιώ.

Ἐμπολή (ἡ) = Ἐμπολήριος καὶ Ἐμπολήμα.

Ἐμπολήμα (τὸ) merce. 2. guadagno, lucro. *φωδωνοῦσθεῖς*. 2. *σοφροεισθεῖς*. 2. *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπολήριος - εῖος (ἡ) vendita, compera, commercio. *σοφροεισθεῖς*, *σοφροεισθεῖς*, *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπολιός - εἶδος (ὁ, ἡ) cittadino. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπολιτεύω. Μ. εἶσο. render qualcuno cittadino. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπολιώω - ω. Μ. ἦσο. applicarsi, occuparsi in. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπολιός (ὁ, ἡ) laborioso. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπολιός - εἶος (ἡ) = Ἐμπολιός.

Ἐμπολιός (τὸ) emporio, mercato, piazza. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπολιόμα - ατος (τὸ) mercanzia, merce. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπολιόμα. Μ. εἶσομα. commerciare, trafficare, essere mercante, trafficante. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπολιόμας - ἡ - ὄν. = Ἐμπολιόμας.

Ἐμπολιός - εἶος (ἡ) commercio, traffico. 2. mercanzia. 3. emporio. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπολιόμας - ἡ - ὄν. commerciale, mercantile. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπολιόμα (τὸ) emporio, piazza, mercato. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπολιός (ὁ, ἡ) = Ἐμπολιός.

Ἐμπολιός - ον (ὁ, ἡ) mercante, negoziante, trafficante. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπολιός - ἡς (ἡ) vampiro. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπράκτος (ὁ, ἡ) efficace. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπρίπω (X. M.) distinguersi fra. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπροθήσω. Μ. ἦσο. infiammare, accendere. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπροθίος - εῖος (ἡ) καὶ

Ἐμπροθισμός - οὔ (ὁ) incendio, abbruciamento. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπροθιστής - οὔ (ὁ) abbruciatore, incendiario. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπρίω. Μ. ἴσο. segare. 2. stringere, mordere. *σοφροεισθεῖς*. 2. *σοφροεισθεῖς*, *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπρόθεσμος (ὁ, ἡ) puntuale. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπροσθα, ἐπιφ. Δ. ἡ Αἰολ. ἀντι Ἐμπροσθεν.

Ἐμπροσθε × ἀντι

Ἐμπροσθεν, ἐπιφ. innanzi, avanti. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπροσθίος (ὁ, ἡ) che è d'avanti, anteriore. *σοφροεισθεῖς*, *σοφροεισθεῖς*, *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπροσθόπος (ὁ, ἡ) che è d'avanti gli occhi. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπροσθός (ὁ, ἡ) inchinato verso la proga. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπτύω. Μ. πτύω. sputare in faccia. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπύος (ὁ, ἡ) purulento. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπύρεω. Μ. εἶσο. accendere. 2. scaldare. *σοφροεισθεῖς*. 2. *σοφροεισθεῖς*. 2. *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμπύρος (ὁ, ἡ) infiammato, tutto fuoco. 2. febricitante. *σοφροεισθεῖς*, *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμύς ἡ Ἐμύς - νος (ἡ) tartaruga (specie di materia di sostanza ossea). *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμφάνεια - εἶος (ἡ) apparizione, apparenza. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμφανής - εἶος (ὁ, ἡ) visibile, apparente, conspicuo. *σοφροεισθεῖς*, *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμφανισμός - εἶος (ἡ) καὶ

Ἐμφανισμός (ὁ) apparizione. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμφανιστός - εἶος (ἡ) καὶ

Ἐμφανιστός (ὁ) apparizione. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμφανιστός - εἶος (ἡ) = Ἐμφανιστός.

Ἐμφανιστικός - ἡ - ὄν. espressivo, enfatico. *σοφροεισθεῖς*, *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*. *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς* *σοφροεισθεῖς*.

Ἐμφανιστός - εἶος (ἡ) enfasi, espressione e

Ἐνθουσιαστὸς - ἡ - ὄν. (καὶ ἐπιρ.) - *εκὼς*
 entusiasta. *μουνοιδὴ μαρκεγαυδοῖν* ἡ
 ἡλὸδ · *ἐλῶ-τὲ* *ἐλῶ-τὲ* - *ἐλῶ-τὲ*
Ἐνθεν - ἐπιρ. (τοπ.) di qua, di là. *ζου-*
ῆρη, *ζουῆρη*, *ζουῆρη*, *ζουῆρη*, *ζουῆρη*, *ζουῆρη*
Ἐνθεός (ὁ, ἡ) ispirato dalla divinità.
μουνοιδὴ μαρκεγαυδοῖν. *ἐλῶ-τὲ* *ἐλῶ-τὲ* - *ἐλῶ-τὲ*
Ἐνθερίων. M. *ἰω*. passare l'estate in
 qualche luogo, villeggiare. *ἡλῶ-τὲ*
ἡλῶ-τὲ *ἡλῶ-τὲ* *ἡλῶ-τὲ* *ἡλῶ-τὲ* *ἡλῶ-τὲ*
Ἐνθερμαίνω. M. *ἂνω*. scaldare *μαρκεγαυδοῖν*.
ἐλῶ-τὲ *ἐλῶ-τὲ*
Ἐνθερμός (ὁ, ἡ) caldo. *μαρκεγαυδοῖν*. *ἐλῶ-τὲ*
ἐλῶ-τὲ
Ἐνθῆσις - εως (ἡ) boccone. *μουνοιδὴ*. *ἐλῶ-τὲ*
Ἐνθῆση - ης (ἡ) peso, carico. 2. il capita-
 le. *ῆση*. 2. *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις (ὁ, ἡ) pieno di fiere. *μουνοιδὴ*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις. M. *ἰω*. stringere, premere
 con forza. *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις (ὁ, ἡ) - ὄν. che preme, stringe
 con forza. *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις. M. *ἰω*. morire in, den-
 tro. *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις (ὁ, ἡ) (cavalla) pigna. *δουνοιδὴ*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις. M. *ἰω* καὶ *Ἐνθῆσις* - ὄν.
 M. *ἰω*. diventare entusiasta, esser in-
 spirato dalla divinità. *μουνοιδὴ μαρκεγαυδοῖν*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις - εως (ἡ) καὶ
Ἐνθῆσις (ὁ, ἡ) entusiastico. *μου-*
νοιδὴ μαρκεγαυδοῖν *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις - ὄν (ὁ) καὶ
Ἐνθῆσις - ἡ - ὄν. entusiasta. *μου-*
νοιδὴ μαρκεγαυδοῖν *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις. M. *ἰω*. intronizzare, porre
 sul trono. *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις (ὁ, ἡ) intronizzato. *ῆση* *ῆση* *ῆση*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις. M. *ἰω*. sbriaciolare dentro.
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις - ὄν. M. *ἰω*. ricordarsi, ricor-
 darsi, pensare. *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις - ατος (τό) pensiero. 2. enti-
 mema. *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις (ὁ, ἡ) - ὄν. entimematico. 2.
 che si serve d'argomenti entimemati-
 ci. *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις (ὁ, ἡ) = *Ἐνθῆσις*
 entimematico.
Ἐνθῆσις - εως (ἡ) καὶ
Ἐνθῆσις - ας (ἡ) rimembranza. 2. rifles-

sione. *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις - ὄν. M. *ἰω*. incensare. *ῆση* *ῆση*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις. M. *ἰω*. ricordare. 2. ec ce-
 cità degli scrupoli. *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις (ὁ, ἡ) - ὄν. = *Ἐνθῆσις*.
Ἐνθῆσις (ὁ, ἡ) coraggioso, animoso.
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις. M. *ἰω*. armare di corazza.
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις - α ἡ ὄν. d' un anno, an-
 nuale. *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις. M. *ἰω*. passar un anno in
 un luogo, durar un anno. *ῆση* *ῆση* *ῆση*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις (ὁ) anno. *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
ῆση *ῆση*
Ἐνθῆσις καὶ - χου. ἐπιρ. (τοπ. ἡ χρον.) in
 qualche parte. 2. qualche volta (*ἰω*.
 aliquando). *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις. M. *ἰω*. metter o mettersi a sede-
 re sopra. *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις. M. *ἰω*. gettar dentro. 2. man-
 dar dentro. 3. inspirare. *ῆση* *ῆση* *ῆση*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις - ἡ - ὄν. (καὶ ἐπιρ.) - *εκὼς*. singolare.
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις - αι - α. (*ἄνθρωποι*. *ἄριστοι*.) alcuni. *ῆση*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις, ἐπιρ. (χρον.) qualche volta, ta-
 lora. *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις - ἡς (ἡ) invettiva, rampogna. *ῆση*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις. M. *ἰω*. cavalcare. *ῆση* *ῆση*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις. M. *ἰω*. rampognare, sgridare.
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις × ἀντι *Ἐνθῆσις*.
Ἐνθῆσις. M. *ἰω*. porre, mettere
 dentro, sopra, frà. 2. (*ἰω*. *ῆση*. *ῆση*.)
 esser presente. 3. opporre. *ῆση* *ῆση* *ῆση*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις. M. *ἰω*. corroborarsi, corrobo-
 rarsi. 2. confidarsi. *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις. M. *ἰω*. fortificare, corrobo-
 rarsi. 2. (*ἰω*. *ῆση*. *ῆση*.) fortificarsi. *ῆση*
ῆση *ῆση* *ῆση* *ῆση* *ῆση*
Ἐνθῆσις - ἰδος (ἡ) spazio di nove anni.

ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 ἔτι·
 Ἐνναετήριος (ὁ, ἡ) καὶ Ἐνναετήριος - εὖς (ὁ)
 di nove anni. ἔνδρα ὑμῶν. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐνναετιζῶ. M. ἰσῶ. durare nove anni.
 ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐνναίω (X. M.) abitare in... ἀφ' ἧς
 ἔτι·
 Ἐννάκις, ἐπιθ. nove volte. ἔνδρα ὑμῶν.
 ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐννακισχίλιος - αἰ - α. nove mila. ἔνδρα ἑ-
 κῶν. ποσὶν ἐτῶν (9,000).
 Ἐννακοσιοστός - ἡ - ὄν. nove centesimo.
 ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐνναταίος - α - ον. che si fa in nove
 giorni. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐννατός - ἡ - ον. nono. ἔνδρα ὑμῶν.
 ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐννία (οἰ - αἰ - τὰ) ἄκλ. (ἀρεθ.) (9) nove.
 ἔνδρα. ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐννεάδεσμος (ὁ, ἡ) legato con nove le-
 gami. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐννεακαίδεκα (οἰ - αἰ - τὰ) ἄκλ. (ἀρεθ.) (19)
 diciannove. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐννεακαίδεκαετηρίς - ἰδος (ἡ) spazio di
 diciannove anni. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς.
 ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐννεακαίδεκατος - ἡ - ον. decimo nono.
 ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐννεάκις, ἐπιθ. nove volte. ἔνδρα ὑμῶν.
 ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐννεάμηρος (ὁ, ἡ) di nove mesi. ἔνδρα ὑμῶν.
 ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐννεάπηχυς - εὖς (ὁ, ἡ) di nove cubiti. ἔνδρα
 ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐννεάς - ἰδος (ἡ) il numero nove. ἔνδρα
 ἰθὺς. ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐννεάχορδος (ὁ, ἡ) di nove corde. ἔνδρα
 ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐννερόω - ὠ. M. ὠσῶ. ammazzare den-
 tro. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐννέω. M. νεμῶ. pascere in... ἀφ' ἧς
 ἔτι·
 Ἐννεήκοντα (οἰ - αἰ - τὰ) ἄκλ. (ἀρεθ.) (90)
 novanta. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐννεήκονταετής - ἰος (ὁ) καὶ Ἐννεήκονταί-
 τας - ἰδος (ἡ) καὶ
 Ἐννεήκονταῖος - ον (ὁ) καὶ Ἐννεήκονταῖ-
 ον - ἰδος (ἡ) nonagenario. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς.
 ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐννοῶ - ὠ. M. ἡσῶ. intendere, pensare, rif-
 lettere. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐννόημα - ατος (τὸ) pensiero. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς.
 ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐννοηματικός - ἡ - ὄν. penseroso. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς.
 ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐννοια - ας (ἡ) indimento, riflessione.
 2. senso, significato. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐννομός (ὁ, ἡ) conforme alla legge, le-
 gitimo. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐννυμι. M. ἔσῶ. vestire. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς.

ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 ἔτι·
 Ἐνδοῖος - α - ον. che si trova nella stra-
 da. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐνοικέτης - ον (ὁ) abitante. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς.
 ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐνοικίω (X. M.) ἡσῶ. abitare, dimorare
 in... ἀφ' ἧς ἔτι·
 Ἐνοικίος - εὖς (ἡ) abitazione, soggiorno.
 ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐνοικητήριον (τὸ) luogo d'abitazione,
 domicilio, abituro. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐνοικίζω. M. ἰσῶ. dar del soggiorno,
 albergare. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐνοικιολόγος (ὁ, ἡ) colui che raccoglie i
 fitti delle case. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐνοίκιον (τὸ) fitto di casa, ciò che si
 paga per la pigione di casa. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς.
 ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐνοικισμός (ὁ) abitazione, albergamento.
 ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐνοικοδομῶ - ὠ. M. ἡσῶ. fabbricare. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς.
 ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐνοικός (ὁ, ἡ) abitante. 2. domestico. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς.
 ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐνοκιάζω. M. αἰσῶ. inginocchiarsi sopra.
 ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐνομιλέω - ὠ. M. ἡσῶ. conversare. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς.
 ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐνόπια (αἰ) orecchio. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐνοπή - ἡς (ἡ) voce, suono. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐνόπλιος (ὁ, ἡ) καὶ
 Ἐνοπλος (ὁ, ἡ) armato. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐνοποιός (ὁ, ἡ) che reduce in uno, uni-
 sce. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐνοπτρίζω. M. ἰσῶ. mostrare nello spec-
 chio. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐνοπτρον (τὸ) = Κάτοπτρον. specchio.
 ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐνορέω - ὠ. M. ὀνομαίω. guardare in fac-
 cia. 2. attendere. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐνόρειος (ὁ, ἡ) che vive nelle montagne,
 montano. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐνορκῶς (ὁ, ἡ) giurato. 2. confermato
 con giuramento. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς. ποσὶν ἐ-
 τῶν ἐπι-
 Ἐνόρκιος, ἐπιθ. con giuramento. ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς.
 ποσὶν ἐτῶν ἐπι-
 Ἐνορκιάω - ὠ. M. ἡσῶ. spingere in... ἀφ' ἧς ἔτι·
 Ἐνορκίζω. M. ἰσῶ. portar la nave nel
 porto, appodare nel porto, ἔνδρα ὑμῶν ἀφ' ἧς.

εωζώνησιν ρεβελί | σουσβελ. | ἑστῆ | ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν - οὐ (ὁ) che si trova nel por-
 to. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν
 Ἐσοροῦν. *M. ὀσω.* lanciarsi, gettarsi
 dentro o sopra. ἑστῆσιν ρεβελί σου-
 σβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐσόρχης - οὐ (ὁ) καὶ Ἐσορχος (ὁ, ἡ) che
 ha i testicoli. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ.
 Ἐσος ἡ Ἐσος - ἡ - οὐ. dell'anno passato.
 2. antico. ἑστῆσιν σουσβελ. 2. ζῆν.
 ἑστῆσιν. 2. ἑστῆσιν
 Ἐσός - γεν. τ. Εἰς καὶ Ἐν.
 Ἐνότης - ητος (ἡ) unità. ἑστῆσιν ἑστῆ-
 σιν
 Ἐνούλιος. *M. ὀσω.* increspare. ἑστῆσιν ρεβ-
 ἐλί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνουραϊός (ὁ, ἡ) celeste. ἑστῆσιν σουσβελ.
 ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνοχη - ἡς (ἡ) partecipazione. ἑστῆσιν ρεβ-
 ἐλί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνοχλιώ - ὤ. *M. ἡσω.* incommodare, mole-
 stare, importunare. ἑστῆσιν ρεβελί σου-
 σβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνόχλησις - εως (ἡ) l'azione d'incommoda-
 re, molestia. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνοχος (ὁ, ἡ) complice. ἑστῆσιν ρεβελί σου-
 σβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνοφίς - εως (ἡ) l'azione di guardare,
 contemplazione. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνόω ὤ. *M. ὀσω.* unire. ἑστῆσιν ρεβελί σου-
 σβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνοσάρκος (ὁ, ἡ) che ha la carne, carnuto.
 ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνοσάρχομαι - ούμαι. *M. σαρκοθῆσομαι.*
 (θλγ.) incarnarsi. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ.
 ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνοσάρχοσις - εως (ἡ) (θλγ.) incarnazione.
 ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν ρεβελί σου-
 σβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνοσιό. *M. ὀσω.* scuotere, agitare. ἑστῆσιν
 ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν (ἀμπτ.)
 scagliarsi. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν
 Ἐνοσιαίνω. *M. ἀνώ* = Ἐνοεικνυμι.
 Ἐνοσενάω. *M. ὀσω.* guernire. ἑστῆσιν ρεβ-
 ἐλί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνοσενός (ὁ, ἡ) guernito. ἑστῆσιν ρεβ-
 ἐλί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνοκηπτο. *M. σκηψο.* far cadere, get-
 tar sopra. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνοσθίω - ὤ. *M. ἡσω.* camminare arro-
 gantemente. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνοπεριός (ὁ, ἡ) che contiene del seme.
 ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνοποδός (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπιθ.) - ὀνότως. con-
 federato. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν
 Ἐνοστάω - σταλάω. *M. ἀξω.* gocciolare
 dentro. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνοσταίσις - εως (ἡ) intento, scopo. 2. re-
 sistenza, opposizione. ἑστῆσιν ρεβελί σου-
 σβελ.

ρηνισθῆναι. 2. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν. 2. ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνοστατικός - ἡ - ὄν. (καὶ ἐπιθ.) - ἑστῆσιν. che
 resiste, s'oppone, oppositore. ἑστῆσιν ρεβ-
 ἐλί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνοσφραγίζω. *M. ὀσω.* sigillare. ἑστῆσιν ρεβ-
 ἐλί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνοσματοῦ ὤ. *M. ὀσω.* incarnare. ἑστῆσιν ρεβ-
 ἐλί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνταλιμα - ατος (τό) ordine, comando,
 mento. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνταράσσω (τιω) *M. ἀξω.* disturbare,
 scompigliare. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐντατός - ἡ - ὄν. teso, che si può stende-
 re. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνταυθα καὶ (κατ') ἐπιπλ. Ἄττ.) Ἐνταυ-
 θῆ. ἐπιθ. qui. 2. li. ζῆν. 2. ζῆν. ἑστῆσιν ἑστῆ-
 σιν. 2. ἑστῆσιν
 Ἐνταυθαῖ. ἐπιθ. = Ἐνταυθα.
 Ἐνταφιάζω. *M. ὀσω.* seppellire, interrare.
 ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνταφιασμός (ὁ) l'azione di seppellire.
 ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐνταφιαστῆς - οὐ (ὁ, ἡ) colui che seppel-
 lisce. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐντεα (τα) arme, armatura. ἑστῆσιν ρεβ-
 ἐλί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐντείνω. *M. ἐνώ.* tirare stendendo. 2. re-
 citare in versi. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. 2. ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 2. ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐντεκος (ὁ, ἡ) che ha de' figli. ἑστῆσιν ρεβ-
 ἐλί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐντέλιμα - ας (ἡ) perfezione, compimento.
 ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν ρεβελί σου-
 σβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐντέλιμα - ας (ἡ) = Ἐντέλιμα.
 Ἐντέλης - ἰος (ὁ, ἡ) perfetto, completo.
 ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐντέλλω. *M. τελλῶ.* × ἀντι (τοῦ οὐνηθ.)
 παρὰ λογογ. ἐν ζῆν. (ἀντι) Ἐντέλλομαι. *M.*
 τελοῦμαι. comandare, ordinare. ἑστῆσιν ρεβ-
 ἐλί σουσβελ. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐντέλωσ, ἐπιθ. perfettamente, completa-
 mente. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐντέμνω. *M. τεμῶ.* tagliare di mezzo, tra-
 mezzare. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐντερῆνω. *M. ὀσω.* sbudellare. ἑστῆσιν ρεβ-
 ἐλί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐντερῆν (το) budello, intestini. ἑστῆσιν ρεβ-
 ἐλί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐντεῦθεν, ἐπιθ. di qua, di li. 2. da ora.
 ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. 2. ἑστῆσιν ρεβ-
 ἐλί σουσβελ. 2. ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐντεκτικός - ἡ - ὄν. trattabile, affabile.
 ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν ρεβελί σου-
 σβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐντεῦδες - εως (ἡ) incontro, visita, con-
 versazione. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν ἑστῆσιν
 Ἐντεχρός (ὁ, ἡ) industrioso. 2. abile a
 qualche arte. ἑστῆσιν ρεβελί σουσβελ. ἑστῆσιν
 ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν ἑστῆσιν

¹Ἐξαγγελλτος (ὁ, ἡ) annunziato, conosciuto, noto a tutti. *αὐθιχῶς ἠορῶν κηρῶδ' ἄνω-
ζηρῶδ' ἑρμηνευτικῶδ.* *αὐθιχῶδ' ἑρμηνευτικῶδ.*

²Ἐξαγορεύω. *M. ἄσω.* riscattare. *σωσικῶδ
φρῆκῶδ.* *αὐθιχῶδ' ἑρμηνευτικῶδ.*

³Ἐξαγόρευσις - εως (ἡ) palesamento di qualche segreto. *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

⁴Ἐξαγορεύω. *M. εἰσω.* dire, palesare qualche segreto. *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

⁵Ἐξαγριάνω. *M. ἀνώ και*

⁶Ἐξαγριώω - ὦ. *M. ὠσω.* render furioso, inasprire. *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

⁷Ἐξάγω. *M. ἀξω.* portar fuori. *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

⁸Ἐξαγωγέως - εως (ἡ) palesamento di qualche segreto. *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

⁹Ἐξαγωγεύς - εως (ὁ) chi porta fuori. *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

¹⁰Ἐξαγωγή - ἡς (ἡ) il portare o portarsi fuori. *2. morte.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

¹¹Ἐξαγωγήμος (ὁ, ἡ) che si può portare fuori. *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

¹²Ἐξαγωνος (ὁ, ἡ) che ha sei angoli, esagono. *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

¹³Ἐξάδαρχος (ὁ, ἡ) comandante di sei soldati. *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

¹⁴Ἐξάδελφος - ἡς (ἡ) θνητ. τοῦ

¹⁵Ἐξάδελφος (ὁ) nipote (il figlio del fratello o della sorella). *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

¹⁶Ἐξάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale sei dracme. *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

¹⁷Ἐξάδω. *M. ἄσομαι.* incantare. *2. lodare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

¹⁸Ἐξαερόω - ὦ. *M. ὠσω.* esporre in aria, ventilare. *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

¹⁹Ἐξάετής - εως ἡ εἰς (ὁ, ἡ) di sei anni. *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

²⁰Ἐξαήμερος (ὁ, ἡ) ch' è di sei giorni, che dura sei giorni, di sei giorni. *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

²¹Ἐξαίματός - ὦ. *M. ὠσω.* convertire in sangue. *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

²²Ἐξαιμός (ὁ, ἡ) esangue. *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

²³Ἐξαιρέσιμος (ὁ, ἡ) che si può eccettuare. *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

²⁴Ἐξαιρέσις - εως (ἡ) eccezione. *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

²⁵Ἐξαιρετικός - ἡ - ὄν. eccettuativo. *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

²⁶Ἐξαιρετός (ὁ, ἡ) eccettuato. *2. scelto, distinto.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.

²⁷Ἐξαιρέτως, ἐπιφ. particolarmente. *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

²⁸Ἐξαιρέω - ὦ. *M. ἡσω.* eccettuare, scegliere. *2. togliere, distruggere.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

²⁹Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

³⁰Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

³¹Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

³²Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

³³Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

³⁴Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

³⁵Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

³⁶Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

³⁷Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

³⁸Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

³⁹Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

⁴⁰Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

⁴¹Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

⁴²Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

⁴³Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

⁴⁴Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

⁴⁵Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

⁴⁶Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

⁴⁷Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

⁴⁸Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

⁴⁹Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

⁵⁰Ἐξαιρέω. *M. ἀρῶ.* eccettuare. *2. innalzare.* *3. incitare.* *κατανοητικῶδ ἑρμηνευτικῶδ.*

ρκεΛ, αρρεκεΛ. εκτ -ελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. 2. ηελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε, εκελε-ελε-ελε-ελε, εκελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαλειψας -εως (ή) scancellazione. ενφελει, αιρεθει. ηελε-ελε, εκελε-ελε, εκελε-ελε.
 'Εξαλλαγη-ης (ή) cambiamento, permutazione. φουφουρελε, φουφουρελε, φουφουρελε.
 'Εξαλλάσσω (ετω) M. αξω. cambiare, cambiare. φουφελ, φουφουρελ. εκελε-ελε, εκελε-ελε.
 'Εξαλλοιω-ω. M. ώσω. cambiare del tutto. ηιφουφου ηιφουφουελ. εκελε-ελε, εκελε-ελε.
 'Εξαλλομαι. M. ουκαι. saltare, slanciarsi da un luogo. ουκαε εφε ηουφουρελ ηκουρελε. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαλλος (ο, ή) diverso. 2. straordinario. 3. distinto. ηυρελεηυρελ, ουρερερε. 2. ωουουερε. 3. εκελεκελε, ηερερερε. ηελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. 2. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαισος -εως (ή) lussazione. ουηερερε ηουφουρε. εκελε-ελε, εκελε-ελε.
 'Εξαιστανω. M. ησωμαι. fallire grandemente. εκελε φουφουρελ ηουφουρε. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαιστανω-ω. M. ώσω. oscurare totalmente. ηιφουφου εφουφουρελ ηουφουρε. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαμάω-ω. M. ησω. tagliare via. 2. distruggere. ηουφουρελ ηουφουρε. 2. ηουφουρε. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαιβω. M. ειψω. cambiare, permutare. φουφουρελ, φουφουρελε. εκελε-ελε, εκελε-ελε. 2. = Αταμαίβω.
 'Εξάμηρος (ο, ή) (κυρ. στίχος). esame-τρο, contenente sei piedi. ηερερερε (ουφουρε). εκελε εκελε-ελε-ελε (εκελε).
 'Εξάμηρος (ο, ή) di sei mesi, semestre. ηερε ουφουρε. εκελε εκελε-ελε-ελε.
 'Εξαναγνωσω. M. γνωσομαι. leggere interamente. ηουφουρε εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαναχάζω. M. άσω. scacciare a forza. εκελε εκελε-ελε-ελε εκελε εκελε-ελε-ελε.
 'Εξανακαλύπτω. M. υψω. scoprire interamente. ηιφουφου ρουφου. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξανάπτω. M. άψω. sospendere da un luogo. εκελε εφε ηουφουρε. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξανάστασις-εως (ή) risurrezione. 2. tras-migrazione. 3. espulsione. ηουφουρε. 2. εκελε ηουφουρε. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. 3. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαναστρέφω. M. στρέφω. rovesciare, di-struggere dal fondo. εκελε εκελε-ελε εκελε εκελε-ελε-ελε. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαναστρέφω. M. εξανίσσω (ως επι το πλο. άμπτ. έλλ.) ristabilirsi in salute. εκελε εκελε-ελε, εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαναστροφω-ω. M. ησω. ritirarsi indietro. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαναστραποδιζωμαι. M. ισωμα. ridurre in schiavitù. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξανερμω-ω. M. ώσω. ventilare. 2. gon-

fiare d'aria. 3. eccitare, incitare. εκελε-ελε-ελε-ελε. 2. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. 3. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξανέγει. M. εξω. soprare. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξανθείω-ο. M. ησω. fiorire. 2. produ-rire. 3. sfiorire. εκελε εκελε-ελε. 2. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. 3. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. 2. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. 3. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξανθροισμα-ατος (τό) pustola. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξανθροισμα-εως (ή) efflorescenza. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξανθίω. M. ισω. dare de' diversi colori, rendere vario-pinto. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε, εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. 2. = Εξανθίω (3.).
 'Εξανθρωπίζω. M. ισω. render umano. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξανυσισημα. M. σησω. levare sopra, alzar in piedi. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξανοίγω. M. οίξω. aprire totalmente, spalancare. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαντης-ον (ο, ή) sano e salvo. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαντλώ-ω. M. ησω. esaurire, vuotare del tutto. 2. tollerare. εκελε εκελε-ελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. 2. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαπατάω-ω. M. ησω. ingannare grandemente. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαπτερυγιος-εως (ο, η) di sei cubiti. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαπλασίους-α η ος-ον και εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαπλασίονος-ονος (ο, η) sestuplo. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαπλευρος (ο, η) a sei lati. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαπλόος-ους, όη-ή, όον-ουν. = Εξαπλασίους.
 'Εξαπλώω-ω. M. ώσω. distendere, dilatare bene. εκελε εκελε-ελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαπλώωσις-εως (ή) propagazione. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαποβαίνω. M. βησομαι. discendere da... εκελε εκελε-ελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαπόδης-ον (ο) = Εξαπονς.
 'Εξαποστέλλω. M. ελω. inviare. εκελε εκελε-ελε, εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαποστολλω. M. ελω. deputazione, missione. (εκελε εκελε-ελε) εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. (εκελε εκελε-ελε) εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξάπους-οδος (ο, η) a sei piedi. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξαπτέγγος (ο, η) cha he sei ale. εκελε εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε. εκελε-ελε-ελε-ελε-ελε-ελε.
 'Εξάπτω. M. αψω. sospendere da... 2. at-

Ἐξελάνω. M. ἐλάσω. cacciare, spingere fuori. *χωριστὰ ἀνάθεμα, ζήρη. τρεῖς τρεῖς ἄε τὸ, ἡβῆς.*

Ἐξέλιγω. M. ἔγξω. convincere, dimostrare la verità. *ῥηθρημῆκε ζῆλισημον ἰσθῆκεν ἄσβεστον.*

Ἐξελυθηκόος - ἡ - ὄν. libertino. *ἠγωνιστῆς ἡμῶν.*

Ἐξελυθητός (ὁ, ἡ) = Ἀπελυθητός.

Ἐξελυθητός - ὠ. M. ὠσω. liberare dalla schiavitù. *ἡ ἐλευθέρωσιν ἡμῶν.*

Ἐξέλειπαις - εως (ἡ) sortita. *ἐλεῖπαι. ἡ ἐλεῖπαι.*

Ἐξελληνίζω. M. ἰσω. rendere greco, tradurre in greco. *ζῆλισην ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξέπιπθεος, ἐπίθ. a bello studio (Lat. de industria). *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξερῶω - ὦ. M. ἰσω. versare sulla terra. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξεργάζομαι. M. ἄσομαι. effettuare. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξεργασία - ας (ἡ) esecuzione, perfezionamento. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξερπίω. M. εἰρω. abbattere. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξερυνάω - ὦ. M. ἡσοι. ricercare, cercare diligentemente. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξερυνήσις - εως (ἡ) ricerca, investigazione. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξερυνητής - οὔ (ὁ) inquisitor, investigatore. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξερυνητικός - ἡ - ὄν. proprio alla ricerca. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξερμηνεύω. M. ἐσσο. interpretare. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξέρωμαι. M. ἡσομαι. dimandar per sapere (Lat. percontor) *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξερυνθίσσω - ὦ. M. ἰσω. arrossire del tutto. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξερυνθός (ὁ, ἡ) tutto rosso. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξερύνω - ὦ. M. ὠσω. distaccare. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξέρχομαι. M. ἐλεύσομαι. sortire, uscire, andarsene via. 2. passare. 3. avverarsi, aver esito. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξέρωμαι. M. ἡσομαι. 2. ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς. 3. ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.

Ἐξερρωτόω - ὦ. M. ἡσομαι. = Ἐξέρωμαι.

Ἐξεία - ας (ἡ) deputazione, missione. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξείασι. M. ἐξείασι. è lecito, è possibile. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξετάζω. M. ἰσω. ricercare, esaminare. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξέτασις - εως (ἡ) ricerca, esame. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξετασμός - οὔ (ὁ) = Ἐξέτασις.

Ἐξετασμός - οὔ (ὁ) esaminatore, inquisitore. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξεταστικός - ἡ - ὄν. abile ad esaminare, che s'applica alle ricerche. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξευρέσις - εως (ἡ) invenzione, scoperta. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξευρητικός - ἡ - ὄν. abile alle invenzioni. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξευρημα - ατος (τὸ) cosa inventata. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξευρίσκω. M. ἡσομαι. trovare dopo aver ben esaminato, inventare. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξεντιλέω. M. ἰσω. avvilitare, disprezzare. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξεντιλώσις (ὁ) avvilitamento, disprezzo. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξενυχομαι. M. εὖθομαι. gloriarsi. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξέχω. (χ. M.) sovrastare, sporgere (Lat. emineo) *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξηγήσομαι - οὔμαι. M. ἡσομαι. precedere. 2. spiegare, interpretare. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξηγήσις - εως (ἡ) spiegazione, interpretazione. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξηγητής - οὔ (ὁ) colui che spiega, interprete. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξηγητικός - ἡ - ὄν. esplicativo. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξηγορία - ας (ἡ) divulgazione, encomio. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξηκοντα (οι - αι - τὰ) ἄλλ. (ἀριθ.) (60) sessanta. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξηκοντάκις, ἐπίθ. sessanta volte. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξηκοντοστής (ὁ) di sessanta anni, sesagenario. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐξηκοστός - ἡ - ὄν. sessantesimo. *ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.*

Ἐπιδορθῶν-ῶ, *M.* ὥσω, correggere dopo. *ἑπιδορθῶν* ἑπιδορθῶν. ἑπιδορθῶν ἑπιδορθῶν.

Ἐπιδορθῶσις-εως, (ἡ) correzione posteriore. *ἑπιδορθῶσις* ἑπιδορθῶσις. *ἑπιδορθῶσις* ἑπιδορθῶσις.

Ἐπιδοπλοῖω, *M.* ὥσω, καὶ

Ἐπιδοπλόω, *M.* ὥσω, raddoppiare. *ἑπιδοπλόω* ἑπιδοπλόω. ἑπιδοπλόω ἑπιδοπλόω.

Ἐπιδοκριμῶ, *M.* ὥσω, esaminare esattamente, distinguere. *ἑπιδοκριμῶ* ἑπιδοκριμῶ. ἑπιδοκριμῶ ἑπιδοκριμῶ.

Ἐπιδοξῶ, *M.* ὥσω, pensare di più. *ἑπιδοξῶ* ἑπιδοξῶ. ἑπιδοξῶ ἑπιδοξῶ.

Ἐπίδοξος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίδ.) -δόξως, probable. *ἑπίδοξος* ἑπίδοξος. ἑπίδοξος ἑπίδοξος. 2. = Ἐρδοξος.

Ἐπίδοσιμος (ὁ, ἡ) avventizio. *ἑπίδοσιμος* ἑπίδοσιμος. ἑπίδοσιμος ἑπίδοσιμος.

Ἐπίδοσις-εως (ἡ) offerta volontaria. 2. profitto, progresso, vantaggio. *ἑπίδοσις* ἑπίδοσις. ἑπίδοσις ἑπίδοσις. 2. ὁφθαλμῶν, ἑπίδοσις, ἑπίδοσις ἑπίδοσις. 2. ἑπίδοσις, ἑπίδοσις ἑπίδοσις.

Ἐπίδοτικός-ῆ-όν, liberale. *ἑπίδοτικός* ἑπίδοτικός. ἑπίδοτικός ἑπίδοτικός. — *ἑπίδοτικός*, ἐπίδοτικός.

Ἐπίδοξη-ῆς (ἡ) ricezione. 2. successione. *ἑπίδοξη* ἑπίδοξη. ἑπίδοξη ἑπίδοξη. 2. ἑπίδοξη ἑπίδοξη.

Ἐπίδρομη-ῆς (ἡ) incursione, invasione. *ἑπίδρομη* ἑπίδρομη. ἑπίδρομη ἑπίδρομη.

Ἐπίδρομος (ὁ, ἡ) piano, in cui si può camminare facilmente. 2. credulo. *ἑπίδρομος* ἑπίδρομος. ἑπίδρομος ἑπίδρομος. 2. ἑπίδρομος ἑπίδρομος.

Ἐπίδυναστεῖω, *M.* ἑύσω, regnare dopo, succedere. *ἑπίδυναστεῖω* ἑπίδυναστεῖω. ἑπίδυναστεῖω ἑπίδυναστεῖω.

Ἐπίδυνω καὶ (μσ.) -δύομαι, *M.* ἑύσω, tramontare dopo, appresso. *ἑπίδυνω* ἑπίδυνω. ἑπίδυνω ἑπίδυνω. ἑπίδυνω ἑπίδυνω.

Ἐπίεικτα-ας (ἡ) equità, probità, modestia, clemenza, moderazione. *ἑπίεικτα* ἑπίεικτα. ἑπίεικτα ἑπίεικτα. ἑπίεικτα ἑπίεικτα.

Ἐπίεικτος-εὖος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίδ.) -εὖως, probò, equo, modesto, clemente. *ἑπίεικτος* ἑπίεικτος. ἑπίεικτος ἑπίεικτος. ἑπίεικτος ἑπίεικτος.

Ἐπίεγγυμι, *M.* ζεύσω, congiungere, riunire insieme. *ἑπίεγγυμι* ἑπίεγγυμι. ἑπίεγγυμι ἑπίεγγυμι.

Ἐπίευσξις-εως (ἡ) l'azione di unire, di congiungere, congiunzione. *ἑπίευσξις* ἑπίευσξις. ἑπίευσξις ἑπίευσξις.

Ἐπίεω, *M.* ζέω, bollire. *ἑπίεω* ἑπίεω. ἑπίεω ἑπίεω.

Ἐπίεῖλος (ὁ, ἡ) invidiabile. *ἑπίεῖλος* ἑπίεῖλος. ἑπίεῖλος ἑπίεῖλος.

Ἐπίεῖμος (ὁ, ἡ) nocevole. *ἑπίεῖμος* ἑπίεῖμος. ἑπίεῖμος ἑπίεῖμος.

Ἐπιεζήμιω, *M.* ὥσω, nuocere, punire. *ἑπιεζήμιω* ἑπιεζήμιω. ἑπιεζήμιω ἑπιεζήμιω.

Ἐπιεζήτω-ῶ, *M.* ἡύσω, instare, desiderare. *ἑπιεζήτω* ἑπιεζήτω. ἑπιεζήτω ἑπιεζήτω.

Ἐπιεζώννυμι, *M.* ζίσσω, succingere. *ἑπιεζώννυμι* ἑπιεζώννυμι. ἑπιεζώννυμι ἑπιεζώννυμι.

Ἐπιήρανος (ὁ, ἡ) × = Ἐπιήρατος, 2. ausiliare. *ἑπιήρανος* ἑπιήρανος. ἑπιήρανος ἑπιήρανος.

Ἐπιθαλασσοῖδος καὶ

Ἐπιθαλασσοῖς (ὁ, ἡ) marittimo. *ἑπιθαλασσοῖς* ἑπιθαλασσοῖς. ἑπιθαλασσοῖς ἑπιθαλασσοῖς.

Ἐπιθανάτιος καὶ

Ἐπιθανάτος (ὁ, ἡ) moribondo, vicino alla morte. 2. mortifero. 3. appartenente alla morte. *ἑπιθανάτος* ἑπιθανάτος. ἑπιθανάτος ἑπιθανάτος. 2. ἑπιθανάτος ἑπιθανάτος. 3. ἑπιθανάτος ἑπιθανάτος. — *ἑπιθανάτος*, ἐπίδοξος.

Ἐπιθάπτω, *M.* θάψω, seppellire dopo. *ἑπιθάπτω* ἑπιθάπτω. ἑπιθάπτω ἑπιθάπτω.

Ἐπιθειῶ, *M.* ὥσω, divinizzare. *ἑπιθειῶ* ἑπιθειῶ. ἑπιθειῶ ἑπιθειῶ.

Ἐπιθεμα (τό) coperchio. 2. tutto ciò che si mette sopra. *ἑπιθεμα* ἑπιθεμα. ἑπιθεμα ἑπιθεμα. 2. ἑπιθεμα ἑπιθεμα.

Ἐπιθεραπεύω, *M.* εὖσω, aver cura. *ἑπιθεραπεύω* ἑπιθεραπεύω. ἑπιθεραπεύω ἑπιθεραπεύω.

Ἐπιθροῖς-εως (ἡ) = Ἐπιβολή, inganno, frode. *ἑπιθροῖς* ἑπιθροῖς. ἑπιθροῖς ἑπιθροῖς.

Ἐπιθέτης-ου (ὁ) impostore. *ἑπιθέτης* ἑπιθέτης. ἑπιθέτης ἑπιθέτης.

Ἐπιθετικός-ῆ-όν, arido. 2. concernente l'epiteto. *ἑπιθετικός* ἑπιθετικός. ἑπιθετικός ἑπιθετικός. 2. ἑπιθετικός ἑπιθετικός.

Ἐπιθροῖς (ὁ, ἡ) imposto, agguanto. *ἑπιθροῖς* ἑπιθροῖς. ἑπιθροῖς ἑπιθροῖς. ἑπιθροῖς ἑπιθροῖς.

Ἐπιθετόν (τό) (ὄνομα), epiteto, aggettivo. *ἑπιθετόν* ἑπιθετόν. ἑπιθετόν ἑπιθετόν.

Ἐπιθῖω, *M.* θεύσω, correre indietro. *ἑπιθῖω* ἑπιθῖω. ἑπιθῖω ἑπιθῖω.

Ἐπιθεωρίω-ω, *M.* ἡύσω, contemplare, considerare. *ἑπιθεωρίω* ἑπιθεωρίω. ἑπιθεωρίω ἑπιθεωρίω.

Ἐπιθεωρία-ας (ἡ) contemplazione. *ἑπιθεωρία* ἑπιθεωρία. ἑπιθεωρία ἑπιθεωρία.

Ἐπιθυμῶ-ῶ, *M.* ἡύσω, desiderare. *ἑπιθυμῶ* ἑπιθυμῶ. ἑπιθυμῶ ἑπιθυμῶ.

Ἐπιθυμημα (τό) oggetto di desiderio. *ἑπιθυμημα* ἑπιθυμημα. ἑπιθυμημα ἑπιθυμημα.

Ἐπιθυμῶσις-εως (ἡ) desiderio. *ἑπιθυμῶσις* ἑπιθυμῶσις. ἑπιθυμῶσις ἑπιθυμῶσις.

Ἐπιθυμητικός-ας (ἡ) θηλ. τοῦ.

Ἐπιθυμητῆρ-ῆρος ἀντί Ἐπιθυμητῆρ-ῶν (ὁ) colui che desidera, cupido. *ἑπιθυμητῆρ* ἑπιθυμητῆρ. ἑπιθυμητῆρ ἑπιθυμητῆρ.

Ἐπικλήσεις - εως (ἡ) τὸ οὖσ. τοῦ Ἐπικλήσεως (τω). M. ὕψω. proclamare. (ἀνωτέρωθεν) Ἐπισημασθε. (ἑξῆς ἐξῆς) ἑξῆς - ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικινδυνεύω. M. εἰσώ. arrischiare. φωνηθῆ ἡδύκ. ἑξῆς ἐξῆς ἐξῆς + :

Ἐπικινδυνός (ὁ, ἡ) pericoloso. φωνηθῆ - ἑξῆς. ἑξῆς - ἑξῆς + :

Ἐπικλητός (ὁ, ἡ) unico ereditario. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικληθῶν - ὦ. M. ὠσώ. distribuire. ἑξῆς ἑξῆς. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπίκλησις - εως (ἡ) soprannome. 2. invocazione. 3. appello. 4. ignominia. ἑξῆς ἑξῆς. 2. ὁξῆς. 3. ὁξῆς. 4. φωνηθῆ ἑξῆς. 2. ἑξῆς ἑξῆς. 3. ἑξῆς ἑξῆς. 4. ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπίκλητρον (τό) canapé, materazzo. ἑξῆς ἑξῆς. ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικλινώ. M. κλινώ. appoggiare sopra. φωνηθῆ ἑξῆς. ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικλινός (ὁ, ἡ) alquanto cavo. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικκοινός (ὁ, ἡ) epiceno, commune, ζωνωρῆ (ἀνωτέρω ἐξῆς), ἀνωρῆ. ἑξῆς ἑξῆς + ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικκοινωνίω - ὦ. M. ἡσώ. partecipare, comunicare. ἑξῆς ἑξῆς. ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπίκοπος (ὁ, ἡ) inciso (di sopra). ἑξῆς ἑξῆς (φωθῆ). ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικόπτω. M. κόψω. tagliare di sopra, incidere superficialmente. φωθῆ ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικοσμίω - ὦ. M. ἡσώ. ornare, abbellire di sopra. φωνηθῆ ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικοσμίω - ὦ. M. ἡσώ. soccorrere. ἑξῆς ἑξῆς. ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικούρημα (τό) καὶ Ἐπικούρησις - εως καὶ Ἐπικουρία (ἡ) soccorso. ὁξῆς ἑξῆς. ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικουρικός - ἡ - ὄν. ausiliario. ὁξῆς ἑξῆς. ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικουρός (ὁ, ὁ) ausiliario. ὁξῆς ἑξῆς. ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικράνιον (τό) turbante, elmo, epicranio. φωνηθῆ ἑξῆς, ἀνωρῆ, φωνηθῆ ἑξῆς. ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικράνιος (ὁ, ἡ) che è sulla testa. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικρατικός. M. ἰσώ. alleggerire. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικραταίωσιν - ὦ. M. ὠσώ. corroborare vierpύ. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικρατεία - ας (ἡ) dizione. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικρατίω - ὦ. M. ἡσώ. dominare, comandare, prevalere, vincere. ἑξῆς ἑξῆς, ἑξῆς ἑξῆς. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικρατής - εος (ὁ, ἡ) dominante, che prevale, ἑξῆς ἑξῆς. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικρατής - εως (ἡ) superiorità, prevalenza. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικρατικός καὶ Ἐπικρατικός - ἡ - ὄν. astringente. φωνηθῆ ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικρημένος (ὁ, ἡ) precipitoso. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικρινώ. M. κρινώ. approvare, confermare. ἑξῆς ἑξῆς, ἑξῆς ἑξῆς. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικρισίς - εως (ἡ) giudizio, approvazione. ἑξῆς ἑξῆς, ἑξῆς ἑξῆς. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικριτής - οῦ (ὁ) giudice, arbitro. ἑξῆς ἑξῆς, ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικριστός (ὁ, ἡ) confermato, approvato. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικροτώ - ὦ. M. ἡσώ. far rumore, strepitare battendo. φωνηθῆ ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικρύπτω. M. κρύπτω. celare, tener nascosto. φωνηθῆ ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικτήσις (ὁ, ἡ) avventizio. ἀνωρῆ ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικτίω. M. ἰσώ. costruire dopo o in un luogo elevato. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικυκλῶντι - ὦ. M. ἡσώ. rotolare sopra. φωνηθῆ ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικυρώ - ὦ. M. ὠσώ. approvare, ratificare, confermare. ἑξῆς ἑξῆς, ἑξῆς ἑξῆς. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικυρώσις - ὦ. M. ὠσώ. dar la forma d'una cupola. φωνηθῆ ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικυρώσις - εως (ἡ) approvazione, confermazione. ἑξῆς ἑξῆς, ἑξῆς ἑξῆς. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπικόρησις (ὁ, ἡ) guernito di remi. 2. allesto. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς. 2. ἑξῆς ἑξῆς. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπιλαγχάνω. M. λήξομαι. toccare, ottenere a sorte dopo un altro. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπιλαμβάνω. M. λήξομαι. sorprendere. 2. ritenere, impedire. 3. occupare maggior spazio. 4. (μο.) appropriarsi. φωνηθῆ ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς. 3. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς. 4. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς. 2. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς. 3. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς. 4. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπιλάμπω. M. λάμπω. cominciare a risplendere. φωνηθῆ ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

Ἐπιλανθάνω. M. λήσω. far dimenticare totalmente. φωνηθῆ ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς. ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς + :

signe. երեւելի, նշանաւոր, անուանի.
 Գլխոր, ներքոր, տըլը անըլ: — *σημωσ.*
 1. *Επίσης, επίθ.* parimente, del pari. նմա-
 նապէս. հոգիս, զի արեհի:
 2. *Επισείω, M. ίσω.* aizzare ai cani. շունե-
 րը գրգռել կատգեցնել. փոփոխելը
 քշտելով: քշտելովով:
 3. *Επισείστος (ό, ή)* provocato, irritato con-
 tro, instigato. ձկին դէմ գրգռուած,
 գրգռած. զիմեմ գորը թահիմ օլընը.
 քշտել:
 4. *Επισοκάπτω, M. οκάψω.* zappare di nuovo
 o di sopra. նորէն կամ վրայէն ճանկով
 բրել. թիւրքը ետքը ետքիւնդիւն լիւ-
 րում:
 5. *Επισοκιάω, M. άσω.* coprire di sopra.
 վրայէ գոցել ճածկել. ետքիւնդիւն գ-
 փում: քորելով:
 6. *Επισοκλήσ-ιος (ό, ή) (τόπος.)* coperto
 di sopra. վրան գոց. ետքիւն գ-
 փում:
 7. *Επισοκίπτομαι, M. οκίφομαι.* visitare, con-
 siderare, osservare con attenzione.
 պցելումիւն ընել, ուշադրութեամբ մը-
 սածել զիմել. շիւրթիմ եմիմ, արեմիմ
 էլէմ փնումն նւորք եմիմ:
 8. *Επισοκνεάζω, M. άσω.* guernire, allestare.
 2. ristorante, rinnovare. յարգարել,
 շահել, կազմել, պարարտել. 2. նոր-
 դել. արեւելիմիմ, արեւմիմ, թիւրքիմ
 եմիմ. 2. եմիմիմիմ, արեւմիմ եմիմ:
 9. *Επισοκνεαστής-ου (ό)* colui che accomo-
 da, ristora. շահող, նորդող. արեւելիմիմ,
 արեւմիմ եմիմ:
 10. *Επισοκνη-ής (ή)* ristaurazione. 2. uten-
 sili, suppellettile, arnesi. նորդելը,
 նորդումիւն. 2. կոճ, կարասիք, կազ-
 մած. արեւմիմ. 2. թիմիմիմիմ, եմիմիմ:
 11. *Επισοκνεύς-εως (ή)* visita, inspezione.
 պցելումիւն, սեռումիւն. շիւրթիմ,
 փորումիմիմ:
 12. *Επισοκνύω-ώ, M. άσω.* distender de'
 padiglioni. վրան կանգնել. լորքը գոր-
 միմ:
 13. *Επισοκνήπτω, M. οκνήψω.* appoggiare o ap-
 poggiarsi sopra. 2. ingiugnere. վրան
 կոթիմընել կամ կոթիմել. 2. սարսուղբել.
 ետքիմիմիմ արարմիմիմ ետքը արարմիմիմ. 2.
 քնումընումիմ. (ուս.) denunziare. զատա-
 խաղել. լիւրը եմիմիմ:
 14. *Επισοκνηψύς-εως (ή)* l'appoggiare sopra.
 2. ordine, comando. 3. accusa. վրան
 կոթիմընելը. 2. ճրաման, պատուեր. 3.
 ամբաստանութիւն. ետքիմիմ արարմիմիմ.
 2. եմիմ, եմիմիմ. 3. լիւրիմ:
 15. *Επισοκιάω, M. άσω.* adombrare, coprire.
 վրան շուք ընել, գոցել. ետքիմիմիմ
 փոխել, գ-փումիմ:
 16. *Επισοκιάσεις-εως (ή)* adombramento. շուք
 ընելը. փոխելիմիմ, արարմիմ, փոխել
 եմիմ:
 17. *Επισοκιάω-ώ, M. άσω* × *άντι* *Επισοκιάω.*
 18. *Επισοκίος (ό, ή)* adombrato, oscuro. 2.
 che adombra. շուք եղած, մութ. 2.
 շուք բնօղ. փոխելիմ, գորումըլիմ. 2. փո-
 փիմիմ:
 19. *Επισοκίως, επίθ.* oscuramente. մթումիմե-
 նով. գորումըլիմ էլիմ:
 20. *Επισοκοπέιον (τό)* palazzo vescovile, ves-

covado. եպիսկոպոսարան. զիւրիմիմ փ-
 նըլը:
 21. *Επισοκοπέω, M. εύσω.* esser vescovo.
 Եպիսկոպոս ըլլալ. Պիւրիմիմ փիւրիմիմ
 ետքիմիմ օլըն. 2. = *τω*
 22. *Επισοκοπέω-ώ, M. ήσω* = *Επισοκίπτομαι.*
 23. *Επισοκοπή-ής (ή)* = *Επισοκόπησις, 2.*
 (έκκλησις.) vescovado, l'ufficio del ves-
 covo. Եպիսկոպոսութիւն, Եպիսկոպոս
 պալատն. փիւրիմիմիմ:
 24. *Επισοκόπησις-εως (ή)* soprantendenza,
 inspezione. սեռումիւն, վերակարգ-
 միւն. հարումիմիմ, նւորքըլիմ:
 25. *Επισοκοπία-ας (ή)* destrezza nel coglie-
 re la mira. նպատակը զարեւելը յա-
 ջողումիւն. նիւնն ընումիմ լի-
 վիմիմ, նիւննըլիմ:
 26. *Επισοκοπιος-ή-ον.* (έκκλησις.) vescovile.
 եպիսկոպոսական. զիւրիմիմ փնումն:
 27. *Επισοκοπος (ό)* (έπισοκίπτομαι.) sopranten-
 dente, osservatore, ispettore, custode.
 պցելում, վերստուրը, պահպան.
 շիւրթիմ եմիմ, փորումիմիմ, հարումըլը
 (έκ-
 κλησις.) vescovo. Եպիսկոպոս. փիւրի-
 միմ, զիւրիմիմ, ետքիմիմ:
 28. *Επισοκοπος (ό, ή)* destro nel ferire lo
 scopo. նպատակը զարեւելը մէջ յաջ-
 դակ. նիւննըն ընումիմ լիւրը, նիւննըն:
 29. *Επισοκοτάω, M. άσω.* oscurare, atte-
 30. *Επισοκοτέω-ώ, M. ήσω.* } nebrare. մթըն-
 ցնել, խաւարցնել. գորումիմիմ:
 31. *Επισοκοτός (ό, ή)* oscuro, oscurato. մթ-
 թիմիմ, մութ. գորումիմ:
 32. *Επισοκώω-ώ, M. οπάσω.* tirare qualche
 cosa. թիւրքըլը. զիւրիմ լիւրը (ուս.)
 ottenere, acquistare. ստանալ, ձեռք
 բերել. ետքիմիմ, էլիմ փիւրիմիմ:
 33. *Επισοκυνέω, M. οπεινώ.* affrettarsi, ac-
 celerarsi. անպարել, վազվազել. անլիւ
 եմիմ, էլիմիմիմ:
 34. *Επισοπλαγχιζομαι, M. ίσομαι (µε* *δοτ.)*
 aver misericordia, compassione di
 qualcheduno. կարեկից ըլլալ, զիմալ-
 նմիմ:
 35. *Επισοτάω, M. οτάξω.* stillare sopra.
 վրան կոթիմընել կամ կոթիմել. ետքիմ-
 նի արարմիմիմ ետքը արարմիմիմ:
 36. *Επισοταθιεύω, M. εύσω.* abitare, dimo-
 rare in casa di qualcheduno. ձկին
 սունը բնակել. զիմիմիմ եմիմիմ արար-
 միմ:
 37. *Επισοταθμος (ό, ή)* colui che abita
 nella casa di qualcheduno. ձկին
 սունը բնակող. զիմիմիմ եմիմիմ արար-
 միմ. (ουσ.) satrapa. սարապ, նախա-
 րար. նւրը դիմ, եմիմ:
 38. *Επισοταλάω, M. άξω.* } = *Επισοτάω.*
 39. *Επισοταλάω-ώ, M. άσω.* }
 40. *Επισοταμαι, M. έπισοτήσομαι.* sapere, co-
 noscere, intendere. զիմնալ, ճաննալ,
 հասկընալ. զիմիմ, թահիմիմ, անլումիմ:
 41. *Επισοταξίς-εως (ή)* lo staffare sopra.
 վրան կոթիմընելը կամ կոթիմըլը. ե-
 քիմիմ արարմիմիմ ետքը արարմիմիմ:
 42. *Επισοτασία-ας (ή)* = *Επίστοσις.*
 43. *Επισοτάσιος (ό, ή)* Statore, Batterseritto
 (soprannome di Giove). բառող, արդի-

Ἐπίτοκος (ὁ, ἡ) (donna) vicina a partorige. δυνάμει δὴν (ἡβ). τριτογενῶς τ-ῶν (ῆ) (ῆ) truncamento. 2. compendio, epitome. ἡρδωτικῶς. 2. ζῶμα-ποικιλῶν (ἡρδω). τ-ῶν. 2. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπίτομος (ὁ, ἡ) troncato. 2. compendioso. ἡρδωδ, ἡρδωδ. 2. ζῶμαποικιλῶν, ἡρδωδ. τ-ῶν. 2. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιτοπλεῖστον, ἐπιθ. per lo più, ordinariamente. εἰς ἀδῆ δυνάμει, ἡρδωδ, ζῶμαποικιλῶν. τ-ῶν. 2. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιτραχίλος -α ἡ ὄσ -ον. } lussurriante. 2. Ἐπιτραχίλος (ὁ, ἡ) } infertile. ἡδῶν. 2. ἡδῶν. 2. ἡδῶν.

Ἐπιτραπέζιος (ὁ, ἡ) } che spetta alla tavola, che si fa o si dice nella mensa. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιτρέπω. M. τρέπω. permettere, concedere. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιτρέφω. M. θρέφω. nutrire. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιτρέχω. M. θρέχομαι ἢ δραμοῦμαι. accorrere, percorrere. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιτριβῶ. M. θρίβω. fregare la superficie di qualche cosa. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιτριπτός (ὁ, ἡ) scellerato, scaltro. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιτρομος (ὁ, ἡ) intimorito, sbigottito. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιτροπέω. M. εἶσω. essere tutore, procuratore. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιτροπή - ἡς (ἡ) tutela, amministrazione. 2. commissione, arbitraggio. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιτροπός (ὁ, ἡ) procuratore. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιτροχάδην, ἐπιθ. rapidamente, con prescia. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιτυχάνω. M. τεύχομαι. riuscire. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιτυμβίδιος καὶ Ἐπιτυμβίος (ὁ, ἡ) funebre, sepolcrale. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιτυχής - ἔος (ὁ, ἡ) che ha ottenuto ciò che desiderava, felice. (λατ. voti compros). ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιφανῶ. M. φανῶ. mostrare. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιφανῶ. M. εἶσω. } medicare di Ἐπιφαρμάσω. M. αἶσω. } nuovo. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιφέρει. M. ἐπίσω. portare, mettere sopra. (λατ. infero). 2. cagionare, apporcare. 3. offrire. 4. (μο.) lanciarsi sopra. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιφεύγω. M. φεύχομαι. fuggire con prescia. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιφιέω. M. ἰσω. attribuire, dedicare, ascrivere. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιφθίζω. M. φθίζω. accendere, infiammare, bruciare. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιφθόνος (ὁ, ἡ) invidiato, odioso. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιφθόω. M. φλέω. accendere, infiammare, bruciare. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιφλογίζω. M. ἰσω. infiammare. 2. cagionare dell' infiammazione sulla superficie di un membro. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιφροσ (ὁ, ἡ) orribile. 2. molto timido. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιφροσύνη (ἡ) che brama la strage, sanguinario. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιφορά - ἄς (ἡ) attacco di battaglia, assalto. 2. conclusione, conseguenza. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπιφορέω. M. εἶσω. } favorevole. ἡδῶν, ἡδῶν.

Ἐπωνομασία - ας (ῆ) soprannome. *δολφω-
νικῶν*. *ἱεροῦ*, *ἑβραίων*;
Ἐπωνόματος (ὁ, ῆ) soprannominato.
δολφωνικῶν. *ἑβραίων*.
— *αἰτίας*, *ἐπιφ.*
Ἐποποιία - ας (ῆ) composizione di versi
eroici. *ἡριεργωμένων ἰσθίων ῥυθμῶν
μισθῶν*. *ἰσθίων*. *ἡριεργῶν*.
Ἐπὶ τῆς - ου (ὁ) spettatore. 2. inspetto-
re. *ζωνήριων*, *αἰσθητῶν*.
Ἐπος - εως - ους (ὁ, ῆ) parola, racconto, versi
eroici. *ῥομφαί*, *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπουραῖος - α - ον. che è vicino alla co-
da, che sta sulla coda. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπουραῖος (ὁ, ῆ) celeste. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπουρίω - ὦ. *Μ. ἦσω*. ἦ ἦσομαι. urinare
sopra. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐποφθάλμιος (ὁ, ῆ) vicino agli occhi,
che sta sugli occhi o avanti gli occhi.
ἡρωϊκῶν. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐποχή - ῆς (ῆ) epoca. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐποχόν (τὸ) cinghia. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐποχος (ὁ, ῆ) (*ἐπί*, *ἔχω*) portato a ca-
rozza. 2. cavaliere. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐποψ - οπος (ὁ) upupa, babbula. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐποψέ, *ἐπιφ.* troppo tardi. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐποψος - εως (ῆ) vista (*Γαλλ.* *vue*). *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπτα (οἱ - αἱ - τὰ) ἄριθμ. (7) sette. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπτάγλωσσος (ὁ, ῆ) di sette lingue, o
di sette voci. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπταγράμματος (ὁ, ῆ) composto di sette
lettere. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπταίτης - ου (ὁ) di sette anni. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπταίτης - εως ἦ ἔτος (ὁ, ῆ) = *τ. προηγ.*
Ἐπταήμερος (ὁ, ῆ) di sette giorni. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπτακαίδεκα (οἱ - αἱ - τὰ) ἄριθμ. (17) di-
ciassette. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπτακαίδεκαίτης - ου (ὁ) } di di-
ciassette anni. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπτακαίδεκαίτης - εως ἦ ἔτος (ὁ, ῆ) }
di diciassette anni. *ἡρωϊκῶν*.

Ἐπτακαίδεκατος - η - ον. decimo settimo.
ἡρωϊκῶν.
Ἐπτάκις, *ἐπιφ.* sette volte. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπτακισμῦνοι - αἱ - α. ἄριθμ. (70,000) set-
tanta mila. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπτακόσιοι - αἱ - α. ἄριθμ. (700) settecen-
to. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπτάμηρος (ὁ, ῆ) di sette mesi. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπτάπτερος (ὁ, ῆ) di sette bracci.
ἡρωϊκῶν.
Ἐπταπλάσιος - α - ον. settuplo. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπτάπλοος - ους (ὁ, ῆ) = Ἐπταπλάσιος.
Ἐπτάπους - οδος (ὁ, ῆ) a sette piedi. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπτὰς - ἄδος (ῆ) settina. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπτάτονος (ὁ, ῆ) a sette toni. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπτάφυλλος (ὁ, ῆ) a sette foglie. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπτάφωτος (ὁ, ῆ) a sette lune. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπτάχορδος (ὁ, ῆ) a sette corde. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπιωδός (ῆ) epodo (sorta di versi lirici).
2. ritornello, verso intercalare. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπιώδυνος (ὁ, ῆ) doloroso. 2. che cagiona
del dolore. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπωμιζῶ. *Μ. ἰσω*. mettere sulle spalle
di qualcheduno. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπωμίς. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπωμίον (τὸ) dazio che si paga per una
compra fatta nel mercato. 2. giunta.
ἡρωϊκῶν.
Ἐπωμίον (τὸ) dazio che si paga per una
compra fatta nel mercato. 2. giunta.
ἡρωϊκῶν.
Ἐπωννμία - ας (ῆ) soprannome. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπωννμος (ὁ, ῆ) (*καὶ ἐπιφ.* - ἡμος) so-
prannominato. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπωννμον (τὸ) = Ἐπωννμία.
Ἐπωτις - ἰδος (ῆ) (*κρυφ.* *εἰς τὸ πλθ.*)
legni sporti fuori da ambe le parti
della prora. *ἡρωϊκῶν*.
Ἐπωτελλίω - ὦ. *Μ. ἦσω*. esser vantag-
gioso utile, giovare. *ἡρωϊκῶν*.

էս ԸԼԸ, օգտել. ֆարթէ ԸԸԸ, Է-
րատեմ, ֆարթեմ երթեմ:

Επιωφελης-εος (ὁ, ἡ) utile, vantaggioso. օգտակար, շահաւէտ. ֆարթէ:

Επιάρχης-ου (ὁ) che presiede alla collezione di scotti, di collette. Հանդանակի ստակ կամ որորմութիւն ժողովոյ ներսն գլուխը. բեքէնեմ քորուց երթոյ շարժմ. Բեքէնեմ ԸԸԸ ԸԸԸ:

Ερανίζω. M. εἶσω. raccogliere gli scotti. 2. far una pubblica colletta. 3 (ἐν γέν.) raccogliere. Հանդանակի ստակ ժողովել. 2. որորմութիւն ժողովել. 3. ժողովել. Հաւարել. բեքէնեմ քորուց երթոյ շարժմ. Բեքէնեմ ԸԸԸ. ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ:

Ερανικός-ή-όν. fatto collo scotto, colla pubblica colletta. ժողովուած Հանդանակի ստակով որորմութեամբ շինուած. Դերեմ բեքէնեմ քորուց երթոյ շարժմ. ԸԸԸ ԸԸԸ:

Ερανισις-εως (ἡ) } collezione di scotti,
Ερανισμός (ὁ) } il fare una pubblica
colletta. Հանդանակի ստակ որորմութիւն ժողովել. բեքէնեմ քորուց երթոյ շարժմ. ԸԸԸ ԸԸԸ:

Ερανιστής-ου (ὁ) partecipe d'un conuito fatto cogli scotti. Հանդանակով եղած կողմերին հարգակցից. բեքէնեմ ԸԸԸ ԸԸԸ:

Ερανός (ὁ) scotto. 2. colletta. Գծար ԸԸԸ թեցած, Հանդանակ, ստակ. 2. որորմութիւն. բեքէնեմ քորուց: 2. քորուց:

Εράσιμος ἡ-ος-ον. amabile. սիրելի. ելեմ ԸԸԸ:

Εραστειω. M. εἶσω. (μὲ γεν.) esser amante, amare. Այլի մը սիրահար ԸԸԸ, սիրել. Դերեմ ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ:

Εραστής-ου (ὁ) amante. սիրող, սիրահար. ելեմ, ԸԸԸ, ԸԸԸ:

Εραστός-η-όν. = Ερατός.

Εραστρία-ας (ἡ) θηλ. τ. Εραστής.

Ερατινός-η-όν. = Εράσιμος.

Ερατός-η-όν. amabile. սիրելի. ելեմ ԸԸԸ:

Εράω-ω. M. ἐρασθήσομαι. amare appassionatamente. սիրամամ սիրել. ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ:

Εργάτης-εος (ὁ) lavoratore. բանուոր, փարձկան. էքէ:

Εργάζομαι. M. ἀσομαι. lavorare, travagliare. 2. guadagnare, far lucro. աշխատել. 2. շահել. ԸԸԸ ԸԸԸ. 2. քորուց ԸԸԸ, քորել ԸԸԸ. 3. (ἐν γέν.) operare. Գործել. ԸԸԸ ԸԸԸ:

Εργαλείον (το) strumento. գործի. ԸԸԸ, ԸԸԸ ԸԸԸ:

Εργασία-ας (ἡ) lavoro, travaglio. 2. lavoro. գործ, աշխատութիւն. 2. շահ. էլ, ԸԸԸ ԸԸԸ. էլ ԸԸԸ. 2. քոր, քորուց:

Εργάσιμος (ὁ, ἡ) da lavorare. Գործելու. էլ ԸԸԸ ԸԸԸ, էլ ԸԸԸ ԸԸԸ:

Εργαστήρ-ηρος (ὁ) = Εργάτης.

Εργαστήριον (το) bottega. Խանութ, կրպակ. ԸԸԸ ԸԸԸ:

Εργατής-ου (ὁ) = Εργάτης.

Εργατικός-η-όν. = Εργατικός.

Εργατεῖω. M. εἶσω. lavorare. Գործել, բանիւ. ԸԸԸ ԸԸԸ:

Εργάτης-ου (ὁ) operajo, lavoratore. բանուոր, փարձկան. էքէ, ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ (ὡς ἐπίθ.) laborioso, աշխատուոր. ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ. 3. argano, burbera. (Γαλλ. cabinet.) սնուարդ. քորուց ԸԸԸ:

Εργατικός-η-όν. che appartiene al lavoratore. 2. che può lavorare, laborioso. բանուորի օգտական. 2. աշխատել կրցող, աշխատուոր. էքէնեմ քորուց. 2. ԸԸԸ ԸԸԸ էլ ԸԸԸ. ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ. — եւօ, էլիօ.

Εργατών-ωνος (ὁ) luogo ove dormono gli operaji. փարձկաներուն օգտակար սեղ. էքէ ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ:

Εργοδότης-ου (ὁ) colui che dà del lavoro, avventore. գործք. բան սրբօ. էլ ԸԸԸ ԸԸԸ, քորուց:

Εργολάβος-ον (ὁ) colui che intraprende un lavoro a prezzo fisso, operajo. Գին մը կարելով գործի մը ձեռք գործող, բանուոր. Դեր ԸԸԸ քորուց քորել ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ:

Εργον (το) opera, lavoro, mestiere. 2. lucro. 3. difficult. գործ, բան, պարտան, սրճեստ. 2. շահ. 3. դժուարութիւն. էլ ԸԸԸ, ԸԸԸ ԸԸԸ. 2. սնուարդ. 3. ԸԸԸ ԸԸԸ, ԸԸԸ ԸԸԸ:

Εργοχειρῖω-ω. M. ἦσω. lavorare colle mani. Առարկը գործ մը գործել, բան մը տեսնալ. ԸԸԸ էլ ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ:

Εργώδης-εος (ὁ, ἡ) faticoso, difficile. աշխատարժ կողմ, դժուար. ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ, ԸԸԸ, ԸԸԸ ԸԸԸ:

Εργωδώς, էլիօ. con fatica, difficilmente. աշխատարժ, դժուարութեամբ. ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ:

Ερέβινθος (ὁ) cecce. սիւեան. շահար. 2. (τίωμα) membro virile. փարց. ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ, ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ:

Ερεθίζω. M. εἶσω. irritare, provocare, aizzare, incitare. Գրգռել, Գրգռել, Գրգրացնել. քորուց ԸԸԸ ԸԸԸ, քորուց ԸԸԸ ԸԸԸ:

Ερεθισμα-ατος (το) incentivo. Գրգռ, ԸԸԸ ԸԸԸ. քորուց ԸԸԸ ԸԸԸ, ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ:

Ερεθισμός (ὁ) irritazione, provocazione. Գրգռել, սիր փրցնել. քորուց ԸԸԸ ԸԸԸ, ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ:

Ερεθιστής-ου (ὁ) irritatore, provocatore. Գրգռող, սիր փրցնող. քորուց ԸԸԸ ԸԸԸ, ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ:

Ερεθιστικός-η-όν. provocativo, irritativo. Գրգռել, սիր փրցնող. քորուց ԸԸԸ ԸԸԸ, ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ, — եւօ, էլիօ.

Ερείδω. M. εἶσω. appoggiare. կոթնցընել. քորուց (ἀμπε.) opporsi. Գեճճընել. քորուց քորուց (ու. ἡ πθ.) disputare. փճարակել. քորուց ԸԸԸ ԸԸԸ:

Ερεμνός-η-όν. nero. սև. ԸԸԸ ԸԸԸ, քորուց ԸԸԸ ԸԸԸ. ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ:

Ερείσω (τιτω). M. εἶσω. remare, remigare, vogare. Թի քաշել. քորուց ԸԸԸ ԸԸԸ (συνεχθ.) muovere. Ըարձել. ԸԸԸ ԸԸԸ ԸԸԸ:

ρωδ, ἠμετέροισι ἡμετέροις ἡμετέροις. ἡμετέροις.
 Ἐταίρος (ὁ) compagno, socio, amico. ἔτα-
 ἡρος, ἡμετέροισι, ἡμετέροις, ἡμετέροις, ἡμετέροις.
 Ἐτεος - ἁ - ὄν. vero. ἔτεος, ἔτεος, ἔτεος.
 ἔτεος, ἔτεος, ἔτεος. — Ἐτεόν, ἐπιόν, veramente.
 Ἐτερογενής, ἑτερογενής. ἑτερογενής, ἑτερογενής.
 Ἐτερογένεια - ας (ἡ) eterogeneità. ἑτερογενείας.
 Ἐτερογενής - ἰος (ὁ, ἡ) eterogeneo. ἑτερογενῆς.
 Ἐτερογλωσσός (ὁ, ἡ) che parla una lingua straniera. ἑτερογλωσσός, ἑτερογλωσσός.
 Ἐτερογνωμίων - ονος (ὁ, ἡ) che è d'un'altra opinione, che pensa altrimenti, diverso di opinione. ἑτερογνωμίων, ἑτερογνωμίων.
 Ἐτερογονός (ὁ, ἡ) nato da genitori di diverso genere. ἑτερογονός, ἑτερογονός.
 Ἐτεροδοξία - ὤ. M. ἡσώ. insegnare una nuova dottrina. ἑτεροδοξία, ἑτεροδοξία.
 Ἐτεροδοξίω - ὤ. M. ἡσώ. avere una falsa opinione di una cosa, pensare o credere falsamente, essere eterodosso. ἑτεροδοξίω, ἑτεροδοξίω.
 Ἐτεροδοξία - ας (ἡ) eterodossia. ἑτεροδοξίας, ἑτεροδοξίας.
 Ἐτεροδόξος (ὁ, ἡ) eterodosso. ἑτεροδόξος, ἑτεροδόξος.
 Ἐτεροδοξίας - ὁς (ὁ, ἡ) di diversa nazione. ἑτεροδοξίας, ἑτεροδοξίας.
 Ἐτεροειδής - ἰος (ὁ, ἡ) di un'altra specie. ἑτεροειδής, ἑτεροειδής.
 Ἐτεροθέλητος - ἰος (ὁ, ἡ) che ha diverso volere. ἑτεροθέλητος, ἑτεροθέλητος.
 Ἐτεροίος - ἁ - ὄν. diverso, dissimile. ἑτεροίος, ἑτεροίος.
 Ἐτερόω - ὤ. M. ὠσώ. immutare, cambiare. ἑτερόω, ἑτερόω.
 Ἐτεροειτικός - ἡ - ὄν. colui che ha la forza d'immutare, di variare. ἑτεροειτικός, ἑτεροειτικός.
 Ἐτεροκαρπός (ὁ, ἡ) che produce frutti differenti. ἑτεροκαρπός, ἑτεροκαρπός.
 Ἐτεροκλίτος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) eteroclitico, che si declina irregolarmente. ἑτεροκλίτος, ἑτεροκλίτος.
 Ἐτερολογία - ας (ἡ) espressione di una cosa con diverse parole. ἑτερολογία, ἑτερολογία.

Ἐτερομάλλος (ὁ, ἡ) chi è peloso solo in una parte. ἑτερομάλλος, ἑτερομάλλος.
 Ἐτερομήτωρ - ὄρος (ὁ, ἡ) nato di un'altra madre. ἑτερομήτωρ, ἑτερομήτωρ.
 Ἐτερομορφός (ὁ, ἡ) che ha diversa forma. ἑτερομορφός, ἑτερομορφός.
 Ἐτεροπροσώπιος - ἡ - ὄν. (καὶ ἐπιόν. - ἰσῶς) καὶ.
 Ἐτεροπρόσωπος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) di diversa persona. ἑτεροπρόσωπος, ἑτεροπρόσωπος.
 Ἐτερος - ἁ - ὄν. l'uno de' due. 2. altro. 3. diverso. ἑτερος, ἑτερος, ἑτερος.
 Ἐτεροσκόπος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) eteroscio, abitante della zona temperata. ἑτεροσκόπος, ἑτεροσκόπος.
 Ἐτεροσφρων - ονος (ὁ, ἡ) che pensa diversamente. ἑτεροσφρων, ἑτεροσφρων.
 Ἐτερόω - ὤ. M. ὠσώ. — Ἐτεροίωω.
 Ἐτερόθεν, ἐπιόν, dall'altra parte. ἑτερόθεν, ἑτερόθεν.
 Ἐτέρος, ἐπιόν, altrimenti, in altra maniera, diversamente. ἑτέρος, ἑτέρος.
 Ἐτηοίαι - ὠν (οἱ) venti periodici, venti anniversarij, etesie. ἑτηοίαι, ἑτηοίαι.
 Ἐτι, ἐπιόν, ancora, uochia, uochia, uochia.
 Ἐτοιμάω. M. ὠσώ. preparare. ἑτοιμάω, ἑτοιμάω.
 Ἐτοιμασία - ας (ἡ) — Ἐτοιμότης.
 Ἐτοιμαστὴς - ὠν (ὁ) preparatore. ἑτοιμαστής, ἑτοιμαστής.
 Ἐτοιμόδακρυς - νος (ὁ, ἡ) facile a piangere. ἑτοιμόδακρυς, ἑτοιμόδακρυς.
 Ἐτοιμοθάνατος (ὁ, ἡ) pronto alla morte. ἑτοιμοθάνατος, ἑτοιμοθάνατος.
 Ἐτοιμοπειθής - ἰος (ὁ, ἡ) facile a persuadersi. ἑτοιμοπειθής, ἑτοιμοπειθής.
 Ἐτοιμός - ἡ ἡ ὄσ - ὄν. pronto, preparato. 2. vero, certo. 3. facile a fare qualche cosa, lesto. ἑτοιμός, ἑτοιμός.
 Ἐτοιμότης - ητος (ἡ) prontezza, lestezza. ἑτοιμότης, ἑτοιμότης.
 Ἐτοιμῶς, ἐπιόν, prontamente, lestamente. ἑτοιμῶς, ἑτοιμῶς.
 Ἐτος - εος - ονος (τὸ) anno. ἑτος, ἑτος.
 Ἐτος, ἐπιόν, indarno, in vanno, gollaf.

Εὐγείας (ὁ, ἡ) che ha buona terra. *αὐτὴ ἐστὶν ἡ εὐγενία*.
 Εὐγένεια - ας (ἡ) nobiltà, nascita illustre. *αὐτὴ ἐστὶν ἡ εὐγένεια*.
 Εὐγένειος (ὁ, ἡ) che ha bella barba, barbato. *αὐτὸν ἔχει ἡ εὐγενία*.
 Εὐγενής - εἰος (ὁ, ἡ) nobile. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐγενίω. *Μ. ἰσὸν*. nobilitare. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐγενικός (ὁ, ἡ) proprio a fabbricarvi un ponte. *αὐτὴ ἐστὶν ἡ εὐγενία*.
 Εὐγείωτος (ὁ, ἡ) che ha buona coltivazione. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐγέωτος (ὁ, ἡ) = Εὐγείωτος.
 Εὐγέως (ὁ, ἡ) *Αἴτιον*. ἀντί Εὐγείας.
 Εὐγλωσσος (ἄνθρωπος) (ὁ, ἡ) eloquente, facendioso. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐγνωμόνιος - ὢν. *Μ. ἰσὸν*. esser riconoscente, esser grato. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐγνωμοσύνη - ης (ἡ) riconoscenza, gratitudine. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐγνωμόνιος - ονος (ὁ, ἡ) riconoscente. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐγνωστός (ὁ, ἡ) facile a riconoscere. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐχνοσ (ὁ, ἡ) fecondo, fertile. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐχρηστος (ὁ, ἡ) ben designato. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδαδάλος (ὁ, ἡ) ben lavorato. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδαιμονίω - ὢν. *Μ. ἰσὸν*. essere felice, prosperare. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδαιμόνημα - ατος (ἡ) avvenimento felice. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδαιμονία - ας (ἡ) felicità, prosperità. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδαιμονίζω. *Μ. ἰσὸν*. felicitare. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδαιμονικός - ἡ - ὄν. proprio alla felicità. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδαιμονικῶς, ἐπιζῶ. felicemente. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδαιμονισμός (ὁ) il felicitare. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδαιμόνιος - ονος (ὁ, ἡ) felice, fortunato. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.

Εὐδῆλος (ὁ, ἡ) evidente. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδία - ας (ἡ) bonaccia di mare, calma, serenità. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδιάλω. *Μ. ἰσὸν*. viver tranquillo. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδιάθετος (ὁ, ἡ) ben disposto. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδίατος (ὁ, ἡ) frugale. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδιάλλατος (ὁ, ἡ) riconciliabile, conciliabile. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδιδάκτος (ὁ, ἡ) che si può facilmente istruire, chi è facile a imparare. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδιήγητος (ὁ, ἡ) facile a raccontare. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδιοικητος (ὁ, ἡ) facile a governare. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδιορθωτός (ὁ, ἡ) facile ad emendarsi. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδῖος (ὁ, ἡ) sereno. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδοκῶν - ὢν. *Μ. ἰσὸν*. approvare, esser contento di... *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδοξία - ας (ἡ) benevolenza, affezione, buona volontà. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδοξιώνω - ὢν. *Μ. ἰσὸν*. ottenere l'approbazione di tutti, riuscire, prosperare, esser lodato. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδόκιμος (ὁ, ἡ) lodato, onorato da tutti, rinomato, celebre, illustre. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδοξίω - ὢν. *Μ. ἰσὸν*. godere d'una buona riputazione, godere di una gran celebrità. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδοξία - ας (ἡ) buona riputazione. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδοξός (ὁ, ἡ) Εὐδόκιμος.
 Εὐδοξοίαις - ον ἄγλιε, veloce, agreste, *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδοξοίαις (ὁ, ἡ) ἄγλιε, veloce, agreste, *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδοξοίαις (ὁ, ἡ) bello, vago, *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδοξοίαις (ὁ, ἡ) che ha o dà delle buone speranze. *αὐτὸν ἀποκαλεῖται ἡ εὐγενία*.
 Εὐδοξοίαις (ὁ, ἡ) (τόπος) ove si può

αυτὸν ἀνέδοξον, ζῶδευον. τὸν ἄριστον πο-
 ῶν ἄριστον. 2. ἄριστον ἔστιν ἄριστον ἄριστον ἄ-
 ριστον, ἄριστον ἄριστον.
Εὐτακτὸς, ἐπίθ. regolarmente, modesta-
 mente. *ἡμερῶν, ζῶδευον, ἀνέδοξον.* ἄ-
 ριστον ἄριστον ἄριστον.
Εὐταξία-ας (ἡ) buon ordine, buona di-
 sposizione, temperanza, modestia. *α-
 ριστον ἡμερῶν, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐτάρακτος (ὁ, ἡ) facile a turbare. *ἡμερῶν
 ἀνέδοξον ἡμερῶν ἀνέδοξον. ἀνέδοξον ἡμερῶν ἡμερῶν.*
Εὐτεκνος (ὁ, ἡ) chi ha molti e buoni
 figli. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον ἀνέδοξον.*
Εὐτέλεια-ας (ἡ) viltà, bassezza. *ῥῆμα αὐτὸν
 ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐτέλης-είος (ὁ, ἡ) basso, vile, di poco
 valore. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐτελέω, *M. ἰσο.* far poco conto, avvi-
 lire, vilipendere (*ἄτα.* flocci facio.) *ἀνέδοξον
 ἀνέδοξον, ἀνέδοξον ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐτελής, ἐπίθ. vilmente, con bassezza.
ἡμερῶν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.
Εὐτοκίω-ῶ. *M. ἡσο.* partorire facilmen-
 te. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐτοκος (ὁ, ἡ) che partorisce facilmente.
ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.
 2. (*πθ.*) partorito facilmente. *ῥῆμα αὐτὸν
 ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐτολίμω-ῶ. *M. ἡσο.* ardire, esser pien di
 ardire, di coraggio. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐτολίμω-ας (ἡ) ardire, coraggio. *ῥῆμα αὐτὸν
 ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐτόλιμος (ὁ, ἡ) arditto, coraggioso. *ῥῆμα αὐτὸν
 ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐτομος (ὁ, ἡ) forte, robusto. *ῥῆμα αὐτὸν
 ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐτορνος (ὁ, ἡ) facile a tornare. 2. ben
 tornito. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐτραπέλιος (ὁ, ἡ) di cui la tavola è ben
 guernita. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐτραπέλια (ἡ) entrapelia, parlare face-
 to. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐτραπέλιος (ὁ, ἡ) faceto. *ῥῆμα αὐτὸν
 ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐτραπέλιος-είος (ὁ, ἡ) pronto a qualunque
 cosa. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐτραπέλιω, *M. ἰσο.* preparare, allestire.
ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.

Εὐτραπέλιος (ὁ) preparazione. *ῥῆμα αὐτὸν
 ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐτραπέλιος (ὁ, ἡ) = *Εὐμεταβλήτος.*
Εὐτροφος (ὁ, ἡ) grasso, ben nutrito.
ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.
Εὐτροχος (ὁ, ἡ) agile, che corre bene.
ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.
Εὐτυχίω-ῶ. *M. ἡσο.* esser fortunato,
 prosperare. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐτύχημα (τό) successo felice. *ῥῆμα αὐτὸν
 ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐτύχημα-είος (ὁ, ἡ) felice, fortunato.
ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.
Εὐτυχία-ας (ἡ) felicità, fortunatezza.
ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.
Εὐτυχώς, ἐπίθ. felicemente, fortunata-
 mente. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐνδρός (ὁ, ἡ) acquoso. *ῥῆμα αὐτὸν
 ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐνυπτός (ὁ, ἡ) chi dorme bene, tran-
 quillo. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐφαιστωδής (ὁ, ἡ) chi ha viva l'imma-
 ginatione. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐφάμαχος (ὁ, ἡ) che ha molti e buo-
 ni medicamenti. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐφειγής-είος (ὁ, ἡ) splendidissimo. *ῥῆμα αὐτὸν
 ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐφημίω-ῶ. *M. ἡσο.* applaudire, cele-
 brare, lodare. 2. tacere (*ἄτα.* faveo
 lingua.) *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐφρημία-ας (ἡ) applauso, acclamazione,
 celebrità, lode. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐφρημίω, *M. ἰσο.* = *Εὐφρημίω.*
Εὐφρημιόμοσ (ὁ) = *Εὐφρημία* (ἴσθ.) enfi-
 mismo. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐφρημιόμοσ (ὁ) = *Εὐφρημία* (ἴσθ.) enfi-
 mismo. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐφρημιόμοσ (ὁ, ἡ) onorevole, che è d'un
 felice augurio. 2. lodatore, encomiato-
 re. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐφροσύνη (ἡ) entrapelia, parlare face-
 to. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐφροσύνη-είος (ὁ, ἡ) che si è operato per
 ambizione. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐφροσύνη (ἡ) entrapelia, parlare face-
 to. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐφροσύνη-είος (ὁ, ἡ) pronto a qualunque
 cosa. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*
Εὐφροσύνη-είος (ὁ, ἡ) pronto a qualunque
 cosa. *ῥῆμα αὐτὸν ἀνέδοξον, ἀνέδοξον, ἀνέδοξον.*

γαμπεραιοί, αρραγασαοραιοί, γέ-
 ρετέ, ζώντες.
 Εύφορος (ό, ή) fertile, secondo. *αγορ-
 ρερ*, *αρραγασαορ.* *γεγέτε*, *ζώντες*.
 γέτε, γέτε, — φόρος, *επίθ.*
 Εύφραδία -ας (ή) eleganza di parlare,
 facondità. *αφραδίαοραιοί*, *εφραδίαο-*
οραιοί.
 Εύφραδής -ιος (ό, ή) facondioso, elo-
 quente. *αφραδής*, *εφραδής*.
 Εύφραδώς, *επίθ.* facondiosamente, con
 eloquenza. *εφραδίαοραιοί*, *εφραδίαο-*
οραιοί.
 Εύφραϊνω, *M. ανω.* dilettaie, ricreare,
 sollazzare. *εφραϊνω*, *εφραϊνω*.
 Εύφραντος -η -όν. lieto, allegro. 2. gio-
 condo, dilettevole. *εφραντος*, *εφραντος*.
 Εύφρατος (ό, ή) facile ad esprimersi,
 noto. *εφρατος*, *εφρατος*.
 Εύφρογίω -ω. *M. ήσω.* esser prudente,
 saggio, sensato. 2. essere benevolo.
 Εύφροσος (ό, ή) prudentemente. *εφρο-*
σος.
 Εύφροσύνη -ης (ή) letizia, gioja, diletto.
 Εύφρόσενος (ό, ή) delizioso. 2. lieto,
 allegro, gajo. *εφροσύνη*, *εφροσύνη*.
 Εύφρονος -ονος (ό, ή) prudente, saggio.
 Εύφρονος -είος (ό, ή) ingegnoso, solerte.
 2. che cresce bene. *εφρονος*, *εφρονος*.
 Εύφροσύνη -ας (ή) ingegno, solerzia. *εφρο-*
σύνη.
 Εύφύλακτος (ό, ή) facile a custodire. 2.
 ben custodito. *εφύλακτος*.
 Εύφυτος (ό, ή) (τόπος) adatto alla
 piantazione. *εφυτος*.
 Εύφως, *επίθ.* ingegnosamente. *εφως*.
 Εύφωρία -ας (ή) buona e sonora voce,
 eufonia. *εφωρία*.
 Εύφωρος (ό, ή) che ha una buona e so-
 nora voce. *εφωρος*.

ύκρογ. *εφύκρογ*.
 Εύχαλίνωτος (ό, ή) facile a raffrenare.
 Εύχαρις -ιτος (ό, ή) grazioso, garbato.
 Εύχαριστιών -ων. *M. ήσω.* ringraziare,
 soddisfare, appagare, contentare. *εφχα-*
ριστιών.
 Εύχαριστήριος (ό, ή) ringraziatorio, di
 ringraziamento. *εφχαριστήριος*.
 Εύχαριστία -ας (ή) rendimento di grazia,
 ringraziamento. *εφχαριστία*.
 Εύχάριστος (ό, ή) aggradevole. 2. rico-
 noscente, grato. *εφχάριστος*.
 Εύχάριος (ό, ή) con piacere, con rico-
 noscenza. *εφχάριος*.
 Εύχαιτός (ό, ή) che ha le mani buo-
 ne, leggiere, agili. *εφχαιτός*.
 Εύχέρεια -ας (ή) destrezza, abilità. 2.
 facilità. 3. indifferenza. *εφχέρεια*.
 Εύχευος -είος (ό, ή) destro alle mani. 2.
 facile. 3. negligente. *εφχευος*.
 Εύχεως, *επίθ.* facilmente. *εφχεως*.
 Εύχέτης -ου (ό) chi prega, supplice. *εφ-*
χέτης.
 Εύχη -ης (ή) (εύχομαι) voto, preghiera,
 orazione. *εφχη*.
 Εύχολόγητος (τό) libro, che contiene del-
 le orazioni. *εφχολόγητος*.
 Εύχομαι. *M. εύθουμαι.* pregare, orare. 2.
 votare, fare voto, augurare, deside-
 rare. *εφχομαι*.
 Εύχουμαι. *M. εύθουμαι.* orare, fare
 voto, augurare. *εφχομαι*.
 Εύχος -εος -ους (τό) vanto. 2. voto. *εφ-*
χος.

animale. *ἡβητικὸς* Δεκαδ. ἡβητικὸς ἡβητικὸς ἡβητικὸς

Ζωὸν (τό) animale. *ἡβητικὸς*. ἡβητικὸς, ἡβητικὸς

Ζωοπάροχος (ὁ, ἡ) che dona la vita. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοπλαστέω - ὦ, *M.* ἡσσω, creare, formare degli animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοπλάστης (ὁ) fabbricatore, formatore d'animali con cera o terra. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοποιέω - ὦ, *M.* ἡσσω, vivificare, ravvivare. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοποιήσις - εως (ἡ) vivificazione. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοποιήσιος - ἡ - ὄν. che ha la facoltà di vivificare. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοποιός (ὁ, ἡ) vivificante, che ha la facoltà di produrre la vita. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοποικίον (τό) luogo ove si vendono gli animali *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοπώλης - ὄν (ὁ) venditore d'animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωός - ἡ - ὄν. vivo. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωότης - ἡτος (ἡ) animalità. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοτοκίω - ὦ, *M.* ἡσσω, partorire degli animali vivi. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοτοκος (ὁ, ἡ) che partorisce degli animali vivi. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοτροφείον (τό) luogo, ove si nutrono degli animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοτροφίω - ὦ, *M.* ἡσσω, nutrire degli animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοτροφικός - ἡ - ὄν. atto al nutrimento degli animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοτρόφος (ὁ, ἡ) colui che nutrice degli animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφάγω - ὦ, *M.* ἡσσω, nutrirsi della carne degli animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφάγος (ὁ, ἡ) chi si nutrice d'animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha occhi d'animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφθάλμιος (ὁ, ἡ) che ha occhi d'animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφθάλμιος (ὁ, ἡ) che ha occhi d'animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφθάλμιος (ὁ, ἡ) che ha occhi d'animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφθάλμιος (ὁ, ἡ) che ha occhi d'animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφθάλμιος (ὁ, ἡ) che ha occhi d'animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφθάλμιος (ὁ, ἡ) che ha occhi d'animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφθάλμιος (ὁ, ἡ) che ha occhi d'animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφθάλμιος (ὁ, ἡ) che ha occhi d'animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφθάλμιος (ὁ, ἡ) che ha occhi d'animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφθάλμιος (ὁ, ἡ) che ha occhi d'animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφθάλμιος (ὁ, ἡ) che ha occhi d'animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφθάλμιος (ὁ, ἡ) che ha occhi d'animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφθάλμιος (ὁ, ἡ) che ha occhi d'animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφθάλμιος (ὁ, ἡ) che ha occhi d'animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφθάλμιος (ὁ, ἡ) che ha occhi d'animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφθάλμιος (ὁ, ἡ) che ha occhi d'animali. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφθόρος (ὁ, ἡ) distruttore degli animali. 2. che si congiunge con una bestia, bestiale. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοφθόρος (ὁ, ἡ) che produce la vita. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοπτεῖω - ὦ, *M.* ἡσσω, ravvivare, rianimare, vivificare. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοπτεῖσα (ἡ) catrame. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοπτύω - ὦ, *M.* ἡσσω, attizzare il fuoco. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοπύρον (τό) fuoco coperto sotto cenere. 2. soffietto. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοπύρος (ὁ, ἡ) che conserva il fuoco acceso. 2. vivace. 3. vivifico. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωοπότις - ὄν (ὁ) chi beve del vino puro. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωρός (ὁ, ἡ) (*zur. oinos*) puro, mero, non mescolato d'acqua. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωσιμος (ὁ, ἡ) vitale. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωστήρ - ἡρος (ὁ) cintura. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωστής (ὁ, ἡ) che cinge, circonda. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωστός - ἡ - ὄν. cinto, circondato. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

Ζωστήριον (τό) = *Ζώμα*. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

H.

H, η, ἦτα (τα) (ἄκλ.) Ita. Settima lettera dell'alfabeto greco. *ἡβητικὸς* ἡβητικὸς

ζωή, διαρκώς. 2. υμνογραφ. ζωογενέ-
ται. ἱερῆως. ἡτὶς ἐκτελεῖται, ἡμε-
2. ἡτὶς ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται.
Θεοπτεία και Θεοπτία -ας (ἡ) il veder Iddio.

Θεοπτεῖας (ὁ) chi ha veduto Iddio. ἡθε-
οπτεῖας ἡθεῶν. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοπτεῖας - ἡ - ὄν. che puo vedere Iddio.

Θεοπτεῖας ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.
ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοπτεῖας (ὁ, ἡ) acceso da un fuoco di-
vino. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοπτεῖας (ὁ, ἡ) detto da Dio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεός (ὁ) Dio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεόδοτος (ὁ, ἡ) dato da Dio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοθεῖα -ας (ἡ) culto divino, religione.
ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοθεῖω - ὦ. M. ἡθω. esser religioso, a-
doraré Iddio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοθεῖος - ἰος (ὁ, ἡ) religioso. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοθεῖως, ἐπιθ. religiosamente. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοσεπτεῖας (ὁ, ἡ) che si deve onorare
come Dio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοσημεῖα (ἡ) segno, oracolo divino. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοσοφία -ας (ἡ) sapienza divina. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεόσοφος (ὁ, ἡ) sapiente divino. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοστεφῆς - ἰος (ὁ, ἡ) coronato da Dio.
ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοστυγῆς - ἰος (ὁ, ἡ) chi odia Iddio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεόταυρος (ὁ) Dio e toro. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεότης - ἡτος (ἡ) divinità. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοτιμῆτος (ὁ, ἡ) onorato da Dio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοτίμιος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Θεοτόκος (ἡ) la Madre di Dio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοτόκος (ὁ, ἡ) generato da un Dio.

Θεοτρέπτος (ὁ, ἡ) cangiato, mutato da
Dio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεουργία -ας (ἡ) opera di Dio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεουργός (ὁ, ἡ) colui che fa delle azioni
divine. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφάνεια (τά) epifania. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφάνης - ἰος (ὁ, ἡ) dichiarato o mani-
festato da Dio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφάντης (ὁ, ἡ) = Θεοφάνης.

Θεοφειγτός και Θεοφειγτός (ὁ, ἡ) pro-
nunziato, detto da Dio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφιλέος - ἰος και - ἡτος (ὁ, ἡ) amato da
Dio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφιλία -ας (ἡ) amore verso Iddio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφίλος (ὁ, ἡ) chi ama Iddio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφοβός (ὁ, ἡ) chi teme Iddio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφορέω - ὦ. M. ἡθω. stimare, riputare
per Dio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφωτός (ὁ, ἡ) ispirato divinamente.
2. chi porta Iddio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφωτός (ὁ, ἡ) = Θεοφωτός. 2. chi
porta sopra di se un Dio. 2. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφωτός (ὁ, ἡ) chi parla profe-
ticamente. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφωδία -ας (ἡ) voce divina, oracolo
divino. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφωδία (ὁ, ἡ) = Θεοφωδία.

Θεοφωδία (ὁ, ἡ) sentimento religioso,
inspirazione divina. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφωδία (ὁ, ἡ) che ha de' senti-
menti religiosi, divini, virtuoso. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφωδία (ὁ, ἡ) guardato, custodito
da Dio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφωδία (ὁ, ἡ) piantato da Dio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφωδία (ὁ, ἡ) M. ἡθω. dare degli oracoli,
profetizzare. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφωδία (ὁ, ἡ) scritto, scolpito dalla
mano di Dio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφωδία (ὁ, ἡ) predetto da Dio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφωδία (ὁ, ἡ) unto da Dio. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

Θεοφωδία (ὁ, ἡ) ὄντως. ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν ἡθεῶν.

ροιαδ υψωσρωαυνηρ, κερειουρηρ · τινδ-
 λωρ --- λινδ φ--εγινδινδ · εφ--ερετερε
 ντελινδτερε ·
 Θυηπολιω - ω. M. ησω, aver la cura de'
 sacrificj. 2. sacrificare. υψωσρωαυνηρ
 εφ--ερετερε. 2. φ--εγινδινδ ·
 Θυηπολος (ο, η) colui che si occupa a'
 sacrificj. εφ--ερετερε υψωσρωαυνηρ υψω-
 σρωαυνηρ. φ--εγινδινδ ελινδ ·
 Θυητης - ου (ο) sacrificatore. εφ--ερετερε υψω-
 σρωαυνηρ. φ--εγινδινδ --- λινδ ·
 Θυητος - η - ον. odorifero, fragrante. ζω-
 στωικω, ανωστωζωσ. φ--εγινδινδ, ε-
 ντερε ·
 Θυηταγος (ο, η) colui che mangia i sa-
 crificj. εφ--ερετερε κερειουρηρ. φ--εγινδινδ ελινδ ·
 Θυια - ας (η) sorta d'albero odorifero.
 κερειουρηρ ελινδ ζωστωικω δωσ. φ--εγινδινδ κερειουρηρ
 ντερε ·
 Θυιαοχη - ης (η) incensiere, turibolo. ροιρ-
 φωσ. εφ--εγινδινδ ·
 Θυιακος (ο) sacco, borsa. σωσρωαυνηρ, υψωρηρ,
 ρωαυνηρ. φ--εγινδινδ, ελινδ ·
 Θυιακοφοριω - ω. M. ησω, portare un sac-
 co. σωσρωαυνηρ ελινδ κερειουρηρ. φ--εγινδινδ
 Θυιακοφορις (ο, η) colui che porta un
 sacco. σωσρωαυνηρ κερειουρηρ. φ--εγινδινδ
 Θυιαξ - ακος (ο) = Θυιακος.
 Θυμα - ατος (το) vittima, sacrificio. εφ--ερετερε
 φ--εγινδινδ ·
 Θυμαϊνω. M. ανω. sdegnarsi, adirarsi.
 κερειουρηρ, ρωαυνηρ ελινδ. φ--εγινδινδ ελινδ ·
 Θυμαρηνς - εος (ο, η) = Θυμαρηνς.
 Θυμαρμενος - η - ον. = Θυμαρηνς.
 Θυμαρα - ας (η) timbra (erba). κερειουρηρ,
 φ--εγινδινδ. (ζωστωικω σωσρωαυνηρ ελινδ). φ--εγινδινδ
 κερειουρηρ φ--εγινδινδ κερειουρηρ ντερε ·
 Θυμαρειη - ης (η) altare. κερειουρηρ. φ--εγινδινδ
 φ--εγινδινδ ·
 Θυμαρηρειω - ω. M. ησω, raccogliere le
 sue forze, rianimarsi. κερειουρηρ σωσρωαυνηρ,
 κερειουρηρ σωσρωαυνηρ. φ--εγινδινδ ελινδ ελινδ ·
 Θυμαρηρειω - ω. M. ησω. contentarsi, essere
 d'animo ilaro, rallegrarsi. εφ--ερετερε ελινδ,
 κερειουρηρ σωσρωαυνηρ ελινδ, κερειουρηρ σωσρωαυνηρ. φ--εγινδινδ
 ελινδ ελινδ ·
 Θυμαρηδης - εος (ο, η) giocondo, contento.
 κερειουρηρ σωσρωαυνηρ, ζωστωικω, κερειουρηρ. ελινδ
 ελινδ ·
 Θυμαρηδια - ας (η) giocondità, piacere,
 contentezza. κερειουρηρ σωσρωαυνηρ, κερειουρηρ σωσρωαυνηρ.
 φ--εγινδινδ ·
 Θυμαρηρειω - ω. M. ησω, contentarsi, ralle-
 grarsi. εφ--ερετερε ελινδ, κερειουρηρ σωσρωαυνηρ. φ--εγινδινδ
 ελινδ ·
 Θυμαρηρης - εος (ο, η) grato, aggradevole,
 giocondo, piacevole. ζωστωικω, ζωστωικω.
 κερειουρηρ. φ--εγινδινδ ·
 Θυμαριω. M. ασω. = Θυμαϊνω.
 Θυμαρια - ατος (το) incenso, timiama, li-
 bamina, profumi. κερειουρηρ, ζωστωικω κερειουρηρ
 κερειουρηρ, δωστωικω κερειουρηρ, κερειουρηρ σωσρωαυνηρ
 φ--εγινδινδ ·

Θυματιηριον (το) incensiere, turibolo.
 ροιρφωσ. εφ--εγινδινδ ·
 Θυματικος - η - ον. che esala un vapore
 odorifero. κερειουρηρ, ανωστωζωσ ροιρ-
 φωσ. εφ--εγινδινδ, ελινδ εφ--εγινδινδ, φ--εγινδινδ ·
 Θυματος - η - ον. profumato. κερειουρηρ δωστωικω,
 ροιρφωσ. φ--εγινδινδ ελινδ ελινδ, εφ--εγινδινδ ελινδ ·
 Θυματω - ω. M. ασω, profumare. ανωστωζωσ
 ροιρφωσ κερειουρηρ. εφ--εγινδινδ ελινδ εφ--εγινδινδ ·
 Θυμακος - η - ον. pieno di collera, colleri-
 co. κερειουρηρ. φ--εγινδινδ ·
 Θυμανος - η - ον. fatto di timo. δωστωικω κερειουρηρ
 ελινδ. εφ--εγινδινδ ελινδ ελινδ ·
 Θυμαον (το) υποκορ. τ. Θυμας. 2. smila-
 ce, spinosa (erba). κερειουρηρ (κωστωικω κερειουρηρ).
 φ--εγινδινδ κερειουρηρ ελινδ ελινδ ·
 Θυματης - ον (ο) condito, fatto con timo.
 δωστωικω κερειουρηρ. εφ--εγινδινδ ελινδ ελινδ ελινδ ·
 Θυμαροβαρηνς - εος (ο, η) aggravato nel
 cuore, triste, afflitto. κερειουρηρ κερειουρηρ,
 κερειουρηρ, κερειουρηρ. φ--εγινδινδ ελινδ ελινδ ·
 Θυμαροβηρος (ο, η) che divora il cuore.
 κερειουρηρ κερειουρηρ. φ--εγινδινδ ελινδ ελινδ ·
 Θυμαροδακης - εος (ο, η) che fa una viva
 impressione nel cuore, piccante. κερειουρηρ
 κερειουρηρ, κερειουρηρ. φ--εγινδινδ ελινδ ελινδ, φ--εγινδινδ
 ελινδ ελινδ ·
 Θυμαροειδης - εος (ο, η) pieno di collera,
 collerico. κερειουρηρ κερειουρηρ. φ--εγινδινδ ελινδ ελινδ ·
 ελινδ ελινδ, ελινδ ·
 Θυμαρολιαινα - ας (η) θηλυ. τωυ
 Θυμαρολιων - ορτος (ο) che ha un cuore di
 leone. κερειουρηρ κερειουρηρ κερειουρηρ. φ--εγινδινδ
 φ--εγινδινδ ·
 Θυμαρολιπηνς - εος (ο, η) languido. κερειουρηρ,
 κερειουρηρ. φ--εγινδινδ ελινδ ελινδ ·
 Θυμαρομαχις - ω. M. ησω. combattere con
 anima. κερειουρηρ κερειουρηρ κερειουρηρ. φ--εγινδινδ
 ελινδ ελινδ ελινδ ελινδ ·
 Θυμαρομαχις - ας (η) combattimento ani-
 moso. κερειουρηρ κερειουρηρ κερειουρηρ. φ--εγινδινδ
 κερειουρηρ. φ--εγινδινδ ελινδ ελινδ ελινδ ·
 Θυμαρος (ο) animo, cuore. 2. sdegno, collera.
 ζωστωικω, κερειουρηρ. 2. κερειουρηρ κερειουρηρ. φ--εγινδινδ
 φ--εγινδινδ ·
 Θυμαρος (ο) timo (pianta odorifera). δωστωικω
 κερειουρηρ (ζωστωικω κερειουρηρ). εφ--εγινδινδ ελινδ ελινδ ·
 Θυμαροσοφειω - ω. M. ησω. instruirsi da se.
 κερειουρηρ κερειουρηρ κερειουρηρ κερειουρηρ. φ--εγινδινδ
 κερειουρηρ ελινδ ελινδ ελινδ ·
 Θυμαροσοφειος - η - ον. proprio ad un uomo
 istruito da se. κερειουρηρ κερειουρηρ κερειουρηρ
 κερειουρηρ κερειουρηρ κερειουρηρ. φ--εγινδινδ
 κερειουρηρ ελινδ ελινδ ελινδ ελινδ ·
 Θυμαροσοφειος - ω. M. ησω. instruito da se, di natura
 sapiente. κερειουρηρ κερειουρηρ κερειουρηρ,
 κερειουρηρ κερειουρηρ. φ--εγινδινδ ελινδ ελινδ ελινδ ·
 Θυμαροσοφειω - ω. M. ησω. divorarsi il
 cuore. κερειουρηρ κερειουρηρ κερειουρηρ. φ--εγινδινδ
 φ--εγινδινδ ελινδ ελινδ ·

Θυμοφθόρος (ὁ, ἡ) mortale. *δυσωμική*.
 ἐπιβλήσκει· ἰσχυρῶς, ἀσπύρι·
 Θυμώω-ω. *M. ὄσω.* irritare. *γρηγορήσει*.
μυρμήκων ζώων. ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θυμώδης-εος (ὁ, ἡ) iracundo, sdegnoso.
αργαργαρίων. ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 Θύμωμα-ατος (τὸ) impeto di collera.
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θυνείω-ω. *M. ἦσω.* X ἀντί Θύνω.
 Θυνείω. *M. ὄσω.* colpire il tonno colla
 fiocina. *ἰσχυρῶς ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·*
 ἐπιβλήσκει·
 Θυνευτικὸς-ἡ-ὄν. che appartiene alla
 pesca dei tonni. *ἰσχυρῶς ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·*
 ἐπιβλήσκει·
 Θυνεύω. *M. εἶσω.* pescare i tonni. *ἰσχυρῶς*
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θύννη (ἡ) tonna. *ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·*
 ἐπιβλήσκει·
 Θυννοθηρας-ον (ἡ) pescatore dei tonni.
ἰσχυρῶς ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θύννος (ὁ) tonno (pesca). *ἰσχυρῶς*
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 Θυννοσκοπιών-ω. *M. ἦσω.* spiare, osser-
 vare il tonno. *ἰσχυρῶς ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·*
 ἐπιβλήσκει·
 Θυννοσκοπός (ὁ, ἡ) colui che spia il
 tonno per colpirlo colla fiocina. *ἰσχυρῶς*
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θυννώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al tonno.
ἰσχυρῶς ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θύνω. *M. Θύνω.* precipitarsi, gettarsi con
 furore, lanciarsi con impeto. *ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·*
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θυσόδοξος (ὁ, ἡ) che riceve i profumi.
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θύον (τὸ) ciò che si sacrifica agli Dei.
 2. incenso, profumo. *ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·*
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει· 3. = Θυία.
 Θύος-εος-ους (τὸ) vittima, sacrificio.
 2. profumo, incenso (*Lat. thus*). *ἐπιβλήσκει·*
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θυσόσκοπος (ὁ, ἡ) = Θυρηπόλος.
 Θυσόσκοπος (ὁ, ἡ) aruspice. *ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·*
 ἐπιβλήσκει·
 Θυσώω-ω. *M. ὄσω.* profumare. *ἐπιβλήσκει·*
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θύρα-ας (ἡ) porta. 2. porta reale, aula.
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·

ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θύραζε, ἐπιβλήσκει· fuori della porta, fuori.
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θύραθεν, ἐπιβλήσκει· dalla porta, di fuori.
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θύραϊος-α και ος-ον. assente, straniero.
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θυρανοίξια (τά) apertura della porta.
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θυρανόω-ω. *M. ἦσω.* stare o dimorare
 fuori di casa. 2. aspettare fuori della
 porta. *ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·*
 ἐπιβλήσκει·
 Θυρανοίξια (ἡ) dimora, aspettazione alla
 porta. *ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·*
 ἐπιβλήσκει·
 Θυρανοίξιος-ἡ-ὄν. che si fa fuori della
 casa. *ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·*
 ἐπιβλήσκει·
 Θυρανός (ὁ, ἡ) chi stà fuori di casa.
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θυρανοίξια-ιδος (ἡ) specie di scudo. *ἐπιβλήσκει·*
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θυρανοίξιος-εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di
 scudo. *ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·*
 ἐπιβλήσκει·
 Θυράς (ὁ) specie di scudo, rotella. 2.
 pietra grande per serrar la porta. *ἐπιβλήσκει·*
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θυρανοφόρος (ὁ, ἡ) armato di scudo. *ἐπιβλήσκει·*
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θυρετρον (τὸ) = Θύρα.
 Θυρηφία, ἐπιβλήσκει· alla porta. *ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·*
 ἐπιβλήσκει·
 Θυροίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Θύρα.
 Θύριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Θύρα.
 Θυρίς-ιδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Θύρα. 2. fine-
 stra. *ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·*
 ἐπιβλήσκει·
 Θυροσκοπιών-ω. *M. ἦσω.* bussare la porta.
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θυροσκοπία-ας (ἡ) il bussare la porta.
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θυροσκοπικός-ἡ-ὄν. che suole andar a
 bussare le altrui porte. *ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·*
 ἐπιβλήσκει·
 Θυροκόπος (ὁ, ἡ) colui che bussa le porte
 altrui. 2. mendico. *ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·*
 ἐπιβλήσκει·
 Θυροποιεῖα-ας (ἡ) fabbrica di porte. *ἐπιβλήσκει·*
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θυροποιός (ὁ) fabbricatore di porte. *ἐπιβλήσκει·*
ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει· ἐπιβλήσκει·
 ἐπιβλήσκει·
 Θυρώω-ω. *M. ὄσω.* metter de' battitoi
 alla porta. 2. apprire delle porte in

նադիրներ քանդակող . գործիչ հարմար
 զորք օժան :
 'Ιερογλυφικός - ή - όν . geroglifico . նշանա-
 գրական . գործիչ հարմար զորք հանադ :
 'Ιερογλυφικά (τά) (ένν . γράμματα) caracte-
 ri ter geroglifici . նշանակիրք . գործիչ
 հարմար զորք :
 'Ιερογραμματεὺς - εὖς (ό) sacerdote , che
 interpreta al popolo i misteri della reli-
 gione . հաւատարմի խորհուրդները ժողո-
 վերդին մեկնող քահանայ . Գրիգոր շար-
 ղիչի գործիչն սնուլալով գործիչ :
 'Ιερογραφον (τό) imagine simbolica delle
 cose sacre . նշանակական պատկեր սուրբ
 Իրաց . սնուլ նշանակելու ներքին նշանակել
 նշանադրել :
 'Ιερογραφω - ω . M . ήσω . dipingere , rappre-
 sentare con segni simbolici le cose
 sacre . սուրբ բաները պլարանական նշանակել-
 րով զճագրելը ցըքընելը . սնուլ նշանակել
 նշանադրելու նշանադրելու նշանակելու
 նշանադրել :
 'Ιερογραφία (ή) rappresentazione delle
 cose sacre con de' segni simbolici .
 սուրբ բաները պլարանական նշանակել-
 րով զճագրելը ցըքընելը . սնուլ նշանակել
 նշանադրելու նշանակելու նշանակելու
 նշանակել :
 'Ιεροδιδάσκαλος (ό , ή) che insegna le cose
 sacre . սուրբ բաներ սորվեցընող . սնուլ
 ճանադրել նշանակելու երջերել :
 'Ιεροδόκος (ό , ή) che riceve i sacri uten-
 sili . սրբական ամանները ընդունող առ-
 նող . ճանադրել գործիչը գործիչ երջերել
 սնուլ :
 'Ιεροδούλος (ό , ή) impiegato al servizio
 divino . Աստուծոյ պաշտօնաւոր եղած ,
 աստուծոյին պաշտօնի կարգեալ . Աւելի
 երջերելու նշանակելու :
 'Ιεροθετέω - ω . M . ήσο . istituire delle ce-
 rimonie sacre . սուրբ արարողութիւններ
 կարգել զնեւ . սնուլ երջերելու նշանակելու
 երջերելու երջերել :
 'Ιεροθυτέω - ω . M . ήσο . sacrificare , immo-
 lare a Dio . Աստուծոյ զոհել պատարա-
 զեւ . Աւելի գործիչն սնուլալով , գործիչ եր-
 ղիչ :
 'Ιεροθύτης - ου (ό) colui che sacrifica a
 Dio , sacerdote . Աստուծոյ զոհ մատու-
 ցող , քահանայ . Աւելի գործիչն սնուլալով
 սնուլ , գործիչ :
 'Ιεροθύτος (ό , ή) sacrificio , offerto , vit-
 tima a Dio . Աստուծոյ պատարաւոր
 զոհաւոր . Աւելի գործիչն սնուլալով ,
 գործիչ օժան :
 'Ιεροκατεύω - ω . M . ήσο . abbruciare le
 sacre vittime . սուրբ զոհերը երջել . գործիչ
 գործիչն սնուլալով երջերելու երջերել :
 'Ιεροκήρυξ - υκος (ό) araldo sacro , predi-
 catore . սուրբ հրեւոյակ , քարոզիչ . Աս-
 տուծոյ պատարաւոր հաշակող . իւրեւ
 սնուլալով , Աւելի գործիչն սնուլալով երջերել :
 'Ιεροκόμος (ό , ή) sacristano . սուրբ սպանե-
 րը պահող . գործիչն սնուլալով սնուլալով :
 'Ιεροκρατικός , έπιθ . misteriosamente . խոր-
 ջրգրարար . հիմարելու երջերելու երջերել :
 'Ιερολογία - ω . M . ήσο . parlare delle cose

sacre . սուրբ բաներու զրոյ ճանեւ . ճան-
 դարել նշանակելու հոգիւն - եօհողի նշանակել :
 'Ιερολογία (ή) discorso sulle cose sacre .
 սուրբ բաներու զրոյ եղած ճան . գործիչ
 երջերել նշանակելու հոգիւն - օժան եօհողի :
 'Ιερολόγος (ό , ή) colui che discorre di
 cose sacre , teologo . սուրբ բաներու
 զրոյ խոսող , աստուծոյին . գործիչն
 նշանակելու հոգիւն - եօհողի երջերել , երջել
 երջերել :
 'Ιερομαντία (ή) indovinanza coll' osser-
 vare le cose sacre . սուրբ բաներու նայ-
 ելով զնեւիով նախագուշակել . սնուլ
 նշանակելու նշանակելու երջերել նշանակելու
 հոգիւնի գործիչն :
 'Ιερομηνία (ή) festa del primo giorno del
 mese . 2 . giorno di feste . մատուցող
 սրբական օժան . 2 . օժանի օր . սնուլ երջերելու
 նշանակելու . 2 . երջերելու նշանակելու :
 'Ιερομνήμων - ονος (ό) scrittore sacro . 2 .
 cerimoniere , maestro delle cerimonie .
 3 . custode delle cose sacre . 4 . arci-
 prete , sommo sacerdote (presso i
 Greci) . 5 . Pontefice (presso i Roma-
 ni) . սուրբ բաներու մատուցար . 2 . ար-
 արողակալ . 3 . սուրբ սպանեցող պա-
 շտան . 4 . սուրբերը (քառ Յանուար) .
 5 . քահանայապետ (քառ Հոգիւնեւոյց) .
 սնուլ նշանակելու գործիչն : 2 . սնուլ սնուլ
 սնուլ . 3 . սնուլ նշանակելու սնուլալով . 4 .
 զոհ գործիչ (Քառաւոր) . 5 . գործիչն եր-
 ղիչ (Քառաւոր) , Փոխ :
 'Ιερομύστης - ου (ό) colui che è incaricato
 d' iniziare ai misteri sacri , precettore
 di religione , teologo . սուրբ խորհուրդ-
 ներու պատկերող , հաւատարմի մատու-
 ցող սորվեցընող հասկացող , աստու-
 ծարան . երջերել երջերելու նշանակելու
 երջերելու երջերել :
 'Ιερόν (τό) cosa consacrata alla divinità .
 2 . santuario , tempio . Աստուծոյ նուր-
 րաւոր բան . 2 . սրբութիւն սրբ , զափի-
 րոյ , սածար . Աւելի նշանակելու սնուլալով
 նշանակել . 2 . հիմարել :
 'Ιεροποιέω - ου (ό) vincitore ne' giuochi
 che si celebravano in onor degli
 Dei . Աստուծոյին պատարմի հաւար
 եղած խաղերու մէջ յաղթող . Աւելի
 երջերելու սնուլալով սնուլալով սնուլ
 երջերելու երջերել :
 'Ιεροπόλις (ό , ή) = 'Ιεροδιδάσκαλος .
 'Ιερονομηνία (ή) festa della nuova luna .
 նոր րուսի օժան . երջերելու երջերելու :
 'Ιεροπλάστον (τό) = 'Ιερογραφον .
 'Ιεροπλοιστία (ή) = 'Ιερογραφία .
 'Ιεροποιέω - ω . M . ήσο . sacrificare . 2 . aver
 la cura de' sacrificj . զոհել , պատարաւոր
 մատուցանել . 2 . զոհերը նախակել , զոհերու
 զրոյ փոխ ղանակալ . գործիչն սնուլալով ,
 գործիչ երջերել . 2 . գործիչն սնուլալով :
 'Ιεροποιός (ό , ή) colui che offre de' sacri-
 ficj . զոհեր մատուցող . գործիչն սնուլալով
 սնուլալով :
 'Ιεροπόλις - εως (ή) città sacra . սուրբ
 քաղաք . զոհեր նշանակելու երջերելու :
 'Ιεροπρατικός - εός (ό , ή) conveniente ad
 una persona santa o ad un luogo sa-
 cro . սուրբ մարդու մը կամ տեղույ մը

φωγιδ. -ντι ης +ελεβε +εσο +ελεβε
 +ελεβε;
 'Ιεροπότης -ου (ὁ) = 'Ιεροκόπος.
 'Ιερός -α -όν. santo, sacro, sacrosanto.
 2. grande, tremendo, ammirabile. 3.
 onorabile, venerabile, rispettabile.
 սուրբ, սրբազան. 2. մեծ, ահաբեկի, զար-
 մանալի. 3. պատուելի, յարգելի. -ντι
 +ελεβε, +ελεβε. 2. +ελεβε, +ε-
 +ελεβε. 3. +ελεβε, +ε-
 +ελεβε.
 'Ιεροσαλίπυκτης -ου (ὁ) colui che suona
 la tromba nelle sacre cerimonie. սուրբ
 սրբորդութեանց ասեն փոքր զարնոց.
 -նտի -նտի -նտի -նտի -նտի -նտի -
 -նտի.
 'Ιεροσκοπίω -ω. M. ἡσω. osservare, con-
 sultare gl' intestini delle vittime. զո-
 չեբուն փորոքիքեբուն նայիլ զնեւ.
 +ελεβε -նտի -նտի -նտի -նտի -
 +ελεβε.
 'Ιεροσκοπία -ας (ἡ) la funzione dell' aru-
 spicio. բնդերաճմայր. +եւելեւ. բեւելեւ.
 'Ιεροսκόπος (ἡ) aruspice. բնդերաճմայր.
 +եւելեւ. բեւելեւ.
 'Ιεροտελεστής -ου (ὁ) incaricato all' or-
 namento del tempio. սաճարին զարդե-
 բուն փրակեցու. հեյեւ յեյեւ. հեյեւ ն-
 շեւ.
 'Ιεροսուίω -ω. M. ἡσω. fare un sacrilegio.
 սեղանապատութիւն բեւ. հեյեւ. հեյեւ.
 +εւելեւ. +եւելեւ. +եւելեւ.
 'Ιεροսուίμα -ατος (τό) = τῶ
 'Ιεροսουλία (ἡ) sacrilegio. սեղանապատու-
 թիւն. +եւելեւ. +եւելեւ. +եւելեւ.
 հեյեւ. հեյեւ. հեյեւ. հեյեւ. հեյեւ.
 'Ιερόουλος (ὁ, ἡ) sacrilego. սեղանապա-
 տու. հեյեւ. հեյեւ. հեյեւ. հեյեւ. հեյեւ.
 -սուլու. -սուլու. -սուլու.
 'Ιεροτέλεστης -ου (ὁ) X = 'Ιερόνστης.
 'Ιερότυπος (ὁ, ἡ) che porta l'impronta
 d'una figura sacra. սուրբ կերք մը արդ
 մը սենեցոց. -նտի -նտի -նտի -նտի -
 +εւելեւ.
 'Ιεροսցելίω -ω. M. ἡσω. celebrare la mes-
 sa. պատարաք ճասուցանել, պատարա-
 գել. +եւելեւ. +եւելեւ.
 'Ιεροսցելία (ἡ) celebrazione della messa.
 պատարաքել. +եւելեւ. +եւելեւ.
 'Ιεροսցղός (ὁ, ἡ) celebrante. պատարա-
 գել. +եւելեւ. +եւելեւ.
 'Ιεροսցանίω -ω. M. ἡσω. spiegare, insegna-
 re le cose sacre. սուրբ բաները մկեւել
 սրգեցընել. -նտի նեւելեւ. հեյեւ. հեյեւ.
 +եւելեւ. +եւելեւ.
 'Ιεροսցանτής -ου (ὁ) colui che insegna,
 spiega le cose sacre. սուրբ բաները
 սրգեցընող մկեւցոց. -նտի նեւելեւ. հեյեւ.
 հեյեւ. հեյեւ. հեյեւ.
 'Ιεροսցանτία -ας (ἡ) la carica di spiegare,
 d' insegnare le cose sacre. սուրբ բանե-
 րը մկեւել ու սրգեցընել. -նտի նե-
 նելեւ. հեյեւ. հեյեւ. հեյեւ.
 'Ιεροսφορία (ἡ) il portare i sacri utensili.
 սուրբ սպասեբը կրել. -նտի +եւելեւ.
 +եւելեւ.
 'Ιεροսφορός (ὁ, ἡ) colui che porta gli uten-

sili sacri. սուրբ սպասեբը կրոց. -նտի
 +եւելեւ. +եւելեւ.
 'Ιεροσγλακτον (το) sagrestia. սանդղատուն.
 հեյեւ. հեյեւ. հեյեւ. հեյեւ. հեյեւ.
 'Ιεροσγλαξ -ακος (ὁ) sagrestiano. սան-
 զապահ, սուրբ սպասեբու պահապան.
 +եւելեւ. +եւելեւ. +եւելեւ. +եւելեւ.
 'Ιερόζθων -ονος (ὁ, ἡ) che appartiene a
 una terra sacra. սուրբ հողի կամ երկրի
 պատկանած. +եւելեւ. +եւելեւ. +եւելեւ.
 'Ιεροζάτης -ου (ὁ) colui che canta nelle
 cerimonie sacre. սուրբ սրբորդու-
 թեանց մէջ երգող. -նտի -նտի -նտի -
 -նտի.
 'Ιερόω -ω. M. ὠσω. consacrare, dedicare.
 սրբել, նուիրել. +եւելեւ. +եւելեւ.
 'Ιερώμα -ατος (τό) cosa consacrata, ded-
 icata. նուիրած բան. +եւելեւ. +եւելեւ.
 'Ιερόντης (ὁ, ἡ) chi ha un nome sacro.
 սրբազան անուն մը սենեցոց. +եւելեւ.
 +եւելեւ.
 'Ιερός, ἐπιϋ. santamente. սրբութեամբ.
 -նտի -նտի -նտի.
 'Ιεροσύνη (ἡ) sacerdozio. քահանայու-
 թիւն. +եւելեւ. +եւելեւ.
 'Ιζάνω. M. ἡσω. = 'Ιζω.
 'Ιζήμα -ατος (τό) il sedere. նստել.
 +եւելեւ. +եւելեւ.
 'Ιζω. M. ἡσω. far sedere, mettere a se-
 dere. նստեցընել. +եւելեւ. +եւելեւ. (սո. ἡ
 էλλ.) sedere. նստել. +եւելեւ. +եւելեւ.
 'Ιη, ἐπιϋ. interjezione di allegrezza o
 di dolore. սրբութեան կամ ցաւի մի-
 ջարհութիւն. +եւելեւ. +եւելեւ.
 'Ιήκοπος (ὁ, ἡ) che cagiona de' dolori,
 delle fatiche. ցաւ աշխատանք պատճա-
 ոց. -նտի -նտի -նտի.
 'Ιημι. M. ἡσω. lanciare, gettare. 2. manda-
 re. 3. lasciare. նստել. 2. իրկել. 3.
 ձգել. +եւելեւ. +եւելեւ. 2. +եւելեւ. +
 +եւելեւ. 3. +եւելեւ. (սո. ἡ) aver
 del trasporto, desiderare. բերել, բեր-
 մանք սենեակ, փափարել. +եւելեւ. +
 +եւելեւ. +եւելեւ.
 'Ιθαγενής -εος (ὁ, ἡ) indigeno. 2. genui-
 no. երկրցի. 2. սուրբ սանտութեան
 ծնած, հարապառ. +եւելեւ. 2. +եւելեւ.
 +եւելեւ. +եւելեւ. +եւելեւ.
 'Ιθίως, ἐπιϋ. direttamente. 2. immedia-
 tamente. շուտով, ուղղակի. 2. անմիջ-
 միջբար, շուտով. +եւելեւ. 2. +եւելեւ.
 +եւելեւ.
 'Ιθι. β. ἐν πρσο. τῆς πρσο. τοῦ Εἰμι (ὡς
 ἐπιϋ.) vieni, orsu. կիմ, ծն. +եւելեւ. +եւելեւ.
 'Ιθυκφής -εος και -υφος -ου (ὁ, ἡ) gobbo,
 gibboso. սապառան. +եւելեւ.
 'Ιθύλοδος (ὁ, ἡ) che s'inchina alla par-
 te di dietro. կուեկ կողմը ձառ. +եւելեւ.
 +եւելեւ.
 'Ιθύνος -εος (ἡ) = Εὐθύνος.
 'Ιθυντήριος -α ἡ -ος -ον. = Εὐθυντήριος.
 'Ιθυντής και 'Ιθυντήρ και 'Ιθύντωρ = Εὐ-
 θυντήρ.

valo. *ἡεροσημῶς*, *ἡερ ἰβήσιμῶς*. *ἱβήσιμῶς*, *ἱβήσιμῶς*.

Καινοουργίας - εως *και*
Καινοουργία - ας (ή) *ρinnovazione*. *ἡερο-*
γοισίβηδ. *ἱβήσιμῶς*, *ἱβήσιμῶς*.

Καινοουργίω. *Μ. ἰσω*. = *Καινοουργία*.
Καινοουργός (ό, ή) *innovatore, rinnovatore*. *ἡεροηβῆ*. *ἡεροηβῆ*, *ἱβήσιμῶς*, *ἱβήσιμῶς*.

Καινοφανής - εὖς (ό, ή) *la prima volta*
apparso, nuovo. *ωαφβ ἀδγαμῶς ἑρβιγμῶς*,
ἡερ. *ἱβήσιμῶς*, *ἱβήσιμῶς*.

Καινόφιλος (ό, ή) *chi ama le novità*. 2.
chi cangia spesso gli amici. *ἡερ ρωῖδ-*
ρε ἡεροηβῆ. 2. *ἡεροηβῆ ρωῖδῶς ἡεροηβῆ*
ἡεροηβῆ. *ἱβήσιμῶς*, *ἱβήσιμῶς*. 2.
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ.

Καινοφωνίω - ω. *Μ. ἡῶο*. *servirsi delle*
voci nuove, dei termini nuovi. *ἡερ*
ρωῖδῶς ἡεροηβῆ. *ἱβήσιμῶς*, *ἱβήσιμῶς*.

Καινώω - ω. *Μ. ὠῶο*. = *Καινίζω*.
Καινώω, *ἐπιθ*. *d'una maniera nuova*. *ἡερ*
ἡεροηβῆ. *ἱβήσιμῶς*, *ἱβήσιμῶς*.

Καινῶσις - εως (ή) *ρinnovazione, innovazione*.
ἡεροηβῆ. *ἱβήσιμῶς*, *ἱβήσιμῶς*.
Καιπερ, *σύνδ*. *quantunque, benché*. *ἱβή-*
σιμῶς, *ἱβήσιμῶς*. *ἡεροηβῆ*, *ἡεροηβῆ*.

Καιρικὸς - ή - όν. *adveniente al tempo,*
temporale. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*, *ἡεροηβῆ*
ἡεροηβῆ. *ἱβήσιμῶς*, *ἱβήσιμῶς*.

Καιρίος - α ή ος - ον. (*καιρός*) *opportuno,*
tempestivo. 2. *mortale*. *ἡεροηβῆ*, *ἡεροηβῆ*.
2. *ἡεροηβῆ*.

Καιρίως, *ἐπιθ*. *in tempo opportuno, oportuna-*
mente. 2. *mortalmente*. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*,
ἡεροηβῆ. 2. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*. 2. *ἡεροηβῆ*
ἡεροηβῆ, *ἡεροηβῆ*.

Καιρός (ό) *tempo*. 2. *occasione*. *ἡεροηβῆ*,
ἡεροηβῆ. 2. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*, *ἡεροηβῆ*.
ἡεροηβῆ. 2. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.

Καιρος (ό ή τό) *filo della trama del*
tessitore. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ.

Καιροφλακίω - ω. *Μ. ἡῶο*, *καί* (-*κτέω* - *ώ*).
osservare il tempo favorevole. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*,
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ.

Καιροφλακία - ας (ή) *osservazione del*
tempo favorevole. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*,
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ.

Καιρόω - ω. *Μ. ὠῶο*. *tramare*. *ἡεροηβῆ*. *ἡεροηβῆ*.
ἡεροηβῆ.

Καίτοι (σύνδ.) *quantunque*. *ἱβήσιμῶς*.
ἡεροηβῆ.

Καίω. *Μ. καύσω*. *accendere fuoco*. 2.
ardere, abbruciare. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*. 2.
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ.

Κακαγγελιώ - ω. *Μ. ἡῶο*. *annunziare delle*
triste notizie. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*. *ἡεροηβῆ*
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ.

Κακαγγελία - ας (ή) *cattivo annunzio,*

cattiva nuova. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.

Κακάγγελος (ό, ή) *annunziatore delle*
cattive notizie. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*, *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.

Κάκεινος, *κατά χρ*. *ἀντί* *Καί ἐκείνος*.
Κάκεισε, *κατά χρ*. *ἀντί* *Καί ἐκείσε*. *e là*.
ἡεροηβῆ. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.

Κακεντρέχεια (ή) *malizia*. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*,
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ.

Κακεντρέχης - εὖς (ό, ή) *malizioso*. *ἡεροηβῆ*,
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ.

Κακεργάτης *καί* *Κακεργέτης* - ον (ό) *καί*
Κακεργάτις (-*γίτις*) - *ιδος* (ή) *malfattore*. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*,
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ.

Κακηγορίω - ω. *Μ. ἡῶο*. *maledire, ingiuriare*. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*, *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ, *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.

Κακηγορία - ας (ή) *maldicenza, ingiuria*.
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ, *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ.

Κακήγορος (ό, ή) *maldicente*. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ, *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ.

Κακία - ας (ή) *scelleraggine, perversità,*
malizia. 2. *viltà, inabilità*. 3. *vizio*.
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ, *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*. 2. *ἡεροηβῆ*
ἡεροηβῆ, *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*. 3. *ἡεροηβῆ*
ἡεροηβῆ. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*, *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*. 2.
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ, *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*. 3. *ἡεροηβῆ*
ἡεροηβῆ.

Κακίζω. *Μ. ἰσω*. *biasimare*. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*,
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*, *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ, *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.

Κακισμός (ό) *biasimo, rimprovero*. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*,
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*, *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.

Κακιστος - α - ον. *ὑπερθ*. *τοῦ* *Κακός*. *pes-*
simo. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.

Κακίων - ονος. *συγχο*. *τ*. *Κακός*. *peggiore*.
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ, *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.

Κακιάβη (ή) *pentola (a tre piedi)*. (*ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*)
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ. (*ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*) *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.

Κάκηη (ή) *merda*. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.

Κακοαίστοροφος (ό, ή) *chi ha una cattiva*
conversazione, intrattabile. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*,
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ.

Κακοβάχεντος (ό, ή) *colui che celebra*
malamente le feste di Bacco. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*,
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ.

Κακόβιος (ό, ή) *colui che mena una vita*
penosa, infelice. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*, *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ, *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.

Κακοβλαστίω - ω. *Μ. βλαστήσω*. *germogliare*
malamente. *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*, *ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ*.
ἡεροηβῆ ἡεροηβῆ.

rangone. (Λατ. urinator). *ουριση*.
 -*ουριση*.
 Κατακομιζω. *M. iow.* portare giù, abbasso. *φωρ ουρηθη* *ηρηκε*. *ουριση* *ουριση*.
 Κατακόπτω. *M. κόψω.* tagliare in pezzi. *κωφρ κωφρ* *εβηκε*. *ουριση* *ουριση*.
 Κατακορής - εως (ό, ή) } satollo. *κωριση*.
 Κατάκορος (ό, ή) } βοτ. (έπι *χρμ.*)
 bruno. *κωκωριση* *ουρη*, *ουρη*. (μτφρ.)
 abbondante, smisurato, eccessivo. *ουριση*, *ουρη*.
 Κατακορῖω - ω̄. *M. ήσω.* ordinare, aggiustare. *κωρηκε*, *κωρηκωρηκε*. *ουριση* *ουριση*.
 Κατακορῖσας - εως (ή) ordinanza. *κωρηκωρηκε*. *ουριση* *ουριση*.
 Κατακοῦω. *M. ακούσομαι.* ascoltare con attenzione. *ουρηκωρηκε* *ουρηκε*.
 Κατακορῖσας - εως (ή) *ουρηκε*. 2. (*ουρηκε*) ubbidire. *ουρηκε*.
 Κατακραζῶ. *M. κρᾶξω* *η κερᾶξομαι.* storidiere qualcuno colle grida. *ουρηκε*.
 Κατακρατέω - ω̄. *M. ήσω.* detenere, possedere per forza. *ουρηκε*.
 Κατακρατῆσις - εως (ή) detenzione. *ουρηκε*.
 Κατακράτος (ἀντί Κατά κρατος) ἐπίθ. con tutta la forza, intieramente. *ουρηκε*.
 Κατακρέμαστος καὶ *ουρηκε*.
 Κατακρεμῆσις - εως (ό, ή) sospeso, pendente di sù in giù. *ουρηκε*.
 Κατακρημνίζω. *M. iow.* precipitare, gettare di sù in giù. *ουρηκε*.
 Κατακρημνός (ό, ή) precipitoso. *ουρηκε*.
 Κατακριβῶω - ω̄. *M. ώσω.* esaminare, ricercare con diligenza. *ουρηκε*.
 Κατακριμα (τό) condanna. *ουρηκε*.
 Κατακρίνω. *M. ενω.* condannare. *ουρηκε*.
 Κατακρίσις - εως (ή) = Κατακριμα.
 Κατακρίσις (ό, ή) condannato. *ουρηκε*.
 Κατακροτίω - ω̄. *M. ήσω.* fare schiamazzo. 2. approvare con applausi. *ουρηκε*.

ουρηκε. 2. *ουρηκε*.
 Κατακρούω. *M. κρούω.* spingere giù. *ουρηκε*.
 Κατακρύπτω. *M. κρύψω.* nascondere con attenzione. *ουρηκε*.
 Κατακρύψω - η̄ς (ή) nascondiglio. *ουρηκε*.
 Κατακρύψις - εως (ή) nascondimento. *ουρηκε*.
 Κατακτάομαι - ομαι. *M. ήσομαι.* conquistare. *ουρηκε*.
 Κατακτείνω. *M. κτείνω.* ammazzare, uccidere. *ουρηκε*.
 Κατακτείνω. *M. iow.* pettinare spesso. *ουρηκε*.
 Κατάκτησις - εως (ή) conquista. *ουρηκε*.
 Κατακτός - η̄ - όν. fragile. *ουρηκε*.
 Κατακτυπῶω. *M. ήσω.* battere contro. *ουρηκε*.
 Κατακτυβῶω. *M. ενω.* perder tutto il suo avere nel giuoco d'azzardo. *ουρηκε*.
 Κατακλυῶω - ω̄. *M. ώσω.* circondare d'ogni parte. *ουρηκε*.
 Κατακλυμάτω. *M. ώσω.* agitare le onde, tuflare nelle onde. *ουρηκε*.
 Κατακλυπῶω. *M. κνύω.* chinare la testa avanti. *ουρηκε*.
 Κατακλυπῶω. *M. ενω.* impadronirsi intieramente o per forza. *ουρηκε*.
 Κατακλυπῶω - ω̄. *M. ώσω.* confirmare, ratificare, agguiciare. *ουρηκε*.
 Κατακλυπῶω. *M. ενω.* curvare intieramente. *ουρηκε*.
 Καταλαλέω - ω̄. *M. ήσω.* parlare contro, contraddire, accusare. *ουρηκε*.
 Καταλαλία (ή) l'azione di parlare contro. *ουρηκε*.
 Κατάλαλος (ό, ή) chi parla contro qualcuno. *ουρηκε*.
 Καταλαβῶω. *M. λήψομαι.* sorprendere. 2. impadronirsi, prendere. 3. (*ουρηκε*) comprendere, intendere, capire. 4. (*ουρηκε*) accedere. *ουρηκε*.
 Καταλαβῶω. 2. *ουρηκε*. 3. *ουρηκε*. 4. *ουρηκε*.

Καταξιώσις - εως (ή) il giudicare degno. 2. (έπιμ.) pretensione. *αριστήριος ζωάνης* - *εργασίας*. 2. *καταδικαστικός* *βραβείο*. - *επιτιμωτικός*. 2. *επιτιμωτικός*.

Καταπαύω. M. παύω. battere fortemen-
te. *αριστήριος καταπαύω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπαλαίω. M. παλαίω. vincere alla
lotta. *καταπαλαίω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπάλλω. M. παλλω. gettar vibrando
verso giù. *καταπάλλω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπανουργίω - ω. M. ήσω. ingannare
con delle furberie. *καταπανουργίω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπατώ - ω. M. ήσω. calpestare. *καταπατώ* - *επιτιμωτικός*.

Καταπανοίς - εως (ή) riposo. *καταπανοίς* - *επιτιμωτικός*.

Καταπαύω. M. παύω. far cessare. *καταπαύω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπειθω. M. πείθω. persuadere per-
fettamente. *καταπειθω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπειράω. M. άσω. provare, sperimen-
tare, tentare (Γαλλ. sonder). *καταπειράω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπειρατήρια και Ίων - ρίη - ης (ή)
scandaglio. *καταπειρατήρια και Ίων* - *επιτιμωτικός*.

Καταπειρώ. M. περώ. traforare. *καταπειρώ* - *επιτιμωτικός*.

Καταπέλτης - ου (ό) catapulta. *καταπέλτης* - *επιτιμωτικός*.

Καταπίμπω. M. πείμπω. mandare giù.
καταπίμπω - *επιτιμωτικός*.

Καταπενθίω - ω. M. ήσω. deplorare, pian-
gere amaramente. *καταπενθίω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπίρθω ή (όρθος). Καταπίρθομαι. M.
καταπίρθομαι. scoreggiare, tirar peti pel
disprezzo di qualcheduno. *καταπίρθομαι* - *επιτιμωτικός*.

Καταπειράνω. M. πετάω. stendere,
spiegare intieramente. *καταπειράνω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπνέω. 2. (έπιμ.) coprire. *καταπνέω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπέτασμα (τό) tenda. *καταπέτασμα* - *επιτιμωτικός*.

Καταπετρόω - ω. M. ώσω. lapidare. *καταπετρόω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπηδάω. M. ήσω. saltare abbasso.
καταπηδάω - *επιτιμωτικός*.

Καταπίπτω. M. πεσύναι. cadere in ter-
za. *καταπίπτω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπισύω (τίω) - ω. M. ώσω. impieciare
tutto. *καταπισύω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπιστεύω. M. εύσω. = Πιστεύω.

Καταπιστώ - ω. M. ώσω. = Πιστώω. (μσ.)

fidanzare, impromettere. *καταπιστώω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπίστως - εως (ή) garanzia. *καταπίστως* - *επιτιμωτικός*.

Καταπλάσμα (τό) cataplasma. *καταπλάσμα* - *επιτιμωτικός*.

Καταπλάσσω (ττω). M. πλάσσω. applicare
come un cataplasma, ungere come ca-
taplasma. *καταπλάσσω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπλάστος - η - όν. che si può applicare
in forma di un cataplasma. *καταπλάστος* - *επιτιμωτικός*.

Καταπλέω. M. πλέω. intrecciare. 2.
spicciarsi. *καταπλέω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπλώω. M. πλεύω. approdare, ar-
rivare al porto. *καταπλώω* - *επιτιμωτικός*.

Κατάπληξις - εως (ή) stupore. *κατάπληξις* - *επιτιμωτικός*.

Καταπλήσσω (ττω). M. πλήξω. stupefare.
καταπλήσσω - *επιτιμωτικός*.

Κατάπλοισ - ους (ό) arrivo al porto. *κατάπλοισ* - *επιτιμωτικός*.

Καταπλουτίω. M. ίσω. divenir molto
ricco. *καταπλουτίω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπλουτίω. M. ίσω. render molto
ricco, arricchire grandemente. *καταπλουτίω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπλύνω. M. πλύνω. lavar bene. 2.
(μνμ.) avvillire. *καταπλύνω* - *επιτιμωτικός*.

Κατάπλυσις - εως (ή) l'azione di lavar
bene. *κατάπλυσις* - *επιτιμωτικός*.

Καταπνέω. M. πνέω. soffiare sopra, o
da per tutto. *καταπνέω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπνέω. M. πνέω. soffocare, stran-
golare. *καταπνέω* - *επιτιμωτικός*.

Κατάπνεξις - εως (ή) soffocazione, stran-
golazione. *κατάπνεξις* - *επιτιμωτικός*.

Καταπνοή (ή) il soffio del vento. *καταπνοή* - *επιτιμωτικός*.

Κατάπνοος - ους (ό, ή) esposto al soffio
del vento. *κατάπνοος* - *επιτιμωτικός*.

Καταπόδα και - πόδας, επί, immediata-
mente appresso, subitamente. *καταπόδα και - πόδας* - *επιτιμωτικός*.

Καταποικίλλω. M. ίλω. dipingere di varj
colori, render vario-pinto. *καταποικίλλω* - *επιτιμωτικός*.

Καταπολέμω - ω. M. ήσω. abbattere, vin-
cere alla guerra. *καταπολέμω* - *επιτιμωτικός*.

rità. *ἀρετή*, *φειδωλή* *φρονήσις*. 2. *Σοφία*, *ἀρετή*, *ἐπιφροσύνη*. 3. *φύσις*. 4. *σωτηρία* *ἀρετή*. 5. *ἔργον* *εὐαγγέλιον*. *ἀρετή* *ἀρετή* *ἀρετή*. 2. *ἔργον* *εὐαγγέλιον*, *ἔργον* *εὐαγγέλιον*, *ἔργον* *εὐαγγέλιον*. 2. *ἔργον* *εὐαγγέλιον*, *ἔργον* *εὐαγγέλιον*. 3. *ἔργον* *εὐαγγέλιον*. 4. *ἔργον* *εὐαγγέλιον*. 5. *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Καταειρωσικόν. *M.* καταειρωσικόν, ferir mortalmente. *ἀνεπιεικία* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Καταστοχογραφίω - *ω*. *M.* ἦσω, attaccare un cartello o libello famoso. (*Γαλλ.* placarder). (*ἔργον* *εὐαγγέλιον*) *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατασπίω. *M.* ἴσω, opprimere qualcuno con delle esorbitanti usure. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατάτονος (ὁ, ἡ) piegato, tirato all'ingiù. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατοξέω. *M.* εἴσω, colpire colla saetta. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατραγωδεῖω - *ω*. *M.* ἦσω, narrare, descrivere tragicamente. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατραυματίω. *M.* ἴσω, coprir di ferite. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατρέχω. *M.* δραμοῦμαι, correre contro, perseguire, saccheggiare. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριβώ. *M.* τρίβω, usare, fregare, consumare, logorare. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριψίς - *ως* (ἡ) fregatura, l'azione di consumare fregando. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριφάω - *ω*. *M.* ἦσω, dilettarsi, comportarsi con mollezza. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριφώ. *M.* τριφώμαι, trangugiare, divorare. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριχάω. *M.* τριχάωμαι, ottenere il suo intento. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριφάνειω - *ω*. *M.* ἦσω, tiranneggiare qualcuno. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριφός (ὁ, ἡ) abbondante, pieno di

formaggio. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριφλόω - *ω*. *M.* ἴσω, acciecare intieramente. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριφάω. *M.* ἴσω. = *Καταλάμπω*. (*μστ.*) illuminare. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριφάω - *ω*. *M.* ἴσω, solcare. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριφάω - *ω*. *M.* ἦσω, sonare il flauto avanti qualcheduno. 2. attirarsi, adescare qualcuno a suono di flauto. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριφάω. *M.* φανώ, mostrare a tutti, metter in luce. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριφάω - *ος* (ὁ, ἡ) conspicuo, molto chiaro. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριφάω. *M.* ἴσω, rappresentare totalmente. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατάτριφάω - *η* ὅς - *ὄν* ἢ *οὐ*. che si può o si deve affermare. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριφάω. *M.* εἴσω *καί* *κατατριφάω*, stregare. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριφάω - *εις* (ἡ) affermazione. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριφάω = *Κατάτριφω*. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριφάω - *η* - *όν*. (*καί* *ἐπί*) - *εὐαγγέλιον*. affermativo. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριφάω. *M.* φέρω, sgomentare collo splendore. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

Κατατριφάω. *M.* φειδωλά, rifuggire, ricoverarsi. *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον* *ἔργον* *εὐαγγέλιον*.

բարրովն պղծակ պատած . արեւելիս
 Կ-ԲԵՐ ԷԼԷ Բ-ԲԷԼ
 Καταχάλκω - օ . M . օսօ . coprire tutto di
 rame . բարրովն պղծակ պատել . արեւելիս
 Կ-ԲԷՆ Կ-ԲԵՐ ԷԼԷ Բ-ԲԷԼ
 Καταχαρίζομαι . M . օսումαι . fare , operare
 in favore d'uno . Ակի մը շնորհք բնկեով
 բան մը գործել , ի շնորհք երեսաց գոր-
 ծել . արեւելի զիջելիս , արեւելի զի-
 շուրջ - այս-բ- արեւելիս ելիլ :
 Καταχαριστικός - η - օն . liberale . առատա-
 ձեան . արեւելիս , զիջելիս :
 Κατάχαρμα (τό) ludibrio . խաղաղիկ . օյսու-
 ծեթ , էլիլիս :
 Καταχειρίζομαι . M . օսումαι . lasciar cadere
 di mano . 2 . trascurare . 3 . uccidere . Ան-
 ճեռելն թողալիկ . Աղի . 2 . շնորհ . 3 . Ան-
 ջնդեկ . Էլիլիս պարտաւորիս արեւելիս .
 2 . Եւրոպիայի օրհամար . 3 . Եւրոպիայի :
 Καταχειρίεις (ό , η) che conviene , sta ad-
 dattato alla mano di qualcheduno . Ակի
 մը ձեռաց պատշաճօք յարմարօք . արեւելի-
 իս Էլիլիս Էլիլիս Էլիլիս :
 Καταχειροτονώ - օ . M . ησώ . condannare
 coi suffragi . բուկեւրով մահու զատա-
 պարուել . Գործիս Էլիլիս Էլիլիս :
 Καταχειροτονία - ας (η) condanna fatta
 dal popolo . ժողովրդէն արուած զատա-
 կեւր մահու զճիւղ . Էլիլիս Էլիլիս :
 Καταξίω . M . χένω . versar sopra , ver-
 sare sulla terra . Գրան գեանն թափել .
 Էլիլիս Էլիլիս :
 Καταξθίω - օ . M . ησώ . molestare . նե-
 ղաղքելիկ , առատապիկ . արեւելիս Էլիլիս :
 Καταξθης - օς (ό , η) molestato , aggra-
 vato . նեղեալ , առատապիկ . արեւելիս :
 Καταξθόνιος (ό , η) infernale , sotterra-
 neo . զժողովն , ստորերկեայ . զիջելիս :
 Καταξλαλέω . M . ասώ . desiderare , besleg-
 giare smoderatamente . շափել զուրու պ-
 պակեղ Գրան ծիծաղել . Զարեան արեւելիս :
 Κατάχλωσις - օւς (η) caligine . Աղ , մապիկ .
 Գործ , արեւելիս :
 Κατάχλωσις (ό , η) bilioso . մաղթան . արեւելիս :
 Καταχρῆνω . M . օսումαι . saltar di gioia .
 ջնճաթեանն ջալիկել , խաղալ . արեւելիս :
 Καταχρῆσαι - օμαι . M . շրհօսումαι . abu-
 sarsi di . . 2 . consumare , uccidere . զէլի-
 կամ զէլ գործածել , շարաւար գործածել .
 2 . սպասել , Անջնդել . Զիջելիս Էլիլիս :
 Κατάχρησις καί Αττι . Κατάχρησις (ό , η) ca-
 rico , pieno di debiti . պարտով լեցուն ,
 շատ պարտք ունեցող . արեւելիս :
 Κατάχρησις - օւς (η) abuso . շարաւար կիր-
 առաւթիւն . Զիջելիս Էլիլիս :
 2 . (ότρο) catarris . պրտակաւթիւն . արեւելի-
 իս Էլիլիս :
 Καταχρηστικός - η - օն . (καί επίθ.) - օւς .
 abusivo . արտապի սոխրաթեան , աղյա-

ուիկ . արեւելիս արեւելիս , արեւելիս , ար-
 Էլիլիս :
 Κατάχρῆσις - օւς (η) unzione . օճում .
 Էլիլիս :
 Κατάχρῆσµα (τό) unguento . օճանկեղ .
 արեւելիս :
 Κατάχρηστος (ό , η) unto ben bene . աղէկ
 օճում . Էլիլիս :
 Καταχρῆσις . M . χρῆσις . ungere da capo a
 piè . զԷլիս արեւելիս արեւելիս . արեւելի-
 ս արեւելիս :
 Κατάχρῆστος (ό , η) tutto dorato . 2 . pien
 d' oro . բարրովն սոխրակ օճում . 2 .
 սոխրակ . արեւելիս արեւելիս :
 2 . Էլիլիս Էլիլիս :
 Καταχρῆστος - օ . M . օսում . indorire bene ,
 coprir d'oro . սոխրակ աղէկ մը օճել ,
 սոխրակ պատել . Էլիլիս Էլիլիս :
 Καταχρῆσις - օւς (η) l'azione di versare di
 sopra . 2 . (սυνεκδ.) cocoma . կերելն Էլ-
 ջնդեկ թափել . 2 . ջուր զնկու պղծիկ
 անթ . Էլիլիս Էլիլիս :
 2 . Էլիլիս :
 Κατάχρῆμα (τό) salsa , intingolo . Համ-
 մալ . Բահմ Էլիլիս :
 Κατάχρῆλον (τό) tazza da bagno . բաղնի-
 քի թաս . Համմ Էլիլիս :
 Καταχρῆνω . M . օսում . rendere del tutto
 zoppo . բարրովն կաղաքեւել . արեւելի-
 իս Էլիլիս :
 Κατάχρῆλος (ό , η) zoppo del tutto . բար-
 րովն կաղ . արեւելիս Էլիլիս :
 Καταχρῆσις . M . օսում . disporre , colloca-
 re nel suo posto . զեանկեղ , սեան ի ա-
 ղը զնկել . Էլիլիս Էլիլիս :
 Καταχρῆσις (ό) collocazione . զեանկեղ ,
 սեան ի աղը զնկել . Էլիլիս Էլիլիս :
 Καταψάλλω . M . օսում . dilettare , incanta-
 re a suono di cetera . կիթառի ձայնով
 զուրծաղքեւել թափել . Էլիլիս Էլիլիս :
 Էլիլիս Էլիլիս :
 Καταψάω - օ . M . ησώ . accarezzare to-
 cando gentilmente la mano . Անբը կա-
 մաղուկ մը բուրով ջոյել զգուկել . Էլիլի-
 ս Էլիլիս :
 Καταψεύδομαι . M . ψεύδομαι . dir delle
 bugie , delle menzogne in disfavore di
 qualcheduno . Ակի մը զէմ սոխր ջուր-
 ցել . արեւելիս Էլիլիս :
 Καταψεύδομαρτυρίω - օ . M . ησώ . dar falsa
 testimonianza contro qualcuno . Ակի
 մը զէմ սոխր զպիլիկ . արեւելիս Էլիլի-
 ս Էլիլիս :
 Καταψηφίζομαι . M . օսում . dar il suo
 suffragio contro qualcuno , condanna-
 re . Ակի մը զէմ բուկ ապիկ զատապար-
 աւել . արեւելիս Էլիլիս :
 Καταψηφικός - η - օն . rinfrescativo . զովա-
 ջուրցի . Էլիլիս :
 Καταψηφισ - օւς (η) rinfrescamento . զով-
 վաղուծ , զովաղքեւել . Էլիլիս :
 Καταψυχρος (ό , η) troppo freddo . Խիստ
 ջուր . Էլիլիս :

τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπιτιμῶντα ἡ δὲ ἐπιτιμῶντα
τὸν ἄνθρωπον. 10. ἐπιτιμῶντα, ἐπιτιμῶντα, ἐπιτιμῶντα.
11. = Κεραία. 12. = Κίρσιμον.

Κεραστόλος (ὁ, ἡ) mal cotto. 2. (μτφρ.)
duro, contumace. ἡ ἐξ ἐφουῶδ. 2. ἡ
δύναμις, ἀντοχή. 2. ἐπιτιμῶντα, ἐπιτιμῶντα.

Κερασία ἢ Κερασία (ἡ) = Κέρασσος.
Κεράσιον (τὸ) ciriegia. ἡ κερασία. ἐπιτιμῶντα.
Κέρασμα (τὸ) mistura di liquori, bevanda
mescolata con... ζεῖον. ἐπιτιμῶντα.
Κέρασσος (ὁ καὶ μτφρ. ἡ) ciriegio. ἡ κερασία.
ἐπιτιμῶντα.

Κεράστης - ον (ὁ) (ἐπιθ.) che ha le corna,
cornuto, ἡ κερασία. ἐπιτιμῶντα. 2. κερασία.
Κεράστῃς - ον (ὁ) (ἐπιθ.) che ha le corna,
cornuto, ἡ κερασία. ἐπιτιμῶντα. 2. κερασία.
Κεράστῃς - ον (ὁ) colui che tempera il
vino coll'acqua, chi da a bere. ἐπιτιμῶντα.
Κεράστῃς - ον (ὁ) colui che tempera il
vino coll'acqua, chi da a bere. ἐπιτιμῶντα.

Κεράστῃς - ον (ὁ) colui che tempera il
vino coll'acqua, chi da a bere. ἐπιτιμῶντα.
Κεράστῃς - ον (ὁ) colui che tempera il
vino coll'acqua, chi da a bere. ἐπιτιμῶντα.

Κεράστῃς - ον (ὁ) colui che tempera il
vino coll'acqua, chi da a bere. ἐπιτιμῶντα.

Κερασοφείω - ὦ. Μ. ἡσω. Εἰμὲ —
Κερασοφείω (ὁ, ἡ) chi porta corna, cornuto.
ἐπιτιμῶντα.

κερασία. 4. κερασία. 5. = Κερασία.
Κερατίτης - ον (ὁ) καὶ Κερατίτις - ἰτιδος
(ἡ) che ha corna, o baccello. ἡ κερασία.
ἐπιτιμῶντα.

Κερατίτης - ον (ὁ) καὶ Κερατίτις - ἰτιδος
(ἡ) che ha corna, o baccello. ἡ κερασία.
ἐπιτιμῶντα.

Κερατογλήφης (ὁ) = Κερατοφόρος.
Κερατοειδής - ἰος (ὁ, ἡ) che ha la forma
di corno. ἐπιτιμῶντα.

Κερατοειδής - ἰος (ὁ, ἡ) che ha la forma
di corno. ἐπιτιμῶντα.

Κερατοειδής - ἰος (ὁ, ἡ) che ha la forma
di corno. ἐπιτιμῶντα.

Κερατοειδής - ἰος (ὁ, ἡ) che ha la forma
di corno. ἐπιτιμῶντα.

Κερατοειδής - ἰος (ὁ, ἡ) che ha la forma
di corno. ἐπιτιμῶντα.

Κερατοειδής - ἰος (ὁ, ἡ) che ha la forma
di corno. ἐπιτιμῶντα.

Κερατοειδής - ἰος (ὁ, ἡ) che ha la forma
di corno. ἐπιτιμῶντα.

Κερατοειδής - ἰος (ὁ, ἡ) che ha la forma
di corno. ἐπιτιμῶντα.

Κερατοειδής - ἰος (ὁ, ἡ) che ha la forma
di corno. ἐπιτιμῶντα.

Κερατοειδής - ἰος (ὁ, ἡ) che ha la forma
di corno. ἐπιτιμῶντα.

Κερατοειδής - ἰος (ὁ, ἡ) che ha la forma
di corno. ἐπιτιμῶντα.

Κερατοειδής - ἰος (ὁ, ἡ) che ha la forma
di corno. ἐπιτιμῶντα.

Κερατοειδής - ἰος (ὁ, ἡ) che ha la forma
di corno. ἐπιτιμῶντα.

Κερατοειδής - ἰος (ὁ, ἡ) che ha la forma
di corno. ἐπιτιμῶντα.

Κερατοειδής - ἰος (ὁ, ἡ) che ha la forma
di corno. ἐπιτιμῶντα.

Κερατοειδής - ἰος (ὁ, ἡ) che ha la forma
di corno. ἐπιτιμῶντα.

Κεραυνοβόλιον (τὸ) luogo percosso dal fulmine. (Λατ. bidental.) 2. caduta di fulmine. *Κεραυνική κωνοειδής σκηνή*. 2. *Κεραυνική βιβλίον*. *Κεραυνόφωνος* *Κεραυνόφωνος*. 2. *Κεραυνόφωνος* *Κεραυνόφωνος*.

Κεραυνόβολος (ὁ, ἡ) (παροξ.) fulminante. *Κεραυνόφωνος κωνοειδής*. *Κεραυνόφωνος* *Κεραυνόφωνος*. 2. (προπαροξ.) = Κεραυνόβλητος.

Κεραυνοβρόντης - ου (ὁ) che tuona e fulmina. *Κεραυνόβροτος* *Κεραυνόβροτος*.

Κεραυνομάχος - ου (ὁ) chi combatte contro qualcuno con dei fulmini. *Κεραυνόμαχος* *Κεραυνόμαχος*.

Κεραυνόπληξ - ἡγος (ὁ, ἡ) = Κεραυνόβλητος.

Κεραυνός (ὁ) fulmine. *Κεραυνός* *Κεραυνός*.

Κεραυνοσκοπεῖον (τὸ) luogo donde s'osservano i fulmini. *Κεραυνόσκοπεον* *Κεραυνόσκοπεον*.

Κεραυνοσκοπία - ας (ἡ) l'osservazione de' fulmini. *Κεραυνόσκοπία* *Κεραυνόσκοπία*.

Κεραυνούχος (ὁ, ἡ) chi tiene in mano de' fulmini. *Κεραυνόχος* *Κεραυνόχος*.

Κεραυνοφανής - εὖς (ὁ, ἡ) scintillante come il fulmine. *Κεραυνόφανής* *Κεραυνόφανής*.

Κεραυνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta dei fulmini. *Κεραυνόφορος* *Κεραυνόφορος*.

Κεραυνώ - ῶ. *Μ. ὄσω*. fulminare. *Κεραυνώ* *Κεραυνώ*.

Κεραυνώσεις - εὖς (ἡ) fulminazione. *Κεραυνώσεις* *Κεραυνώσεις*.

Κεράω - ῶ. *Μ. ἄσω*. (τακτ.) stare al corno dell' esercito. *Κεράω* *Κεράω*.

Κεράω - ῶ. *Μ. ἄσω*. × ἀντί Κεράννυμι.

Κεράωψ - ῶπος (ὁ, ἡ) che ha la forma di corno, cornuto. *Κεράωψ* *Κεράωψ*.

Κεραδαῖνον. *Μ. ἀνώ* ἡ ἡσώ. καὶ *μσ. κερδαῖνον*. guadagnare, far del lucro. *Κεραδαῖνον* *Κεραδαῖνον*.

Κερδαλιός - ἔα - ἔον. lucroso. 2. chi sa la maniera di guadagnare, astuto. *Κερδαλιός* *Κερδαλιός*.

Κερδαλιότης - ητος (ἡ) astuzia, prudenza nel guadagnare. *Κερδαλιότης* *Κερδαλιότης*.

Κερδαλιόφων - ονος (ὁ, ἡ) = Κερδαλιός. (2).

Κερδαλιον (τὸ) ἕκρο. τ. Κέρδος.

Κερδαλιότονος (ὁ) lucrativo, utile ai mercanti. *Κερδαλιότονος* *Κερδαλιότονος*.

κεραυνόμαχος. *κεραυνόφωνος* *κεραυνόφωνος*.

Κέρδιος - η - ον. ὑπερθ. καὶ *Κερδαίων - ονος* (ὁ, ἡ) *ανναρ*. (ἀνν.) ἀντι *Κερδαλιώτερος - ὄτατος*. più lucroso, lucrativo. *Κέρδιος* *Κέρδιος*.

Κερδογαμίω - ω. *Μ. ἡσώ*. sposarsi per interesse. *Κερδογαμία* *Κερδογαμία*.

Κέρδιον (τὸ) = Στρούδιον.

Κέρδος - εὖς - οὖς (τὸ) lucro, guadagno, profitto. *Κέρδος* *Κέρδος*.

Κερδοφόρος (ὁ, ἡ) lucroso, lucrativo. *Κερδοφόρος* *Κερδοφόρος*.

Κερδῶ - ὄος - οῖς (ἡ) volpe. *Κερδῶ* *Κερδῶ*.

Κέρδιος (ὁ) picchio piccolo (Γαλλ. grimperau). *Κέρδιος* *Κέρδιος*.

Κερατιδίων (τὸ) ἕκρο. τ. Κερατῖς.

Κερατιδοποιός (ὁ) fabbricatore di spola. *Κερατιδοποιός* *Κερατιδοποιός*.

Κερατῖς - ἴδος (ἡ) spola. 2. tela tessuta, tessitura, tessuto. 3. pettine. 4. plectro, archetto. 5. tibia, cavaglia, l'osso grande della gamba. 6. ordine di sedie nel teatro. 7. raggio matematico. 8. tremula, alberella. *Κερατῖς* *Κερατῖς*.

Κερατῖς - ἴδος (ἡ) spola. 2. tela tessuta, tessitura, tessuto. 3. pettine. 4. plectro, archetto. 5. tibia, cavaglia, l'osso grande della gamba. 6. ordine di sedie nel teatro. 7. raggio matematico. 8. tremula, alberella. *Κερατῖς* *Κερατῖς*.

Κερατῖς - ἴδος (ἡ) spola. 2. tela tessuta, tessitura, tessuto. 3. pettine. 4. plectro, archetto. 5. tibia, cavaglia, l'osso grande della gamba. 6. ordine di sedie nel teatro. 7. raggio matematico. 8. tremula, alberella. *Κερατῖς* *Κερατῖς*.

Κερατῖς - ἴδος (ἡ) spola. 2. tela tessuta, tessitura, tessuto. 3. pettine. 4. plectro, archetto. 5. tibia, cavaglia, l'osso grande della gamba. 6. ordine di sedie nel teatro. 7. raggio matematico. 8. tremula, alberella. *Κερατῖς* *Κερατῖς*.

Κερατῖς - ἴδος (ἡ) spola. 2. tela tessuta, tessitura, tessuto. 3. pettine. 4. plectro, archetto. 5. tibia, cavaglia, l'osso grande della gamba. 6. ordine di sedie nel teatro. 7. raggio matematico. 8. tremula, alberella. *Κερατῖς* *Κερατῖς*.

Κερατῖς - ἴδος (ἡ) spola. 2. tela tessuta, tessitura, tessuto. 3. pettine. 4. plectro, archetto. 5. tibia, cavaglia, l'osso grande della gamba. 6. ordine di sedie nel teatro. 7. raggio matematico. 8. tremula, alberella. *Κερατῖς* *Κερατῖς*.

Κερατῖς - ἴδος (ἡ) spola. 2. tela tessuta, tessitura, tessuto. 3. pettine. 4. plectro, archetto. 5. tibia, cavaglia, l'osso grande della gamba. 6. ordine di sedie nel teatro. 7. raggio matematico. 8. tremula, alberella. *Κερατῖς* *Κερατῖς*.

Κερατῖς - ἴδος (ἡ) spola. 2. tela tessuta, tessitura, tessuto. 3. pettine. 4. plectro, archetto. 5. tibia, cavaglia, l'osso grande della gamba. 6. ordine di sedie nel teatro. 7. raggio matematico. 8. tremula, alberella. *Κερατῖς* *Κερατῖς*.

Κερατῖς - ἴδος (ἡ) spola. 2. tela tessuta, tessitura, tessuto. 3. pettine. 4. plectro, archetto. 5. tibia, cavaglia, l'osso grande della gamba. 6. ordine di sedie nel teatro. 7. raggio matematico. 8. tremula, alberella. *Κερατῖς* *Κερατῖς*.

Κερατῖς - ἴδος (ἡ) spola. 2. tela tessuta, tessitura, tessuto. 3. pettine. 4. plectro, archetto. 5. tibia, cavaglia, l'osso grande della gamba. 6. ordine di sedie nel teatro. 7. raggio matematico. 8. tremula, alberella. *Κερατῖς* *Κερατῖς*.

Κερατῖς - ἴδος (ἡ) spola. 2. tela tessuta, tessitura, tessuto. 3. pettine. 4. plectro, archetto. 5. tibia, cavaglia, l'osso grande della gamba. 6. ordine di sedie nel teatro. 7. raggio matematico. 8. tremula, alberella. *Κερατῖς* *Κερατῖς*.

Κερατῖς - ἴδος (ἡ) spola. 2. tela tessuta, tessitura, tessuto. 3. pettine. 4. plectro, archetto. 5. tibia, cavaglia, l'osso grande della gamba. 6. ordine di sedie nel teatro. 7. raggio matematico. 8. tremula, alberella. *Κερατῖς* *Κερατῖς*.

Κερατῖς - ἴδος (ἡ) spola. 2. tela tessuta, tessitura, tessuto. 3. pettine. 4. plectro, archetto. 5. tibia, cavaglia, l'osso grande della gamba. 6. ordine di sedie nel teatro. 7. raggio matematico. 8. tremula, alberella. *Κερατῖς* *Κερατῖς*.

Κέρκωψ-ωπος (ὁ) specie di cercopiteco grande. 2. uomo astuto, scaltro, lascivo. *πικρῶς δὲ ἀδὲς ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἰσορῶσαν δὲ ζῆλον ἔχει*. 2. *ἔτι καὶ ἄλλοι*. 2. *ἔτι καὶ ἄλλοι*.

Κέρα (τὸ) piccola moneta, danajuzzo, dindo. 2. (πλθ.) danaro, moneta. *ἡμῶν δὲ ἀδὲς ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κερατιζῶ. *M. ἰσω.* barattare una moneta grande con delle piccole. *ἀδὲς ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κερατιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κέρα. Κερατιότης - οῦ (ὁ) - Κολλυβότης. banchiere. 2. usurajo. *ἀπερὸν ἡμῶν*. 2. *ἀπερὸν ἡμῶν*. 2. *ἀπερὸν ἡμῶν*.

Κέρονος (ὁ) καὶ Κέρον ἢ Κέρονος-εος-ους (τὸ) vaso di terra, che si usava nelle cerimonie de' Coribanti. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κερνοσόριον - ὦ. *M. ἡσω.* Εἶμι. — Κερνοσόρος (ὁ, ἡ) chi porta il vaso sacro nelle cerimonie dei Coribanti. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κερόδετος (ὁ, ἡ) fatto, legato di corno. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κερόεις-εσσα-εν. = Κερασοφόρος ἢ Κερατοειδής. Κερόστρωτος (ὁ, ἡ) fatto a forma di tarsia di corno, lustratico di pezzi di corna di diversi colori. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κεροτυπίον - ὦ. *M. ἡσω.* = Κερατιζῶ. Κερονικός (ὁ, ἡ) (ἐνεργ.) che tira colle corna. 2. che tira l'antenna. 3. chi tira l'arco, arciere. 4. (πθ.) tirato, strascinato dalle corna. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κερουτίαω - ὦ. *M. ἰσω.* insuperbirsi, rinalgalluzzarsi. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κερούχος (ὁ, ἡ) che ha, tiene le corna. 2. (funce) che sta attaccato alle due estremità, alle due corna dell' antenna. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κερόω - ὦ. *M. ὠσω.* curvare come un corno. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κέροσιον (τὸ) corno attaccato all' estremità della canna de' pescatori. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κεροτομῶν - ὦ. *M. ἡσω.* offendere con de' sarcasmi, oltraggiare. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κεροτομίας - ον (ὁ) ingiuriatore, oltraggiatore. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κεροτομῖος καὶ Κεροτομῖος (ὁ, ἡ) ingiurioso, pungente. 2. fallace, fraudolento. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κερχαλιός - α - ον. raucio. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κερχάω - ὦ. *M. ἡσω.* = Κέρχω. Κερχασμός (ὁ) raucedine. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κερχάω (νέω) - ὦ. *M. ἡσω.* = Κερχάω. Κέρχη - ης καὶ Κερχηῖς - ηίδος καὶ (αρ.) Κερχηῖς - ἡίδος (ἡ) accertello, greccio, fottivento (uccello) (Γαλλ. grececelle.) *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κέρχνος (ὁ) raucedine. 2. (κατὰ μετὰ ὄστωιχ.) limatura di metallo. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κερχνόν - ὦ. *M. ὠσω.* = Κέρχω. Κέρχω. *M. κίρξω.* render lioco, raucio. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κεουχίον (τὸ) stoppa. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κεστός (ὁ) cintura di donna (*Λατ. cestus*). 2. (ὄφ. ἐν γέν.) esca, solletico, attrattiva. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κέστρα - ας (ἡ) piccone, martello militare. 2. sirena (pesce) (*Λατ. Sudis*). 3. martello. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κεστρεὺς - εὼς (ὁ) muggine. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κεστρένω. *M. εἰσω.* morir di fame. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

Κέστρον (τὸ) punteruolo, trivella, cesello. 2. piccone, martello militare. 3. bettonica (erba). *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*. 2. *ἡμῶν δὲ ἀγορεύει ἡμῶν*.

σοιηρωρικωσρροισθικωσ ζωνθκεσ, [σωρησεσ].
 2. σορηωκωσρροισθικωσ, ρωσρροισθικωσ. ελ-
 ωσθι ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηδεος (ό, ή) caro, amico. 2. affine, parente. *σρηκηθι, ρωρηκωσ*. 2. ρωσρροισθικωσ. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηδεμονεύσ-ειωσ (ή) × αντι Κηδεμων.

Κηδεμονια-ασ (ή) cura, diligenza, tutela. ρωσρροισθικωσ, φρηθι, ζωη, υμωσρροισθικωσ. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηδεμονικωσ-η-ων. (και επιθ.) — ειωσ, appartenente al tutore, al curatore, abile ad esser procuratore, soprantendente. *υμωσρροισθικωσ ρωσρροισθικωσ*. ζωηωσρροισθικωσ. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηδεμων-ορωσ (ό) tutore, curatore, procuratore, soprantendente. ρωσρροισθικωσ, υμωσρροισθικωσ. ζωηωσρροισθικωσ, φρηκωσρροισθικωσ. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηδεωτικωσ-ωθ (ό) affine, parente. 2. suocero. 3. genero. *σορηωκωσ, ρωσρροισθικωσ*. 2. *ωσρροισθικωσ*. 3. *φρωσρροισθικωσ*. 2. ελθι. ελθι. 3. ελθι. ελθι.

Κηδεωτια-ασ (ή) affinita, parentela. *σορηωκωσρροισθικωσ, ρωσρροισθικωσ*. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηδεωτικωσ-η-ων. que concerne la parentela. *σορηωκωσρροισθικωσ υμωσρροισθικωσ*. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηδεωτρια (ή) θρηλ. τ. Κηδεωτικωσ. suocera. *φρωσρροισθικωσ*. 2. ελθι. ελθι.

Κηδεσμα (τό) = Κηδεωσ. 2. = Κηδεια. 3. = Κηδεωτια. 4. × αντι Κηδεωτικωσ.

Κηδεωτικωσ-ωθ (ό) = Κηδεμων. 2. = Κηδεωτικωσ.

Κηδεωσ. Μ. εωσ (αηθωσ) fare i funerali, seppellire il morto, curare, prender cura di. 2. dar in matrimonio, sposare. 3. contrarre parentado. *σοιηρωρικωσρροισθικωσ ζωνθκεσρροισθικωσ*. ελθι. ελθι. 2. *σορηωκωσρροισθικωσ*. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηδεωμαι, ιδε Κηδεωσ.

Κηδεωσ-εωσ-ουσ (τό) sollecitudine, cura. 2. lutto. 3. affinita. *φρηθι, ρωσρροισθικωσ*. 2. *σορηωκωσρροισθικωσ*. 3. *σορηωκωσρροισθικωσ*. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηδεω. Μ. κηδεωσ, η κηκαδηωσ, affannare, molestare, attristare, nuocere. 2. (*μει γεν. εκ δ.*) privare. *ωσρροισθικωσρροισθικωσ*. ελθι. ελθι. 2. *σορηωκωσρροισθικωσ*. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

rare. ρωσρροισθικωσ, ζωηωσρροισθικωσ. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηθεωριων και

Κηθιδιον (τό) υποκορ. του

Κηθιδιον (τό) και

Κηθις-ιδωσ (ή) urna pei suffragi. 2. bos-solo per il giuoco de' dadi. *ωσρροισθικωσ*, (*σορηωκωσρροισθικωσ* ζωσρροισθικωσ). 2. *ωσρροισθικωσ* ρωσρροισθικωσ. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηθιδιον (τό) υποκορ. του

Κηθις-ιδωσ (ή) galla. *φρωσρροισθικωσ*. ελθι. ελθι. 2. (*αρω, και ×*) vapore, fumo che s'innalza verso sù. *φρωσρροισθικωσ*. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηθιω. Μ. ιωσ. (*επι υγορ.*) saltar sopra, scaturire, schizzare. 2. (*επι κωπρωσ κηλ.*) esalare. *φρωσρροισθικωσρροισθικωσ*, ρωσρροισθικωσ, ρωσρροισθικωσ. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηλασ-αδωσ (ή) (ήμειρα) (giorno) torbido, nuvoloso, vernale. *υμωσρροισθικωσρροισθικωσ*. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηλειωσ και

Κηλειωσ (ό, ή) caldo, cocente. 2. risplendente. *ωμωσρροισθικωσ*. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηλειω-ωι. Μ. ηωσ. incantare, attirarsi. 2. (*επιμ.*) addolcire, addomesticare. *φρωσρροισθικωσρροισθικωσ*, ρωσρροισθικωσ. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηλη-ησ (ή) tumore. 2. (*ιδιατετ.*) ernia, ramice. *ωσρροισθικωσρροισθικωσ*. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηληθων-ορωσ (ή) attrattiva, esca, sol-
 Κηληθωρον (τό) { letico, allettamento.
 Κηληημα (τό) { (*λατ.* delinquentum).
 Κηληηθωρον (τό) { ζωρηωκωσρροισθικωσ.
 Κηλειδωω-ωι. Μ. ωσω. macchiare. *ρρωσρροισθικωσ*. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηλειδωωτωσ-η-ων. macchiato, ωρωσρροισθικωσρροισθικωσ. ελθι. ελθι.

Κηλις-ιδωσ (ή) macchia. *ρρωσρροισθικωσ*. ελθι. ελθι.

Κηλον (τό) legno secco, legno da bruciare. 2. (*κατ' εκτ.*) dardo. *ζωρηωκωσρροισθικωσ*. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηλοτομια-ασ (ή) incisione d'ernia. *ωσρροισθικωσρροισθικωσρροισθικωσρροισθικωσ*. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηλοτωρωσ (ό, ή) colui che fa una incisione d'ernia. *ωσρροισθικωσρροισθικωσρροισθικωσρροισθικωσ*. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

Κηλωω-ωι. Μ. ωσω. bruciare. 2. fottore. *φρωσρροισθικωσρροισθικωσ*. ελθι. ελθι. 2. ελωσθιελθι, ελθι-
 ελθι.

μασφ, ζελεν ερελεν = Βατεύω, Όχενώ. 3. = Κηλίω.

Κηλώνωνος (ό) stallone, ronzone, co-
pripore. (Λατ. admissarius equus.) 2.
(μετρη. επί άνθρ.) lascivo, lussurioso.
(Λατ. salax.) δισυαλωμωμ ζφ. 2. φω-
λωμ, μαφωμ, υμωμωμ. ομωμ. 2. ζελε-
ν. 3. = τω

Κηλώνειον και Κηλώνιον (τό) mazzacaval-
lo, macchina da cavar acqua. (Λατ.
tolleno.) Ζωζωμ, Ζοιρ ζωζωμ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ, Ζοιρδφρ, Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ.

Κηλωτός (ισ. Κηλωτός) -ή -όν. prostitui-
to, prostituta. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κημός (ό) capestro. 2. coperchio dell'
urna, in cui si mettevano i suffragi.
3. passa. υμωμωμ. 2. ζωζωμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κημός -ω. Μ. ώωω. incapestrare. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηνοός (ό) censo. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηξ -κηρός (ή) folaga. φωμωμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηπίασ -α -ον. che spetta al giardino.
υμωμωμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηπίασ -ασ (ή) = Κηπουρία.

Κηπνεμα (τό) pianta di giardino. υμωμωμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηπνεύσ -εύωσ (ό) = Κηπουρός.

Κηπνεύωμοσ (ό, ή) che si può coltivare
nell'orto o nel giardino. υμωμωμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηπνευης -οϋ (ό) = Κηπνεύσ.
Κηπνευησ -ή -όν. coltivato nel giardino,
nell'orto. υμωμωμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηπνευησ. Μ. εύωω. coltivare o piantare
nell'orto o nel giardino. υμωμωμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηπίδιον (τό) ύποκορ. τ. Κηπος.
Κηπίον (τό) = Κηπίδιον. 2. = Κηπος (3).
Κηποκόμοσ (ό) = Κηπουρός.

Κηπολόγοσ (ό) chi insegna nel giardino.
υμωμωμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηποποίασ -ασ (ή) coltivazione o forma-
zione di giardino. υμωμωμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

3. διαμ ζωμωμ μρε δεμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηποτάφιον (τό) sepolcro dentro il giar-
dino. υμωμωμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηπουρία -ασ (ή) = Κηπουρία.

Κηπουργικός -ή -όν. = Κηπουρικός.

Κηπουρέω -ώ. Μ. ήσω. coltivare l'orto,
il giardino, esser ortolano. υμωμωμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηπουρία -ασ (ή) il mestiere dell'orto-
lano. υμωμωμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηπουρικός -ή -όν. che concerne il giar-
diniero, l'ortolano. υμωμωμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηπουρός (ό) ortolano, giardiniere. υμωμωμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηπορύλαξ -αωσ (ό) custode del giardino.
υμωμωμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηπουρέω -ω. Κηπουρία, Κηπουρικός, Κη-
πουρός = Κηπουρέω, κτλ.

Κηρ -κηρός (ή) fato, destino sinistro,
morte, calamità, danno, ruina. 2. scel-
leraggine, misfatto, delitto. υμωμωμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηραίνω. Μ. ανώ. nuocere, corrompere.
υμωμωμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηραμύνησ -ον (ό) che previene la mor-
te, la ruina. δισυαλωμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηράνθημον (τό) cerinta (erba). Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηραχάησ -ον (ό) ceracate (spezie d'aga-
ta). Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηρεία -ασ (ή) = Κηρία.

Κηρέλιαον (τό) unguento composto d'olio
e di cera. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηροσσηροητοσ (ό, ή) portato, ridotto
dal destino fatale. υμωμωμ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.
Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ. Ζοιρδφρ Ζοιρδφρ.

Κηρύκειον (τό) = *Κηρύκειον*. 2. *ὑποκορ.* τ. *Κήρυξ* (3).

Κήρυξ - *υκος* (ὁ) araldo, banditore. 2. ministro delle cose sacre. 3. sorta di conchiglia di mare. *αυτοκρηυξή φεωφών, ἀνδελωθή*. 2. *αυτοκρηυξή φεωφών, αὐτοκρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κηρύξις - *εως* (ἡ) pubblicazione per mezzo d'un banditore. *ἀνδελωθή ἀκροφύ μωδὸ φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κηρύσσω (ττω). *Μ. ὕψω*. pubblicare, divulgare. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κηρύσμα (τό) tavola fatta o unta di cera. 2. unguento composto di cera e d'olio, di cui s'ungevano gli atleti. *ἀκροφύ μωδὸ φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 4. = *Κηρύσιον*. 5. = *Παλαιότρο*.

Κηρυματίω. *Μ. ἰώω*. ungere con unguento fatto di cera e d'olio. *ἀκροφύ μωδὸ φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κηρυματίος - ἡ - *όν*. unto coll' unguento di cera o d'olio. *ἀκροφύ μωδὸ φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κηρών - *ῶνος* (ὁ) arnia, alveare. *φελθωθή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κηρωτός - ἡ - *όν*. incerato. *ἀκροφύ μωδὸ φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κηρωτόν (τό) cerotto. *ἀκροφύ μωδὸ φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κητεϊος - *α* - *ον*. cetaceo. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κητοθῆρεια - *ας* (ἡ) pesca di ceto, di balena. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κῆτος - *εως* - *ους* (τό) ceto, balena, orca. 2. costellazione, che si trova nell'emisfero meridionale. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κητοστροφός (ὁ, ἡ) che nutrice le balene. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κητοστροφός (ὁ, ἡ) uccisore di balene. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κητώδης - *εως* (ὁ, ἡ) che ha la forma o

la grandezza di balena. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κητωεις - *εσσα* - *εν*. grande come una balena. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κηφῆν - *ηνος* (ὁ) fuco, peccione. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κιβδηλεία - *ας* (ἡ) falsificazione di moneta, il mestiere del falsomnete. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κιβδηλεύω. *Μ. εἰσω*. falsificare. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κιβδηλία - *ας* (ἡ) falsificazione, frode. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κιβδηλος (ὁ, ἡ) falso, falsificato. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κιβδησις (ἡ) scoria. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κιβη (βη, βυ) *α* - *εως* (ἡ) tasca, sacco, sportella. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κιβώριον (τό) una specie di bicchiere. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κιβωτάριον και **Κιβωτίον** (τό) *ὑποκορ.* τ. **Κιβωτός**. **Κιβωτοποιός** (ὁ) fabbricatore di casse. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κιβωτός (ἡ) cassa, arca, *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κιγελίω. *Μ. ἰώω*. muover spesso, agitar sovente. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κιγελίς - *ιδος* (ἡ) cancelli. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κιγελιστός - *εως* (ἡ) και **Κιγελισμός** (ὁ) agitazione, movimento spesso. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κιγελός (ὁ) cutretta, cutrettola (*Λατ.* motacilla.) squassacoda, codatremola. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κιδάλων (τό) cipolla. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κιδάρις - *εως* (ἡ) tiara, diadema, berretta. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κιδάριον - *ας* (ἡ) cetera, arpa. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. (*μνμ.*) = **Κιδάριος**.

Κιδάριον. *Μ. ἰώω*. suonare la cetera. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κιδάριος (τό) *ὑποκορ.* τ. **Κιδάριον**. **Κιδάριος** - *εως* (ἡ) fazione di suonare la cetera. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κιδάρισμα (τό) il suono della cetera. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 2. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*. 3. *κρηυξή φεωφών, κρηυξή φεωφών*.

Κιδάρισμα (ὁ) = **Κιδάριος**. **Κιδάριστος** (ὁ) = **Κιδάριστος**.

բաւն պատկանած . *Κόρδαξ* (Φορτωτ-) |
 Կործαιμὸς (ὁ) l'azione di saltare con
 movimenti osceni. *անհամեստ շարժ-
 անարներով կարաւելլ . էրբողնէն նոյն
 հարեմբերէլ էլ էր օնանալ :*
Κόρδαξ - αἰος (ὁ) ballo lascivo, ballo con
 movimenti osceni. *անհամեստ կարաւ .
 նոյն գոտ . էրբողնէլ ֆիլ հարմեմբ էլ է
 օնէլ գոտ Խորս :*
Κορδύλη - ης (ῆ) clava, mazza. 2. tur-
 bante, cordella. 3. tumore. *զիրգ, լախա .
 2. փակեղն, փաթթոց, փապաւէն . 3. ուռե-
 յիւնք . Բոգնէլ, Բոգնոյ . 2. սորբէ,
 լէրդեմ, լուս, լէրէր . 3. լէլ, էստոն :*
Κόρδυλος (ὁ) lucerta di mare (specie di
 pesce). *ճղէս ճոզպիկն (ճուկ ճըն է) . րե-
 նէլ Կէրէր (րէն նէլ Դուլէր քեր) :*
Κορεία - ας (ῆ) l'azione di scopare. 2. sa-
 zietà, satollanza. 3. verginità. *աւելլ .
 2. կուշտութիւն, յարուրդ . 3. կուսու-
 թիւն . Կեմբերդէլէլ . 2. քոյսոմ, քոյ-
 թանլուս . 3. րէրէրէլ :*
Κόρμιος - α - օν. verginale. *կուսական . րէ-
 րէր Կեմբերդ :*
Κορέννυμ. *M. κορίσω*. saziare o saziarsi.
*կշտացնել կամ կշտանալ . քոյսոմոյ
 էրբօք քոյսոմ :*
Κορεσιός - ῆ - օν. saziabile, che si può sa-
 ziare. *կշտանալ կրցող, կշտացնելլ կա-
 րելի . քոյսոմոյն քոյսոմ :*
Κορεύομαι. *M. εὐσομαι*. viver da vergine.
կուս պէս ապրիլ . րէրէր ֆոնլէլ էստոն :
Κορεύω. *M. εὐσω*. sverginare, deflorare,
 stuprare. *կոյս պղծել . ֆել Դոնոմբ, ֆել-
 լուսէլ րէրէրէլէլ էլ էլ :*
Κορύω - ω. *M. ῆσω*. scopare (*Λατ*. verro).
 2. (*են γίν.*) pulire, nettare. *աւելլ . 2.
 մարրել . Կեմբերդէլ . 2. Բեմբերդէլ :*
Κόρη - ης (ῆ) donzella, pulzella, vergi-
 ne. 2. figlia. 3. bamboccio, fantoccio.
 4. la pupilla dell' occhio. *աղբիկ, օրբ-
 օրդ, կուսան . 2. աղբիկ զաւակ . 3. աղ-
 օրդանց պաճուճապատանիք . 4. րիր .
 ֆելլ, էրբեմ, քոբեմբ, սոնլէմբ, քոնլէլէլ,
 րէրէր . 2. ֆելլ էլլուր . 3. ֆոնլու . 4.
 րէր րէրէլ :*
Κόρηθρον (τό) = *Σάροθρον*.
Κόρηνα (τό) spazzatura, *աւելլաք, աղբիւս .
 Կեմբերդէլ . Էրբուտ :*
Κορθύλος (ὁ) forasiepe, sericcio, reattivo
 (*Λατ*. regaliolus). (*Γαλλ*. roitelet).
*ցանկերու մէջ բնական պարիկ թաշտան
 մը . լէրէրէլ Դուլու, ֆիլ քոն ֆոնլու :*
Κορθύνω. *M. νῶω*. ammassare, ammuc-
 chiare. *դիզելլ, կուսել . էլլուս, րէրէր-
 րէր :*
Κορθύς - ύος (ῆ) mucchio. *դէլ, կոյս . էլ-
 լու, րէրէրէլէլ :*
Κορθύω. *M. νῶω*. = *Κορθύνω*.
Κοριαννον και Κοριανον (τό) coriandro,
 curiandolo. *դնէնիկ կամ դիւն . Կեմբերդէլ
 ֆիլ քոն էրբօք քոնլէլ :*
Κοριδιον (τό) = *Κοράσιον*.
Κοριζομαι. *M. ἰσομαι*. *դիզելլ, շղիլլ, փոյ-
 փայլլ . օրբուտ :*
Κορικὸς - ῆ - օν. (*καὶ ἐπιθ.*) - *ικῶς*. simile,

proprio alle donzelle, delicato, tene-
 ro. *աղբիկն նման՝ յառուկ, փափուկ .
 ֆելլուր րէնլէր, քոբեմբ, նուլլ :*
Κορινθιάζω. *M. ἄσω*. vivere alla maniera
 de' Corintj nelle dissolutezze. *կորն-
 թացոց պէս հէշտութեանց մէջ ապրիլ .
 Գորթուլուր րէրէլ էրբողնէլէր էստոն :*
Κορινθιοεργης - ιός (ὁ, ῆ) fatto, lavorato
 alla maniera de' Corintj. *կորնթացոց
 դործելու եղանակն պէս դործուած, կո-
 րնթացներու կերպիւն ձեւն պէս շե-
 նուած . Գորթուլուրէլ ֆոնլուսէլ րէ-
 լէլ . Բուլլ էստոն էրբուլլ :*
Κόριον (τό) = *Κοράσιον*. 2. = *Κοριάννον*.
Κόρις - εως (ὁ *καὶ* *օπν*. ῆ) cimice. 2. iper-
 rico, erba di S. Giovanni, perforata.
*մրուկն . 2. հիպերիկն (բոյս մըն է) .
 Բեմբերդէլ . 2. Կեմբերդէլ (ֆիլուս քեր) :*
Κοριση - ης (ῆ) *ὑποκορ*. τ. *Κόρη*. donzel-
 letta. *պարիկ աղբիկ . ֆելլուս :*
Κορωδῆρ - εως (ὁ, ῆ) simile alla donzel-
 la. *աղբիկն նման . ֆելլ . քոբեմբ րէն-
 լէր :*
Κορορνγη (ῆ) *καὶ*
Κορορνγημός (ὁ) bruito. 2. (*են γίν.*) tu-
 multo. *աղբներու կրկնաւր . 2. փա-
 թուսոց, աղաղակ . Դուլուրոնլուրէլ էրբ-
 րէր . 2. Կեմբերդէլ . Էրբուլլ :*
Κορμός (ὁ) tronco. *բուն ծառայ . սոնլու
 Կեմբերդ . Բեմբերդ :*
Κοροπλαθικός - ῆ - օν. che concerne l' arte
 di costruire de' fantocci di cera o di
 gesso. *մեղրամեկ կամ դաճէ օղոց խա-
 զալիկներ շինելու արհեստն պատկանած .
 Դուլուսանալուս էրբօք լուստն ֆոնլու-
 ր . օյնուսէլուր էրբուլլ Կեմբերդէլ .
 Էրբուլլ . *Κοροπλαθική* (ῆ) *ἡ τέχνη* τοῦ...
Κοροπλάθος - ου (ὁ, ῆ) (*κόρη*, *πλάσσω*)
 costruttore de' fantocci di cera o di
 gesso. *մեղրամեկ կամ դաճէ օղոց խա-
 զալիկներ շինող . Կուլուսանալուս էրբօք
 լուստն ֆոնլուր . օյնուսէլուր էրբուլլ :*
Κοροπλάστης - ου (ὁ) = *Κοροπλάθος*.
Κόρος (ὁ) sazieta, 2. (*συνειδχ.*) fastidio,
 nausea. *յարուրդ, կշտութիւն . 2. յար-
 ութիւն, աղաղակութիւն . քոյսոմ, քոյ-
 թանլուս . 2. րէրէր, րէր . Կեմբերդէլ,
 էրբուլլ :*
Κόρος (ὁ) rampollo, pollone. 2. (*μνρυ*.)
 giovinetto. *բոցրոջ, շառաւիղ . 2. պա-
 տանեակ . ֆիլէլ . Էրբ . 2. զլուսէլլ,
 Բուլլ էրբիլլ :*
Κόρος (ὁ) sorta di misura contenente
 trenta moggi. *երեսն դրել առնող շարժ
 մը օնուլլ էրբուլլ րէր էստոն :*
Κόρη και Ἀτ. *Κόρη* (ῆ) testa, capelli,
 tempia. *զլուխ, մազեր, բուխք . Դուլ,
 րէր, սոնլու, Էրբուլլ, ֆոնլուլլ թոյն :*
Κοροσω - ω. *M. ῶωω*. radere. *դերծուլ .
 Բելլ էրբուլլ :*
Κορωσιεύς - εως και
Κορωσιηγ (ὁ) barbiere. *փարսաղեր . րէր-
 րէր :*
Κορωσιήριον (τό) barberia. *փարսաղերի
 կրպակ . րէր րէր Բեմբերդ :*
Κορυσθάλις (*λλίς*) - *ίδος* (ῆ) *και*
Κορυσθαλός (*λλος*) (ὁ) *και**

Κολοφών. = Κολοφών.
 Κορώνια (τό) τὸ ἄσμα τῶν Κορωνιστῶν.
 Κορωνιστής - οὔ (ὁ) ἶδε τὸ ὄμμα Κορωνίω.
 Κορώνος - ἡ - ὄν. curvo. δουλ. ἐξέρ.
 Κοσκινεύω. Μ. εἶσω. = Κοσκινίζω.
 Κοσκινηδόν, ἐπίρ. in forma di crivello.
 Κοσκινίω. Μ. εἶσω. crivellare, vagliare.
 Κοσκινίω. Μ. εἶσω. crivellare, vagliare.
 Κοσκινόν (τό) ὑποκορ. τ. Κόσκινον.
 Κοσκινόγυρος (ὁ) il cerchio del vaglio.
 Κοσκινοειδής - εὖς (ὁ, ἡ) che ha la forma di crivello. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσκινομαντεία καὶ Κοσκινομαντική (ἡ) ἡ τέχνη τοῦ Κοσκινομαντίς - εὖς (ὁ, ἡ) che indovina per mezzo d'un vaglio. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κόσκινον (τό) crivello, vaglio. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσκινοποιός (ὁ, ἡ) fabbricatore di vagli. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσκινοπολιτής - οὔ (ὁ) venditor di crivelli. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσκινοροῖος (ὁ, ἡ) di cui la pelle è foracchiata come il vaglio. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμάτος καὶ Κοσμαγωγός (ὁ, ἡ) direttore del mondo. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμίω - ὦ. Μ. ἡσω. ordinare, disporre. 2. dirigere, governare. 3. adornare, abbellire. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμίον (τό) ὑποκορ. τ. Κόσμος.
 Κοσμῶ - ὦ. Μ. ἡσω. ordinare, disporre. 2. dirigere, governare. 3. adornare, abbellire. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμημα - ατος (τό) ornamento, abbellimento. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμησις - εὖς (ἡ) adornanza, ornatura. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμητεία - ας (ἡ) Θηλ. τ. Κοσμητήρ.
 Κοσμητεύω. Μ. εἶσω. Εἶμι — Κοσμητήρ × ἀντί
 Κοσμητής - οὔ (ὁ) ornatore. 2. regolatore. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμητικός - ἡ - ὄν. che serve ad ornare. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμητιέω. Μ. εἶσω. Κοσμητική (ἡ) (ἐνν. τέχνη) l'arte dell'ornatore. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμητιέω. Μ. εἶσω. Κοσμητικός - ἡ - ὄν. che serve ad ornare. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμητός - ἡ - ὄν. ornato, abbellito. 2. ordinato, disposto. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμοποιός (ὁ, ἡ) creator del mondo. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*

Κοσμητήρια (ἡ) Θηλ. τ. Κοσμητής. = Κοσμητεία.
 Κοσμητορ - ορος (ὁ) × ἀντί Κοσμητής.
 Κοσμοειός - α - ον. grande come un mondo. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμικός - ἡ - ὄν. (Γερφ.) laico, secolare. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμῶν (τό) = Κοσμῶν.
 Κόσμος - α ἡ ὄσ - ον. moderato, onesto, modesto. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμότης - ητος (ἡ) onestà, modestia, morigeratezza. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμίως, ἐπίρ. con modestia, onestamente. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμογονία - ας (ἡ) la formazione, l'origine del mondo, Cosmogonia. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμογράφος (ὁ, ἡ) ἡσω. descrivere il mondo. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμογραφία - ας (ἡ) Cosmografia, descrizione del mondo. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμογράφος (ὁ, ἡ) Cosmografo. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμοδουκηντικός - ἡ - ὄν. che concerne il governo del mondo. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμοκράτωρ - ορος (ὁ, ἡ) sovrano del mondo. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμοκράτορας (ὁ, ἡ) distruttore del mondo. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμολογία - ας (ἡ) Cosmologia. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμολογικός - ἡ - ὄν. cosmologico. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμοπλάστης - οὔ (ὁ) creatore del mondo. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμοπλάστος (ὁ, ἡ) ornatore del mondo. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμοποιός (ὁ, ἡ) creator del mondo. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμοποίησις - εὖς (ἡ) la creazione del mondo. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*
 Κοσμοποιός (ὁ, ἡ) creator del mondo. *δουλ. ἄλ. οὐδ. οὐδ. ὁρ. ἡ.*

Κραββάτιον ἢ Κράβατον (τὸ) letticcino-
lo, պղտիկ մահճ. Կրեյտեմէ. (ύποκορ.
του)
Κράββατος ἢ Κράββατος (ὁ) letto, մահճի.
Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ.
Κραδαίνω. M. ανῶ και
Κραδάω-ῶ. M. ἦσω. scuotere, vibrare.
շոյել, շարժել, թռնել. Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ.
Κράδῃ (ἡ) ramicello del fico. 2. foglia
di fico. 3. macchina teatrale. Թղզնիկի
ճիւղ. 2. Թղզնիկի տերեւ. 3. Թատրոնա-
կան մեքենայ. Թճիք Կրեյտեմէ, Թճիք Կ-
րեյտեմէ Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ. 2. Թ-
ճիք Կրեյտեմէ. 3. Թատրոնի մեքենայ Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ.
Κραδοπωλῆς-ον (ὁ) venditore di foglie
di fico. Թղզնիկի տերեւ ծառայ. Թճիք
Կրեյտեմէ.
Κράζω. M. κράζω. gridare, stridere. պո-
աւլ, պրաթկաւ, ճիւր բառաւլ. Կրեյտեմէ,
Կրեյտեմէ.
Κραϊαίνω. M. ανῶ X ἀντι
Κραίνω. M. κραίνω. eseguire, effettuare,
perfezionare. 2. (ծθ. τροπ.) spiegare,
interpretare, dire. 3. (ἀμτβ.) riuscire.
4. comandare, dirigere. աւարակել, կա-
տարել, կատարելագործել. 2. բացայայ-
տել, մեկնել, բուել, գրուել. 3. զուխ
եղել, գերջել, զաւլ, յանդիլ, ելլալ. 4.
հրամայել, տերել, ուղղել. Թեմէլ, Թե-
մէլ Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ. 2. Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ
Կրեյտեմէ. Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ. 3. Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ, Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ. 4. Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ, Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ. Կրեյտեմէ, Կ-
րեյտեմէ Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ.
Κραιπαλιώ-ῶ. M. ἦσω. aver lo stordim-
ento di testa per aver bevuto molto.
2. ubbriacarsi. շատ խմած ըրտաւուն հա-
մար զուխը ծանրութիւն մը խմանալ. 2.
զինովաւլ. Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ. Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ. Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ. 2. Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ.
Κραιπαλίη (ἡ) stordimento di testa per aver
bevuto molto. 2. crapola, ubbriachezza,
չա, շատ խմելուն առաջ եկած զինու
ծանրութիւն. 2. շուտաւաւթիւն, զինե-
րութ, արեղոյնութիւն. Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ,
Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ. Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ. 2. Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ.
Κραιπαλιζῶ. M. ἴσω. = Κραιπαλιώ.
Κραιपालώθης-εος (ὁ, ἡ) cionciatore.
արբիւ. Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ.
Κράμα (τὸ) mistura di varj liquidi. զա-
նազան հեղուկութիւնք խառնուած զան-
դուած. Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ. Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ. Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ. 2. = Κράσις.
Κραμειόν (τὸ) (εις τὴν Σικελ.) cicuta.
մրախիւղ. Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ.
Κράμβη (ἡ) cavolo, կաղամբ. Կրեյտեմէ.
Κραμβίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κράμβη. 2.
= Κραμβειόν.
Κραμβός-η-όν. secco, arido, torrido.
չոր, չորացած, արաւթիւն երած. Կրեյտեմէ,
Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ. Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ.
Κραναός-η-ίν. duro, sasso, infecundo.

պիւն, քարոտ, սնայտաւլ. Կրեյտեմէ, Կ-
րեյտեմէ.
Κρανεία (ἡ) corniolo. 2. (συνεκδ.) lan-
cia fatta di legno di corniolo. շմեհ. 2.
շմեհի նիւղի տեղ. Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ. 2.
Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ. Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ.
Κρανείος-η-ον. fatto di legno di cor-
niolo. շմեհի փայտ շմեհուած. Կրեյտեմէ
Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ. Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ.
Κρανείος-α-ον. = Κρανείνος. (οὐσ.) Κρά-
νειον (τὸ) = Κράνον.
Κρανίον (τὸ) cranio, teschio. զլիւս պա-
ւառաւք. Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ.
Κρανοκολλῆτης-ον (ὁ) tarantola. փա-
շանդ (Թունաւոր սարդ մըն է). զէն ե-
րէմէ Կրեյտեմէ, (Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ).
Κρανίον (τὸ) corniola. հոն, շուլ, զաղաւ.
Կրեյտեմէ.
Κρανοποιώ-ῶ. M. ἦσω. Eimi —
Κρανοποιός (ὁ) fabbricatore di elmi. աւ-
ղաւարտ շիւղ. Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ, (Կրեյտեմէ) Կ-
րեյտեմէ.
Κράνος-εος-ους (τὸ) elmo. սաղաւարտ.
Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ, (Կրեյտեմէ) Կ-
րեյտեմէ, Կրեյտեմէ.
Κρανοργός (ὁ) = Κρανοποιός.
Κραντίαια (ἡ) X Θηλ. τοῦ
Κραντήρ (ὁ) colui che effettua, esegui-
sce. 2. governatore, direttore. 3. ma-
scellare. կատարելագործող, զուխ հա-
նող. 2. կատար, իշխան, ուղղիչ. 3.
սեղանաւան. Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ
Կրեյտեմէ. 2. Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ
Կրեյտեմէ. 3. Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ.
Κραντήης-ον (ὁ) καὶ
Κραντόρ-ορος (ὁ) X ἀντι Κραντήρ.
Κράς-ατός (ὁ) testa. զուխ. Կրեյտեմէ.
Κράσις-εως (ἡ) mistura. 2. temperamen-
to d'aria o di corpo, complessione. 3.
l'unione di vocali o di dittonghi. Խառ-
նորդ, խառնուած. 2. բարեխառնու-
թիւն (օրդ), մարմնի խառնուած, ընու-
թիւն. 3. Լայնաւորութիւն կամ երկ-
նայնորութիւն. Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ, Կ-
րեյտեմէ Կրեյտեմէ. Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ. 2. Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ. Կ-
րեյտեմէ. Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ. 3. Կ-
րեյտեմէ Կրեյտեմէ. Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ.
Κράσιπτον (τὸ) lembo, frangia, balzana,
falda, orlo. 2. falda di montagna.
քանդ, զրոյակ, զերջուր, ծոյ (հան-
դերձիկ զիւստոյ). 2. զառ ի զայր ը-
րիւ. Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ, Կրեյտեմէ (Կ-
րեյտեմէ). 2. Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ.
Κρασιπτόν (τὸ) presepio. մար. Կրեյտեմէ,
Կրեյտեմէ.
Κραταίλιος (ὁ, ἡ) sassoso. քարոտ. Կրեյտեմէ,
Կրեյտեմէ. Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ, Կ-
րեյտեմէ Կրեյտեմէ.
Κραταίότης-ητος (ἡ) = Κράτος.
Κραταίω-ῶ M. ἴσω. (Γροφ.) corroborare.
զորացնել. Կրեյտեմէ Կրեյտեմէ. =
Κρατύνω.
Κραταίωμα-ατος (τὸ) ciò che fortifica,
mezzo per corroborare. զորացնող
իր, զորացնելու յարմար միջոց. Կ-
րեյտեմէ Կրեյտեմէ. Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ. Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ. Կրեյտեմէ Կ-
րեյտեմէ.

Κρηνοβάτης -ου (ὁ) che cammina sui precipizi. 2. funambolo. *κωρ υπηλπευ φουγ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ*.

Κρηνοθέειν, ἐπιφ. dal precipizio all' ingiù. *κωρ υπηλπευ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κρηνώδης (ὁ) precipizio, dirupato. 2. il labbro della piaga. *κωρ υπηλπευ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κρηνώδης -εος (ὁ, ἡ) precipitoso. 2. (ἐπιμ) pericoloso. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κρηναῖος -α -ον. fontane, fontano, di fontana. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κρήνη -ης (ἡ) fontana, sorgente. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κρήνηθεν, ἐπιφ. dalla fontana. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κρηνοφυλάξ -ακος (ὁ) custode delle fontane. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κρηνοδοποιός (ὁ) calzolaio, pianellajo. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κρηνοδοπώλης -ον (ὁ) venditor di scarpe, di pianelle, di sandali. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κρηνοδόω -ω. *M. ὄσω*. gettar le fondamenta, fondare. 2. calzare. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κρηνοδομα (τὸ) = *Κρητις* (3).

Κρητις -ιδος (ἡ) scarpa, pianella, sandalo. 2. piedestallo. 3. (ἐν γέν. καὶ μετφ.) base, fondamento. 4. sponda, greto (*Γαλλ.* quai). *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 3. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 4. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 3. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 4. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κρηοῖρα -ας (ἡ) staccio. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κρησορέτης -ον (ὁ) (ἄρτος) (pane) fatto dal fior di farina. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κρησούγιον (τὸ) rifugio. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κρηφαγῶ -ω. *M. ἦσω*. × ἀντὶ Κρηφαγῶ.

Κριβανός (ὁ) fornace. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κριβανωτός -ῆ -όν. cotto nella fornace. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κρηγῆ (ἡ) καὶ **Κρηγμός** (ὁ) = *Τρηγμός*.

Κριζῶ. *M. κριζῶ*. stridere. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 3. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 4. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κριθαλέουρον (τὸ) farina d'orzo. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κριθαριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κριθῆ*.

Κριθῆ -ῆς (ἡ) orzo. 2. orzajuolo, bollicina, che viene trà i nepitelli degli occhi. 3. membro virile. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 3. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 3. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κριθίζω. *M. ἴσω*. nutrir d'orzo. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κριθινός -ῆ -ον. fatto di orzo. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κριθιον (τὸ) = *Κριθαριον*.

Κριθολόγος (ὁ, ἡ) chi raccoglie l'orzo. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κριθοπώλης -ον (ὁ) venditor d'orzo. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κριθοφαγία -ας (ἡ) il mangiare, il nutrirsi d'orzo. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κριθοφαγός (ὁ, ἡ) che mangia, che si nutrice d'orzo. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κριθοφόρος (ὁ, ἡ) che produce dell'orzo. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κριθοφυλακία -ας (ἡ) soprantendenza d'orzo. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κριθοφυλάξ -ακος (ὁ) custode, sovra-stante d'orzo. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κριθώδης -εος (ὁ, ἡ) simile o pieno d'orzo. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κρικιον καὶ Κρικαλλιον (τὸ) ὑποκορ. του *Κρικος* (ὁ) (κατὰ μετὰ.) ἀντὶ *Κικκος*. anello. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κρικῶ -ω. *M. ὄσω*. far passare un'anello, affibiare. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κρικωτός -ῆ -όν. attaccato con un'anello, affibbiato. 2. anelloso. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κριμα ἢ **Κριμα** (τὸ) giudizio. 2. condanna, pena. 3. sentenza, decreto. 4. precetto. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 3. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 4. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 3. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 4. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κριματίας καὶ **Κριματις** -ον (ὁ) (ἄρτος) (pane) fatto di farina grossa. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 2. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 3. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*. 4. *κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ κωρμωσ*.

Κυβέω. Μ. εἶσω. giuocare a' dadi. 2. giuocare de' giuochi di fortuna, d' azzardo. *ῥουκὲδερσὶ ῥωγῆ ῥωγῆμυ. 2. φωνήεντων ῥωγῆρ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆρ εἰς ῥωγῆμυ.*

Κύβη-ης (ἡ) testa. *ῥουκῆ. 2. ῥωγῆρ.*
Κύβηλις-ιος (ἡ) = Πίλεκυσ.

Κυβίω. Μ. ἰσω. formar un cubo, dar una forma cubica. *ῥουκῆν ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυβικός-η-όν. cubico. *ῥουκῆν ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κύβιον (τί) fetta di palamita salata tagliata in forma di cubo. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυβιστάω-ώ. Μ. ἦσω. cader o saltare dall'alto (in mare) colla testa ingiù, far un capitombolo, capitombolare. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυβιστήμα-ατος (τό) capitombolo. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυβιστήρη (όν) capitombolare. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυβητίω. Μ. ἰσω. dar gomitate (Γαλλ. coudeoyer). *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυβίτον (τό) cubito, gomito. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυβοειδής-εός (όν, ἡ) che ha la forma di cubo, cubico. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κύβος (όν) cubo. 2. dado. 3. il giuoco de' dadi, sbaraglino, giuoco di fortuna. 4. numero cubico. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κύβωρ (όν) cubo. 2. dado. 3. il giuoco de' dadi, sbaraglino, giuoco di fortuna. 4. numero cubico. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κύχραμος (όν) ciceramo, strillozzo (ucello) (Γαλλ. proyer). *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυδαῶ καὶ (μσ.)-αῶμαι. Μ. ἰσω-ομαι. ingiuriare, insultare, diffamare. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυδαίνω. Μ. ανῶ. lodare, glorificare. 2. confortare. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυδάλιμος-η-όν. glorioso, illustre, generoso. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυδάνω. Μ. ανῶ. = Κυδαίνω. 2. (ἀμπετ.) = Κυδαίω.

Κυδῆεις-εσσα-εν. glorioso, illustre. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυδαίνεω (ἡ) che onora, glorifica gli uomini. 2. celebre pei suoi uomini (Sparta). *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυδαίω-ώ. Μ. ἰσω. gloriarsi, vantarsi. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυδίμος (όν, ἡ) = Κυδάλιμος.

Κυδνός-η-όν. = Κυδίμος.

Κυδοιμέω-ώ. Μ. ἦσω. far tumulto. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυδοιμός (όν) tumulto, confusione. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυδός-εος-ους (τό) gloria, fama, onore. 2. (ἐπι κακοῦ) disonore. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυδωνία ἡ Κυδωνία (ἡ) cotogno (albero). *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυδώνιον (τό) cotogno (frutto), mela cotogna. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυδωνίτης-ον (όν) (οἶνος) (vino) fatto, condito di cotogna. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυέω-ώ. Μ. ἦσω. = Κυσσοφω.

Κύημα (τό) fetto, acqua. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κύησις-εως (ἡ) gravidanza. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυητήριος-α ἡ ος-ον. che contribuisce alla concezione, al parto. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυητικός-η-όν. che può concepire o che può far concepire. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυκοω (X. M.) ingravidare. 2. (μσ.) concepire. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυκαω-ώ. Μ. ἦσω. mescolare. 2. (μτφρ.) confondere, far sossopra. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυκλών-ώνος (όν) mistura. 2. (ἰδαίω.) bevanda mista di diverse cose, vino di Etiopia. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυκλήθρον (τό) cucchiajo per mescolare qualche cosa (Λατ. rutrum). *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυκλάμιον (τό) καὶ Κυκλάμινος (όν) καὶ

Κυκλαμῖς-ίδος (ἡ) pan porcino, pantereno, artanita. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Κυκλάμιον (τό) καὶ Κυκλάμινος (όν) καὶ

Κυκλαμῖς-ίδος (ἡ) pan porcino, pantereno, artanita. *ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ. 2. ῥωγῆμυ ῥωγῆμυ.*

Ααμπροφείης - εός (ὁ, ἡ) raggiante, fol-goreggiante. *ρῶσιωδῶδων, ἑπισημῶν.*
ῥῶσιωδῶδων, ἑπισημῶν.
Ααμπροφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi rilucenti. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν. ἑπισημῶν.*
Ααμπροφροῖω - ῶ. *M. ἡσῶ.* vestirsi degli abiti splendidi, vestirsi a gala. *ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααμπροφρορία (ἡ) il vestirsi magnificamente, a gala. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααμπροφρόρος (ὁ, ἡ) vestito magnificamente, splendidamente, a gala. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααμπροφρονίω - ῶ. *M. ἡσῶ.* aver una voce splendida, bella, sonora. *ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααμπροφρονία (ἡ) τὸ οὖν. *τ. προηγ.*
Ααμπρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce splendida, sonora; bella. *ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααμπρόφρωνος (ὁ, ἡ) magnanimo, generoso. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααμπρῶνω. *M. ὑπῶ.* render lucido, illustrare. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααμπροσσια (τὸ) ornamento splendido. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααμπρῶσις, ἐπιφ. splendidamente, magnificamente. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααμπτήρ - ἦρος (ὁ) face, fiaccola. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααμπτήρ - ῶν (ὁ) (ἐν γέν.) ciò che serve per dar luce. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααμπτήροκλέπτης - ου (ὁ) che ruba la lucerna o la fiaccola. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααμπτηροουζία (ἡ) = *Ααμπαδουζία.*
Ααμπτηροφύρος (ὁ, ἡ) che porta una fiaccola. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααμπυρίω. *M. ἰσῶ.* lucere, risplendere come la lucciola. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααμπυρίς - ίδος (ἡ) lucciola (*Αατ. cicindela*). *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Αάμπω. *M. λάμπω.* rilucere, risplendere, brillare, folgoreggiare. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*

Ααμπώδης - εός (ὁ, ἡ) = *Ααμπήρος.*
Ααμπρία (ἡ) protervia, insolenza. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααμπρός - α - ὄν. protervo, sfacciato, insolente. 2. terribile. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Αάμπυς - εός (ἡ) folgore, splendore. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Αανθανόντως, ἐπιφ. secretamente, clandestinamente. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Αανθάνω. *M. λήσσομαι καὶ λήσω.* non accorgersi, o non esser noto agli altri. 2. (μο.) scordarsi, dimenticarsi, trascurare. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Αάξ, ἐπιφ. a tallone, con calcagno, calpestando. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Αάξεινος - εός (ἡ) scultura di pietre. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Αάξειντρο X ἀντι *Αάξειντρος.*
Αάξειντρον (τὸ) strumento per tagliare e scolpire la pietra. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Αάξειντρον - οὔ (ὁ) scultor di pietre, scarpellino. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Αάξειντρον - ἦ - ὄν. inciso, intagliato, scolpito di pietra. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Αάξειντρον. *M. εἰσῶ.* scolpire le pietre. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααοβότειρα (ἡ) *θῆλ. τοῦ*
Ααοβότηρ (ὁ) nutritore, capo, condottiere del popolo. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααοβότης (ὁ, ἡ) = *Ααοβότηρ.*
Ααοδάμας - αντος (ὁ) domatore de' popoli. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααοδάμας (ὁ, ἡ) giudicato dal popolo. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααοδογματικός - ἦ - ὄν. concorde alla pubblica opinione, al parere del popolo. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααογηγορία (ἡ) sovranità sul popolo. *φωγῶν ὑπερ ἰσθμῶν ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων ῥῶσιωδῶδων.*
Ααοκατάρτος (ὁ, ἡ) esecrato, maledet-

ἡρωδωτορ. ἔτι τὸ ἑξῆς, ἄλλοι, ἄλλοι, ἄλλοι
 ἄλλοι: ἄλλοι (τὸ) ὑποκορ. τ. ἄλλοι. (συ-
 νήθ.) oracolo. ἡρωδωτορ (ἡρωδωτορ
 ἡρώ). ἄλλοι, ἄλλοι, ἄλλοι, ἄλλοι, ἄλλοι.
 ἄλλοι - α - ον. dotto, erudito. 2 memo-
 rable. 3. prudente, logico. ἡρωδωτορ,
 ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 2. ἡρωδωτορ
 ἡρωδωτορ. 3. ἡρωδωτορ. ἡρωδωτορ. 2.
 ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 3. ἡρωδω-
 ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἄλλοι (ἡ) eloquenza. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἄλλοι (τὸ) conto. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. ἡρωδωτορ.
 ἄλλοι (ὁ) conto, calcolo. 2. ragiona-
 mento, riflessione. 3. intelligenza,
 giudizio, sillogismo. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 2.
 ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 3. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 2. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 3. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἡρωδωτορ. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἄλλοι (τὸ) curia de' logisti ove s'osservano i conti dello stato. 2. scuola ove si faceva la rivista, ed il pagamento de' soldati. 4. luogo, ove si disputava delle questioni filosofiche. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 2. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 3. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 4. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 5. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 6. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 7. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 8. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 9. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 10. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 11. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 12. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 13. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 14. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 15. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 16. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 17. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 18. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 19. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 20. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 21. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 22. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 23. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 24. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 25. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 26. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 27. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 28. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 29. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 30. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 31. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 32. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 33. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 34. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 35. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 36. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 37. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 38. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 39. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 40. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 41. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 42. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 43. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 44. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 45. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 46. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 47. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 48. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 49. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 50. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 51. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 52. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 53. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 54. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 55. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 56. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 57. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 58. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 59. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 60. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 61. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 62. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 63. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 64. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 65. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 66. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 67. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 68. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 69. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 70. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 71. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 72. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 73. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 74. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 75. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 76. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 77. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 78. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 79. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 80. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 81. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 82. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 83. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 84. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 85. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 86. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 87. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 88. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 89. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 90. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 91. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 92. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 93. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 94. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 95. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 96. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 97. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 98. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 99. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 100. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.

l'abbaco. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἄλλοι (τὸ) = ἄλλοι.
 ἄλλοι, ἐπιθ. da dotto, da erudito. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἄλλοι - ὦ. M. ἡρωδωτορ. comporre, scri-
 vere in prosa. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἄλλοι (ἡ) compositione in prosa.
 ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἄλλοι (καὶ ἐπιθ.) - εκὼς. di
 prosa, prosaico. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἄλλοι (ἡ) (ἐνν. τέχνη). l'arte di scri-
 vere in prosa, prosaismo. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἄλλοι (ὁ, ἡ) prosatore, dittator
 prosaico. 2. computista. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἄλλοι (τὸ) conversazione di filo-
 logi, banchetto letterario (Γαλλ. ban-
 quet litteraire). ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἄλλοι (ἡ) = ἄλλοι.
 ἄλλοι (ἡ) profluvio di parole,
 garrullità, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἄλλοι (ὁ, ἡ) professore della
 rettorica. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἄλλοι (ὁ, ἡ) che rassomiglia
 alla prosa. 2. verisimile (Γαλλ. spé-
 cieux). ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἄλλοι (ἡ) liquidazione di conti. 2.
 compositione d'un discorso. ἡρωδωτορ,
 ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 2. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἄλλοι (τὸ) luogo ove si rende
 conto. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. 2. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἄλλοι (M. ἡρωδωτορ. far render, do-
 mandar conto. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἄλλοι (ὁ) colui
 che domanda conto, o revisore de'
 conti, computista, colui che liquida i
 conti. 2. (ἰδ. αὐτ. εἰς τοὺς Βυζ.) Can-
 celliere. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.
 ἄλλοι (ὁ, ἡ) intellettuale, as-
 tratto. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ. ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ, ἡρωδωτορ.

(ζ-λ-ω-λ-ω)· 8· β-β-β-β-β, -β-β-β-β-β (β-β-β-β-β);

Αωβάομαι - ὠμαι. Μ. ἦσομαι. = Ανυαίνουμαι.

Αωβάω - ὠ. Μ. ἦσω. (σπνττ.) ἀντι Αωβάομαι.

Αωβένω, Μ. εὔσω. = Αωβάομαι. oltraggiare, desiderare. ἡμφωστῆλ, ὑψωμένῃ. -ἡἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωβῆ (ἠ) oltraggio, insulto, disonore. 2. danno. 3. lebbra. ἡμφωστῆρ, βῆζω-δυνῆρ, ἀνυρρῆνῆρ. 2. ἡψωρ. 3. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ. 2. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ. 3. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ. 2. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ. 3. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωβῆσις - εως (ἠ) maltrattamento, insulto. ἡμφωστῆρ, ἡμφωστῆρ. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωβῆτιρα (ἠ) θηλ. τοῦ

Αωβητήρ (ὁ) καὶ Αωβητής (ὁ) insultore, ingiuriatore. 2. malfattore, scellerato. ἡμφωστῆρ, βῆζω-δυνῆρ. 2. ἡψωρ. 3. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωβητός - ἠ - ὄν. oltraggiato, disonorato. ἡμφωστῆρ, ἡμφωστῆρ. -ἡἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωβητωρ - ὄρος (ὁ) = Αωβητήρ.

Αωβός (ὁ) lebbroso. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωγάιον (τὸ) giogaja, pagliolaja, la pelle pendente dal collo de' buoi (Γαλλ. fa-non). ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωῖον - ὄνος (ὁ, ἠ) (σπνττ. ἀνμλ. τ. Ἀ-γαθός) migliore. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωμα (τὸ) orlo. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωμάτιον (τὸ) ὑπόκορ. τ. Αωμα.

Αωπη - ης (ἠ) × ἀντι Αωπος.

Αωποδυναία (ἠ) spogliamento, l'azione di spogliare i viandanti, di toglier a loro gli abiti. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωποδυτέω - ὠ. Μ. ἦσω. spogliare, rubare gli abiti. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωποδυτής - ου (ὁ) spogliatore, ladro d' abiti. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωπος - εως - ους (τὸ) vestimento, abito. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωρον (τὸ) καὶ Αωρός (ὁ) (νλγ.) coregia (Λατ. lorum). φολ. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωστός - α - ὄν. (ὑπερβ. ἀνμλ. τ. Ἀγαθός) ottimo. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωτάξ-ακος (ὁ) sonator di flauto (Λατ. tibicen). ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωτίλω. Μ. ἰσω. cogliere i fiori del loto. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωτίσμα (τὸ) fiore. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωτός (ὁ) loto (pianta). 2. sorta di pianta d' Egitto. 3. uva d' India, fava Greca (argoscello in Africa). 4. loto bagolaro (pianta). (Γαλλ. Micocoulier). 5. pissero fatto dal legno del loto. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωτοφαγος (ὁ, ἠ) che si nutrice del frutto della bagola, lotofago. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωφάω (ἰω) - ὠ. Μ. ἦσω. riposare, respirare, acchetarsi. 2. cessare, desistere. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ. 2. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωφῆσις - εως (ἠ) riposo, respiro, quiete.

ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Αωφών - ὄνος (ὁ, ἠ) = Αωίων.

MI.

MI, μ, μῦ (τὸ), (ἄκλ.) Mi, Duodecima lettera dell' alfabeto Greco. Si pronunzia come M (Italiana). ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

In senso numerico coll' accento di sopra (μ') significa quaranta o quarantesimo, e coll' accento al di sotto (μ) significa quaranta mila. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

Μ. (πρό φων.) ἀντι Με ἠ (σπν. καὶ ×) Μοι.

Μά. μόν. particella affermativa o negativa di giuramento. ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ, ἡ-ἡ-ἡ-ἡ-ἡ.

15 Π--
Μαϊνάκτης -ον (ό) furioso, turbolento. *quarrosus, furiosus, iracundus*. *υρ-υρ-υρ-υρ*. *επιθ. τ. Διδος*.
Μαϊνάσσω, *Μ. άξω*. desiderar ardentemente. *fehuss ruzhawl, fusharukun rakhyl, zaphk qurru wakhawl*. *εξ-εξ-εξ-εξ*, *εξ-εξ-εξ-εξ* *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μαϊνώω, *Μ. ήσω*. και *Μαϊνώω* ή *Μαϊνώομαι*. (*χ. Μ.*) = *Μαϊνάσσω*.
Μαϊνός -ιδος (ή) merluzzo. *ισολ υρ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μαϊνομαι, *Μ. μαγήσομαι* ή *μανοῦμαι*. infuriarsi, esser trasportato dal desio di qualche cosa. *δολεφνελ, ρωνιφ υρ ρωηδωνετ' ανδληο. εδενε ρερελ ρωνιφελ φωνοιελ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*, *εξ-εξ-εξ-εξ*, *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μαϊόμαι, *Μ. ...*; ambire, desiderar ardentemente. *fehuss wakhawl*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μαϊώω και (*μω*), *Μαϊόομαι* -οῦμαι, *Μ. οῦω*. -ομαι = *Μαϊνώομαι*.
Μαϊωτικός -ή -όν. = *Μαϊεντικός*.
Μαϊωτρον (τό) la paga della levatrice. *δωδωμωρδρδν φωρδρρ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μάκαρα -ης (ή) θηλ. τού
Μάκαρα -αρος (ό και οπν. ή) beato, fortunato. *ερωνικωλ, ερωνικελ, ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*, *εξ-εξ-εξ-εξ*, *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακαρία (ή) (*κνρ*). θηλ. τ. *Μακαρίας* (οῦα). = *Μακαριότης*. luogo di beatitudine. *ερωνικω. εδενε ανελ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακαρίζω, *Μ. ισω*. beatificare, stimar felice, beato. *ερωνικελ, ερωνικηλ ζωδω. ρελ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*, *εξ-εξ-εξ-εξ*, *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακαρίος -α -ον. felice, beato. *ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*. *εξ-εξ-εξ-εξ* = *Μακαριότης*.
Μακαριότης (ή) beatitudine. *ερωνικηλ*. *ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*, *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακαρίς -ιδος (ή) αντι *Μακαρία*.
Μακαριστός -ή -όν. (και επιθ.). -ιστός. degno di beatitudine. *ερωνικηλ*. *ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*, *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακαριστός -ον (ό) και *Μακαριτες* -ιδος (ή) (και ενφην). defunto. *ζωδω. εδενε φωρδρδνικωλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακαρίως, επιθ. beatamente, felicemente. *ερωνικηλ*. *ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*, *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακαρτός -ή -όν. *Χ αντι Μακαριστός*.
Μακρόνός -ή -όν. lungo, alto. *ερωνικηλ*. *ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*, *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακείλιον (τό) macello, becheria. *ωωωνη. ωωωνη*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακίλη, *Ιων*. και *Μακίλλα* -ης (ή) zappa, marrone (*Λατ. ligo*). *ερωνικηλ, ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*, *εξ-εξ-εξ-εξ*.

Μάκελλον ή *Μάκελον* (τό) mercato, ove si vende il vitto. *ερωνικηλ, ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*. 2. = *Περίφραγμα*.
Μακιστήρ (ό) lungo, prolisso. *ερωνικηλ, ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακροδρομος (ό, ή) *Χ αντι Μακροδρομος*.
Μακροδων-ονος (ό, ή) longevo, diuturno. *ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακράν, επιθ. lungi, lontano. *ζωδω, ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακροαίχλην -ενος (ό, ή) di lungo collo. *ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακροηγορέω -ω. *Μ. ήσω*. parlare lungamente. *ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακροηγορία (ή) discorso lungo. *ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακροήγρος (ό, ή) chi parla lungamente. *ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακροημερία (ή) giornata lunga, d'estate. *ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακροβάρων -ονος (ό, ή) che cammina a passi giganteschi, lunghi. *ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακροβίος (ό, ή) longevo, che vive o dura per lungo tempo. *ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακροβιότης (ή) vita longeva, il vivere per lungo tempo. *ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακροβόλος (ό, ή) che getta per lungo spazio di terra. *ζωδω. ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακρογενέος (ό, ή) che ha una barba lunga. *ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακρογήγρος (ό, ή) decrepito. *ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακροδάκτυλος (ό, ή) che ha le dita lunghe. *ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακροδρόμος (ό, ή) che corre per lungo cammino. *ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακροζωία (ή) = *Μακροβιότης*.
Μακρομηρίενιος -εως (ή) τό οῦα. τού *Μακρομηρίενιος*. *Μ. ισω*. *Γίνομαι* = *Μακρομηρίος* (ό, ή) = *Μακροβίος*.
Μακροδέν, επιθ. di lontano (eminus *Λατ.*) *ζωδω. ερωνικηλ*.
Μακρόθι, επιθ. lungi, al di lungi. *ζωδω, ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακροδρεξ -οτριχος (ό, ή) che ha i capelli lunghi. *ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακροθυμείω -ω. *Μ. ήσω*. tollerare, soffrire pazientemente. *ζωδω. ερωνικηλ*. *εξ-εξ-εξ-εξ*.
Μακροθυμία (ή) tolleranza, longanimità.

εργαζόμενος [θ]εῖς, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροθύμιος (ὁ, ἡ) paziente, tollerante. ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροθυμία, ἐπιείκεια, con pazienza, pazientemente, con longanimità. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροκατάληκτος (ὁ, ἡ) che ha una desinenza lunga, che termina in una sillaba lunga. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροκόλιος (ὁ, ἡ) che ha un fusto, torso lungo. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροκέντρος (ὁ, ἡ) che ha lo sprone lungo. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροκέρκος (ὁ, ἡ) che ha una lunga coda. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha una lunga testa. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροκομῆ — Μ. ἡσώ. Εἰμὶ —

Μακροκόμος (ὁ, ἡ) che ha una lunga chioma. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροκόμος (ὁ, ἡ) di cui le membra sono lunghe. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροκόπος (ὁ, ἡ) che ha i remi lunghi. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροκομῆ — Μ. ἡσώ. = Μακροκομῆ.

Μακρολογία (ἡ) = Μακροκομῆ.

Μακρολόγος (ὁ, ἡ) = Μακροκομῆ.

Μακρονοσῆ — Μ. ἡσώ. πατὴρ una malattia cronica. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακρονοσῆ (ἡ) τὸ νοσ. τ. προσηγ.

Μακροπέπλος (ὁ, ἡ) che ha il peplo, il velo lungo. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροπνοῦς — Μ. ἡσώ. far un lungo viaggio. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροπορία (ἡ) lungo viaggio, lungo cammino. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακρόπους — οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi lunghi. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακρόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ale lunghe. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροπόγων — ονος (ὁ) = Μακρογένειος.

Μακρορύζια (ἡ) τὸ οὖσ. τοῦ

Μακρορύζιος (ὁ, ἡ) (βτν.) che ha una radice lunga. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακρορύς — ενος (ὁ, ἡ) che ha un naso

lungo. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακρός — εος — ος (τὸ) = Μῆκος.

Μακρός — ἄ — ὄν. lungo. 2. diurno. 3. alto, eccelso. 4. grande, molto. 5. prolisso, esteso. εργαζόμενος. 2. εργαζόμενος. 3. εργαζόμενος. 4. εργαζόμενος. 5. εργαζόμενος. 2. εργαζόμενος. 3. εργαζόμενος. 4. εργαζόμενος. 5. εργαζόμενος. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροσκελῆς — εος (ὁ, ἡ) che ha le gambe lunghe. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροσυλλαβος (ὁ, ἡ) composto di sillaba lunga. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακρότης (ἡ) lunghezza. 2. diurnità. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακρότομος (ὁ, ἡ) (προσ.) chi non dirama profondamente, perfettamente. 2. (προσ.) non diramato profondamente. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακρότονος (ὁ, ἡ) troppo, molto tesoro. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροτραχῆλος (ὁ, ἡ) = Μακροαχῆνος.

Μακροφύλλος (ὁ, ἡ) che ha delle foglie lunghe. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροφωνῆ — ος. Μ. ἡσώ. gridar ad alta voce. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροφωνῆς (ὁ, ἡ) che grida ad alta voce. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροξύλος (ὁ, ἡ) che ha le labbra grandi. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροξύειρος (ὁ, ἡ) che ha le mani lunghe. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροχῆλος (ὁ, ἡ) che ha le unghie lunghe. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροχορόνιος — Μ. ἡσώ. Γίνομαι —

Μακροχορόνιος (ὁ, ἡ) longevo, che vive o dura per lungo tempo, diurno. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακροχορονιότης (ἡ) lunghezza di vita, vita lunga. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακρόω — ος. Μ. ἡσώ. = Μακρόω.

Μακρόω — ος (τὸ) (Γρφ.) oggetto d'abominazione. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μακρόωνος — εως (ἡ) allontanamento, allungamento. εργαζόμενος, ζωοεικονομασθῆναι. — μακρῶς, μακρῶς.

Μανόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie rare.
 ἡνθίσματα ἀπὸ κηλῶν. - ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.
 Μανώνω. Μ. ὠσώ. rarificare, rarefare.
 ἀποσπῆλαι, γνήσια ἐκδῆλαι. - ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω (ἡ) divinazione, indovinamento, predizione, profezia. ἡνθίσματα ἰσχυρῶς, ἡνθίσματα ἰσχυρῶς, ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.
 ἐκδῆλαι ἐπὶ τὴν ἄλκα. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.
 ἐκδῆλαι ἐπὶ τὴν ἄλκα. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω (τὸ) oracolo. 2. tempio, in cui si dava l'oracolo. ἡνθίσματα (ἡνθίσματα - ἄλκα). 2. ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω - α - ὄν. che concerne gl' indovini. ἡνθίσματα ἰσχυρῶς ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα. (ὠσώ.) = Μάντις.

Μαντεύω (τὸ) oracolo. ἡνθίσματα (ἡνθίσματα - ἄλκα). - ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύωμαι. Μ. εὐσπῆλαι. indovinare, divinazione, predire, vaticinare, dar gli oracoli, profetizzare. 2. consultare l'oracolo. ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα. 2. ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα. 2. ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω - ὄν (ὁ) = Μάντις.
 Μαντεύω - ἡ - ὄν. = Μαντεύω ἢ Μαντεύω.

Μαντεύω - ἡ - ὄν. indovinato, vaticinato. ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω. Μ. εὐσπῆλαι. (μτγρ. καὶ ἀδκρ.) ἀντὶ Μαντεύωμαι.

Μαντεύω - ἡ - ὄν. che concerne gl' indovini o l'indovinamento. ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω, ἐπίθ. da indovino. ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω - ὠ. Μ. ἡσώ. Εἰμί - Μαντεύω (ὁ, ἡ) = τῶν

Μάντις - ἔως (ὁ) indovino, profeta. 2. (ἡ) sorta di cavalletta verde. ἡνθίσματα, ἡνθίσματα. 2. ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω - ὄν (ὁ) manticaora (sorta di bestia mostruosa nelle Indie). ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω (ἡ) × ἀντὶ Μαντεύω ἢ Μαντεύω.

Μαντεύω (ὁ) × ἀντὶ Σμάρταδος.

Μαντεύω - ἡς (ἡ) frusta, sferza. ἡνθίσματα. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω (τὸ) = Μαντεύω.
 Μαντεύω - ὄν (ὁ) (οἶνος.) maratride,

(vino) condito di finocchio. ἡνθίσματα ἰσχυρῶς (ἡνθίσματα). ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα. (ἔχεται).

Μαντεύω (τὸ) finocchio. ἡνθίσματα. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.
 Μαντεύω (θρῶν) - ὄνος (ὁ) luogo pieno di finocchi. ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω. Μ. ἀσώ. render languido, consumare, infiacchire, appassire. ἡνθίσματα, ἡνθίσματα, ἡνθίσματα. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω - ἔως (ἡ) l'appassire, languore. ἡνθίσματα, ἡνθίσματα. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω (ὁ) marasmo, mancamento di forze. ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω - ὠ. Μ. ἡσώ. abbagliarsi gli occhi dalla luce. ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω - ὄν (ὁ) καὶ Μαντεύω - ἰδὸς (ἡ) καὶ Μαντεύω (τὸ) perla, margherita (Λατ. unio). ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω (ὁ καὶ ἡ) ostrica, che produce perle. ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα. 2. = Μαντεύω - τῆς.

Μαντεύω - ἡς - ἔως (ὁ, ἡ) simile alla perla. ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω - ὠ. Μ. ἡσώ. impazzire, folleggiare, smaniare. ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω (τὸ) = Μαντεύω.

Μαντεύω - ἔως - ἔως - ἔως. καὶ Μαντεύω - ὄν (ὁ) = Μαντεύω.
 Μαντεύω - ἡ ἢ ὄς - ὄν. insano, tolle, stolto, insolente, licenzioso, lussurioso. ἡνθίσματα, ἡνθίσματα. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω (ἡ) καὶ Μαντεύω (ἡ) insania, follia, stoltezza, insolenza, licenziosità. ἡνθίσματα ἰσχυρῶς, ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω (ἡ) genere calda, brace. ἡνθίσματα ἰσχυρῶς. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαντεύω. Μ. ἀσώ. rilucere, risplendere, brillare. ἡνθίσματα, ἡνθίσματα. ἔχεται ἐπὶ τὴν ἄλκα.

Μαρμάρειος καὶ × Μαρμάρειος - α - ον.
resplendente come il marmo, marmo-
reo. ἡδὲ ἄλλο φωνητικόν, ἡδὲ καὶ. Ἀρτῶν
ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν.
Μαρμαρίζω. Μ. ἰσοῦ. risplendere come il
marmo. ἡδὲ ἄλλο φωνητικόν. Ἀρτῶν ἄρτῶν
ἄρτῶν.
Μαρμαρίνος (ὁ, ἡ) fatto di marmo, mar-
moreo, marmorino. ἡδὲ καὶ, ἡδὲ ἄρτῶν.
Μαρμαρογλυφία (ἡ) scultura di marmi.
ἡδὲ ἄρτῶν ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαρμαροποιός (ὁ) lavoratore di marmo,
marmorario. ἡδὲ ἄρτῶν ἡδὲ ἄρτῶν.
Μαρμάρω (ὁ, ἡ) × (ἐν γεν.) = Μαρ-
μάρω. (ὁθ. ἀννηθ.) Μάρμαρος λίθος.
marmo. ἡδὲ, ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαρμαρῶ - ὦ. Μ. ὠσω. convertir in
marmo. 3. (Βυζ.) incrostare. ἡδὲ ἄρτῶν
ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαρμαρίζω. Μ. ὠσω καὶ Μαρμαρίζω.
Μ. ὠσω. = Μαρμαρίζω.
Μαρμάρωσις - εως (ἡ) τὸ ὄνομα. τ. Μαρμα-
ρῶ (2).
Μαρμαρῶσις - ἡ - ὄν. incrostato. ἡδὲ ἄρτῶν
ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαρῶν (τὸ) maro, majorana. ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν.
Ἀρτῶν ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαρῶν. Μ. μαίρω. prendere, rapire,
arrivare, accostarsi ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν.
ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαρσάσιον (-πιον) καὶ Μαρῶσιον (τὸ)
sacchetto. ἡδὲ ἄρτῶν ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαίρωσις καὶ Μαρῶσις (ὁ) sacco, borsa,
saccoccia, tasca, valigia. ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν.
ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μάρτυρ - νρος (ὁ, ἡ) = Μάρτυρ.
Μαρτυρία - ὦ. Μ. ἡσοῦ. testificare, at-
testare, render testimonianza. ἡδὲ ἄρτῶν,
ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαρτυρία (ἡ) testimonianza. ἡδὲ ἄρτῶν,
ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαρτυρικός - ἡ - ὄν. pertinente al marti-
rio. ἡδὲ ἄρτῶν ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαρτυρικός, ἐπίθ. da martire. ἡδὲ ἄρτῶν,
ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαρτύριον (τὸ) = Μαρτυρία ἡ Μαρτύ-
ρισμα. (ἐκκλησι.) martirio. 2. tormento
che si patisce nell'esser martirizzato.
3. tempo de'martiri. ἡδὲ ἄρτῶν ἡδὲ ἄρτῶν.
ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.

ἡδὲ ἄρτῶν ἡδὲ ἄρτῶν. 3. φωνη-
τικόν, φωνητικόν, ἡδὲ ἄρτῶν. ἡδὲ ἄρτῶν.
ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν. 2. ἡδὲ ἄρτῶν
ἡδὲ ἄρτῶν. ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν. 3. ἡδὲ ἄρτῶν
ἡδὲ ἄρτῶν.
Μαρτύρομαι. Μ. ὠσω. portare in tes-
timonio, citar testimonio, confermare
siccome testimonio o per mezzo di
testimonj. ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μάρτυρ - νρος (ὁ, ἡ) testimonio. 2. (ἐκ-
κλησι.) martire. ἡδὲ ἄρτῶν. 2. φωνη-
τικόν. ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μασάομαι. Μ. ἡσοῦ. masticare.
ἡδὲ ἄρτῶν.
Μάσθημα (τὸ) ciò che vien masticato.
ἡδὲ ἄρτῶν ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μάσθη (ἡ) cuojo, pelle. ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν.
ἡδὲ ἄρτῶν.
Μάσθητον (τὸ) foglia di silfio. ἡδὲ ἄρτῶν
ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μάσσω. Μ. μάξω. toccare, palpare. 2.
impastare, intridere. 3. asciugare. ἡδὲ ἄρτῶν.
2. ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν. 3. ἡδὲ ἄρτῶν.
ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαστάξω. Μ. ὠσω. × ἀντι Μασάομαι.
Μαστάξω - ακος (ἡ) mascella. 2. il labbro
superiore. 3. cibo, alimento, esca. ἡδὲ ἄρτῶν.
2. ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν. 3. ἡδὲ ἄρτῶν,
ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαστάξω. Μ. ὠσω. biaciare. ἡδὲ ἄρτῶν.
ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαστεύω. Μ. ἔωσω. cercare, investigare.
ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαστήρ - ηρος (ὁ) inquisitore, ricercato-
re. ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαστιγῶ - ὦ. Μ. ὠσω. flagellare, frusta-
re, sferzare. ἡδὲ ἄρτῶν ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαστιγῶσις - εως (ἡ) flagellazione. ἡδὲ ἄρτῶν.
ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαστιγῶν. Μ. ἰσοῦ. frustare, sferzare.
ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαστιγῶν - εως (ἡ) sferza, frusta. 2. fla-
gelli, pena. ἡδὲ ἄρτῶν. 2. ἡδὲ ἄρτῶν,
ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαστιχίλαιον (τὸ) olio di mastic. ἡδὲ ἄρτῶν.
ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαστιχῶν (ἡ) mastic. ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν.
ἡδὲ ἄρτῶν.
Μαστιχίνος - η - ον. masticino, di mastic.
ἡδὲ ἄρτῶν, ἡδὲ ἄρτῶν. Ἀρτῶν ἄρτῶν.
Μαστιχοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il ma-

μεγαλειότης ἡ δόξα, μεγαλοπρέπεια, μεγαλοφυΐα.
 μεγαλύνω, ἐπιβ. magnosamentum, μεγα-
 λυνοῦμαι, μεγαλοπύριον, μεγαλοπύριον.
 μεγαλεπήβολος ἀντὶ Μεγαλεπίβολος (ὁ, ἡ)
 colui che intraprende affari di gran
 momento. Μεδ γορδερῆρος δέου γορδῶν.
 μεγαληγορέω - ὦ. M. ἡσώ. vantarsi, mil-
 lantarsi, parlar con vanità, orgoglioso-
 samente. Μεδ μαρῶν, μαρῶν, μαρῶν.
 μεγαληγορία (ἡ) τὸ οὖν. τ. παροῦ.
 μεγαληγρος (ὁ, ἡ) chi parla orgoglio-
 samente, millantatore. Μεδ μαρῶν, μαρ-
 δέβρω. μεγαλοῦ, μεγαλοῦ, μεγαλοῦ.
 μεγαλήνους - ὀρος (ὁ, ἡ) coraggioso, ma-
 gnanimo. 2. arrogante, superbo. μαρ-
 μαρῶν, μαρῶν, μαρῶν. 3. μαρῶν, μαρῶν.
 μεγαλίω. M. ἰσώ. = Μεγαλίνω. (πθ. ἡ
 μο.) insuperbirsi. μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλίον (ἡ ὄρδοτ. Μεγαλίον) (τὸ) me-
 gaglio (unguento molto stimato dagli
 antichi.) μαρῶν, μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλοβρομέτης καὶ Μεγαλόβρομος - ον
 (ὁ, ἡ) che fa grande strepito. Μεδ
 μαρῶν, μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλογνωμίω (ἀντὶ Μεγαλογνωμονίω) - ὦ.
 M. ἡσώ. aver de' sentimenti grandi,
 superbi, esser magnanimo. Μεδ μαρῶν,
 μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλογνωμοσύνη (ἡ) = Μεγαλογνωμοσύνη.
 Μεγαλογνωμονος - ὀνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπιβ.).
 γνωμόνος. = Μεγαλόγνωμον, Μεγαλόγνωμος,
 Μεγαλόγνωμος.
 Μεγαλόδαπνος (ὁ, ἡ) che fa od esige
 spese grandi. Μεδ μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλόδους - ὀδοντος (ὁ, ἡ) che ha i
 denti grandi. Μεδ μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλόδοξια (ἡ) liberalità, generosità.
 Μεγαλόδοξος (ὁ, ἡ) liberale, generoso.
 Μεγαλόδοξος, Μεγαλόδοξος.
 Μεγαλόδοξος - ἰος (ὁ, ἡ) = Μεγαλόδοξος.
 Μεγαλόδοξος (ὁ, ἡ) magnanimo. Μεδ μαρῶν,
 μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλόδοξος (ὁ, ἡ) che produce de'
 frutti grandi. Μεδ μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλόδοξος (ὁ, ἡ) che produce de'
 frutti grandi. Μεδ μαρῶν, μαρῶν.

Μεγαλοειθέος (ὁ, ἡ) spazioso. Μεδ
 μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος (ὁ, ἡ) che ha la testa
 grande. Μεδ μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος (ὁ, ἡ) che si espone a
 grandi pericoli. Μεδ μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος (ὁ, ἡ) panciuto. Μεδ μαρῶν,
 μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος (ὁ, ἡ) che ha la cima
 grande. Μεδ μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος - ὀρος (ὁ, ἡ) (ἐκκλή.) gran-
 de Martire di Cristo. μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος (ὁ, ἡ) che ha le mam-
 melle grandi. Μεδ μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος - ἡ ἀνὰ (ἡ) avola, nonna.
 Μεδ μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος (ὁ, ἡ) che riceve una pa-
 ga, mercede grande. Μεδ μαρῶν,
 μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi
 grandi. Μεδ μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος (ἡ) sublimità d'ingegno, su-
 perbia. μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος (ὁ, ἡ) che riceve una pa-
 ga, mercede grande. Μεδ μαρῶν,
 μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος (ὁ, ἡ) dotato d'una
 mente, d'uno spirito sublime, magna-
 nimo. μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος (ὁ, ἡ) ricchissimo. μαρῶν,
 μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος (ὁ, ἡ) grande, celebre
 nella guerra. μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος - ἰος (ἡ) città grande, cele-
 bre. Μεδ μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος (ὁ, ἡ) che commette delle
 iniquità grandi, perverso. Μεδ μαρῶν,
 μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος - ὀδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi
 grandi. Μεδ μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος (ἡ) = Μεγαλοειθέος.
 Μεγαλοειθέος - ὀνος (ὁ, ἡ) che intra-
 prende degli affari grandi. Μεδ μαρῶν,
 μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος (ἡ) magnificenza, maestà.
 Μεδ μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος - ἰος (ὁ, ἡ) magnifico,
 maestoso. Μεδ μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος, ἐπιβ. magnificamente,
 maestosamente. Μεδ μαρῶν, μαρῶν.
 Μεγαλοειθέος - ὀνος. M. ἡσώ. parlare con
 dell' arroganza, millantarsi. Μεδ Μεδ

Μεγιστάνες (οί) i primati, i magnali, gli ottimari. Μεδασίδες. Μεγαλοφάνης, μεγαλοφάνης, δόξα. Μεδασίδης, Μεγαλοφάνης.

Μεγιστώω, M. ενώω. esser massimo fra gli altri, prevalere. Μεγαλοφάνης Μεγιστώω, Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης. Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης.

Μεγιστός - η - ον. ὑπερθ. τ. Μέγας, massimo, grandissimo. Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης.

Μεδίων - οντος (ό) sovrastante, regnante, soprastante. Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης. Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης.

Μεδιμνος (ό και ἴων. η). medimno (misura di sei mozzi). Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης.

Μεζία (τά) = Μέγιστος.

Μεζαίρειω - ω M. ἴωω. chiappare, rapire. Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης.

Μεθαφύδωω. M. οσώ. agguistare, accoppiare altrimenti. Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης.

Μεθεκτός - ον (ό) partecipe. Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης.

Μεθεκτός - η - ον. che si può render partecipe. Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης.

Μεθεκτός - η - ον. di cui si può render partecipe qualcheduno, comunicabile. Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης.

Μεθεξίς - εως (ή) partecipazione. Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης.

Μεθίπειω. M. ἔπωω. seguire. Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης.

Μεθελμηνέω. M. ενώω. tradurre. Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης.

Μεθεως - εως (ή) abbandono, cessazione, ricusa, ritirata. Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης.

Μεθευξίως, ἐπιθ. abbandonando, ricusando, trascuratamente. Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης.

Μεθῆ (ή) ubbriachezza. Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης.

Μεθῆω. M. ἴξω. X ἀντι Μετιύξωαι.

Μεθῆλιξίως - εως (ή) passaggio d'una età in un'altra (come dall'infanzia all'adolescenza). Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης.

Μεθῆμερος - η - ον. και Μεθῆμερος (ό, η) giornaliero, quotidiano. Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης.

Μεθῆμων - ονος (ό, η) negligente. Μεγαλοφάνης, Μεγαλοφάνης.

Μεθιδύω. M. ενώω. = Μεθιστώω.

Μεθίημι. M. μεθίησω, lasciare, abbandonare, deporre. Μεθίημι, Μεθίημι. Μεθίημι, Μεθίημι.

Μεθίσταμαι. M. μεταπίσσωμαι. trasvolare. Μεθίσταμαι, Μεθίσταμαι.

Μεθιστώω. M. μεταστώω. trasportare da un luogo all'altro, trasferire, rimuovere, sostituire, 2. esiliare. Μεθιστώω, Μεθιστώω. Μεθιστώω, Μεθιστώω.

Μεθό (ἀντι Μεθ' οἱ), ἐπιθ. dappoiché (Act. postquam). Μεθό, Μεθό.

Μεθόδεια (ή) (Γρω.) και Μεθόδεια (τά) (νήγ.) = Μέθοδος, frode, insidia, τέχνη, κωμωδία. Μεθό, Μεθό.

Μεθόδευτος - ον (ό) che opera con artificio, con metodo. Μεθό, Μεθό.

Μεθόδευτος - η - ον. artificioso, metodico. Μεθό, Μεθό.

Μεθόδευω. M. ενώω. operare, trattare metodicamente, artificiosamente. 2. macchinare, tramare contro qualcuno, tracciare. Μεθό, Μεθό.

Μεθόδιος - η - ον. (και ἐπιθ.) - ιως. che fa o che si fa con metodo, metodico. Μεθό, Μεθό.

Μεθόδος (ή) tracciamento. 2. (αντεδχ.) metodo. Μεθό, Μεθό.

Μεθόριος - α ἡ ος - ον. confinante. Μεθό, Μεθό.

Μεθόρια (τά) confine, frontiera. Μεθό, Μεθό.

Μεθόρξωω - ω. M. οσώ. giurare di nuovo. Μεθό, Μεθό.

Μεθόρξωμαι - ωμαι. M. ἴσωμαι. lanciar i addosso a qualcheduno. Μεθό, Μεθό.

Μεσημβρινός - ἡ - ὄν. meridionale, merigiano. Ἀφ' ὀρθῆς, ἡγεορρακῶν. ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου ἐπιπέδου, ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου. 2. (γεωγραφ.) ἡ μεριδιαν (circulo massimio nella sfera.) Ἀφ' ὀρθῆς ἡγεορρακῶν (ἡγεορρακῶν ἀδωαυγῶν ἡγεορρακῶν). ἡγεορρακῶν ἐπιπέδου.

Μεσημβρινός - ἡ - ὄν. καὶ Μεσημέριος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Μεσημβρινός.

Μέσις - ον (ὁ) greco-tramontana (nome di vento). ἡγεορρακῶν ἡ ἡγεορρακῶν ἀδωαυγῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον (ἡ) mesiasione, intercessione. Ἀφ' ὀρθῆς ἡγεορρακῶν, ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον. Μ. εὐσσησιον. intercedere, interposeri. ἡγεορρακῶν, ἡγεορρακῶν. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον - ον (ὁ) καὶ Μεσσησιον - εὐσσησιον (ἡ) mesiasione, intercedere. 2. sensale. Ἀφ' ὀρθῆς, ἡγεορρακῶν. 2. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον (ἡ) interregno. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον - εὐσσησιον (ὁ, ἡ) vicerè in morte del re (Lat. interrex.) ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον - α ἡ ὄσ - ον. καὶ Μεσσησιον (ὁ, ἡ) mediterraneo. Ἀφ' ὀρθῆς ἡγεορρακῶν, ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον καὶ Μεσσησιον (τὸ) interpodio. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον (ὁ, ἡ) scritto in mezzo. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον (ὁ, ἡ) ch' è fra le dita. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον (ὁ, ἡ) che si vede in mezzo di . . . o che si vede per la metà. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον (ἡ) trave trasversale, sù cui s' appoggiano gli altri travi. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον, ἐπιπέδου. dal mezzo. ἡγεορρακῶν, ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον, ἐπιπέδου. nel mezzo. ἡγεορρακῶν, ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον (ὁ, ἡ) rotto di mezzo. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον (τὸ) (xv. εἰς τὸ πλθ.) ἡγεορρακῶν, ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

dove entra l' albero della nave. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον (ὁ, ἡ) di mediocre lunghezza, nè troppo lungo, nè troppo corto. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον (τὸ) garetto (Lat. suffrago) pastorale. (Γαλλ. paturon). ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον (τὸ) mesocolon (quella parte del mesenterio, che è attaccata all' intestino detto colon.) ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον - ὠ. Μ. ἡγεορρακῶν. serrar la strada, occupar la via, fermare, impedire, interrompere. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον καὶ Μεσσησιον (τὸ) mesolabio (instrumento per ritrovare il mezzo di checchesia). ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον (ὁ, ἡ) = Διὰλενος.

Μεσσησιον (τὸ) mezza - notte. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον (ὁ, ἡ) di mezza - notte. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον - ὠ. Μ. ἡγεορρακῶν. trovarsi alla metà d' una opera. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον - ὠ. Μ. ἡγεορρακῶν. passar di mezzo, o trovarsi alla metà del viaggio. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον - α - ον che si trova fra i fiumi. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον (ἡ) Mesopotamia (ἡ) (ἐν. γῆ ἡ χῶρα.) Mesopotamia. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον (τὸ) la fessura dell' ano. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον - η - ον. che è nel mezzo, medio. 2. mezzano, mediocre. 3. neutro, indifferente. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

Μεσσησιον (ὁ, ἡ) che ha la cintura stretta. ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν ἡγεορρακῶν.

φθορά, ἡ ἀλλοίωσις. μεταβολή, ἡ μεταβολή, ἡ μεταβολή.

Μεταβολία (ἡ) mutazione di parere, di pensare, pentimento. φθορά, φθορά.

Μεταβουλος (ὁ, ἡ) inconstante nel suo pensare, credulo. μεταβολή, μεταβολή.

Μεταγενεῖον-ῶνος (ὁ) il secondo mese dell' anno degli Ateniesi (Agost. — Sett.)

Μεταγενής - εἰός (ἡ, ἡ) nato appresso. μεταγενέστερος - α - ον. posteriore.

Μεταγίνομαι (γίνομαι). Μ. γενέσθαι. divenire o nascere appresso o diversamente.

Μεταγνώσις (γνωσις). Μ. γνώσασθαι. = Μεταβουλιόμοι, Μετανοεῖω.

Μεταγλωττιστής - οῦ (ὁ) interprete. μεταγλωττίσας, μεταγλωττίσας.

Μεταγνώσις (ἡ) καὶ Μεταγνώσις (ἡ) καὶ Μεταγνώσις - εως (ἡ) = Μεταβουλιὰ καὶ Μετανοεῖα.

Μεταγραφεύς - εως (ὁ) copista, colui che trascrive. μεταγραφῆς, μεταγραφῆς.

Μεταγραφή - ἡς (ἡ) copia, l' azione di trascrivere. μεταγραφῆς, μεταγραφῆς.

Μεταγραφικός - ἡ - ὄν. di copia, che appartiene al trascrivere. μεταγραφικός, μεταγραφικός.

Μεταγράφω. Μ. ἀφορ. trascrivere, copiare. 2. tradurre da una lingua in un'altra. 3. adulterare, alterare uno scritto.

Μεταφέρειν. Μ. ἀξω. trasportare. 2. andar dietro, perseguitare. μεταφέρω, μεταφέρω.

Μεταφορῆ (ἡ) trasporto, trasportazione. μεταφορῆς, μεταφορῆς.

Μεταφορέτης (ὁ, ἡ) trasportatore. μεταφορέτης, μεταφορέτης.

Μεταδιδόναι - ω. Μ. ἴσω. cenare appresso. μεταδίδωμι, μεταδίδωμι.

Μεταδίω. Μ. ἴσω. sciogliere e legare altrove. μεταδίωμι, μεταδίωμι.

Μεταδιδάσκω - ω. Μ. ἴσω. mutare la regola di vivere. μεταδιδάσκω, μεταδιδάσκω.

Μεταδιδάσκω. Μ. διδάσκω. insegnar altrimenti. μεταδιδάσκω, μεταδιδάσκω.

Μεταδίδωμι. Μ. δίδωμι. rendere partecipe di qualche cosa. μεταδίδωμι, μεταδίδωμι.

Μεταδιώκω. Μ. δίδωμι. perseguitare. 2. (χ. π.) ritornar indietro immediatamente a cavallo, arrivare subitamente.

Μεταδιώκω. Μ. δίδωμι. perseguitare. 2. (χ. π.) ritornar indietro immediatamente a cavallo, arrivare subitamente.

Μεταδοκίω - ῶ. Μ. ἴσω. mutar parere. μεταδοκίω, μεταδοκίω.

Μεταδοξία. Μ. ἀξω. mutar l' opinione. μεταδοξία, μεταδοξία.

Μεταδόσις - εως (ἡ) comunicazione. 2. liberalità. μεταδόσις, μεταδόσις.

Μεταδοτικός - ἡ - ὄν. liberale, generoso. μεταδοτικός, μεταδοτικός.

Μεταζεύγνυμι. Μ. ζεύγω. aggiogare diversamente. μεταζεύγνυμι, μεταζεύγνυμι.

Μεταθεσις - εως (ἡ) trasposizione. 2. mutatesi (figura rettorica). μεταθεσις, μεταθεσις.

Μεταθετός (ὁ, ἡ) mutabile. μεταθετός, μεταθετός.

Μεταθίω. Μ. θείω. correr indietro. μεταθίω, μεταθίω.

Μεταίτιος - ῶ. Μ. ἴσω. mendicare. μεταίτιος, μεταίτιος.

Μεταίτιος - οῦ (ὁ) mendico. μεταίτιος, μεταίτιος.

Μεταίχμιον (τὸ) lo spazio frà i due eserciti. μεταίχμιον, μεταίχμιον.

Μετακαθίζω. Μ. ἴσω. metter a sedere (καὶ ἀναθῆναι ἢ εἰλ. Κάθισμα.) mettersi a sedere altrove.

Μετακαθίζω. Μ. ἴσω. metter a sedere altrove. μετακαθίζω, μετακαθίζω.

[θρῦναι]· ἡντι-βι-βι-βι, ἡντι-βι-βι βι-βι
 βι-βι-βι, βι-βι-βι
Νέω. *M.* νέωμαι. nuotare. *εργαζ.* βι-βι-βι
Νέω. *M.* νέω. accumulare, ammucciare.
ἡντι-βι-βι. ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νέω. *M.* νέω. filare. *δωδεκ.* βι-βι-βι, βι-βι-βι
Νεωκόρος (ὁ καὶ ἦ) che ha la cura del
 tempio. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νεωκίω. ὠ. *M.* ἦσω. tirar la nave in
 terra. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νεωκός (ὁ, ἦ) colui che tira la nave in
 terra. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νεωποιέω. ὠ. *M.* ἦσω. fabbricar un tem-
 pio. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νεωρίον (τό) arsenale. *ἡντι-βι-βι.* βι-βι-βι
Νεωσι. ἐπίθ. novellamente, di fresco,
 di recente, poco fa. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νεωτερίζω. *M.* ἴσω. innovare, introdurre
 delle novità, cangiar l'ordine stabili-
 to. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νεωτεροίος - ἦ - ὄν. giovanile. 2. moderno,
 recente. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νεωτεροσός (ὁ) innovazione, cangiamento
 dell'ordine stabilito. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νεωτεροτής - ὠ (ὁ) innovatore, fazioso.
ἡντι-βι-βι. ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νεωτεροποιέω. ὠ. *M.* ἦσω. = *Νεωτερίζω.*
Νεωτεροποιός (ὁ, ἦ) = *Νεωτεροσός.*
Νεώτερος - α - ὠν. *οὐγκρ.* τ. *Νέος* =
Νεώτερος, ἐπίθ. τ. *προηγ.*
Νεωφύλαξ - ακος (ὁ, ἦ) custode del tem-
 pio. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νή μόρ. ἦ ἐπίθ. *Κατοικωτ.* particella af-
 fermativa usata ne' giuramenti. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νήδους - υος (ἦ) ventre. 2. cavità. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νήιτης - ὠν (ὁ) καὶ *Νήϊτικός* - ἦ - ὄν. X
 ἀντι *Ναντικός.*
Νηκερδής - εὖος (ὁ, ἦ) X ἀντι *Ἀκερδής.*
Νηκουσός (ὁ, ἦ) X ἀντι *Ἀνακουσός.*
Νηλεῖς καὶ *Νηλεῖος* - εὖος (ὁ, ἦ) (καὶ ἐπίθ.)
 — εὖος καὶ - εὖος. X ἀντι *Ἀνηλεῖς.*
Νηλίπους - ὀδος (ὁ, ἦ) discalzo. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
 ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι

Νῆμα (τὸ) filo. *ἡντι-βι-βι.* βι-βι-βι, βι-βι-βι
Νηματουργία (ἦ) il filare. *ἡντι-βι-βι.* βι-βι-βι, βι-βι-βι
Νημίστεα (ἦ) verità, *ἡντι-βι-βι.* βι-βι-βι, βι-βι-βι
Νημερτής (ὁ, ἦ) (καὶ ἐπίθ.) - μερτῶς.
 vero. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νημερῶν - ὠ. *M.* ἦσω. esser sereno, tran-
 quillo, senza vento. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νημερία (ἦ) serenità, calma, bonaccia.
ἡντι-βι-βι. ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νημερῶν - εὖος (ὁ, ἦ) (καὶ ἐπίθ.) - μερτῶς.
 sereno. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νησοσός καὶ *Νηροσός* (ὁ, ἦ) conserva-
 tore delle navi. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νηούχος (ὁ, ἦ) possessore d'una nave.
ἡντι-βι-βι. ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νηοφάρος (ὁ, ἦ) che mena la nave. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νηπαθής - εὖος (ὁ, ἦ) = *Ἀπαθής.*
Νηπειθής - εὖος (ὁ, ἦ) (καὶ ἐπίθ.) - περθῶς.
 esente d'afflizione, di tristezza. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νηπιάζω καὶ (μο.) - ἀζῶμαι. *M.* ἀσω-
 μαε. essere o comportarsi da fanciul-
 lo, da balordo. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νηπία (ἦ) infanzia. 2. balordaggine.
ἡντι-βι-βι. ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νηπίος - α - ὠν καὶ ἴων.
Νηπίος - ἦ - ὠν. = *Νηπιώδης.*
Νηπιόνομα. *M.* εἰσομαι. = *Νηπιιάζω.*
Νηπιόκτονος (ὁ, ἦ) infanticida. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νηπιότροπής - εὖος (ὁ, ἦ) conveniente ad
 un fanciullo. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νηπίος - α ἦ ὠς - ὠν. fanciullo, infante. 2.
 balordo, sciocco. 3. inesperto. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νηπιότης (ἦ) infanzia. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νηπιόφρον - ὀνος (ὁ, ἦ) balordo, scioc-
 co. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νηπιώδης - εὖος (ὁ, ἦ) proprio d'un fan-
 ciullo. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νηπιόει (νι), ἐπίθ. impunemente. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι
Νηπιόνομος (ὁ, ἦ) impunito. *ἡντι-βι-βι.* ἡντι-βι-βι, βι-βι-βι

Νικηφόρος (ὁ, ἡ) che riportò la vittoria, trionfante. *ἡ νικηφόρος*. *νικηφόρος* *νικηφόρος* *νικηφόρος*.

Νικημάχης - α. *Δ. ἀντί Νικημάχης* - ον (ὁ) che vince, supera ne' combattimenti. *νικημάχης* *νικημάχης* *νικημάχης*.

Νικητοῦχος (ὁ, ἡ) che effettua la vittoria. *νικητοῦχος* *νικητοῦχος* *νικητοῦχος*.

Νίμμη (τό) acqua in cui si lavò qualcheduno le mani. *νίμμη* *νίμμη* *νίμμη*.

Νίπτω (ὁ) bacino da lavarsi le mani od i piedi. *νίπτω* *νίπτω* *νίπτω*.

Νίπτρον (τό) = *Νίμμη*.

Νίπτω. *Μ. νίπω*, lavare. *νίπω* *νίπω* *νίπω*.

Νίτρον (τό) nitro, salnitro. *νίτρον* *νίτρον* *νίτρον*.

Νιτρούω - ὠ. *Μ. ὠσω*, lavare col nitro. *νιτρούω* *νιτρούω* *νιτρούω*.

Νιτροῦδης - εος (ὁ, ἡ) nitroso. *νιτροῦδης* *νιτροῦδης* *νιτροῦδης*.

Νίφας - ἄδος (ἡ) neve. 2. (*κρυ.*) stretta di neve, nevajo. 3. tempesta. *νίφας* *νίφας* *νίφας*.

Νιφετός (ὁ) = *τῶ προσηγ.*

Νιφετοῦδης - εος (ὁ, ἡ) nevicoso, *νιφετός* *νιφετός* *νιφετός*.

Νίψω. *Μ. νίπω*, nevicare. *νίψω* *νίψω* *νίψω*.

Νοεῖος - α - ὄν. intellettuale, intelligibile. *νοεῖος* *νοεῖος* *νοεῖος*.

Νοεότης (ἡ) intellettualità, immaterialità. *νοεότης* *νοεότης* *νοεότης*.

Νοεῶς, *ἐπιφ.* colla mente. *νοεῶς* *νοεῶς* *νοεῶς*.

Νοεῶ - ὠ. *Μ. ἦσω*, intendere, concepire, comprendere, pensare. *νοεῶ* *νοεῶ* *νοεῶ*.

Νόημα (τό) pensiero, intenzione, nozione, sentimento. *νόημα* *νόημα* *νόημα*.

Νοήμων - ονος (ὁ, ἡ) prudente. *νοήμων* *νοήμων* *νοήμων*.

Νοήσιος - εος (ἡ) intendimento, intelligenza. *νοήσιος* *νοήσιος* *νοήσιος*.

Νοητικός - ἡ - ὄν. intelligente. *νοητικός* *νοητικός* *νοητικός*.

Νοητός - ἡ - ὄν (καὶ ἐπιφ.) - ητώδης. intelligibile, comprensibile. *νοητός* *νοητός* *νοητός*.

Νοθεία (ἡ) bastardigia. *νοθεία* *νοθεία* *νοθεία*.

Νόθιος - α ἡ ὄς - ον. di bastardo. *νόθιος* *νόθιος* *νόθιος*.

Νόθιστος - εος (ἡ) τὸ ὄνοσ. τὸν

Νοθεύω. *Μ. εἰσώ*, adulterare, falsificare. *νοθεύω* *νοθεύω* *νοθεύω*.

Νοθίζω. *Μ. εἰσώ*, adulterare, falsificare. *νοθίζω* *νοθίζω* *νοθίζω*.

Νόθος - η ἡ ὄς - ον. bastardo, adulterino, falsato. *νόθος* *νόθος* *νόθος*.

Νομαδία (ἡ) turba di pastori. *νομαδία* *νομαδία* *νομαδία*.

Νομαδίατος - α - ον. καὶ *Νομαδικός* - ἡ - ὄν. pastorale. *νομαδίατος* *νομαδίατος* *νομαδίατος*.

Νομαδικός, *ἐπιφ.* da pastore. *νομαδικός* *νομαδικός* *νομαδικός*.

Νομαίος - α - ον. appartenente alla gregge. *νομαίος* *νομαίος* *νομαίος*.

Νομαῖος - ἄδος (ὁ, ἡ) colui che pascola. *νομαῖος* *νομαῖος* *νομαῖος*.

Νομῆς - εος (ὁ) pastore. 2. distributore. *νομῆς* *νομῆς* *νομῆς*.

Νομειτικός - ἡ - ὄν. pastorale. *νομειτικός* *νομειτικός* *νομειτικός*.

Νομῆω. *Μ. εἰσώ*, pascere, pascolare. *νομῆω* *νομῆω* *νομῆω*.

Νομή (ἡ) distribuzione. 2. pascolamento. 3. pascolo, pastura. 4. gregge. *νομή* *νομή* *νομή*.

Νομίζω. *Μ. εἰσώ*, servirsi di... usare. 2. credere, pensare. 3. esser avvezzo, accostumare. *νομίζω* *νομίζω* *νομίζω*.

Νομικός - ἡ - ὄν. legale. 2. legista, giuriconsulto. *νομικός* *νομικός* *νομικός*.

Νομικῶς, *ἐπιφ.* legalmente. *νομικῶς* *νομικῶς* *νομικῶς*.

Νόμιμος - η ἡ ὄς - ον. legittimo. 2. giusto. *νόμιμος* *νόμιμος* *νόμιμος*.

Νομιμότης (ἡ) legittimità. *νομιμότης* *νομιμότης* *νομιμότης*.

Νομιμῶς, *ἐπιφ.* legittimamente. *νομιμῶς* *νομιμῶς* *νομιμῶς*.

Νόμιος - α ἡ ὄς - ον. pastorale. *νόμιος* *νόμιος* *νόμιος*.

Νόμισμα (τό) moneta, nomisma. 2. regolamento. *νόμισμα* *νόμισμα* *νόμισμα*.

Νομισματικός - ἡ - ὄν. di moneta, numismatico. *νομισματικός* *νομισματικός* *νομισματικός*.

Ξενότιμος (ὁ, ἡ) che onora gli stranieri. *οὐμυρὴν ὑμῶν οὐ γὰρ φησὶν ἐξ ἑστέων ἐστὶν ἡ τιμή*

Ξενοτροφίω - ὦ. *M. ἡσώ.* nutrire de' soldati stipendiati. *Ἰσχυρῶς ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξενοτροφία (ἡ) τὸ οὐσ. *τ. προσηγ.*

Ξενοτροφός (ὁ, ἡ) che nutrice, sostiene de' soldati stranieri, stipendiati. *οὐμυρὴν Ἰσχυρῶς ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξενοφονεῖω κτλ. = Ξενοκτονεῖω κτλ.

Ξενοφών - εἰός (ὁ, ἡ) che ha una natura strana. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξενοφώνω - ὦ. *M. ἡσώ.* servirsi in un discorso delle parole strane. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξενοφωνία (ἡ) τὸ οὐσ. *τ. προσηγ.*

Ξενοφώνος (ὁ, ἡ) che parla, pronunzia come forestiere. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξενώω - ὦ. *M. ὠσώ.* alienare. 2. (*μυσ.*) albergare, accogliere i forestieri. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξενών - ὠνός (ὁ) camera per gli ospiti. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξενώω, ἐπιέω, da forestiere, straordinariamente. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξενώσις - εἰός (ἡ) alienazione. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξείσις - εἰός (ἡ) raschiatura, l'azione di scarpellare. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξείσμα (τὸ) raschiatura, ciò che si leva piallando. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξείσος (ὁ) = Ξείσις.

Ξείστος - ἡ - ὄν. raschiato, piallato. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξείστουργία (ἡ) l'arte di piallare, di raschiare, di scarpellare. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξείω. *M. ξείω.* raschiare, piallare, scarpellare. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηραίνω. *M. ἀνώ.* disseccare. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηραίνσις - εἰός (ἡ) seccamento. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηραντικός - ἡ - ὄν. seccativo, che ha la

forza di seccare. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηραισία (ἡ) aridità, secchezza. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηρασιμός (ὁ) = Ξηραίνσις.

Ξηριον (τὸ) medicamento di polvere secca. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηροβατικός - ἡ - ὄν. che cammina in terra, terrestre. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηροβωτικός - ἡ - ὄν. che vive in terra. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηροκαρπός (ὁ, ἡ) che produce delle frutta secche. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa secca. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηροκομῶς - ἡ - ὄν. che si pascola, si ciba in terra. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηροποιεῖω - ὦ. *M. ἡσώ.* = Ξηραίνω.

Ξηροπόταμος (ὁ) = Χεῖμαρῖος.

Ξηροπυρία (ἡ) bagno di stufa, scaldatojo. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηρός - ἰός - ὄν. secco, arido, 2. duro. 3. vuoto, vacante. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηρῶς (ἡ) (*ἐλλ.* *τ. γῆ.*) terra ferma, il continente. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηρόσαρκος (ὁ, ἡ) che ha la carne secca. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηρότης (ἡ) secchezza, aridità. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηροτροφικός - ἡ - ὄν. = Ξηροβωτικός.

Ξηροτροφία - ὦ. *M. ἡσώ.* mangiare, cibarsi di pane asciutto. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηροτροφία (ἡ) il nutrirsi, il cibarsi di pane asciutto. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce rauca. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηροφώνος - εἰός (ἡ) = Ξηραίνσις.

Ξηροφώνιον (τὸ) = Ξηροφώνιον.

Ξηροφύτης - εἰός (ὁ, ἡ) che tiene la spada sguainata, che sta colla spada in mano. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηροφύτης - ὦ. *M. ἡσώ.* portare una spada. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηροφύτης (ἡ) τὸ οὐσ. *τ. προσηγ.*

Ξηροφύτης (ὁ, ἡ) che porta una spada, armato d'una spada. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηροφύτης - ὄν (ὁ) simile alla spada. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξηροφύτης - ὄν (ὁ) (ὄφ. οὐσ.) pesce spada. 2. sorta di cometa, che ha la forma d'una spada. *οὐμυρὴν ἠδὲ καὶ ἑστέων ὑμῶν ἐκ τῶν ἐστέων*

Ξυλονογός (ὁ, ἡ) legnajuolo, falegname. *Ξυλῶν, αὐτοηλιαγορδ. τῆ-τῆ-τῆ, τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυλοσάχος (ὁ, ἡ) che rode il legno. *φωσι κρδση. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυλοφανής - εἰός (ὁ, ἡ) che pare come legno. *φωσι κρδση. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυλοφθόρος (ὁ, ἡ) che guasta il legno. *φωσι κρδση. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυλοφορέω - ὦ. *M. ἡσῶ.* portare delle legna. *φωσι κρδση. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυλοφορέα (ἡ) τὸ ὄνο. *τ. προσηγ.*

Ξυλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle legna. *φωσι κρδση. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυλόφορος (ὁ, ἡ) munito, circondato di legno. *φωσι κρδση. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυλόφορος (ὁ, ἡ) pieno di alberi. *δωκερδση. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ. (ὄνο.)* macchione, denso bosco. *τῆ-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυλώω - ὦ. *M. ὠσῶ.* cangiare in legno. 2. edificare di legno. *φωσι κρδση. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυλώδης - εἰός (ὁ, ἡ) pieno di legno. *φωσι κρδση. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυλώοις - εἰός (ἡ) legname d'una fabbrica. *τῆ-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυμβαίνω (καὶ ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦ Ξυμ.) *M. βήσομαι. Αἰτ. ἀντί Συμβαίνω κτλ.*

Ξυν. *Αἰτ. ἀντί Ξυν.*

Ξυνῆ, ἐπίθ. in comune. *αὐτῶν ζωωρωκῆ.*

Ξυνός - ἡ - ὄν. × ἀντί Κοινός.

Ξυνάω (-έω) - ὦ. *M. ἡσῶ.* radere. *κρδση. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυράκης - εἰός (ὁ, ἡ) tagliente come il rasojo. *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυρήσιμος (ὁ, ἡ) che si deve radere. *κρδση. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυρήσις - εἰός (ἡ) rasura. *κρδση. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυρωίω - ὦ. *M. ἄσῶ.* aver voglia di radersi. *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυρόν (τὸ) ὑπερ. *τ. Ξυρόν.* rasojo. *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυρός - ἰδος (ἡ) = Ξυρίον.

Ξυροδόχη (χη) καὶ Ξυροθήκη (χη) scatola de' rasoji. *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυρομαί. *M. ξυρομαί.* radersi, farsi la barba. *κρδση. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυρόν (τὸ) καὶ Ξυρός (ὁ) rasojo. *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυροφορέω - ὦ. *M. ἡσῶ.* portare un rasojo. *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυρόσπρω (καὶ ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦ Ξυρ.) *M. ἡσῶ. Αἰτ. ἀντί Ξυρόσπρω.*

Ξυσίς - εἰός (ἡ) pizzicore. *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξύσμα (τὸ) raschiatura. *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυσματινὸν (τὸ) ὑπερ. *τ. Ξύσμα.*

Ξυσματώδης - εἰός (ὁ, ἡ) simile alla raschiatura. *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυσμός (ὁ) = Ξύσις.

Ξυσμαρχίω - ὦ. *M. ἡσῶ. Εἰμὶ —*

Ξυσμαρχής - ὄν (ὁ) = Γυμνασιάρχης.

Ξυτήρ (ὁ) scarpello, raschiatojo. *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυτήριον (τὸ) = τῶ προσηγ.

Ξυτήρ - ὄν (ὁ) = Ξυτήρ.

Ξυστικός - ἡ - ὄν. che ha la forza di raschiare. *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυστικός (ἡ) = Ξυστικός.

Ξυστικός - ἰδος ἡ ἰδος (ἡ) gonna sottile e lunga. *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυστόν (τὸ) dardo, giavelotto. *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυστός - ἡ - ὄν. raschiato. *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυστός (ἡ) portico, loggia, ove gli atleti s'esercitavano. *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυστοφόρος (ὁ, ἡ) armato d'un giavelotto. *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυστρα - ας καὶ Ξυστρίς - ἰδος (ἡ) stregghia. *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυστρέφω (καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ Ξυστρ.) *M. στρέφω. Αἰτ. ἀντί Ξυστρίω.*

Ξυστρον (τὸ) = Αἰστρον. 2. = Ξύστρα.

Ξυστροποιός (ὁ) che fa delle stregghie. *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξυστροτόν - ἡ - ὄν. raschiato. 2. striata, scanalata (colonna). *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

Ξύω. *M. ξύσῶ.* rasticare, grattare. *αὐτῶν ζωωρωκῆ. ο-τῆ-τῆ-τῆ-τῆ*

O, o, ὀμικρόν (τὸ) Omicron. La decima quinta lettera dell' alfabeto greco. Numericamente presa coll'accento di sopra (ὀ) significa settanta o settantesimo, e coll'accento al di sotto (ο) settanta mila. *Ομικρόν. Βασιλική αὐτοκρατορική*

'Οκτωκαιδεκάτης -τος ἡ εος (ὁ, ἡ) di 18 anni. 18 ἡμερῶν. 18 -εκαταετησίαι.
 'Οκτωκαιδεκαταίος -α -ον. di 18 giorni. 18 ἡμερῶν. 18 ἡμερῶν.
 'Οκτωκαιδέκατος -η -ον. decimo ottavo. δεκάτην ἡμέραν. ὁ -εκαταετησίαι.
 'Οκτωμηνιαῖος, 'Οκτώμηνος κτλ. = 'Οκταμηνιαῖος κτλ.
 'Οκτώφορος (ὁ, ἡ) portato da otto persone. ἡμίση ζήτητε ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Οκτώω -ῶ. M. ἦσω. A. × ἀντί 'Οχίω.
 'Οκλή (ἡ) A. × ἀντί 'Οχλή.
 'Οκως, ἐπίθ. 'Ιων. ἀντί 'Οπως.
 'Ολαργυρός (ὁ, ἡ) tutto d'argento. πολλοί ἄργυροι. -εκαταετησίαι.
 'Ολβία (ἡ) θηλ. τ. 'Ολβίος. (συνήθ.) = Μακαριότης.
 'Ολβίζω. M. ἴσω. = Μακαρίζω.
 'Ολβιοδαίμων -ονος (ὁ, ἡ) = Εὐδαίμων.
 'Ολβιοθνήμος (ὁ, ἡ) fortunato. ἐργασίη. -εκαταετησίαι.
 'Ολβιόμοιρος (ὁ, ἡ) = 'Ολβιοδαίμων.
 'Ολβιόπλουτος (ὁ, ἡ) felice pelle sue ricchezze. ζυρρωσιθῆκαρ. ζωδιον ἐργασίη. -εκαταετησίαι.
 'Ολβιος -α ἡ ος -ον. felice, fortunato, beato, ricco. ἐργασίη, ἐργασίη, ζυρρωσιθῆκαρ. -εκαταετησίαι.
 'Ολβια, ἐπίθ. = 'Ολβίος.
 'Ολβιόφρονος (ὁ, ἡ) che conserva, assicura la felicità. ἐργασίηθῆκαρ. ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολβίος, ἐπίθ. felicemente, riccamente. ἐργασίηθῆκαρ. ζυρρωσιθῆκαρ. -εκαταετησίαι.
 'Ολβοδότης -ου (ὁ, ἡ) datore delle ricchezze. ζυρρωσιθῆκαρ. ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολβος (ὁ) felicità, ricchezza. ἐργασίηθῆκαρ. ζυρρωσιθῆκαρ. -εκαταετησίαι.
 'Ολβοφόρος (ὁ, ἡ) che apporta delle ricchezze. ζυρρωσιθῆκαρ. ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολιθριος -α -ον. pernicioso, mortifero. φθωσιθῆκαρ. ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολιθριως, ἐπίθ. perniciosamente. φθωσιθῆκαρ. ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολεθροποιός (ὁ, ἡ) che reca della pernicizie, della ruina. φθωσιθῆκαρ. ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολεθρος (ὁ) pernicie, ruina, distruzione, morte. φθωσιθῆκαρ. ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολέω (παρτ. 'Ολεκον και πλέον οὖ) × ἀντί 'Ολλνμι.
 'Ολεσῆνωρ -ορος (ὁ, ἡ) che distrugge uomini. διαρρηκτικῆς ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολεσιθηρ -ηρος (ὁ, ἡ) che distrugge le fiere. ἀφωστικῆς ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολεσιόικος (ὁ, ἡ) distruggitore, estermi-

natore della casa, della famiglia. ἀφωστικῆς ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολεσιτύραννος (ὁ, ἡ) estermizzatore de' tiranni. ἀφωστικῆς ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολεσιτερος (ἡ) θηλ. τοῦ
 'Ολετήρ (ὁ) distruggitore, estermizzatore. ἀφωστικῆς ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολίγαμος (ὁ, ἡ) che ha poco sangue. ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολιγαίως, ἐπίθ. poche volte, raramente. ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολιγάπιλος (ὁ, ἡ) che ha poche vigne. ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολιγανδρίω -ῶ. M. ἦσω. aver pochi uomini, mancare d'uomini. ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολιγανδρία (ἡ) rarità, mancanza d'uomini. ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολιγανδρος (ὁ, ἡ) che tiene pochi uomini. ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολιγανθρωπίω, 'Ολιγανθρωπία, 'Ολιγανθρωπος. = 'Ολιγανδρίω κτλ.
 'Ολιγαρκία (ἡ) frugalità, ἀφωστικῆς ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολιγαρκίω -ῶ. (καὶ συχρότ. τὸ μὲν) -εκαταετησίαι. M. ἦσω -ομαι. contentarsi del poco, esser frugale. ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολιγαρκής -ιος (ὁ, ἡ) che si contenta del poco, frugale. ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολιγαρία (ἡ) carestia, penuria di pane. ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολιγαρχίω. M. ἦσω. governare. (καὶ μὲν) esser governato da pochi uomini. ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολιγαρχικός -ος (ὁ, ἡ) membro d'un governo oligarchico. ἀφωστικῆς ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολιγαρχία (ἡ) oligarchia, governo sostenuto nella persona di pochi magistrati, ἀφωστικῆς ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.
 'Ολιγαρχικός -η -όν. (καὶ ἐπίθ.) -εκαταετησίαι. oligarchico. 2. che ama il regno oligarchico. ἀφωστικῆς ἡμερῶν. -εκαταετησίαι.

Ὀμαιμος (ὁ, ἡ) consanguineo. ἀρεῦνῶν ἄδελφός. ἀδελφή. (οὐδ.) fratello, sorella. *Κρημύρι, Ρημύρι*. ἑτερογενῆ, ἑτερογενῆ.

Ὀμαιμοσύνη (ἡ) consanguinità, parentela. 2. fraternità. ἀρεῦνῶν ἄδελφός. ἀρεῦνῶν ἀδελφή. 2. Κρημύριος ἄδελφός. ἀδελφή. ἑτερογενῆ, ἑτερογενῆ. 2. ἑτερογενῆ.

Ὀμαιχιμῶν - ὠ. *M.* ἡσώ. militare, guerreggiare insieme. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμαιχμία (ἡ) confederazione, alleanza. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμαιχμῶν (ὁ, ἡ) alleato, confederato, commilitone, compagno di guerra. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμακοῖον καὶ Ὀμακοῖον (τὸ) auditorio comune, università. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμάκοι (οἱ) condiscipoli. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμαλία (ἡ) = Ὀμαλιότης.

Ὀμαλίω. *M.* ἰσώ. appianare, livellare. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμαλισμός (ὁ) l'azione d'appianare. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμαλιστήρ (ὁ) che appiana. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμαλιστρία (ἡ) καὶ Ὀμαλιστρίον (τὸ) livella. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμαλός - ἡ - ὄν. piano. 2. ordinario. 3. uguale. 4. regolare. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμαλιότης (ἡ) uguaglianza. 2. regolarità. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμαλῶν - ὠ. *M.* ἰσώ καὶ Ὀμαλῶν. *M.* ἰσώ. = Ὀμαλίω.

Ὀμαλῶν, ἐπιθ. ugnalmente. 2. regolarmente. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμαρῆς - εἶος (ὁ, ἡ) congiunto, concorde, unanimo. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμαρτήρ (τῷ), ἐπιθ. insieme, d'accordo. 2. in pari tempo. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμαρτήρην, ἐπιθ. = τῷ προση.

Ὀμάς - ἄδος (ἡ) totalità. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμανλία (ἡ) = Συναλία.

Ὀμανλιός (ὁ, ἡ) coabitante. 2. consorte. 3. concorde. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμβρέω - ὦ. *M.* ἡσώ. piovere. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμβροῦρος - ὀ - ὄν. piovosio. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμβριώ. *M.* ἰσώ. bagnare (colla pioggia). ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμβριότης (ὁ, ἡ) di pioggia. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμβροδόκος (ὁ, ἡ) che riceve l'acqua di pioggia. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμβροδότης (ὁ, ἡ) pioggia. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμβροτόκος (ὁ, ἡ) che cagiona della pioggia. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμβροπόρος (ὁ, ἡ) che porta della pioggia. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμβροχαρῆς - εἶος (ὁ, ἡ) che ama la pioggia. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμβροφῶδότης - εἶος (ὁ, ἡ) piovosio. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμέσιος (ὁ, ἡ) coabitante. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμνεναῖος (ὁ, ἡ) = Ὀμνενος.

Ὀμνενητής - ου (ὁ) καὶ Ὀμνενητής - εἶος (ἡ) = τῷ.

Ὀμνενος (ὁ, ἡ) che dorme insieme, marito, moglie. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμένιος (ὁ, ἡ) compagno di giuochi. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμῆ, ἐπιθ. × ἀντί Ὀμοῦ.

Ὀμνηγνῶν. *M.* ἰσώ. convocare, congregare. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμνηγνῶν - εἶος (ἡ) congregazione, assemblea. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμνηγνῶν (ἡ) l'essere coetaneo, uguaglianza d'età. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμνηγνῶν - εἶος (ὁ, ἡ) coetaneo. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμνηγνῶν - εἶος (ὁ, ἡ) compagno di viaggio. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμνηγνῶν (ἡ) l'azione d'impegnare. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμνηγνῶν (τὸ) pegno, ostaggio. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

Ὀμνηγνῶν. *M.* ἰσώ. impegnare, dare in ostaggio. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή. ἀρεῦνῶν ἄδελφός, ἀρεῦνῶν ἀδελφή.

ἄγροστον ἄγροστον (μῦθ.) mangiare dell'agresto. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀμφαίνιος - ἡ - ον. fatto di frutti immaturi. ἄγροστον ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀμφαίνιος (ὁ, ἡ) immaturo, agro come l'agresto. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀμφαίνιος - ἰδος (ἡ) la tazza della ghianda. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀμφαίνιος - ον (ὁ) καὶ Ὀμφακίτις - ἰδος (ἡ) = Ὀμφαίνιος ἡ Ὀμφακίτις.
 Ὀμφακίτις - εως (ὁ, ἡ) = Ὀμφαίνιος.
 Ὀμφαλίον (τὸ) ὄνυξ. τ. Ὀμφαλός ἡ οὐδ. τοῦ.
 Ὀμφαλός (ὁ, ἡ) ombelicato, ombelicale. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀμφαλόεις - εσσα - εν. = Ὀμφαλός.
 Ὀμφαλόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' frutti simili all'ombelico. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀμφαλός (ὁ) ombelico. 2. il mezzo, il centro. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀμφαλοτομία (ἡ) tagliatura d'ombelico (degli infanti di fresco nati). ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀμφαλοτόμος (ὁ, ἡ) che taglia l'ombelico agli infanti di recente nati. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀμφαλόεις (ὁ, ἡ) = Μαία.
 Ὀμφαλόεις - εως (ὁ, ἡ) καὶ Ὀμφαλωτὸς - ἡ - ον. = Ὀμφαλόεις.
 Ὀμφαξ - ακος (ὁ, ἡ) immaturo, agresto. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀμφη (ἡ) oracolo. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀμφητής (ὁ) profeta, indovino, oracolo. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀμνημία (ἡ) identità di nome. 2. equivocatione. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀμνημιος (ὁ, ἡ) che ha l'istesso nome (λατ. cognominis). 2. equivoco. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀμοῖος, ἐπίρ. = Ὀμοίως.
 Ὀμως, οὐδ. ἐναντιωματ. nonostante, nondimeno, però. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀν - όντος (τὸ) οὐδ. τ. ὄν. μετ. τ. Εἰμί. ente. ἐμὴ. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀν, αἰτ. τ. ἀναφορ. Ὀς.
 Ὀνάγριος - ἡ - ον. simile ad onagro. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.

Ὀνάγριος (ὁ) onagro, asino selvatico. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀναρ - όνειρατος (τὸ) sogno. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνάριον (τὸ) ὄνυξ. τ. Ὀνος, asinello. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειαρ - όνειατος (τὸ) vantaggio, guadagno. 2. alimento. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειδίω. Μ. ἰωσ. rimproverare, riprendere, rinfacciare, biasimare. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειδίσις - εως (ἡ) = Ὀνειδισμός.
 Ὀνειδίσις (τὸ) rimprovero. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειδισμός (ὁ) rimprovero, invettiva. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειδοτής - οὔ (ὁ) rimproveratore. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειδοτικός - ἡ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ἰκός. ingiurioso. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειδος - εως - ονς (τὸ) rimprovero. 2. obbrobrio, biasimo. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειόν (τὸ) stalla d'asini. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειός (ὁ, ἡ) d'asino. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειρίσις - α - ον καὶ Ὀνειρήσις - εσσα - εν. pertinente al sogno, apparso nel sogno. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειρογενής - εως (ὁ, ἡ) nato nel sogno. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειροδότις - ον (ὁ) καὶ Ὀνειροδότις - ἰδος (ἡ) che apporta de' sogni. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειροκρίτης - ον (ὁ) interprete de' sogni. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειροκριτικός - ἡ - ον. pertinente all'interpretazione de' sogni. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειρολογία (ἡ) discorso, trattato sui sogni. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειρομαντις - εως (ὁ, ἡ) colui che indovina per mezzo de' sogni. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειρον (τὸ) = Ὀνειρός.
 Ὀνειροπολέω - ὠ. Μ. ἡσο. sognarsi. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειροπόλησις - εως (ἡ) καὶ Ὀνειροπολία. il sognarsi, sogno. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειροπόλος (ὁ, ἡ) sognatore. ἀγροστόν κωμικῶς. ἄγροστον ἄγροστον.
 Ὀνειροκρίτης ἡ Ὀνειρομαντις.

ἴσος - η - ον. quanto. 2. quanto grande. ἡρμῶν. 2. ἡρμῶν δὲ δ. 2. ἔξ ἑταίρου. 2. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς (οὐδ.). Ὅσον καὶ (πλθ.). Ὅσα, ἐπίθ. quanto. ἡρμῶν. 2. ἔξ ἑταίρου. Ὅσπριον θήκη (ἦ) magazzino di legumi. εὐθελήξυβι ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅσπριον (τό) legume. εὐθελήξυβι, ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅσπριον πώλης - ον (ὀ) venditore di legumi. εὐθελήξυβι ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅσπριον αἰώ - ὠ. M. ἦσο. mangiare de' legumi. εὐθελήξυβι ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅσπριον δῆς - εος (ὀ, ἦ) simile al legume. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅσα - ης (ἦ) voce, suono. 2. fama. 3. oracolo. 2. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅσαε (τῶ) gli occhi. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅσσειομαι. M. εὐσομαι. predire, indovinare. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅσσομαι. M. ὄσσομαι. vedere, osservare. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅσάγρα - ας (ἦ) tanaglia per cavare gli ossi spezzati. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅσάριον (τό) ἕκρο. τ. Ὅστίον. Ὅστίονος - η - ον. fatto d'osso. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστικὸς (ὀ, ἦ) = Ὅστοκός. Ὅστολογία (ἦ) osteologia, trattato sulle ossa. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστολόγος (ὀ, ἦ) osteologo, che tratta delle ossa. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστίον - οὔν (τό) osso. 2. nocciolo. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστεουλός (ὀ) = Ὅσάγρα. Ὅστεώδης - εος (ὀ, ἦ) = Ὅστώδης. Ὅστινος - η - ον. = Ὅστίνος. Ὅστις - ἦτις, ὀ, τι ἦ ὀ τι. chiunque. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστυγέ - ἰγος (ἦ) riccio, cospira. 2. scintilla, fiamma tremante, vampa ondeggiante. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστυδής - εος (ὀ, ἦ) che ha la forma d'un osso. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστυθῆκη (ἦ) cassa da mettere le ossa d'un morto. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστυχάτης καὶ Ὅστοκλάστης - ον (ὀ) che spezza le ossa. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου.

Ὅστοκός (ὀ, ἦ) che rompe le ossa. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστολογία - ὠ, M. ἦσο. raccogliere le ossa. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστολόγος (ὀ, ἦ) che raccoglie le ossa. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστοφάγος - ὠ, M. ἦσο. rodere le ossa. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστοφυῆς - εος (ὀ, ἦ) osseo di natura. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστρακίς - εως (ὀ) = Κεραμεύς. Ὅστρακίς - ον (ὀ) = Ὅστρακίτης. Ὅστρακίζω. M. ἴσο. esiliare, bandire coll' ostracismo. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστράκιος - η - ον. fatto di terra (λατ. fictilis). 2. testaceo. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστράκιον (τό) ἕκρο. τ. Ὅστρακον. Ὅστρακισμός (ὀ) ostracismo (sorta d'esilio presso gli Ateniesi, in cui si scriveva sopra i cocci il nome di chi dovevasi essere esiliato). ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστρακιστός (ὀ) ostracismo (sorta d'esilio sopra i cocci il nome di chi dovevasi essere esiliato). ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστρακίτης - ον (ὀ) simile ad una conchiglia. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστρακίδεμος (ὀ, ἦ) coperto di conca, testaceo. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστρακίδετρα (τά) le conche, le conchiglie. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστρακον (τό) conca, il guscio delle conchiglie, nicchio. 2. vaso di terra cotta, conca, tegola. 3. coccio (su cui si scriveva il nome di colui, che doveva essere esiliato). ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστρακοποιός (ὀ) = Κεραμεύς. Ὅστρακοφορία (ἦ) votazione, ballottazione coi cocci. ἡδὲ δωρῶν. 2. ἔξ ἑταίρου ἡδὲ τῆς ἑταίρου. Ὅστρακώδης - εος (ὀ, ἦ) simile alla con-

ca. *ἡεγρή* ἡδῶν. ἡεθῆ + ἡεγρη-ἡεθῆ
 ἡεθῆ +
 Ὄστρεον (τό) ostro (colore di porpora).
 δῆρῶν (ἡεγρή ἡεθῆ). ἡεθῆ + ἡεθῆ. 2.
 = τῶ.
 Ὄστρεον (τό) ostrica. *οὐρετ*. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄστρεῶδης - εὖς (ὁ, ἡ) simile all' ostrica.
οὐρετ ἡδῶν. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄστρεῖτης - οὖ (ὁ) perla. *δῆρῶν*. ἡεθῆ +
 Ὄστρεῶδης - εὖς (ὁ, ἡ) osso, osseo. *οὐ-
 ἡεθῆ*. *οὐρετ* ἡδῶν. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄσφραϊνομαι. *M.* ὀσφραῖσμαι. odorare,
 fiutare. *ζῆναι* ἡεθῆ. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄσφρανης - εὖς (ἡ) fiuto, odoramento.
ζῆναι ἡεθῆ. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄσφραντης - οὖ (ὁ) fiulante. *ζῆναι* ἡεθῆ + ἡεθῆ.
ζῆναι ἡεθῆ. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄσφραντικός - ἡ - ὄν. odorativo. *ζῆναι* ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄσφραντικός - ἡ - ὄν. odorato. *ζῆναι* ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄσφραντός - ἡ - ὄν. odorabile. *ζῆναι* ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄσφρασία (ἡ) Γρφ. ἀντί Ὄσφρανης.
 Ὄσφρηος - εὖς (ἡ) odorato. *ζῆναι* ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄσφρητικός - ἡ - ὄν. che ha la facoltà dell'
 odorato. *ζῆναι* ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄσφραλιῶ - ὦ. *M.* ἡῶσ. avere mal di lombo.
ἡεθῆ ἡεθῆ. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄσφραλγης - εὖς (ὁ, ἡ) che ha mal di
 lombo. *ἡεθῆ* ἡεθῆ. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄσφραλγία (ἡ) mal di lombo. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄσφρης - νος (ἡ) lombo. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 Ὄσχη (ἡ) και (ἴδε και Ὄσχος.)
 Ὄσχεον (τό) coglia, borsa. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 Ὄσχος (ὁ) tralcio carico di uve. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄσχοφορέω - ὦ. *M.* ἡῶσ. tenere in mano
 un tralcio carico di uve. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄσχοφόρος (ὁ, ἡ) che tiene in mano un
 tralcio carico di uve. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄταν, ἐπιθ. quando. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 Ὄτε, ἐπιθ. quando. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 Ὄτῆ, ἐπιθ. ἀντί Ποτῆ.
 Ὄτι, σύνθ. che (*ἡεθῆ* quod). *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 Ὄτλειῶ. *M.* εὖσῶ. και
 Ὄτλειῶ - ὦ. *M.* ἡῶσ. soffrire delle pene.
ἡεθῆ ἡεθῆ. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄτλος (ο) pena, travaglio, miseria. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄτοβίῶ - ὦ. *M.* ἡῶσ. strepitare. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 Ὄτοβός (ὁ) strepito, tumulto. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 Ὄτοβοῦς (ὁ) strepito, tumulto. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 Ὄτοτοῖ και Ὄτοτοῖ, ἐπιφών. οἰμὲ! *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 Ὄτοτύῶ. *M.* ὕξῶ. piangere, lamentarsi.

ἡεθῆ, ἡεθῆ. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄτου Ἄττ. ἀντί Οὐτίνος; (και ἐρωτηματ.)
 di chi? *ἡεθῆ*. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄτραλιός - ἰον. = Ὄτρηός. (και ἐπιθ.) - λέως.
 Ὄτρηός - ἰον. pronto, attivo. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 Ὄτρη, ἡεθῆ. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄτρυνθη X ἀντί
 Ὄτρυντης - οὖ (ὁ) colui che eccita, sol-
 lecita. *ἡεθῆ* ἡεθῆ. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄτρυντικός - ἡ - ὄν. eccitativo. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 Ὄτρυντός - ἡ - ὄν. eccitativo. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 Ὄτρυνώ. *M.* ἡῶσ. eccitare, sollevare.
ἡεθῆ ἡεθῆ. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Ὄττα, Ὄττοβός κτλ. Ἄττ. ἀντί Ὄσσα,
 Ὄτοβέω κτλ.
 Ὄτω, Ἄττ. ἀντί Ὄ τινη.
 Οὐ και (πρὸ φων. ψλμ.) Οὐκ (δασ. δέ)
 Οὐχ, ἐπιθ. non, no. ἡεθῆ. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Οὐ. γεν. τ. Ὄς. (συχν.) ἐπιθ. = Που ἡ
 Ὄπου. 2. = Ὄτε.
 Οὐά, ἐπιφών. deh! ah! (*ἡεθῆ* vah!) ἡεθῆ.
 ἡεθῆ. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Οὐαί, ἐπιφών. oime! *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 Οὐδαμῆ και Οὐδαμῆ = Οὐδαμῆ.
 Οὐδαμῆ, ἐπιθ. = Οὐδαμῶς. 2. = Οὐδαμῶς.
 Οὐδαμῶς - ἡ - ὄν. da niente, che non va-
 le niente. *ἡεθῆ* ἡεθῆ. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Οὐδαμῶθεν, ἐπιθ. da veruna parte. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Οὐδαμῶθι, ἐπιθ. = Οὐδαμῶθι.
 Οὐδαμῶς - ἡ - ὄν. = Οὐδαμῶς.
 Οὐδαμῶτος, ἐπιθ. in verun luogo. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Οὐδαμῶν, ἐπιθ. in veruna parte. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Οὐδαμῶς, ἐπιθ. in verun modo, mai.
 ἡεθῆ ἡεθῆ. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Οὐδῆ, ἐπιθ. nè, nemmeno, neppure. ἡεθῆ.
 ἡεθῆ. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Οὐδῆς - ενός. = Μηδῆς. nessuno. ἡεθῆ ἡεθῆ.
 ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Οὐδῆν (οὐδ. τ. Οὐδῆς.) niente, nulla. ἡεθῆ ἡεθῆ.
 ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Οὐδῆνεα και
 Οὐδῆνῆ (ἡ) nullità. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 Οὐδῆνῶ - ὦ. *M.* ὦσῶ. annientare, annichi-
 lare. *ἡεθῆ* ἡεθῆ. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Οὐδέπη, ἐπιθ. = Οὐδαμῶς.
 Οὐδέποτε, ἐπιθ. mai, unquema. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Οὐδέπω, ἐπιθ. non ancora. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Οὐδέπωτε, ἐπιθ. mai ancora. *ἡεθῆ* ἡεθῆ.
 ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Οὐδέτερος - ἰον. nè l'uno nè l'altro,
 neutro. ἡεθῆ ἡεθῆ. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 ἡεθῆ + ἡεθῆ. — ἡεθῆ, ἐπιθ.
 Οὐδέτερονθεν, ἐπιθ. nè dall' una nè dall'
 altra parte. ἡεθῆ ἡεθῆ. ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 ἡεθῆ + ἡεθῆ.
 Οὐδέτις, ἐπιθ. nè all' una nè all' al-

Ὄψιμος (ὀ, ῆ) × ἀντί Ὀψιος.
 Ὄψος - α - ον. tardo. 2. che si fa di sera. *αυρωφωδ, αυρωων, 2. ἱερβηουαν, εκρηληγαν.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ, αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψιότης (ῆ) tardanza. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψιπλουτος (ὀ, ῆ) tardi arricchito. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.*
 Ὄψιστος (ῆ) vista. 2. (πλ.σ.) occhio. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 2. *αφωδ, αφωδ.* 3. = Ὀπτασία.
 Ὄψισμός (ὀ) ritardo, tardanza. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψιστοριώ - ὠ. M. ῆσω. seminare tardi. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψιστορος (ὀ, ῆ) seminato tardi. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψιτεκος (ὀ, ῆ) = Ὀψιγότος.
 Ὄψιτέλειτος (ὀ, ῆ) eseguito, compiuto tardi. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψιτερον, ἐπίψ. più tardi. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψιτομος (ὀ, ῆ) che si deve tagliare tardi. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψιφανής - ἰος (ὀ, ῆ) che apparisce tardi, la sera. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψιφόρος (ὀ, ῆ) che produce tardi. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψιφυγός (ὀ, ῆ) che fugge tardi. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψοδαίδαλος (ὀ, ῆ) colui che sa ben cucinare, bravo cuoco. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψολογία (ῆ) trattato sull' arte di cucinare. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψολόγος (ὀ, ῆ) che tratta sull' arte di cucinare. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψομανής - ἰος (ὀ, ῆ) che ama appassionatamente i cibi ghiotti. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψομανία (ῆ) amore appassionato de' cibi ghiotti. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψον (τό) vivanda, cibo (condito). 2. cibo fatto di pesci. 3. companatico. 4. manicaretto. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψονομίω - ὠ. M. ῆσω. Eimi —
 Ὄψονόμος (ὀ) magistrato incaricato alla tariffa e qualità de' commestibili. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*

Ὄψοποιώ - ὠ. M. ῆσω. condire i cibi. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψοποιήμα (τό) cibo condito. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψοποιός (ὀ, ῆ) enoco. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψοποτός (ὀ, ῆ) = Ὄψοποιός.
 Ὄψοπωλείον (τό) mercato di commestibili. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψοπωλῆς - ον (ὀ) venditore di commestibili. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψοπωλίον (τό) = Ὄψοπωλείον.
 Ὄψοφαγίω - ὠ. M. ῆσω. mangiare de' cibi ghiotti. 2. essere goloso. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψοφαγία (ῆ) golosità, ghiottoneria. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψοφάγος (ὀ, ῆ) che mangia de' cibi squisiti, ghiottone. 2. goloso. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψοφιλία (ῆ) = Ὄψοφαγία.
 Ὄψοφόρος (ὀ, ῆ) che serve a portare, o porta de' cibi. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψων - ὠτος (ὀ) sporta da mettersi de' commestibili. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψωνίω - ὠ. M. ῆσω. comprare de' commestibili. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψωνίος - ον (ὀ) che compra de' commestibili, spenditore. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*
 Ὄψωνία (ῆ) compra de' commestibili. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*

II.

Π, π, πῖ (τό) (ἀλλ.) Pi. La decimasesta lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (π̄) significa ottanta od ottantesimo, e coll' accento di sotto (π) ottanta mila. *αυρωων, αυρωων, αυρωφωδ, αυρωφωδ.* 1. 2. *αφωδ, αφωδ.*

ἑτεροῦ, ἑτεροῦ, ἑτεροῦ, ἑτεροῦ. 2. ἑτεροῦ.

Παιδεὺς (ὁ, ἡ) = Παιδικός.

Παιδραστία - ω. M. ἦσω. amare appassionatamente i giovanotti. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδραστής - οὔ (ὁ) che ama appassionatamente i giovanotti, pederasta, sodomito. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδραστία - ωτος (ὁ) cerfoglio (erba). 2. vermigliosa. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδραστία (τὸ) disciplina, istruzione. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδραστία - εως (ἡ) educazione, istruzione, erudizione. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδραστία (τὸ) scuola. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. = Κολαστήριον.

Παιδραστής - οὔ (ὁ) istruttore, maestro. 2. gastigatore. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδραστής - ἡ - ὄν. (καὶ ἐπίθ.) - εκῶς, istruttivo. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδραστής - ἡ - ὄν. instruito, erudito. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδραστία. M. εἶσω. istruire, educare, ammaestrare. 2. gastigare. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδραστία (ἡ) infanzia, puerizia. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδικός - ἡ - ὄν. puerile, fanciullesco. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδικός, ἐπίθ. puerilmente, da fanciullo. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοθήκη, ἐπίθ. dall' infanzia, dall' età fanciullesca. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοθήκη (τὸ) ἕκρον. τ. Παῖς. infante. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοθήκη (τὸ) bordello. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοθήκη (ἡ) donzella. 2. fantesca, serva giovane. 3. puttana. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοθήκη (ὁ καὶ ἡ) fanciullino, donzelletta. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοθήκη - εως (ὁ, ἡ) puerile. 2. dedito

a' giuochi, a' trastulli. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοθήκη (ὁ, ἡ) che divora gli infanti. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδογονία (ἡ) procreazione de' figli. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδογονίος (ὁ, ἡ) concernente la procreazione de' figli. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδογονία (τὰ) (ἐν. ἐεῶ) festa per la nascita d' un figlio. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδογονός (ὁ, ἡ) che procrea de' figli. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοθήκη, ἐπίθ. = Παιδοθήκη.

Παιδοθήκη - ω. M. ἦσω. aver cura degli infanti. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοθήκη (ὁ, ἡ) che ha la cura degli infanti. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοθήκη - ω. M. ἦσω. uccidere degli infanti. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοθήκη (ἡ) infanticidio. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοθήκη (ὁ, ἡ) infanticida. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοθήκη (ἡ) ὁθλ. τ. Παιδοθήκη. = Παιδοθήκη.

Παιδοθήκη - ιδος καὶ Παιδοθήκη (ἡ) καὶ Παιδοθήκη - ορος (ὁ) = Παιδοθήκη καὶ Παιδοθήκη.

Παιδοθήκη (ἡ) scelta de' fanciulli. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοθήκη (ἡ) istruzione, disciplina acquistata nell' età fanciullesca. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοθήκη - εως (ὁ, ἡ) ammaestrato nell' infanzia. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοθήκη (ἡ) istruzione, disciplina acquistata nell' età fanciullesca. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοθήκη - εως (ὁ, ἡ) = Παιδοθήκη.

Παιδοθήκη (ἡ) amore appassionato per i giovani, sodomia. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοθήκη - ω. M. ἦσω. sorvegliare all' educazione de' fanciulli. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοθήκη (ὁ, ἡ) che sorvegliava all' educazione de' ragazzi. *αἰσθητικῶς ἠγάπησεν αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν*. 2. ἑτεροῦ.

Παιδοποιέω - ὤ. Μ. ἤσω. procreare de' figli. *προαιωγοποιεῖν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά (μοσ.) adottare. *προαιωγοποιεῖν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παιδοποιήσας - εως (ἡ) καὶ Παιδοποιία (ἡ) procreazione di figli. 2. adozione. *προαιωγοποιήσας*. 2. ἠρ-
γήκεται ἵσθην. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά. 2. ἠρ-
γήκεται ἵσθην. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παιδοποιός (ὁ, ἡ) che procrea de' figli. *προαιωγοποιός*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά
Παιδοπορέω - ὤ. Μ. ἤσω. procreare de' figli, generare. *προαιωγοποιεῖν*, *παύου δυνάμην*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παιδοπόρος (ὁ, ἡ) = Παιδογόνος.

Παιδοπύνη (ἡ) = Παιδεία.

Παιδοτόκος (ἡ) puerpera, donna di parto. *δύνηκαὶν ἡβν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παιδοτριβείον (τό) ginnasio de' fanciulli. *παύου φαρσάων ἡβν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παιδοτριβέω - ὤ. Μ. ἤσω. esercitare i ragazzi. *παύου ἡβν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παιδοτρίβης - ον (ὁ) esercitatore de' ragazzi. 2. precettore, maestro. *παύου ἡβν*. 2. φαρσάων, φαρσάων. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παιδοτριβία (ἡ) il mestiere dell' esercitatore de' ragazzi, del precettore. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παιδοτριβικός - ἡ - ὄν. (καὶ ἐπίθ.) - εὐός. che appartiene all' esercitatore de' ragazzi, al precettore. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παιδοτρέφω - ἔβας (ὁ) = Παιδοτρίβης.

Παιδοτροφία - ὤ. Μ. ἤσω. allevare de' ragazzi. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παιδοτροφία (ἡ) allevamento, educazione de' ragazzi. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παιδοτρόφος (ὁ, ἡ) allevatore, educatore de' ragazzi. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παιδοτρογία, Παιδοτρογία (ἡ) = Παιδοποιέω, Παιδοποιία.

Παιδοκτορέω - ὤ. Μ. ἤσω. = Παιδοκτονέω.

Παιδοκτορία (ἡ) = Παιδοκτονία.

Παιδοκτόρος (ὁ, ἡ) = Παιδοκτόνος.

Παιδοφιλέω, Παιδοφίλης, Παιδοφίλος. X ἀντί Παιδοφιστώ κτλ.

Παιδοφορῖον, Παιδοφορία, Παιδοφόρος. = Παιδοκτονέω κτλ.

Παιδοφορέω - ὤ. Μ. ἤσω. portare, condurre un ragazzo. *παύου ἡβν ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παιδών - ὤ. Μ. ὠσω. ingravidare. *παύου ἡβν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά. Παιδούσα (ἡ) grávida. *παύου ἡβν*.

Παιδούσας - εως (ἡ) = Παιδοποιία.

Παίζω. Μ. παίξομαι ἢ παιξομαι. giuocare. 2. scherzare, schernire. 3. suonare un instrumento. *παύου ἡβν*. 2. ἡβν *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. 3. ἡβν *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. 2. ἡβν *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. 3. ἡβν *παύου ἡβν*.

Παίκτης - ον (ὁ) giocatore. *παύου ἡβν*.

Παικτικός - ἡ - ὄν. (καὶ ἐπίθ.) - εὐός. giocosó, faceto, scherzante. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παικτός - ἡ - ὄν. ridicolo, giochevole. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παιπαλάω - ὤ. Μ. ἤσω. essere scaltro, astuto. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παιπάλη (ἡ) fior di farina. 2. uomo astuto, scaltro. *παύου ἡβν*. 2. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. 2. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*.

Παιπάλημα (τό) = τῶ προση.

Παιπαλόεις - εσσα εν. aspro, scabroso, pietroso. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παίπαλος (ὁ, ἡ) = τῶ προση.

Παιπαλώδης - εως (ὁ, ἡ) astuto, malizioso. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παῖς - παιδός (ὁ, ἡ) infante, ragazzo, fanciullo, donzella. 2. figlio o figlia. 3. schiavo, servo, schiava, fantesca. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. 2. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. 3. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. 2. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. 3. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*.

Παῖς - παιδός (ὁ, ἡ) infante, ragazzo, fanciullo, donzella. 2. figlio o figlia. 3. schiavo, servo, schiava, fantesca. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. 2. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. 3. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*.

Παισιόκος - ἡ - ὄν. = Παικτικός.

Παισιόσω (παρτ. Ἐπαισιόσωον καὶ πλέον οὐ) correre quà e là, agitarsi. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παῖω. Μ. παύωω. battere. 2. slanciarsi, scagliarsi. 3. fottere. *παύου ἡβν*. 2. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. 3. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*.

Παιών - ὄνος (ὁ) medico. *παύου ἡβν*. 2. = Παιών.

Παιώνιος (ὁ, ἡ) = Παιώνιος.

Παιωνία (ἡ) (ενν. βοτάνη) peonia (erba). *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παιωνίζω. Μ. ἴσω. = Παιωνίζω.

Παιωνικός - ἡ - ὄν. καὶ Παιώνιος α - ον. medico. 2. medicinale. *παύου ἡβν*. 2. *παύου ἡβν*, *φαρσάων ἡβν*. ἔδωκε τὸν υἱόν τινά

Παιωνίς - ἰδος (ἡ) = Παιωνία.

Παιωνισμός (ὁ) = Παιωνισμός.

Πακτά, Πακτίς κτλ. Α. ἀντί Πηκτῆ, Πηκτίς.

Πακτώνω - ὤ. Μ. ὠσω. serrare. 2. turare. 3. legare. *παύου ἡβν*. 2. *παύου ἡβν*. 3. *παύου ἡβν*.

Πακτώσις - εως (ἡ) legamento. 2. serra-

Παλιγάπιλος (ὁ, ἡ) rivenditore. φερθε-
 γωφ. ἴσπερ-ἴσπερ.
 Παλιγάλατος (ὁ, ἡ) rifratto, riflesso.
 ρεψικωλ, ἀναρωτηρῶν, ἀναρωτηρῶν. ἴσπερ-
 ἴσπερ.
 Παλιγοσταίνω και Παλιγοστάω (ἰω) - ὦ.
 Μ. ἡσω. inasprir di nuovo. ἄρκεν ἡσπ-
 ρωῖω (ωσπρ). ἴσπερ-ἴσπερ, ἴσπερ ἴσπερ-
 ἴσπερ (ἴσπερ).
 Παλιγοτόποιος - εως και
 Παλιγοτοία (ἡ) l'inasprir di nuovo (del
 male). ἄρκεν ἡσπρωῖω (ωσπρ). ἴσπερ-
 ἴσπερ, ἴσπερ ἴσπερ-ἴσπερ (ἴσπερ).
 Παλιγοτος (ὁ, ἡ) (και ἐπίφ.). - αῖτος. che
 rinnova l'antico odio, vendicativo. 2.
 che inasprisce. ἀναρωτηρῶν ἡσπρω-
 γωφ, ἡσπρωλ, ἡσπρωρ. 2. ἄρκεν ἡσπ-
 ρωῖω (ωσπρ). ἴσπερ-ἴσπερ, ἴσπερ-ἴσπερ.
 Παλιγοτιωτος (ὁ, ἡ) rifabbricato, riedifi-
 cato. ἄρκεν ἡσπρωῖω. ἴσπερ-ἴσπερ.
 Παλιγοτιωτος (ὁ) = Κύριος.
 Παλιγοτιωτος (ὁ, ἡ) curvato indietro.
 ἴσπερ δαωδ. ἴσπερ-ἴσπερ, ἴσπερ-ἴσπερ.
 Παλιλλογίω-ω. Μ. ἡσω. ripetere, repli-
 care. ἄρκεν ἡσπρωλ, ἡσπρωλ. ἴσπερ-ἴσπερ.
 Παλιλλογία (ἡ) replica, ripetizione delle
 medesime parole. ἡσπρωῖω, ἡσπρωλ, ἡσπρωρ.
 Παλιλλογος (ὁ, ἡ) ridetto, ripetuto. 2.
 scelto di nuovo. ἄρκεν ἡσπρωῖω, ἡσπρω-
 ῖω. 2. ἄρκεν ἡσπρωῖω. ἴσπερ-ἴσπερ.
 Παλιλλωτος (ὁ, ἡ) slegato, sciolto di
 nuovo. ἄρκεν ἡσπρωῖω. ἴσπερ-ἴσπερ.
 Παλιμβανος (ὁ, ἡ) che va e viene, che
 va e ritorna. ἡσπρωλ ἡσπρωλ, ἡσπρωλ ἡσπρωλ.
 Παλιμβιος (ὁ, ἡ) risorto, risuscitato.
 ἡσπρωῖω, ἡσπρωλ.
 Παλιμβλαοτης-εως και Παλιμβλαστος (ὁ, ἡ)
 rigermogliato. φερθεγωφ, ἡσπρωλ.
 Παλιμβουλία (ἡ) incostanza, volubilità.
 ἀναρωτηρῶν, ἡσπρωλ, ἡσπρωλ.
 Παλιμβολος (ὁ, ἡ) incostante, volubile.
 ἀναρωτηρῶν, ἡσπρωλ. ἴσπερ-ἴσπερ.
 Παλιμβουλία (ἡ) = Παλιμβουλία.
 Παλιμμήγης-εως (ὁ, ἡ) altrettanto lun-
 go. 2. assai lungo. ἡσπρωλ ἡσπρωλ.
 Παλιμπαῖος-παῖδος (ὁ, ἡ) rimbambito, ri-
 tornato all'infanzia. ἄρκεν ἡσπρωλ ἡσπρωλ.
 Παλιμπαλιος (ὁ, ἡ) lanciato di nuovo.
 ἄρκεν ἡσπρωῖω. ἴσπερ-ἴσπερ.

Παλιμπεπτος (ὁ, ἡ) ricolto. ἄρκεν ἡσπρωῖω,
 ἡσπρωλ.
 Παλιμπετης-εως (ὁ, ἡ) retrogrado, ca-
 duto in dietro. ἡσπρωλ, ἡσπρωλ.
 Παλιμπηγης-εως και Παλιμπηγος (ὁ, ἡ)
 attaccato di nuovo. ἄρκεν ἡσπρωῖω.
 Παλιμπηξιος-εως (ἡ) risarcimento, risto-
 ro. ἡσπρωλ, ἡσπρωλ.
 Παλιμπισσα-ης (ἡ) pece ricotta. ἄρκεν
 ἡσπρωῖω ἡσπρωλ. ἴσπερ-ἴσπερ.
 Παλιμπλος-ους (ὁ, ἡ) che naviga in
 dietro, ἡσπρωλ. ἴσπερ-ἴσπερ.
 Παλιμπλυτος (ὁ, ἡ) rilavato. ἄρκεν ἡσπρωῖω.
 Παλιμπνοια και
 Παλιμπνοια (ἡ) vento contrario. ἡσπρωλ.
 Παλιμπόρειος και
 Παλιμπόρειος (ὁ, ἡ) retrogrado, che cam-
 mina indietro. ἡσπρωλ, ἡσπρωλ.
 Παλιμπρος-ος (ὁ, ἡ) retrogrado. 2.
 incostante. ἡσπρωλ, ἡσπρωλ.
 Παλιμπρωτος (ὁ, ἡ) rivenduto. 2. più
 volte venduto. ἄρκεν ἡσπρωῖω. 2. ἡσπρωλ.
 Παλιμπροδοσια και
 Παλιμπροδοσιος-εως (ἡ) tradimento scam-
 bievole. φερθεγωφ, ἡσπρωλ.
 Παλιμπροδοτης-ων (ὁ) che tradisce am-
 be le parti. ἡσπρωλ ἡσπρωλ.
 Παλιμπρυνμος (ὁ, ἡ) retrogrado. ἡσπρωλ.
 Παλιμπυγδον, ἐπίφ. indietro. ἡσπρωλ,
 ἡσπρωλ.
 Παλιμπωλος (ὁ, ἡ) = Παλιμμάπηλος.
 Παλιμψημος (ὁ, ἡ) contraddicente. ἡσπρωλ.
 Παλιμψων-ος (ὁ, ἡ) che cangia opi-
 nione, incostante. φερθεγωφ, ἡσπρωλ.
 Παλιμψηγης-εως (ὁ, ἡ) rigermogliato. 2.
 rinato. 3. risorto. ἄρκεν ἡσπρωλ. 2. ἡσπρωλ.
 Παλιμψηγος (ὁ, ἡ) rianimato, risorto.
 ἄρκεν ἡσπρωλ ἡσπρωλ, ἡσπρωλ.
 Παλιμψηγος (ὁ, ἡ) rianimato, risorto.
 ἄρκεν ἡσπρωλ ἡσπρωλ, ἡσπρωλ.
 Παλιμψηγος (ὁ, ἡ) rianimato, risorto.
 ἄρκεν ἡσπρωλ ἡσπρωλ, ἡσπρωλ.

Παλειάγγελος (ὁ, ἡ) messaggiere, che porta la risposta ricevuta al suo padrone. ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειαίρετος (ὁ, ἡ) creato, dichiarato di nuovo (magistrato). ἄρκετ ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειαντόμολος (ὁ, ἡ) disertore, che ri-
 torna alla parte, da cui disertò. ἑρ-
 φιασὸν ἡγοῦν ἄρκετ ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανδέω -ὦ. *M. ἦσω.* rinnovare la li-
 te, la causa. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανδικία (ἡ) rinnovazione della lite,
 della causa. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανδικός (ὁ, ἡ) giudicato di nuovo.
 ἄρκετ ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανδρομέω -ὦ. *M. ἦσω.* correre in di-
 etro, retrocedere. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανδρομία (ἡ) retrocessione, retrogra-
 dazione. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανδρομικός -ῆ-ον. = τῶ
 ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανδρία (ἡ) ritorno alla vita, risurre-
 zione. ἄρκετ ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανδρός (ὁ, ἡ) risorto, redivivo. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανδρῶσις -εως (ἡ) ristabilimento. ἄρκετ ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανδρία (ἡ) ritorno. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανδρομητός (ὁ, ἡ) retrogrado, che re-
 trocede con impeto. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανδρῶσις (ὁ, ἡ) = τῶ προσηρ.

Παλειανδοστέω -ὦ. *M. ἦσω.* tornare in di-
 etro, ritornare. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανδοστήμιος (ὁ, ἡ) che deve ritornare.
 ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανδοστήμιος (ὁ, ἡ) che ritorna. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανδροδοσία (ἡ) = Παλειανδροδοσία.

Παλειανδρῶσις (ὁ, ἡ) coperto d' un' ombra
 densa, tenebroso. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανδρῶσις (ὁ, ἡ) tornato in dietro.
 ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειαντονός (ὁ, ἡ) teso in dietro. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειαντραπέλος (ὁ, ἡ) = Παλειανδροπος.

Παλειαντριβήτης -εος καὶ
Παλειαντριβήτης (ὁ, ἡ) bastonato di nuo-
 vo. 2. malizioso, malvaggio. ἄρκετ
 δεδ ἡμῶν. 2. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειαντροπαίωμα -ῶμαι. *M. ἦσομαι.* torna-
 re in dietro. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειαντροπία (ἡ) ritorno. 2. incostanza.
 ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειαντροπος (ὁ, ἡ) che ritorna. 2. inco-
 stante. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειαντριπής -εος (ὁ, ἡ) ripercosso. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανφθόω -ὦ. *M. ἦσω.* cantare di nuovo.
 2. ritrattarsi. ἄρκετ ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανφθία (ἡ) il cantare lo stesso canto
 in suono contrario. 2. ritrattamento.
 ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανφρός (ὁ, ἡ) che ritorna all' istessa
 ora. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανφρόσις (ὁ) paliuro, spina di Cristo,
 (arbuscula spinosa). ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανφρόσις -ὦ. *M. ἦσω.* rifluire. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανφρόσις (ἡ) = Παλειανφρόσις.

Παλειανφρόσις -α ἡ ὀσ -ον καὶ
 Παλειανφρόσις -ος (ἡ) × ἀντι Παλειανφρόσις.

Παλειανφρόσις (ἡ) flusso e riflusso del mare,
 marea. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανφρόσις -ονς (ὁ, ἡ) soggetto ad un
 flusso e riflusso. 2. instabile, incostante.
 ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανφρόσις (ὁ, ἡ) che s'inchina alla par-
 te di dietro. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανφρόσις (ὁ, ἡ) = Παλειανφρόσις.

Παλειανφρόσις (ὁ, ἡ) = Παλειανφρόσις.

Παλειανφρόσις -ὦ. *M. ἦσω.* retrocedere con
 impeto. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλειανφρόσις (ὁ, ἡ) = Παλειανφρόσις, Πα-
 λειανφρόσις.

Παλειανφρόσις (ὁ, ἡ) = Παλειανφρόσις.

Παλειανφρόσις -εως (ἡ) ritorno de' fuggitivi
 contro i loro persecutanti. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλλία (ἡ) = Σφαίρα.

Παλλαξία (ἡ) concubinato. ἡμῶν ῥε-
 ρου ἀπαὸ ἀποστολιῶν ἑβρησίων ῥε-
 ρου ἡκουῶν. ἔρκετ ἐφ' ἡμῶν ἑρ-
 ἱστῆσαι εὐχῆς.

Παλλαξίωμα. *M. εἶσομαι.* avere una con-

μεν των υψηλοτέρων. εγχείρισις ἐπίλυσις
 ἐπέδ.
Παμπάλαιος (ὁ, ἦ) antichissimo. ἱερῶν
 ζήτων. ἁγίων ἐπι-
Παμπαν, ἐπιφ. intieramente, totalmente.
 ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
 ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Παμπαν και
Παμπήθην, ἐπιφ. = *Παμπαν*.
Παμπλειστός (ὁ, ἦ) = *Παμπλήθης*.
Παμπλήθης - εἰς (ὁ, ἦ) inesausto, innu-
 merabile, moltissimo. ἀναρίθμητος, ἀναρίθμητος.
 ἱερῶν ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Παμπλήθεια (ἦ) multitude innumerabile.
 ἀναρίθμητος. ἀναρίθμητος. ἀναρίθμητος. ἁπλοῦς.
Παμπλόσιος (ὁ, ἦ) ricchissimo. ἱερῶν ἁπλοῦς.
 ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Παμποικίλος (ὁ, ἦ) variopinto, dipinto
 di vari colori. ἀναρίθμητος, ἀναρίθμητος.
 ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Παμπολις - εἰς (ὁ, ἦ) che si trova in
 ogni città. ἀναρίθμητος. ἀναρίθμητος. ἀναρίθμητος.
Παμπολις - *παμπόλλη* - *πάμπολν*. moltis-
 simo, ἱερῶν ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Παμπόρητος (ὁ, ἦ) (καὶ ἐπιφ.) - ἥρωος, scel-
 leratissimo, perversissimo. ἱερῶν ἁπλοῦς.
Παμπόριος, ἐπιφ. sempre, eternamente.
 ἀναρίθμητος, ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Παμπροτίτος και
Παμπροτός - ἦ - *ον*. il primo fra di tutti.
 ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος. ἀναρίθμητος.
Πάμπνος (ὁ, ἦ) assai marcoso. ἱερῶν
 ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Παμφάτος (ὁ, ἦ) che mangia, divora
 tutto. ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος. ἀναρίθμητος.
Παμφαίης - εἰς (ὁ, ἦ) rilucentissimo.
 ἱερῶν ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος. ἁπλοῦς.
 ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Παμφάρμακος (ὁ, ἦ) estremamente velo-
 cissimo. ἱερῶν ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος. ἁπλοῦς.
Παμφεγγής - εἰς (ὁ, ἦ) = *Παμφαίης*.
Παμφεθόγγος (ὁ, ἦ) che manda ogni vo-
 ce, ogni suono. ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος. ἀναρίθμητος.
Πάμφιλος (ὁ, ἦ) amico di tutti, da tutti
 amato. ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος. ἀναρίθμητος.
Παμφόβητος (ὁ, ἦ) terribilissimo. ἱερῶν
 ἀναρίθμητος. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Παμφόρος (ὁ, ἦ) che produce tutto. ἀναρίθμητος.
 ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος. ἀναρίθμητος.
Παμφυλία (ἦ) unione di diverse tribù.
 ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος. ἁπλοῦς.
Παμφυλός (ὁ, ἦ) composto d'ogni sorte
 di tribù. ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος. ἀναρίθμητος.
Παμφόρητος, ἐπιφ. confusamente. ἀναρίθμητος.
Παμφόρητος (ὁ, ἦ) = *Παμφεγγής*. confuso.

ἁπλοῦς, ἀναρίθμητος. ἀναρίθμητος. ἀναρίθμητος.
Παμφωνός (ὁ, ἦ) che manda ogni voce,
 ogni suono. ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος. ἀναρίθμητος.
Παμφωτός (ὁ, ἦ) = *Ὀλοφωτός*.
Παμφωται, ἐπιφ. con tutti i suffragi, u-
 nanimamente, ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος. ἀναρίθμητος.
Πάν - παντός (τό) οὐδ. τ. Πᾶς.
Πανάβρος (ὁ, ἦ) delicatissimo. ἱερῶν
 ἀναρίθμητος. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Παναγάθος (ὁ, ἦ) ottimo. ἱερῶν ἁπλοῦς.
 ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Παναγάτος (ὁ, ἦ) lodevolissimo. ἱερῶν
 ἀναρίθμητος. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Παναγής - εἰς (ὁ, ἦ) = *Πανάγιος*, Πάν-
 αγνος.
Πανάγιος - *α* - *ον*. santissimo, ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος.
 ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Παναγία (ἦ) (ἐκκλησ.) la
 Santissima Vergine. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Πανάγιος (ἦ) santità perfetta. ἀναρίθμητος.
 ἀναρίθμητος. ἀναρίθμητος. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Παναγνός (ὁ, ἦ) castissimo, purissimo.
 ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος. ἁπλοῦς.
Παναγρός (ὁ, ἦ) fierissimo. ἱερῶν ἀναρίθμητος.
 ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Παναγρός (ὁ, ἦ) che caccia ogni sorta
 d'animale. ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος. ἀναρίθμητος.
Παναγρόντος (ὁ, ἦ) vigilantissimo. ἱερῶν
 ἀναρίθμητος. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Παναθίμιτος και
Παναθίμιος (ὁ, ἦ) scelleratissimo. ἱερῶν
 ἀναρίθμητος. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Παναθίλιος - *α* - *ον*. miserabilissimo. ἱερῶν
 ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος. ἀναρίθμητος.
Παναθίλιος - ἦ - *ον*. luminosissimo, splen-
 didissimo. ἱερῶν ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος.
 ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Παναίοχος - εἰς και
Παναίοχος (ὁ, ἦ) turpissimo. ἱερῶν ἀναρίθμητος.
 ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Παναίτιος (ὁ, ἦ) la causa, l'autore di
 tutti. 2. colpevole del tutto. ἀναρίθμητος.
 ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος. 2. ἀναρίθμητος.
 ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Πανακαρπητής - εἰς και
Πανακαρπος (ὁ, ἦ) infruttuosissimo. ἱερῶν
 ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
 ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Πανακία (ἦ) rimedio che guarisce ogni
 male. ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος. ἀναρίθμητος.
 ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς. ἁπλοῦς.
Πανακίος (ὁ, ἦ) = *Πανάκης*.
Πανάκη (ἦ) = *Πανάκεια*.
Πανάκης - εἰς ἦ εἰς (ὁ, ἦ) che guarisce
 ogni male. ἀναρίθμητος ἀναρίθμητος. ἀναρίθμητος.

Πάναντος (ὅ, ἦ) fortissimo, potentissimo. ἴσχυον αὐτοῦ, ἀνεπίσημος.

Παναντίος (ὅ, ἦ) irreprensibilissimo, incolpevolissimo. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάρθρος (ὅ, ἦ) pertinente a tutti gli uomini. ἀνεπίσημος ἀνεπίσημος.

Πανάντος (ὅ, ἦ) che effettua tutto. 2. eseguito, effettuato completamente. ἀνεπίσημος ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) degnissimo. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανασιόσιμος (ὅ, ἦ) celeberrimo. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) mollissimo, tenerissimo. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανασιόσιμος (ὅ, ἦ) mai credibile. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) incredibilissimo. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) libero d'ogni pena. ἀνεπίσημος ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) = Πανάσιος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) mai sentito, totalmente inaudito. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) tutto d'argento. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) virtuosissimo. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος ἢ ὅς -ον, καὶ

Πανάσιος -ἰος (ὅ, ἦ) sufficiente a tutti. ἀνεπίσημος ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος -α ἢ ὅς -ον. armoniosissimo. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) ineffabilissimo. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος -α -ον. = Πανάσιος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) = Πανάσιος.

Πανάσιος -ἰος (ὅ, ἦ) estremamente empio. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος -ἰος (ὅ, ἦ) debolissimo. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) fame generale, carestia assoluta. ἀνεπίσημος ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) pieno di stelle. ἀνεπίσημος ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος -ἰος (ὅ, ἦ) = Πανάσιος.

Πανάσιος καὶ -τροκίος, ἐπίσημος. = Πανάσιος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) che sta sempre in ve-

glia. ἀνεπίσημος ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος -ἰος (ὅ, ἦ) totalmente invisibile. ἀνεπίσημος ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) assolutamente inevitabile. ἀνεπίσημος ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) privo totalmente di foglie. ἀνεπίσημος ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) immaturissimo, molto intempestivo. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) artificiosissimo. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) convito sontuoso. ἀνεπίσημος ἀνεπίσημος.

Πανάσιος -ον (ὅ) che morde tutti. ἀνεπίσημος ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) molto deplorabile. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος καὶ

Πανάσιος -ος (ὅ) che doma, vince tutti. ἀνεπίσημος ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) timidissimo. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) orribilissimo, gravissimo. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος -ον (ὅ) che contiene tutto. ἀνεπίσημος ἀνεπίσημος.

Πανάσιος -ἰος (ὅ, ἦ) che vede tutto. ἀνεπίσημος ἀνεπίσημος.

Πανάσιος -ἰος (ὅ, ἦ) = Πανάσιος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) assai manifesto, evidentissimo. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος, ἐπίσημος. con tutto il popolo. ἀνεπίσημος ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) radunanza di tutto il popolo. ἀνεπίσημος ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) pertinente a tutto il popolo, universale, generale. ἀνεπίσημος ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (ὅ, ἦ) (καὶ ἐπίσημος) -δικός, giustissimo. ἴσχυον ἀνεπίσημος.

Πανάσιος (τό) albergo, osteria. ἀνεπίσημος.

Πανάσιος -ἰος (ὅ) ostiere. ἀνεπίσημος.

Πανάσιος -ἰος (ὅ) ostiere. ἀνεπίσημος.

Πανάσιος -ἰος (ὅ) = Πανάσιος.

Πανάσιος. M. ἐπίσημος. dar alloggio, albergare tutti. ἀνεπίσημος ἀνεπίσημος.

πανδύει. ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου τῆς γῆς.
 Πανδοκία (ἡ) il mestiere dell'albergatore, dell'ostiere. *πανδοκίω* κτλ. *πανδοκίω*.
 Πανδοκίον (τό) = Πανδοκίον.
 Πανδόκος (ὁ, ἡ) = Πανδέκτωρ. 2. = Πανδοκός.
 Πανδοξία (ἡ) somma gloria. *πανδοξίω* κτλ.
 Πανδοξός (ὁ, ἡ) celeberrimo, gloriosissimo. *πανδοξόω* κτλ.
 Πανδοῦρα - ας καί
 Πανδοῦρις - ιδος (ἡ) mandola (una sorte di cetra). *πανδοῦρις* κτλ.
 Πανδοῦριον. *Μ. ἰω.* suonare la mandola. *πανδοῦριον* κτλ.
 Πανδοῦριστος - ου (ὁ) suonatore di mandola. *πανδοῦριστος* κτλ.
 Πανδοῦρος (ὁ) = τῶ προηγ.
 Πανδοχίον, Πανδοχός, Πανδοχέω, Πανδοχός. = Πανδοκίον κτλ.
 Πανδύναμος (ὁ, ἡ) onnipotente. *πανδύναμος* κτλ.
 Πανδώρος (ὁ, ἡ) che dona tutto. *πανδώρος* κτλ.
 Πανδύναμος (ὁ, ἡ) onnipotente. *πανδύναμος* κτλ.
 Πανδύτεια (ἡ) θηλ. τοῦ
 Πανδύτης - ου καί
 Πανδύτωρ - ορος (ὁ) = Πανδώρος.
 Πανενεὶ (θηρὶ) ἐπιό. con tutta la nazionale. *πανενεὶ* κτλ.
 Πανεία (τά) (ἐνν. δέιαται). timori panici. *πανεία* κτλ.
 Πανείης - εὖος (ὁ, ἡ) che ha ogni forma. *πανείης* κτλ.
 Πανελιθερός (ὁ, ἡ) totalmente libero. *πανελιθερός* κτλ.
 Πανέντιμος (ὁ, ἡ) onoratissimo. *πανέντιμος* κτλ.
 Πανίξοχος (ὁ, ἡ) eccellentissimo, prestantissimo. *πανίξοχος* κτλ.
 Πανιπλάτος (ὁ, ἡ) amabilissimo. *πανιπλάτος* κτλ.
 Πανικλοπός (ὁ, ἡ) assai furbo, molto astuto. *πανικλοπός* κτλ.
 Πανισκοπός (ὁ, ἡ) ispettore del tutto. *πανισκοπός* κτλ.
 Πανιστήμων - ονος (ὁ, ἡ) che sa, conosce tutte le cose. *πανιστήμων* κτλ.
 Πανισφρων - ονος (ὁ, ἡ) prudentissimo. *πανισφρων* κτλ.
 Πανιπόπτης - ου (ὁ) = Πανιπόπτης.
 Πανιπόπτης (ὁ, ἡ) × ἀντι Πανιπόπτης.

Πανίρημος (ὁ, ἡ) totalmente deserto. *πανίρημος* κτλ.
 Πανίσπερος (ὁ, ἡ) che dura per tutta la sera. *πανίσπερος* κτλ.
 Πανίστιος (ὁ, ἡ) con tutta la famiglia. *πανίστιος* κτλ.
 Πανίστατος (ὁ, ἡ) ultimo frà di tutti. *πανίστατος* κτλ.
 Πανίτιος, ἐπιό. durante l'anno, per tutto l'anno. *πανίτιος* κτλ.
 Πανιδάμων - ονος (ὁ, ἡ) felicissimo, fortunatissimo. *πανιδάμων* κτλ.
 Πανειγδός (ὁ, ἡ) d'un accesso facilissimo. *πανειγδός* κτλ.
 Πανεύκελος (ὁ, ἡ) estremamente tranquillo. *πανεύκελος* κτλ.
 Πανευτελής - εὖος (ὁ, ἡ) assai abietto, vile, vanissimo. *πανευτελής* κτλ.
 Πανευφής (ὁ, ἡ) lodevolissimo. *πανευφής* κτλ.
 Πανευθός (ὁ, ἡ) ben cotto. *πανευθός* κτλ.
 Πανηγθής - εὖος (ὁ, ἡ) odioso a tutti. *πανηγθής* κτλ.
 Πανηγμων - ονος (ὁ) sommo, supremo principe. *πανηγμων* κτλ.
 Πανηγμοσχέω - ω. *Μ. ἡσ.* *Εὐκ.* —
 Πανηγμοσχέω - ου (ὁ) che presiede alla feste, alle fiere. *πανηγμοσχέω* κτλ.
 Πανηγμοσχεύω - ω. *Μ. ἰω.* celebrare le feste, festeggiare. 2. encomiare. *πανηγμοσχεύω* κτλ.
 Πανηγμοσχεύω - η - ὄν. (καὶ ἐπιό.) - εὖος. solenne, festivo, 2. panegirico, encomiastico. *πανηγμοσχεύω* κτλ.
 Πανηγμοσχεύω - ου (ὁ) celebrazione d'una festa. *πανηγμοσχεύω* κτλ.
 Πανηγμοσχεύω - ου (ὁ) festeggiante. 2. panegirista. *πανηγμοσχεύω* κτλ.
 Πανηγμοσχεύω - ου (ὁ) festeggiante. 2. panegirista. *πανηγμοσχεύω* κτλ.
 Πανηγμοσχεύω - ου (ὁ) festeggiante. 2. panegirista. *πανηγμοσχεύω* κτλ.

ἠαυτῶν, ἐκείνη, ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἐκείνη, ἠαυτῶν.
 Παράθαλασσιδος καὶ
 Παράθαλασσιος (τασιος) - α - ον. che sta al
 mare, marittimo. δουρεῖ δὴν κρησ, δα-
 φωμῆν. ἠαυτῶν ἐκείνη, ἠαυτῶν ἐκείνη.
 Παράθαλπω. Μ. θαλπω, scaldare. ἠαυτῶν
 ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθαυρῶν (θαυρῶν). Μ. νυθ. incor-
 raggare, animare. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθεισμαι - ὄμαι. Μ. ἀσθμαι. confron-
 tare. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειλω. Μ. θέλω. attirarsi. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειωμαι. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω (τό) = Παράθειω.
 Παράθειω. Μ. εἶπω. agire contro le
 leggi. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειωμαι. Μ. ἀσθ. scaldare assai.
 ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω (ό, η) molto riscaldato.
 ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω - εως (ή) comparazione. 2. le
 vivande esposte sulla tavola. 3. depoz-
 sizione. 4. citazione. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 2. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. 3. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 4. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. 2. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 3. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. 4. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω - ὄν. comparativo. ἠαυτῶν,
 ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω. Μ. θενομαι. correre accanto.
 2. percorrere, scorrere. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 2. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. 2. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω - ὄν. Μ. ἦσω. osservare da
 vicino. 2. comparare. 3. trascurare. ἠαυτῶν,
 ἠαυτῶν. 2. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. 3. ἠαυτῶν,
 ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. 2. ἠαυτῶν,
 ἠαυτῶν. 3. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. ἠαυτῶν,
 ἠαυτῶν.
 Παράθειω. Μ. θήξω. = Παράθειω. 2.
 = Παράθειω.
 Παράθειω (ή) deposito. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω. Μ. θίξω, toccare leggiermente,
 di passaggio, lambire. (Γαλλ. effleurer).
 ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω. Μ. νυθ. rendere troppo
 audace. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω. Μ. θραύω. rompere, spezza-
 re. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω. Μ. ἰσω. seperare con de-
 bastioni. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω. Παράθειω. ἀντί Πα-
 ράθειω. κτλ.
 Παράθειω. Μ. ὕξω. infiammare, ecci-

tare. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω - εως (ή) esortazione, avverti-
 mento. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω X ἀντί
 Παράθειω - ου (ό) esortatore, che av-
 verte. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω - ὄν. (καὶ ἐπιό) - εως. esor-
 tativo, ammonitorio. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω - ὄν. Μ. ἀνίω. esortare, ammo-
 nire. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω (τασμαι). Μ. ἀνίωμαι. e-
 sprimere enigmaticamente. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω - εως (ή) l'azione di togliere.
 ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω - ὄν. Μ. ἦσω. togliere. ἠαυτῶν,
 ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω (τό) ciò che si toglie. ἠαυτῶν,
 ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω. Μ. ἀσθμαι. comprendere. 2. sentire falsamente. ἠαυτῶν,
 ἠαυτῶν. 2. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω - ὄν. Μ. ἦσω. doman-
 dare, supplicare. 2. rinunziare. 3. fare
 scuse, scusarsi. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω. 2. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. 3. ἠαυτῶν,
 ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. 2. ἠαυτῶν,
 ἠαυτῶν. 3. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω - εως (ή) rinunzia, scusa. ἠαυτῶν,
 ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω - ού (ό) intercessore, media-
 tore. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω - ὄν. deprecativo. ἠαυτῶν,
 ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω (ή) secondaria causa. ἠαυτῶν,
 ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω - α ἦ ὄν - ον. che è in parte la
 causa, partecipe, concausa. ἠαυτῶν,
 ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. ἠαυτῶν,
 ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω - ὄν. Μ. ἦσω. appendere accan-
 to. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω - εως (ή) l'azione di appen-
 dere accanto. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. ἠαυτῶν,
 ἠαυτῶν.
 Παράθειω. Μ. εδοῦμαι. = Συγκά-
 θημαι.
 Παράθειω - ὄν. tenace, che ha
 la forza di ritenere. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν.
 Παράθειω. Μ. εἶπω. = Παράθειω.
 Παράθειω. Μ. καθέσθθμαι. sedere
 accanto. ἠαυτῶν, ἠαυτῶν. ἠαυτῶν,
 ἠαυτῶν.
 Παράθειω. Μ. ἰσω. mettere o mettersi

a sedere accanto. *πρὸς ἕωπιον* ἐκείνου καθίσει. *πρὸς ἕωπιον* ἐκείνου καθίσει.

Παρακαθίημι. *Μ. καθήσω*. lasciare appeso, lasciar cadere. *Κυρωσὸς ἀρετῆς*, *ἡνιωτοῦ ἀρετῆς*, *ἰσοπέδου*. -- ἔλεγε γὰρ τὸν ἄνθρωπον, γὰρ τὸν ἄνθρωπον τὸν ἄνθρωπον.

Παρακαθίστημι. *Μ. στήσω*. mettere, porre accanto. *πρὸς ἕωπιον*. τὸν ἄνθρωπον τὸν ἄνθρωπον.

Παρακαίριος καὶ *Παρακαίριος* (ὁ, ἡ) intempestivo. 2. eccessivo. *παρὰκαιρῶς*. 2. *παρὰκαιρῶς*, *παρὰκαιρῶς*. 2. *παρὰκαιρῶς*, *παρὰκαιρῶς*.

Παρακαίριος, ἐπίθ. intempestivamente, fuor di proposito. 2. eccessivamente. *παρὰκαιρῶς*, *παρὰκαιρῶς*. 2. *παρὰκαιρῶς*, *παρὰκαιρῶς*.

Παρακαίω. *Μ. καύω*. ardere intieramente. *πυρροφῆν* ἐρεθίσει. ἡνιωτοῦ τὸν ἄνθρωπον.

Παρακαίω - ὦ. *Μ. καλέω*. pregare. 2. invitare. 3. confortare. *ωραζέτω*. 2. *ζῆλον* ἐρεθίσει. 3. *παρὰκαιρῶς*. 2. *παρὰκαιρῶς*, *παρὰκαιρῶς*.

Παρακαλιπάζω. *Μ. αἶσω*. tenere il cavallo dalla briglia. *ἀρῶν* ἡνιωτοῦ τὸν ἄνθρωπον.

Παρακαλύμμα (τό) velo. 2. pretesto. *ροζ*. 2. *παρὰκαιρῶς*, *παρὰκαιρῶς*. 2. *παρὰκαιρῶς*, *παρὰκαιρῶς*.

Παρακαλύπτω. *Μ. ὑψω*. velare. *υποκρύπτω*, *δωδύκω*. τὸν ἄνθρωπον.

Παρακάμπτω. *Μ. κάμψω*. sfuggire, evitare. *φωβέτω*, *ἰσοπέδου*. τὸν ἄνθρωπον.

Παρακανθίζω. *Μ. ἰσω*. avere delle spine in ogni lato. *αὐτῶν* ἡνιωτοῦ τὸν ἄνθρωπον.

Παρακαταβαίνω. *Μ. βήσομαι*. scendere da .. *αὐτῶν* ἡνιωτοῦ τὸν ἄνθρωπον.

Παρακαταβάλλω. *Μ. βαλῶ*. depositare. 2. buttare, lasciare cadere. *αὐτῶν* ἡνιωτοῦ τὸν ἄνθρωπον.

Παρακαταθήκη (ἡ) deposito. *αὐτῶν*. τὸν ἄνθρωπον.

Παρακαταθνήσκω. *Μ. θανούμαι*. morire accanto. *πρὸς ἕωπιον*. τὸν ἄνθρωπον.

Παρακατακλίνω. *Μ. ἐνώ*. mettere a sedere o coricare accanto. *πρὸς ἕωπιον* ἐκείνου καθίσει.

Παρακατακλινομαι. *Μ. λέξομαι*. coricarsi, dormire accanto. *πρὸς ἕωπιον* ἐκείνου καθίσει.

Παρακαταλείπω. *Μ. λείψω*. lasciare in dietro. *ὀπίσθεν* ἀρετῆς, ἡνιωτοῦ τὸν ἄνθρωπον.

Παρακαταπήγνυμι. *Μ. πήξω*. ficcare accanto. *πρὸς ἕωπιον* ἐκείνου καθίσει.

Παρακαταρτύομαι. *Μ. ὑσομαι*. comporre. *ρῆμα* ἡνιωτοῦ τὸν ἄνθρωπον.

Παρακαταστρατεύω (ἡ) deposito. *αὐτῶν*. τὸν ἄνθρωπον.

Παρακατάσχεσις - εως (ἡ) ritenzione. *πρὸς ἕωπιον*, *παρὰκαιρῶς*. τὸν ἄνθρωπον.

Παρακατατίθημι. *Μ. καταθήσω*. depositare. *αὐτῶν* ἀρετῆς, τὸν ἄνθρωπον.

Παρακαταχρῶμαι - ὠμαι. *Μ. χρῆσομαι*. abusarsi. *ζῶντων* ἀρετῆς, τὸν ἄνθρωπον.

Παρακαταίμι. *Μ. κάτεμι*. scendere più abbasso. *αὐτῶν* ἡνιωτοῦ τὸν ἄνθρωπον.

Παρακατέχω. *Μ. καθίξω*. ritenere. *παρὰκαιρῶς*, *παρὰκαιρῶς*. τὸν ἄνθρωπον.

Παρακατορύσσω (πτω). *Μ. ορύξω*. scavare accanto. *πρὸς ἕωπιον* ἐκείνου καθίσει.

Παρακατεύω. *Μ. ὑσομαι*. preparare. *παρὰκαιρῶς*. τὸν ἄνθρωπον.

Παρακείμε. *Μ. κείσομαι*. essere situato accanto, essere vicino. *πρὸς ἕωπιον* ἐκείνου καθίσει.

Παρακείνομαι. *Μ. εὔσομαι*. esortare. 2. incoraggiare, ordinare, ingiungere. *πρὸς ἕωπιον*. 2. *πρὸς ἕωπιον*, *πρὸς ἕωπιον*.

Παρακίλευσις - εως (ἡ) esortazione, incoraggiamento. *πρὸς ἕωπιον*, *πρὸς ἕωπιον*.

Παρακίλευσμα (τό) mezzo per incoraggiare. *πρὸς ἕωπιον* ἐκείνου καθίσει.

Παρακίλευματικός - ἡ - ὄν. (καὶ ἐπίθ.) - εως. = *Παρακίλευτικός*.

Παρακίλευσμός (ὁ) = *Παρακίλευσις*.

Παρακίλευστικός - οὔ (ὁ) che esorta, incoraggiamento. *πρὸς ἕωπιον*, *πρὸς ἕωπιον*.

Παρακίλευστικός - ἡ - ὄν. (καὶ ἐπίθ.) - εως. esortativo, incoraggiamento. *πρὸς ἕωπιον*, *πρὸς ἕωπιον*.

Παρακίλητιζώ. *Μ. ἰσω*. correre a cavallo d' appresso. *ἀρῶν* ἡνιωτοῦ τὸν ἄνθρωπον.

Παρακενώω - ὦ. *Μ. ὀσώ*. vuotare intieramente. *πυρροφῆν* ἡνιωτοῦ τὸν ἄνθρωπον.

Παρακενέω - ὦ. *Μ. ἡσώ*. pungere, perturgare dal lato. *πρὸς ἕωπιον* ἐκείνου καθίσει.

Παρακέντησις - εως (ἡ) paracentesis (Γαλλ. ponction). *ἐκείνου* ἡνιωτοῦ τὸν ἄνθρωπον.

Παρακέντησις (ἡ) trocarre. *ἐκείνου* ἡνιωτοῦ τὸν ἄνθρωπον.

Παρακερδαίνω. *Μ. κερδαίνω*. guadagnare ingiustamente. *ἀνδρῶν* ἡνιωτοῦ τὸν ἄνθρωπον.

Παρακερδίνυσις - εως (ἡ) l' esporsi a pericoli, arrischiamento. *πρὸς ἕωπιον* ἐκείνου καθίσει.

Παρακερδίνυτικός - ἡ - ὄν. (καὶ ἐπίθ.) - εως. che s'azzarda, che s'espone a

pericoli. *Καπερ* *αβερρε* *φουανηφ* *αβ* *αβω*.
 +*αβ*+*αβ*+*αβ* *β*+*αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*;
Παρακινδυνεύω. *M. ενώς*. azzardare, ar-
 rischiarsi, esporsi a pericoli. *Καπερ*
αβερρε *φουανηφ* *αβ* *αβ* *αβ*. +*αβ*+*αβ*+*αβ* *β*+*αβ*-
αβ+*αβ* *αβ*+*αβ*;
Παρακίνδυνος (ό, ή) (και επίρ.) - ύνωσ.
 pericoloso, azzardoso. *φουανηφ*.
αβ+*αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακινέω - ω *M. ήσω*. muovere. 2. scuotere. 3. incitare. *αβ*+*αβ*. 2. *αβ*+*αβ*. 3. *αβ*+*αβ*. *β*+*αβ*+*αβ*+*αβ*. 2. *αβ*+*αβ*+*αβ*. *αβ*+*αβ*+*αβ*. 3. *β*-*αβ*+*αβ*+*αβ* (πθ. *αβ*+*αβ*) essere fuori di se, essere folle. *αβ*+*αβ*+*αβ*+*αβ*, *αβ*+*αβ*+*αβ*. *αβ*+*αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακινητικός - ή - όν. (και επίρ.) - *αβ*+*αβ*.
 mentecatto. *αβ*+*αβ*+*αβ*. *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακλαίω. *M. κλαύσω*. piangere senza motivo. *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*. *αβ*+*αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακλείω. *M. κλείσω*. escludere. *αβ*+*αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ* *αβ* *αβ*+*αβ*. *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακλέπτω. *M. κλέψω*. rubare di sop-
 piatto. *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ* *αβ*+*αβ* *αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*.
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακλήσις - *εως* (ή) preghiera. 2. con-
 conforto. *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*. 2. *αβ*+*αβ*+*αβ*+*αβ*.
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακλητικός - ή - όν. esortativo. 2. con-
 solatorio. *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*.
αβ+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακλήτωρ (ό, ή) difensore, ajutante, con-
 solatore, avvocato. *αβ*+*αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* (οὐσ.) (Γρωφ.) Para-
 κλητο το Spirito Santo. *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακλήτωρ - *ορος* (ό, ή) che esorta, con-
 forza, intercede. *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακλίνω. *M. κλινώ*. metter a sedere o
 a coricare accanto. *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακλιέτης - *ον* (ό) che siede a tavola
 presso di. . . *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακμαάω. *M. άσω*. perdere il suo vi-
 gore, la sua vivacità. *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακμάω (ή) τó οὐσ. τ. προηγ.
Παρακμαστικός - ή - όν. che cominciò a
 perdere il suo vigore. *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακμή (ή) decadenza, perdita del vi-
 gore. *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακνήμιον (τό) l'osso esteriore della
 gamba. *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακνίζω. *αβ*. *άσω*. pizzicare. 2. eccitare;

irritare. *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*. 2. *αβ*+*αβ*+*αβ*.
 +*αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*. 2. *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακοή (ή) disobbedienza. *αβ*+*αβ*+*αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακοιμάμαι - *ώμαι*. *M. ήσομαι*. dormire
 insieme. *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*.
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακοιμημα (τό) και
Παρακοιμησις - *εως* (ή) il dormire allato
 insieme. *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*.
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακοιμησις - *ου* (ό) che dorme accan-
 to insieme. 2. sentinella. *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακοιμίζω. *M. άσω*. mettere a dormire,
 a coricare insieme. *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακοιμιστής - *ου* (ό) colui che mette
 a dormire, a coricare allato, ruffiano.
αβ+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακοιτιώ - *ώ*. *M. ήσω*. = *Παρακοι-*
μάμαι.
Παρακοιτης - *ον* (ό) marito. *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*;
Παρακοιτις - *εως* (ή) moglie. *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*;
Παρακοίτος (ό, ή) = *Παρακοιτης* - *ακοι-*
τις.
Παρακολλάω - *ώ*. *M. ήσω*. incollare insie-
 me. *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*.
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακόλλημα (τό) ciò che s'incolla in-
 sieme. *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακόλλησις - *εως* (ή) τó οὐσ. το. Παρα-
κολλάω. incollamento. *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακολλήσις - *ή* - *όν*. proprio ad incol-
 lare, glutinoso. *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακολουθώ - *ώ*. *M. ήσω*. accompagna-
 re d'appresso. 2. comprendere. 3. eser-
 re d'accordo, acconsentire. *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακολουθημα (τό) conseguenza, se-
 quela. *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακολουθούσ - *εως* (ή) seguitamento.
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακολουθητικός - *ή* - *όν*. (και επίρ.) - *αβ*+*αβ*.
 consecutivo. *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακομιδών (ή) τó οὐσ. τού
Παρακομιζώ. *M. άσω*. portare, traspor-
 tare, passare d'appresso. *αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακομιστής - *ου* (ό) che trasporta d'a-
 vantí. *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακόμος (ό, ή) capelluto. *αβ*+*αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;
Παρακονάω - *ώ*. *M. ήσω*. aguzzare. *αβ*+*αβ*;
αβ+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ* *αβ*+*αβ*+*αβ*;

scosto). *ἀναδυσθε*, *ἔκρυψον* (αὐθιγῶς). - *ἐπιβήτω*, *ἐπιβήτω* (ἐπιβήτω), - *ἐπιβήτω*.

Παρισάκτος (ὁ, ἡ) introduttore furtivamente, intruso. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*, *ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. βάλω*. mettere gettare dentro furtivamente. 2. introdursi furtivamente, insinuarsi. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. βάλω*. mettere gettare dentro furtivamente. 2. introdursi furtivamente, insinuarsi. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος (ἡ) falsa iscrizione. *ἀναδυσθε*, *ἐπιβήτω*.

Παριούβαντος. *Μ. δέξομαι*. ricevere furtivamente. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. δέξομαι*. insinuarsi. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος - *ως* (ἡ) l'insinuarsi, entrata furtiva. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. εἶμι*. = *Παριούβαντος*.

Παριούβαντος. *Μ. εἰσάγω*. = *Παριούβαντος*.

Παριούβαντος. *Μ. εἰσάγω*. introduttore furtivamente. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. εἰσάγω*. entrare di nascosto o dietro qualcuno. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. εἰσάγω*. lanciare sopra all'improvviso. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. εἰσάγω*. allungare, prolungare. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. εἰσάγω*. eseguire contro la volontà di... *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος - *ἡ* - *ὄν*. pronto a dare, ad accordare. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος (ὁ, ἡ) sviato. *ἀναδυσθε*.

Παριούβαντος. *Μ. εἰσάγω*. = *Παριούβαντος*.

Παριούβαντος (καὶ πρὸ φων). *Παριέξ*, *ἐπι*, ἢ *πρὸς*. oltre, inoltre, fuori di... *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. βήσομαι*. oltrepassare, sortire andare fuori, al di là. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. βάλω*. mettere fuori, togliere da un luogo e collocare altrove. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος - *ως* (ἡ) sviamento. 2. digressione. *ἀναδυσθε*.

αὐθιγῶς ἔκρυψον. 2. - *ἐπιβήτω*, *ἐπιβήτω* (ἐπιβήτω), - *ἐπιβήτω*.

Παριούβαντος - *ἡ* - *ὄν*. (καὶ ἐπιβήτω). *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος (αὐ) raccolta. *ἀναδυσθε*.

Παριούβαντος (δύομαι). *Μ. δύομαι*. sotterfugere. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παριούβαντος. *Μ. ἀλλοτρίω*. allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. *αὐθιγῶς ἔκρυψον*.

Παράκχυνσις - εως (ή) inondazione. ζεση-
 ησι. βρωσι, ερωσι, -τις.
Παρελάνω. *M. ελάσω*. oltrepassare,
 passare d'avanti. ανδρηλ κρησιωλ, αν-
 δηλεν ανδρηλ. -τις, -τις, -τις, -τις.
Παρελκνσις - εως (ή) passaggio, il passare
 (d'avanti). ανηρ, ανηρηρ (ανηλεν).
 -τις, -τις, -τις, -τις.
Παρελκνσις - εως (ή) prolungamento, indugio.
 κρηρηρηρηρ, ανηρηρηρηρ, ανηρηρηρηρ.
Παρελκνσις - ου (δ) che prolunga, indugiatore.
 κρηρηρηρηρ, ανηρηρηρηρ.
Παρελκνω. *μην. αντι* -
Παρελκω. *M. ελξω*. tirare d'accanto. 2.
 prolungare, rimettere, temporeggiare,
 differire. ρηρηρηρ, ανηρηρηρηρ. 2. κρηρηρηρηρ.
Παρελλειψις - εως (ή) omissione. ανηρηρηρηρ.
Παρεμβαίνω. *M. βήσομαι*. entrare dentro,
 in mezzo. ανηρηρηρηρ, ανηρηρηρηρ. -τις, -τις, -τις, -τις.
Παρεμβαλλω. *M. βαλω*. mettere frà, interporre,
 introdurre, inserire. 2. ordinare, schierare nel campo di guerra.
 ανηρηρηρηρ, ανηρηρηρηρ, ανηρηρηρηρ. 2. ανηρηρηρηρ.
Παρεμβασις - εως (ή) = *Παρενθεσις*.
Παρεμβατικώς, *επιό*. per parentesi. ανηρηρηρηρ.
Παρεμβολή (ή) interposizione. 2. ordine di battaglia.
 3. esercito. ανηρηρηρηρ, ανηρηρηρηρ. 2. ανηρηρηρηρ.
Παρεμβολικός - η - όν. che si fa nel campo di guerra.
 ανηρηρηρηρ, ανηρηρηρηρ. 2. ανηρηρηρηρ.
Παρεμβύω. *M. βύω*. ficcare dentro. ανηρηρηρηρ.
Παρεμμανής - εος (ό, ή) quasi furioso. ανηρηρηρηρ.
Παρεμπίνο. *M. πίομαι*. bere troppo, trincare.
 ανηρηρηρηρ, ανηρηρηρηρ. 2. ανηρηρηρηρ.
Παρεμπλήρω. *M. εμπλήρω*. riempire. ανηρηρηρηρ.
Παρεμπύρω. *M. εμπύρω*. abbruciare da' lati.
 ανηρηρηρηρ, ανηρηρηρηρ. 2. ανηρηρηρηρ.
Παρεμπύπτω. *M. πεσομαι*. cadere dentro, entrare in mezzo, intervenire.
 ανηρηρηρηρ, ανηρηρηρηρ. 2. ανηρηρηρηρ.
Παρεμπλέκω. *M. πλέξω*. intrecciare. ανηρηρηρηρ.
Παρεμπλόγη (ή) intrecciamento. ανηρηρηρηρ.

Παρεμποδίζω. *M. ίσω*. impedire. ανηρηρηρηρ.
Παρεμπολάω - ώ. *M. ήσω*. fare del traffico ingiusto.
 ανηρηρηρηρ, ανηρηρηρηρ. 2. ανηρηρηρηρ.
Παρεμπορεύμα (τό) lucro accessorio. ανηρηρηρηρ.
Παρεμπορεύομαι. *M. ενσομαι*. fare un traffico fuori della propria professione.
 ανηρηρηρηρ, ανηρηρηρηρ. 2. ανηρηρηρηρ.
Παρεμπτωσις - εως (ή) il cadere dentro. ανηρηρηρηρ.
Παρεμφάνω. *M. φανώ*. mostrare, rappresentare da vicino o alquanto, rassomigliare un poco.
 ανηρηρηρηρ, ανηρηρηρηρ. 2. ανηρηρηρηρ.
Παρεμφέρω. *M. εννισω*. avere qualche rassomiglianza con... ανηρηρηρηρ.
Παρεμφύομαι. *M. φύσομαι*. crescere, germogliare appresso. ανηρηρηρηρ.
Παρενδείκνυμι. *M. δείξω*. mostrare da vicino. 2. far mostra di... ανηρηρηρηρ.
Παρενδείνω - ώ. *M. άσω*. = *Διατριβώ*.
Παρενδίδωμι. *M. δώσω*. rimettere, usare dell' indulgenza. ανηρηρηρηρ.
Παρενδύω (δύομαι). *M. δύσομαι*. = *Παρενδύομαι*.
Παρενείρω. (*X. M.*) intrecciare. 2. introdurre, inserire. ανηρηρηρηρ.
Παρενθεσις - εως (ή) interposizione. 2. parentesi. ανηρηρηρηρ.
Παρενθετικός (ό, ή) interposto. ανηρηρηρηρ.
Παρενθής (ό, ή) = *Παρενθεσις*.
Παρενθρυσίζω - ύμαι. *M. ήσομαι*. trascurare. ανηρηρηρηρ.
Παρενθρυσισ - εως (ή) trascuratezza. ανηρηρηρηρ.
Παρενοχλώ - ώ. *M. ήσω*. incomodare, molestare. ανηρηρηρηρ.
Παρενοχλήσις - εως (ή) importunità, mo-

Παρερεθίζω, M. ίσω, irritare. *αρερεθίζω*.
 Παρερμα (τό) appoggio, sostegno. *αρερμα*,
αρερμα. *αρερμα*. *αρερμα*.
 Παρερμηνεία (ή) erronea interpretazione.
αρερμηνεία.
 Παρερμηνευτής - ου (ό) che interpreta
 falsamente. 2. eretico. *αρερμηνευτής*.
 Παρερμηνεύω, M. εύσω, interpretare falsamente.
αρερμηνεύω.
 Παρερπύζω, M. ερπύσω και
 Παρερρπω, M. έρρω, insinuarsi. *αρερρπω*.
 Παρερρφαίνω, M. ελεΐσθαι, passare. 2. passare
 avanti. 3. presentarsi. *αρερρφαίνω*.
 Παρερσθίω, M. παρίδομαι, mangiare, rodere
 furtivamente. *αρερσθίω*.
 Πάρερσις - εως (ή) languore. *παρερσις*.
 Πάρερσιος (ό, ή) = 'Εφερσιος.
 Πάρερσιγας (ό, ή) = Παρερσιλευταΐος.
 Πάρερσις, M. άσω, = Παρερσιτάω.
 Πάρερτος (ό, ή) languido, rilassato. *παρερτος*.
 Παρερδοκιμέω - ω, M. ήσω, prevalere in
 fama. *παρερδοκιμέω*.
 Παρερνεγείω - ω, M. ήσω, superare gli
 altri in felicità. *παρερνεγείω*.
 Παρερδύνω, M. υνώ, sviare qualcuno.
παρερδύνω.
 Παρερδύς και - ενδύ, επίρ, tosto, incontenente.
παρερδύς και ενδύ.
 Παρερνεκείω - ω, M. ήσω, ammansare adu-
 lando. *παρερνεκείω*.
 Παρερναύομαι - ούμαι, M. ήσομαι, guar-
 darsi. *παρερναύομαι*.
 Παρερναύομαι, M. άσομαι, dormire ac-
 canto. *παρερναύομαι*.
 Παρερνήτις - ου (ό) και
 Παρερνήτις - εδος (ή) = τώ
 Παρερνος (ό, ή) consorte, conjuge. *παρερνος*.
 Παρερνευσις - εως (ή) και
 Παρερνεύμα (τό) cavillo, tergiversazione,
 arzigogolo. *παρερνεύμα*.

αρερνω, *αρερνω*.
 Παρερνομία, M. ενρήςω, trovare per ca-
 so. 2. controversare. *παρερνομία*.
 Παρερνυπέζω, M. ίσω, apprestare, pre-
 parare. *παρερνυπέζω*.
 Παρερράλλομαι, M. αλούμαι, saltare, sca-
 gliarsi sopra. *παρερράλλομαι*.
 Παρερράπτομαι, M. αψομαι, toccare leg-
 giermente, lambire. *παρερράπτομαι*.
 Παρερρεθρεύω, M. εύσω, far la guardia ap-
 presso. *παρερρεθρεύω*.
 Παρερρέω, M. έξω, dare, accordare, pre-
 sentare. 2. rendere. *παρερρέω*.
 Παρερρηθώ - ω, M. ήσω, = Παρερρημάζω.
 Παρερρηθος (ό, ή) = Παρερρηλιξ.
 Παρερρηγορεύω - ω, M. ήσω, consolare. *παρερρηγορεύω*.
 Παρερρηγορικός - ή - ον, = Παρερρηγορικός.
 Παρερρηγορία (ή) consolazione, conforto.
παρερρηγορία.
 Παρερρηγορικός - ή - ον consolativo. *παρερρηγορικός*.
 Παρερρηγορικός, επίρ, consolatamente. *παρερρηγορικός*.
 Παρερρηγορικός (ό, ή) consolatore. *παρερρηγορικός*.
 Παρερρηδύνω - ω, M. υνώ, render dolce, con-
 dire. *παρερρηδύνω*.
 Παρερρηθίω - ω, M. ήσω, colare. *παρερρηθίω*.
 Παρερρηκος (ό, ή) disubdiente, contu-
 mace. *παρερρηκος*.
 Παρερρηκος, M. ήξω, = Προερρηγομαι ή Παρερρηγομαι.
 Παρερρηκος, 2. = Προερρηκος.
 Παρερρηλιξ - εκος (ή) avanzato in età. *παρερρηλιξ*.
 Παρερρηλιος (ό) parelio. *παρερρηλιος*.
 Παρερρημα × αντί Παρερρηθημα.
 Παρερρημεύω, M. εύσω, passare tutta la
 giornata presso. *παρερρημεύω*.
 Παρερρημος (ό, ή) che si fa ogni due
 giorni. *παρερρημος*.
 Παρερρηορία (ή) la coreggia, con cui s' at-
 taccava al cocchio il rilassato. *παρερρηορία*.
 Παρερρηορία, 2. = Μορία.

Παρίγω, Μ. παρασκήσω. = Παρίζω.

Παρίσωμα (τό) = Παρίσσιος.

Παρίσιος, επίθ. quasi, incirca. *εἴρη, εἴρη* *ἴδε, δὴ, ἴδε*. *ἴδε, ἴδε*, ο -- -- -- -- --

Παρίσιος-εως (ή) eguaglianza. *ζωω-
ωρροῖσθαι*.

Παρίσιος-ή-όν, donde si può passare. *ἀνδρόκομος*.

Παρίσχειν, Μ. εἶπω, camminare sulle
tracce di ... , tracciare. *ζῆλον, ζῆ-
λον, ζῆλον, ζῆλον*.

Παρί (ἀντί Παρ ὅ) σύνδ, perciò, per lo
chè. 2. se non. *πάντα ἄρα, ἄρα, ζῆλον*.

Παροδία (ή) passaggio. *ἀνδρόκομος*.

Παροδεύσις-εως (ή) = τῷ προήγ.

Παροδεύω, Μ. εἶπω, passare, andare al
di là. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροδικός-ή-όν. (καί ἐπιθ.)-εὼς, atto
a passare. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παρόδος (ό, ή) vicino alla via, alla
strada. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροδίτης-ου (ό) καί Παροδίτης-εδος
(ή) = Ὀδοιπόρος.

Παρόδος (ή) passaggio. 2. venuta, entra-
ta. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροίγνυμι καί Παροίγω, Μ. οἰζώ, aprire
un poco. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροιδάινω καί Παροιδίσχομαι, Μ. οἰδῆ-
σω, gonfiarsi alquanto. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Πάροιδε (θεν) d'avanti. 2. prima (*Λατ.*
antea). *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροικίω-ώ, Μ. ἵσσω, abitare accanto. 2. esse-
re pellegrino, forestiere. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροικία (ή) l'abitare per qualche tem-
po in un luogo, pellegrinaggio. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροικίζω, Μ. ἵσω, assegnare un'abita-
zione presso *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροικοδομῶ-ώ, Μ. ἵσσω, edificare ap-
presso. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροικοδόμημα (τό) edificio innalzato
appresso di *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροικός (ό, ή) che abita presso di ... 2.
pellegrino, forestiere. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροικῆ (ή) proverbio. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροικιάζω καί (μο.) Παροικιάζομαι, Μ.
ἀσομαι, rendere proverbio. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

ἄ-τε-τε-τε-τε. (μο.) parlare proverbial-
mente. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροικιακός-ή-όν, proverbiale. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροικιογράφος (ό, ή) scrittore di pro-
verbi. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροίμιον (τό) = Παροίμια.

Παροίμιος-εως (ό, ή) = Παροικιακός.
Παροίμιω-ώ, Μ. ἵσσω, fare o dire delle
cose indecenti per l'ubbrachezza. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

(ἐν γεν.) = Υβρίζω.

Παροίμημα (τό) azione o discorso avuto
luogo nel tempo dell'ubbrachezza. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροίμια (ή) petulanza, insolenza pro-
veniente dall'ubbrachezza. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροικνός-ή-όν. (καί ἐπιθ.)-εὼς = τῷ
Παροίσιος (ό, ή) che si fa o si dice nella
ubbrachezza. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροικνός-ή-όν. (καί ἐπιθ.)-εὼς = τῷ
Παροίσιος (ό, ή) che si fa o si dice nella
ubbrachezza. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροίνος (ό, ή) imbriacone. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροινχοίω-ώ, Μ. ἵσσω, esser coppiere
presso qualcuno. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροίνος, ἐπιθ. da imbriacone. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροιστῶ-ώ, Μ. ἵσσω, = Οἰστῶ.

Παροίτατος-ή-ον, ὑπέρθ. καί

Παροίτερος-α-ον, οὐκέρ. τ. Πάρος, che
sta più avanti, anteriore. 2. più anti-
co. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροικνεῖω, Μ. εἶπω, καί

Παροικνεύω-ώ, Μ. ἵσσω, Ἰων. ἀντί -

Παροίχομαι, Μ. οἰχίσσομαι, andare al di
là, trapassare. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παροχῆ (ή) tregua, armistizio, *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παρολιγνύω-ώ, Μ. ἵσσω, = Παραιεῖω.

Παρολιθοβαίνω (σθεῖω) Μ. ολιθοθῆσω,
sdrucciolarsi e cadere. 2. insinuarsi.
ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος.

Παρολιχῆ (ή) indugio, ritardo. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παρομοιάζω, Μ. ἀσο, essere quasi simi-
le, avere qualche somiglianza. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

Παρομοίσιος (ό, ή) quasi simile. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

ἄ-τε-τε-τε-τε. *ἀνδρόκομος, ἀνδρόκομος*.

- Παρομοίω - ω, *M. όσω*, assimilarē, նման-
դրել, դիւնել, գրել:
- Παρομοίως, *επίψ*, similitē, նմանապէս -
գրել:
- Παρομολογέω - ω, *M. όσω*, confessare, ac-
cordarsi, խոստովանել, մտաւոյնել, էգր-
ել, գրել, սխալ, իրիւթիւն, գրել:
- Παρομολογία (*ή*) confessione, accordamento,
խոստովանութիւն, մտաւոյն-
ութիւն, համախոհութիւն, էգր, իրիւթիւն:
- Παρονομασία (*ή*) paronomasia, bisticcio
(figura rettorica), յարանուն, կամ կա-
ռուկոյն յարանունաց (ճարասանական
մեծ մըն է), լրացիւթիւն, կարգիւն, յար-
կիւն, զից նկարէն երկուց շեշտ յոյր:
- Παροξύω, *M. ίσω*, essere un poco acido,
քիչ մը թթու ըլլալ, երկրորդութիւն:
- Παροξύτης - ου (*ό*) irritatore, զրգահել, գը-
լտընդում, քարկոյն, գրել:
- Παροξύτικος - η - όν, (καί επίψ.) - εκώς, irri-
tativo, զրգահելու յարմար, գըլտընդում,
քարկոյն, գրել:
- Παροξύτως, *M. νωθ*, irritare, զրգահել, գը-
լտընդում, քարկոյն, գրել: 2. = Παροξύτο-
νέω.
- Πάροξυς - εος (*ό, ή*) = 'Οξύθνητος.
- Παροξυσμός (*ό*) irritazione. 2. P'inasprire
d'una malattia. 3. parosismo. զրգահել
2. սրտին զարմանալը. 3. սենյակին
կանոնաւոր ընթացքով բռնելը, քարկոյն
գրել, գրել: 2. էրկուսին նմանը. 3. զը-
նչիւն նեղութիւն, զից նկարէն իրիւթիւն:
- Παροξύτων - ω, *M. όσω*, mettre l'ac-
cento nella penultima sillaba, գերջնու-
թիւն վանկին վրայ ուրախը գրել. ոճ
էրկուսին նեղութիւն, գրել:
- Παροξύτωνος (*ό, ή*) (καί επίψ.) - τόνως,
che ha l'accento sulla penultima sil-
laba, ուրախը գերջնութիւն վանկին վրայ
էրկուսին նեղութիւն, գրել:
- Παροπτάω - ω, *M. ήσω*, arrostire poco,
քիչ եռորովել, ու քիչով գրել, գրել:
- Παρόραμα (τὸ) svista, շտեմանքով եղած
մտաւ, ինքնաքրքիրութիւն, լրացիւթիւն:
Παρόρασις - εως (*ή*) trascuratezza, dis-
prezzo, զանդասութիւն, անարգանք, գր-
ել, գրել: 2. նմանութիւն, երկուսին:
Παρορατικός - η - όν, negligente, անհոգ,
էրկուսին, գրել:
- Παροράω - ω, *M. παρόφωμαι*, guardare di
passaggio, trascurare, անտես առնել,
հարեւանքի նայիլ, զանց առնել, էրկուսին
գրել, գրել: 2. նմանութիւն, երկուսին:
- Παρορῶω, *M. ίσω*, irritare, զարգահել,
զրգահել, գըլտընդում, գըլտընդում:
- Παρορῶσις (*τὸ*) καί
Παρορῶσις (*ό*) irritazione, զրգահել,
զարմանալը, գըլտընդում:
- Παορύσιος (*ό, ή*) vicino ad un monte.
լեռան մտ, գրել:
- Παρορίζω, *M. ίσω*, eccedere i suoi limiti,
իր սահմանները անցնել, սինթըրընդում
գրել:
- Παροριστής - ου (*ό*) che eccede i sui li-
miti, իր սահմանները անցնող, սինթըր-
ընդում:

- Παορῶσις - ω, *M. ήσω*, spergirare, ստու-
կրումք ընել, իրիւթիւն, գրել:
- Παορῶσις - ω, *M. ήσω*, irritare, զրգահել,
գըլտընդում, քարկոյն, գրել:
- Παορῶσις - ω, *M. ήσω*, approdare appres-
so, մտր գալ, քիչ մտեղալ (նարգա-
մտր ինչպիսի առն), իրիւթիւն, գրել, գրել:
լրացիւթիւն, (իւթիւն, գըլտընդում, երկուսին):
Παορῶσις (τὸ) incitamento, զրգահել,
քարկոյն, գրել:
- Παορῶσις - εως (*ή*) irritazione, զրգահել,
քարկոյն, գըլտընդում, քարկոյն, գրել:
- Παορῶστικός - η - όν, (καί επίψ.) - εκώς,
irritativo, incitativo, զրգահել, քարկոյն,
գրել, գըլտընդում:
- Παορῶσις - εθος (*ό, ή*) sinistro, infausto,
malagurioso, անյայտող, աղտուակ, շար-
քարկոյն, սինթըրընդում, սինթըրընդում:
- Παορῶσις (ττω) *M. ορύσω*, scavare ap-
presso, քիչ բերել, իրիւթիւն, գըլտընդում:
Παορῶσις - ούμαι, *M. ήσομαι*, ballare
senza ordine, առանց կարգի կարգաւել,
գըլտընդում, գըլտընդում, գըլտընդում:
Παορῶσις, *επίψ*, *ή* πρόθ, d'avanti, առջեւ,
էրկուսին, գրել:
- Παορῶστικός - η - όν, = Παορῶστικός.
Παορῶσις, *M. νωθ*, = Παορῶσις.
- Παορῶσις - εθος (*ή*) parulide, infiamma-
zione delle gengive, ընդեր արտաթիւն
տալ, քիչ իրիւթիւն, գըլտընդում, գըլտընդում:
Παορῶσις (*ή*) presenza, ներկայութիւն,
առաջակցութիւն, հոգընդում, գըլտըն-
դում:
- Παορῶστίς - εως (*ή*) τὸ οὖο, του
- Παορῶστίς, *M. ίσω*, voltare il corso
dell'acqua, condurla per un altro ca-
nale, ընդերն ընթացքը դարձնել, ուրիշ
խոյզովից մը առնել, սինթըրընդում,
էրկուսին, գըլտընդում, գըլտընդում:
Παορῶστίς, *M. սίσω*, = Μαορῶσις, Βαορῶσις.
- Παορῶσις - ω, *M. ήσω*, trasportare a ca-
rro, կարողութիւն, արդիւն էրկուսին գը-
լտընդում (*μο*) essere assiso accanto di
qualcuno nel medesimo carro, նայն
կարքին մէջ մէկին քիչ նայիլ, զից
արդիւն, զից նայն, իրիւթիւն, գըլտընդում:
- Παορῶσις (*ή*) donazione, dono, presente,
salario, տալը, կարգել, ընծայ, նուեր,
անծիկ, իրիւթիւն, իր, զից նայն, գըլտըն-
դում, գըլտընդում:
- Παορῶσις - ω, *M. ήσω*, = Παορῶσις.
- Παορῶσις (*ό*) assiso nel medesimo carro
presso di qualcuno, parainfo, 2. da-
tore, donatore, նայն կարքին մէջ մէկ
մը քիչ նայած, վերային բարեկամը.
2. տալը, ընծայող, զից արդիւն, զից
նայն, իրիւթիւն, գըլտընդում, սինթընդում, իր-
նայն, գըլտընդում. 2. իրիւթիւն, իր, իրիւթիւն, գըլ-
տընդում. 3. (κατ' ἐξοχ.) sindaco, սին-
դիկոս, համարաւոս, իրիւթիւն, զից նայն-
թիւն:
- Παορῶσις - ω, *M. ήσομαι*, mangiare
del pane con del companatico, թացա-
նով հաց ստեղծ, գըլտընդում էրկուսին, գը-
լտընդում:
Παορῶσις (τὸ) companatico, թացան,
գըլտընդում, *ή* = τω

Παρονος - ιδος (ή) pospasto, manicaretto. *ηερωηαιρην φρωγ ουαυελου ζωδιου ερε. ερε, ερεε*

Παροφωνω - ω, M. ήσω. comprare di nascosto delle buone vivande. *αρεη ηεερωηαιρην φρωγ ουαυελου ηνελ. ερε βωωωερε ερεε ερεε*

Παροφωνημα (το) cibo squisito. *ζωδιου ηερωηαιρ. ερεε ερεε*

Παρόφοια (ή) franchezza, libertà di parlare. *ζωδιου ηερωηαιρην (ουαυελου ερε). ερεε ερεε (εν γεν). ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρόφοιαζομαι, M. άσομαι, parlare francamente. *ζωδιου ηερωηαιρην (ουαυελου ερε). ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρόφοιαστης - ου (ό) και

Παρόφοιαστικός - ή - όν. franco nel parlare. *ζωδιου ηερωηαιρην (ουαυελου ερε). ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρόφοιαστικός, έπιθ. francamente. *ζωδιου ηερωηαιρην (ουαυελου ερε). ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρόφοιαστικός - εος (ό, ή) (και έπιθ.) - ω - όω. = Παρόφοιαστικός.

Παρυραινω, M. αυω. inumidirsi. *ουαυελου ερεε ερεε*

Παρυραινω (ό, ή) umido. *ουαυελου ερεε*

Παρυδατος (ό, ή) acquatico. *ερεε ερεε*

Παρυδρος (ό, ή) = Παρυγρος.

Παρπαιτώ - ω, M. ήσω. = Συναπτω.

Παρπάτη (ή) la sesta corda della lira. *ερεε ερεε*

Παρπυραίνω, M. αυω. raffreddare un poco, rinfrescare. *ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρπυραίνω, M. αυω. confessare, tessere in mezzo o accanto. *ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρύφασμα (τό) και

Παρυφή (ή) frangia, orlo. *ερεε ερεε*

Παρυφής - εος (ό, ή) frangiato. *ερεε ερεε*

Παρυφότητα, M. παρυποσησω. dare la sostanza. *ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρυφω - ω, M. ήσω. fare delle parodie. *ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρυφωμαι κτλ. X αντι Παρυφωμαι κτλ.

Παρώς - ον (ό) serpente che ha il color del rame. *ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρωδιω - ω, M. ήσω. fare delle parodie. *ερεε ερεε ερεε ερεε*

ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε

Παρωδή και Παρωδια (ή) parodia. *ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρωδικός - ή - όν. che concerne la parodia. *ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρωδιω - ω (και μω.) - εομαι - ούμαι. *ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρωμαλος (ό, ή) quasi eguale. *ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρωμις - ιδος (ή) spallino. *ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρων - ονος η όνος (ό) brigantino. *ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρωνήμοις - εως και

Παρωνμία (ή) derivazione. *ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρωνμαζω, M. άσω. far derivare un nome da un altro nome. *ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρωνμιος και

Παρωνώμος (ό, ή) che deriva da un nome. *ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρωνώμος, έπιθ. per derivazione. *ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρωωνμία και

Παρωωνχία και

Παρωώνος (ό, ή) bajo. *ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρωόπιον (τό) και

Παρωόπις - ιδος (ή) porocchi. *ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρωώρα (ή) falda della montagna. *ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρωωρείτης - ον (ό) che abita nelle falde delle montagne. *ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρωωρος (ό, ή) intempestivo. *ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρωωροφής - ιδος (ή) = Γεϊσων.

Παρωώτιον (τό) orecchino. *ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρωώτις - ιδος (ή) parotide, orecchioni. *ερεε ερεε ερεε ερεε*

Παρωωχος (ό, ή) suppallido, pallidetto. *ερεε ερεε ερεε ερεε*

Πας (πάσα, πών) - παντός. tutto, intero. *ερεε ερεε ερεε ερεε*

grosse. *ζωσαρ αρικυρδερνοφ*. *φ-λ-λ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνύως, *ἐπιφ*. grossolanamente. *ερρ-ωσιθ-λ-λ-η-φ*. *φ-η-φ-λ-λ-η*, *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνύτρια (ή) grossezza. *ζωσαρ-φ-λ-λ-η-φ*, *ερρ-ωσιθ-λ-λ-η-φ*. *φ-η-φ-λ-λ-η*, *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνυμερης-εος (ό, ή) grosso, grossolano. *ζωσαρ, ρηρω*. *φ-λ-λ-η*, *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνυμωός, *ἐπιφ*. = *Παχνύως*.

Παχνυνερίω-ω. *Μ. ησω*. avere i nervi grossi. *ζωσαρ φηερ ούκένωυ*. *φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνυνοός-ουός (ό, ή) stupido, grossolano. *ωφουφ*, *φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνυσις-εως (ή) ingrossamento. *ζωσαρ-φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνυτικός-η-όν ingrossativo. *ζωσαρ-φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνύω. *Μ. νωφ*. ingrassare, ingrossare. *ζωσαρ φηεφ*, *ωσιθ-φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνύπους-οδος (ό, ή) che ha i piedi grossi. *ζωσαρ αρηερνοφ*. *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνύρινος-ινος (ό, ή) che ha il naso grosso, nasuto. *ζωσαρ φηεφ ούκένωυ*. *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνύς-εος (εια-υ.) grosso, grasso. *ζωσαρ, φερ, φωρωρω*. *φ-λ-λ-η*, *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνυειλής-εος (ό, ή) che ha le gambe grosse. *ζωσαρ αρικυρδερνοφ*. *φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνυστομίω-ω. *Μ. ήσω*. parlare grossolanamente. *φηεφ ούκένωυ*. *φ-η-φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνυτομία (ή) pronunzia grossolana. *ζωσαρ φηεφ ούκένωυ*. *φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνυτομός (ό, ή) che parla grossolanamente. *φηεφ ούκένωυ*. *φ-η-φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνυτης (ή) grassezza, grossezza. *φηερ-ωσιθ-λ-λ-η*, *φωρωρωσιθ-λ-λ-η*, *ζωσαρ-φ-λ-λ-η*.

Παχνυτράχιλος (ό, ή) che ha il collo grosso. *ζωσαρ φηεφ ούκένωυ*. *φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνύτραχος (ό, ή) = *Παχνύτριξ*.

Παχνύλοιος (ό, ή) che ha la corteccia grossa. *ζωσαρ φηεφ ούκένωυ*. *φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνύφων-ονος (ό, ή) = *Παχνύφωος*.

Παχνύφυλλος (ό, ή) che ha le foglie grosse. *ζωσαρ φηεφ ούκένωυ*. *φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνύχειλος (ό, ή) che ha le labbra grosse. *ζωσαρ φηεφ ούκένωυ*. *φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Παχνύλιος και

Παχνύμνος (ό, ή) che ha un sugo grasso. *φωρωρω φηεφ ούκένωυ*. *φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Πεδανός-η-όν. basso. *φωδ*. *φ-λ-λ-η*.

Πεδάω-ω. *Μ. ήσω*. inceppare, aggrattigliare (*Γαλλ. garrotter*), impastojare. *φωδφ φηεφ*, *φηεφ ούκένωυ*.

Πεδεινός-η-όν. = *Πεδανός*.

Πεδέζω *κτλ. Αιολ. αντί Μετίζω* *κτλ.*

Πιέη (ή) *pedica*, ceppo, tagliuola, *pa-stoja*. *δωρωφ* (*αωρηφ*), *φωδφ*, *ωσιθ-φωωφ* (*δφω*). *φ-λ-λ-η*, *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Πιέητης-ου (ό) che inceppa. *φωδφ φηεφ*. *φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Πιέητης-ον (ό) legato in ceppi. *φωδφ φηεφ*. *φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Πιδιαίος-α-ον, che abita nelle pianure. *ζωσαρ φηεφ*, *φωρωρω φηεφ*. *φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Πιδίας-αδος (ή) *pianura*, campo. *ζωσαρ φηεφ*, *φωρωρω*. *φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Πιδιάσιμος και

Πιδιάσιος (ό, ή) = *Πιδιαίος*.

Πιδεινός-εος (ό) = *τῷ προηγ.*

Πιδιήρης-εος (ό, ή) pieno di pianure. *φωρωρω φηεφ*. *φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Πιδίλιον (τό) *scarpa*, stivali. *αωρηφ ωσιθ*, *φωδφ*. *φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Πιδιονος-η-όν. piano. *ζωσαρ φηεφ*. *φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Πιδιον (τό) *υπερ. τ. Πιέη*.

Πιδίον (τό) = *Πιδιάς*. 2. la parte superiore del piede. *αωρηφ φωωφ φωωφ*.

Πιδιονόμος (ό, ή) che abita nelle pianure. *φωρωρω φηεφ*. *φ-λ-λ-η* *φ-η-φ-λ-λ-η*.

Πιδιοπλόκτυπος (ό, ή) che fa risuonare la pianura per lo strepito delle armi. *φηεφ ούκένωυ*. *φωρωρω φηεφ*.

Πιδόεις-εωσ-εν. = *Πεδανός*.

Πιδόθεν, *ἐπιφ*. di terra, da basso. *φωωφ*, *φωδφ*.

Πιδοί και *Πιδοί*. *ἐπιφ*. sulla terra. *φωωφ φηεφ*.

Πιδον (τό) *suolo*, terra. *φωωφ*, *φηεφ*.

Πιδοδε, *ἐπιφ*. per terra, sulla terra. *φωωφ φηεφ*.

Πιδόσε, *ἐπιφ*. = *Πιδοδε*.

Πιδοσιμής-εος (ό, ή) disteso per terra. *φωωφ φηεφ*.

Πιδόσος.

Πιδοτριφής-εος (ό, ή) che nutrice la terra. *ζωσαρ φηεφ ούκένωυ*.

Πιδοτριφής-εος (ό, ή) = *Πιδοσιμής* (2).

Πιδων-ονος (ό) schiavo cattivo, che spesso viene inceppato. *αωρηφ φωωφ*.

Πιζα-ης (ή) la pianta del piede. 2. piede. 3. frangia, orlo. 4. spiaggia. 5. strada. *αωρηφ φωρωρω φηεφ*. 2. *αωρηφ*, *φωωφ*. 4. *δωρωφ*. 5. *φωωφ*.

Πιζαρχος (ό) il comandante della fanteria. *ζωσαρ φηεφ*.

Πενθερά (ή) suocera. *αγαυή, γέταρ.*
 Πενθερός (ό) suocero. *αγαυός, γέταρ.*
 Πενθεροκότος και
 Πενθεροφθόρος (ό, ή) che uccide il suocero o la suocera. *αγαυοκτόν, γέταρ.*
 Πενθειώ - ω. *Μ. ήσω.* piangere, essere in lutto. *πλίνθω, κλαίω.*
 Πένθημα (τό) lutto. *πένθος.*
 Πενθημερος (ό, ή) di cinque giorni. *πενθημεροσ.*
 Πενθημιπόδιον (τό) estensione di due piedi e mezzo. *πενθημιπόδιον.*
 Πενθημιον - ονος και
 Πενθημιος - εος (ό, ή) luttuoso, lugubre. *πενθημιος.*
 Πενθηρος - α - όν. = Πένθιμος.
 Πενθητήρ (ό) piangente. *πενθητήρ.*
 Πενθητήριος - α - όν. και
 Πενθητικός - ή - όν. lugubre. *πενθητικός.*
 Πενθητικός, επίθ. luttuosamente. *πενθητικός.*
 Πενθικός - ή - όν. (και επίθ.) - ικός, = Πενθητικός.
 Πένθιμος - η ή ός - ον. lugubre, luttoso. *πένθιμος.*
 Πένθος - εος - ονος (τό) lutto. *πένθος.*
 Πενία Ίων. Πενίη (ή) povertà. *πενία.*
 Πενιχρός - α - όν. (και επίθ.) = Πτωχός.
 Πενιχρότης (ή) indigenza. *πενιχρότης.*
 Πένοια (παρτ. επένοιη και πλέον ού.) esser povero. 2. lavorare, travagliare. 3. fare. *πενιχρως, πένω.*
 Πεντάβιβλος (ό, ή) composto di cinque libri. *πεντάβιβλος.*
 Πεντάβιβλος (ό, ή) composto di cinque linee. *πεντάβιβλος.*
 Πεντάγωνος (ό, ή) pentagono, composto di cinque angoli. *πεντάγωνος.*
 Πενταδάκτυλος (ό, ή) che ha cinque dita. 2. lungo cinque dita. *πενταδάκτυλος.*
 Πεντάδαρχος και Πεντάδαρχος - ον (ό) = Πενταδούρχος.
 Πενταδεκαίτης - εος ή εος (ό, ή) = Πενταδεκαίτης.
 Πεντάδιον (τό) = Πεντάς.
 Πεντάδραμος (ό, ή) che vale cinque dramme. *πεντάδραμος.*
 Πεντάδωρος (ό, ή) lungo cinque palmi. *πεντάδωρος.*
 Πεντατηρία (ή) = Πεντατηρίς.

Πεντατηριός - ή - όν. che si fa ogni cinque anni. *πεντατηριός.*
 Πεντατηρίς - ίδος (ή) cinquantennio. *πεντατηρίς.*
 Πεντατής - εος ή εος (ό, ή) di cinque anni. *πεντατής.*
 Πένταθλον (τό) esercizio di cinque sorte di giuochi, de' pugni, della piastrella, della lotta, della corsa e del ballo. *πένταθλον.*
 Πεντακιφάλος (ό, ή) che ha cinque teste. *πεντακιφάλος.*
 Πεντακις, επίθ. cinque volte. *πεντακις.*
 Πεντακισμύριοι - αι - α. cinquanta mila. *πεντακισμύριοι.*
 Πεντακισχίλιοι - αι - α. cinque mila. *πεντακισχίλιοι.*
 Πεντακοσιάρχος - ον (ό) comandante di 500 soldati. *πεντακοσιάρχος.*
 Πεντακοσιάρχος (ό) = τώ προηγ.
 Πεντακόσιοι - αι - α. cinque cento. *πεντακόσιοι.*
 Πεντακοσιοστός - ή - όν. cinque - centesimo. *πεντακοσιοστός.*
 Πεντακοσιοστός - ύος (ή) cinque - centinaia. *πεντακοσιοστός.*
 Πεντάλιθος (ό, ή) composto di cinque pietre. *πεντάλιθος.*
 Πενταμερης - εος (ό, ή) (και επίθ.) - μερως. diviso in cinque parti. *πενταμερης.*
 Πενταμετρος (ό) (ένν. οτιζος.) pentametro (verso composto di cinque piedi). *πενταμετρος.*
 Πενταμήνας (ό, ή) di cinque mesi. *πενταμήνας.*
 Πενταμοιρος (ό, ή) composto di cinque porzioni. *πενταμοιρος.*
 Πενταπάλαστος (ό, ή) esteso cinque palmi. *πενταπάλαστος.*
 Πενταπέτις - εος - ούς (τό) = Πενταπέτιλον.
 Πεντάπηχυν - εος (ό, ή) lungo o alto cinque bracci. *πεντάπηχυν.*
 Πενταπλασιαζω. *Μ. άσω.* quintuplicare. *πενταπλασιαζω.*
 Πενταπλασιος - α - ον. και
 Πενταπλασιών - ονος (ό, ή) (και επίθ.) - ιος. quintuplo. *πενταπλασιών.*
 Πενταπλόος - ούς, όη - ή, όον - ούν. = Πενταπλασιος.
 Πεντάπολις - εως (ή) provincia continente cinque città. *πεντάπολις.*
 Πεντάπους - οδος (ό, ή) lungo cinque

piedi. *Σήνq αὐθιγῶq κερῶν*. ἡτλ -q-
 Πενταρχία (ἦ) quinquevirato, pentar-
 chia, governo di cinque persone. *Σήνq*
Σηφῆ ἑνωσιῶq ἑρῶν ἡτλ.
 Πεντάς - ἄδος (ἦ) cinquina. *Σήκωq*. ἡτλ
 Πεντασπίθαιος (ὀ, ἦ) lungo cinque pal-
 mi. *Σήνq ἰθῶq κερῶν*. ἡτλ
 Πενταστάδιος (ὀ, ἦ) lungo cinque stadj.
Σήνq φουαῶν κερῶν. ἡτλ
 Πεντάστομος (ὀ, ἦ) che ha cinque imboc-
 cature. *Σήνq ῥῆρῶν κῆq*. ἡτλ
 Πεντάσχημος (ὀ, ἦ) che ha cinque figure.
Σήνq δὲ κῆq. ἡτλ
 Πεντάτευχος (ἦ) pentateuco. *Ἰσῆq*
Σήνq ῥῆρῶν. ἡτλ
 Πεντάφυλλος (ὀ, ἦ) che ha cinque foglie.
Σήνq κερῶν. ἡτλ
 Πεντάφυλλον (τό) pentafolio, cin-
 que foglio. *Σήνq κερῶν*. ἡτλ
 Πεντάφωνος (ὀ, ἦ) che rende cinque suoni.
Σήνq. ἡτλ
 Πενταχῆ, ἐπίq. in cinque luoghi. 2. in
 cinque maniere. *Σήνq*. 2. ἡτλ
 Πενταχίλιοτος - ἦ - ὄν. cinquemillesimo.
Σήνq. ἡτλ
 Πενταχορδος (ὀ, ἦ) che ha cinque corde.
Σήνq. ἡτλ
 Πενταχορδόν (τό) pentacordo (istrumento musicale). *Σήνq*. ἡτλ
 Πενταχοῦ, ἐπίq. in cinque luoghi. *Σήνq*. ἡτλ
 Πενταχῶς, ἐπίq. = Πενταχῆ.
 Πέντε (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (5.)
 cinque. *Σήνq*. ἡτλ
 Πεντεκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ.
 (15.) quindici. *ἡτλ*.
 Πεντεκαίδεκαίτης - εἰς ἦ εὖς (ὀ, ἦ) di
 quindici anni. *ἡτλ*.
 Πεντεκαίδεκαταῖος - α - ὄν. di quindici gior-
 ni. *ἡτλ*.
 Πεντεκαδέκατος - ἦ - ὄν. decimo quinto.
ἡτλ.
 Πεντεκαδελήμερος (ὀ, ἦ) di 15 giorni.
ἡτλ.
 Πεντεκαεῖκοσι (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ.
 (25.) venticinque. *ἡτλ*.
 Πεντεκαεῖκοσιοστός - ἦ - ὄν. vigesimo quin-
 to. *ἡτλ*.
 Πεντεκαεῖσσακονθήμερος (ὀ, ἦ) di 45
 giorni. 45 ἡτλ.

Πεντεσούργγος (ὀ, ἦ) che ha cinque bu-
 chi. *Σήνq*. ἡτλ
 Πεντετηρίς - ἰδος (ἦ) = Πεντατηρίς.
 Πεντίτης - εὖς (ὀ, ἦ) = Πενταίτης.
 Πεντηκονθήμερος (ὀ, ἦ) di 50 giorni. 50
 ἡτλ.
 Πεντηκοντα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ.
 (50) cinquanta. *ἡτλ*.
 Πεντηκοντάδραχμος (ὀ, ἦ) che vale 50
 dramme. 50 ἡτλ.
 Πεντηκοντατηρίς - ἰδος (ἦ) spazio di cin-
 quanta anni. *ἡτλ*.
 Πεντηκονταίτης - εὖς ἦ εὖς (ὀ, ἦ) di 50
 anni, quinquagenario. 50 ἡτλ.
 Πεντηκονταετία (ἦ) cinquanta anni. *ἡτλ*.
 Πεντηκονταήμερος (ὀ, ἦ) = Πεντηκονθῆ-
 μερος.
 Πεντηκοντακέφαλος (ὀ, ἦ) che ha cin-
 quanta teste. *ἡτλ*.
 Πεντηκονταπηνχος - εὖς (ὀ, ἦ) di cinquanta
 bracci. *ἡτλ*.
 Πεντηκόνταρχος (ὀ, ἦ) comandante di 50
 soldati. 50 ἡτλ.
 Πεντηκοντάς - ἄδος (ἦ) cinquantina. *ἡτλ*.
 Πεντηκοντατάλαντος (ὀ, ἦ) che vale 50
 talenti. 50 ἡτλ.
 Πεντηκοντατέσσαρας - ὄν (οἱ, αἱ, τὰ) cin-
 quanta quattro. *ἡτλ*.
 Πεντηκοντήρης - εὖς (ἦ) = Πεντηκόντο-
 ρος.
 Πεντηκοντόπαις - αἰδος (ὀ, ἦ) che ha cin-
 quanta figli. *ἡτλ*.
 Πεντηκόντορος (ἦ) galera a 50 remi. 50
 ἡτλ.
 Πεντηκοντούτης - ὄν (ὀ καὶ Πεντηκοντοῦ-
 τας - ἰδος (ἦ) = Πεντηκονταίτης. quin-
 quagenario. *ἡτλ*.
 Πεντηκοσταῖος - α - ὄν. che si fa in 50
 giorni. *ἡτλ*.
 Πεντηκοστός - ἦ - ὄν. cinquantesimo. *ἡτλ*.
 Πεντηκοστή (ἦ) (ἐνν. ἦμερα) la Pentecoste. *ἡτλ*.
 Πεντηκοστῆς - εὖς (ὀ, ἦ) quinquemes. *ἡτλ*.
 Πεντόβορον (τό) καὶ
 Πεντόβορος (ἦ) peonia (erba). *ἡτλ*.
 Πεντόβολος (ὀ, ἦ) che vale cinque oboli.
ἡτλ.
 Πεντώνυχος (ὀ, ἦ) che ha cinque un-
 ghie. *ἡτλ*.

Πεντάροφος (ὁ, ἡ) (οἶκος.) (casa) a cinque piani. ζήνυα κωμικήν (ωκόν).

Πέλιξ - εως (ἡ) l'azione di tondere. ἰουκίε - ἴε - ἴε.

Πίος - εως - ον (τὸ) cazzo, membro virile. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Πεπαίνω. M. ἀνώ. mollificare, maturare. 2. mitigare. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Πεπασιός (ὁ) = Πεπασιός.

Πεπασιός - ἡ - ὄν. = Πεπασιός.

Πεπερός (ὁ, ἡ) ἡ Πεπασιός - ἡ - ὄν. = Πεπασιός.

Πεπερός (ὁ, ἡ) maturo. ζῶσιον, ζῶσιον.

Πεπερός - εως ἡ εως (τὸ) pepe. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Πεπερίω. M. ἴωω. avere il gusto o l'odore del pepe. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Πεπερίτης - ον (ὁ) καὶ Πεπερίτης - εδος (ἡ) simile al pepe. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Πέπλιον (τὸ) porcellana selvatica (erba). ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Πέπλος (ὁ) peplo, sopravveste da donna. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Πέπλομα (τὸ) = τῷ προση.

Πέπυμαι. X πθ. πρ. (ἀντί ἐνοστ.) τ. ἴωω ἡ τ. Πενύσο. essere prudente, sensato. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Πεποιθῆσιν - εως (ἡ) persuasione. ζῶσιον, ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Πεποιθία (ἡ) = τῷ προση.

Πεπτήριος - α - ον. = Πεπτικός.

Πεπτικός - ἡ - ὄν. digestivo. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Πεπτός - ἡ - ὄν. digestibile. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Πέπω. M. πέπω. cuocere, maturare. 2. digerire. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Πέπων - ονος (ὁ, ἡ) cotto al sole, maturo. 2. molle. 3. codardo, infingardo.

Περαιός (ὁ, ἡ) l'azione di scoreggiare, di tirar peti. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περδικιός - εως (ὁ) perniciotto. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περδικίος (ὁ, ἡ) καὶ Περδικιός - ἡ - ὄν. pertinente alla pernice. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περδικίον (τὸ) vīτρο. τ. Περδικίε. perniciotto. 2. parietaria. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Πέρα, ἐπί. al di là, oltre. 2. oltre misura, oltre modo. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Πέρα, ἐπί. al di là, oltre. 2. oltre misura, oltre modo. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

2. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Πέραθεν, ἐπί. dalla parte dirimpetto. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περαϊός - ον (ὁ) muggine (pesce). ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περαίνω. M. ἀνώ. finire, terminare. 2. concludere. 3. fottere. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περαϊός - α - ὄν. ulteriore. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περαϊός - ὠ. M. ὴωω. far passare, portare al di là. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περαϊώσιος - εως (ἡ) tragetto. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Πέραν, ἐπί. = Πέρα. alla parte di rimpetto. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περαντικός - ἡ - ὄν. effettore. 2. concludente. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περας - ατος (τὸ) fine, termine. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περασιός (ὁ, ἡ) passabile, per cui si può passare. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περασιός - εως (ἡ) passaggio. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περατῆς - ον (ὁ) passeggiere. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περατός - ἡ - ὄν. ulteriore. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περατῶν - ὠ. M. ὴωω. finire. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περατῶσιος - εως (ἡ) terminazione. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περάω - ὠ. M. ὴωω. passare o far passare, traversare. 2. trasportare per vendere. 3. vendere. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περγαμηνή (ἡ) pergamina, cartapeccora. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περγαμῶν (τὸ) καὶ Πέργαμος (ἡ) = Πύργος.

Περδῆσιος - εως (ἡ) l'azione di scoreggiare, di tirar peti. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περδικιός - εως (ὁ) perniciotto. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περδικίος (ὁ, ἡ) καὶ Περδικιός - ἡ - ὄν. pertinente alla pernice. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περδικίον (τὸ) vīτρο. τ. Περδικίε. perniciotto. 2. parietaria. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Πέρα, ἐπί. al di là, oltre. 2. oltre misura, oltre modo. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Πέρα, ἐπί. al di là, oltre. 2. oltre misura, oltre modo. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περακοθήρας - ον (ὁ) cacciatore di pernici. ἴουκίε, ἴε - ἴε.

Περακοθῆρας (ὁ, ἡ) che nutrice delle

perdici. *ἡμραυτέρη* *ἡμραυτέρη* *ἡμραυτέρη*.
Πέρδιξ - *ικος* (ὁ, ἡ) perdice (uccello).
ἡμραυτέρη (ἡμραυτέρη). *ἡμραυτέρη* (ἡμραυτέρη).
Πέρδω καὶ (*μσ. ὀ* καὶ *ευχρηστώτ.*) *Πέρδομαι*. *Μ. παρδῆσομαι*. scoreggiare, tirar peti. *ἡμραυτέρη*. *ἡμραυτέρη*. *ἡμραυτέρη*.
Περητῆρον (τό) foratojo. *ἡμραυτέρη*, *ἡμραυτέρη*.
Περί, *πρόθ.* intorno, di, del, verso, circa. *ἡμραυτέρη*, *ἡμραυτέρη*. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι. *Μ. ἀγαθῆσομαι*. ammirare eccessivamente. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι. *Μ. ἀσώ.* *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι - ὦ. *Μ. ἡσώ.* amare troppo. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι. *Μ. ἐλώ.* annunziare da per tutto. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι. *Μ. ἀγερῶ.* radunare intorno. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι (ἡ) sinuosità. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι - ἰος (ὁ, ἡ) sinuoso. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι. *Μ. ἰσώ.* legare le braccia. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι. *Μ. ἰσώ.* purificare tutto intorno. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι. *Μ. ἀξῶ.* rompere incurvando. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι - α - ὄν. che gira di piazza in piazza ciarlando. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι. *Μ. ἀγῶ.* strangolare. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι. *Μ. ἀξῶ.* portare intorno. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι - ἰως (ὁ) = *Περίσσωμαι*.
Περίσσωμαι (ἡ) giro, rotazione. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι (ὁ, ἡ) che fa girare intorno. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι. *Μ. ἀσώμαι*. celebrare da per tutto. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι - ὦ. *Μ. ἡσώ.* guardare intorno. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι - εως (ἡ) il guardare intorno. 2. circospezione. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι. 2. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι - εως (ἡ) togliimento. *ἡμραυτέρη*.

Περίσσωμαι - ἡ - ὄν. che si può togliere. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι - ὦ. *Μ. ἡσώ.* togliere. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι - ὦ. *Μ. ἡσώ.* = *Παρακλόνθω*.
Περίσσωμαι. *Μ. ἰσώ.* dardeggiare d'ogni lato. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι (ὁ, ἡ) girante, che rotola. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι - ὦ. *Μ. ἡσώ.* affliggersi estremamente. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι - ἰος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπιθ.*) - *αλγῶς*. afflitto estremamente. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι. *Μ. ἀλείψω.* ungere d'intorno. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι (ὁ, ἡ) che eccede gli altri, superiore. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι - ἰος (ὁ, ἡ) tutto tinto di color di porpora. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι. *Μ. ἀσώ.* vestire, coprire d'intorno. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι. *Μ. ὑπῶ.* difendere qualcuno standogli attorno. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι - ὦ. *Μ. ἡσώ.* lacereare d'ogni lato. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι. *Μ. ἰσώ.* = *Περίσσωμαι*.
Περίσσωμαι (ὁ, ἡ) circondato da strada. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι - ὦ. *Μ. ἡσώ.* fiorire intorno. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι. *Μ. ἰσώ.* ornare intorno di fiori. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι. *Μ. ὀσῆσομαι*. sorgere d'intorno. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι - ὦ. *Μ. ἡσώ.* spandere intorno. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι (ὁ, ἡ) attaccato intorno. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι (τό) amuleto. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι. *Μ. ἀψω.* attaccare, appendere intorno. *ἡμραυτέρη*.
Περίσσωμαι (ὁ, ἡ) argentato intorno. *ἡμραυτέρη*.

ζωοδύη, βυβύη, ζωοδύη (κωρρη τε
 υγύη) - βυβύη, βυβύη, βυβύη (κωρρη)
 Περιήλυσαι - εως (ή) = Περιήλυσαι.
 Περιήλω - ω. M. ήσω. risuonare intorno.
 περιήλωρη ζυβύη. βυβύη - βυβύη - βυβύη.
 Περιήχημα (τό) strepito. ζωοδύη. βυβύη.
 Περιθάλλω. M. άλπω. riscaldare bene.
 ωηή κωρρη βυβύη. βυβύη - βυβύη.
 Περιθαμβήσ - εως (ό, ή) attonito, stupe-
 fatto. ωηή, κωρρη βυβύη βυβύη. βυβύη.
 Περιθαρσής - εως (ό, ή) pieno di corag-
 gio. ή κωρρη βυβύη βυβύη. βυβύη.
 Περιθαρύνα. M. νω. incoraggiare. βυβύη.
 Περιθειος (ό, ή) tutto divino. περιθειός βυβύη.
 Περιθειώ - ω. M. ώσω. profumare del
 zolfo. βυβύη βυβύη. βυβύη - βυβύη.
 Περιθειώσ - εως (ή) τό ούσ. τ. προηγ.
 Περιθωια (τό) ciò che si mette intorno,
 corona ecc. περιθειός κωρρη βυβύη.
 κωρρη τε υγύη. βυβύη - βυβύη - βυβύη.
 βυβύη - βυβύη.
 Περιθειρος (ό, ή) estremamente caldo.
 βυβύη κωρρη βυβύη.
 Περιθεισ - εως (ή) l'azione di mettere
 intorno. περιθειός κωρρη βυβύη.
 Περιθειτος (ό, ή) che si può mettere o
 messo intorno. περιθειός κωρρη βυβύη.
 Περιθειώ. M. θωισσαι. correre intorno.
 περιθειός κωρρη βυβύη.
 Περιθήκη (ή) = Περιθημα.
 Περιθλασις - εως (ή) contusione. διαθλαση
 βυβύη. βυβύη - βυβύη.
 Περιθρασίνω. M. νω. = Περιθαρύνω.
 Περιθραύω. M. θραύσω. rompere del
 tutto. περιθειός κωρρη βυβύη.
 Περιθρηνώ - ω. M. ήσω. risuonare in-
 torno con delle lamentazioni. κωρρη βυβύη.
 Περιθρυγώνω - ω. M. ώσω. affannare di
 siepe. βυβύη κωρρη βυβύη.
 Περιθρουβώω - ω. M. ώσω. convertire in
 grumo. διαθρυβή, διαθρυβή κωρρη βυβύη.
 Περιθρόνιος - α - ον. che sta intorno al
 trono. ωηή κωρρη βυβύη.
 Περιθρύλλω - ω. M. ήσω. divulgare da
 per tutto, decantare. ωηή κωρρη βυβύη.
 Περιθρύλλητος (ό, ή) divulgato da per
 tutto, decantato. ωηή κωρρη βυβύη.

Περιθύνος (ό, ή) (και επίθ.) - θυμός. ac-
 ceso d'ira, troppo irritato. βυβύη κωρρη
 βυβύη.
 Περιθύω. M. θύσω. immolare intorno.
 περιθειός κωρρη βυβύη.
 Περιθωραξιδιον (τό) sajone che si mette
 sulla corazza. κωρρη βυβύη βυβύη.
 Περιθρόω - ω. M. ώσω. essere immerso
 nel sudore. κωρρη βυβύη βυβύη.
 Περιθρως - εως (ή) sudore abbondante.
 ωηή κωρρη βυβύη.
 Περιύω και (μσ.) - ίζομαι. M. ίζήσω. =
 Περιάθημαι.
 Περιπτεύω. M. εύσω. girare intorno a
 cavallo. κωρρη βυβύη βυβύη.
 Περιπταμαι. M. περιπτήσομαι. volare
 intorno. περιθειός κωρρη βυβύη.
 Περιότρη. M. στήσω. collocare intorno.
 2. ridurre. κωρρη βυβύη βυβύη.
 2. ωδύη, ωδύη, άηή. βυβύη - βυβύη - βυβύη.
 βυβύη - βυβύη - βυβύη.
 Περιπτασ - εως (ή) evitare,
 scansare. κωρρη βυβύη.
 Περικαής - εως (ό, ή) ardente, infiammato.
 κωρρη βυβύη.
 Περικαθαίρω. M. αρώ. purgare, nettare
 intorno. περιθειός κωρρη βυβύη.
 Περικαθαρίπτω. M. άψω. attaccare intor-
 no. περιθειός κωρρη βυβύη.
 Περικαθαρίζω. M. ίσω. = Περικαθαίρω.
 Περικάθαγμα (τό) = Κάθαγμα.
 Περικαθίζομαι και
 Περικάθημαι (τό) assedio. κωρρη βυβύη.
 Περικάθημαι. M. εδούμαι. sedere intor-
 no. περιθειός κωρρη βυβύη.
 Περικαθίζω. M. ίσω. mettere a sedere
 intorno. περιθειός κωρρη βυβύη.
 Περικαθισ - εως (ή) = Περιάθημαι.
 Περικαίω. M. καύσω. bruciare intorno.
 κωρρη βυβύη.
 Περικαίω - ω. M. ήσω. essere al colmo
 delle disgrazie. βυβύη κωρρη βυβύη.
 Περικακος (ό, ή) estremamente disgraziato.
 βυβύη κωρρη βυβύη.
 Περικαλινδύω - ω. M. ήσω. = Περικαλινδύω.
 Περικαλινδύοις - εως (ή) = Περικαλινδύοις.
 Περικαλλής - εως (ό, ή) bellissimo. βυβύη
 κωρρη βυβύη.

περιβα. περιβ. περιβ. — χα-
 ρως, επιρ.
 Περιχάσσω (X. M.) = Περιχάσσω.
 Περιχάσσιον (τό) και Περιχάσιον (τό)
 braccialetto, ακρωριακό. περιχάσι;
 Περιχάσιος και
 Περιχάσιος (ό, ή) che è intorno alle ma-
 ni. Μεσση περιχάσιον ηγορ. περιχάσιον περι-
 χάσιον. (οὐσ.) Περιχάσιον (τό)
 = Περιχάσιον.
 Περιχάσω. M. χέω. spandere, versare
 intorno. περιχάσσει περιχάσιον. περιχάσιον
 περιχάσιον;
 Περιχάσιος (ό, ή) bilioso. 2. iracundo.
 Διαχάσιον. 2. διαχάσιον, αρχήσιον. περι-
 χάσιον. 2. περιχάσιον;
 Περιχάσιον. M. εἰσω. danzare intorno.
 περιχάσσει ακρωριακό. περιχάσιον περι-
 χάσιον;
 Περιχάσιος (ό, ή) ricchissimo. περιχάσιον
 Διαχάσιον. περιχάσιον περιχάσιον;
 Περιχάσιος (ό, ή) unto d'ogn' intorno.
 περιχάσιον περιχάσιον. περιχάσιον περι-
 χάσιον περιχάσιον;
 Περιχάσιον. M. χρίω. ungere d'ogni intor-
 νο. περιχάσιον περιχάσιον. περιχάσιον περι-
 χάσιον;
 Περιχάσιος (ό, ή) indorato intorno. με-
 περιχάσιον περιχάσιον. περιχάσιον περι-
 χάσιον περιχάσιον.
 Περιχάσιον. M. ὠσω. indorare intorno.
 περιχάσιον περιχάσιον περιχάσιον. περι-
 χάσιον περιχάσιον περιχάσιον.
 Περιχάσιον (τό) lisciva. διαχάσιον. περι-
 χάσιον;
 Περιχάσιον - εως (ή) l'azione di spandere
 intorno. περιχάσιον περιχάσιον. περιχάσιον περι-
 χάσιον περιχάσιον;
 Περιχάσιον. M. ἴσω. circuire. 2. ri-
 tornare dopo un corso periodico. ακρω-
 ριακό, περιχάσιον. 2. ακρωριακό περι-
 χάσιον περιχάσιον. περιχάσιον περι-
 χάσιον. 2. περιχάσιον περιχάσιον.
 Περιχάσιον - εως (ή) successione alter-
 nativa, ritorno dopo un corso perio-
 dico. διαχάσιον περιχάσιον περιχάσιον, ακρω-
 ριακό περιχάσιον περιχάσιον. περιχάσιον περι-
 χάσιον περιχάσιον. περιχάσιον περι-
 χάσιον.
 Περιχάσιος (ό, ή) circonvicino, limitro-
 fo. διαχάσιον, διαχάσιον. περιχάσιον, περι-
 χάσιον;
 Περιχάσιον. M. αἴσω. toccare intorno.
 περιχάσιον περιχάσιον. περιχάσιον περι-
 χάσιον;
 Περιχάσιον. M. ψήσω. nettare, asciugare
 intorno. περιχάσιον περιχάσιον περι-
 χάσιον. περιχάσιον περιχάσιον περι-
 χάσιον;
 Περιχάσιον (τό) lordura, sudicume. ακρω-
 ριακό περιχάσιον, διαχάσιον. περιχάσιον, περι-
 χάσιον;
 Περιχάσιον (ό, ή) calculatore. Διαχάσιον.
 περιχάσιον. περιχάσιον;
 Περιχάσιον. M. ψήσω. fregare d'ogni lato.
 περιχάσιον περιχάσιον. περιχάσιον περι-
 χάσιον;
 Περιχάσιον. M. ὠσω. nudare, spogliare.
 διαχάσιον περιχάσιον. περιχάσιον περι-
 χάσιον;
 Περιχάσιον. M. ἴσω. strepitare intor-

no. περιχάσιον περιχάσιον. περιχάσιον περι-
 χάσιον περιχάσιον;
 Περιχάσιος (ό, ή) refrigerato. διαχάσιον.
 περιχάσιον περιχάσιον;
 Περιχάσιον - εως (ή) raffreddamento. 2.
 raffreddezza. διαχάσιον. 2. Διαχάσιον.
 περιχάσιον. 2. περιχάσιον περιχάσιον.
 Περιχάσιον (ό, ή) molto freddo. περιχάσιον
 Διαχάσιον. περιχάσιον περιχάσιον;
 Περιχάσιον. M. ὠσω. raffreddare. 2. refri-
 gerare. διαχάσιον, διαχάσιον. 2. δια-
 χάσιον περιχάσιον. περιχάσιον περι-
 χάσιον. 2. περιχάσιον περιχάσιον.
 Περιχάσιον. M. ἴσω. incantare. διαχάσιον
 περιχάσιον περιχάσιον;
 Περιχάσιον. M. ἴσω. sentire de' do-
 lori acuti. διαχάσιον περιχάσιον. περιχάσιον
 περιχάσιον;
 Περιχάσιον (ό, ή) che sente o cagiona
 de' dolori acuti. διαχάσιον περιχάσιον.
 διαχάσιον περιχάσιον. περιχάσιον περι-
 χάσιον περιχάσιον. — ὠσω, επιρ.
 Περιχάσιον. M. ὠσω. tormentare,
 vessare. διαχάσιον, διαχάσιον. περι-
 χάσιον περιχάσιον. περιχάσιον περι-
 χάσιον;
 Περιχάσιον. M. ὠσω. = Περιχάσιον.
 Περιχάσιον (ό, ή) che è intorno alle spalle.
 Μεσση περιχάσιον ηγορ. περιχάσιον περι-
 χάσιον περιχάσιον. (οὐσ.) Περιχάσιον (τό)
 mantelletta, rochetto (Lat. supparum).
 διαχάσιον. περιχάσιον, περιχάσιον;
 Περιχάσιον - ιδος (ή) = τὸ προσω.
 Περιχάσιον (ό, ή) = Περιχάσιον.
 Περιχάσιον (ή) = Περιχάσιον. 2. luogo ele-
 vato. περιχάσιον. περιχάσιον περι-
 χάσιον;
 Περιχάσιον. M. ὠσω και Περιχάσιον. guar-
 dar intorno 2. spiare. περιχάσιον περι-
 χάσιον. 2. περιχάσιον. περιχάσιον περι-
 χάσιον. 2. περιχάσιον περιχάσιον.
 Περιχάσιον (ό, ή) eccessivo, υπερβολικό, περιχάσιον.
 περιχάσιον; (πάντοτε εἰς τὸ οὐδ. και επιρ-
 ὀηματικώς).
 Περιχάσιον - ης (ή) = Περιχάσιον.
 Περιχάσιον. M. ὠσω. annersarsi, comincia-
 re a maturarsi, a farsi vajo. περιχάσιον,
 Διαχάσιον περιχάσιον. περιχάσιον, περι-
 χάσιον περιχάσιον. περιχάσιον περι-
 χάσιον;
 Περιχάσιον. M. ὠσω. annerare. περιχάσιον
 περιχάσιον περιχάσιον;
 Περιχάσιον (ή) pesce persico. Διαχάσιον περι-
 χάσιον. περιχάσιον περιχάσιον.
 Περιχάσιον (τό) υπερο. τὸ
 Περιχάσιον - ιδος (ή) = Περιχάσιον.
 Περιχάσιον - η - ὄν. = Περιχάσιον. (οὐσ. ἄρο.) =
 Περιχάσιον.
 Περιχάσιον. M. ὠσω. = Περιχάσιον.
 Περιχάσιον (τό) macchia nera, vajezza.
 περιχάσιον, Διαχάσιον. περιχάσιον περι-
 χάσιον (περιχάσιον);
 Περιχάσιον - η - ὄν. macchiato di nero, vajo,
 vajato. περιχάσιον, Διαχάσιον. περιχάσιον
 περιχάσιον, περιχάσιον;
 Περιχάσιον X αντι Περιχάσιον.
 Περιχάσιον. M. ἴσω. affibbiare. 2. per-
 tugiare. διαχάσιον. 2. διαχάσιον. περι-
 χάσιον. 2. περιχάσιον;

Περόνη (ή) fibbia. 2. spilla. 3. forchetta.
 4. peroneo. *ἡσδωκ*. 2. *ἡνῆμασκη*. 3. *ἡμ-
 ομιασρωη*. 4. *ἡρρ*. *ἰσδ*. 2. *ἰσδ*.
 3. *ἰσδ*. 4. *ἰσδ*. 2. *ἰσδ*.

Περόνιον (τό) ἕπκρ. τ. Περόνη.
 Περούρεία (ή) temerità, millanteria. *ἡνδ-
 ῥεφῆσθῆσθ*, *ἡμρδῆσθῆσθ*. 2. *ἡνδ-
 ῥεφῆσθ*, *ἡσθ*.

Περπερούσαι. M. εύσομαι. esser temera-
 rio, millantarsi, far il bello. *ἡμρδῆσθ*
ῥεφῆσθ, *ἡμρδῆσθ*, *ἡνδῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*.
 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*.

Περπερία (ή) = Περπερεία.
 Περπερος (ό, ή) (όθ. τό Λατ. perperam).
 temerario, vanaglorioso, millantatore.
ἡμρδῆσθ, *ἡνδῆσθ*, *ἡμρδῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*.
 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Περσία καὶ Περσία (ή) perseia (albero
 d' Egitto). *ἡμρδῆσθ* *ῥεφῆσθ* *ἡνδῆσθ*.
 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Περσοική (ή) (ένν. Μηλία.) persico. (Γαλλ.
 pécher). *ἡμρδῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*.
 4. *ῥεφῆσθ*.

Περσοικόν (τό) (ένν. μῆλον.) persica. *ἡμρδῆσθ*.
 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Πέρσος - εως (ή) devastazione. *ἡμρδῆσθ*
ῥεφῆσθ *ἡνδῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*.
 4. *ῥεφῆσθ*.

Περσοδίατης - ον (ό) che perseguita i
 Persiani. *ἡμρδῆσθ* *ῥεφῆσθ* *ἡνδῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*.
 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Περσοκότος (ό, ή) che uccide i Persiani.
ἡμρδῆσθ *ῥεφῆσθ* *ἡνδῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*.
 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Περσονομία - οῦμαι. M. ἡθῆσομαι. es-
 ser governato dalle leggi Persiane.
ἡμρδῆσθ *ῥεφῆσθ* *ἡνδῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*.
 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Πέρσος, ἐπίθ. l' anno decorso. *ἡμρδῆσθ*.
 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Περσοίαις - ον (ό) καὶ (κνρ. οἶνος).
 Περσοῖος - ή - όν. dell' anno passato. *ἡμρδῆσθ*.
 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Πίσσημα (τό) × ἀντί Πισσοίαις.
 Πισσοία (ή) giuoco di dama, le dame. 2.
 giuoco degli scacchi. *ἡμρδῆσθ* *ῥεφῆσθ*. 2.
ῥεφῆσθ. 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Πισσοίαις - οῦ (X. M.) = Πισσοῖος.
 Πισσοετήριον (τό) scacchiere. *ἡμρδῆσθ*
ῥεφῆσθ *ἡνδῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*.
 4. *ῥεφῆσθ*.

Πισσοετής - οῦ (ό) χί giuoca alle dame
 o agli scacchi. *ἡμρδῆσθ* *ῥεφῆσθ* *ἡνδῆσθ*.
 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Πισσοῖος. M. εύσο. giuocare alle dame o
 agli scacchi. *ἡμρδῆσθ* *ῥεφῆσθ* *ἡνδῆσθ*.
 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Πισσοῖον (τό) = Πισσοετήριον.
 Πισσοῖος (ό) dame o scacchi. 2. pietra in
 forma cubica. *ἡμρδῆσθ* *ῥεφῆσθ* *ἡνδῆσθ*.
 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

pressario. *ἡμρδῆσθ* *ῥεφῆσθ* *ἡνδῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*.
 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*.
 Πέτακον (τό) = Πέταγνον.
 Πετάλειον (τό) × ἀντί Πέταλον.
 Πεταλίω. M. ίσω. esiliare con de' suffra-
 gi di foglie. *ἡμρδῆσθ* *ῥεφῆσθ* *ἡνδῆσθ*.
 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Πεταλισμός (ό) sentenza data con de'
 suffragi di foglie, petalismo. *ἡμρδῆσθ* *ῥεφῆσθ*.
 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Πέταλον (τό) foglia. 2. lama di metallo.
ἡμρδῆσθ. 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Πέταλος - η - ον. largo, ampio. 2. abba-
 stanza grande. *ἡμρδῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*.
 4. *ῥεφῆσθ*.

Πεταλωτός - ή - όν. coperto di lame di
 metallo. *ἡμρδῆσθ* *ῥεφῆσθ* *ἡνδῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*.
 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Πεταλωδής - εος (ό, ή) simile alla foglia.
ἡμρδῆσθ *ῥεφῆσθ* *ἡνδῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*.
 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Πεταλωτός - ή - όν. coperto di lame di
 metallo. *ἡμρδῆσθ* *ῥεφῆσθ* *ἡνδῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*.
 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Πεταλωδής. 2. = Πεταλωδής.
 Πετανώμι. M. πετάσω. spiegare, disten-
 dere. *ἡμρδῆσθ* *ῥεφῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*.
 4. *ῥεφῆσθ*.

Πετασίτης - ον (ό) petasite, erba da ti-
 gnosi. *ἡμρδῆσθ* *ῥεφῆσθ* *ἡνδῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*.
 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Πέτασμα (τό) spiegamento, distensione.
ἡμρδῆσθ *ῥεφῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*.
 4. *ῥεφῆσθ*.

Πετασός (ό) parasole, ombrello. 2. fiore
 o foglia in forma d' ombrello, ombrel-
 la. *ἡμρδῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Πετασών - ώνος (ό) presciutto. (Λατ. pe-
 taso). *ἡμρδῆσθ* *ῥεφῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*.
 4. *ῥεφῆσθ*.

Πετασώριος. M. ίσω. danzare sulla corda.
ἡμρδῆσθ *ῥεφῆσθ* *ἡνδῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*.
 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Πετασώριος - οῦ (ό) funambolo. *ἡμρδῆσθ*
ῥεφῆσθ. 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Πέταγον (τό) stanga, sulla quale dor-
 mono le galline. 2. fune, sulla quale
 saltano i funamboli. 3. petauro, perti-
 ca. *ἡμρδῆσθ*, *ἡμρδῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*.
 4. *ῥεφῆσθ*.

Πέταγος. 2. *ῥεφῆσθ*. 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Πέταγνον (τό) tazza. *ἡμρδῆσθ*, *ἡμρδῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*.
 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Πεταγνόμαι - όμαι. M. ωθῆσομαι. sten-
 dere le ale. *ἡμρδῆσθ* *ῥεφῆσθ* *ἡνδῆσθ*. 2. *ῥεφῆσθ*.
 3. *ῥεφῆσθ*. 4. *ῥεφῆσθ*.

Πήρα -ας (ή) bisaccia, sacco. *μωλεηεβ*, *μωρη*. *εβηεβηε*, *βεργη*;
 Πηριδιον (τό) ὑπικρ. τ. Πήρα.
 Πηρίν -ινος (ό) και
 Πηρίς -ινος (ή) = Όσχεον.
 Πηρόδετος (ό) cordone di bisaccie. *μω*
λεηεβηεβηε *μωρη*. *εβηεβηε* *εβηεβηε*;
 Πηρομελής -ιος (ό, ή) storpio. *ζωμωδω*
μωδ. *εβηεβηε*;
 Πηρός -ά -όν. storpio. *ζωμωδ*. *εβηεβηε*;
 Πηρότης (ή) storpiatura. *ζωμωδωβηεβηε*.
εβηεβηε *εβηεβηε*;
 Πηροφόρος (ό, ή) che porta un sacco.
μωρη *ηροη*. *βεργη* *βεβηεβηε*;
 Πηρω -ώ. *Μ. οσω*. storpiare. *ζωμωδωβηεβηε*.
εβηεβηε *εβηεβηε*;
 Πήρωμα (τό) la parte storpiata del corpo. *μωρδωβηεβηε* *ζωμωδ* *μωρη* *ηροη*. *εβηεβηε*
εβηεβηε *εβηεβηε* *εβηεβηε*;
 Πήρωσις -εως (ή) storpiamento. *ζωμωδω*
βηεβηε. *εβηεβηε* *εβηεβηε*;
 Πήσω (ττω). *Μ. πήσω*. *μτγν*. *άντι* *Πηγ*
ννμ.
 Πηχαιός -α -ον. lungo un cubito. *κωδ*
ηωδ *μρη* *εβηεβηε*. *μρη* *εβηεβηε* *εβηεβηε*;
 Πήχυσ -εως (ό) braccio, cubito. *κωδηηωδ*.
εβηεβηε *εβηεβηε*;
 Πιάζω. *Μ. άσω* *η άξω*. *Α. άντι* *Πείζω*.
(συνεκδχ.) prendere fortemente. *εβηεβηε*
εβηεβηε. *εβηεβηε* *εβηεβηε*;
 Πιαίνω. *Μ. ανω*. ingrassare. *εβηεβηεβηε*.
εβηεβηε *εβηεβηε*;
 Πιαντήριος -α -ον. = Πιαντικός.
 Πιαντικός -ή -όν. che ha la forza d'ingras-
sare, nutritivo. *εβηεβηεβηε*, *μωρδωβηεβηε*
μωρη. *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*;
 Πιαρ (τό) (άκλ.) il grasso. 2. fior di latte. *μωρδωβηεβηε*.
εβηεβηε *εβηεβηε*. 2. *εβηεβηε*;
 Πιαρός -ά -όν. = Πίον.
 Πίασμα (τό) il grasso. *μωρη*, *μωρδωβηεβηε*.
εβηεβηε *εβηεβηε*;
 Πιασμός (ό) ingrassamento. *μωρδωβηεβηε*.
εβηεβηε *εβηεβηε*;
 Πιαστήριον και Πιατήριον (τό) = Πιστή-
ριον.
 Πιδάκοις -εσσα -εν και
 Πιδάκωδης -εως (ό, ή) pieno di fontane.
μωρη *εβηεβηεβηε* *εβηεβηε*. *εβηεβηεβηε* *εβηεβηε*
εβηεβηε;
 Πιδάξ -ακος (ό) scaturigine, fontana. *μω*
ρηεβηεβηε, *μωρη* *εβηεβηε*. *εβηεβηεβηε*,
εβηεβηε;
 Πιδέω. *Μ. έσω*. stringere, premere, com-
primere. 2. molestare, opprimere. *εβηεβηε*
εβηεβηε, *εβηεβηε*, *εβηεβηε*. 2. *εβηεβηε*,
εβηεβηε. 2. *εβηεβηε* *εβηεβηε*, *εβηεβηε*,
εβηεβηε. 2. *εβηεβηε* *εβηεβηε*, *εβηεβηε*;
 Πιεοις -εως (ή) stringimento ecc. *εβηεβηε*
εβηεβηε. *εβηεβηε* *εβηεβηε* *εβηεβηε*;
 Πιεομα (τό) sugo estratto, colatura. *εβηεβηε*
εβηεβηε. *εβηεβηε*, *εβηεβηε*. *εβηεβηε*. *εβηεβηε*
εβηεβηε. 2. = Πιεοις.
 Πιστήρ (ό) και
 Πιστήριον (τό) torchio, strettojo. *μω*
ρηεβηεβηε. *εβηεβηε* *εβηεβηε*;
 Πιστός -ή -όν. premuto. *εβηεβηεβηε*. *εβηεβηε*
εβηεβηε;

Πιστρον (τό) = Πιστήριον.
 Πισάκη (ή) bariletta, barlotta. *εβηεβηε*
εβηεβηε;
 Πισάκνιον (τό) ὑπικρ. τ. Πισάκη.
 Πισανήρια. *Μ. έσωμα* και
 Πισανολογίω -ώ. *Μ. ήσω*. dire delle cose
probabili. *ζωμωδωβηεβηε* *μωρη* *εβηεβηε*.
εβηεβηεβηε *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*.
εβηεβηεβηε *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*;
 Πισανολογία (ή) discorso probabile. *ζωμωδωβηεβηε*
μωρη. *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*;
 Πισανολόγος (ό, ή) che parla delle cose
probabili. *ζωμωδωβηεβηε* *μωρη* *εβηεβηε* *εβηεβηε*
μωρη. *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*
εβηεβηεβηε *εβηεβηεβηε*;
 Πισανός -ή -όν. probabile. 2. persuasivo.
ζωμωδωβηεβηε. 2. *ζωμωδωβηεβηε*. *εβηεβηεβηε*,
εβηεβηεβηε. *εβηεβηεβηε*. 2. *εβηεβηεβηε*.
εβηεβηεβηε *εβηεβηεβηε*;
 Πισανότης (ή) probabilità. *ζωμωδωβηεβηε*
βηεβηε. *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*;
 Πισανώ -ώ. *Μ. οσω*. rendere probabile.
ζωμωδωβηεβηε *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*;
 Πισανώς, επίθ. probabilmente. *ζωμωδωβηεβηε*
μωρη. *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*;
 Πισάριον (τό) ὑπικρ. τ. Πισός. botticino.
(Λατ. doliolum). *μωρη* *εβηεβηε*.
 Πισάριος -ον (ό) suonatore di corna-
musa. *μωρη* *εβηεβηε*. *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*
εβηεβηεβηε;
 Πιστών -ώνος (ό) celliere. *εβηεβηε* *εβηεβηε*
μωρη. *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*, *εβηεβηεβηεβηε*;
 Πισθήκειος -α -ον. proprio alla scimia,
κωρη *εβηεβηε*. *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*;
 Πισθηκεύς -εως (ό) scimiotto. *κωρη* *εβηεβηε*
μωρη. *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*;
 Πισθηζέω. *Μ. έσω*. imitare la scimia.
κωρη *εβηεβηε* *εβηεβηεβηε*. *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*;
 Πισθηκισμός (ό) buffonato, zannata (*Γαλλ.*
singerie). *κωρη* *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*, *εβηεβηεβηε*
κωρη *εβηεβηεβηε*. *εβηεβηεβηεβηε*, *εβηεβηεβηεβηε*;
 Πισθηκοειδής -εως (ό, ή) scimiatico. *κωρη*
εβηεβηε. *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*;
 Πισθηκόμορφος (ό, ή) che ha la forma
di scimia. *κωρη* *εβηεβηε*. *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*
εβηεβηεβηε;
 Πισθηκος (ό) scimia. *κωρη* *εβηεβηε*. *εβηεβηεβηε*;
 Πισθηκοφαγέω -ώ. *Μ. ήσω*. cibarsi della
carne di scimie. *κωρη* *εβηεβηε* *εβηεβηεβηε*. *εβηεβηεβηε*
εβηεβηεβηε *εβηεβηεβηε*;
 Πισθηκώδης -εως (ό, ή) simile alla scimia.
κωρη *εβηεβηε*. *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*;
 Πισθηξ -ηκος (ό, ή) ορν. *άντι* *Πισθηκος*.
 Πιστικός (ό) ὑπικρ. τ. Πισθος.
 Πισθίτης (ό) και Πισθίτης -εδος (ή) che
ha la forma d'una botte. *μωρη* *εβηεβηε* *εβηεβηε*
εβηεβηε. *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*;
 Πισθοκοίτης -ον (ό) che dorme dentro
una botte. *μωρη* *εβηεβηε* *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*
εβηεβηεβηε. *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε* *εβηεβηεβηε*;
 Πισθος (ό) botte. *μωρη*. *εβηεβηε*;
 Πισθώδης -εως (ό, ή) = Πισθίτης.
 Πισθών -ώνος (ό) = Πισθών.
 Πισθών -ωνος (ό) = Πισθώνος.
 Πισήριον (τό) butirro. 2. crema. *κωρη*.
2. *εβηεβηε* *εβηεβηε*. 2. *εβηεβηε*;
 Πισήριον (τό) butirro. 2. crema. *κωρη*.
2. *εβηεβηε* *εβηεβηε*. 2. *εβηεβηε*;

Πικραίνω. *M. ανώ.* rendere amaro. 2. affliggere, molestare. *ἔχρησθῆναι, ἡμάνωσθῆναι.* 2. *γνώσθῆναι, ἔχρησθῆναι.* 2. *ἔχρησθῆναι, ἔχρησθῆναι (συνεκεδχ.)* esacerbare. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πικραντικός - ἡ - ὄν. che ha la facoltà d'esacerbare. *ἡμάνωσθῆναι, ἡμάνωσθῆναι.*
 Πικρία (ἡ) amarezza. 2. rancore. *ἔχρησθῆναι, ἡμάνωσθῆναι.* 2. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.* 2. *ἡμάνωσθῆναι.*
 Πικρίδιος - α - ὄν. alquanto amaro, rancido. *ἔχρησθῆναι, ἡμάνωσθῆναι.*
 Πικρίζω. *M. ἰσο.* essere amaretto, rancido. *ἔχρησθῆναι, ἡμάνωσθῆναι.*
 Πικρίς - ἰδός (ὁ, ἡ) cicoria selvaggia. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πικρόγλωσσος (ὁ, ἡ) che ha una lingua pungente, maldicente. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πικρόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' frutti amari. *ἔχρησθῆναι, ἡμάνωσθῆναι.*
 Πικρόν - ἄ - ὄν. amaro. 2. acerbo. *ἔχρησθῆναι, ἡμάνωσθῆναι.* 2. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πικρότης (ἡ) amarezza. *ἔχρησθῆναι, ἡμάνωσθῆναι.*
 Πικρόω - ὢ. *M. ὠσω.* rendere amaro. *ἔχρησθῆναι, ἡμάνωσθῆναι.* (κυρ. καὶ μετρ.)
 Πικρῶς, ἐπιθ. amaramente. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.* (κυρ. καὶ μετρ.)
 Πικράριον (τό) ὕψος. τ. Πίλος.
 Πικρῶ - ὦ. *M. ἡσω.* stipare la lana, feltrare. 2. condensare. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.* 2. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.* 2. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πίλημα (τό) lana condensata, feltro. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πίλησις - εως (ἡ) l'azione di feltrare. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πίλητης - οὔ (ὁ) colui che feltra. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πίλητικός - ἡ - ὄν. pertinente a feltrare. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πίλητος - ἡ - ὄν. feltrato. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πίλιδιον (τό) ὕψος. τ. Πίλιον.
 Πίλιος - ἡ - ὄν. fatto di feltro. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πίλιον (τό) ὕψος. τ. Πίλος. foggia, berretta (di feltro). *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.* (ἡμάνωσθῆναι) *ἔχρησθῆναι.*
 Πίλιος (ὁ) = Πίλιον.
 Πίλιμαί (παρτ. Ἐπιλνάμην.) avvicinarsi. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πίλινα - ὦ. (*X. M.*) avvicinare. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πίλοποιέω - ὠ. *M. ἡσω.* fare del feltro o delle berrette, de' cappelli. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.* *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*

Πίλοποιία (ἡ) l'arte di far del feltro, delle berrette, de' cappelli. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πίλοποιος (ὁ) che fa del feltro, cappellaio. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πίλος (ὁ) feltro. 2. berretta, cappello. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.* 2. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πίλοφορέω - ὠ. *M. ἡσω.* portare una berretta in testa. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πίλοφορος (ὁ, ἡ) che porta alla testa una berretta. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πίλω - ὠ. *M. ὠσω.* = Πίλιω.
 Πίλωδης - εως (ὁ, ἡ) simile al feltro. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πίλωσις - εως (ἡ) = Πίλιος.
 Πίλωτος - ἡ - ὄν. = Πίλητος.
 Πιμῆ (ἡ) grasso, grassezza. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πιμηλῆς - ἰός (ὁ, ἡ) grasso. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πιμπλιάνω καὶ Πιμπλιάω - ὦ. X καὶ Πιμπλίω καὶ Πιμπλήμι. *M. πλήσω.* empier. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.* (κυρ. καὶ μετρ.)
 Πιμπρόω - ὦ X καὶ Πιμπροῖμι. *M. πρήσω.* abbruciare, arde-re. 2. gonfiare. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.* 2. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.* 2. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πινακίδιον (τό) ὕψος. τ. Πινακίς ἡ τοῦ Πινακίου (τό) ὕψος. τ. Πιναξίς. tavoletta, scodella, catino. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πινακίς - ἰδός (ἡ) tavoletta da scrivere. (*Ἰατρ.* pugillanti). *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πινακίοειον (τό) ὕψος. τ. Πιναξίς.
 Πινακίος (ὁ) ὕψος. τ. Πιναξίς.
 Πιναχογραφέω - ὦ. *M. ἡσω.* scrivere o dipingere sopra una tavoletta. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πιναχογραφία (ἡ) disegno della tavola geografica. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πιναξ - ακος (ὁ) tavola. 2. tavoletta da scrivere o da dipingere. 3. tavola de' libri, indice. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.* 2. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.* 3. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.* 2. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.* 3. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πιναρός - ἄ - ὄν. sporco. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πιναρός - ὦ. *M. ὠσω.* sporcare. *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*
 Πίννα ἡ Πίννη - ἡς (ἡ) pinna, penna marina (sorta di conchiglia). *ἡμάνωσθῆναι, ἔχρησθῆναι.*

piedi. *ἄνευ* *καὶ* *αὐτῶν* *ζῶντων*.
Ποδῆμος (ὁ, ἦ) veloce come il vento.
ζῶντες *καὶ* *αὐτῶν* *ζῶντων*.
Ποδηγός - *εὐός* (ὁ, ἦ) che scende, arriva
 sin' ai piedi. *ἄνευ* *καὶ* *αὐτῶν* *ζῶντων*.
Ποδιαῖος - *α* - *ον*. lungo un piede. *ἄνευ* *καὶ* *αὐτῶν* *ζῶντων*.
Ποδίλω. *Μ*. *ἰσω*. impastojare. 2. misurare
 col piede. (Γαλλ. arpenter). *ἄνευ* *καὶ* *αὐτῶν* *ζῶντων*. 2. *αὐτῶν* *ζῶντων* *ζῶντων*.
Ποδιροτός (ὁ, ἦ) che fa dello strepito
 co' piedi. *αὐτῶν* *ζῶντων* *ζῶντων*.
Πόδιον (τὸ) = *Ποδῖον*. 2. *ὑπερ*. τ. *Ποῦς*.
Ποδιοκός (ὁ) *ὑπερ*. τ. *Ποῦς*.
Ποδιορός (ὁ) l'azione di misurare col
 piede. *αὐτῶν* *ζῶντων* *ζῶντων*.
Ποδιοτήρ (ὁ) che s' intrica a' piedi. 2.
 pajuolo a piedi. *αὐτῶν* *ζῶντων* *ζῶντων*. 2. *αὐτῶν* *ζῶντων* *ζῶντων*.
Ποδιοτρα (ἡ) *παιδική*. *δουλική*.
Ποδοκία ἢ *κακία* (ἡ) ceppo. *κακία*, *κα-*
κία.
Ποδοκρουστία (ἡ) battimento di piedi.
κακία, *αὐτῶν* *ζῶντων* *ζῶντων*.
Ποδονιτήρ ἢ *νιτήρ* ἢ *νιτήρ*. =
Ποδονιτήρ *κτλ*.
Ποδοστράβη (ἡ) = *Ποδοκία* ἢ *Ποδιο-*
τρα.
Ποδοστρόφων (τὸ) = *Ποδοστράβη*.
Ποδόωστρον (τὸ) *στοία* per nettarsi gli
 stivali. *κακία* *κακία* *κακία*.
Ποδῶν - *ων*. *Μ*. *ὠσῶν*. stender le vele ti-
 rando le orze. *κακία* *κακία* *κακία*.
Ποδωκία (ἡ) *velocità* di piedi. *αὐτῶν* *ζῶντων* *ζῶντων*.
Ποδωκός - *εὐός* (ὁ, ἦ) veloce a' piedi, ra-
 pido. *αὐτῶν* *ζῶντων* *ζῶντων*.
Ποδωκία (ἡ) = *Ποδωκία*.
Ποηλογέω - *ω*. *Μ*. *ἦσῶ*. cogliere dell' erba.
κακία *κακία* *κακία*.
Ποηφαγίω - *ω*. *Μ*. *ἦσῶ*. cibarsi di erbe.
κακία *κακία* *κακία*.
Ποηφαγία (ἡ) il cibarsi di erbe. *κακία* *κακία* *κακία*.
Ποηφαγός (ὁ, ἦ) che si ciba di erbe. *κακία* *κακία* *κακία*.
Ποηφόρος (ὁ, ἦ) che produce dell' erba.
κακία *κακία* *κακία*.
Ποθεινός - *ἦ* - *όν*. bramabile, desiderabile.
κακία *κακία* *κακία*.
Ποθεν; *ἐπιὸ*. donde? come? *κακία* *κακία* *κακία*.
Ποθεινός (ὁ, ἦ) *Α*. *ἀντι* *Προδοσιπτερος*.

Τὰ *Ποθοσιπτερα*, *ἐπιὸ*. verso la sera.
κακία *κακία* *κακία*.
Ποθεῖω - *ω*. *Μ*. *ἦσῶ*. desiderare, bramare.
κακία *κακία* *κακία*.
Πόθη (ἡ) *ἀντι* *Πόθος*.
Πόθημα (τὸ) oggetto di desiderio, di bra-
 ma. *κακία* *κακία* *κακία*.
Πόθησις - *εὐός* (ἡ) l'azione di desiderare.
κακία *κακία* *κακία*.
Ποθητός - *ἦ* - *όν*. desiderato, bramabile.
κακία *κακία* *κακία*.
Πόθη; *ἐπιὸ*. dove? in qual parte? *κακία* *κακία* *κακία*.
Ποδόβλητος (ὁ, ἦ) innamorato. *κακία* *κακία* *κακία*.
Πόθος, *Ποθοράω*, *κτλ*. *Α*. *ἀντι* *Προδο-*
σιπτερος *κτλ*.
Πόθος (ὁ) brama, desiderio, amore. 2.
 rammarico. (Γαλλ. regret). 3. aquile-
 gia (pianta). (Γαλλ. amolie). *κακία* *κακία* *κακία*.
Ποῖ; *ἐπιὸ*. dove? in qual parte? *κακία* *κακία* *κακία*.
Ποῖω - *ω*. *Μ*. *ἦσῶ*. fare. *κακία* *κακία* *κακία*.
Ποίη (ἡ) *ἰων*. *ἀντι* *Ποῖα*. 2. *θηρ*. τ. *Ποῖος*.
Ποιήεις - *εὐσῶ* - *εν*. erboso. *κακία* *κακία* *κακία*.
Ποίημα (τὸ) opera. 2. poema. *κακία* *κακία* *κακία*.
Ποιημάτιος - *ἦ* - *όν*. = *Ποιητικός*. (2).
Ποιημάτιον (τὸ) piccolo poema, poemet-
 to. *κακία* *κακία* *κακία*.
Ποιητός - *α* - *όν*. = *Ποιήεις*.
Ποιήσις - *εὐός* (ἡ) operazione, costruzio-
 ne. 2. poesia. *κακία* *κακία* *κακία*.
Ποιητής - *ον* (ὁ) *fattore*. 2. poeta. *κακία* *κακία* *κακία*.
Ποιητικός - *ἦ* - *όν*. efficiente. 2. poetico.
κακία *κακία* *κακία*.
Ποιητικῶς, *ἐπιὸ*. poeticamente. *κακία* *κακία* *κακία*.
Ποιητός - *ἦ* - *όν*. fatto. 2. fittizio. 3. adot-
 tivo. *κακία* *κακία* *κακία*.
Ποιήτρια (ἡ) poetessa. *κακία* *κακία* *κακία*.
Ποηφαγέω - *ω*. *Μ*. *ἦσῶ*. = *Ποηφαγίω*.
Ποηφαγός (ὁ, ἦ) = *Ποηφαγός*.
Ποικιλανθής - *εὐός* (ὁ, ἦ) variato di diver-
 si fiori o colori, vajato. *κακία* *κακία* *κακία*.
 86 *

Πολιαινομαι. M. ανθῆσομαι. incantarsi.
 Πολιανόμεω - ω. M. ἦσω. governare una
 città. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*. *πολι*
 Πολιανόμος (ό, ἦ) governatore d'una città.
 Πολιαρχέω - ω. M. ἦσω. essere il capo,
 presidente della città. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πολιαρχος (ό, ἦ) il capo, il presidente
 della città. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πολιδιον (τό) ὑπερ. τ. Πόλις. cittadella.
 Πολιεύς - εως (ό) protettore della città.
 Πολίω. M. ἴσω. fondare una città. *πωληται*
 Πολιήτωρ - ορος (ό) × ἀντι Πολίτης.
 Πολιόνει, ἐπιό. alla città. *πωληται*
 Πολιόθρις - στροχος (ό, ἦ) che ha i capelli
 bianchi. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πολιον (τό) polio, canutola (erba). *πωληται*
 Πολιορκέω - ω. M. ἦσω. assediare. *πωληται*
 Πολιορκητής - ου (ό) assediatore. *πωληται*
 Πολιορκητικός - ή - όν. che concerne l'as-
 sedio. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πολιορκία (ἦ) assedio. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πολιός - ά - όν. canuto. 2. bianco. *πωληται*
 Πολιότης (ἦ) canutezza. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πολιοτρυχος (ό, ἦ) = Πολιοθριεῖς.
 Πολιοῦχος (ό, ἦ) protettore della città.
 Πολιοφυλακίω - ω. M. ἦσω. custodire la
 città. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πολιόχρους - ωτος (ό, ἦ) bianco. *πωληται*
 Πολίω. M. ὠσω. render bianco, canuto.
 Πολίπορφος (ό, ἦ) saccheggiatore delle
 città, conquistatore. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πόλις - εως (ἦ) città. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πόλιον (τό) castello. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πόλιονος (ό) fondazione d'una città.
 Πόλιωσος (ό, ἦ) salvatore della città.
 Πόλιωσος (ό, ἦ) salvatore della città.

Πολιοσούχος (ό, ἦ) × ἀντι Πολιοῦχος.
 Πολιστής - ου (ό) fondatore d'una città.
 Πολιτάρχης - ου (ό) presidente della città,
 il capo de' cittadini. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πολιτεία (ἦ) stato, la costituzione della
 città, polizia. 2. i dritti della citta-
 dinanza. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πολίτευμα (τό) = Πολιτεία.
 Πολίτευτής - ου (ό) magistrato, ammi-
 nistratore della città, uomo di stato,
 funzionario. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πολίτευω. M. εἶσω. (ἀμπτ. ἦ μ.σ.) vive-
 re, comportarsi da cittadino. 2. (ἐν. γεν.)
 comportarsi (λατ. se gerere), vivere,
 governare se stesso. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πολίτης - ου (ό) cittadino. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πολιτιάζω. M. ἴσω. maneggiare gli affari
 dello stato *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πολιτικός - ή - όν. civile. 2. politico, ver-
 sato nella politica, uomo di stato, uo-
 mo civile, garbato. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πολιτικῶς, ἐπιό. civilmente, da cittadino.
 Πολιτικῆ (ἦ) la politica. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πολιτικῶς, ἐπιό. civilmente, da cittadino.
 Πολίτης - ιδος (ἦ) θηλ. τ. Πολίτης.
 Πολιτισμός (ό) amministrazione della
 città. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πολιτογραφέω - ω. M. ἦσω. ascrivere al
 numero de' cittadini. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πολιτογραφία (ἦ) l'azione d'ascrivere
 al numero de' cittadini. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πολιτοφθόρος (ό, ἦ) pernicioso alla cit-
 tà. *πωληται* ὑπὸν *πρωτοβουλου*.
 Πολιτοφυλακίω - ω. M. ἦσω. custodire i
 cittadini, esser guardiano della città.
 Πολιτοφυλάξ - ακος (ό) guardiano della

Πολυαρμόνιος (ὁ, ἡ) armoniosissimo. ζωὴ ὑπερῶς ἡμιῶς. ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολύαρνος (ὁ, ἡ) che ha molti agnelli. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς. ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολύαρουρος (ὁ, ἡ) che ha molti campi. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυαρχία (ἡ) poliarchia, dominio di molti. ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολύαρχον (τὸ) = Πολυαρχία.
 Πολύαστρος (ὁ, ἡ) pieno di stelle. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολύασχολος (ὁ, ἡ) occupato in molti affari. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυαυξής - έος (ὁ, ἡ) che cresce molto. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυαχθής - έος (ὁ, ἡ) molestissimo. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολύαχυρος (ὁ, ἡ) pieno di paglia. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολύβατος (ὁ, ἡ) molto frequentato, battuto. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυβαφής - έος (ὁ, ἡ) tinto più volte. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολύβιβλος (ὁ, ἡ) pieno di libri. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυβλαβής - έος (ὁ, ἡ) molto nocivo. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυβλαστής - έος (ὁ, ἡ) che germoglia molto. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυβόλος (ὁ, ἡ) che lancia molti dardi. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυβόρος (ὁ, ἡ) assai vorace. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυβότανος (ὁ, ἡ) pieno d'erbe. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολύβοτρυς - υος (ὁ, ἡ) pieno di grappoli. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολύβουλος (ὁ, ἡ) assai prudente. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολύβροχος (ὁ, ἡ) molto bagnato. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολύβωμος (ὁ, ἡ) che ha molti altari. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυγάλακτος (ὁ, ἡ) pieno di latte. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυγαμέω - ῶ. M. ἡσώ. contrarre molti matrimonj. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυγαμία (ἡ) poligamia, molteplicità di matrimonj. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολύγαμος (ὁ, ἡ) poligamo, colui che ha od ebbe molte donne, o colei che ha od ebbe molti mariti. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυγενής - έος (ὁ, ἡ) molto fecondo. 2. di molte specie, di diversi generi. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.

ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς. 2. ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυγηρία (ἡ) decrepitezza. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολύγηρος - ω (ὁ, ἡ) decrepito, vegliardo. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολύγλευκος (ὁ, ἡ) che rende molto molle. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολύγλωσσος (ττος) (ὁ, ἡ) versato od scritto in molte lingue, poliglotta. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυγνώμων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῳ.) - γνώμωνος. molto prudente, molto sensato, assai erudito. 2. volubile, incostante. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολύγνωτος (ὁ, ἡ) assai conosciuto, rinomatissimo. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυγόνατος (ὁ, ἡ) che ha molti nodi. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυγονέω - ῶ. M. ἡσώ. esser fecondo. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυγονία (ἡ) fecondità. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολύγονος (ὁ, ἡ) fecondo, multiparo. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολύγωνος (ὁ, ἡ) composto di molte linee. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυγράφος (ὁ, ἡ) che scrive molte cose, poligrafo. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυγυμναστος (ὁ, ἡ) molto od in molte cose esercitato. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυγύναιος καὶ Πολυγύνης - ου ἡ - αικος (ὁ) che ha molte donne. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυγώνιος (ὁ, ἡ) che ha molti angoli. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολύγωνος (ὁ, ἡ) = Πολυγώνιος. (οὐσ.) Πολύγωνον (τὸ) poligono (figura che ha molti angoli). ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.
 Πολυδάκρυτος καὶ Πολύδακρυς - υος καὶ Πολυδάκρυτος (ὁ, ἡ) molto lagrimevole. ζωὴ ἡμιῶς ἡμιῶς ἡμιῶς.

ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 — ὑπὸς, ἐπίθ.
 Πολυδάπανος (ὁ, ἡ) molto spendioso. ῥαυδῶδω. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυδέγμων-ονος (ὁ, ἡ) che contiene molte cose, ampio. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυδεής-έος (ὁ, ἡ) assai bisognoso. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυδέκτης-ου (ὁ, ἡ) = Πολυδέγμων.
 Πολύδενδρος (ὁ, ἡ) pieno di alberi. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυδερκής-έος (ὁ, ἡ) molto perspicace. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολύδημος καὶ
 Πολυδημώδης-εος (ὁ, ἡ) = Πολυάνθρωπος.
 Πολυδικέω-ῶ. M. ἡσῶ. far molti litigi. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολύδικος (ὁ, ἡ) molto litigioso. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυδινής-έος καὶ Πολύδινος (ὁ, ἡ) che ha molti gorgi, vortici. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυδίψιος (ὁ, ἡ) molto assetato, siti-bondo. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολύδιψος (ὁ, ἡ) = τῶ προηγ.
 Πολύδοξος (ὁ, ἡ) celeberrimo, illustris-simo, gloriosissimo. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυδουλεία (ἡ) gran numero di servi. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολύδουλος (ὁ, ἡ) che ha molti servi. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολύδροσος (ὁ, ἡ) coperto di rugiada. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυδύναμος (ὁ, ἡ) assai potente. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυδωρία (ἡ) liberalità. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολύδωρος (ὁ, ἡ) che dà molti doni, li-berale. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολύεδρος (ὁ, ἡ) poliedro, che ha molti lati. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυεθνής-έος (ὁ, ἡ) abitato da molte nazioni. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυειδήμων-ονος (ὁ, ἡ) molto erudito. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυειδής-έος (ὁ, ἡ) di molte sorti. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυειδῶς, ἐπίθ. in molte, varie manie-re. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυέλαιος (ὁ, ἡ) che produce molto o-lio. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυέλεος (ὁ, ἡ) assai misericordioso, pie-toso. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυελκής-έος (ὁ, ἡ) coperto di piaghe.

ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυέξοδος (ὁ, ἡ) μτγν. ἀντι Πολυδά-πανος.
 Πολυεπαίνετος καὶ Πολυέπαινος (ὁ, ἡ) degno di gran lode. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυεπής-έος (ὁ, ἡ) = Πολυλόγος.
 Πολυέραστος (ὁ, ἡ) amabilissimo. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυεργής-έος (ὁ, ἡ) καὶ
 Πολύεργος (ὁ, ἡ) molto laborioso. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυέταιρος (ὁ, ἡ) che ha molti com-pagni, amici. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυετής-έος (ὁ, ἡ) di molti anni, an-tico, vecchio. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολύευκτος (ὁ, ἡ) molto desiderabile. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολύευνος (ὁ, ἡ) = Πολύγαμος.
 Πολύεφθος καὶ Πολυέψητος (ὁ, ἡ) ben cotto. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολύζαλος (ὁ, ἡ) assai procelloso. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολύζηλος (ὁ, ἡ) molto invidiato. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολύζωος (ὁ, ἡ) che vive lungo tempo. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυηγόρος (ὁ, ἡ) = Πολυλόγος.
 Πολυήκοος (ὁ, ἡ) che ha udito molte cose, perito, erudito. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυήμερος (ὁ, ἡ) di molti giorni. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυηχής-έος καὶ
 Πολυηχητος (ὁ, ἡ) molto sonoro. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολύηχος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίθ.) - ἡχος. = Πο-λυηχής.
 Πολυθαρήης-έος (ὁ, ἡ) pieno di corag-gio. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυθεάμων-ονος (ὁ, ἡ) che ha visto molte cose. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυθέατος (ὁ, ἡ) veduto da molti. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυθεία (ἡ) politeismo. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολύθεος (ὁ, ἡ) politeista, che adora molte Deità. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολυθέοτης (ἡ) pluralità degli Dei. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολύθερμος (ὁ, ἡ) assai caldo. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολύθεστος (ὁ, ἡ) = Πολυπόθητος.
 Πολυθηρία (ἡ) gran quantità di fiere, di belve. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Πολύθηρος (ὁ, ἡ) pieno di fiere, di bel-

Πολυκρόταλος (ὁ, ἡ) che fa molto rom-
 re. *ῥωμ ῥωμωσση*. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολύκροτος (ὁ, ἡ) che fa molto strepito.
 2. che risuona da grandi applausi.
ῥωμ φασθραση ῥωμ. 2. *ῥωμ δωφω-
 ῥωμ* ἰσοβ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ. 2. ὑψ.
 ἰσοβ. ἰσοβ. ἰσοβ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυκτημοσύνη (ἡ) possessione di molti
 beni, ricchezza. *ῥωμ αὐτοῦ αὐτῶν αὐ-
 τῶν αὐτῶν*, *ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν*. ἰσοβ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυκτημων - ονος (ὁ, ἡ) dovizioso, ric-
 co. *ῥωμ αὐτῶν*, *ῥωμ αὐτῶν*. ἰσοβ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολύκτηνος (ὁ, ἡ) che ha molte greggie,
 gran bestie. *ῥωμ ῥωμ* ἰσοβ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολύκτιμος (ὁ, ἡ) και Πολύκτυμον - ονος
 (ὁ, ἡ) fluttuoso. *ῥωμ αὐτῶν*, ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολύκτωλος (ὁ, ἡ) composto di molte
 membra. *ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν*.
 ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολύκοπος (ὁ, ἡ) che ha molti remi.
ῥωμ ἰσοβ. ἰσοβ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολύλαμπης - εος (ὁ, ἡ) assai risplen-
 dente. *ῥωμ αὐτῶν*. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολύλαος (ὁ, ἡ) molto popolato. *ῥωμ*
ῥωμ αὐτῶν. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολύλιμενος (ὁ, ἡ) che ha molti porti.
ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολύλλιστος - ος ἡ η - ον. = Πολυπόθη-
 τος.
 Πολυλογία - ῶ. M. ἡσω. parlare molto.
ῥωμ ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυλογία (ἡ) loquacità, ciarle, moltilo-
 quio. *ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν*, *ῥωμ ἰσοβ.*
 ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυλόγος (ὁ, ἡ) (παροῦς) che parla mol-
 to, cicalatore. *ῥωμ αὐτῶν*, *ῥωμ ἰσοβ.*
 ὑψ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ. 2. (προπαροῦς.)
 che richiede lunghi discorsi. *ῥωμ ἰσοβ.*
ῥωμ ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ.
 ὑψ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. — λόγος, ἐπίθ.
 Πολυμάθεια (ἡ) erudizione. *ῥωμ αὐτῶν*.
 ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυμαθής - εος (ὁ, ἡ) erudito. *ῥωμ*
ῥωμ αὐτῶν. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ. — μαθῶς,
 ἐπίθ.
 Πολυμαθία (ἡ) = Πολυμάθεια.
 Πολυμάντενος (ὁ, ἡ) celebre nei suoi ora-
 ci. *ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν* ἰσοβ.
ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυμάχητος (ὁ, ἡ) = Περίμαχτος.
 Πολυμηθής - εος (ὁ, ἡ) imbricacoe. *ῥωμ*
ῥωμ, *ῥωμ ἰσοβ.* ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ.
 Πολυμυλής - εος (ὁ, ἡ) composto di mol-
 te membra. 2. armoniosissimo. *ῥωμ*
ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. 2. *ῥωμ* ἰσοβ.
ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 ὑψ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. — μέλις, ἐπίθ.
 Πολυμέρεια (ἡ) molteplicità di parti. *ῥωμ*

ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυμερής - εος (ὁ, ἡ) composto di molte
 parti. *ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν*. ὑψ. ἰσοβ.
 ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυμέριμος (ὁ, ἡ) che ha molte cure.
ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυμερῶς, ἐπίθ. in molte maniere. *ῥωμ*
ῥωμ αὐτῶν. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυμετάρβλητος και Πολυμετάρβηλος (ὁ, ἡ)
 assai mutabile. *ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν*. ὑψ. ἰσοβ.
 ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυμηχέτος (ὁ, ἡ) × ἀντί
 Πολυμηχης - εος (ὁ, ἡ) assai lungo. *ῥωμ*
ῥωμ αὐτῶν. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυμήτης - ον (ὁ) και Πολύμητες - εος (ὁ, ἡ)
 = Πολύβουλος.
 Πολυμηχανία (ἡ) industria, sagacità. *ῥωμ*
ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 ὑψ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυμηχανος (ὁ, ἡ) industrioso, sagace.
ῥωμ αὐτῶν, *ῥωμ αὐτῶν*. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 ὑψ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυμειγής - εος (ὁ, ἡ) mescolato di mol-
 te cose. *ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν*. ὑψ. ἰσοβ.
 ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολύμεικτος (ὁ, ἡ) = Πολυμειγής.
 Πολύμοσθος (ὁ, ἡ) che riceve gran paga.
ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολύμοτος (ὁ, ἡ) broccato. *ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν*
ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 ὑψ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυμνημων - ονος (ὁ, ἡ) che si ricorda
 di molte cose. *ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν*. ὑψ. ἰσοβ.
 ὑψ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυμνηστήτετος (ἡ) da molti ricercata
 in matrimonio. *ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν*
ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 ὑψ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυμνηστος (ὁ, ἡ) pien d'alga. *ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν*
ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 ὑψ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολύμορφος (ὁ, ἡ) di molte forme. mol-
 tiforme. *ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν*. ὑψ. ἰσοβ.
 ὑψ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολύμορφος (ὁ, ἡ) assai letterato. *ῥωμ*
ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 ὑψ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολύμορφος (ὁ, ἡ) molto penoso, labo-
 rioso. *ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν*. ὑψ. ἰσοβ.
 ὑψ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυμυλῶς (ὁ, ἡ) pieni di midollo. *ῥωμ*
ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 ὑψ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολύμυθος (ὁ, ἡ) = Πολύλογος.
 Πολύνοστος (ὁ, ἡ) che ha molti tempj. *ῥωμ*
ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 ὑψ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυνοστρον (τό) piantaggine (erba). *ῥωμ*
ῥωμ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυνοστρον (ὁ, ἡ) coperto di nuvole.
ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 ὑψ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυνοστρον - α - ον. assai tranquillo, do-
 cile. *ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν*. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 ὑψ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυνοστρον - ον (ὁ, ἡ) che vinse spesso.
ῥωμ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 ὑψ. ἰσοβ. ὑψ. ἰσοβ. ἰσοβ.
 Πολυνοστρον - εος και

lato. αὐτὸν ἔφησεν ἀκούειν. ἄρα ἐπὶ τῷ πάλῳ
 Πόλυσιος (ὁ, ἡ) che fa molt' ombra.
 Πόλυκομμων-ονος (ὁ, ἡ) gran motteggiatore. ἄνω δακρυώδης. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυπαστων (τὸ) polispasto, taglia. (Γαλλ. moufle.) ρυγιδωδωρωρική (ἄσπερ-
 δρ). ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυπερος (ὁ, ἡ) tortuoso. δόξα αὐ-
 τῷ. ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυπερμία (ἡ) abbondanza di seme.
 Πόλυπερος (ὁ, ἡ) abbondante di seme.
 Πόλυσπορος (ὁ, ἡ) che produce molto seme. ἄνω ἀσπερ ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυσταγῆς-εὶος (ὁ, ἡ) che distilla in abbon-
 danza. ἀνώγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυσταγῶς καὶ
 Πόλυστακτι, ἐπιθ. colando in abbondan-
 za. ἀνώγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυστάφυλος (ὁ, ἡ) che ha molte uve.
 Πόλυσταγῆς-νος (ὁ, ἡ) che produce molte spighe. ἄνω ζωνή ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυσταγῆς-εὶος καὶ
 Πόλυστεγος (ὁ, ἡ) che ha molti pavimen-
 ti, piani. ἄνω ζωνή ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυστέλεχος (ὁ, ἡ) che ha molti tronchi. ἄνω ροῦς ἄσπερος (δύνα). ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυστενάκτος (ὁ, ἡ) colmo di gemiti, di sospiri. ἀνώγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυστεπτος (ὁ, ἡ) più volte coronato. ἄνω ἀνώγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυστεφάνος (ὁ, ἡ) καὶ
 Πόλυστεφῆς-εὶος (ὁ, ἡ) = Πόλυστεπτος.
 Πόλυστικτός (ὁ, ἡ) marcato di molte macchie, macchioso. ἄνω ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυστιχία (ἡ) moltitudine di versi. (ἀνώγειν ἄσπερος) ἀνώγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυστιχος (ὁ, ἡ) composto di molti versi o linee. ἄνω ἀνώγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυστοιχός (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.
 Πόλυστολος (ὁ, ἡ) che ha una grande flotta. ἀνώγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυστομος (ὁ, ἡ) che ha molte bocche, o imboccature. 2. cicalatore. ἄνω ἄσπερος. 2. ἄνωγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυστονός (ὁ, ἡ) degno di molti sospiri. ἄνω ζωνή ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυστρεπτός καὶ

Πόλυστρεφῆς-εὶος καὶ
 Πόλυστρεφός (ὁ, ἡ) volubile. ἄνωγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυστιλός (ὁ, ἡ) che ha molte colonne. ἄνω ἀνώγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυσιλλάβος (ὁ, ἡ) polisillabo, composto di molte sillabe. ρυγιδωδωρική. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυσύνδετος (ὁ, ἡ) ben congiunto. ἄνωγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυσύνδετος (τὸ) polisindeto (figura rettorica). ρυγιδωδωρική. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυσφραγιστός (ὁ, ἡ) ben sigillato. ἄνωγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυσχημος καὶ (ἐπιθ.)-οχημος.
 Πόλυσχημων-ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπιθ.)-σημῶνος. che ha molte forme, multiforme. ἄνω ἀνώγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυσχοδῆς-εὶος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπιθ.)-ιδῶς. fesso in molte parti. ἄνωγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυτάρακτος (ὁ, ἡ) messo in grande scompiglio. ἀνώγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυτάραχος (ὁ, ἡ) assai turbolento. ἄνωγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυτεκνίω-ω. Μ. ἡσώ. avere molti figli. ἄνωγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυτεκνία (ἡ) gran numero di figli. ἄνωγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυτεκνός (ὁ, ἡ) che ha molti figli. ἄνωγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυτέλεια (ἡ) sontuosità. 2. lusso. 2. ἄνωγειν ἄσπερος. 3. ἄνωγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυτέλης-εὶος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπιθ.)-τελῶς. sontuoso, magnifico, spendioso. ἀνώγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυτέχνιος (ὁ, ἡ) buon artefice. ἄνωγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυτίμητος (ὁ, ἡ) καὶ
 Πόλυτίμος (ὁ, ἡ) preziosissimo. ἄνωγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυτίπλος (ὁ, ἡ) καὶ
 Πόλυτίπμων-ονος (ὁ, ἡ) che ha sofferto molte cose. ἄνωγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυτίπτος (ὁ, ἡ) = Πόλυτίπλος.
 Πόλυτίμητος (ὁ, ἡ) tagliato in più pezzi. ἄνωγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυτόκιω-ω. Μ. ἡσώ. partorire molto. ἄνωγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυτοκία (ἡ) fecondità. ἄνωγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce molti, fecondo, multiparo. ἄνωγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.
 Πόλυτραφῆς-εὶος (ὁ, ἡ) che nutrice molti, fertile. ἄνωγειν ἄσπερος. ἔφ' ἐπὶ τῷ πάλῳ.

Πομπή - ης (ή) missione, ispirazione. 2. scorta, corteggio. 3. processione. 4. pompa. 5. fasto, mostra. (Γαλλ. parade), αναμνηστική, αναμνηστική, αναμνηστική (αναμνηστική). 2. αναμνηστική. 3. αναμνηστική. 4. αναμνηστική. 5. αναμνηστική. 2. αναμνηστική. 3. αναμνηστική. 4. αναμνηστική. 5. αναμνηστική.

Πομπικός - η - όν. pomposo. ζωνοειδής. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Πομπή - ης (ή) missione, ispirazione. 2. scorta, corteggio. 3. processione. 4. pompa. 5. fasto, mostra. (Γαλλ. parade), αναμνηστική, αναμνηστική, αναμνηστική (αναμνηστική). 2. αναμνηστική. 3. αναμνηστική. 4. αναμνηστική. 5. αναμνηστική.

Πομπή - ης (ή) missione, ispirazione. 2. scorta, corteggio. 3. processione. 4. pompa. 5. fasto, mostra. (Γαλλ. parade), αναμνηστική, αναμνηστική, αναμνηστική (αναμνηστική). 2. αναμνηστική. 3. αναμνηστική. 4. αναμνηστική. 5. αναμνηστική.

Πομπή - ης (ή) missione, ispirazione. 2. scorta, corteggio. 3. processione. 4. pompa. 5. fasto, mostra. (Γαλλ. parade), αναμνηστική, αναμνηστική, αναμνηστική (αναμνηστική). 2. αναμνηστική. 3. αναμνηστική. 4. αναμνηστική. 5. αναμνηστική.

Πονηροκάριος (ό, ή) che ha un cuor maligno. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Πονηροκαρτίομαι - ούμαι. M. ηθρησμοί. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Πονηροκαρτία (ή) dominio de' cattivi, de' perversi. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Πονηρολογία (ή) maldicenza. 2. cattivo discorso. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Πονηρόπολις - εως (ή) città de' cattivi. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Πονηρός - ά - όν. cattivo, perverso, scellerato. 2. infelice, miserabile. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Πονηρόφιλος (ό, ή) amico de' cattivi. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Πόνησις - εως (ή) travaglio. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Πονητικός - η - όν. laborioso. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Πονικός - η - όν. = Πονητικός. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Πόνος (ό) travaglio, lavoro, stanchezza. 2. dolore, afflizione. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Ποντίος. M. ίσω. X αντί Καταποντιών. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Ποντικός - η - όν. marino. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Ποντίος - α ή ος - ον. del mare, marittimo. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Ποντοβραχίς - εος και 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Ποντοβραχος (ό, ή) immerso nel mare. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Ποντογενής (ή) θηλ. του 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Ποντογενής - εος (ό, ή) nato dal mare. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Ποντογονος (ό, ή) = Ποντογενής. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Ποντός - εν, επί. dal mare. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Ποντοθήρης - ου (ό) pescatore. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Ποντοκρατωρ - ορος (ό) = Ποντομίδων. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Ποντομίδων - ης (ή) θηλ. του 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Ποντομίδων - οντος (ό) re del mare. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Ποντοπλάγης (ό, ή) che va errando nel mare. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Ποντοπλάνος (ό, ή) = Ποντοπλάγης. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Ποντοπορεύω. M. εύσω - ομαι. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Ποντοπορεύω - ώ. M. ήσω. viaggiare per mare. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Ποντοπορος (ό, ή) che viaggia per mare. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

Πόντος (ό) mare. 2. αναμνηστική. 2. αναμνηστική.

(ιδίαιτ.) Ponto cusino, il Mar nero. 88

Πορνεύου, υπε δολ. Πορνεύει τρέβει, γινώσκει
 Πορτοφάρυγξ-υγγοσ (ή) και
 Πορτοχάρυβδιδσ-εωσ (ή) gorgo, voragine.
 Πορτοχάρυβδιδσ, γαρδάνωσ, υμνησ. Περ-
 πορ, πλοιοσ.
 Πορτώ-ω. Μ. εώσ, mutare, convertire
 in mare. δολφ γαρδάνει. τρέβει, γινώσκει.
 Πορτάγοσ (ό, ή) = Πορτάγοσ.
 Ποπανον (τό) = Πέρμα. focaccia. υμνη-
 στική. γινώσκει.
 Ποπαξ, έπιφών. = Πόποι.
 Πόποι, έπιφών. oh! oh! άφ, ός, ώς.
 Πόπυ, -φ.
 Ποπυζω. Μ. υώσ, sibilare, fischiare
 (per chiamare qualcuno). υμνηει (δολφ
 γινώσκει. ζωδωσ). ε-ε-ε-ε-ε-ε (γινώσκει, γινώσκει, γινώσκει, γινώσκει, γινώσκει, γινώσκει).
 Ποπυσμοσ (τό) και
 Ποπυσμοδσ (ό) fischio, sibilo. υμνηει,
 γινώσκει. ε-ε-ε-ε-ε-ε.
 Πορδή (ή) peto, coreggia. φασ. (ορ-
 φασ). ο-ο-ο-ο-ο-ο, γινώσκει.
 Πορδων-εωσ (ό) lordo. φησθι, υμνησ.
 Πορεία (ή) partenza, passaggio, viaggio.
 2. strada. 3. regola di vivere, condotta.
 2. γινώσκει, υμνηει, δωδωσ, γινώσκει. 2.
 δωδωσ. 3. φασ. Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ.
 2. ε-ε-ε-ε-ε-ε. 3. ε-ε-ε-ε-ε-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.
 Πορευον (τό) vettovaglia. υμνησ, δωδωσ.
 υμνηει. ε-ε-ε-ε-ε-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.
 Πορευοσ (τό) viaggio. δωδωσ, γινώσκει.
 Πορευοσ-εωσ.
 Πορευομαι. Μ. εώσμοσ, έδε Πορευοσ.
 Πορευοσ-εωσ (ό) = Πορευοσ.
 Πορευομοσ (ό, ή) per cui si può pas-
 sare. υμνηει. Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ.
 Πορευοσ-η-ον. che può camminare.
 φασ, υμνηει. Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ.
 Πορευοσ-η-ον. = Πορευομοσ.
 Πορευω. Μ. εώσ, far passare, mandare,
 condurre. υμνηει, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ.
 Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ. (μσ.) Πο-
 ρευομαι. Μ. εώσμοσ, partire, cammi-
 nare, andare. γινώσκει, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ.
 Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ.
 Πορθέω-ω. Μ. ήσω, saccheggiare. 2. ro-
 vineare. Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ.
 2. Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ.
 Πορθημα (τό) bottino. Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ.
 Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ. 2. = τω
 Πορθηοσ-εωσ (ή) saccheggio. 2.
 devastazione. Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ.
 (φασ, φασ). Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ.
 2. Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ.
 Πορθησ-ον (ό) saccheggiatore. 2. de-
 vastatore. Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ.
 2. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 (φασ, φασ). Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ.
 2. Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ.
 Πορθησ-οροσ (ό) X άντι Πορθησ.
 Πορθμεία (ή) il mestiere del barcajuolo.
 γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμειον (τό) traghetto. 2. barca. υμνησ.
 2. γινώσκει. Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ.
 Πορθμεινσ-εωσ και

Πορθμεινσ-ον (ό) barcaiuolo. (Λατ.
 Portitor). γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ-η-ον. che concerne il bar-
 caiuolo. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ. Μ. εώσ, far passare o pas-
 sare, varcare, valicare un fiume con
 una barca. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμειον (τό) υπαρ. τ. Πορθμειον.
 Πορθμειον (τό) = Πορθμειον.
 Πορθμεινσ-ιδωσ (ή) υπαρ. τ. Πορθμεινσ.
 Πορθμεινσ (ό) traghetto. 2. stretto di mare.
 υμνησ. 2. δολφ, γινώσκει. Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ.
 Πορθμεινσ. 2. γινώσκει.
 Πορθμεινσ. Μ. εώσ, procurare, trovare. γινώ-
 σκει, υμνηει, φασ, φασ. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ. 2. γινώσκει.
 Πορθμεινσ (ό, ή) per cui si può passare.
 2. che può trovare de' mezzi, abile,
 destro. υμνηει, φασ, φασ. 2. φασ, φασ, φασ, φασ.
 γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ. 2.
 ε-ε-ε-ε-ε-ε. Περ, Περ, Περ, Περ, Περ, Περ.
 Πορθμεινσ (τό) zatta, chiatta (Γαλλ. radeau,
 ponton). γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ (τό) corollario. 2. guadagno,
 lucro. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ. (ζωδωσ,
 γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ). 2. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ (ό) l'azione di trovare, di
 procurare. 2. guadagno. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 2. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ. 2. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ. 2. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ (ό) che fornisce, procura,
 acquista. 2. finanziere, questore. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 2. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ. 2. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ. 2. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ (ό) che trova de' mezzi,
 abile a procurarsi qualche cosa. φασ, φασ.
 γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ. 2. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ (ό) che si può acquistare.
 γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ. 2. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ-εωσ (ό) pescatore. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ (ό) nassa. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ (ή) fornicazione, prostituzione.
 γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ (τό) postribolo. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ. Μ. εώσ, prostituire, γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 2. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ. (πθ.) prostituirsi,
 fornicare. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ. 2. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ (ή) prostituta, puttana. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 2. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ (τό) υπαρ. τ. Πορθμεινσ. put-
 tana. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ-η-ον. puttanesco. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ-η-ον. 2. γινώσκει, υμνηει, φασ, φασ.
 Πορθμεινσ (τό) = Πορθμεινσ.

Πορνοβοσκίω - ὠ. Μ. ἡσω. conservare delle puttane, puttaneggiare. πορνοβοσκία - ἡ (ὡ) ruffianesimo. πορνοβοσκία - ἡ (ὡ) ruffianesimo. πορνοβοσκός (ὁ καὶ ἡ) ruffiano, puttaniero. πορνοβοσκία - ἡ (ὡ) ruffiano, puttaniero. πορνοβοσκία - ἡ (ὡ) ruffiano, puttaniero.

Πορνογέννητος (ὁ, ἡ) nato d'una puttana, bastardo. πορνογέννητος (ὁ, ἡ) nato d'una puttana, bastardo. πορνογέννητος (ὁ, ἡ) nato d'una puttana, bastardo.

Πορνοκόπος (ὁ, ἡ) ruffiano. πορνοκόπος (ὁ, ἡ) ruffiano. πορνοκόπος (ὁ, ἡ) ruffiano.

Πορνομανής - ἰος (ὁ, ἡ) che ama appassionatamente le puttane. πορνομανής - ἰος (ὁ, ἡ) che ama appassionatamente le puttane. πορνομανής - ἰος (ὁ, ἡ) che ama appassionatamente le puttane.

Πόρνος (ὁ) ruffiano. 2. bagascione. πόρνος (ὁ) ruffiano. 2. bagascione. πόρνος (ὁ) ruffiano. 2. bagascione.

Πορνοπόριον - ἰος (ὁ) = Πορνοκόπος. πορνοπόριον - ἰος (ὁ) = Πορνοκόπος. πορνοπόριον - ἰος (ὁ) = Πορνοκόπος.

Πορνοφίλος - α. Ἄ. ἀντί. πορνοφίλος - α. Ἄ. ἀντί. πορνοφίλος - α. Ἄ. ἀντί.

Πορνοφίλος (ὁ) amatore delle puttane. πορνοφίλος (ὁ) amatore delle puttane. πορνοφίλος (ὁ) amatore delle puttane.

Ποροποιεῖω - ὠ. Μ. ἡσω. aprire, fare una strada, un passaggio. ποροποιεῖω - ὠ. Μ. ἡσω. aprire, fare una strada, un passaggio. ποροποιεῖω - ὠ. Μ. ἡσω. aprire, fare una strada, un passaggio.

Πόρος (ὁ) passaggio, traghetto. 2. ponte. 3. guado, vado. 4. poro del corpo. 5. espediente, mezzo. 6. guadagno, acquisto, utilità, vantaggio. 7. finanze. πόρος (ὁ) passaggio, traghetto. 2. ponte. 3. guado, vado. 4. poro del corpo. 5. espediente, mezzo. 6. guadagno, acquisto, utilità, vantaggio. 7. finanze.

Πορπαξ - ακος (ὁ) il manico dello scudo. 2. testiera. πορπαξ - ακος (ὁ) il manico dello scudo. 2. testiera. πορπαξ - ακος (ὁ) il manico dello scudo. 2. testiera.

Πορπαξίω - ω. Μ. ἡσω. affibbiare. πορπαξίω - ω. Μ. ἡσω. affibbiare. πορπαξίω - ω. Μ. ἡσω. affibbiare.

Πορπη (ἡ) fibbia. πορπη (ἡ) fibbia. πορπη (ἡ) fibbia.

Πορρῶν, ἐπίρρ. lungi, lontano. πορρῶν, ἐπίρρ. lungi, lontano. πορρῶν, ἐπίρρ. lungi, lontano.

Πορρῶνθεν, ἐπίρρ. di lontano. πορρῶνθεν, ἐπίρρ. di lontano. πορρῶνθεν, ἐπίρρ. di lontano.

Πορρῶνθι, ἐπίρρ. lontano, lungi. πορρῶνθι, ἐπίρρ. lontano, lungi. πορρῶνθι, ἐπίρρ. lontano, lungi.

Πορρῶντος - η - ον. ch'è assai lontano. πορρῶντος - η - ον. ch'è assai lontano. πορρῶντος - η - ον. ch'è assai lontano.

Πορρῶντος - α - ον. più lontano. πορρῶντος - α - ον. più lontano. πορρῶντος - α - ον. più lontano.

Πορραίνω. Μ. ἀνώ. = Πορραίνω. πορραίνω. Μ. ἀνώ. = Πορραίνω. πορραίνω. Μ. ἀνώ. = Πορραίνω.

Πορραίων (τό) = Πορρῶντιω. πορραίων (τό) = Πορρῶντιω. πορραίων (τό) = Πορρῶντιω.

Πορραίστα, ἐπίρρ. = Πορρῶντιω. πορραίστα, ἐπίρρ. = Πορρῶντιω. πορραίστα, ἐπίρρ. = Πορρῶντιω.

Πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare.

Πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare.

glia marina). 2. porpora, scarlatto. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare.

Πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare.

Πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare.

Πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare.

Πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare.

Πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare.

Πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare.

Πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare.

Πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare.

Πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare.

Πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare.

Πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare.

Πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare.

Πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare.

Πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare.

Πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare. πορραίνω. Μ. νῶθ. dare. 2. preparare.

Πραότης (ή) docilità, mansuetudine. *ω-
νικησισθικόν, ζήλοισθικόν. ζήλοισθικόν,
ζήλοισθικόν.*

Πραπίδες (αί) diaframma, corata. *ω-
δωδ. τή-ρεθικόν, τή-ρεθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
(δθ. μετφ.) mente, prudenza, sagacità.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν. ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πραπίς (ή) quaderno d'un giardino, d'un
orto. *ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πρασίμος (ό, ή) vendibile. *δωδω. ω-
νικησισθικόν.*

Πρασίνοσ (ό, ή) prassinio, porraceo, ver-
de. *ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πράσιον (τό) marrobbio, prassio (erba).
2. verderame (Gall. vert-de-gris). *ω-
νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πράσιος (ό, ή) = Πρασίνοσ.

Πρασίσις-εισ (ή) vendita. *δωδω. ω-
νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πρασίτις-ον (ό) και Πρασίτις-ιδος (ή)
simile al porro. *ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πρασίτιδης-εισ (ό, ή) simile al porro,
porraceo. *ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πρασίον (τό) porro (pianta). *ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πρασίφαγιω-ώ. *Μ. ήσω. mangiare del
porro. ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πρασίφαγος (ό, ή) che mangia del por-
ro. *ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πρασίφθοσ-ονσ (ό, ή) che ha il color
del porro, porraceo. *ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πράσιω (τω). *Μ. πράσιω. fare, agire, o-
perare. 2. esigere. ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν. 2.
ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν. 2. ζήλοισθικόν,
ζήλοισθικόν.*

Πρασίφθοσ-εισ (ό, ή) = Πρασίφθοσ.

Πρατίησ (ό) = Πρατίησ.

Πρατίηριον (τό) mercato. *δωδω. ω-
νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πρατίηριος-α-ον, vendibile. *δωδω. ω-
νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πρατίησ-ον (ό) venditore. *δωδω. ω-
νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πρατίησ-ή-όν, venduto. *δωδω. ω-
νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πρατίησ (ή) θηλ. τ. Πρατίησ.

Πρατίηλοσ-ωτοσ (ό, ή) che ride con dol-
cezza, con piacevolezza. *ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πραύθυμιω-ώ. *Μ. ήσω. Είμι —*

Πραύθυμιος (ό, ή) di bell' umore, man-
sueti. *ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πραύθυμιος-εισ (ό, ή) = Πραύθυμιος
(-μινωσ, επίθ.)

Πραύθυμοσ-ονσ (ό, ή) = Πραύθυμιος.

Πραύθυμοσ-εισ (ή) mitigazione, addolci-
mento. *ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πραύθυμοσ-ή-όν, proprio a mitigare.
*ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πραύτω. *Μ. εύω. mitigare, calmare. δω-
δω, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν. ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πραύτωσ-εισ (εία-ύ). docile, mansueti,
dolce. *ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πραύτωσ (ή) = Πραύτωσ.

Πραύτωροσ (ό, ή) di bell' umore, man-
sueti. *ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πραύωσ, επίθ. con docilità, mansueti-
mente. *ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πραυρίωσ, *Μ. ίσω. stradicare, svellere il
tronco d'un albero. δωδω. ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πραυρίον (τό) ύπερ. του
Πραυρίον (τό) il tronco d'un albero. *δω-
δω. ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πραυρίωδης-εισ (ό, ή) simile ad un tron-
co. *δωδω. ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πραυρίωτοσ, επίθ. (μετφ.) convenevolmente.
*δωδω. ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πραυρίωσ. *Μ. (σπντ.) πρέφω. essere rimar-
cabile, distinto, eccellente. 2. conveni-
re, esser decente. ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν. 2. ζήλοισθικόν,
ζήλοισθικόν. 2. ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν. 2. ζήλοισθικόν,
ζήλοισθικόν.*

Πραυρίωδης-εισ (ό, ή) conveniente, de-
cente. *δωδω. ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πραυρίωσ-ησ (ή) θηλ. τ. Πραυρίωσ.

Πραυρίωσ (ή) legazione, ambasciata, depu-
tazione. 2. preghiera, intercessione. *ω-
νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν. 2. ζήλοισθικόν,
ζήλοισθικόν. 2. ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν. 2. ζήλοισθικόν,
ζήλοισθικόν.*

Πραυρίωσ (τό) onore, rispetto che si dà
a' maggiori d'età, dritto di primogeni-
tura, d'anzianità. *ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πραυρίωσ (τό) onore, rispetto che si dà
a' maggiori d'età, dritto di primogeni-
tura, d'anzianità. *ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πραυρίωσ-ώ. *Μ. ώσω. rispettare. γω-
δω. ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πραυρίωσ-εισ (ή) deputazione, delega-
zione. *ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν. 2. ζήλοισθικόν,
ζήλοισθικόν. 2. ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν. 2. ζήλοισθικόν,
ζήλοισθικόν.*

Πραυρίωσ (ή) θηλ. του
Πραυρίωσ (ό) deputato, inviato. 2.
interceditore. *ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.
ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν.*

Πραυρίωσ-ή-όν, che concerne la le-
gazione. *ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν. 2. ζήλοισθικόν,
ζήλοισθικόν. 2. ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν. 2. ζήλοισθικόν,
ζήλοισθικόν.*

Πραυρίωσ. *Μ. εύωσ. esser maggiore d'età.
2. rispettare. 3. esser deputato, lega-
to, esser mandato in qualità d'un am-
basciadore. δωδω. ω-νικησισθικόν, ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν. 2. ζήλοισθικόν,
ζήλοισθικόν. 3. ζήλοισθικόν, ζήλοισθικόν. 2. ζήλοισθικόν,
ζήλοισθικόν.*

2. *γυναικῆς* γυναικῆς ἐπιθετῆς.
 3. *ἐπιθετῆς*, *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς, *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προίτις - *είδος* (ἡ) *ambasciatrice*. 2. *interceditrice*. 3. *vecchierella*. *ἡλικιωμένη*. 2. *ἡλικιωμένη* ἀφ' ἑωυτῆς ἡλικιωμένη. 3. *ἡλικιωμένη*, *ἡλικιωμένη*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. 2. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. 3. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προεβυλίαινα (ἡ) *primogenitura*, *anzianità*. *ἀρχαῖα* ἀρχαῖα. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προεβυτητής - *είος* (ὁ, ἡ) *anziano*, *maggiore d'età*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προίβος - *εως* *καὶ* *vos* (*vua-v*). *vecchio*, *vegliardo*. 2. *persona rispettabile*. 3. *senatore*. 4. *ambasciatore*. 5. *interceditore*. *ἡλικιωμένος*. 2. *ἡλικιωμένος*. 3. *ἡλικιωμένος*. 4. *ἡλικιωμένος*. 5. *ἡλικιωμένος*.
Προεβυτήριον (τό) *l'assemblea de' vecchi*, *senato*. 2. *presbiterio*, *luogo destinato per li preti*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. 2. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. 3. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. 4. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. 5. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προεβύτερος - *α-ον* (*ονυχρ*. τ. *Προίβος*). *anziano*, *più vecchio*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. 2. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. 3. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. 4. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. 5. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προεβυτήριος, *ἐπιθ*. *più vecchio*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προεβύτης - *ον* (ὁ) *vecchio*. 2. *presbitero*, *colui che può discernere solamente gli oggetti lontani*. *ἡλικιωμένος*. 2. *ἡλικιωμένος*, *ἡλικιωμένος*, *ἡλικιωμένος*. 2. *ἡλικιωμένος* ἐπιθετῆς. 2. *ἡλικιωμένος* ἐπιθετῆς.
Προεβυτικῶς - *ἡ-ον*. *senile*, *proprio a' vecchi*. *ἡλικιωμένος*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προεβυτικῶς, *ἐπιθ*. *da vecchio*. *ἡλικιωμένος* ἐπιθετῆς.
Προεβύτις - *είδος* (ἡ) *θηλ*. τ. *Προεβύτης*.
Προεβυτητής - *είος* (ὁ, ἡ) × *ἀντί* *Προεβυτητής*.
Προηγία (τό) *ἰων*, *ἀντί* *Προηγία*.
Προηθω, *Μ. προηθω*. × *ἀντί* *Προηγία*. 2. *ἡλικιωμένος*. 3. *ἡλικιωμένος*. 4. *ἡλικιωμένος*. 5. *ἡλικιωμένος*.
Προημαίνω, *Μ. ανω*. × *ἀντί* *Προηγία*.
Προηνθόν, *ἐπιθ*. *prostrandosi a terra*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. 2. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. 3. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προηνής - *είος* - *οὐς* (ὁ, ἡ) *prostrato*, *chino*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προηνίω, *Μ. ίσω*. *precipitare*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προηνισμός (ὁ) *precipitazione*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προησμία (τό) *tumore*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προησμός (ὁ) = *Προησμία* καὶ *Προησμία*.
Προηστική (ὁ) *fulmine*, *prestere*. 2. *dipsa* (*sorta di serpe*). *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. 2.

ἡλικιωμένος, *ἡλικιωμένος* (*ἡλικιωμένος* ἐπιθετῆς) - *είος* ἐπιθετῆς. 2. *ἡλικιωμένος* ἐπιθετῆς.
Προηστικός - *ἡ-ον*. *ardente*, *abbruciante*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προηστικός - *εως* *καὶ* *πλ*. *ἰων*. *ἀντί* *Προηγία*.
Προηνός - *ὄνος* ἡ *ὄνος* (ὁ) *cima d'una montagna*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προίαιμα. *ἄχρ*. *θρατ*. (ὄθ. *εὐχρησ*. *μόνον* ὁ *ἀόφ*. *Ἐπριάμην*.) *comprare*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προίαισμός (ὁ) *priapismo*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προίαισμός - *εως* *καὶ* *πλ*. *ἰων*. *ἀντί* *Προηγία*.
Προίαισμός (ὁ) *cazzo*, *membro virile*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προίαισμός - *εως* (ὁ, ἡ) *ben fornito di membro virile*. (*Lat. mutonius*). *ἡλικιωμένος* ἐπιθετῆς.
Προίαισμός, *ἐπιθ*. *prima*, *avanti*. *ἡλικιωμένος*, *ἡλικιωμένος*.
Προίαισμός (τό) *ἡλικιωμένος*. τ. *Προίαισμός*.
Προίαισμός - *η-ον*. *di leccio*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προίαισμός (ἡ) *elce*, *leccio*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προίαισμός - *εως* (ὁ, ἡ) *simile al leccio*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προίαισμός - *ὄνος* (ὁ) *bosco d'elce*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προίαισμός (τό) *ἡλικιωμένος*. τ. *Προίαισμός*.
Προίαισμός - *είος* (ὁ, ἡ) (*καὶ* *ἐπιθ*) - *εως* *ἡλικιωμένος*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προίαισμός - *εως* (ὁ, ἡ) = *Προίαισμός* καὶ *Προίαισμός*.
Προίαισμός - *ἡ-ον*. *fatto in forma di sega*, *dentato*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προίαισμός - *ἡ* (*ἡ*) *segamento*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προίαισμός (τό) *segatura*. 2. *prisma* (*figura geometrica*). *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. 2. *ἡλικιωμένος* ἐπιθετῆς. 2. *ἡλικιωμένος* ἐπιθετῆς. 2. *ἡλικιωμένος* ἐπιθετῆς.
Προίαισμός (τό) *ἡλικιωμένος*. τ. *Προίαισμός*.
Προίαισμός (ὁ) = *Προίαισμός*.
Προίαισμός (ὁ) *segatore*. 2. *segatura*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. 2. *ἡλικιωμένος* ἐπιθετῆς.
Προίαισμός - *είος* (ὁ, ἡ) = *Προίαισμός* ἐπιθετῆς.
Προίαισμός - *ον* (ὁ) = *Προίαισμός*. 2. = *Προίαισμός*.
Προίαισμός - *εως* (ἡ) *pastrice* (*pesce monstroso di mare*). *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. *ἡλικιωμένος* ἐπιθετῆς.
Προίαισμός - *ἡ-ον*. *segato*. 2. *che si può segare*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. 2. *ἡλικιωμένος* ἐπιθετῆς. 2. *ἡλικιωμένος* ἐπιθετῆς.
Προίαισμός, *Μ. προίαισμός*. *segare*. 2. *fremere i denti*, *ringhiare*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς. 2. *ἡλικιωμένος* ἐπιθετῆς. 2. *ἡλικιωμένος* ἐπιθετῆς.
Προίαισμός - *ονος* (ὁ) *segatura*. *ἐπιθετῆς* ἐπιθετῆς.
Προίαισμός, *πρόθ*. *avanti*. 2. *prima*. *ἡλικιωμένος*. 2. *ἡλικιωμένος*. 2. *ἡλικιωμένος*.
Προίαισμός (ἡ) = *Προίαισμός* ἡ *Προίαισμός*.

Προαποπίπτω. *M. προοῦμαι. cadere prima. առաջ հեղուակ. էլ լինել րէւելէս:*
 Προαπόπτωτος (ὁ, ἡ) caduto prima. առաջ հեղած. էլ լինել րէւելէս:
 Προαπορτίω-ω (μσ.)-οἶμαι-οῦμαι. *M. ἦσο-ομαι. esitare prima. առաջ օրոց փարսնել. էլ լինել էլ կենտրոնէս լինելէս:*
 Προαποσβέννυμι. *M. ορίσω. spegnere prima. առաջ մարել. էլ լինել ռեւելէս:*
 Προαποστείλω. *M. στείλω. mandare. invitare avanti. առաջ ցաղ կամ առջեւ են խրհել. էլ լինել ռեւելէս լինելէս:*
 Προαποτιμῶ. *M. τιμῶ. = Προαποκόπτω. Προαποτιμῶ. M. τείθωμαι. partorire prima. առաջ ծնանել. էլ լինել րոշուելէս:*
 Προαποποιῶ. *M. φανῶ. dichiarare prima. առաջ ցայտակել. էլ լինել դէռնելէս. (μσ.) dire avanti la sua opinione. առաջ իր կարծիքը զրոյցել. էլ լինել լինելէս լինելէս:*
 Προαπόφνημι. *M. φῆσω. negare prima. առաջ սրանակ. էլ լինել լինելէս:*
 Προαποφθίγγωμαι. *M. φθίγγωμαι. predire, profetizzare. կանխաձայնել, մարտարեանակ. էլ լինել լինելէս լինելէս:*
 Προαποχωρέω-ω. *M. ἦσω. partire prima, ritirarsi. առաջ չուել կամ բարձրել. էլ լինել լինելէս:*
 Προαριθμῶ-ω. *M. ἦσω. numerare prima. առաջ համարել. էլ լինել լինելէս:*
 Προαρσενάω-ω. *M. ἦσω. pranzare prima. ճար առաջ ընել. եղել ընտելել էլ լինել էլ լինելէս:*
 Προαρσενάω-ω. *M. άρω. arare prima. առաջ հերհել. էլ լինել լինելէս:*
 Προαρπαγή (ἡ) l'azione di rapire prima. առաջ յարկառակել. էլ լինել լինելէս:
 Προαρπάζω. *M. άω η άω. rapire prima. առաջ յարկառակել. էլ լինել լինելէս:*
 Προαράβρωμι. *M. ίσω. caparrare. զրաւար. էլ լինելէս:*
 Προάρχομαι. *M. άρξομαι. cominciare prima. առաջ սկսել. էլ լինել զուլինելէս:*
 Προασκείω-ω. *M. ἦσω. esercitare prima, preparare. առաջ օր կրթել, պարասուակել. էլ լինել ընտելել էլ լինելէս:*
 Προάσκησιν (τὸ) preludeo. նախերգանք. էլ լինելէս:
 Προασπίζω. *M. ίσω. tener lo scudo avanti... difendere. փահանք առջեւ բռնել, պաշտպանել. էլ լինել ընտելել էլ լինելէս:*
 Προασπιστήρ × άντι —
 Προασπιστής-οῦ (ὁ) = Πρόμαχος.
 Προάστειον (τὸ) sobborgo. արուարձան, քաղաքի քաղաք. լուր:
 Προάστειος (ὁ, ἡ) che abita nel sobborgo. արուարձան մը բնակող. լուր:
 Προανδῶ-ω. *M. ἦσω. × άντι Προλέγω. Προανλέω-ω. M. ἦσω. far un preludeo (col flauto). (կղզիամիջով) նախերգանք մը ընել. (կրթել էլ լինել) էլ լինել էլ լինելէս:
 Προανύχημα (τὸ) preludeo. նախերգանք. էլ լինելէս:
 Προανύχομαι. *M. ίσομαι. allegiare avan-**

ti. առջեւ պահել բնակել. եղել ընտելել էլ լինելէս:
 Προανύλιον (τὸ) anticorte. նախապալատ. էլ լինելէս:
 Προανύλιον (τὸ) = Προανύχημα.
 Προανξάνω. *M. αυξήσω. aumentare, accrescere prima. առաջ աւելցնել աճեցնել. էլ լինել ընտելել էլ լինելէս:*
 Προανξήσ-εις (ὁ, ἡ) che cresce prima del tempo. առջեւ առաջ մեծցող. էլ լինել էլ լինելէս լինելէս:
 Προανξήσας-εως (ἡ) crecimiento intemppestivo. սարսափած աճած. էլ լինել էլ լինելէս:
 Προαφαίρω-ω. *M. ἦσω. togliere prima. առաջ փրցնել. էլ լինել լինելէս:*
 Προαφανίζω. *M. ίσω. distruggere, rovinare prima. առաջ արհել կործանել. էլ լինել ընտելել էլ լինելէս:*
 Προαφηγέομαι-οῦμαι. *M. ἦσομαι. raccontare prima. առաջ պատմել. էլ լինել լինելէս:*
 Προαφαινώμαι. *M. αξίζομαι. venire, arrivare prima. առաջ գալ հասնել. էլ լինել լինելէս լինելէս:*
 Προαφίστημι. *M. αποστήσω. eccitare una ribellione. պատասխանել մը հանել. ընտելել ընտելելէս. (μσ.) separarsi, allontanarsi prima. առաջ քանակել հեռանակել. էլ լինել ընտելել էլ լինելէս:*
 Προβάδην, εἰς. avanzando. առաջ երթալ. էլ լինել էլ լինելէս:
 Προβαδίζω. *M. ίσομαι η βαδειῶμαι. precedere, andar innanzi. առջեւ երթալ. էլ լինել էլ լինելէս:*
 Προβαίνω. *M. βήσομαι. avanzare, procedere. 2. superare, eccedere. առաջ երթալ, յառաջել. 2. փրցել, անցնել. էլ լինել էլ լինելէս. 2. ընտելել էլ լինելէս, ընտելել էլ լինելէս:*
 Προβάλλω. *M. βαλῶ. gettare innanzi. 2. proporre. 3. esporre, offrire, presentare. առջեւ նետել. 2. առաջարկել. 3. առջեւ դնել, մատուցանել. եղել ընտելել էլ լինելէս. 2. ընտելել էլ լինելէս. 3. եղել ընտելել էլ լինելէս:*
 Προβαπτίζω. *M. ίσω. battezzare prima. առաջ մարել. էլ լինել լինելէս:*
 Προβασιάζω. *M. ίσω. tormentare, provare prima. առաջ անտանել փորձել. էլ լինել էլ լինելէս լինելէս:*
 Προβασιεύω. *M. εύσω. regnare prima, առաջ թագաւորել. էլ լինել ընտելել էլ լինելէս:*
 Πρόβασιας-εως (ἡ) progresso. յառաջադիմութիւն, զարգացում. էլ լինել էլ լինելէս:
 Προβασκάνιον (τὸ) amuleto. յուսման լուր. հմելել, լուր:
 Προβατεία (ἡ) nutrimento di greggie. ոչխարի հոտեր պահել. էլ լինել էլ լինելէս:
 Προβάτειος-α-ον. di pecora. ոչխարի. էլ լինել էլ լինելէս:
 Προβατεύς-εις (ὁ) = Προβατευτής.
 Προβατεύσιμος (ὁ, ἡ) che serve alle pecore. ոչխարներու պիտանաց. յարմար

Προγαστρίδιον (τό) zinale, grembiale. *φωδύνη*. *φ-β-β-*. (*φ-β-β-β-β*)
 Προγαστρω-ορος (ό, ή) panciuto. *αδ*
φνη *αδύνη*. *β-β-β-β*
 Προγένειος (ό, ή) barbone. *εργάν* *δύνη*. *φ-β-β-β-β*
 Προγένειοτατος-η-ον. *υπερθ*. και
 Προγένειοτερος-α-ον. (*ουγκρ*. τ. *Προγε-
 νης*) anziano, maggiore d'età. *εργάν*
φνη. *αδ*. *φ-β-β-β-β*
 Προγεννάω-ω. *Μ. ήσω*. generare prima. *α-
 αω* *δύνη*. *β-β-β-β*
 Προγεννητεία (ή) θηλ. τού
 Προγεννητήρ και
 Προγεννητήρ-ορος (ό) antenato. *α-
 αω* *δύνη*. *αδ*. *φ-β-β-β-β*
 Προγεύμα (τό) colazione. *αδ*. *φ-β-β-β-β*
 Προγευματιώ. *Μ. ήσω*. = *Προγεύω*.
 Προγευστης-ον (ό) assaggiatore. *αδ*. *φ-β-β-β-β*
 Προγεύω. *Μ. γεύω*. dare ad assaggiare.
αδ. *φ-β-β-β-β*. *αδ*. *φ-β-β-β-β*. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προγηρός (ό, ή) invecchiato prima del
 tempo. *αδ*. *φ-β-β-β-β*. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προγήνομαι (*γίνωμαι*). *Μ. γενήσομαι*. na-
 scere, essere prima. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
αδ. *φ-β-β-β-β*.
 Προγηνώομαι (*γινώομαι*). *Μ. γνώσομαι*. pre-
 conoscere. 2. preferire. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
αδ. *φ-β-β-β-β*.
 Προγλωσσις (τις)-ιδος (ή) l'estremità
 della lingua. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προγλωσσιος (ό, ή) ciarlone. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προγνώσις-εως (ή) pronosticazione, pre-
 scienza. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προγνώστης (ή) presciente, che pre-
 vede l'avvenire. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προγνωστικός-η-όν. presciente, pronos-
 ticator. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προγνωστικόν (τό) (*ένν*. *ουμειόν*). pronostico.
αδ. *φ-β-β-β-β*.
 Προγόνη (ή) θηλ. τ. *Πρόγονος*. figliastra
 (*Αατ*. *privigna*). *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προγονικός-η-όν. degli antenati. (*Αατ*.
avitus). *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Πρόγονος (ό, ή) antenato. 2. figliastro o
 figliastra. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.

αδ. *φ-β-β-β-β*. 2. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προγραμμα (τό) cartello affisso, mani-
 festo, programma. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προγραφή (ή) cartello di proscrizione af-
 fisso. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προγραφο. *Μ. γράφο*. scrivere prima. 2.
 proscrivere. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προγρανάω. *Μ. άσω*. esercitare prima.
αδ. *φ-β-β-β-β*.
 Προγυμνασία (ή) esercizio preparativo.
αδ. *φ-β-β-β-β*.
 Προγυμνασιμα (τό) = *Προγυμνασία*.
 Προγυμναστής-ού (ό) esercitatore. *αδ*.
φ-β-β-β-β.
 Προδατιώ. *Μ. ήσω*. imprestare prima.
αδ. *φ-β-β-β-β*.
 Προδαπανάω-ω. *Μ. ήσω*. = *Προανα-
 λίσκω*.
 Προδεικνυμι (*δεικνύω*). *Μ. δείξω*. mostra-
 re prima. 2. presentare, portar avan-
 ti. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προδεικτικός-ή (ό, ή) invecchiato prima del
 tempo. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προδειπνίω-ω. *Μ. ήσω*. cenare prima.
αδ. *φ-β-β-β-β*.
 Προδειπνός (ό, ή) che precede la cena.
αδ. *φ-β-β-β-β*.
 Προδέομαι. *Μ. δεήσομαι*. aver bisogno
 prima. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προδέομαι-ω. *Μ. ήσω*. legare prima. *α-
 αω* *φω*. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προδέχομαι. *Μ. δεχόμαι*. ricevere prima.
αδ. *φ-β-β-β-β*.
 Προδήςλος (ό, ή) evidente. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προδηλώω-ω. *Μ. όσω*. manifestare prima.
αδ. *φ-β-β-β-β*.
 Προδηλώσις-εως (ή) manifestazione an-
 tedecente. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προδιαβαίνω. *Μ. βήσομαι*. passare prima.
αδ. *φ-β-β-β-β*.
 Προδιαβάλλω. *Μ. αλώ*. calunniare prima.
αδ. *φ-β-β-β-β*.
 Προδιαγιγνώσκω. *Μ. γνώσομαι*. esaminare,
 discernere prima. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προδιαγνώσις-εως (ή) esame, riflessione
 fatta prima. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.
 Προδιαγράφω. *Μ. άψω*. designare prima.
αδ. *φ-β-β-β-β*.
 Προδιαγογή (ή) acquidotto. *αδ*. *φ-β-β-β-β*.

Προελευθερώω - ὦ. Μ. ὠσω. liberare prima. *αναψὲ βωμολυκῆ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προέλεινος - εως (ἦ) progresso, avanzamento. 2. processione, pompa. *πανωμολογῆσαντες ἱερεῖς*, *αναψὲ ἐρπιδωρε*. 2. ζῶντες. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον. 2. ἄλλοι.

Προελένω καὶ Προέλω. Μ. ὠσω. tirar avanti. *αναψὲ ῥυθμῆ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προελεπίσω. Μ. ὠσω. sperare prima. *αναψὲ ἰουδαίῳ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεμβαινῶ. Μ. βήσομαι. entrare prima. *αναψὲ δυνάμει*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεμβάλλω. Μ. βαλῶ. gettare, mettere o gettarsi dentro per il primo. *αἰθρῶν αναψὲ ἀεὶ ἔχει ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεμβάτης - ου (ὅ) che s' imbarca il primo. *αἰθρῶν αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεμβιβάζω. Μ. ἄσω. imbarcare il primo. *αἰθρῶν αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεμβολιον (τό) la punta della prora d' un vascello, sprone. *ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεμπιπλήμι. Μ. πλήσω. empire prima. *αναψὲ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεμπιπτῶ. Μ. περῶμαι. cader dentro prima. *αναψὲ ἀεὶ ἔχει ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεμπλήθω. (X. Μ.) esser pieno d' avanti. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεμπνέω. Μ. πνεύσομαι. inspirare prima. *αναψὲ ἀεὶ ἔχει ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεμφαίνω. Μ. φαίνω. mostrare prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεμφανίζομαι. Μ. ἰσομαι. comparire il primo. *αἰθρῶν αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεπδεικνύμι. Μ. δείξω. dimostrare prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεπεργάζω - ὦ. Μ. ἦσω. agire, operare prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεπθυμίζομαι - οὔμαι. Μ. ἦσομαι. riflettere prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεπνοίω - ὦ. Μ. ἦσω. = Προεπθυμίζομαι.

Προεποικίω - ὦ. Μ. ἦσω. abitare prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεπτυγχάνω. Μ. τινέσομαι. incontrare, abboccarsi prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεπαγγέλλω. Μ. εἰῶ. annunciare prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεπαγίζω. Μ. ἀξῶ. portar fuori prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεπαμαρτάνω. Μ. αμαρτήσομαι. peccare prima. *αναψὲ ἀεὶ ἔχει ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεξανθίω - ὦ. Μ. ἦσω. fiorire, spuntare prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεξανθήσομαι (τό) germe. *δύο*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεξανίσταται. Μ. αναστήσομαι. alzarsi prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεξαίρω. Μ. ἀρῶσω. cominciare prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεξίδρα (ἦ) balconata. *ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεξίεμι. Μ. τιμῶ. = Προεξίεχομαι.

Προεξελάνω. Μ. εἰάσω. montare sul cavallo, sulla nave prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεξεργάζομαι. Μ. ἀσσομαι. effettuare prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεξίερχομαι. Μ. ἐλεύσομαι. sortire prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεξετάζω. Μ. ἄσω. esaminare prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεξίσταται. Μ. προεκοτίζομαι. sortir fuori, partire prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεξοδένω. Μ. εἰσῶ. incamminarsi prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεξορνῶ - ὦ. Μ. ἦσω. far sortire, cavar fuori prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεορτάζω. Μ. ἄσω. festeggiar prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεόρτιος (ὅ, ἦ) che precede la festa. *ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεπαγγέλλω. Μ. εἰῶ. annunciare prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεπαίνω - ὦ. Μ. ἦσω. lodare avanti. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεπιβάλλω. Μ. ἀλώ. gettar avanti sopra... *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεπιβουλεύω. Μ. εἰσῶ. concertare prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεπιβουλή (ἦ) insidia preparata. *ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεπιλογίζομαι. Μ. ἰσομαι. contare, calcolare prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεπνοίω - ὦ. Μ. ἦσω. inventare prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεπιπλήσσω (τεω). Μ. πλήξω. rimproverare prima. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεπίσταται. Μ. επιστήσομαι. sapere avanti. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

Προεπιχειρίω - ὦ. Μ. ἦσω. intraprendere prima. 2. attaccare qualcuno il primo. *αναψὲ ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ*. ἐδέδετο ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

ἄλλῃ δὲ φωνῇ ἰαροῦσθε. ἐδέξτε ἄλλο ἐπὶ
 ἄλλο ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν. 2. ἐδέξτε
 ἄλλο ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προεργάζομαι. *M. άσσομαι.* operare, lavore
 prima. *ααωλνσγ* *φσρδδλ* *ρσδδλ*.
 ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προερεθίζω. *M. έσω.* eccitare prima. *ααωλ*
φρρσδδλ. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προερευνάω. *M. ησσω.* cercare prima.
ααωλ *φθσσδδλ*. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προερχομαι. *M. ελενσσομαι.* avanzarsi,
 andar avanti, progredire. *ααωλ* *επρ*
δσλ, *σασσδδλ*. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προερωτάω. *ω.* *M. ησσω.* interrogare prima.
ααωλ *ςσρρδδλ*. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προεσθίω. *M. προέδομαι.* mangiare prima.
ααωλ *ρσδδλ*. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Πρόσθεσις - εως (ή) sprecamento. *φσσδδλ*.
 ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Πρότειος (ό, ή) dell' anno scorso. *ςε*
ρσδδλ, *αδδδλ* *σασσδδλ*.
Προτοιμάζω *M. άσω.* preparare. *σασσδδλ*
σασσδδλ. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προτοιμασις - εως (ή) preparazione. *σασσδδλ*
σασσδδλ. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προτοιμασθής - ου (ό) preparatore. *σασσδδλ*
σασσδδλ.
Προεναγγελλίζομαι. *M. έσομαι.* dare prima
 una felice nuova. *ααωλνσγ* *αδδδλ*.
 ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προενοργετέω. *ω.* *M. ησσω.* beneficiare prima.
ααωλνσγ *ρσρδδλ* *σασσδδλ*.
 ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προενοργετιώ. *ω.* *M. ησσω.* ben discernere
 prima. *ααωλνσγ* *αδδδλ* *σασσδδλ*.
 ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προενοργετιώ. *M. έσω.* ben disporre prima.
ααωλνσγ *αδδδλ* *σασσδδλ*.
 ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προενοργίζομαι. *M. ενξομαι.* pregare per
 qualcuno. ἄλλῃ δὲ *ςσρρδδλ* *αδδδλ*.
 ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προενοργιάζω. *M. άσω.* preparare la vetto-
 vaglia. *σασσδδλ* *σασσδδλ*.
 ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προενοργιάω. *ω.* *M. ησσω.* lanciarsi prima.
ααωλ *ςεσδδλ*. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προενοργής - εως (ό, ή) elevato, prominente,
 che sporge in fuori. *φερ* *επρδδλ*.
 ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προενοργιάω. *M. άσω.* preparare la vetto-
 vaglia. *σασσδδλ* *σασσδδλ*.
 ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προείχω. *M. έξω.* tenere una cosa avanti.
 2. avere una cosa prima d' un altro.
 3. (ἀντβτ.) esser elevato, prominente,
 sporgere in fuori, eccedere. *ρσδδλ* *δδλ*
ααωλ *ρσδδλ*. 2. *ρσδδλ* *δδλ* *ααωλ* *ρσδδλ*.
 3. *ρσδδλ* *δδλ* *ααωλ* *ρσδδλ*.
Προεφω. *M. εφησσω.* cuocere prima. *ααωλ*
νσγ *εφδδλ*. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.

Προεζήτειω. *ω.* *M. ησσω.* cercare prima. *ααωλνσγ*
φθσσδδλ. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προηγούμενος - όνος (ό) guida, condottiere.
ααωλνσγ *φθσσδδλ*.
Προηγούμενος - ούμαι. *M. ησσομαι.* guidare.
ααωλνσγ *φθσσδδλ*. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προηγύτης (ό) και **Προηγύτης - εδος (ή)** =
 Προηγύτης.
Προήγησις - εως (ή) progresso. *ααωλ* *επρ*
δσλ. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προηγητής και **Προηγητής - ου (ό)** = **Προηγούμενος.**
Προηγούμενος. *ω.* *M. ησσω.* essere avvocato.
φθσσδδλ *ρσδδλ*. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προήγορος (ό) avvocato. *φθσσδδλ*.
 ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προηγούμενος, ἐπίθ. (κτλ.) antecedentemente.
 2. principalmente. *ααωλνσγ*.
 2. *φθσσδδλ* *ρσδδλ*. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προήδομαι. *M. ησσομαι.* dilettarsi prima.
ααωλ *ρσρδδλ*. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προήκης - εως (ό, ή) acuto d' avanti. *ααωλ*
επρ *δδλ*. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προήκω. *M. ηξω.* avanzarsi. *ααωλ* *επρ*
δσλ. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προήλιος. *M. άσω.* esporre prima al sole.
ααωλ *αδδδλ* *φθδδλ*. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προήμαρ, ἐπίθ. per tutta la giornata. *ρσρδδλ*
επρ *δδλ*. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προήσοθης - εως (ή) diletto antecedente.
σασσδδλ *σασσδδλ*. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προθάλυμα, ἐπίθ. dal fondo. *ςε* *ρσδδλ*.
 ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προθάλυμος (ό, ή) = **Πρόθρομος.**
Πρόθεμα (τό) manifesto, cartello. *σασσδδλ*
σασσδδλ. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προθεραπεύω. *M. ενσω.* curare prima. 2.
 preparare. *ααωλνσγ* *φρρδδλ*. 2. *ααωλνσγ*
φρρδδλ. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προθερμαίνω. *M. ανω.* riscaldare prima.
ααωλ *σασσδδλ*. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Πρόθεσις - εως (ή) proposizione, esposizione.
ααωλνσγ *φρρδδλ*, *σασσδδλ*.
 ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προθέσιμος - α - ον. prefisso, determinato
 d' avanti. *ααωλνσγ* *φρρδδλ*.
 ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προθεσμία (ή) (μετα και χωρίς του Ημερα) tempo pre-
 fisso, agguarnamento. *σασσδδλ* *σασσδδλ*,
φρρδδλ *σασσδδλ*.
Προθεσπίζω. *M. έσω.* = **Προφητεύω.**
Προθετικός - ή - όν. proprio alla proposi-
 zione. *σασσδδλ* *σασσδδλ*.
Προθεωρίω. *ω.* *M. ησσω.* contemplare prima.
ααωλνσγ *σασσδδλ*. ἐδέξτε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν.
Προθήκη (ή) proposta. 2. insegna delle

Πρόπλασμα (τό) modello. *φωτισμένη* -
 -*φωτισμένη*, *εργατική*;
 Προπλάνω. *M. πλενύσσομαι*. navigare d'avan-
 ti. *αναρχία* *επιπέδου*. *επιπέδου* *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Πρόπλοος - οος (ό, ή) che naviga d'avan-
 ti. *αναρχία* *επιπέδου*. *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Προπλύνω. *M. νυνό*. lavare prima. *αναρχία*
επιπέδου. *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Προποδηγέτης - ου (ό) και
 Προποδηγός (ό, ή) guida. *αναρχία* *επιπέδου* -
επιπέδου;
 Προποδίζω. *M. ίσω*. progredire. *αναρχία*
επιπέδου. *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Προποδισμός (ό) progresso. *αναρχία* *επιπέδου*
επιπέδου. *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Προποδών, επί. avanti i piedi. 2. ora,
 in questo instante. *επιπέδου* *επιπέδου*. 2.
επιπέδου, *επιπέδου* *επιπέδου* *επιπέδου*.
 Προποτίω - ώ. *M. ήσω*. preparare. *επιπέδου*
επιπέδου. *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Προπολεμέω - ώ. *M. ήσω*. combattere in
 favore, propugnare. *επιπέδου* *επιπέδου* *επιπέδου*
επιπέδου, *επιπέδου* *επιπέδου*. *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Προπολεμητήριον (τό) = Προμαχών.
 Προπολεῖω. *M. εἶσοι και*
 Προπολέω - ώ. *M. ήσω*. ministrare. *επιπέδου*
επιπέδου. *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Πρόπολις - εως (ή) la parte anteriore della
 città presso la porta. *επιπέδου* *επιπέδου* *επιπέδου*
επιπέδου *επιπέδου* *επιπέδου*. 2. (*μνημό*)
 propoli, pegola. *επιπέδου* *επιπέδου*.
 Προπολιός (ό, ή) servidore, ministro.
επιπέδου, *επιπέδου* *επιπέδου*.
 Πρόπομα (τό) bevanda che si prende
 prima del pranzo per aguzzare l'ap-
 petito. *επιπέδου* *επιπέδου* *επιπέδου* *επιπέδου*
επιπέδου *επιπέδου* *επιπέδου*.
 Πρόπομα - υς (ή) *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Πρόπομπεύω. *M. νυνό*. procedere avanti
 una pompa. *επιπέδου* *επιπέδου* *επιπέδου*
επιπέδου. *επιπέδου* *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Πρόπομπη. (ή) processione, l' accompa-
 gnare una pompa. *επιπέδου* *επιπέδου*, *επιπέδου* *επιπέδου*
επιπέδου *επιπέδου* *επιπέδου*.
 Πρόπομπής. (ή) processionem, l' accompa-
 gnare una pompa. 2. corteggiatore.
επιπέδου *επιπέδου* *επιπέδου* *επιπέδου* *επιπέδου*
επιπέδου. 2. *επιπέδου* *επιπέδου* *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Πρόπορεια (ή) procedimento. 2. vanguarda.
επιπέδου *επιπέδου*. 2. *επιπέδου* *επιπέδου*
επιπέδου. 2. *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Πρόπορεύομαι. *M. εἶσομαι*. procedere.
επιπέδου *επιπέδου*. *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Πρόποσις - εως (ή) l' azione di bere prima

degli altri. *επιπέδου* *επιπέδου*.
 -*επιπέδου* *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Προποτιάζω. *M. ίσω*. dar a bere prima.
επιπέδου *επιπέδου*. *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Πρόπους - οδος (ό, ή) che ha grandi
 piedi. *επιπέδου* *επιπέδου*. *επιπέδου* *επιπέδου*
 (οὐσ πλθ.) Προπόδες (οί) piedi ante-
 riori. *επιπέδου* *επιπέδου*. *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Προπραάσω (τω). *M. αἶσω*. fare, opera-
 re prima. *επιπέδου* *επιπέδου*. *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Προπρατήρ και Προπρατής - ον και Προ-
 πρατοῦ - ορος (ό) = Προπόλης.
 Προπρηνυα, επί. sommemergendosi colla
 prora. 2. interamente. *επιπέδου* *επιπέδου*
επιπέδου. 2. *επιπέδου* *επιπέδου*.
 Προπρηνυα - υς (ή) = Προπέτης.
 Προπτωτός (ό, ή) = Προπέτης.
 Προπύλαιος (ό, ή) che si trova avanti
 la porta. *επιπέδου* *επιπέδου* *επιπέδου*. *επιπέδου*
επιπέδου *επιπέδου*. Προπύλαιον (τό)
 antiporta. *επιπέδου* *επιπέδου*.
 Προπυλις - ιδος (ή) και Προπύλιον (τό) =
 Προπύλαιον.
 Προπυλιόνομαι. *M. πύσομαι*. informarsi
 prima. *επιπέδου* *επιπέδου* *επιπέδου*. *επιπέδου*
επιπέδου *επιπέδου*;
 Προπύργιον (τό) = Προμαχών.
 Προπύργιος - ώ. *M. ήσω*. essere rigattiere,
 rivenditore. *επιπέδου* *επιπέδου*. *επιπέδου*
επιπέδου;
 Προπύργιος - ον (ό) rivenditore. *επιπέδου*
επιπέδου. *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Προπύργιος. *M. εἶσομαι*. scorrere. *επιπέδου*
επιπέδου.
 Προπύργιος (τό) και
 Προπύργιος - εως (ή) predizione. *επιπέδου*
επιπέδου. *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Προπύργιος - η - όν. profetico. *επιπέδου*
επιπέδου. *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Προπύργιος (ό, ή) predetto. *επιπέδου* *επιπέδου*
επιπέδου. *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Προπύργιος, επί. radicalmente. *επιπέδου*
επιπέδου.
 Προπύργιος (ό, ή) sradicato. *επιπέδου*
επιπέδου. *επιπέδου* *επιπέδου*;
 Προπύργιος. *M. εἶσω*. gettare fuori o a-
 vanti. *επιπέδου* *επιπέδου* *επιπέδου*. *επιπέδου*
επιπέδου *επιπέδου*;
 Πρός, πρόθ. (col genitivo) verso. 2. per, in
 favore. 3. da, come. 4. avanti. *επιπέδου* *επιπέδου*.
 2. *επιπέδου* *επιπέδου*. 3. *επιπέδου*. 4.
επιπέδου. 2. *επιπέδου*. 3. *επιπέδου*. 4. *επιπέδου*.
 (col dativo) presso. 2. oltre. *επιπέδου*. 2.
επιπέδου, *επιπέδου*. 2. *επιπέδου*. (coll'
 accusativo). a, da. 2. per. 3. contro. 4.
 secondo. 5. incira. 6. a comparazione.
επιπέδου, *επιπέδου*, *επιπέδου*. 2. *επιπέδου*. 3.
επιπέδου. 4. *επιπέδου*. 5. *επιπέδου*. 6. *επιπέδου*.

Προσαναλαμβάνω. *M. λήψομαι.* prendere inoltre. *ωλ ἕρκεν ἁκλήκλ. τ-ῶ-ῶ ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαναλέγομαι. *M. λέξομαι.* raccontare di più. *ωλ ἁκλήκλ ἠμῶσθκλ. τ-ῶ-ῶ ἔτ-ῶ-ῶ*

Προσαναλίω. *M. ἀλώω.* spendere inoltre. *ωλ ἁκλήκλ δωρε εὐκλ. τ-ῶ-ῶ ἔτ-ῶ-ῶ*

Προσαναλογίζομαι. *M. ἰσομαι.* riflettere inoltre. *ωλ ἁκλήκλ δισωδκλ. τ-ῶ-ῶ ἔτ-ῶ-ῶ*

Προσαναμνηστικο. *M. ἀναμνήσκω.* ricordarsi inoltre. *ωλ ἁκλήκλ εὐκλ ἠμῶσθκλ τ-ῶ-ῶ ἔτ-ῶ-ῶ*

Προσανανέω. *M. ὠσω.* rinnovare. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαναπειράομαι. *M. ἄσομαι.* provare di nuovo. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαναπίπτω. *M. πεσοῦμαι.* = Προσανακλίνομαι.

Προσαναπίκτισσω. *M. ἀσω.* aggiungere delle finzioni. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαναπλήρωσω. *M. ὠσω.* supplire. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαναπίπτω. *M. ψω.* = Προσαπύω.

Προσαναφύμπίζω. *M. ὠσω.* eccitare vieppiù. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσανατινέομαι. *M. τενοῦμαι.* minacciare a qualcuno. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσανατίλλω. *M. τελώω.* levarsi, alzarsi, sorgere. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσανατιθῆμι. *M. ἀναθίω.* commettere, rimettere a . . . *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσανατίω. *M. ἠμῶσθκλ.* ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ

Προσανατρέπω. *M. ψω.* rovesciare vieppiù. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαναφίρω. *M. ἀνοίω.* riferire, riportare a . . . *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαναφωτίω. *M. ἠμῶσθκλ.* ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ

Προσαναχρῶννυμι. *M. χρώω.* dare il colore d'un oggetto. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσάγω. *M. ἔγω.* appoggiarsi sopra. 2. applicarsi, occuparsi a . . . *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαντίω. *M. ἀνθίω.* resistere a . . . *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαντιλαμβάνομαι. *M. λήψομαι.* tenersi scambievolmente. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαντεπειράω. *ἐπιπῶ.* di rimpetto. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαντιλέω. *M. ἠμῶσθκλ.* attingere. *(ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ)*

Προσαεἰώω. *M. ὠσω.* pretendere di più. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαπαγγέλλω. *M. ἐλώω.* annunziare. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαναπαίτιω. *M. ἠμῶσθκλ.* esigere inoltre. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαπαντάω. *M. ἠμῶσθκλ.* incontrare. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαπαξ. *ἐπιπῶ.* per una sola volta. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαπατάω. *M. ἠμῶσθκλ.* ingannare di nuovo. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαπειλώω. *M. ἠμῶσθκλ.* minacciare di più. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαπεκδύομαι. *M. δύομαι.* spogliarsi di . . . *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαπίρχομαι. *M. ἐλευσσομαι.* partire assieme cogli altri in compagnia. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαποβάλλω. *M. ἀλώω.* perdere di più. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαποβλέπω. *M. βλέπω.* rivolgere lo sguardo verso. . . *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαπογράφω. *M. ἀφω.* denunziare. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαποδίδωμι. *M. δίδωμι.* aggiungere. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαποδύομαι. *M. δύομαι.* = Προσαπεκδύομαι.

Προσαποθλίβω. *M. θλίβω.* stringere in . . . *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαποθνήσκω. *M. θανούμαι.* morire con degli altri. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαποκρίνομαι. *M. κρινούμαι.* rispondere di più. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαποκτείνω. *M. ἐνώω.* uccidere con . . . *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαπολείπω. *M. λείπω.* abbandonare. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαπολλύω. *M. ὀλέω.* perdere insieme. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαποστρίβω. *M. ὀστρίβω.* mandare verso o insieme. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαποστρέφω. *M. ὀστρέφω.* privare ancora di . . . *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαποστρίβω. *M. ψω.* voltare in dietro. *ἠμῶσθκλ. ἐτ-ῶ-ῶ*

Προσαποσφάζω. *(σφάζω).* *M. ἀζω.* scan-

ακηδυσία. *ὑπέστη ἐπιτιμίαν* οὖτως. 2. *ὑπέστη ὑπέστη ἐπὶ* ἐπιτίμῃ, *ἔργον* ἐπιτίμῃ;
 Προσδοκῶν. *M. εὖσω καὶ*
 Προσδοκῶν. *M. ἦσω. legare a...* *ῥω-*
νὴ ἔρ *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν;
 Προσδοκῶν (ὁ, ἡ) legato a... *ῥωνὴ ἔρ*
ἡμῶν. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν;
 Προσδέχομαι. *M. δεῖξομαι. ricevere, ac-*
cettare. 2. aspettare. *ῥηροῦσθῆ*. 2. *σὺμ-*
μελῆ. ἐπὶ ἡμῶν. 2. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν;
 Προσδέω. *M. δῆσω. legare a...* *ῥωνὴ ἔρ*
ἡμῶν. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν;
 Προσδιὰλλω. *M. αἶω. calunniare inol-*
tre. *ἀνδρῶν* ἔρ *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἔρ
 ἡμῶν. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν;
 Προσδιαιρέομαι. *οὔμαι. M. ἦσομαι. suddi-*
videre. *ἀνδρῶν* *ῥωμῶν*. ἐπὶ ἡμῶν
 ἡμῶν;
 Προσδιαιλέομαι. *M. ἐξομαι. abboccarsi*
con uno ἄλλῃ ἔρ *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ
 ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδιὰλεξις. *εως* (ἡ) conversazione, ab-
 bocciamento. *ἡμῶν* *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡμῶν
 ἡμῶν.
 Προσδιανοέομαι. *οὔμαι. M. ἦσομαι. pensare*
inoltre. *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδιανοεῖω. *M. ἦσω. dubitare inol-*
tre. *ἡμῶν* *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν
 ἡμῶν;
 Προσδιανοεῖσθαι. *M. στείνομαι. accettare*
nominatamente, stipulare espressamente.
ἀνδρῶν *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν
 ἡμῶν.
 Προσδιανόω. *ἡμῶν* *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς
 ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδιανοῦμαι. *M. ἦσομαι. deprivare*
vioppi. *ἡμῶν* *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ
 ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδιανοῦσθαι. *M. ἀξω. perturbarre*
vioppi. *ἡμῶν* *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ
 ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδιανοῦσθαι (ἡ) lunga dimora, lun-
 go trattenimento in un luogo o con
 qualche persona. *ἡμῶν* *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς
 ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδιανοῦσθαι (ἡ) lunga dimora, lun-
 go trattenimento in un luogo o con
 qualche persona. *ἡμῶν* *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς
 ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδιανοῦσθαι. *M. ἴσω. dimorare, trat-*
tersi per lungo tempo in un luogo o
con qualche persona. *ἡμῶν* *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς
 ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδιανοῦσθαι. *M. ὄσω. comunicare. ζω-*
ορῶν *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδιανοῦσθαι. *M. ἐνενοῦμαι. = τω*
 Προσδιανοῦσθαι. *M. ἴσω. dimorare, trat-*
tersi per lungo tempo in un luogo o
con qualche persona. *ἡμῶν* *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς
 ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδιανοῦσθαι. *M. ἀσω. aggiudicare. ῥωμῶν*
ἡμῶν. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδιανοῦσθαι. *M. ἴσω. determinare. ῥωμῶν*
ἡμῶν. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδιανοῦσθαι (ὁ) determinazione, restri-
 zione. *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;

ακηδυσία. *ὑπέστη ἐπιτιμίαν* οὖτως. 2. *ὑπέστη ὑπέστη ἐπὶ* ἐπιτίμῃ, *ἔργον* ἐπιτίμῃ;
 Προσδοκῶν. *M. ἦσω. sperare, aspet-*
tare a... *ῥωνὴ ἔρ* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν. *M. δέξω. sembrare inol-*
tre. *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν (τὸ) l'oggetto della speran-
 za. *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν (ὁ, ἡ) che s'aspetta. *ῥωμῶν*
ἡμῶν. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν (ἡ) aspettazione, speranza.
ῥωμῶν *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν (τὸ) giunta (*Lat. mantissa*).
ῥωμῶν *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν (ἡ) = Προσδοκῶν.
 Προσδοκῶν. *M. εἶσω. lasciare, permettere*
a... *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν. *M. ἴσω. avvicinarsi a...* ἄ-
 ἔρ *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν. *M. ῥωμῶν. ascrivere.* *ῥωμῶν*
ἡμῶν. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν, *ἐπιπῶν, incirca.* *ῥωμῶν, ἡμῶν*.
ῥωμῶν *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν. *M. ἴσω. accusare inoltre.*
ῥωμῶν *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν. *M. κεισομαι. applicarsi in...*
ῥωμῶν *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν. *M. εὖσω. esortare, animare*
vioppi. *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν. *M. ἴσω. atterrare. ῥωμῶν*
ἡμῶν. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν (ἡ) assedio. 2. assiduità.
ῥωμῶν *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν. 2. *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν (ὁ, ἡ) ὄν. (καὶ ἐπιπῶν) - *ἡμῶν*,
 assiduo. *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν. *M. εὖσω. assediare. 2. esser*
assiduo. 3. esser assessore. *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν. 2. *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν. 2. *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν. 3. *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν (ἡ) = Προσδοκῶν.
 Προσδοκῶν (ὁ, ἡ) assiduo. *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν. *M. ἴσω. assuetum a...*
ῥωμῶν *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν. *M. ἀσω. assimilare. 2. con-*
giungere. *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν. 2. *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν (ὁ, ἡ) = Προσδοκῶν.
 Προσδοκῶν. *M. ἴσω. esser unito insieme,*
trovarsi insieme. *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν. *ῥωμῶν* *ἡμῶν*. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;
 Προσδοκῶν. *M. ἐπιπῶν. = Προσδοκῶν.*
 Προσδοκῶν. *M. ἴσω. attaccare a...* ῥωμῶν
 ἡμῶν. ἡνδρὲς ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν;

tare inoltre. *αὐτὸς ἔχει τὴν αὐτὴν ἀρετὴν*. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσεξίς-ως (ή) *attenzione*. *διωρηρῶ* - *ἰδῆ*. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσοίκα (πρὸς ἀντὶ ἐνσπ. τ. Προσοίκω.) = *Παριμάρω*. (2).
Προσπεινέω-ω. *M. ἤσω*. lodare inoltre. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπεινίζωμαι. *M. ἐρήσομαι*. ridomandare. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπεινίω-ω. *M. ἤσω*. minacciare inoltre. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπεινίζωμαι. *M. βήσομαι*. insultare vieppiu. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπεξεργάζομαι. *M. ἀσομαι*. ripulire di nuovo una opera. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπεξεργασία (ή) *ripulimento*, lustro nuovo. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπερωτάω-ω. *M. ἤσω*. ridomandare. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπεύχομαι. *M. ἐνδοξάζω*. augurare inoltre. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπεύχωμαι. *M. βάλω*. aggiungere. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπιβλέπω. *M. ἐβόω*. osservare inoltre. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπεπίγνυμαι. *M. γενήσομαι*. avvenire, accadere inoltre. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπεριγράψω. *M. γράψω*. aggiungere una soprascrizione. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπεινίζωμαι. *M. δώσω*. dare di più. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπεπιδόξω. *M. ἀσο*. ammettere l'opinione di qualcuno. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπεινίζωμαι. *M. ἤσω*. cercare di più. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπεποικίω-ω. *M. ἤσω*. ornare vieppiu. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπεποικίζωμαι. *M. ἴσχωμαι*. possedere inoltre. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπεπλάττω. *M. λήψωμαι*. prendere di più. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπεπλάττω. *M. λήξω*. dire inoltre. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπεπλάττω. *M. ἠσομαι*. interrogare inoltre. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπεπλάττω. *M. ἠσομαι*. interrogare inoltre. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπεπλάττω. *M. ἠσομαι*. interrogare inoltre. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;

Προσπειπτάμαι. *M. ἐπιστῆσομαι*. sapere inoltre. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. στελῶ*. ingiugnere inoltre. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. ἴσομαι*. confermare col suo sigillo. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. εἶσω*. ammassare vieppiu. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. ἀξῶ*. ordinare inoltre. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. τίψωμαι*. dilettarsi vieppiu. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. τεύξωμαι*. ottenere inoltre. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. ἐπίσχομαι*. aggiungere. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. ἤσω*. frequentare. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. ὑπέρωμαι*. soprannascere. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. ἤσω*. esclamare. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. ἤσω*. intraprendere inoltre. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. ἐπὶ*. versare di più di sopra. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. ἀσομαι*. acquistare, guadagnare di più. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. ἐρίσω*. appoggiare sopra. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. ἐρύσομαι*. ruttare in faccia. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. ἠσομαι*. = *Προσπειπτάμαι*.
Προσπειπτάμαι. *M. ἠσομαι*. avvicinarsi serpeggiando. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. εἰλεύσομαι*. venire o andare da qualcuno, avvicinarsi. 2. far un commercio carnale. 3. andare a pregare, a supplicare. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. ἠσομαι*. interrogare inoltre. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. ἠσομαι*. interrogare inoltre. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;
Προσπειπτάμαι. *M. ἠσομαι*. interrogare inoltre. ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρετὴν + ;

Προσεταιρίζω. M. ίσω. associarsi con qualcuno. *Δέχεται δὲ ζῆλον ἐνὶ κτήρει εὐμύλῳ.* ἡττιέτι ἐκεῖ πρὸς τὸν ἐπιπέττ οὐρανόν·
Προσεταιριστός (ὁ, ἡ) preso per compagno, socio. *ἐνὶ κτήρει ἐκαστὸν ἀλλήλων ἐνὶ κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει ἐκαστὸν ἐνὶ κτήρει·
Προσείτε, ἐπιπέττ. inoltre, ancora, di più. *ἀλλήλων ἢ κτήρει, ἡ, ἐκαστὸν.* ἐνὶ κτήρει ἐκαστὸν ἐνὶ κτήρει·
Προσευκτῆριον (τὸ) oratorio. *ἡγοῦσθαι κτήρει.* ἐνὶ κτήρει ἐκαστὸν· 2. = **Προσευχή.**
Προσευκτικός - ἡ - ὄν. che ama a far orazione. *ἡγοῦσθαι κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσευνάω. M. άσω. sdrajarsi appresso. *πρὸς τὸν κτήρει.* ἐνὶ κτήρει ἐκαστὸν·
Προσεύξαις - εὖς (ἡ) = **Προσευχή.**
Προσευρίσκω. M. ευρήσω. trovare inoltre. *πρὸς τὸν κτήρει.* ἐνὶ κτήρει ἐκαστὸν·
Προσεύχη (ἡ) orazione, preghiera, ἡγοῦσθαι, ἡγοῦσθαι.
Προσεύχομαι. M. εὐξομαι. pregare, orare. *ἡγοῦσθαι κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσευφρίσκω. M. ευρήσω. = **Προσευρίσκω.**
Προσέχθεια (ἡ) contiguità. *ἀρδωκῆ κτήρει.* εὐμύλῳ. ἡττιέτι ἐκαστὸν· 2. = **Προσσχῆ.**
Προσσχῆς - εὖς (ὁ, ἡ) contiguo. 2. attento. *ἀρδωκῆ κτήρει.* 2. ἀρδωκῆ κτήρει· 2. πρὸς τὸν κτήρει ἐκαστὸν·
Προσχόντως, ἐπιπέττ. attentamente. *ἀρδωκῆ κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει ἐκαστὸν·
Προσέχω. M. έξω. attendere. 2. approdare, abbordare. *ἀρδω κτήρει, ἀρδωκῆ κτήρει.* 2. ἀρδωκῆ κτήρει πρὸς τὸν κτήρει ἐκαστὸν·
Προσσχῆς, ἐπιπέττ. d' appresso. *πρὸς τὸν κτήρει.* 2. = **Προσχόντως.**
Προσέψω. M. ἦσω. cuocere insieme. *ἀρδωκῆ κτήρει.* ἡττιέτι ἐκαστὸν·
Προσσχῆσιμος - ὡ. M. ὡσω. punire inoltre. *ἀρδωκῆ κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει ἐκαστὸν·
Πρόσθετος (ὁ, ἡ) adolescente. *κνήμις κτήρει.* οὐρανόν·
Προσθηγοῖω - ὡ. M. ἦσω. = **Προσθηγοῖω.**
Προσθηγορία (ἡ) = **Προσθηγορευσις.** 2. appellazione, nomenclatura. *πρὸς τὸν κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσθηγοικός - ἡ - ὄν. (καὶ ἐπιπέττ) - εὖς. appellativo. *ζωοῦσθαι κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσθηγορός (ὁ, ἡ) che saluta. 2. proprio, analogo. *πρὸς τὸν κτήρει.* 2. ἀρδωκῆ κτήρει· 2. ἀρδωκῆ κτήρει·
Προσθηδομαι. M. προθηδομαι. dilettarsi di... *πρὸς τὸν κτήρει.* ἀρδωκῆ κτήρει πρὸς τὸν κτήρει·
Προσθηκόντως, ἐπιπέττ. (μτχ.) convenientemente. *κνήμις κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσῆγω. M. ἦξω. arrivare, venire a... *ζωοῦσθαι, κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει· 2. (ὄν) ἡττιέτι ἐκαστὸν·
Προσῆκω. M. ἦξω. appartenere,

convenire. *κνήμις κτήρει, κνήμις κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσῆκάζω. M. άσω. esporre al sole. *κνήμις κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσῆκός (ὁ, ἡ) esposto al sole. *κνήμις κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσῆκός - ὡ. M. άσω. inchiodare. 2. crocifiggere. *κνήμις κτήρει.* 2. κνήμις κτήρει·
Προσῆλτος (ὁ, ἡ) forestiere, straniero. *κνήμις κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσῆλιθός - ὡ. M. άσω. proselito, gentile convertito e fattosi Giudeo. *κνήμις κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσῆλιθός - εὖς (ἡ) inchiodamento. *κνήμις κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσῆμαινός - ὡ. M. άσω. presagire. *κνήμις κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσῆμαίνομαι - ὡ. M. άσω. = **Προσῆμαινός.**
Προσῆμαίνομαι (ὁ, ἡ) che dura un sol giorno. *κνήμις κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσῆμαίνομαι (ἡ) docilità, benignità. *κνήμις κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσῆμαίνομαι (ὁ, ἡ) esposto al vento. *κνήμις κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσῆμαίνομαι - εὖς (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπιπέττ) - ηνωτός. *κνήμις κτήρει.* 2. ἀρδωκῆ κτήρει· 3. ἀρδωκῆ κτήρει· 3. ἀρδωκῆ κτήρει·
Προσῆμαίνομαι - ὡ. M. ἦσω. = **Παραβομβέω.**
Προσῆμαίνομαι - εὖς (ὁ, ἡ) risonante. *κνήμις κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσῆμαίνομαι. M. θάλω. applicare de' fomenti, fomentare. *κνήμις κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσῆμαίνομαι (ὁ, ἡ) aggiunto. 2. cataplasma o fomento. *κνήμις κτήρει.* 2. ἀρδωκῆ κτήρει·
Προσῆμαίνομαι (θε) ἐπιπέττ. innanzi, in presenza. 2. prima, avanti. *κνήμις κτήρει.* 2. ἀρδωκῆ κτήρει·
Προσῆμαίνομαι (ὁ, ἡ) aggiunto. 2. posticcio. *κνήμις κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσῆμαίνομαι. M. θεύω. correre a... *κνήμις κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσῆμαίνομαι (ἡ) aggiunto, aumento. 2. particella. *κνήμις κτήρει.* 2. ἀρδωκῆ κτήρει·
Προσῆμαίνομαι (τὸ) = **Πρόσθεμα.**
Προσῆμαίνομαι. M. θίγω. toccare. *κνήμις κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσῆμαίνομαι × ἀντί
Προσῆμαίνομαι - α ἡ ὄς - ὄν. anteriore. *κνήμις κτήρει.* πρὸς τὸν κτήρει·
Προσῆμαίνομαι καὶ **Προσῆμαίνομαι.** M. εἶξω. met-

ἡνίκου, ἰωρῶσῳ. ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς
 οἰκῆς, ἡγεμονίᾳ:
 Πρύμνα (ἡ) la poppa della nave. ἡνίκου
 ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρυμναῖος - α - ον. che si trova nella pop-
 pa della nave. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρύμνη (ἡ) Ἰων. ἀντι Πρύμνα.
 Πρύμνηθεν, ἐπιπρῶτον. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρυμνήσιος - α - ον. = Πρυμναῖος.
 Πρυμνητής - οὔ (ὁ) timoniere, piloto. ἡνίκου
 ἡνίκου, ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρυμνητικός - ἡ - ὄν. = Πρυμναῖος.
 Πρυμνός - ἡ - ὄν. che sta all'estremità.
 ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρυμνώρεια (ἡ) = Ὑπόρεια.
 Πρυτανεία (ἡ) presidenza. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρυτανεῖον (τὸ) tribunale. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρυτανεύς - ἑως (ὁ) = Πρύτανις.
 Πρυτανεύω. M. εὔσω. governare, ammi-
 nistrare. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρυτανικός - ἡ - ὄν. appartenente ad un
 presidente. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρύτανις - εως (ὁ) amministratore, go-
 vernatore, presidente. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρώην, ἐπιπρῶτον. = Πρόχθεις.
 Πρωθήβης καὶ Πρώθηβος - ον (ὁ, ἡ) ado-
 lescente. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρῶν, ἐπιπρῶτον. a buon' ora, di buon matti-
 no, per tempissimo. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωῖα (ἡ) θηλ. τ. Πρωῖος.
 Πρωϊαίτατος - ἡ - ον. ὑπερθ. καὶ
 Πρωϊαίτερος - α - ον. συγκρ. τ. Πρωῖος. (τὸ
 οὐδ.) Πρωϊαίτερον - αἴτατα, ἐπιπρῶτον. più o
 molto a buon' ora. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωϊανθής - ἑως (ὁ, ἡ) che fiorisce pre-
 maturamente. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωϊβλαστέω - ὦ. M. ἡσω. Eίμι —
 Πρωϊβλαστής - ἑως (ὁ, ἡ) che germoglia
 prematuramente. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωϊθεν, ἐπιπρῶτον. dalla mattina. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωϊκαρπέω - ὦ. M. ἡσω. fruttare prema-
 turamente. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωϊκαρπος (ὁ, ἡ) che fruttua prematu-
 ramente. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωῖμος (ὁ, ἡ) prematuro, intempesti-
 vo. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωῖνός - ἡ - ὄν. mattutino. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωῖος - α - ον. = Πρωῖνός καὶ Πρωῖμος.
 Πρωῖσπορέω - ὦ. M. ἡσω. seminare prima

del tempo. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωῖτερον, ἐπιπρῶτον. = Πρωϊαίτερον.
 Πρωκτός (ὁ) culo. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωκτοτηρέω - ὦ. M. ἡσω. osservare il
 culo. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρῶν - ὠνός ἢ ὠνος (ὁ) = Πρωῖον.
 Πρῶρα - ας (ἡ) prora. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρῶραθεν, ἐπιπρῶτον. dalla prora. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωρατής - ον (ὁ) piloto. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωρεύς - ἑως (ὁ) = τ. προηγ.
 Πρωτάγγελος (ὁ, ἡ) che annunzia il pri-
 mo. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωταγωνιστέω - ὦ. M. ἡσω. superare,
 eccellere in qualunque combattimento.
 ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωταγωνιστής - οὔ (ὁ) superiore, eccel-
 lente in qualunque combattimento. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωτάθλος (ὁ, ἡ) primo atleta. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωτάρχης - ον (ὁ) generalissimo. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωτάρχος (ὁ) = τ. προηγ.
 Πρωτεῖον (τὸ) (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. εἰς τὸ πλθ.)
 la palma della vittoria. 2. primato,
 preeminenza. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωτεύω. M. εὔσω. tener il primato, ec-
 cellere. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωτίστος - ἡ - ον. il primo di tutti. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωτοβαθρέω - ὦ. M. ἡσω. dare a uno il
 primo posto. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωτόβαθρος (ὁ, ἡ) presidente. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωτοβόλος (ὁ, ἡ) (puledro di cavallo)
 che muta i primi suoi denti. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωτόβολος (ὁ, ἡ) colpito prima. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωτόγαμος (ὁ, ἡ) la prima volta spo-
 sato. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωτογενής - ἑως (ὁ, ἡ) primogenito. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωτογέννημα (τὸ) primizie. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωτογέννητος (ὁ, ἡ) = Πρωτογενής.
 Πρωτόγονος (ὁ, ἡ) = Πρωτότοκος.
 Πρωτόθρονος (ὁ, ἡ) presidente. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 Πρωτόκλητος (ὁ, ἡ) chiamato prima. ἡνίκου ἐπιπρῶτον ἐπὶ τῆς οἰκῆς:
 93 *

αρωγή. 2. αμροφ. 4. βελ. 1. 3. βω-
 ρη. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

pesci (Γαλλ. nageoire). 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Σίτος (ὁ) grano, frumento. 2. pane. 3. fraggio, viveri, vettovaglia, annona, granaglia. 4. nutritura, alimento. *γορέν*. 2. *ζωγ*. 3. *αμωρ*, *ζωδωρ*. 4. *ἀνολερ*. 2. *τ-τ-τ*. 3. *τ-τ-τ*. 4. *τ-τ-τ*.

Σιτοφάκος (ὁ, ἡ) che si ciba del pane. *ζωγ* *ἡμορ*. *τ-τ-τ*.

Σιτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce o trasporta del grano. *γορέν* *μοσρησ* *ἡμω* *ἡρορ*. *ἡμω* *ζωμ* *τ-τ-τ* *τ-τ-τ*.

Σιτοφυλακείον (τὸ) granajo. *ζωδωρῶν*. *ἡμω* *ἡρορ*.

Σιτοφυλακίω - ὠ. *M.* ἡσω. *esser custode del frumento. γορέν* *ἡμω* *ζωμ* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σιτοφυλάκιον (τὸ) = Σιτοφυλακείον.

Σιτοφύλαξ - ακος (ὁ) custode del frumento. *γορέν* *ἡμω* *ζωμ* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σιτόχροος - ονς (ὁ, ἡ) che ha il color del grano. *γορέν* *ἡμω* *ζωμ* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σιττάκη (ἡ) καὶ

Σιττακός (ὁ) = Ψιττακός.

Σιτών - ὠνος (ὁ) = Σιτοβολόν.

Σιτώνω - ὠ. *M.* ἡσω. *comprare del grano. γορέν* *ἡμω* *ζωμ* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σιτώνης - ον (ὁ) mercante di frumento. *γορέν* *ἡμω* *ζωμ* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σιφλός - ἡ - ὄν. vuoto. 2. vorace, mangione. 3. languido, debole. 4. storpio. 5. brutto. 6. ridicolo. *αμωρ*. 2. *ἡρορ* *ἡμω* *ζωμ* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σιφλιός - ἡ - ὄν. vuoto. 2. vorace, mangione. 3. languido, debole. 4. storpio. 5. brutto. 6. ridicolo. *αμωρ*. 2. *ἡρορ* *ἡμω* *ζωμ* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σιφνεύς - ἑως (ὁ) talpa. *ἡμω* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σιφνός - ἡ - ὄν. = Σιφλός.

Σιφών - ὠνος (ὁ) sifone, tubo, tromba. *ἡμω* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σιωπᾶς - ὠ. *M.* ἡσῶμαι. *tacere. ἡμω* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σιωπή (ἡ) silenzio. *ἡμω* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σιωπηλός - ἡ - ὄν. (καὶ ἐπιθ.) - ἡλῶς. *taciturno. ἡμω* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σιωπηρός - ἂ - ὄν. (καὶ ἐπιθ.) - ἡρῶς. = τῷ *προσγ.*

Σκάω. *M.* σκάσω. *zoppicare. ἡμω* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σκαῖος - ἂ - ὄν. manco, sinistro. 2. malauguroso. 3. stupido, goffo. *ἡμω* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σκαῖος - ἂ - ὄν. manco, sinistro. 2. malauguroso. 3. stupido, goffo. *ἡμω* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σκαῖος - ἂ - ὄν. manco, sinistro. 2. malauguroso. 3. stupido, goffo. *ἡμω* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σκαῖος - ἂ - ὄν. manco, sinistro. 2. malauguroso. 3. stupido, goffo. *ἡμω* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σκαῖος - ἂ - ὄν. manco, sinistro. 2. malauguroso. 3. stupido, goffo. *ἡμω* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σκαῖος - ἂ - ὄν. manco, sinistro. 2. malauguroso. 3. stupido, goffo. *ἡμω* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σκαῖος - ἂ - ὄν. manco, sinistro. 2. malauguroso. 3. stupido, goffo. *ἡμω* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σκαλεῖς - ἑως (ὁ) sarchiatore. *αμωρ* *ἡμω* *ζωμ* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σκαλεῖς - ἑως (ἡ) = Σκαλεῖα.

Σκαλευτής - οὔ (ὁ) = Σκαλεῖς.

Σκαλεύω. *M.* εὔσω. *sarchiare. φασ* *ἡμω* *ἡρορ* *ζωμ* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σκαληνός - ἡ - ὄν. obbliquo, ineguale. *ἡμω* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σκαληνός - ἡ - ὄν. obbliquo, ineguale. *ἡμω* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σκαληνός - ὠ. *M.* ὠσω. *render obbliquo. ἡμω* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σκαληνός - ὠ. *M.* ὠσω. *render obbliquo. ἡμω* *ἡρορ* *ἡμω* *ἡρορ*.

Σκαλιζώ. *M.* εὔσω. *καὶ*

plazione. *φωσφορίσθην, δισωδισθην*.

Σκοπία (ἡ) luogo elevato. 2. torre. *ρωμαϊκή*. 2. *αριωρωκή*. *ἑξ-ἑξ-ἑξ* *ἑξ-ἑξ*. 2. *ἑξ-ἑξ*.

Σκόπιμος (ὁ, ἡ) che serve di scopo. *ἡμισυακή ἐρημ.* *ἑξ-ἑξ-ἑξ* *ἑξ-ἑξ* *ἑξ-ἑξ*.

Σκοπός (ὁ) mira, bersaglio. 2. scopo, fine. 3. sentinella, guardiano. *ἡμισυακή*. 2. *φωσφωδών*. 3. *αυζάνωρος*. *ἑξ-ἑξ-ἑξ*. 2. *ἑξ-ἑξ*, *ἑξ*. 3. *ἑξ-ἑξ*.

Σκορακίζω. *M. ἰσω*, rigettare con disprezzo. *αυζάνωρος ἐρημ. ἑξ-ἑξ*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκορακισμός (ὁ) rigetto con disprezzo. *αυζάνωρος ἐρημ. ἑξ-ἑξ*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκορδαμῆ (ἡ) sapore. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκορδον (τὸ) *κατὰ συγκ. ἀντὶ Σκορδοδον*.

Σκορδύλη (ἡ) = *Κορδύλη*.

Σκορδοδον (τὸ) *ἕκτρο*. τοῦ

Σκορδοδον (τὸ) aglio. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκοροδοπωλῆς-ον (ὁ) venditore d'aglio. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκοροδοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia dell'aglio. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκοροδοφόρος (ὁ, ἡ) che produce dell'aglio. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκοροπίω. *M. ἰσω*. = *Σκεδάννυμι*.

Σκοροπιειδῆς-εἶος (ὁ, ἡ) simile ad uno scorpione. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκορπίος (ὁ) scorpione. 2. scorpina (pe-sce). 3. scorpione (costellazione). *ἡμισυακή*. 2. *δωδεκάημισυακή*. *ἑξ-ἑξ*. 2. *ἑξ-ἑξ*.

Σκορπίων-ω. *M. ὠσω*, irritare. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκορπισμός (ὁ) dissipazione. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκοταίος-α-ον, che fa, opera di notte. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκοτασμός (ὁ) oscuramento. *ἑξ-ἑξ*.

Σκοτεινός-ἡ-όν. tenebroso, oscuro. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκοτεινότης (ἡ) oscurità. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκοτία (ἡ) tenebre. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκοτίζω. *M. ἰσω*, oscurare. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκότιος-α ἡ-ος-ον. tenebroso, oscuro. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκοτισμός (ὁ) oscuramento. 2. vertigine. *ἡμισυακή*. 2. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκοτοδενία. *M. ἰσω*, = *Σκοτοδενία*.

Σκοτοδενία και

Σκοτοδενίασις-εως (ἡ) vertigine. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκοτοδενία-ω. *M. ἰσω*, soffrire di vertigine, di capogiro. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκοτοιδῆς-εἶος (ὁ, ἡ) tenebroso. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκοτομήνιος (ὁ, ἡ) privo di luna. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκότος-ον (ὁ) και **Σκότος-εως-ους** (τὸ) tenebre. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκοτώ-ω. *M. ὠσω*. = *Σκοτίζω*.

Σκοτώδης-εως (ὁ, ἡ) = *Σκοτοιδῆς*.

Σκότωμα (τὸ) capogiro, vertigine. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκότωσις-εως (ἡ) oscuramento. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκυβαλίω. *M. ἰσω*, rigettare con disprezzo, vilipendere, dispreziare. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκυβαλιός (ὁ) rigetto con disprezzo. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκυβαλικός-ἡ-όν. vile, dispregevole. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκυβαλισμός (ὁ) rigetto con disprezzo. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκυβαλον (τὸ) ciò che si rigetta. 2. sporcizia, lordura, spazzatura. 2. cenocio. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκυβαλωδῆς-εως (ὁ, ἡ) = *Σκυβαλικός*.

Σκύλα-ης (ἡ) calore, frega (*Λατ. catullio*). *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκύλαω-ω. *M. ἦσω*, andar in frega, esser in calore (*Λατ. catullio*). *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκυθροπῶς-α-ον. = *Σκυθροπῶς*.

Σκυθροπῶς-ω. *M. ἦσω*, avere un'aria severa, trista, esser mesto. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκυθροπῶς-ἡ ἡ-ος-ον. mesto, malinconico, d'una aria severa. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκυθροπῶτης (ἡ) aria severa, malinconia, tristezza. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκυλακίος-α-ον. di cagnolino. *ἡμισυακή*. *ἑξ-ἑξ*.

Σκυλακίω. *M. ἦσω*, = *Σκυλακίω*.

Σκυλακίω και

Σκυλία (ή) = Σκύλευος.
 Σκύλευμα (τό) bottino. *ωκυρ.* *ιδωμυδ*
ρρρ. *εττττ.*
 Σκύλευος-εως (ή) spogliamento. *ιδωμυδ*
ωκυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυλευτής-ου (ό) spogliatore. *ιδωμυδ*
ωκυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυλεύω. *Μ. εώω.* spogliare, predare. 2.
 rapire. *ζωμυδ* *ιδωμυδ*. 2. *ιδωμυδ*
ωκυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.* 2. *ωκυρ.*
 Σκύλλω. *Μ. υλώ.* togliere, levare la pelle.
 2. lacerare. 3. molestare. *ιδωμυδ* *ζω-*
μυδ. 2. *ωκυρ.* *ωκυρ.* 3. *ωκυρ.* *ωκυρ.*
ωκυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.* 2. *ωκυρ.* *ωκυρ.* 3.
ωκυρ. *ωκυρ.*
 Σκυλοδέφω-ω. *Μ. ήσω.* conciare le pelli.
ιδωμυδ *ιδωμυδ*. *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυλοδέφωσ και Σκυλοδέφωσ-ου (ό) =
 Σκυτοδέφωσ.
 Σκύλον και Σκύλον (τό) spoglia, bottino,
 preda. 2. pelle d'animali. *ωκυρ.*
ωκυρ. 2. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυμναγωγέω-ω. *Μ. ήσω.* και
 Σκυμνωω. *Μ. εώω.* allevare i suoi polli.
ωκυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυμνίον (τό) ύπερ. *τωύ*
 Σκυμνος (ό και ή) il piccolo d'ogni qua-
 drupedo e propriamente di leone. *ωκυρ.*
ωκυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυμνώσ-εως (ό, ή) petroso. *ωκυρ.*
ωκυρ.
 Σκυρωτός-ή-όν. lastrico. *ωκυρ.* *ωκυρ.*
ωκυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυτάλη (ή) sferza di nervo di bove. 2.
 clava, mazza. 3. manovella. 4. scittalo
 (sorta di corrispondenza segreta).
ωκυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.* 2. *ωκυρ.*
ωκυρ. 3. *ωκυρ.* 4. *ωκυρ.* *ωκυρ.* 2.
ωκυρ. *ωκυρ.* 3. *ωκυρ.* 4.
ωκυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυταληφορίω-ω. *Μ. ήσω.* *Εμμ* —
 Σκυταληφόρος (ό, ή) che porta una cla-
 va, una mazza. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυταλιάσ-ου (ό) lungo come una maz-
 za. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυτάλιον (τό) ύπερ. *τ.* *Σκυτάλιον.*
 Σκυταλις-ιδωσ (ή) ύπερ. *τ.* *Σκυτάλη.*
 Σκυτάλιον (τό) = Σκυτάλη.
 Σκυτάλω-ω. *Μ. ώσω.* dar un colpo di
 mazza. 2. sferzare. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυτεύω. *Μ. εώω.* esser calzolajo. *ω-*
κυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυτεύωσ-εως (ό) calzolajo. *ωκυρ.* *ω-*
κυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυτεύω. *Μ. εώω.* esser calzolajo. *ω-*
κυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυτεύωσ-ή-όν. che concerne il calzola-

jo. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυτέινος-ή-ον. fatto di cuojo. *ωκυρ.* *ω-*
κυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυτοδέφω-ω. *Μ. ήσω.* conciare le pel-
 li. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυτοδέφωσ-ου (ό) conciare di pelli.
ωκυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυτοδέφωσ (ό) = *τ.* *πρωγ.*
 Σκυτοδράφος (ό) = Σκυτεύωσ.
 Σκύτος-εως-ουσ (τό) cuojo, pelle. *ω-*
κυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυτοτομέω-ω. *Μ. ήσω.* tagliare il cuo-
 jo, esser calzolajo. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ω-*
κυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυτοτομία (ή) il mestiere del calzolajo.
ωκυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυτοτομικός-ή-όν. che concerne il cal-
 zolajo. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυτοτόμιον (τό) = Σκυτεύωσ.
 Σκυτοτόμος (ό, ή) calzolajo. *ωκυρ.* *ω-*
κυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυτωω-ω. *Μ. ώσω.* coprire di cuojo.
ωκυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυτώδης-εως (ό, ή) simile al cuojo.
ωκυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυφος (ό) και Σκυφος-εως-ουσ (τό) taz-
 za di legno, tinozza. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ω-*
κυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυληκιάω-ω. *Μ. άσω.* invermiare, esser
 pieno di vermi. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ω-*
κυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυληκίον (τό) ύπερ. *τ.* *Σκυληξ.* vermi-
 cello. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυληκόβρωτος (ό, ή) roso da' vermi.
ωκυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυληκοειδής-εως (ό, ή) che ha la forma
 d'un verme. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ω-*
κυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυληκώω-ω. *Μ. ώσω.* infestare di ver-
 mi. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυληκώδης-εως (ό, ή) pieno di vermi.
ωκυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυληξ-ηρος (ό) verme. *ωκυρ.* *ω-*
κυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκύλος (ό) = Σκόλωσ.
 Σκύμμα (τό) motteggio. *ωκυρ.* *ω-*
κυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκύπτης-ου (ό) motteggiatore, deri-
 sore. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ω-*
κυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκυπτικός-ή-όν. motteggioso. *ω-*
κυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*
 Σκύπτω. *Μ. σκώπω* και *σκώφομαι.* mot-
 teggiare, scherzare. *ωκυρ.* *ω-*
κυρ. *ωκυρ.* *ωκυρ.* *ωκυρ.*

Σπορητός - η - όν. = Σπορευτός.
 Σπορίμος - η - όν. proprio ad esser seminato. *γυμνασίου γυμνασίου. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σπορολογίω - ώ. M. ήσω. raccogliere la semente. *ζωοειωρ σπορολογ. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σπορός (ό) = Σπίριμα.
 Σπουδάω. M. άσω, και άσομαι. applicarsi a... studiarsi, fare con molta premura, serietà, procurare, accelerare. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σπουδασιολογίω - ώ. M. ήσω. parlare seriamente o di cose serie. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σπουδαίος - α - όν. importante, interessante. 2. attivo, premuroso, diligente, serio, buono. *ζωοειωρ, ζωοειωρ, ζωοειωρ. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σπουδαίωτης (ή) attività. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σπουδαρχίω - ώ. M. ήσω. far broglio, fare ogni sforzo per occupare qualche posto. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σπουδαρχής (ή) candidato, colui che ambisce la magistratura. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σπουδαρχία (ή) ambizione, broglio. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σπουδασμα (τό) cosa fatta o che si fa con gran diligenza, con molta cura. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σπουδαστής - ου (ό) partigiano, fautore. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σπουδατικός - η - όν. attivo, diligente. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σπουδή (ή) fretta, prescia. 2. diligenza, attività, premura, studio. 3. gravità, serietà. 4. broglio. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σπυράδιον (τό) και *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σπυράδος (ό και ή) pecorina, sterco di capra. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σπυρίδιον (τό) ύπερ. του *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σπυρίς - ιδος (ή) sporta, canestro. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*

Στάγδην, έπίθ. a goccia a goccia. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Στάγμα (τό) stilla. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σταγών - όνος (ή) goccia. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σταδαίος - α - όν. ritto, stante. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Στάδην, έπίθ. stando in piedi. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σταδαίος - α - όν. lungo uno stadio. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σταδιεύω. M. εύσω. correre nello stadio. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σταδιοδρομίω - ώ. M. ήσω. correre a gara nello stadio. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σταδιοδρομος - ου (ό) chi corre a gara nello stadio. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σταδιόν (τό) stadio (l'ottava parte d'un miglio). 2. stadio, luogo di corsa. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σταίος - α - όν. ritto. 2. fermo. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Στάω. M. σταίω. distillare, gocciolare. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σταθερός - ά - όν. stabile, fermo. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σταθερότης (ή) fermezza, costanza. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σταθμίσω - ώ. και (μο.) - άσαι - ώμαι. M. ήσω - ομαι. livellare. 2. pesare, librare, bilanciare. 3. conghietturare. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σταθμισών, M. εύσω. albergare, alloggiare. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Στάθμη (ή) livella, traguardo, archipenzolo. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Στάθμησις - εως (ή) l'azione di livellare o di bilanciare. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Στάθμητός - η - όν. livellato. 2. bilanciato. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σταθμίδιον (τό) ύπερ. του *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σταθμός. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σταθμιστής - ου (ό) chi livella, bilancia. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*
 Σταθμοδότης - ου (ό) quartiermastro. *μαθησιακή, μαθησιακή, μαθησιακή μαθησιακή. τ+τ+τ+τ+τ*

Σταθμός (ὁ) stazione, albergo. (Γαλλ. couchée). 2. stalla. 3. una giornata del cammino. 4. bilancia. 5. peso. *ρὺθωρῶν*, *βιβλῶν*. 2. *ὑφῆα*. 3. *ἄκρῳ ὀρνῶν δῶδ*, *ρῶν*. 4. *ἡβῆα*. 5. *δῶδ ὀρνῶν*. 2. *ἄκρῳ*. 3. *ἡβῆα*. 4. *βιβλῶν*. 5. *ῥῶν*. 2. *ἄκρῳ*. 3. *ἡβῆα*. 4. *βιβλῶν*. 5. *ῥῶν*. 2. *ἄκρῳ*. 3. *ἡβῆα*. 4. *βιβλῶν*. 5. *ῥῶν*.

Σταθμῶν-ῶν. M. ὄσω. albergare (μσ.) alloggiare. *βιβλῶν ἠμῶν* *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*. 2. *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταθμῶν-ῶντος (ὁ) imposta di porta. *ἡμῶν φεγγῆ*. 2. *ἡμῶν βιβλῶν*. 2. *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταῖς-αιτός (τό) = Στάαρ. (2).

Στακτή (ἡ) Z. Στακτός.

Στακτός-ῆ-όν. gocciolante. *ἡμῶν βιβλῶν*. (ιδιαιτ. οὐσ.) Στακτή (ἡ) statte, olio che suda il cinnamomo e la mirra. *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν*.

Στάλαγμα (τό) goccia. *ἡμῶν βιβλῶν*.

Στάλαγμος (ὁ) distillazione. *ἡμῶν βιβλῶν*.

Στάλαξ. M. ἀξῶ. = Στάξω.

Σταλακτικός-ῆ-όν. gocciolante. *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταλακτός-ῆ-όν. = Στακτός.

Σταλάσσω (ττω). M. ἀξῶ. και

Σταλάω X ἀντι Σταλάω.

Σταλις-ιδός (ἡ) i bastoni della rete da caccia. *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν*. 2. *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταλιτικός-ῆ-όν. restrittivo. *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταμνίον (τό) ὕπερ. τού

Σταμνίον (τό) και Σταμνίος (ὁ) ὕπερ. τού

Στάμνος (ὁ) brocca. *ἡμῶν βιβλῶν*.

Στάξις-εως (ἡ) gocciolamento (del sangue dalle narici). (*ρῶν ὀρνῶν*) *ἡμῶν βιβλῶν*. (*ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν*) *ἡμῶν βιβλῶν*.

Στασιαζῶ. M. ὄσω. ribellarsi, sollevarsi, dissentire. *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*.

Στασιαρχης και Στασιαρχος-ον (ὁ) autore di ribellione, di fazione. *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν*.

Στασιασμός (ὁ) sedizione, fazione, ribellione. *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*.

Στασιαστῆς-ον (ὁ) fazioso, ribello. *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*.

Στασιαστικός-ῆ-όν. (και ἐπιθ.)-ικῶς. sedizioso. *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν*.

Στάσιμος-ῆ-ῶν-ος-ον. stabile, fermo, costante. 2. quieto, posato. 3. lento. *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*. 3. *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*. 2. *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*. 3. *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*.

Στάσις-εως (ἡ) posizione. 2. sedizione, fazione. 3. inerzia, immobilità. *ἡμῶν βιβλῶν*.

ἡμῶν βιβλῶν. 2. *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*. 3. *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*. 2. *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*. 3. *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*. 2. *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*.

Στασιαστικός-ῶς (ὁ, ἡ) = Στασιαστικός.

Στασιαστικός-ῆ-όν. (και ἐπιθ.)-ικῶς. fazioso, sedizioso. *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν*.

Στατήρ-ῆρος (ὁ) stadera. *ἡμῶν βιβλῶν*. 2. (ιδιαιτ.) statera. *ἡμῶν βιβλῶν*.

Στατιλῶ. M. ὄσω. fermare, ritenere. *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*.

Στατικός-ῆ-όν. (και ἐπιθ.)-ικῶς. che ha la forza di ritenere, di fermare. *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν*.

Στατικός-ῆ-όν. (και ἐπιθ.)-ικῶς. che ha la forza di ritenere, di fermare. *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν*.

Στατικός-ῆ-όν. (και ἐπιθ.)-ικῶς. che ha la forza di ritenere, di fermare. *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν*.

Στατός-ῆ-όν. stante. *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταυροειδῆς-εως (ὁ, ἡ) (και ἐπιθ.)-ειδῶς. che ha la forma di croce. *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταυρός (ὁ) palo. 2. croce. *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταυροφόρος (ὁ, ἡ) che porta una croce. *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταυρῶν-ῶν. M. ὄσω. crocifiggere. 2. far una palizzata. *ἡμῶν βιβλῶν*. 2. *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταυρωμα (τό) palizzata. *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταυρωτικός (ὁ, ἡ) che appartiene alla croce. *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταυρωσις-εως (ἡ) crocifissione. *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταυρωτής-ῆρος και

Σταυρωτής-ον (ὁ) crocifissore. *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταυρίδιον (τό) ὕπερ. τ. Σταρίς.

Σταυρίδιος (ὁ, ἡ) και

Σταυρίδιος-ον (ὁ) και Σταυρίδιος-ιδός (ἡ) fatto d' uva passa. *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταυρίδιον-ῶν. M. ὄσω. disseccare le uve al sole. *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταρίς-ιδός (ἡ) uva passa. *ἡμῶν βιβλῶν*, *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταυρή (ἡ) uva. *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταυρή (ἡ) il piombo dell' archipenzolo. *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταυρίλιον. M. ὄσω. livellare. *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν*.

Σταυρίλιος-ῆ-όν. d' uva. *ἡμῶν βιβλῶν* *ἡμῶν βιβλῶν*.

Στενολογία - ὦ. Μ. ἦσω. = Λεπτολογῶ.
 Στενολόγησ-ον (ὁ) = Λεπτολόγος.
 Στενολογία (ἡ) = Λεπτολογία.
 Στενολογίω - ὦ. Μ. ἦσω = Στενολογέω.
 Στενολόγος (ὁ, ἡ) = Στενολόγος.
 Στενόπορθμος (ὁ, ἡ) che ha uno stretto angusto. ἕκῃ ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν
 ἰσχυρῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ.
 Στενόπορος (ὁ, ἡ) che ha il passaggio stretto. ἕκῃ ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ
 ἰσχυρῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ.
 Στενόρρινος (ὁ, ἡ) che ha il naso tenue, sottile. ῥινοστέον ἐπὶ τῶν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ
 ἰσχυρῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ.
 Στενός-η - ὄν. stretto. ἕκῃ. τῶς. (συνεκδοχ.) tenue, sottile, piccolo. ῥινοστέον, ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν. τῶς. (εἰς τὸ οὐδ.) Στενά (ἔνν. γορία). stretta, passaggio stretto. ἔκῃ, ἕκῃ ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ
 ἰσχυρῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ.
 Στενότης (ἡ) strettezza. ἕκῃ ἐπὶ τῶν ἐπὶ.
 Στενότης (ἡ) strettezza. ἕκῃ ἐπὶ τῶν ἐπὶ.
 Στενοτάχληλος (ὁ, ἡ) che ha il collo stretto. ἕκῃ ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ
 ἰσχυρῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ.
 Στενοφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie strette. ἕκῃ ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ
 ἰσχυρῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ.
 Στενοφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce debole. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ
 ἰσχυρῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ.
 Στενοχωρέω - ὦ. καὶ (πθ.) - ὀμαι - οὔμαι. Μ. ἦσω - ἡθῆσομαι. venir stretto, trovarsi alle strette. ἕκῃ ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ
 ἰσχυρῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ.
 Στενοχωρῆσ-ιος (ὁ, ἡ) = Στενόχωρος.
 Στενοχωρία (ἡ) luogo stretto, strettezza. 2. angoscio, sollecitudine. ἕκῃ ἄκρησιν οὐδέσσοι. 2. ἀπὸ τῶν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν. τῶς τῶν ἐπὶ, τῶς τῶν ἐπὶ. 2. ἐπὶ τῶν ἐπὶ, ἐπὶ τῶν ἐπὶ.
 Στενόχωρος (ὁ, ἡ) ristretto, che si trova in un luogo angusto. ἕκῃ ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ
 ἰσχυρῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ.
 Στενώ - ὦ. Μ. ὦσω. render angusto, stretto, restringere. 2. angosciare, angustiare. ἕκῃ ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν. 2. ἕκῃ ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν. τῶς τῶν ἐπὶ, τῶς τῶν ἐπὶ. 2. ἐπὶ τῶν ἐπὶ, ἐπὶ τῶν ἐπὶ.
 Στένω. (παρτ. Ἔστενον καὶ πλέον οὐ.) geme-re, sospirare. 2. deplorare, piangere. ἕκῃ ἄκρησιν οὐδέσσοι. 2. ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν. τῶς τῶν ἐπὶ, τῶς τῶν ἐπὶ. 2. ἐπὶ τῶν ἐπὶ, ἐπὶ τῶν ἐπὶ.
 Στένωμα (τὸ) passaggio stretto. ἕκῃ ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ
 ἰσχυρῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ.
 Στενωπός-η - ὄν. = Στενός. (οὐδὲ ἔνν. ὀδος.) viottola, chiassetto. ἕκῃ ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ
 ἰσχυρῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ.
 Στενώσ, ἐπιθ. strettamente. ἕκῃ. τῶς.
 Στενώσις - εως (ἡ) restringimento. ἰσχυρῶν, ἕκῃ ἄκρησιν οὐδέσσοι, τῶς τῶν ἐπὶ.
 Στεπτήριος (ὁ, ἡ) che serve all' incoronazione. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ
 ἰσχυρῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ.
 Στεπτός-η - ὄν. coronato. ἰσχυρῶν. τῶς τῶν ἐπὶ
 ἰσχυρῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ.

Στεργήθρον καὶ Στεργήμα (τὸ) = Θέλησηρον. 2. = Στεργή.
 Στεργω. Μ. στέργω. amare con tenerezza, affezionarsi. 2. sostenere, tollerare, contentarsi, consentire. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. 2. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. 2. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι.
 Στερογνομίων - ονος (ὁ, ἡ) fermo nelle sue risoluzioni, ostinato. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ, τῶς τῶν ἐπὶ.
 Στεροκαρδίας (ὁ, ἡ) che ha il cuore duro. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι.
 Στερομετρίω - ὦ. Μ. ἦσω. misurare i corpi solidi. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ, τῶς τῶν ἐπὶ.
 Στερομέτρης - ονος (ὁ, ἡ) stereometra, chi misura i corpi solidi. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ, τῶς τῶν ἐπὶ.
 Στερομετρία (ἡ) stereometria, misura de' corpi solidi. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ, τῶς τῶν ἐπὶ.
 Στερομετρικός - η - ὄν. stereometrico. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ, τῶς τῶν ἐπὶ.
 Στεροποιέω - ὦ. Μ. ἦσω. consolidare. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ, τῶς τῶν ἐπὶ.
 Στερεός - ἰ - ὄν. solido, fermo, duro. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ, τῶς τῶν ἐπὶ.
 Στερεότης (ἡ) solidità, durezza, fermezza. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ, τῶς τῶν ἐπὶ.
 Στερεόφωνος - ονος (ὁ, ἡ) = Στερογνομίων.
 Στερέω - ὦ. Μ. ὦσω. consolidare. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ, τῶς τῶν ἐπὶ.
 Στερέω - ὦ. Μ. ἦσω. privare. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ, τῶς τῶν ἐπὶ.
 Στερίωμα (τὸ) tutto ciò ch'è fermo, solido. 2. fondamento, appoggio, firmamento. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ, τῶς τῶν ἐπὶ.
 Στερίως, ἐπιθ. solidamente, fermamente. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ, τῶς τῶν ἐπὶ.
 Στερίωσις - εως (ἡ) consolidazione. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ, τῶς τῶν ἐπὶ.
 Στερίωσις - εως (ἡ) privazione. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ, τῶς τῶν ἐπὶ.
 Στερητικός - η - ὄν. (καὶ ἐπιθ.) - κώς. privativo. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ, τῶς τῶν ἐπὶ.
 Στερίζω. Μ. ἰσχύω. καὶ Στερίζω. Μ. στέργω. = Στερίω.
 Στεριστοποιέω - ὦ. Μ. ἦσω. = Στεροποιέω.
 Στεριστός - η - ὄν. = Στερεός. 2. = Στερίως.
 Στεροκτικός - η - ὄν. portato d'amore, di tenerezza. 2. che si contenta di qualunque cosa, chi contenta. ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι, ἰσχυρῶν ἄκρησιν οὐδέσσοι. τῶς τῶν ἐπὶ, τῶς τῶν ἐπὶ.

Συγκαταριθμέω - ᾶ. *M.* ἦσω. annoverare insieme. *Ἀριθμῶ* *ῥαριθμῶ*. *ἡττῶ*-*ἡττῶ* -*ἡττῶ*;

Συγκατασκεδάζω (σκεδάννυμι). *M.* σκεδάσω. versare, vuotare insieme. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*. *ἡττῶ*-*ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκατασπείρω. *M.* σπείρω. seminare insieme. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκατατάσσω (τάω). *M.* τάξω. collocare, disporre insieme. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκατατρίχομαι. *M.* τήξομαι. consumarsi insieme. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκατατίθημι. *M.* τίθω. deponere assieme. 2. (μο.) accusantem, assentire. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκαταψηφίζομαι. *M.* ἰσομαι. condannare insieme. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκαταίτω. *M.* τιμῶ καὶ

Συγκαταίχομαι. *M.* εὐίσσομαι. ritornar insieme. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκαταοθίω. *M.* ἐδομαι. mangiare insieme. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκατέχω. *M.* κατέβω. contenere insieme. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκατοιέω - ᾶ. *M.* ἦσω. coabitare. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκατιύω. *M.* ὕω. cucir insieme. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Σύγκατοις - εως (ἦ) combustione. *ἔρπει* - *ἔρπει*;

Σύγκειμαι. *M.* κείσομαι. esser posto, collocato insieme. 2. esser composto. 3. convenire, comporsi, consentire. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκεράννυμι. *M.* κείσομαι. mescolare insieme. 2. temperare. 3. contrarre (amicizia). *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκεραίνω. *M.* κείσομαι. 2. temperare. 3. contrarre (amicizia). *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκρασιμῶς (ὁ) temperatura. *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκραστός - ἦ - ὄν. temperato. *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκεφαλαίω - ᾶ. *M.* ὕω. summare, ricapitolare. (Γαλλ. résumer). *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκεφαλαίως - εως (ἦ) ricapitolazione, somma. (Γαλλ. le résumé). *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκεχυμένως, ἐπίθ. confusamente. *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκηδεσθῆς - οῦ (ὁ) cognato. *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκεινῶ. *M.* εὐίσω. azzardare, arrischiarsi insieme. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκεινέω - ᾶ. *M.* ἦσω. muovere insieme. 2. commuovere. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκίνημα (τό) καὶ

Συγκίνησης - εως (ἦ) commozione. *ἔρπει* *ἔρπει* *ἔρπει* *ἔρπει*;

Συγκιρναῶ - ᾶ (- κίρνημα) = Συγκιρναίνω.

Συγκλαίω. *M.* κλαίσομαι. compiangere. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκλείω. *M.* εὐίσω. serrare insieme o da tutti i lati. 2. opprimere. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκληρονομία - ᾶ. *M.* ἦσω. esser coerede. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκληρονόμος (ὁ, ἦ) coerede. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκληρός (ὁ, ἦ) partecipe, consorte. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκληροῦ - ᾶ. *M.* ὕω. render consorte, partecipe, socio. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκληροσύνη - εως (ἦ) consorzio. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκλητικός - ἦ - ὄν. senatorio. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκλητοσύνη (ἦ) (ἐνν. βουλευτική) senato. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκλίω. *M.* εὐίσω. metter a sedere insieme. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκλιτῆς - οῦ (ὁ) commensale. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκλύω. *M.* ὕω. inondare ad un tratto o da tutte le parti. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκλύωσις (ὁ) inondazione. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκλώσιμος (ὁ) inondazione. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκοιμάομαι - ᾶ. *M.* ἡθῶσομαι. dormire insieme. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκοίμημα (τό) καὶ

Συγκοίμησις - εως (ἦ) concubito. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκοινός (ὁ, ἦ) comune a molti. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

Συγκοινωνέω - ᾶ. *M.* ἦσω. partecipare. *Ἀφ' ὧν* *ἡττῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ* *ῥαφῶ*;

ἰσορροπία ἰσορροπία. ἰσορροπία ἰσορροπία.
 Συμβολή καὶ Συμβουλία (ἡ) consiglio. 2. consulta. ἰσορροπία. 2. ἰσορροπία.
 Συμβούλιον (τὸ) il consiglio, assemblea. ἰσορροπία.
 Σύμβουλος (ὁ, ἡ) consigliere. ἰσορροπία.
 Συμμαθητής-ου (ὁ) condiscipolo. ἰσορροπία.
 Συμμανθάνω. M. μαθήσομαι. imparare insieme. ἰσορροπία.
 Συμαρτυροῦ-ντος (ὁ, ἡ) compagno di testimonianza. ἰσορροπία.
 Συμμετατρέω-ω. M. ἴσω. attestare insieme. ἰσορροπία.
 Συμμαχέω-ω. M. ἴσω. far alleanza, esser alleato. ἰσορροπία.
 Συμμαχία (ἡ) alleanza, confederazione. ἰσορροπία.
 Συμμαχικός-ή-όν. che concerne l'alleanza. ἰσορροπία.
 Συμμαχομαι. M. μαχομαι. combattere con uno contro qualcun' altro, ajutare qualcuno nella guerra. ἰσορροπία.
 Συμαχος (ὁ, ἡ) commilitone, compagno di guerra, confederato, alleato. ἰσορροπία.
 Συμμερίζω. M. ἴσω. partecipare. ἰσορροπία.
 Συμμεταδίδωμι. M. μεταδίδωμι. comunicare. ἰσορροπία.
 Συμμερίζω. M. μερίζω. partecipare. ἰσορροπία.
 Συμμετοχος (ὁ, ἡ) partecipe. ἰσορροπία.
 Συμμετρίω-ω. M. ἴσω. misurare coll' istessa misura. ἰσορροπία.
 Συμμετρία (ἡ) simmetria, proporzione. ἰσορροπία.
 Συμμετρος (ὁ, ἡ) che è della medesima misura, proporzionato. ἰσορροπία.
 Συμμερῖα (ἡ) interlunio. ἰσορροπία.
 Συμμιγα καὶ Συμμίγην, ἐπιφ. = Συμμικτός.
 Συμμιγής-εως (ὁ, ἡ) = Συμμικτός.
 Συμμιγναι (τὸ) mescolgio, mistura. ἰσορροπία.
 Συμμιγνυμι. M. μίξω. commischiare. ἰσορροπία.

ἰσορροπία ἰσορροπία. ἰσορροπία ἰσορροπία. (μο. ἡ πθ.) congiungersi, unirsi, conversare, abboccarsi, venir alle mani, azuffarsi. ἰσορροπία.
 Συμμικτός (ὁ, ἡ) commischiato. ἰσορροπία.
 Συμμικτως, ἐπιφ. mescolatamente. ἰσορροπία.
 Συμμιξίς-εως (ἡ) mescolanza, mistura. ἰσορροπία.
 Συμμορία (ἡ) società, compagnia. ἰσορροπία.
 Συμμορός (ὁ, ἡ) = Συμτελής.
 Συμμορφός (ὁ, ἡ) conforme. ἰσορροπία.
 Συμμορφόω-ω. M. ὡσω. conformare. ἰσορροπία.
 Συμπαγής-εως (ὁ, ἡ) compatto. ἰσορροπία.
 Συμπαθία (ἡ) simpatia, compassione. ἰσορροπία.
 Συμπαθέω-ω. M. ἴσω. compatire. ἰσορροπία.
 Συμπαθής-εως (ὁ, ἡ) colui che compatisce, compassionante. ἰσορροπία.
 Συμπαθητικός-ή-όν. misericordioso. ἰσορροπία.
 Συμπαίζω. M. παίζωμαι. giuoccar insieme. ἰσορροπία.
 Συμπαίκτης-ου (ὁ) καὶ Συμπαίκτηρος (ὁ) compagno di giuoco. ἰσορροπία.
 Συμπαλαίω. M. αἰώω. lottare insieme. ἰσορροπία.
 Συμπαληγγυρίζω. M. ὡσω. festeggiare insieme. ἰσορροπία.
 Συμπαράβαλλω. M. ἀλώ. comparare insieme. ἰσορροπία.
 Συμπαράλαμβάνω. M. λήγωμαι. prender insieme. ἰσορροπία.
 Συμπαροσκενάζω. M. ἀώω. preparare insieme. ἰσορροπία.
 Συμπαράτασσομαι (τάττομαι). M. τάξομαι. schierarsi insieme. ἰσορροπία.
 Συμπαρεῖμι. M. ἵσταιμι. trovarsi presente con qualcuno nel medesimo tempo. ἰσορροπία.
 Συμπαρεῖμι. M. εἰμι. passare insieme. ἰσορροπία.

βέβηται ἐκείνη ἐκείνη οὐκ. 2. βεβη-
ταί.

Συμφωνήσις -ως (ἡ) consenso, accordo.
Συμῳασθῆναι, Συμῳασθῆναι. ἐβή-
ται, ἐβήται ἐκείνη οὐκ.

Συμφωνῆ (ἡ) = τ. προση.

Συμφων -ονος (ὁ, ἡ) consenziente, con-
corde. Συμῳασθῆναι, Συμῳασθῆναι. ἐβή-
ται, ἐβήται.

Συμφωνῆσις -ιος (ὁ, ἡ) connaturale, innato.
Συμῳασθῆναι, ἐβήται. βεβή-
ται, βεβήται. — φωνῆσις, ἐπίρ.

Συμφωνήτης -ου (ὁ) ch' è dell' istessa tri-
bù. ἡγῆσις ἡγῆσις ἡγῆσις. ἡγῆσις ἐβή-
ται. 2. (ἐπιρ.) connazionale. Συμῳασθῆναι.
ἡγῆσις ἐβή-
ται.

Συμφωνῆσις (ὁ, ἡ) ch' è dell' istessa tri-
bù. ἡγῆσις ἡγῆσις ἡγῆσις. ἡγῆσις ἐβή-
ται.

Συμφωρῶν -ος, ἐπίρ. mescolatamente. Συμῳασθῆναι
ἐβή-
ται.

Συμφωρῶσις (ὁ) mescolanza. Συμῳασθῆναι.
ἐβή-
ται.

Συμφωρῶσις (ὁ, ἡ) mescolato. Συμῳασθῆναι.
ἐβή-
ται.

Συμφωρῶσις. M. φῶσις. mescolare. Συμῳασθῆναι.
ἐβή-
ται.

Συμφωρῶσις (ὁ, ἡ) innato, naturale. Συμῳασθῆναι.
ἐβή-
ται.

Συμφῶσις. M. φῶσις. incorporare, unire.
ἐβή-
ται, ἐβή-
ται. (μω.) nascere
insieme, essere connaturale. 2. unirsi,
congiungersi. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται. 2. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται. 2. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται.

Συμφωνῶσις -ῶ. M. ἡσῶσις. consonare. 2. esser
d' accordo. Συμῳασθῆναι. 2. Συμῳασθῆναι.
ἐβή-
ται. 2. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται.

Συμφωνῆσις -ως (ἡ) consonanza. 2. con-
cordia. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται. 2. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται. 2. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται.

Συμφωνία (ἡ) = Συμφωνῆσις. concerto.
ἐβή-
ται.

Συμφωνῶσις (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - φῶσις. con-
corde. 2. consonante. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται. 2. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται.

Συμφωνῆσις. M. ἰσῶσις. calcolare insieme.
ἐβή-
ται.

Συμφωνῆσις (ὁ, ἡ) che dà l'istesso suffra-
gio, concorde. ἡγῆσις ἡγῆσις ἡγῆσις. Συμῳασθῆναι.
ἐβή-
ται.

Συμφωνῆσις, Συμφωνῆσις, Συμφωνῆσις. = Ὁμο-
φωνῆσις κτλ.

Σύν και Ἄττ. Σύν. προθ. con, insieme.
ἐβή-
ται.

Συναγγῆλλω. M. ἐλῶσις. annunziare assieme.
ἐβή-
ται.

Συναγορεύω. M. εἰσῶσις. difender la causa
di... esser l'avvocato di... ἐβή-
ται.

ἐβή-
ται.

Συναγῆ (ἡ) squinzanzia, angina. ἐβή-
ται.

Συναγῶσις. M. ἀξῶσις. congregare, raccoglie-
re. 2. unire. 3. accogliere. 4. conchiu-
dere. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται. 3. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται. 2. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται. 4. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται.

Συναγωγῆ (ἡ) radunanza, congregazio-
ne, assemblea. 2. conclusione. ἐβή-
ται. 2. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται. 2. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται.

Συναγωγῶσις (τὸ) scotto, quota. Συμῳασθῆναι.
ἐβή-
ται.

Συναγωνίζομαι. M. ἰσῶσις. combattere in-
sieme, aiutare, soccorrere. Συμῳασθῆναι.
ἐβή-
ται.

Συναγωνισμός (τὸ) concorso. Συμῳασθῆναι.
ἐβή-
ται.

Συναγωνιστής -ου (ὁ) = Σύμμαχος.

Συναδέλφος (ὁ, ἡ) confratello. Συμῳασθῆναι.
ἐβή-
ται.

Συναδικῶσις -ῶσις. M. ἡσῶσις. esser complice
d'un'ingiustizia. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται. 2. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται.

Συναῖδωσις. M. ἀσῶσις. cantar assieme. Συμῳασθῆναι.
ἐβή-
ται. 2. = Συμφωνῶσις (2).

Συναθροῖσις. M. οἰσῶσις. ammassare. Συμῳασθῆναι.
ἐβή-
ται.

Συναθροῖσις -ως (ἡ) = Συναθροῖσις.

Συναθροῖσις (τὸ) mucchio. ἐβή-
ται.

Συναθροῖσις (ὁ) accumulazione. ἐβή-
ται.

Συναῖσις -ως (ἡ) assenso, approvazio-
ne. Συμῳασθῆναι, Συμῳασθῆναι. ἐβή-
ται.

Συναῖσις (ὁ) partigiano. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται.

Συναῖσις. M. ἀνῶσις. acconsentire, ap-
provare. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται. 2. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται.

Συναῖσις (ὁ, ἡ) = Συμφωνῶσις (2).

Συναῖσις -ως (ἡ) (Γραμ.) contrazione,
riduzione di due sillabe in una sine-
resi. ἐβή-
ται.

Συναῖσις. M. ἰσῶσις. prender assieme.
ἐβή-
ται.

Συναῖσις. M. ἀξῶσις. abbreviare. Συμῳασθῆναι.
ἐβή-
ται. 2. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται.

Συναῖσις. M. ἀξῶσις. elevare assieme. 2.
soccorrere, aiutare. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται. 2. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται.

Συναῖσις. M. ἀσῶσις. sentire
assieme. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται.

Συναῖσις -ως (ἡ) sentimento interio-
re. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται.

Συναῖσις. M. ἀσῶσις. accusare
insieme. Συμῳασθῆναι, ἐβή-
ται.

Συνομοίαις - εως (ή) και
 Συνομοίαις (ὁ) coito, concubito. *ῥωμ.* *ἰταλ.*
 Συνομοίαις *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*
 Συνομοιστής - οὔ (ὁ) famigliare. 2. disce-
 polo. *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*
 Συνομοῦμαι - οὔμαι. *Μ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*
 accigliarsi. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*
 Συνοφους - υος (ὁ, ἡ) di ciglia congiunte
 o attaccate. 2. accigliato, chi fa il grugno.
ῥωμ. *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συνοφύομαι (τὸ) accigliamento. *ῥωμ.* *ἰταλ.*
ἰταλ. *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συνοχη (ἡ) continuazione, unione, 2. riten-
 zione. 3. conflitto. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*
 Συνοχη (ἡ) continuazione, unione, 2. riten-
 zione. 3. conflitto. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συνοφους - εως (ἡ) l'azione di vedere molte
 cose assieme. 2. compendio. *ῥωμ.* *ἰταλ.*
 Συνοφους *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συνταγή (ἡ) ricetta, 2. ordine, imposi-
 zione. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συνταγμα (τὸ) costituzione. 2. reggimen-
 to, corpo di truppe, colonella. 3. libro,
 sintagma. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συνταγματάρχης - ου (ὁ) comandante d'un
 reggimento, colonnello. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συνταγματικός - η - ὄν. metodico. *ῥωμ.* *ἰταλ.*
ἰταλ. *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συντακτικός (ὁ, ἡ) και
 Συntaxικός - η - ὄν. compositore. 2. pro-
 prio di salutatione. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συνταξίς - εως (ἡ) regolamento. 2. conti-
 buzione, sussidio, contingente. 3. tassa.
 4. pensione, soldo. 5. opera, libro. 6. or-
 ganizzazione politica, costituzione. 7.
 convenzione. 8. costruzione, sintassi.
ῥωμ. *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συντηρέω (τιν.) *Μ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*
 conservare. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συντηρέω (τιν.) *Μ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*
 conservare. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συνταρασσω (τιν.) *Μ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*
 scompigliare. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Σύντασις - εως (ἡ) distensione, 2. conten-

zione. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*
 Σύντασσο, (τιν.) *Μ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*
 disporre, re-
 golare, ordinare, stabilire. 2. schiera-
 re. 3. comporre un libro. 4. costruire
ῥωμ. *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συντέλεια (ἡ) contribuzione, taglia com-
 mune. 2. associazione. 3. fine, termi-
 ne. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συντέλεσμα (τὸ) taglia. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συντελεστής - οὔ (ὁ) contribuente. *ῥωμ.* *ἰταλ.*
ἰταλ. *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συντελεστικός - ἡ - ὄν. = Συντελετός.
 Συντελεστικός - ὦ. *Μ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συντελέω - ὦ. *Μ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*
 terminare assieme. 2. contribuire. 2. esser membro
 d'una lega, esser associato a... *ῥωμ.* *ἰταλ.*

Συντελής - οὔ (ὁ) tributario, 2. che tende
 allo stesso fine. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συντελεός - η - ὄν. proprio di contribuzio-
 ne. 2. perfetto. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συντιμῶ. *Μ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*
 abbreviare, scori-
 ciare, render conciso. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συντενέω - εως (ἡ) = Συντυχία.
 Συντεχνίτης - ου (ὁ) και
 Συντεχνος (ὁ, ἡ) compagno di mestiere,
 d' arte. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συντηγμα (τὸ) = Συντηξίς.
 Συντηγω, *Μ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*
 intisichire, consu-
 mare. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συντηρέω - ὦ. *Μ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*
 conservare. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συντηρέω - εως (ἡ) marasma, consunzione.
ῥωμ. *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συντηρέω - ὦ. *Μ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*
 conservare. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συντηρέω - εως (ἡ) conservazione. 2.
 osservazione. *ῥωμ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συντηρητικός - η - ὄν. conservativo. *ῥωμ.* *ἰταλ.*
ἰταλ. *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*

Συντιθῆμι. *Μ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.* *ἰταλ.*
 mettere assie-
 me. 2. comporre. 3. consegnare. 4. (*ῥωμ.*)

...αυριανών... (ή) και
 Σωφρονισμός (ὁ) ammonizione, emenda-
 zione. ἱερωνομεία, ἰορηγορέα, αὐρηγία.
 ἕκαστος ἐστὶν ἕνα ἑκάστη, ἕκαστος
 ἕκαστος.
 Σωφρονισμός (ἡ) accumulazione, ἡνωσι-
 σμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σωφρευτός - ἡ - ὄν. accumulato, ammuc-
 chiato. ἡνωσιμός, ἡνωσιμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σωφρευτός. M. ἕκαστος. ammucchiare, accumu-
 lare. ἡνωσιμός, ἡνωσιμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σωφρευτός, ἐπιφ. in folia. ἡνωσιμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σωφρός (ὁ) mucchio, ammasso, bica. ἡνωσι-
 σμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σῶσις (ὁ, ἡ) sano, salvo. ἡνωσι-
 σμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σωσιβίος (ὁ, ἡ) conservatore della vita.
 ἡνωσιμός, ἡνωσιμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σωσικοσμος (ὁ, ἡ) conservatore del mondo.
 ἡνωσιμός, ἡνωσιμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σωσιπολις - ιδος (ὁ, ἡ) conservatore della
 città. ἡνωσιμός, ἡνωσιμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σωστικός - ἡ - ὄν. (καὶ ἐπιφ.) - ικῶς. conserva-
 tore. ἡνωσιμός, ἡνωσιμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σῶστορον (τό) l'onorario del medico. 2.
 riscatto, ciò che si offre per la salva-
 zione di... ἡνωσιμός, ἡνωσιμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σωτήρα (ἡ) ὁ ἡλ. τῶν
 Σωτήρ (ὁ) salvatore, liberatore. ἡνωσι-
 σμός. ἕκαστος ἕκαστος. 2. =
 Σωτήριος.
 Σωτηρία (ἡ) salvazione, liberazione. ἡνωσι-
 σμός. ἕκαστος ἕκαστος. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σωτήριος (ὁ, ἡ) salutare. ἡνωσιμός, ἡνωσι-
 σμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σωτηριώδης - εως (ὁ, ἡ) = τ. προσηγ.
 Σωτηριώδης καὶ Σωτηριώδης, ἐπιφ. salute-
 volmente. ἡνωσιμός, ἡνωσιμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σῶτρον (τό) il cerchio di legno d'una
 ruota, quarto d'una ruota (Γαλλ. jante).
 ἡνωσιμός, ἡνωσιμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σωφρονίω - ὠ. M. ἡνωσι-
 σμός, moderato, modesto, casto. ἡνωσι-
 σμός, ἡνωσιμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σωφρόνημα (τό) tratto di prudenza o di
 castità. ἡνωσιμός, ἡνωσιμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σωφρονητικός - ἡ - ὄν. = Σωφρονικός.
 Σωφρονίζω. M. ἡνωσι-
 σμός, moderato, casto. ἡνωσιμός, ἡνωσι-
 σμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σωφρονικός - ἡ - ὄν. (καὶ ἐπιφ.) - ικῶς. di
 natura modesto, prudente, casto. ἡνωσι-
 σμός, ἡνωσιμός. ἕκαστος ἕκαστος.

Σωφρόνιστος - εως (ἡ) και
 Σωφρονισμός (ὁ) ammonizione, emenda-
 zione. ἱερωνομεία, ἰορηγορέα, αὐρηγία.
 ἕκαστος ἐστὶν ἕνα ἑκάστη, ἕκαστος
 ἕκαστος.
 Σωφρονιστήρ (ὁ) X ἀντι Σωφρονιστής.
 Σωφρονιστήρες (ἐνν. ὁδόντες.) denti di
 sapienza. ἡνωσιμός, ἡνωσιμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σωφρονιστήριον (τό) luogo e mezzo di
 emendazione. αὐρηγία, ἡνωσιμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σωφρονιστής - ον (ὁ) moderatore, emen-
 datore, monitor. ἡνωσιμός, ἡνωσι-
 σμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σωφροσύνη (ἡ) prudenza, modestia, mo-
 derazione, temperanza, castità. ἡνωσι-
 σμός, ἡνωσιμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σωφρον - ονος (ὁ, ἡ) prudente, modesto,
 moderato, sobrio, casto. ἡνωσιμός, ἡνωσι-
 σμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Σῶσις. M. ἡνωσι-
 σμός. X ἀντι Σῶσις.

T.

T, τ. ταυ (τό) (ἀλλ.) Tau. La decima
 nona lettera dell'alfabeto Greco. Num-
 ericamente presa coll'accento di sopra
 (τ) significa trecento o trecentesi-
 mo, e coll'accento di sotto (τ) tre-
 cento mila. ἡνωσι-
 σμός, ἡνωσιμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Τά (τὸ α θραζύ) οὐδ. πλθ. τ. Ὁ.
 Τά (τὸ α μαζ) οὐα. ὁ ἡλ. τ. Ὁ.
 Ταβαίτας - ον (ὁ) tazza di legno, tinozza.
 ἡνωσιμός, ἡνωσιμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Ταγαθόν, Τάγαθα, Ἀττ. κατὰ συνήφ.
 ἀντι Τὸ ἀγαθόν, Τὰ ἀγαθὰ.
 Ταγγή (ἡ) rancidume. δβασα. ἡνωσι-
 σμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Ταγγίζω. M. ἡνωσι-
 σμός, divenire rancido. δβασα.
 Ταγγός - ἡ - ὄν. rancido. δβασα. ἡνωσι-
 σμός. ἕκαστος ἕκαστος.
 Τάγγω. = Ταγγίζω.

Ταγεία (ή) principato, satrapia. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταγεῖω. *M. εὐσω καὶ*
Ταγεῖω-ὦ. *M. ἦσω.* aver supremo comando, esser satrapo, comandare. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταγή (ή) = **Τάξις.** 2. = **Σύνταξις.**
Ταγηνίζω. *M. ἴσω.* friggere. *ἡρωικῶς.*
Τάγηνον (τό) = **Τήγανον.**
Ταγμα (τό) squadrone, battaglia, legione, truppa, coorte. 2. voto. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.* 2. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταγματαρχεῖω-ὦ. *M. ἦσω.* **Εἰμί** —
Ταγματάρχης-ὦ (ὁ) capo, colonnello d'una legione, d'uno squadrone. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταγματικός-ἡ-ὄν. legionario. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταγός (ὁ) governatore, satrapo, il primo ministro dello stato. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταινία (ή) cordella, benda. 2. tenia. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταινιάζω. *M. ἴσω καὶ*
Ταινιάω-ὦ. *M. ὠσω.* cinger d'una benda, abbendare. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταξερὸς-α-ὄν. liquefatto, tenero, molle, macerato. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταξερῶω. *M. ὠσω.* liquefare, macerare. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταξικός-ἡ-ὄν. versato nell'arte militare, abile a disporre in ordine militare le truppe, chi sa la maniera di schierare l'esercito. 2. regolare. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Τακτική (ή) (*ἐνν. τέχνη*). la tattica, l'arte militare. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Τακτικῶς. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Τακτός-ἡ-ὄν. ordinato, determinato. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλαιπωρέω-ὦ. *M. ἦσω.* esser miserabile, soffrir delle pene, de' travagli, de' disastri, travagliarsi. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*

Ταλαιπώρημα (τό) pena, disastro, fatica. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλαιπωρία (ή) miseria, infortunio. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλαίπωρος (ὁ, ή) (*καὶ ἐπίθ.*) - **πῶρος.** miserabile, infelice. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλακάρδιος (ὁ, ή) magnanimo. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλανίζω. *M. ἴσω.* deplorare. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλανίον (τό) bilancia. 2. talento (peso di 125 libbre). 3. talento (somma di 6,000 dramme). *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλαντεύω. *M. εὐσω.* bilanciare, pesare. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλαντεύω-ω. (*ὄννηθ.* *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*) inclinarsi qua e là, ballare. 2. esser incerto. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλανταῖος-α-ὄν. che vale o pesa un talento. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλαντία (ή) bilancia. 2. talento (peso di 125 libbre). 3. talento (somma di 6,000 dramme). *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλαντεύω. *M. εὐσω.* bilanciare, pesare. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλαντεύω-ω. (*ὄννηθ.* *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*) inclinarsi qua e là, ballare. 2. esser incerto. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλανταῖος-α-ὄν. che vale o pesa un talento. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλαντία (ή) bilancia. 2. talento (peso di 125 libbre). 3. talento (somma di 6,000 dramme). *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλαντεύω. *M. εὐσω.* bilanciare, pesare. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλαντεύω-ω. (*ὄννηθ.* *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*) inclinarsi qua e là, ballare. 2. esser incerto. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλανταῖος-α-ὄν. che vale o pesa un talento. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλαρός (ὁ) panier, cofano. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Τάλας-αινα-αν. = **Τάλημον.**
Ταλασιονργεῖω-ὦ. *M. ἦσω.* filar la lama. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλασιονργία (ή) lanificio. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλασιονργικός-ἡ-ὄν. che concerne il lanificio. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταλασιονργός (ὁ, ή) lanajuolo. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Τάλεις-ιδος (ή) nubile. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Τάλλαι ἢ **Τάλλα** ἀντί **Τα** ἄλλα.
Ταμάλοισα, *ἐπίθ.* soprattutto, principalmente, per lo più. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταμίαιον (τό) ἀντί **Ταμίαιον.**
Ταμία (ή) ὄνη. *τ. Ταμίαιος.*
Ταμιακός-ἡ-ὄν. concernente il fisco. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταμιαῖος-ον (ὁ) amministratore, dispensatore, dispensiere, 2. tesoriere, questore. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*
Ταμιαία (ή) questura, tesoreria. *ἡρωικῶς, ἀποκαταστατικῶς, ἀποκαταστατικῶς.*

Ταριχίμπορος (ό, ή) pizzicagnolo. (Λατ. salsamentarius). *αρχιδ ρυθικρ δαρωσ.*
Ταριχενσις - εως (ή) insalatura. *αρχεψ.*
Ταριχεντης-ου (ό) pizzicagnolo. *αρχιδ ρυθικρ. β--υλινδρ.*
Ταριχεντος-η-όν. insalato. *αρχιδ. β--υλινδρ.*
Ταριχενω. M. *εύσω.* insalare. *αρχεψ. β--υλινδρ.*
Ταριχοπόλης-ου (ό) = **Ταριχίμπορος.**
Τάριχος (ό) και **Τάριχος** - εως - ους (τό) salsumo. *αρχιδρ. β--υλινδρ. β--υλινδρ. β--υλινδρ. β--υλινδρ.*
Ταρός (ό) cesta. 2. la parte piana del remo. 3. ala. 4. la pianta del piede. *βωδ. αρχιδ. 2. βδρωκίν μαφωρωκ δινιδρ. 3. βδκ. 4. αρχιδ μακρ. 2. αρχιδ β--υλινδρ. 3. αρχιδ.*
Τατάριος - α - ον. tartareo, infernale. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταταριώω. M. *ίσω.* tremare di freddo, gricciolare. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Τάρταρος (ό) tartaro. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταταρώω-ω. M. *ώσω.* precipitare nel tartaro. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταφνός-ειος (ό, ή) denso. *ζωδ. αρχιδ.*
Τασις-εως (ή) tensione, tesa. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Τάσσω (τιω). M. *τάξω.* ordinare, disporre, collocare. 2. schierare. 3. assegnare, distare. 4. tassare. 5. comandare, ordinare. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταται, *έπεφών.* **Τατλ.** = Παταί.
Ταυρία (ειη)-ή, *εις-ης* (ή) pelle di toro. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταυρειος-α ή ος-ον. del toro, taurino. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταυρειος-α-ον. = τ. προηγ.
Ταυρίδιον (τό) *ύπικρ.* T. Ταυρος. torello. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταυρικός-η-όν. = Ταυρειος.
Ταυροειδής-ειος (ό, ή) che ha la forma del toro. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταυροκείφος-ωτος (ό, ή) che ha le corna del toro. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταυροκέφαλος (ό, ή) che ha testa del toro. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταυροκτόνος (ό, ή) tauricida. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταυροόκτονος (ό, ή) ucciso da un toro. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταυρομέτωπος (ό, ή) che ha la fronte taurina. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*

Ταυροπόσσωπος (ό, ή) che ha la faccia d'un toro. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταυρός (ό) toro. 2. toro (segno celeste). 3. membro virile. 4. perineo, lo spazio fra l'ano e la coglia. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταυροσφαγίω-ω. M. *ήσω.* scannare un toro. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταυροσφάγιος (ό, ή) = Ταυροόκτονος.
Ταυροσφάγιος (ό, ή) che mangia i tori. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταυρόω-ω. M. *ώσω.* cangiare in toro, render furioso. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταυτά, *πιθ.* οὐδ, τ. Ούτος.
Ταυτολογίω-ω. M. *ήσω.* ripetere, dire le medesime cose. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταυτολογία (ή) ripetizione delle medesime cose, tautologia. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταυτολόγος (ό, ή) chi dice, ripete le medesime cose. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταυτότης (ή) identità. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταφνός-ειος (ό) beccamorti. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταφη (ή) sepoltura. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Τάφος (ό) sepolcro, tomba. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Τάφωμα (τό) = Τάφος.
Ταφρέω. M. *ύσω.* scavare, fare una fossa, trincerare. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταφροειδής-ειος (ό, ή) simile ad una fossa. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Τάφος (ή) fossa, trincea. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταφρόδής-εως (ό, ή) = Ταφροειδής.
Τάχα, *έπιθ.* forse. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταχίως, *έπιθ.* velocemente. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταχύνω, *έπιθ.* = τ. προηγ.
Ταχίνης-ου (ό) και
Ταχινός-η-όν. X *άντι* Ταχίνος.
Ταχινός, *έπιθ.* X *άντι* Ταχίνος.
Ταχός-εως-ους (τό) = Ταχυτής.
Ταχύνω, *έπιθ.* = Ταχίως.
Ταχυβάμων-ονος (ό, ή) και
Ταχυβατην-ον (ό) che cammina con celerità. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταχύβουλος (ό, ή) precipitoso nelle sue risoluzioni. *αρχιδρωσικωδ. αρχιδρωσικωδ.*
Ταχύγλωσσο (ό, ή) chi parla con celerità.

supporre. 5. giudicare, stimare. 6. assegnare, attribuire. 7. impegnare, depositare. 8. rendere. *αὐτὴν, ἀποδοῦναι*. 2. *ἀποδοῦναι*. 3. *ἀποδοῦναι*. 4. *ἀποδοῦναι*. 5. *ἀποδοῦναι*. 6. *ἀποδοῦναι*. 7. *ἀποδοῦναι*. 8. *ἀποδοῦναι*.

Τιθῆναι - οὖμαι. *Μ. ἡσῶμαι*, allattare, nutrire. *κῶσθαι*, *ἀποδοῦναι* - *ἀποδοῦναι*.

Τιθῆναι (ἡ) *βάλλω*, *κατατίθεσθαι*.

Τιθύμαλος - ἰδος (ἡ) καὶ *Τιθύμαλος* (ὁ) titimaglio.

κῶσθαι *ἀποδοῦναι* *ἀποδοῦναι* *ἀποδοῦναι*.

Τίχτω, *Μ. τίξω ἢ τίξομαι*, partorire. *δύω*.

Τίλλω, *Μ. τίλλω*, spelare. *διώκω* *τίλλω*.

Τίλω, *Μ. τίλω*, spelare. *διώκω* *τίλλω*.

Τίλω - εως (ἡ) lo spelare. *διώκω* *τίλλω*.

Τίλω - ἡ - ὄν. spelato. *διώκω* *τίλλω*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

Τίλω - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*, *Μ. ἡσῶ*.

ἀποδοῦναι - *ἀποδοῦναι*, *ἀποδοῦναι*, *ἀποδοῦναι*.

Τιμωτός (ἡ) onorevolezza, preziosità.

Τιμωτός - ὄν. *Μ. ἡσῶ*, punire. 2. (πὲρ δότ.)

ajutare, soccorrere. *ἀποδοῦναι*. 2. *ἀποδοῦναι*.

Τιμωτός (τὸ) pena, supplizio. *ἀποδοῦναι*.

Τιμωτός - εως (ἡ) punizione. *ἀποδοῦναι*.

Τιμωτός (ὁ) = *Τιμωτός*.

Τιμωτός - ἡ - ὄν. punitivo. *ἀποδοῦναι*.

Τιμωτός (ἡ) pena, supplizio. 2. soccorso.

Τιμωτός (ὁ) scossa, agitazione. *ἀποδοῦναι*.

Τιμωτός (ὁ) = *Τιμωτός*.

Τιμωτός - ἡ - ὄν. punitivo. *ἀποδοῦναι*.

Τιμωτός (ἡ) pena, supplizio. 2. soccorso.

Τιμωτός (ὁ) scossa, agitazione. *ἀποδοῦναι*.

Τιμωτός (ὁ) = *Τιμωτός*.

Τιμωτός - ἡ - ὄν. punitivo. *ἀποδοῦναι*.

Τιμωτός (ἡ) pena, supplizio. 2. soccorso.

Τιμωτός (ὁ) scossa, agitazione. *ἀποδοῦναι*.

Τιμωτός (ὁ) = *Τιμωτός*.

Τιμωτός - ἡ - ὄν. punitivo. *ἀποδοῦναι*.

Τιμωτός (ἡ) pena, supplizio. 2. soccorso.

Τιμωτός (ὁ) scossa, agitazione. *ἀποδοῦναι*.

Τιμωτός (ὁ) = *Τιμωτός*.

Τιμωτός - ἡ - ὄν. punitivo. *ἀποδοῦναι*.

Τιμωτός (ἡ) pena, supplizio. 2. soccorso.

Τιμωτός (ὁ) scossa, agitazione. *ἀποδοῦναι*.

Τιμωτός (ὁ) = *Τιμωτός*.

Τιμωτός - ἡ - ὄν. punitivo. *ἀποδοῦναι*.

Τιμωτός (ἡ) pena, supplizio. 2. soccorso.

Τιμωτός (ὁ) scossa, agitazione. *ἀποδοῦναι*.

Τιμωτός (ὁ) = *Τιμωτός*.

chiere, *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραπεζοκόμος και
 Τραπεζοποιός (ό) che fornisce, prepara la tavola. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραπεζοφόρον (τό) credenza. (Γαλλ. buffet). *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραπέζω - ω. Μ. *ίσω*, mettere sulla tavola. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραπέζωμα (τό) tutto ciò che si mette sulla tavola. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραπέω - ω. Μ. *ήσω*, pigiare P'uva. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραπητής - ου (ό) pigiatore d'uve. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραυλίζω. Μ. *ίσω*, balbettare. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραυλιόμος (ό) balbuzie. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραυλός - ή - όν. balbuziente, scilinguatiello. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραυλότης (ή) balbuzie. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραυμα (τό) ferita. 2. strage. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραυματίας - ου (ό) ferito. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραυματίζω. Μ. *ίσω*, ferire. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραυματικός - ή - όν. vulnerario. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραυματίον (τό) ύπερ. τ. Τραυμα.
 Τραυρός - ά - όν. denso. 2. secco, arido. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραχίως, *επιθ*. aspramente. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραχηλίζω. Μ. *ίσω*, stringere o tirare qualcuno pel collo, far voltare, torcere il collo. 2. scoprire. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραχηλισμός (ό) il torcere il collo di ... *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραχηλοκοπίω - ω. Μ. *ήσω*, decollare. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τράχλιος (ό) collo. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραχυτικός - ή - όν. che ha la forza d'inspire. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραχύνω. Μ. *υνω*, inasprire. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραχύς - έος (*εία - ύ*) scabroso. 2. aspro, duro. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραχύστομος (ό, ή) che ha la pronunzia aspra, dura. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.

υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ.
 Τραχυτής (ή) asprità, durezza. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραχύφωνος (ό, ή) che ha la voce aspra, dura. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τραχών - ώνος (ό) luogo scabroso. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τρείς (οί, αί) (οὐδ. τρία) άριθμ. (3). trè. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τρέμων (παρτ. Έτρεμων και πλέον οὐ) tremare. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τρεπτικός - ή - όν. mutabile. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τρεπτός - ή - όν. mutato. 2. cangiabile. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τρέπω. Μ. *τρέπω*, tornare, voltare. 2. perseguitare, metter in fuga. 3. cangiare, mutare. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τρέπω. Μ. *τρέπω*, nudrire, allevare, alimentare. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τρέω. Μ. *τρέω*, X *άντι Τρέω*.
 Τροήμα (τό) buca. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τροηματιστής - ου (ό) giocatore a dadi. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τροήμη (ή) = Τροήμα.
 Τροήος - ά - όν. timido. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τροήων - ωνος (ό) = Τροήος.
 Τροητός - ή - όν. pertugiato. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τροχίνωσ, Τροχύσ, *Ιων*. *άντι Τροχίνωσ*, Τροχύσ.
 Τρία, οὐδ. τ. Τρείς.
 Τριάζω. Μ. *άσω*, vincere trè volte. 2. triplicare. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τριάινα - ης (ή) tridente. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τριανόω - ω. Μ. *άσω*, occare, erpicare. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τριακάσ - άδος (ή) una trentina. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τριακονθήμερος (ό, ή) di trenta giorni. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τριακοντα (οί, αί, τά) (άκλ.) άριθμ. (30) trenta. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τριακονταετηρίς - ίδος (ή) spazio di trent'anni. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τριακονταετής - έος ή εος (ό, ή) di trent'anni. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τριακονταετία (ή) trent'anni. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.
 Τριακοντάκισ, *επιθ*. trenta volte. *υπερωδωσθηρι υμωσινωδωδ*.

-πὲρ τὸ ἐπιπέδον τῆς γῆς. 2. -περ τὸ ἐπιπέδον τῆς γῆς τῆς ἀφ' ἧς...

*Υπερφάνω. M. φανώ. mostrare oscuramente. ἡ ἀφ' ἧς ἡ γῆς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεναντίος (ὁ, ἡ) opposto, contrario, avversario, nemico. ζῶντων ἀλλήλων ἀφ' ἧς...

*Υπεναντίως - εως (ἡ) contrarietà. εὐθὺς ἀφ' ἧς...

*Υπενδίδωμι. M. ενδίδω. cedere, ritirarsi poco a poco. εὐθὺς ἀφ' ἧς...

*Υπενδύματα (τὰ) καὶ ὑπενδύτης - ου (ὁ) camicia. ζῶντων ἀλλήλων ἀφ' ἧς...

*Υπεννοῶ - ὦ. M. ἦσω. meditare frà se stesso. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεξάγω. M. ἀξω. sottrarre. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεξάγωγη (ἡ) sottrazione. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεξαιρεσις - εως (ἡ) = τ. προηγ.

*Υπεξαιρέω - ὦ. M. ἦσω. sottrarre, togliere di nascosto. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεξαιρέω. M. ἦσω. sottrarre, togliere di nascosto. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεξαιρέω. M. ἦσω. sottrarre, togliere di nascosto. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεξαιρέω. M. ἦσω. sottrarre, togliere di nascosto. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεξαιρέω. M. ἦσω. sottrarre, togliere di nascosto. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεξαιρέω. M. ἦσω. sottrarre, togliere di nascosto. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεξαιρέω. M. ἦσω. sottrarre, togliere di nascosto. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεξαιρέω. M. ἦσω. sottrarre, togliere di nascosto. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεξαιρέω. M. ἦσω. sottrarre, togliere di nascosto. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεξαιρέω. M. ἦσω. sottrarre, togliere di nascosto. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεξαιρέω. M. ἦσω. sottrarre, togliere di nascosto. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεξαιρέω. M. ἦσω. sottrarre, togliere di nascosto. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεξαιρέω. M. ἦσω. sottrarre, togliere di nascosto. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεξαιρέω. M. ἦσω. sottrarre, togliere di nascosto. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεξαιρέω. M. ἦσω. sottrarre, togliere di nascosto. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεξαιρέω. M. ἦσω. sottrarre, togliere di nascosto. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεξαιρέω. M. ἦσω. sottrarre, togliere di nascosto. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραγαπάω - ὦ. M. ἦσω. amare eccessivamente. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραγαπῶντος, ἐπιθ. (μτχ.) = ὑπερβαλόντως.

*Υπεραγορεύω. M. εἶσω. parlare in difesa di... ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεράγω. M. ἀξω. superare, prevalere. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραγωνίζομαι. M. ἰσομαι. combattere in favore di... ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραθλιῶ - ὦ. M. ἦσω. lottare in difesa di... ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραινετός - ἡ - ὄν. lodevolissimo. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραίρω. M. ἀρῶ. innalzare. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραίσχυος (ὁ, ἡ) turpissimo. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραισιώω - ὦ. M. ἦσω. appendere. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραισιώω. M. ἦσω. appendere. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραισιώω. M. ἦσω. appendere. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραισιώω. M. ἦσω. appendere. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραισιώω. M. ἦσω. appendere. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραισιώω. M. ἦσω. appendere. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραισιώω. M. ἦσω. appendere. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραισιώω. M. ἦσω. appendere. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραισιώω. M. ἦσω. appendere. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραισιώω. M. ἦσω. appendere. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραισιώω. M. ἦσω. appendere. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραισιώω. M. ἦσω. appendere. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραισιώω. M. ἦσω. appendere. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

*Υπεραισιώω. M. ἦσω. appendere. ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς...

Υπεραποθνήσκω. *M. θαναύμαι.* morire per... *Αθή δρε ζωδιωρ μενδύηλ.* γήρη-
 1. *εξέ τω εζέτ:*
 Υπεραποχρώντως, *επίθ.* più di quel che
 occorre, all' eccesso. *αφωρ ηρωδέν ω-*
κρη, ζωφτε ηοιου. *εξέτω εζωντων* *εζω-*
ρη, *εξέτ:*
 Υπεραρίσκω. *M. αρίσω.* piacere grande-
 mente. *ζωω ζωδιώ ρυμυ ζωδιωρηλ.* *εζω-*
τβ *εζωτω* *εζωτ:*
 Υπεράριθμος (ό, ή) soprannumerario.
ζωρηκέν *εθρηκέν* *ωκερη.* *εζωρητων* *εζω-*
ρη *εζωτ:*
 Υπέριφος - εως (ή) elevazione. 2. pree-
 minenza. *αφρ αφρρηκέν.* 2. *αφρ αφρ-*
ρηκέν. *εζωτρη* *εζωτρη* *εζωτρη* 2. *εζωτ-*
ρη, *εζωτρη* *εζωτρη*
 Υπερασθενής - εος (ό, ή) assai debole.
ιουω ωφωρ φωωωω. *εζωτρη* *εζωτρη*
 Υπερασπάζομαι. *M. άσπασ.* abbracciare,
 salutare teneramente. *αφρ αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπερασπίζω. *M. ίσω.* tenere sotto lo scudo,
 coprire collo scudo. 2. difendere,
 proteggere. *αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπερασπισμός (ό) difesa, protezione.
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπερασπιστής *X άντι*
 Υπερασπιστής - ου (ό) difensore, protet-
 tore. *αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ*
 Υπερασπίστρια (ή) *θρηλ. τ. προηγ.*
 Υπεραστράπτω. *M. ψω.* folgoreggiare
 troppo. *ιουω αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπεραυγάω. *M. άσω.* brillare grande-
 mente. *ζωω ζωρητφ* *αφρ αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπεραυγής - εος (ό, ή) = *Υπερλαμπρος.*
 Υπεραυξάνω. *M. αυξήσω.* crescere oltre
 misura. *ζωφτε ηοιου μεδωω* *αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπεραυξήσις - εως (ή) accrescimento eces-
 sivo. *ζωφτε ηοιου μεδωω* *αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπεραυχών - ω. *M. ήσω.* millantarsi gran-
 demente. *ιουω αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπεραυχής - εος και
 Υπεραυχος (ό, ή) gran millantatore. *ιουω*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπεραχθής - εος (ό, ή) troppo caricato.
ιουω αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπερβαίνο. *M. βήσομαι.* sormontare,
 sorpassare. 2. eccellere, prevalere,
 superare. *αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπερβαλλόντως, *επίθ.* oltre misura, oltre
 modo. 2. eccellentemente. *ζωφτε ηοιου,*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ

ρη, εζωτρη *εζωτρη* 2. *εζωτρη* *εζωτρη*
 εζωτρη *εζωτρη*
 Υπερβαλλω. *M. βαλώ.* gettare al di là.
 2. superare, oltrapassare. 3. eccellere.
 4. eccedere. *αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπερβατικός - ή - όν. che si può sormon-
 tare. 2. eccedente. *αφρ αφρ αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπερβασις και
 Υπερβασις - εως (ή) trasgressione. *αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπερβατός - ή - όν. che si può sormon-
 tare. 2. eccedente. *αφρ αφρ αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπερβατών (τό) iperbato (figura rettorica).
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπερβιβάζω. *M. άσω.* trasportare. *αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπερβολή (ή) eccesso, iperbole, esage-
 razione. *αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπερβολικός - ή - όν. iperbolico, esagera-
 tivo. *αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπερβολικός, *επίθ.* iperbolicamente, con
 esagerazione. *αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπερβόριμος και *Υπερβόριος (ό, ή) che
 si trova o abita al di là del setten-
 trione. *αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπερβόριος. *M. βρύσω.* abbondare all' ec-
 cesso. *ζωφτε ηοιου αφρ αφρ αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπερβύσομαι. *M. άσσομαι.* lavorare di na-
 scosto, concertare. 2. servire. *αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπεργεγός (ό, ή) che è sulla terra. *αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπεργεγυίω. *M. ίσω.* empiere all' eces-
 so. *ζωφτε ηοιου αφρ αφρ αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπεργεγεός (ό, ή) gran millantatore. *ιουω*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπεργεγεός (ό, ή) decrepito. *αφρ αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπερθεός - εος (ό, ή) che non tiene nien-
 te, intepido. *αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπερθέσιος (ό, ή) (luogo) adatto a far
 qualche cosa. *αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ*
αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ αφρ
 Υπερδικίω - ω. *M. ήσω.* difendere la cau-

Υπεροικέω - ὤ. *M.* ἦσω, abitare al di là di... ἀνὰ τὴν ἡρῆν ἀνὰ τὴν ἡσυχίαν εὐνοήσει. ἔστι τὸ ἐπὶ τὸ ἄνω. ἔστι τὸ ἐπὶ τὸ ἄνω.

Υπερομβρία (ἡ) squasso di pioggia, nembo. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερον (τὸ) = Ὑπερος.

Υπεροξύς - εὐς (ὁ, ἡ) acutissimo. ἰσχυρῶς. ἔστι τὸ ἄνω.

Υπεροφθής - ον (ὁ) disprezzatore, arrogante. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπεροφθικός - η - ὄν. (καὶ ἐπίφ.) - ἰκῶς. solito a disprezzare. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπεροπτός (ὁ, ἡ) = Ὑπεροπτής.

Υπερορατικός - η - ὄν. = Ὑπεροπτικός.

Υπεροράω - ὤ. *M.* ὄφρα. guardare di sopra. 2. disprezzare. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπεροργίζομαι. *M.* ἰσομαι, sdegnarsi grandemente. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶω. *M.* ἰσώ. esiliare. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶς - α ἡ ὄς - ον. forestiere, straniero. 2. bandito. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶμος (ὁ) esilio. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι - ὤ. *M.* ἦσω, spaventarsi. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερος (ὁ) pestello. 2. saliscendo o martello di porta. ἀνὰ τὴν ἡσυχίαν. 2. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι (ὁ, ἡ) ch'è al di sopra del cielo. 2. celeste. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι - οἶμαι. *M.* ὄσμαι. accigliarsi. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι - νος (ὁ, ἡ) accigliato. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι - ὤ. *M.* ἦσω, gonfiarsi. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι (ἡ) superiorità, preeminenza, eccellenza. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι (ὁ, ἡ) preeminente, eccellente. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι (ἡ) disprezzo. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι - εὐς (ὁ, ἡ) assai gelato. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι. *M.* ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι - εὐς (εἰα - ν) troppo grasso. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι - η - ὄν. (καὶ ἐπίφ.) - ἰσοῶς. soprabbondante. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι - εὐς (ὁ, ἡ) che vola al di so-

pra, che travola. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι. = Ὑπερορῶσθαι.

Υπερορῶσθαι - ὤ. *M.* ἦσω, saltare di sopra. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι. *M.* ἀνώ. = Ὑπερορῶσθαι.

Υπερορῶσθαι (ὁ, ἡ) troppo amaro. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι. *M.* ὑπερορῶσθαι. riempire oltre misura. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι. *M.* πεσοῦμαι. cadere di sopra. 2. passare. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι. *M.* ἰσομαι. soprabbondare. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι. *M.* πλεῖσσομαι ἢ πλεῖσσομαι. passare navigando. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι (ὁ, ἡ) ripieno, pienissimo. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι - ὤ. *M.* ὄσω. = Ὑπερορῶσθαι.

Υπερορῶσθαι (ὁ, ἡ) = Ὑπερορῶσθαι.

Υπερορῶσθαι - ὤ. *M.* ἦσω, Eimi -

Υπερορῶσθαι (ὁ, ἡ) ricchissimo. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι - ὤ. *M.* ἦσω, desiderare, bramare vivamente. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι - ὀλλη - πολυ. moltissimo. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι - ὤ. *M.* ἦσω, faticarsi troppo. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι (ὁ, ἡ) poverissimo. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι (ὁ, ἡ) densissimo. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι - ὤ. *M.* ἦσω, divenir troppo carnoso. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι (ὁ, ἡ) rispettabilissimo. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι. *M.* ὑνοῦμαι. gloriarsi, vantarsi troppo. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι (ὁ, ἡ) durissimo. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι (ὁ, ἡ) sapientissimo. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι. *M.* στίλλω. brillare, risplendere troppo. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι - η - ὄν. più che perfetto. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι - η - ὄν. supremo. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι. *M.* στενδω. stendere assai. 2. sorpassare. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπερορῶσθαι. *M.* τελλω. spuntare verso sù, soprastare. ἠερῶν. ἀεὶ τὸ ἄνω.

Υπόδουλος (ὁ, ἡ) soggetto, ch' è sotto il potere altrui. ζωματικῆ, οὐκ ἐστὶν ἐξ ἑαυτοῦ ἐκείνου ἡ ἀρχὴ τῆς ἐξουσίας. ἢ ἡ ἐξουσία τοῦ ἑαυτοῦ ἐκείνου.

Υποδοχεῖον (τὸ) ospizio. ἑρμηνεύσθαι, οὐκ ἔστιν ἑρμηνεύσθαι.

Υποδοχὴς - εὐς (ὁ) ostie, ostiere. ἐπιμελεῖται τῆς ἐξουσίας.

Υποδοχὴ (ἡ) accoglienza. 2. ricettacolo. 3. asilo, rifugio. 4. approvazione. ἑρμηνεύσθαι ἐπιμελεῖται. 2. ἐπιμελεῖται τῆς ἐξουσίας. 3. ἀποδοχὴς, ἐπιμελεῖται. 2. ἀποδοχὴς, ἑρμηνεύσθαι. 3. ἐπιμελεῖται τῆς ἐξουσίας. 4. ἀποδοχὴς, ἐπιμελεῖται τῆς ἐξουσίας.

Υποδράω - ῶ. M. δράσω. = Ὑποδραῶ.

Υποδραστῆρα (ἡ) ὄφελ. τοῦ Ὑποδραστήρη (ὁ) × ἀντί. Ὑποδραστήρης.

Υποδρομή (ἡ) asilo, rifugio, porto. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας, ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υπόδρομος (ὁ) = Ὑποδρομή.

Υποδύω ἢ (συχρότ.)

Υποδύομαι. M. δύσομαι. sottentrare, insinuarsi. 2. incaricarsi. 3. vestirsi. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας. 2. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας. 3. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας. (μετμ.) rifuggire. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υπόδυσος - εὐς (ἡ) rifugio. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποδύσκολος (ὁ, ἡ) difficile. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποδύτης - ου (ὁ) sottana. ἑρμηνεύσθαι ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποζακορέω, M. εἶσω, esser sotto - sagrestano. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας ἐπιμελεῖται τῆς ἐξουσίας.

Υποζακορός (ὁ, ἡ) sotto - sagrestano. ἑρμηνεύσθαι ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποζεύγνυμι. M. ζεύξω. soggiogare, sottomettere. ἐπιμελεῖται τῆς ἐξουσίας.

Υπόζευξίς - εὐς (ἡ) soggiogazione, soggiogazione. ἐπιμελεῖται τῆς ἐξουσίας.

Υποζύγιος (ὁ, ἡ) messo sotto il giogo. ἐπιμελεῖται τῆς ἐξουσίας.

Υπόζυγιον (ὄν. κτηνός). bestia da soma. ἑρμηνεύσθαι ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποζυγῶ - ῶ. M. ὄσω. = Ὑποζεύγνυμι.

Υπόζωμα (τὸ) diafragma. 2. il banco de' remiganti. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποζώνιον (τὸ) sotto - cingolo. ἑρμηνεύσθαι ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποζώννυμι (ζωννύω). M. ζώσω. cingere. 2. (μσ.) succingere. 3. preparare, allestire. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας. 2. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας. 3. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υπόζωμα (τὸ) = Ὑπόζωμα.

Υπόθεμα (τὸ) base, fondamento. ἑρμηνεύσθαι.

Υποθερμῶν. M. ἀνῶ. riscaldare alquanto, intiepidare. ἑρμηνεύσθαι ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υπόθερμος (ὁ, ἡ) tiepido. ἑρμηνεύσθαι ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υπόθεσις - εὐς (ἡ) il metter di sotto. 2. fondamento. 3. argomento, proposta. 4. ipotesi, supposizionee, condizione. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας. 2. ἑρμηνεύσθαι. 3. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας. 4. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποθετικός - ἡ - ὄν. (καὶ ἐπιθ.) - εὐς. ipotetico, condizionale. ἑρμηνεύσθαι ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υπόθετος (ὁ, ἡ) supposto. ἑρμηνεύσθαι ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας. (κυρ.) messo di sotto. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας. 2. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας. (οὐδ.) Ὑπόθετος (ἐνν. φάρμακον.) suppositorio. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υπόθειν. M. θέσομαι. = Ὑποτρέχω.

Υποθεωρίω - ῶ. M. ἴσω. osservare di sotto. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας. 2. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποθῆγω. M. θῆξω. aguzzare alquanto. ἑρμηνεύσθαι ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποθήκη (ἡ) = Ὑπόθεμα. 2. ipoteca, pegno, 3. precetto, ammonizione. 2. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας. 3. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποθημαίος - α - ὄν. impegnato, messo in ipoteca. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποθοορβῶν - ῶ. M. ἴσω. cominciare a tumultuare. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποθροπύσσομαι. M. θροπύσσομαι. darsi alle delizie. ἑρμηνεύσθαι ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποθυμίασμα (τὸ) καὶ Ὑποθυμιασῶν - εὐς (ἡ) suffumigio, la fragranza de' profumi. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποθυμιασῶν - ῶ. M. ὄσω. profumare, suffumicare. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποικέω - ῶ. M. ἴσω. abitare, esser nascosto sotto. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποκορυβῶν - ῶ. M. ἴσω. nascondersi (in casa). 2. tramare, macchinare. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας. 2. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποκορύβω. M. ἴσω. 2. mezzo ubbriaco, coticchio. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας. 2. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποκαθαίρω. M. ἀρῶ. purgare, nettare di sotto o leggermente. ἀποδοχὴς τῆς ἐξουσίας.

Υποκαθαρός - εὐς (ἡ) τὸ οὐδ. π. προηγ.

nabile. *ἡρωδισμῶν*. *ἡρωδισμῶν*. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπιόλημις - εως (ἡ) opinione, parere. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπολιμωδης - εως (ὁ, ἡ) alquanto affamato. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπολιπαίνω. *Μ. ανῶ*. ingrassare poco a poco. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπολιπαριος (ὁ, ἡ) alquanto grasso, fiacco, floscio. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπολισθαινω (ανῶ). *Μ. ολισθῆσω*. sdruciolarsi poco a poco. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπολογίζομαι. *Μ. ἰσομαι*. calcolare, supputare, far conto. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπολογισμός (ὁ) conto. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπόλοιπος (ὁ, ἡ) rimanente. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπόλογος (ὁ, ἡ) responsabile. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπολοιπος (ὁ, ἡ) rimanente. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπολογαχος (ὁ) luogotenente. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπόλοιος - εως (ἡ) τὸ οὖσ. τοῦ

Ἐπολύω. *Μ. ὑσῶ*. sciogliere, slegare. 2. scalzare. 3. snervare. 4. liberare. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπολιπῶω - ῶ. *Μ. ἡσῶ*. cessare poco a poco. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομαλῆσιος (ὁ, ἡ) lattante. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομακρος (ὁ, ἡ) lunghetto. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομαλάσσω. *Μ. αἰσῶ*. mollificare poco a poco. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομαραίνομαι. *Μ. μαραινῶμαι*. apparire poco a poco. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομασθῆσιος (ὁ, ἡ) = Ἐπομαλῆσιος.

Ἐπομαυρος (ὁ, ἡ) oscuro. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομβρος (ὁ, ἡ) piovosο. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομειδιῶω - ῶ. *Μ. αἰσῶ*. sorridere. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομειών - ονος (ὁ, ἡ) inferiore. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομειλας - ανος (ανῶ - αν). *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομενετικός - ἡ - ὄν. paziente. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομενητικός - ἡ - ὄν. = τ. προσηγ.

Ἐπομενητός - ἡ - ὄν. tollerabile. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομένω. *Μ. μενῶ*. rimanere, restare, sostenere, perseverare. 2. soffrire, sopportare. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομειδῶω. *Μ. ἰσῶ*. = Ἐπομαρῶω.

Ἐπομειρωμός (ὁ) = Ἐπομαρῶω.

Ἐπομηχης - εως (ὁ, ἡ) lunghetto. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομητριος (ὁ, ἡ) che sta ancora nell'utero della sua madre. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομιγνυμι. *Μ. μίξω*. mescolare poco a poco. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομνησῶω. *Μ. ὑπομνήσω*. ricordare, suggerire. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομοισθος (ὁ, ἡ) = Μειοθωτός.

Ἐπομοιόμοιος - ὄμοιος. *Μ. μνησῶμαι*. = Ἐπομνησῶμαι. 2. incitare la femmina all'adulterio. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομόνημα (τὸ) comentario, giornale. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομνηματίζω. *Μ. ἰσῶ*. passare nel giornale. 2. comentare. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομνηματισμός (ὁ) comentazione. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομνημάτιον (τὸ) ὑπερ. τ. Ἐπομνημα.

Ἐπομνηματισμός (ὁ) comentazione. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομνηματιστής - οῦ (ὁ) comentatore. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομνηματογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di commentari. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομνημοί - εως (ἡ) commemorazione. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομνησῶω. *Μ. εὐσομαι*. fidanzare. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομνησῶω. *Μ. εὐσομαι*. fidanzare. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομνημα. *Μ. ομοῦμαι*. dimandare nel tribunale la dilazione del suo aggronamento. *ἡρωδισμῶν*.

Ἐπομνησῶω. *Μ. εὐσομαι*. fidanzare. *ἡρωδισμῶν*.

Υποβέλτος (ὁ, ἡ) coperto di nuvole. ὑποβελτός ἡ ἀστὴρ.

Υποβίω, *M. νεύομαι ἢ νευσῶμαι*, nuotare sott'acqua. ὑβίω ὑποβίω.

Υποβύχθω, *M. νύξομαι*. = τ. προηγ.

Υποβύζω (νίπτω), *M. νίψω*, lavarsi (i piedi). (ἡμιερῶν) ὑβύζω.

Υπονοίω - ὠ, *M. ἴσσω*, congetturare. 2. sospettare. ὑπονοίω ὑπονοίω.

Υπονόημα (τὸ) congettura. 2. sospetto. ὑπονόημα ὑπονόημα.

Υπονοήσιμος (ὁ) sospettoso. ὑπονοήσιμος.

Υπονοθεύω, *M. εἴσω*, falsare, corrompere di soppiatto. ὑπονοθεύω ὑπονοθεύω.

Υπονομία (ἡ) sospetto. 2. allegoria. ὑπονομία.

Υπονομινα, *M. εἴσω*, minare. ὑπονομινα.

Υπονομή (ἡ) mina. ὑπονομή.

Υπονομός (ὁ) = τ. προηγ.

Υπονος (ὁ) argano. ὑπονομός.

Υποπόσιος (ὁ, ἡ) ammalaticcio. ὑποπόσιος.

Υποποστέω - ὠ, *M. ἴσσω*, ritornare indietro. ὑποποστέω.

Υποποστῆμα (τὸ) ritorno. ὑποποστῆμα.

Υποποσίζω, *M. ἴσω*, inumidire alquanto. ὑποποσίζω.

Υποποσῆς - ἴδος (ἡ) = Παράνομος.

Υπόποσος (ὁ, ἡ) biondetto. ὑπόποσος.

Υποποσῆσιμος, *M. ἀνώ*, disseccare alquanto. ὑποποσῆσιμος.

Υπόποσος (ὁ, ἡ) alquanto arido. ὑπόποσος.

Υπόποσος (ὁ, ἡ) ch'è di legno dissotto. ὑπόποσος.

Υπόποσος - εὖς (ὁ, ἡ) alquanto acuto. ὑπόποσος.

Υποπόσσω, *M. πάσω*, spruzzare, spargere dissotto. ὑποπόσσω.

Υπόποσχος (ὁ, ἡ) grassetto. ὑπόποσχος.

Υποπεινάω - ὠ, *M. ἴσσω*, cominciare ad affamarsi. ὑποπεινάω.

Υποπέλειος καὶ

Υποπέλιος (ὁ, ἡ) alquanto livido. ὑποπέλιος.

Υποπέμπω, *M. πέμπω*, mandare di nascosto. ὑποπέμπω.

Υποπεράτωσις - εὖς (ἡ) compimento, terminazione. ὑποπεράτωσις.

Υποπιάννυμι, *M. πετάσω*, stendere dissotto. ὑποπιάννυμι.

Υποπίεσιμα (τὸ) tappeto. ὑποπίεσιμα.

Υποπιθριζω, *M. ἴσω*, imitare la scimia. ὑποπιθριζω.

Υπόπειρος (ὁ, ἡ) amaretto. ὑπόπειρος.

Υποπιπλήμι, *M. ὑποπλήσω*, empire abbastanza. ὑποπιπλήμι.

Υποπιμπρήμι, *M. ὑποπρήσω*. = ὑποκαίω.

Υποπίνω, *M. πίωμαι*, bere alquanto. ὑποπίνω.

Υποπίπτω, *M. πεσοῦμαι*, cadere sotto. 2. prostrarsi a piedi. ὑποπίπτω.

Υποπλέω, *M. πλέξω*, trecciare dissotto. ὑποπλέω.

Υποπληρόω - ὠ, *M. ὠσω*. = ὑποπιπλήμι.

Υποπνέω, *M. πνεύσομαι*, soffiare di sotto. ὑποπνέω.

Υποποδίζω, *M. ἴσω*, retrocedere. ὑποποδίζω.

Υποπόδιον (τὸ) predella. ὑποπόδιον.

Υποπόδιος (ὁ, ἡ) posto sotto i piedi. ὑποπόδιος.

Υποπόδος (ὁ, ἡ) = ὑποπόδιος. 2. = ὑπόπους.

Υποποῖω - ὠ, *M. ἴσσω*, metter dissotto. 2. eccitare pian piano. ὑποποῖω.

Υποποῖσιμος - εὖς (ἡ) insinuazione, αἰσχρολογία. ὑποποῖσιμος.

Υποπομπή (ἡ) ordine. ὑποπομπή.

Υποπορεύομαι, *M. εἴσομαι*. = ὑπέρχομαι.

Υποπόριος - εὖς (ἡ) insinuazione, αἰσχρολογία. ὑποπόριος.

Υποπόρφυρος (ὁ, ἡ) che inclina al color porpureo. ὑποπόρφυρος.

Υπόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha de' piedi dissotto. ὑπόπους.

Υπόπρωρος (ὁ, ἡ) che ha la prora bassa. ὑπόπρωρος.

Υποπτέρος (ὁ, ἡ) alato. 2. veloce. ὑποπτέρος.

Υποπτέω, *M. εἴσω*, sospettare, dubitare. 2. congetturare. 3. spiare. ὑποπτέω.

Υποπτερός (ὁ) sospettoso. ὑποπτερός.

mente con una spugna. *υποκαθάρσει*
 ὑπὸ ἀρκετῶν. *υποκαθάρσει* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποσπονδος (ὁ, ἡ) che fa o che si fa
 dietro un patto. *ὑποσπονδία* ἔξω ἔξω ἔξω
 ὑποσπ. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποστάζω. *Μ. σταζω*. distillare. *ὑποσπίλι*
ὑποσπίλι *ὑποσπίλι*. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποστάθμη (ἡ) feccia. 2. fondamento.
 ὑποστ. 2. ἔξω ἔξω. 2. ἔξω ἔξω.
 Ὑποστασις-εως (ἡ) = Ὑποστάθμη. 2.
 ipostasi, persona. 3. coraggio, fiducia.
 4. beni, averi. 2. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω.
 3. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω. 4. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποστάτης-ου (ὁ) che ha prodotto la
 natura delle cose. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποστατικῶς, ἐπιθ. coraggiosamente. 2.
 ipostaticamente. *ὑποσπασίμων*. 2. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποστατος (ὁ, ἡ) tollerabile. *ὑποσπασίμων*,
ὑποσπασίμων. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑπόστεγος (ὁ, ἡ) ch'è sotto il tetto. *ὑποσπασίμων*
ὑποσπασίμων ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποστίγω. *Μ. στίγω*. = Ὑποσπασίμων.
 Ὑποστίλλω. *Μ. στέλλω*. tirar abbasso, abbas-
 sare. 2. diminuire. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 2. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω. 2. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποσπασίμων. *Μ. σπασίμων*. raggrinzarsi pel timore. *ὑποσπασίμων*
ὑποσπασίμων. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποσπενάζω. *Μ. σπενάζω*. gemere in segreto.
ὑποσπασίμων ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑπόσπενος (ὁ, ἡ) un poco stretto. *ὑποσπασίμων*
ὑποσπασίμων. ἔξω ἔξω.
 Ὑποσπένω (X. M.) = Ὑποσπενάζω.
 Ὑπόσπενος (ὁ, ἡ) ch'è sotto il petto.
ὑποσπασίμων ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑπόσπημα (τὸ) appoggio, sostegno. 2.
 corpo di guardia. *ὑποσπασίμων*, ἔξω ἔξω. 2.
ὑποσπασίμων ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 2. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω. 3. =
 Ὑποστάθμη. 4. = Ὑποστασις.
 Ὑποσπέρεια (τὸ) = τ. προηγ.
 Ὑποσπέρω. *Μ. σπέρω*. appoggiare. *ὑποσπασίμων*
ὑποσπασίμων ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποσπέρω (ἡ) virgola. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 (ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω).
 Ὑποσπίω. *Μ. σπύω*. virgolare, separare
 con delle virgole. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποσπίω. *Μ. σπύω*. brillare alquanto.
 ὑποσπ. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποσπύω (ἡ) abbassamento. 2. timidità.
 3. fuga. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 3. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω. 2. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 3. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποσπύω (τὰ) morso di briglia. *ὑποσπασίμων*
ὑποσπασίμων. ἔξω ἔξω.
 Ὑποσπύω καὶ Ὑποσπύω. *Μ. ὑποσπασίμων*

σπύω. stendere al dissotto. *ὑποσπασίμων*
ὑποσπασίμων. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποσπύω-ω. *Μ. σπύω*. essere luog-
 otamente-generale. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποσπύω (ὁ, ἡ) luogotamente-gene-
 rale. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποσπύωξ-ακος (ὁ) = τ. προηγ.
 Ὑποσπύω. *Μ. σπύω*. far ritornare in-
 dietro. 2. mular parere. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 2. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω. 2. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποσπύωξ (ὁ, ἡ) tondetto, un poco
 rotondo. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποσπύω (ἡ) ritorno. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποσπύω (τὸ) ciò che si stende al
 dissotto. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποσπύω. *Μ. σπύω*. = Ὑποσπασίμων ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑπόστυλος (ὁ, ἡ) sostenuto sù delle
 colonne. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑπόστυλος-ω. *Μ. στυλος*. appoggiare sù
 delle colonne. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποστυλώω. *Μ. στυλώω*. mescolare
 alquanto. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποστυλώω. *Μ. στυλώω*. tirare giù. *ὑποσπασίμων*
ὑποσπασίμων. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω. = *Δελεάω*.
 Ὑποστυλώω (τὸ) il sangue della vittima.
 2. l'inchiestro della seppia. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 2. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω. 2. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποστυλώω. *Μ. στυλώω*. scannare. *ὑποσπασίμων*
ὑποσπασίμων. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποστυλώω. *Μ. στυλώω*. *Αττ. ἀντι* Ὑπο-
 στυλώω.
 Ὑποστυλώω. *Μ. στυλώω*. stringere, legare
 di sotto strettamente. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποστυλώω. *Μ. στυλώω*. sigillare dissotto.
ὑποσπασίμων ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποστυλώω. *Μ. στυλώω*. promessa. *ὑποσπασίμων*
ὑποσπασίμων. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποστυλώω-ος (ἡ) ὄν. chi promette facil-
 mente. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποστυλώω. *Μ. στυλώω*. fendere dissotto.
ὑποσπασίμων ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποστυλώω. *Μ. στυλώω*. accumulare poco a
 poco. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποστυλώω. *Μ. στυλώω*. subordinazione, sogge-
 zione. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποστυλώω. *Μ. στυλώω*. chi ha la facoltà di
 sottomettere. *ὑποσπασίμων* ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.
 Ὑποστυλώω. *Μ. στυλώω*. (Γρατ.) Ὑποστυλώω (ἡ) (ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω).
 Ὑποστυλώω. (modo soggiuntivo). *ὑποσπασίμων*
ὑποσπασίμων. ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω ἔξω.

'Υπόταξις - εως (ή) soggiogamento. *ἐπιταχίω*, *ζυγωσάτω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε, ε-ε-ε-ε-ε-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτάσσω (τιώ). *Μ. τάζω*. sottomettere, soggiogare, subordinare. *ἐπιταχίω*, *ζυγωσάτω* εὐθύω. *υποτακτὸς* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποταύριον (τό) = Πειρίνειον.

'Υποταφρέω. *Μ. εἶσω*. = 'Υποσκάπτω.

'Υποτείνω. *Μ. τεινῶ*. stendere dissotto. *ισοπέδη* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

(δδ.) 'Υποτείνουσα (ή) ipotenusata, linea opposta all'angolo retto in un triangolo. *ἐπιταχίω*, *ζυγωσάτω*. εὐθύω. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτιθέω. *Μ. τιθῶ*. 2. eccitare. *ὑποτιθέω*. ε-ε-ε-ε-ε-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτιχίζω. *Μ. εἶσω*. costruire un muro dissotto. *ισοπέδη* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτίλω - ω. *Μ. τελῶσω*. pagare (il tributo). *εἰσπραξέω* (ζωρη). β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτιλής - εός (ό, ή) tributario. *ζωρηλατία*. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτίμνω. *Μ. τιμῶ*. tagliare, troncicare di sotto. 2. tagliar di mezzo, sorprendere. *ισοπέδη* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτιρῶ - ω. *Μ. ἥσω*. spiare. *ὑποτιρῶ*. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτίθηναι. *Μ. ὑποθῆσω*. mettere, porre al dissotto, sottoporre. 2. metter per base, per fondamento. 3. supporre. 4. suggerire. 5. impegnare. 6. (μο.) consigliare. *ισοπέδη* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτιμάω - ω. *Μ. ἥσω*. valutare di meno. *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτίμιθους - εως (ή) diminuzione d'una ammenda. 2. pretesto. *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτιμήσιος καὶ 'Υποτιμήσιος (ό, ή) latitante. *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτομῆς - εός (ό) coltello. 2. falce. *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτομή (ή) l'azione di tagliare dissotto. 2. privazione. *ισοπέδη* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτοξείω. *Μ. εἶσω*. dardeggiare da basso all'alto. *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτραυλῖος. *Μ. εἶσω*. *Εἶμι* —
linguatico. *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτραχῆλιον (τό) la parte al dissotto del collo. 2. collarino della collana. (*Γαλλ. gorgierin*). *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτραχύς - εός (ό, ή) un poco aspro, duro. *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτροίπατος. *Μ. τροπήσομαι*. ritornar indietro. *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτρύψω. *Μ. θρέψω*. nudrire di nascosto. *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτρίβω. *Μ. θρίβωμαι* ἢ *δραμοῦμαι*. correre di sotto. 2. insinuarsi. 3. arrestare colui che fugge, sorprendere per una traversa. 4. cattivarsi il favore di qualcuno. *ισοπέδη* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτρύχω. *Μ. τρύχωμαι*. logorare dissotto. *ισοπέδη* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτροπή (ή) ritorno. 2. accesso d'una malattia. *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτροπισάω. *Μ. ἀφω*. avere degli accessi. *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτροπισμός - ός - όν. che ha degli accessi (malattia). *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υπότροπος (ό, ή) che ritorna indietro. *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υπότροχος (ό, ή) che ha delle ruote di sotto. *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υπότρογος (ό, ή) piena di feccia. *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτριβή. *Μ. τριβήω*. brontolare. *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτρώγω. *Μ. τρώξομαι*. mangiare di nascosto, o poco oppure prima. *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτυχάω. *Μ. τυξάωμαι*. rispondere con prontezza, replicare. (*Γαλλ. ré-partir*). 2. incontrare. *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτύπω - ω. *Μ. ὠσω*. delineare, abbozzare, descrivere. *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτύπω. *Μ. ψω*. battere giù o dissot-
to. *εἰσπραξέω* εὐθύω. β-η-ε-β-ε-β-ε. ε-ε-ε-ε-ε-ε.

'Υποτύπωνος - εως (ή) modello, esempla-

Υποόφραος-α ἡ ὄσ-ον. ch'è sotto il tetto della casa. *υπόφραος ἡ ὄσος*.

Υπόρφος (ὁ, ἡ) = τ. προρηγ.

Υπορυχία (ἡ) mina. *υπόρυχια*.

Υπουχρος (ὁ, ἡ) pallidetto. *υπόυχρος*.

Υς-ύος (ὁ καὶ ἡ) porco, majale o scrofa. *υς ἡ ὄσος*.

Υγονον (τό) isgino (sorta di pianta che serve a tingere la lana). *υγονον*.

Υιοσός (ἡ) caduta della pioggia. *υιοσός*.

Υκιλος καὶ Υσχλος (ὁ) fibbia della scarpa, dello stivale. *υκιλος ὁ ὑσχλος*.

Υμα (τό) pioggia. *υμα*.

Υμίνη (ἡ) conflitto. *υμίνη*.

Υπιέλιθος (ὁ) sterco di porco (Lat. succerda). *υπιέλιθος*.

Υπολήθ-ηγος (ἡ) sterza, flagello. *υπολήθης ἡ γος*.

Υποπλώ-ω. M. ἡσω. pascere de' porci. *υποπλώω*.

Υπόπολος (ὁ) porcajo. *υπόπολος*.

Υσοός (ὁ) giavellotto. *υσοός*.

Υσοσπος (ἡ) issopo (pianta). *υσοσπος*.

Υστατος-η-ον. ultimo, estremo. *υστατος ἡ ὄσος*.

Υσάρα (ἡ) matrice (Lat. uterus). *υσάρα*.

Υστεραίος-α-ον. posteriore, seguente. 2. del giorno seguente. *υστεραίος ἡ ὄσος*.

Υστερέω. M. εἶσω καὶ

Υστερίω-ω. M. ἡσω. esser posteriore, venire l'ultimo, restar indietro, mancare, privarsi. *υστερίωω*.

Υστέριμα (τό) mancanza, disavvantaggio. *υστέριμα*.

Υστέριος-εως (ἡ) il restare indietro. *υστέριος ἡ εως*.

Υστέριζω. M. ἰσω. = Υστερίω.

Υστέριος-η-ον. della matrice, isterico. *υστέριος ἡ ὄσος*.

Υστεροβουλῶ-ω. M. ἡσω. pensare dopo il fallo. *υστεροβουλῶω*.

Υστεροβουλία (ἡ) (το οὖο. τ. προρηγ).

Υστερόβουλος (ὁ, ἡ) chi riflette, pensa dopo il fallo. *υστερόβουλος*.

υστερόβουλος ὁ ἡ

Υστερογενής-εος (ὁ, ἡ) nato appresso. *υστερογενής ἡ εως*.

Υστερογονία (ὁ, ἡ) posterità. *υστερογονία*.

Υστερολογέω-ω. M. ἡσω. parlare l'ultimo. *υστερολογέωω*.

Υστερολόγος (ὁ, ἡ) colui che parla l'ultimo. *υστερολόγος ὁ ἡ*.

Υστερον, ἐπιθ. καὶ Υστερον (τό) καὶ Υστερα (τά) = Υστερος.

Υστερος-α-ον. posteriore, inferiore, ultimo, seguente, prossimo. *υστερος ἡ ὄσος*.

Υστίρα (ἡ) matrice. *υστίρα*.

Υστίρα καὶ Υστίρας, ἐπιθ. = Υστερον.

Υστρεῖς-εως (ὁ καὶ ἡ) istrice, porco spinoso. *υστρεῖς ἡ εως*.

Υφαινο. M. ἀνω. tessere, ordire, tramare. *υφαινο*.

Υφαιρέσις-εως (ἡ) sottrazione. *υφαιρέσις ἡ εως*.

Υφαιρέτρια (ἡ) = Μαῖα.

Υφαιρέω-ω. M. αἰρήσω. (ὡς ἐπὶ το πλ. μσ.) prender di nascosto, sottrarre, diminuire. *υφαιρέωω*.

Υφαλμνεος (ὁ, ἡ) un poco salato. *υφαλμνεος ὁ ἡ*.

Υφαλος (ὁ, ἡ) ch'è sotto il mare. *υφαλος ὁ ἡ*.

Υφαιμος (ὁ, ἡ) = Υφόναιμος.

Υφανασ-εως (ἡ) tessitura. *υφανασ ἡ εως*.

Υφάντης-ον (ὁ) tessitore. *υφάντης ὁ ὄσος*.

Υφαντικός-η-ον. (καὶ ἐπιθ.)-εως. che concerne la tessitura. *υφαντικός ἡ ὄσος*.

Υφαντός-η-ον. tessuto. *υφαντός ἡ ὄσος*.

Υφαντρία (ἡ) φηλ. τ. Υφάντης.

Υφάπτω. M. ἀψω. metter del fuoco al dissotto. *υφάπτωω*.

Υφαρπάζω. M. ἀσω. rapire, prendere di sotto o di soppiatto. *υφαρπάζωω*.

Υφαρπασίς-εως (ἡ) il rapire dissotto. *υφαρπασίς ἡ εως*.

Υφανία και Υφανσις-εως (ή) = Υφανσις.
 Υφανσις (τό) tessuto, tela. 2. trama. *υφανσις*, *υφανσις*, *υφανσις*, *υφανσις*. 2. *υφανσις*, *υφανσις*. 2. *υφανσις*, *υφανσις*.

Υφανσις. *Μ. εἶσω*, imboscare, *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις*, *υφανσις*, *υφανσις*.

Υφανσις (ή) posto inferiore. *υφανσις* *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις-ή-ον. soffribile. *υφανσις*, *υφανσις*, *υφανσις*.

Υφανσις (ό) = Υφανσις.

Υφανσις. *Μ. εἶσω*, sottrarre, *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις*.

Υφανσις ή Υφανσις, ἐπιθ. assieme, in un tratto. *υφανσις*, *υφανσις*, *υφανσις*.

Υφανσις (ή) (ένν. γραμμή) segno d'unione di due sillabe (-). *υφανσις* *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις *υφανσις* (-). *υφανσις* *υφανσις* (-).

Υφανσις. *Μ. εἶσω* και *υφανσις*.

Υφανσις. *Μ. εἶσω*, serpeggiare di sotto. 2. insinuarsi. *υφανσις* *υφανσις*. 2. *υφανσις*, *υφανσις*. 2. *υφανσις*, *υφανσις*.

Υφανσις-εως (ή) diminuzione. *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις, ἐπιθ. verso sera. *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις (ό, ή) che si trova in casa. *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις (ή) = Υφανσις.

Υφανσις-οἶμαι. *Μ. ἴσσω*, procedere, guidare. 2. consigliare, insegnare. *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις* *υφανσις*. 2. *υφανσις*, *υφανσις*. 2. *υφανσις*, *υφανσις*.

Υφανσις-εως (ή) guidamento, condotta. 2. consiglio, insegnamento. *υφανσις* *υφανσις*. 2. *υφανσις*, *υφανσις*. 2. *υφανσις*, *υφανσις*.

Υφανσις X ἀντι -

Υφανσις-ου (ό) guida. 2. consigliere, maestro, precettore. *υφανσις*. 2. *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις*. 2. *υφανσις*, *υφανσις*.

Υφανσις (ό, ή) ajudante del cocchiere. *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις. *Μ. ὑψώσω*, abbassare. 2. sottomettere, metter al disotto. *υφανσις*. 2. *υφανσις* *υφανσις*. 2. *υφανσις* *υφανσις* (ως ἐπι τὸ πλ. μσ.) cedere, lasciare, abbandonare. 2. permettere, accordare. *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις* *υφανσις*. 2. *υφανσις*, *υφανσις*. 2. *υφανσις*, *υφανσις*.

Υφανσις. *Μ. ὑποστῶσω*, metter al disotto. 2. produrre, far esistere. 3. (μσ.) proporre. 4. promettere. 5. sostituire. 6. tollerare, sostenere. 7. restar indietro, ritirarsi, cedere. 8. restare sotto. *υφανσις* *υφανσις*. 2. *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις* *υφανσις*. 3. *υφανσις* *υφανσις*. 4. *υφανσις* *υφανσις*. 5. *υφανσις* *υφανσις*. 6. *υφανσις* *υφανσις*. 7. *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις* *υφανσις*.

8. *υφανσις* *υφανσις*. 2. *υφανσις* *υφανσις*. 3. *υφανσις* *υφανσις*. 4. *υφανσις* *υφανσις*. 5. *υφανσις* *υφανσις*. 6. *υφανσις* *υφανσις*. 7. *υφανσις* *υφανσις*. 8. *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις-εως (ή) = Υφανσις.

Υφανσις (μσ.) - οἶμαι - οἶμαι. *Μ. ὑπόψωμα*, sospettare, diffidarsi. *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις (ό) = Συναφικός.

Υφανσις-ω. *Μ. ἴσσω*, star in agguato (parlandosi de' corsari). *υφανσις* *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις* *υφανσις* *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις-ω. *Μ. ἴσσω*, in un porto, in una rada. *υφανσις* *υφανσις* *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις-εως (ή) l'approdare, abbordo. 2. porto, cala, calanca, baja. *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις* *υφανσις*. 2. *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις (ό) = τ. προση. (2).

Υφανσις-ους (τὸ) = Υφανσις. 2. stilo. *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις (ό, ή) amidetto, un poco umido. *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις (ό, ή) ch' è sott' acqua. *υφανσις* *υφανσις*. 2. *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις-ον (ό) millantatore. *υφανσις* *υφανσις*. 2. *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις-ω. *Μ. ἴσσω*. = Υφανσις.

Υφανσις-ω. *Μ. ἴσσω*, alzare la testa, insuperbirsi. *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις* *υφανσις*. 2. *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις. *Μ. εἶσω*, και

Υφανσις-ω. *Μ. ἴσσω*. = Υφανσις.

Υφανσις-εως (ό, ή) che tiene la testa alzata, orgoglioso, superbo. *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις-ω. *Μ. ἴσσω*, millantarsi. *υφανσις* *υφανσις*. 2. *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις (ό, ή) ostentazione. *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις (ό, ή) = Υφανσις.

Υφανσις-εως (ό, ή) = Υφανσις.

Υφανσις-ω. *Μ. ἴσσω*, camminare alto. *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις-ονος (ό, ή) superbo. *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις (μσ.) - οἶμαι - οἶμαι. *Μ. ἴσσω*-οἶμαι, parlare con stile alto. 2. millantarsi. *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις* *υφανσις*. 2. *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις (ή) sublimità di stile. 2. ostentazione, *υφανσις* *υφανσις* *υφανσις* *υφανσις*. 2. *υφανσις* *υφανσις*, *υφανσις* *υφανσις*.

Υφανσις (ό, ή) chi parla con enfasi. *υφανσις* *υφανσις* *υφανσις*. 2. = Υφανσις.

Υφανσις-ους (ό, ή) = Υφανσις ή Υφανσις.

2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

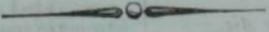
ra. գետնի վրա պառկել՝ քնանալ. թո՛ր-
 քով ինքնին տնտեսով :
 Χαμαικοίτης - ου (ό) chi dorme per ter-
 ra. գետնի վրա պառկող՝ քնացող. երբ՝
 թորքով ինքնին տնտեսով :
 Χαμαικοιτία και Χαμαικοιτος. = Χαμεν-
 νία, Χαμεύνης.
 Χαμαικνπάρισσος (ή) santolina. նոճիի տե-
 րելի նման տերեւներ ունեցող սոււնկ մը.
 Երբ ինքնին տնտեսով :
 Χαμαιλέον - οντος (ό) camaleonte (anima-
 le). 2. camaleone, carlina (erba). գետն-
 առիւծ. 2. տերեւը փոփոխական սոււնկ
 մի է. պիտուէ՛ն (պիտուէ՛ն հայլան). 2.
 Գոթուէ՛ն (պիտուէ՛ն ֆիտան) :
 Χαμαιμηλον (τό) camamilla. երիցուկ .
 Գոթուէ՛ն, պառկուէ՛ն :
 Χαμαιπέτεια (ή) = Ταπεινότης.
 Χαμαιπετής - έος (ό, ή) caduto in terra.
 2. basso, umile, vano. գետնի նիւած .
 2. ցած, փուճ. երբ ինքնին . 2. ալ-
 լա՛ք, ալլալ, պոլ, թիւրահալ :
 Χαμαιπετώσ, επίθ. bassamente. ցածէն,
 ցածը . ալլալքան, ալլալքան :
 Χαμαιρεπής - έος (ό, ή) basso. ցած . ալ-
 լա՛ք . = Χαμαιζηλος.
 Χαμαιρεπώς, επίθ. bassamente, abbasso.
 ցածէն . ալլալքան :
 Χαμαιτύπη (ή) puttana. բող, պոռնիկ .
 Գոթուէ՛ն, ֆոթուէ՛ն :
 Χαμαιτυπής - έος (ό, ή) gettato per terra.
 գետնի վրա նետուած . երբ ինքնին :
 Χαμαιτύπος (ό) bagascione. իգացեալ մա-
 նուկ . Գոթուէ՛ն :
 Χαμερπής - έος (ό, ή) (και επίθ.) - ώς. che
 serpeggia per terra. 2. abbietto. գետ-
 նի վրա սողացող, գետնաբարչ . 2. ընկե-
 ցիկ, անարգ . թորքով ինքնին ինքնին . 2. ալլալ, իօր :
 Χαμευνέω - ώ. M. ήσω. coricarsi per ter-
 ra. գետնի վրա պառկել . թորքով ինքնին :
 Χαμεύνη (ή) letto giuncato d' erba, stra-
 me. խոտէ անկողին, խոտի . թիւրահալ
 Կեռքով :
 Χαμεύνης - ου (ό) che si corica per terra.
 գետնի վրա պառկող . երբ ինքնին :
 Χαμευνία (ή) il coricarsi per terra. գետնի
 վրա պառկել . երբ ինքնին :
 Χαμηλός - ή - όν. basso, vile. ցած, անարգ .
 ալլալ, իօր :
 Χαμίτης - ου (ό) και Χαμίτις - ιδος (ή)
 basso. ցած . ալլալ :
 Χαμόθεν, επίθ. d'abbasso, di giù. վարէն,
 գետնէն . ալլալքան, երբքան :
 Χαμουλκός (ό) civea, traino. դահուկ,
 բալխիւր . Գոթուէ՛ն :
 Χανδάνω. M. χείσομαι. capire, contenere.
 պարունակել, բովանդակել . ալլալ, ինքնին
 Կեռքով :
 Χανδόν, επίθ. colla bocca aperta. բաց
 բերնով . ալլալ ալլալ :
 Χανδός - ή - όν. largo, ampio. բաց, լայն .
 ալլալ, ելլալ :
 Χάνη ή Χαννη (ή) και
 Χάννος (ό) lattola (pesce). մեծ բերնով ձուկ
 մը . ինքնին ալլալ (երբ ալլալ պիտուէ՛ն) :

Χειροτεχνέω - ω. *M.* ήσω. *esser artefice, manifattore.* *αρζτευσιακῶν εἰσαυτῶν.* *ἐξῆλθε* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας οὗτος:*
Χειροτέχνημα (τὸ) *manifattura.* *αρζτευσιακῶν ἰατρικῶν, φαρδ.* *(ἐκ τῆς ἐπιπέδου)* *ἐξῆλθε, ἡδὲ ἐκ τῆς χειροτεχνίας:*
Χειροτέχνης - ου (ὁ) *artigiano, manifattore.* *αρζτευσιακῶν, ἀεὶ φαρδ.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χειροτεχνία (ἡ) *la professione, il mestiere dell'artigiano, del manifattore.* *αρζτευσιακῶν ἰατρικῶν.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χειροτεχνικός - ῆ - ὄν. *(καὶ ἐπίρ.) - ικῶς.* *concernente il manifattore.* *αρζτευσιακῶν ἰατρικῶν.* *ἐξῆλθε, ἐκ τῆς χειροτεχνίας:*
Χειροτέχνης (ὁ, ἡ) = Χειροτέχνης.
Χειροτονέω - ω. *M.* ήσω. *dar il suo suffraggio, creare.* *2. ordinare.* *ἐν πνεύματι, ἡρωακῶν.* *2. ἀεὶ φαρδ.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε, ἐκ τῆς χειροτεχνίας:*
Χειροτονητός - ῆ - ὄν. *creato, eletto.* *2. ordinato.* *ἡρωακῶν, ἐν πνεύματι.* *2. ἀεὶ φαρδ.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χειροτονία (ἡ) *elezione.* *2. ordinazione.* *ἐν πνεύματι, ἡρωακῶν.* *2. ἀεὶ φαρδ.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χειρουργέω - ω. *M.* ήσω. *lavorare colla mano.* *2. far una operazione chirurgica.* *ἀεὶ φαρδ.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε, ἐκ τῆς χειροτεχνίας:*
Χειρούργημα (τὸ) = Χειροτέχνημα.
Χειρουργία (ἡ) *chirurgia.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χειρουργικός - ῆ - ὄν. *(καὶ ἐπίρ.) - ικῶς.* *chirurgico.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χειρουργός (ὁ) *chirurgo.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε.* *2. = Χειροτέχνης.*
Χειρώω - ω καὶ (μσ.) - οῦμαι - οὔμαι. *M.* ὀσω. *sottomettere, soggiogare.* *ἀεὶ φαρδ.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε, ἐκ τῆς χειροτεχνίας:*
Χείρωμα (τὸ) *tutto ciò che si fa, si commette colla mano.* *ἀεὶ φαρδ.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χείρων - ονος (ὁ, ἡ) *συγκρ. τ. Κακός.* *peggiore.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χειρώνακτης - ου καὶ Χειρώναξ - ακτος (ὁ) = Χειροτέχνης.
Χειροναξία (ἡ) = Χειροτεχνία.
Χείρωσις - εως (ἡ) *soggiogamento.* *ἀεὶ φαρδ.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χειρωτός - ῆ - ὄν. *soggiogato.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χελιδονιδεὺς - εως (ὁ) *rondinino.* *δριδωνῶν.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χελιδονίζω. *M.* ἰσω. *imitare la rondine.* *2. ciarlare.* *δριδωνῶν ἡδὲ φαρδ.* *2. ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χελιδόνιος - α ἢ ος - ον. *della rondine.*

δριδωνῶν γαλακτικῶν. *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
δριδωνῶν. *(οὐσ. οὐδ.) celidonia. (Γαλλ. éclair).* *δριδωνῶν φαρδ.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χελιδών - ὄνος (ἡ) *rondine (uccello).* *2. rondola, rondine (pesce).* *δριδωνῶν.* *2. δριδωνῶν φαρδ.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χέλιδρος (ὁ) *tartaruga acquatica.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χελύνη (ἡ) = Χελῖλος.
Χέλνον (τὸ) = Χελώνιον.
Χέλνυς - υος (ἡ) = Χελώνη. *2. Χελώνιον.* *3. lira.* *4. petto.* *3. φῦμα.* *4. ἡρωακῶν.* *3. ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χελύσσω καὶ (μσ.) - ὕσσομαι. *M.* ὕσσομαι *καὶ*
Χελύω. *M.* ὕσω. *spurgarsi.* *ἡρωακῶν φαρδ.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χελωνάριον (τὸ) *ὑπὸ τ. Χελώνη.*
Χελώνειον (τὸ) *il guscio della tartaruga.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χελώνη (ἡ) *tartaruga.* *2. palvesata, testudine (macchina).* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χελώνιον (τὸ) = Χελώνειον.
Χελωνίς - ἰδος (ἡ) *lira.* *2. scanno.* *φῦμα.* *2. ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χελωνοειδής - εος (ὁ, ἡ) *che ha la forma di tartaruga.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χελωνοφάγος (ὁ, ἡ) *che si ciba di tartaruga.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χερμάδιον (τὸ) *ὑπὸ τ. Χερμάς.*
Χερμάς - ἄδος (ἡ) *pietra da lanciare colla mano.* *ἀεὶ φαρδ.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χερνής - ἦτος (ὁ) = Χειροβίωτος.
Χερνίβιον (τὸ) *ὑπὸ τ. Χερνίβιον.*
Χερνίβιον (τὸ) *bacile per lavarsi le mani, nappo.* *ἀεὶ φαρδ.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χερνίπτομαι. *M.* ἰψομαι. *lavarsi le mani.* *ἀεὶ φαρδ.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χέρνιψ - ἰβος (ἡ) *lavamento delle mani.* *2. acqua da lavarsi le mani.* *3. cena, sacrificio.* *ἀεὶ φαρδ.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χέρνιψ - ἰβος (ἡ) *lavamento delle mani.* *2. acqua da lavarsi le mani.* *3. cena, sacrificio.* *ἀεὶ φαρδ.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χερώνιπτρον (τὸ) = Χειρόνιπτρον.
Χερρόνησιάζω. *M.* ἰσω *καὶ*
Χερρόνησιός. *M.* ἰσω. *aver la figura di una penisola.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χερρόνησιος - α - ον. *simile ad una penisola.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χερρόνησος (ἡ) *penisola.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*
Χερσαῖος - α ἢ ος - ον. *terrestre.* *ἐκ τῆς χειροτεχνίας, ἐξῆλθε:*

ἑπιβραβεύω· ἑπιβραβεύω· (πθ.) approfittarsi. οχ-
 υβρί· βραβεύω· ἑπιβραβεύω·
 ὠφελήματα (τό) vantaggio. utilità, profit-
 το. οφελιμ· βραβεύω· ἑπιβραβεύω·
 ὠφελήσιμος (ὁ, ἡ) = ὠφελίσιμος.
 ὠφελήσιμος - εως (ἡ) utilità. οφελιμ· ἑπιβραβεύω·
 ὠφελία καὶ ὠφελιή (ἡ) = ὠφελία.
 ὠφελίμιος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπιφί.) -μιος. utile,
 vantaggioso. οφελιμωρ· βραβεύω· ἑπιβραβεύω·
 ὠφελον - ες - ε, ἄορ. β. τ. Ὀφελίω. (εὐφρ.
 κνρ. ὡς ἐπιφών εὐστ.) il ciel volesse.
 ὠφισμοὶς πικρῆ, κρωδὲθ' ἰθὺ· ὠφισμοὶς ἰθὺ·
 ὠφισμοὶς ἰθὺ·
 ὠχραίνω. M. ανὼ. render pallido. χηχρη-
 γρηύω· ἑπιβραβεύω·
 ὠχραλῖος - α - ον. X ἀντι ὠχρός.
 ὠχραντικὸς - ἡ - ὄν. che rende pallido. χη-
 χρηγρηύω· ἑπιβραβεύω·
 ὠχραῶν - ω. M. ἡσω. = ὠχραία.
 ὠχρίας - ου (ὁ) pallido. χηχρη· ἑπιβραβεύω·

ὠχρίας - εως (ἡ) pallidezza. χηχρη-
 ἰθὺ· ἑπιβραβεύω·
 ὠχραία - ὦ. M. ἄσω. impallidire. χηχρηύω·
 ἑπιβραβεύω·
 ὠχροειδής - εος (ὁ, ἡ) pallido. χηχρη·
 ἑπιβραβεύω·
 ὠχροματός (ὁ, ἡ) che ha gli occhi pal-
 lidhi. χηχρη ἑπιβραβεύω· ἑπιβραβεύω·
 ὠχρός - α - ὄν. pallido, giallo. χηχρη· ἑπιβραβεύω·
 ἑπιβραβεύω·
 ὠχρός (ὁ) cicerchia. σουφύ· ἑπιβραβεύω· 2.
 = τῶ
 ὠχρότης (ἡ) pallidezza. χηχρηἰθὺ· ἑπιβραβεύω·
 ἑπιβραβεύω·
 ὠχρόω - ὦ. M. ὦσω. = ὠχραίνω.
 ὠχρωμα (τό) pallore. χηχρηἰθὺ· ἑπιβραβεύω·
 ἑπιβραβεύω·
 ὠψ - ὠπός (ἡ) X ἀντι Ὀψες.
 ὠψίδης - εος (ὁ, ἡ) = ὠψιδής.
 ὠψων, γεν. πλθ. τ. ὠψόν.

(Faint, mostly illegible text in the left column below the separator)

(Faint, mostly illegible text in the right column below the separator)

Εὐφθαρτος (ὁ, ἡ) facile a corrompersi, a guastarsi. *ἡμίρως αἰρετοῦ ἀμώλω- νοσ. φεῖν ἡσπ-ῶν ἡε-ῖν* :

Ἐφύβριος (ὁ, ἡ) infame, vilipeso. *ἠδωρ- ἡμῆσ, ἡμῆσῶσ. ἡε-ῖν, ἡε-ῖν* :

Ἐχθιστος (ὁ, ἡ) ὑπερθ. (ἀνυλ.) τ. Ἐχ- θρός.

Ἐχθίων-ονος (ὁ, ἡ) συγ. (ἀνυλ.) τ. Ἐχ- θρός.

Θεότευκτος (ὁ, ἡ) fabbricato, fatto da Dio. *ἑσπ-ῶσ ἡε-ῖν* :

Θροῦς, (πρόσθεσ.) susurro, bisbiglio. *ἡε-ῖν, ἡε-ῖν* :

Ἰλιώεις-εσσα-εν. καὶ Ἰλιώδης-εος (ὁ, ἡ) limoso, fangoso. *ἡε-ῖν, ἡε-ῖν* :

Κάκωσις, (πρόσθεσ.) afflizione. *ἡε-ῖν, ἡε-ῖν* :

Κάμνω, (πρόσθεσ.) 3. = Ἀποθνήσκω.

Καταβάσιος (ὁ, ἡ) = Καταβάτης.

Καταγρίω. Μ. ἰσω. stuccare tutt' intiero. *ἡε-ῖν, ἡε-ῖν* :

Κατηφής-εις (ὁ, ἡ) triste, mesto. *ἡε-ῖν, ἡε-ῖν* :

Κερκω ἡμῆσ. ἡε-ῖν, ἡε-ῖν

Μικρογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) = Μικρόψυχος.

Μικρολογέομαι-οῦμαι. Μ. ἡσπῶμαι. minuz- zare, esaminare le minuzie. *ἡε-ῖν, ἡε-ῖν* :

ἡε-ῖν, ἡε-ῖν :

Μικρολογία (ἡ) la proprietà di chi esa- mina scrupolosamente le minuzie. *ἡε-ῖν, ἡε-ῖν* :

Μονοήμερος (ὁ, ἡ) d' un sol giorno. *ἡε-ῖν, ἡε-ῖν* :

Νηκτός-ῆ-ον. notatore, che ha la pro- prietà di nuotare. *ἡε-ῖν, ἡε-ῖν* :

Ὀμοθυμαδόν, (πρόσθεσ.) parimente, in- siememente. *ἡε-ῖν, ἡε-ῖν* :

Παραπίπτω, (πρόσθεσ.) sbagliare, erra- re. *ἡε-ῖν, ἡε-ῖν* :

Ποτιστήριον (τό) piccolo canale d' acqua. *ἡε-ῖν, ἡε-ῖν* :

Σάλιον (τό) saliva. *ἡε-ῖν, ἡε-ῖν* :

Συνεκρίβω. Μ. ἰνω, logorare, estermi- nare insieme. *ἡε-ῖν, ἡε-ῖν* :

Σφονδύλη (ἡ) sorta d' insetto. *ἡε-ῖν, ἡε-ῖν* :

Alfabeto armeno.

MAJUSCOLO.	MINUSCOLO.	MIN. CORSIVO.	VALORE.	NOME.
Ա	ա	ա	A.	Ajp.
Բ	բ	բ	P dolce.	Pjen.
Գ	գ	գ	K.	Kim.
Դ	դ	դ	T dolce.	Ta.
Ե	ե	ե	JE, vocale.	Jéci.
Զ	զ	զ	Z francese.	Za.
Է	է	է	E.	E.
Ը	ը	ը	E muto franc.	Jet.
Թ	թ	թ	T forte.	Tuò.
Ճ	ճ	ճ	J francese.	Je.
Ի	ի	ի	I.	Ini.
Լ	լ	լ	L.	Liùn.
Խ	խ	խ	CH tedesco.	Che.
Յ	ծ	ծ	Z dolce; (Zelo).	Za.
Կ	կ	կ	G; (Gara.)	Ghen.
Զ	զ	զ	H.	Huò.
Ձ	ձ	ձ	Z aspra; (Zio.)	Za.
Ղ	ղ	ղ	GH, o Γ greco.	Ghad.
Ճ	ճ	ճ	G; (Gelo.)	Ge.
Մ	մ	մ	M.	Mjen.
Յ	յ	յ	H nel principio,	Hi.
—	—	—	J fra due vocali.	
—	—	—	muto finale arm.	
Ն	ն	ն	N.	Nu.
Շ	շ	շ	SC, o CH franc.	Scià.
Ո	ո	ո	UO, o O stretto.	Uò.
Չ	չ	չ	C forte.	Cià.

MAJUSCOLO.	MINUSCOLO.	MIN. CORSIVO.	VALORE.	NOME.
Բ	բ	բ	B	Be.
Շ	շ	շ	C dolce.	Ce.
Ր	ր	ր	R aspra.	Ra.
Ս	ս	ս	S quasi doppia.	Se.
Վ	վ	վ	V.	Vjev.
Ը	ը	ը	D.	Diùn.
Ր	ր	ր	R dolce.	Re.
Յ	ծ	ծ	Z aspra; (Zio.)	Zuò.
Վ	վ	վ	V, o T greco.	Iùn.
Փ	փ	փ	P forte.	Piùr.
Կ	կ	կ	K forte.	Ke.
Օ	օ	օ	O aperto.	O.
Ֆ	ֆ	ֆ	F.	Fe.

Dittonghi.

- եա*, JA, p. e. նկարդ, njart.
էօ, Arm. EO, p. e. էօծ, eoz.
 — Turc. Ö, o EU francese, p. e.
էօմ, öd, eud.
իւ, Arm. JU, o IV, p. e. ձիւն, ziùn.
թիւ, tiv.
 — Turc. Ü, o U francese. p. e.
թիւրլիւ, türlü, turlu.
յյ, seguito da una consonante UJ,
 p. e. բյյն, pujn.
ու, U, p. e. անուր, dur.

**

Ε Ξ Η Γ Η Σ Ι Σ

Τ Ω Ν

Σ Υ Ν Τ Ε Τ Μ Η Μ Ε Ν Ω Ν Λ Ε Ξ Ε Ω Ν.

ἀδμ.	Ἀδόκιμος (λέξις).	Ἔβρ.	Ἑβραϊκῶς.
Αιολ.	Αἰολικῶς.	εἶδ.	Εἰδικός.
αἰτ.	Αἰτιατικὴ (πτῶσις).	ἐκδχ.	Ἐκδοχὴ.
αἰτιολ.	Αἰτιολογικῶς.	ἐκκλησ.	Ἐκκλησιαστικοὶ (συγγραφεῖς.)
ἄκλ.	Ἄκλιστος.	ἐκτ.	Ἑκτασις - εως.
ἀμτβτ.	Ἀμετάβατον (ῥῆμα).	ἐλλ.	Ἑλλειπτικῶς.
ἀμφβ.	Ἀμφίβολος.	ἐμφαντ.	Ἐμφαντικῶς.
ἀναφ.	Ἀναφορικῶς.	ἐν.	Ἐνικός.
ἀνμλ.	Ἀνόμαλος.	ἐναντ.	Ἐναντιωματικῶς.
ἀντθ.	Ἀντιθέτως.	ἐνεργ.	Ἐνεργητικὴ (διάθεσις.)
ἀντνμ.	Ἀντωννμία.	ἐξαιρ.	Ἐξαιρέτως.
ἀόρ.	Ἀόριστος (χρόνος).	ἐπίθ.	Ἐπίθετον.
ἀοριστλ.	Ἀοριστολογικῶς.	ἐπιθετ.	Ἐπιθετικῶς.
ἀποθ.	Ἀποθετικόν.	ἐπίρ.	Ἐπίρρημα.
ἀποκ.	Ἀποκοπή.	ἐπιφών.	Ἐπιφώνημα.
ἀποκρ.	Ἀποκριτικῶς.	ἐπμ.	Ἐπομένως.
ἀπροπ.	Ἀπρόσωπον.	ἐρωτ.	Ἐρωτηματικῶς.
Ἄρμ.	Ἄρμενικῶς.	εὐκτ.	Εὐκτική.
ἄρο.	Ἄρσενικόν (γένος.)	εὐφημ.	Εὐφημία - ας.
Ἄττ.	Ἄττικῶς.	εὐχρηστ.	Εὐχρηστον.
αὐτπθ.	Αὐτοπαθής.	εὐχρηστότ.	Εὐχρηστοτάτον.
ἀφαίρ.	Ἀφαίρεσις - εως.	ἐφετ.	Ἐφετικῶς.
ἄχρστ.	Ἄχρηστος.	ζ.	Ζῶον.
βεβαιωτ.	Βεβαιωτικῶς.	θαι.	Θαιτικόν.
βουλ.	Βουλευτικῶς.	θηλ.	Θηλικόν.
βραχ.	Βραχύν.	θιγ.	Θεολογικός.
βιν.	Βοτανική.	Ἰο.	Ἰσως.
Βυζ.	Βυζάντιοι.	Ἰων.	Ἰωνικῶς.
Γαλλ.	Γαλλικῶς.	καταχρ.	Καταχρηστικῶς.
γεν.	Γενική.	κατορωτ.	Κατορωτικῶς.
Γερμ.	Γερμανικῶς.	Κελτ.	Κελτικῶς.
γεωμετρ.	Γεωμετρικῶς.	κρ.	Κράσις.
γνμ.	Γνωμικόν.	κτλ.	Καὶ τὰ λοιπά.
γρμτ.	Γραμματικῶς.	κνρ.	Κυρίως.
Γρφ.	Γραφαί (Π. καὶ Ν.)	Κωμ.	Κωμικῶς.
δασ.	Δασύν.	Λατ.	Λατινικῶς.
διαζευκτ.	Διαζευκτικῶς.	Μ.	Μίλλον.
δικαν.	Δικανικῶς.	μθμτ.	Μαθηματικῶς.
δοτ.	Δοτική.		
δύκ.	Δύικῶς.		
Δωρ. ἢ Δ.	Δωρικῶς.		

μόρ.	Μόριον.
μο.	Μίση.
μτβτ.	Μεταβατικόν.
μτγν.	Μεταγενέστερον.
μτθ.	Μετάθσεις.
μτμ.	Μετωνυμία.
μτφρ.	Μεταφορικῶς.
μτχ.	Μετοχῆ.
νλγ.	Νεολογία.
νμ.	Νομικῶς.
ὄθ.	Ὄθεν.
ὄνομοτ.	Ὄνομαστική.
ὄνομπ.	Ὄνοματοποιία.
ὄξύτ.	Ὄξύτονος.
ὄρθότ.	Ὄρθότερον.
ὄριστ.	Ὄριστική.
οὐδ.	Οὐδέτερον.
οὐσ.	Οὐσιαστικόν.
παρἄλλ.	Παράλληλος.
παρβλ.	Παρίβαλε.
παροξ.	Παροξύτονον.
παρτ.	Παρατατικός.
Περσ.	Περσικῶς.
πθ.	Παθητική.
πλ.	Πλείστον.
πλθ.	Πληθυντικῶς.
πρλ.	Παρακειμένος.
προηγ.	Προηγούμενον.
πρόθ.	Πρόθεσις.
προπαροξ.	Προπαροξύτονος.
πρσ.	Πρόσωπον.
πρωτ.	Προστακτική.
πτ.	Πτηνόν.
π. χ.	Παραδείγματος χάριν.
ῥτρ.	Ῥητορικῶς.

σημασ.	Σημασία.
σπν.	Σπανίως.
συγκ.	Συγκοπή.
συγκρ.	Συγκρητικόν.
ουλλ.	Συλλογιστικῶς.
συμπλ.	Συμπλεκτικῶς.
σύνδ.	Σύνδεσμος.
συνεκδχ.	Συνεκδοχικῶς.
συνήθ.	Συνήθως.
συνηθέιστ.	Συνηθέστερον.
σύνθ.	Σύνθεσις.
συνήφ.	Συναλοιφή.
συχντ.	Συχνότερον.
σχετλ.	Σχετικῶς.
τ.	Τοῦ τῆς ἢ τω.
ταγ.	Ταγματικῶς.
τελ.	Τελικῶς.
Τουρκ.	Τουρκικῶς.
τρτπρο.	Τριτοπροσώπως.
ὑπερθ.	Ὑπερθετικός.
ὑπκρ. ἢ }
ὑποκρ. }	Ὑποκορηστικόν.
ὑποθ.	Ὑποθετικός.
ὑποτα.	Ὑποτακτική.
φλοφ.	Φιλοσοφικῶς.
φρ.	Φραῖσις.
φων.	Φωνῆεν.
Χ.	Χωρίς.
χειρ.	Χειρουργικῶς.
χυδ.	Χυδαίκῶς.
=	ταυτόσημον.
×	Ποιητικῶς.

Ἄατος.
 Ἀβαζος.
 Ἀγελᾶξω.
 Ἀγέματος.
 Ἀγίρω.
 Ἀγνος.
 Ἀγρειφνα.
 Ἀγρωτοία.
 Ἀδελφοκτονία.
 Ἀδης.
 Ἀεργος.
 Ἀζηγης.
 Ἀθελητος.
 Ἀθλος.
 Ἀθρηψία.
 Αἰαγία - ας
 Αἰγδην.
 Αἰγίς.
 Αἶθος.
 Αἶμα.
 Αἰμόδενος (ὁ, ἡ) (δίψα) κυρ. ἄγγειον.
 Αἰμόδοχος (ὁ, ἡ)
 Αἶμος.
 Αἰμύλος (ὁ, ἡ)
 Αἶρεσις.
 Αἰω.
 Ἀκοση.
 Ἀκοσμος.
 Ἀκοναμα.
 Αἰλία - ας (ἡ) (ἄλη) = Ἀλμεία.
 Ἄλλομαι. Μ. οὔμαι.
 Ἄλων.
 Ἀμίδνοτος.
 Ἀμπνξ.
 Ἀμφορένς.
 Ἀναβασμος - οὔ (ὁ) = Ἀναβαδμῶς
 Ἄν (κατ' ἀποκοπ. ἐπμ. φων.) ἀντί Ἀνά
 Ἄν. Θορ. ἀντί Ἦν θηλ. τ. Ὅς.
 Ἀνελκτος.
 Ἀνεξίργαστος
 Ἄνομος.
 Ἄνοος - ο
 Ἀντιπαθεία.
 Ἀντιπροικί.
 Ἀποθηκη - ης.
 Ἀποστολος.
 Ἀπρόσιμος
 Ἀρρήζος
 Διαρρήω (ο) Μ. ρεύσμαι.
 Διαττω.
 Ἐγείρω. Μ. ἐγερω̄
 Ἐκπαγλος.
 Ἐράσμοσα
 Εὐσομος.
 Ἡμίονος
 Ἰερακιδένς - έος.
 Κατάτεχνος (ὁ, ἡ) (καί ἐπίψ.)
 Παρεγκλενομαι.
 Περικαταρρήω. Μ. ρεήσμαι.
 Περικλυομος
 Συνηκω

Ἄατος.
 Ἀβαζος.
 Ἀγελᾶξω.
 Ἀγενιαλογητος.
 Ἀγίρω.
 Ἀγνος.
 Ἀγρειφνα.
 Ἀγρωτεία.
 Ἀδελφοκτονία.
 Ἀδης.
 Ἀεργης.
 Ἀζηγης.
 Ἀθελκτος.
 Ἀθλος.
 Ἀθρηψία.
 Αἰαγίη - ης.
 Αἰγδην.
 Αἰγίς.
 Αἶθος.
 Αἶμα.
 Αἰμόδενος (ὁ, ἡ) (δίψος).
 Αἰμόδόχος (ὁ, ἡ) (κυρ. ἄγγειον).
 Αἶμος ἢ Αἶμος.
 Αἰμύλος - η - ον.
 Αἶρεσις.
 Αἰω.
 Ἀκοση.
 Ἀκοσμος.
 Ἀκοναμα.
 Αἰλία - ας (ἡ) = Ἀλμεία.
 Ἄλλομαι. Μ. ἀλούμαι.
 Ἄλων.
 Ἀμίδνοτος.
 Ἀμπνξ.
 Ἀμφορένς.
 — Ἀφαίρεσον.
 Ἄν κτλ.
 Ἄν. Δ. ἀντί Ἦν. αἰτ. θηλ. τ. Ὅς.
 Ἀνελκτος.
 Ἀνεξίργαστος.
 Ἄνομος.
 Ἄνοος - ον.
 Ἀντιπάθεια.
 Ἀντιπροικια.
 Ἀποθηκη - ης.
 Ἀπόστολος.
 Ἀπρόσιτος.
 Ἀρρήζος.
 Διαρρήω. Μ. ρεύσμαι.
 Διαττω.
 Ἐγείρω. Μ. ἐγερω̄.
 Ἐκπαγλος.
 Ἐράσμιος - α.
 Εὐσομος.
 Ἡμίονος.
 Ἰερακιδένς - έως.
 — — (καί ἐπίψ.) - τέχνως.
 Παρεγκλενομαι.
 — — Μ. ὀνήσμαι.
 Περικλυομός.
 Συνηκω.